

Giới thiệu Tà Đế Cuồng Phi

Là nhân vật chính trong truyện Tà Đế Cuồng Phi của tác giả Thủy Khanh Khanh, nàng là đệ nhất luyện khí sư của đại lục, tài năng khiến người khác kinh diễm.

Không ngờ xuyên không qua lại trở thành vị Tam tiểu thư của Hầu phủ mặc người khi dễ.

Thường cô thần thú, có thói rất xấu sao? TRÁI lại hóa thành tiểu manh sủng, không phải lột sạch làm thành đôn kê!

Cửu phẩm thiên phú, thiếu niên đệ nhất? Nàng đây chính là thân thể trời ban, nháy mắt giết thiên tài!

Cực phẩm huyền huyền, giá trị vạn kim? Nàng chính là thau đựng cơm cho mèo cũng là thần khí...

Nàng có đôi mắt ngôn tình sắc thủy triệt mọi thứ nhưng lại chưa từng nhìn thấu hắn.

Mỗ vương gia tà mị cười, khinh ngạo cời áo nói: "Không nhìn thấu? Không quan hệ, trở về phòng từ từ gia cho người xem từ đầu đến chân"

Mời bạn đón xem truyện hay này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Hồn Phi Phách Tán

Thiên Lăng Đại Lục.

Cực Bắc Băng Nguyên.

Hoàng Nguyệt Ly cả người đầm máu, linh lực đã tiêu hao hết, không còn sức để đánh trận nữa.

Trên gương mặt tuyệt mỹ, thần tình không chút thay đổi, chỉ có đáy mắt mang hàn quang lạnh lùng, tiết lộ đáy lòng nàng tràn đầy sát ý.

“Thập Phụng Hắc Thiên trận! Số lượng thật to! Thiên Hoàng Quyết chỉ là một kiện thần khí không trọn vẹn, chỉ sợ các ngươi đã uống phí tâm cơ!”

Một nam tử bạch y (mặc trang phục trắng) cười lạnh nói: “Đừng cho là ta không biết, người lần này tới Cực Bắc Băng Nguyên, không phải là vì tìm kiếm huyền băng hàn ngọc, chữa trị thần khí thượng cổ sao?”

Hoàng Nguyệt Ly tâm đầu chấn động.

Nàng lần này đến Cực Bắc Băng Nguyên, người biết hành tung của nàng, chỉ có tiểu thư Lăng Thanh Vũ của Lăng Tiên môn, chẳng lẽ là nàng bán đứng mình? Nhưng hai người đã là bạn tri kỷ vào ra sinh tử nhiều năm, là bạn thân không có bí mật gì giấu nhau, làm sao có thể?

Tầm mắt của nàng đảo qua mọi người đang vây quanh nàng, khóe môi cong nhẹ.

“Thiên Ma môn, Vân Hải tông, Thất Tinh điện. . . Bảy cái thế lực lớn nhất đại lục Thiên Lăng, lại một lần tới ba cái. Lực hấp dẫn của Thiên Hoàng Quyết thật là lớn a! Thế nhưng, coi như ta đưa Thiên Hoàng Quyết giao ra đây, thần khí cũng chỉ có một kiện, các ngươi Tam gia... Muốn làm sao chia đây?”

Thần tình trên mặt Bạch y nam tử trở nên có điểm mất tự nhiên, lớn tiếng cắt đứt nàng.

“Không nên lại kéo dài thời gian, Thập Phụng Hắc Thiên trận đã hạ, ngoại trừ thần khí, cũng sẽ hồi phí yên diệt (trở thành khói bụi biến mất)! Hiện tại giao ra đây, nể tình người thân là đệ nhất luyện khí sư của đại lục, chỉ cần thuận phục ta, còn có thể lưu lại cho người một cái mạng!”

Hoàng Nguyệt Ly hừ nhẹ một tiếng: “Thuần phục người? Mơ mộng hảo huyền! Mệnh của Hoàng Nguyệt Ly ta —— chưa bao giờ dựa vào người khác ban cho!”

Vừa dứt lời, lửa cháy lên tận trời, trong nháy mắt thiên địa biến sắc.

Bạch y nam tử hoảng sợ biến sắc, cả kinh kêu lên: “Không tốt, nàng muốn tự phát nổ!”

“Không tốt!”

“Mau ngăn cản nàng!”

Mọi người đều xuất thủ, nhưng đã không còn kịp nữa.

Hoàng Nguyệt Ly thân là cao thủ Thánh Huyền Cảnh, tự phát nổ đủ để hủy diệt một tòa thành trì, những người lúc này đến gần nàng nhất lúc này đã bị đốt thành tro tàn.

Đúng vào lúc này, trên Băng Nguyên bỗng nhiên truyền đến một trận nổ, thiên hôn địa ám, mặt đất cũng kịch liệt chấn động.

Cách xa 30m ở ngoài, một huyền y (trang phục màu đen) nam tử đứng trong không trung, một thân trường bào, tuấn dật phi phàm, mặt mày tinh xảo giống như một pho tượng hoàn mỹ, nhưng trong trẻo mà lạnh lùng, uy nghiêm cường thế.

Sắc mặt của mọi người giống như màu đất.

“Đúng. . . Đúng là Mộ tông chủ. . . Hắc. . . Hắc đang công kích đại trận!”

“Chết tiệt! Làm sao có thể? Hắc không phải là đang bế quan để đạt tới Thánh Huyền Cảnh đỉnh sao? Làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?”

Mộ Thừa Ảnh được công nhận là đệ nhất cao thủ của đại lục Thiên Lăng, kiếm quang chỉ, không người nào có thể địch, mọi người đều biết mấy năm nay hắc đều đang theo đuổi Hoàng Nguyệt Ly, nếu như không phải đã biết Mộ Thừa Ảnh chính là đang bế quan, bọn họ cũng không dám hạ thủ đối với Hoàng Nguyệt Ly!

Ai có thể nghĩ tới, nam nhân này dĩ nhiên không tiếc phá quan mà ra, tự tổn hại tu vi, không quản ngàn dặm, tới đây cứu nàng!

Thập Phương Hắc Thiên trận mạnh mẽ vô cùng nhưng ở trước mặt hắc lại không thể trụ nổi một kích. Với một cái phát tay, tiếng đại trận bị phá vang lên.

“Chạy mau, nếu không tất cả mọi người sẽ mất mạng!”

Mọi người đang công vây Hoàng Nguyệt Ly đều chạy trốn tứ tán.

Hắc lại không rảnh để ý bọn họ, chỉ là liếc nhìn hướng về phía Hoàng Nguyệt Ly đánh tới.

Chỉ là, hắc vẫn là đã quá muộn.

Mộ Thừa Ảnh từ trước đến nay trên mặt luôn băng lãnh cao ngạo, lần đầu tiên xuất hiện kinh hãi gần chết.

Hắc không thể tin được, vẫn là đến chậm một bước, chỉ còn cánh tay mất nhìn Hoàng Nguyệt Ly ở trước mặt mình hồn phi phách tán!

“Nguyệt Ly ——! ! !”

“Ngươi. . . Vì sao vọng động như vậy? Vì sao không đợi ta tới cứu?”

Trong ánh lửa, nguyên thần của Hoàng Nguyệt Ly dần dần phiêu tán ra, trong đầu hình ảnh người cuối cùng, chính là gương mặt Mộ Thừa Ảnh tuấn mỹ xuất trần.

“Ta không nghĩ tới, ngươi thực sẽ đến... Cảm ơn ngươi...”

Cảm ơn ngươi, nguyện ý đổi với ta như vậy.

Nếu có kiếp sau, ta nguyện ý nỗ lực tất cả, lại qua báo đáp thâm tình của ngươi.

Chỉ là, nguyên thần tự phát nổ đã định trước sẽ bị hồn phi phách tán, nàng là... Sẽ không có kiếp sau nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Trọng Sinh Thành Phế Vật

Hoàng Nguyệt Ly đầu óc hỗn loạn choáng váng, phảng phất một mảnh đen nhánh trong yên tĩnh lơ lửng thật lâu, thật lâu.

Ngay sau đó, trước mắt nàng xuất hiện một chút ánh sáng, bên tai cũng vang lên thanh âm mỏng manh.

“Tam tiểu thư, người..... Người chết thật là oan uổng quá..... Người như thế nào trong lòng lại nghĩ quân như vậy.....”

Hoàng Nguyệt Ly bị nàng khóc một trận nôn nóng, rất muốn để nàng cầm miệng lại, lại hết lần này tới lần khác dùng hết sức lực, vẫn không thể động đây.

Một giọng nữ bén nhọn vang lên: “Nha đầu chết tiết kia, mau tránh ra cho bốn tiểu thư!”

“Không được! Tứ tiểu thư, người không thể làm như vậy! Tam tiểu thư thân cốt chưa lạnh, người liền muốn chiếm lấy tài sản của nàng, mọi thứ đều là lão Hầu gia trước kia lưu lại a!”

“Người có thể làm gì? Tiểu tiện nhân này đã chết! Bây giờ những thứ này chính là thuộc về Bạch gia chúng ta, nhanh cắt cho ta, bằng không bốn tiểu thư đánh chết người, để người cùng tiểu tiện nhân kia chôn cùng!”

Bạch Nhược Nghiên một cước đá văng nha hoàn chường mắt che ở trước mặt, chỉ huy đám thuộc hạ: “Tất cả đều dọn đi cho ta, cẩn thận cho ta, đừng đem đồ vật đập vỡ, nhìn không ra, tiểu tiện nhân này thứ tốt còn không ít đâu, bình sứ này, ngay cả ta cũng không có, đều dọn đi!”

“Không được a, tứ tiểu thư! Đồ vật trong phòng tiểu thư nhà ta, đã sớm bị các người dọn hết rồi, chỉ còn lại cái bình hoa này là lão gia năm đó lưu lại.....” nha hoàn trung thành Thái Vi lại lần nữa nhào tới.

“Tiện nha đầu, dám chặn đường ta! Đánh chết nàng cho ta!”

Thanh âm tranh chấp bén nhọn không ngừng truyền vào trong tai, Hoàng Nguyệt Ly trong đầu một trận đau nhức, một đoạn ký ức không thuộc về nàng, điên cuồng mà dùng mảnh tràn vào trong đầu nàng.

Nàng tựa hồ là trọng sinh.

Thân thể Bạch Nhược Ly này là tam tiểu thư của Võ Uy Hầu, Nam Việt Quốc. Phụ thân nàng Bạch Lư Phong đã từng là đệ nhất cao thủ của Nam Việt Quốc, uy danh hiển hách, nàng sinh ra đã được phong làm Trường Nhạc quận chúa, tôn quý phi thường.

Ai ngờ, năm ấy lúc nàng ba tuổi, phụ thân mang binh xuất chinh, lại bị mất tích thần bí, sau đó nhị thúc Bạch Lư Cảnh kế thừa tước vị Hầu tước, Bạch Nhược Ly địa vị xuống dốc không phanh. Cuối cùng năm nàng 10 tuổi, nàng bị phát hiện không có thiên phú tu luyện, là một phế vật.

Trong thế giới này dùng võ vi tôn, cường giả tối thượng là quyền lực của Thiên Lăng Đại Lục, không thể tu luyện nghĩa là người đã hoàn toàn nằm ở đáy thang. Từ đây, Bạch Nhược Ly đã bị nhóm đường tử muội của Nhị thúc đường gia luôn tìm mọi cách khi dễ.

Buổi sáng trước đó một ngày, nhị đường tử của nàng tổ chức yến tiệc sinh nhật, Bạch Nhược Ly vốn đang bận rộn chuẩn bị đến dự tiệc thì bị người xông vào bao vây hậu viện gán cho tội danh cùng với nam nhân tư thông, thanh danh rơi xuống đáy.

Sau đó, Bạch Nhược Ly xấu hổ vì lời đồn tư thông không ngừng lan rộng, đêm đó liền treo cổ tự sát.

Mà Hoàng Nguyệt Ly không biết như thế nào, liền ở trong cái thân thể này thức tỉnh lại đây, thay thế.

Ngoài cửa phòng, thanh âm roi đánh vào trên da thịt càng ngày càng rõ ràng, tiếng kêu thảm thiết của Thái Vi cũng càng thêm thê lương.

Bạch Nhược Nghiên đi nhanh vượt lên, cười lạnh nói: “Nha, Tam tỷ của ta không hổ là cái quận chúa, khối ngọc bội trên cổ này, là ngọc hồn đường thân! Đồ vật hiếm lạ như vậy, để cho phế vật này dùng, quả thực là lãng phí a! Vẫn là bốn tiểu thư vui lòng nhận đi!”

Nói xong, nàng vươn ngón tay ra, liền hướng trên cổ Hoàng Nguyệt Ly với tới.

Nhưng mà, trong nháy mắt ngay khi móng tay kia đụng tới trên da thịt, thiếu nữ trên giường vẫn luôn không nhúc nhích bỗng nhiên trong giây lát mở mắt ra.

Bạch Nhược Nghiên ngẩn ra, chỉ thấy cặp mắt đen nhánh kia thâm trầm, phẳng phất như một cái hắc động sâu không thấy đáy, lập tức liền đem người hút vào.

Nàng chỉ cảm thấy đầu ong một chút, ngay sau đó trong đầu trống rỗng! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Tha Mạng!

Hoàng Nguyệt Ly kiếp trước là hậu thế nổi tiếng của thông thiên đồng thuật, có thể dựa vào thần thức cường đại khống chế đối thủ, hiện tại tuy rằng thực lực chỉ có một thành cũng không bằng kiếp trước, nhưng đối phó với Bạch Nhược Nhiên một võ giả của khí Huyền Cảnh như vậy, vẫn là dư dả.

Nàng chậm rãi trợn mắt, từ trên giường ngồi dậy, thanh âm mơ hồ, phảng phất là từ địa ngục truyền đến.

“Bạch..... Nhược..... Nghiên..... Ngươi hại chết ta..... Còn muốn lấy đồ vật của ta..... Ngươi thật to gan!”

Bạch Nhược Nghiên hai chân mềm nhũn, chỉ cảm thấy trên trán mồ hôi lạnh đua nhau xông ra, sau lưng một trận hàn ý, run run la hoảng lên: “Quý..... Quý quý quý..... Có quý a ——!!!”

Bạch Nhược Nghiên sắc mặt trắng bệch, vừa kinh vừa sợ, đặt mông ngã ngồi ở trên sàn nhà, căn bản đứng dậy không nổi, chỉ có thể để mông chấm đất, liều mạng hướng về phía ngoài cửa phòng dịch đi.

Hoàng Nguyệt Ly buồn cười mà cong khóe miệng.

Đồng thuật của nàng cũng không thể làm chính mình biến thành quỷ, chỉ có thể kích thích sợ hãi lớn nhất trong lòng Bạch Nhược Nghiên.

Không nghĩ tới, Bạch Nhược Nhiên thoát nhìn kiêu ngạo ương ngạnh như thế, trong lòng lại sợ hãi như vậy, bị chính Tam tỷ do mình khi dễ sẽ hóa thân thành ác quỷ, hướng nàng đòi nợ.

Quả nhiên là ác nhân nhát gan!

Vừa rồi còn không phải một ngum một cái tiện nhân, cảm thấy nàng đường đường là quận chúa giống như nô tỳ hạ tiện nhất, có thể để nàng khi dễ sao?

Nếu nàng không hảo hảo bồi bồi một chút, chẳng phải là thực xin lỗi vị đường muội này nhiều năm qua đối với nàng 'dóc lòng chiếu cố'!

Hoàng Nguyệt Ly xuống giường, chậm rãi hướng Bạch Nhược Nhiên đi tới.

Bạch Nhược Nhiên hoảng sợ kêu lên: “Ngươi..... Ngươi đừng tới gần ta, tránh ra! Tránh ra!”

Hoàng Nguyệt Ly khóe miệng gợi lên một nụ cười yêu dị, thấp giọng nói: “Bạch Nhược Nhiên, ngươi hại chết ta, ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi.....”

Nàng đem Bạch Nhược Nhiên bức tiến góc tường, ngón tay lạnh băng vươn ra, nắm cổ Bạch Nhược Nhiên.

Bạch Nhược Nhiên sợ tới mức hét lên, lớn tiếng kêu lên: “Đừng..... Đừng giết ta! Đừng giết ta! Ngươi hại chết ngươi không phải ta..... Là Nhị tỷ..... Là Nhị tỷ cùng nhị phu nhân! Cùng ta không quan hệ a, ta cái gì cũng không biết!”

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười một tiếng, nghe tiếng phi thường quỷ dị.

“Vậy ngươi..... Vì cái gì muốn vào trong phòng ta? Muốn chiếm tài sản của ta? Ta xem..... Chính là ngươi cái nữ nhân vô sỉ nữ này, vì tham tài mà sát hại mạng người!”

“Không không không..... Thật sự không phải ta!”

Cảm giác được ngón tay lạnh lẽo nơi cổ đang chậm rãi thắt chặt, hô hấp trở nên khó khăn, Bạch Nhược Nhiên càng là kinh hãi muốn chết, khẩn trương đánh công khai tất cả.

“Cùng ta không quan hệ..... Là Nhị tỷ nói ta tới, nàng nói ta tới tìm chìa khóa, còn nói những đồ vật khác đều thuộc về ta, ta nhất thời nổi lòng tham mới..... Tam tỷ, xin ngươi thương xót, oan có đầu nợ có chủ, oan uống của ngươi cùng người thông dâm thật không phải ta.....”

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Tham muốn đồ vật của ta..... Giống nhau đều đáng chết!”

Ngón tay nàng vừa thu lại.

Bạch Nhược Nhiên lại hét lên: “Đừng a! Tam tỷ..... Tam tỷ ngươi thả ta, ta đem tất cả đồ vật đều trả cho ngươi.....”

Nói, nàng luống cuống tay chân mà đem đồ vật vừa rồi lấy từ trong phòng từng cái từng cái từ trong lòng ngực ném ra ngoài.

“..... tất cả đều trả cho ngươi, cầu Tam tỷ giơ cao đánh khẽ!”

Hoàng Nguyệt Ly nhìn lướt qua đồ vật trên mặt đất, tay vẫn không buông ra, lại nói: “Còn nữa không?”

“Còn nữa không?”

Bạch Nhược Nhiên hơi sững sốt, nàng vừa rồi lấy đồ vật đi, tất cả đều đã giao ra, còn có cái gì nữa?

Nàng vô pháp nghĩ lại, chỉ có thể liều mạng mà đem đồ vật của mình trên người đều lấy ra ngoài. Nàng đem hết các vật tùy thân mang theo bên người

như ngân lượng, trang sức, bao gồm trâm cài trên đầu đều lấy xuống.

“Tam tỷ, đồ vật trên người ta đều ở chỗ này, đều đưa cho người..... cho ta nhận sai, cầu xin người tha mạng ta.....” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đồ Mất Mặt Xấu Hổ

Hoàng Nguyệt Ly nhìn lướt qua mặt đất, bất mãn nói: “Người là tứ tiểu thư Hầu phủ, vì sao lại nghèo như vậy? Có phải hay không còn trộm dấu điểm thứ tốt gì đó?”

“Tam..... Tam tỷ..... Ta thật không dấu cái gì.....”

Hoàng Nguyệt Ly nhú mày nói: “Không có tiền? Người vượt lương tâm chính mình hỏi một chút, người vì sao lại không biết xấu hổ nói không có tiền? Nhìn xung quanh người đã phá hư nhiều đồ vật như vậy, không bồi thường tiền cùng bồi thường thiệt hại tinh thần cho ta, người đã muốn đi?”

Bạch Nhưộc Nghiên run rẩy nói: “Tam tỷ..... Ta thật không có tiền, Nhị tỷ có tiền, người..... Người đi hỏi nàng.....”

“Xem ra thật là nghèo, vậy người viết cái giấy nợ đi.”

“Cái gì?”

Hoàng Nguyệt Ly cúi đầu, xoát xoát mà viết trên một tờ giấy, ném tới trước mặt Bạch Nhưộc Nghiên.

Bạch Nhưộc Nghiên đã bị dọa nát gan, căn bản không kịp nghĩ lại vì sao một con quỷ lại muốn đòi tiền nàng, ngay cả nội dung trên tờ giấy đều không kịp xem, lập tức nhặt bút trên mặt đất lên, ký xuống tên của mình.

Hoàng Nguyệt Ly giơ tờ giấy lên, quét mắt qua mặt giấy, lúc này mới vừa lòng nói: “Được rồi, liền miễn cưỡng cho thiếu nợ trước đi. Đem quần áo cởi sạch, đập đầu ba cái thật vang dội cho ta, sau đó liền có thể lên!”

“Cái gì? Cởi sạch quần áo?”

Bạch Nhưộc Nghiên do dự một lát, chẳng sợ nàng thần trí không rõ, cũng biết cô nương gia cởi hết quần áo, sẽ có hậu quả phi thường nghiêm trọng.

Nhưng khi Bạch Nhưộc Nghiên nhìn vào đôi mắt sâu không đáy của Hoàng Nguyệt Ly, cả người lại bị rung mình một cái, ý thức trong đầu trong nháy mắt đều bị hút đi mất.

Dưới sự khống chế của Thông Thiên Nhân, Bạch Nhưộc Nghiên hoàn toàn vô pháp phản ứng, ngoan ngoãn nghe theo lời của Hoàng Nguyệt Ly.

Ánh mắt nàng đại ra mà trút bỏ hết quần áo, ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly quỳ xuống, nặng nề đập đầu lạy ba cái.

“Đồng! Đồng! Đồng!”

Đầu dùng sức mà đập vào đá xanh trên sàn nhà, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Thời điểm khi nàng ngẩng đầu lên, da trên trán đã bị rách, máu dọc theo thái dương chảy xuống dưới.

Hoàng Nguyệt Ly phát phát tay: “Cút đi!”

Bạch Nhưộc Nghiên như được đại xá, bật dậy điên cuồng lao ra khỏi phòng, va phải cánh cửa tựa như trốn chạy mà đi ra ngoài.

Ngoài cửa phòng, nha hoàn cùng ma ma mà Bạch Nhưộc Nghiên mang đến, vẫn còn đang vây quanh và tra tấn nha hoàn Thái Vi của Bạch Nhưộc Ly.

“Quát chết người cái tiểu tiện nhân này, dám cùng tứ tiểu thư chúng ta đối nghịch? Cũng không thèm nhìn quanh trước khi thải nước tiểu (nguyên văn: 也不撒泡尿看看), chủ tử nhà người là cái thá gì!”

“Đúng vậy, ngôi sao chổi khắc phụ khắc mẫu, vẫn là cái phế vật không có thiên phú tu luyện! Hầu gia chúng ta nếu không phải vì thân thích, chịu lưu giữ nàng lại, đã là tận tình tận nghĩa. Ai biết nàng còn dám cùng nam nhân bên ngoài thông dâm, thật là làm mất hết mặt mũi Hầu phủ chúng ta, chết cũng chưa hết tội!”

“Cái đồ mắt mặt xấu hổ như vậy, còn dám cất giấu đồ vật năm đó Đại lão gia lưu lại, không chịu giao ra đây. Thật tốt, bây giờ nàng đã chết, tài sản đương nhiên đều thuộc về Hầu gia chúng ta!”

“Tam..... Tam tiểu thư..... nàng không phải là người như vậy!”

Thải Vi thậm chí bị đánh đến người đầy máu, hơi thở thoi thóp, nhưng vẫn cố dùng thanh âm mỏng manh, vì chủ tử nhà mình biện bạch.

Đúng vào lúc này, trong phòng bỗng nhiên truyền ra một tiếng thét chói tai. Ngay sau đó, cửa phòng phanh một tiếng mở ra, mọi người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một bóng người khóa thân từ trong phòng lẩn ra tới.

“Người nào?” Bọn nha hoàn tập trung nhìn vào, giật mình kêu lên: “Là..... Tứ tiểu thư, tứ tiểu thư bị làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?”

Bạch Nhưộc Nghiên trần như nhộng, trên tóc dính đầy tro bụi, đầu tay trên cổ rõ ràng có thể thấy được, trên trán còn đang chảy máu, thoát nhìn dữ tợn lại khủng bố. Nàng vẫn đang còn không ngừng run rẩy, cả kinh kêu lên: “Quý..... Tam tỷ tha mạng..... Tha mạng..... Không phải ta làm hại người, người đừng tới tìm ta.....” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Tứ Tiểu Thư Thật Sự Chạy!

“Tứ tiểu thư, người..... Người làm sao vậy?”

Dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, cửa phòng lại một lần nữa mở ra, Hoàng Nguyệt Ly một thân bạch y từ trong phòng “bay” ra.

“Ai Là ai?”

“..... Tam tiểu thư?”

Bạch Nhưộc Nghiên càng sợ tới mức kêu lên thảm thiết.

Một ma ma nhìn ra có điểm không thích hợp, bước một bước thật xa đi lên phía trước, chắn trước mặt Bạch Nhưộc Nghiên, nói: “Tứ tiểu thư, đừng hoảng hốt, lão nô nhìn thấy tam tiểu thư không giống như là quý. Người nào dám ở Hầu phủ chúng ta giả thần lộng..... quý.....”

Một lần nữa, đôi mắt đen thâm trầm như mực của Hoàng Nguyệt Ly, lạnh băng chăm chú nhìn vào nàng ta, trong đầu ma ma một mảnh choáng váng, bỗng nhiên hai chân mềm nhũn, quỵ xuống.

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ giọng nói: “Mỗi người tự vả miệng 20 cái, sau đó cút cho ta!”

Âm thanh bàn tay vang lên hết đợt này đến đợt khác. Dưới sự khống chế bởi động thuật của Hoàng Nguyệt Ly, mấy nha hoàn bà tử bắt đầu chăm chỉ tự tát mặt mình, bạch! bạch! bạch! rung động, 20 tát qua đi, trên mặt mỗi người đều sưng như bánh bao hấp!

Đánh xong, mấy người từ trên mặt đất bò dậy, thậm chí không rảnh lo đến Bạch Nhưộc Nghiên còn đang trần truồng, tè ra quần mà chạy.

Bạch Nhưộc Nghiên run run rẩy rẩy từ trên mặt đất bò lên, một bên thét chói tai “có quý”, một bên nghiêng ngả lao đảo mà chạy ra khỏi sân.

Hoàng Nguyệt Ly thông thả ung dung đi theo bọn họ ra phía sau, đi tới cửa biệt viện.

Trên đường cái, người đến người đi.

Hoàng Nguyệt Ly giọng nói thanh thanh, lớn tiếng kêu lên: “Nhanh đến xem, tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ khóa thân mà chạy trên đường! Tiểu thư khuê các trắng nõn, đáng người là lột, không đẹp không lấy tiền a!”

Trên đường đột nhiên xuất hiện một nữ nhân diện không mặc quần áo. Khi người đi đường nghe được tiếng kêu của Hoàng Nguyệt Ly thì giật nảy mình, nghi chân sỏi nổi quan sát.

Hiện tại nghe được Hoàng Nguyệt Ly một phen lời nói kính bạo như thế, càng là làm người có tâm bất quái nổi lên. Người vây xem càng ngày càng nhiều, đem Bạch Nhưộc Nghiên vây quanh ở trung tâm, chung quanh 360 độ không có góc chết mà tiến hành vây xem, còn không ngừng xoi mói.

“Oa, nữ nhân diện này lớn lên nhìn cũng rất tao nhã, đáng người cũng không kém, đáng tiếc đầu óc không rõ ràng lắm a. Bất quá, ta có cái đệ đệ bị đàn, hơn 30 tuổi cũng chưa cưới được tức phụ, đem nàng nhặt về thể nhưng thật ra vừa lúc xứng đôi?”

“Hắc, người chắc chắn là đang nằm mơ! Người không nghe được vừa rồi có người nói sao? Đây chính là tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, cho dù nàng ta là ngốc tử, đến được phiên đệ đệ của người?”

“Gi? Sao có thể? Ta đã nghe nói tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ là một phế vật, tứ tiểu thư không phải nghe nói thiên phú rất không tồi sao? Như thế nào có thể là người điên? Còn ở bên đường khóa thân?”

“Bất quá, thật giống như là Bạch tứ tiểu thư a.....”

“Cái gì cái gì? Người không nhìn lầm đi?”

“Ta đương nhiên không có khả năng nhìn lầm rồi! Hàng xóm của cữu cữu ta là đồng liêu của nhị biểu đệ - anh rể của mẹ nàng.... Chính là người gác cổng của Võ Uy Hầu phủ, ta như thế nào có thể nhận sai? Đây là tứ tiểu thư Bạch gia!”

“Thật đúng là như vậy? Đường đường là một tiểu thư khuê các, vì sao lại khóa thân?”

“Ta làm sao mà biết?”

“Hắc hắc, nghe nói, có một số nhân gia tiểu thư phú quý trời sinh phạm tiện, có loại yêu thích đặc thù, không chỉ có thích khóa thân, còn thích bị đánh đầu, nghe nói còn có yêu thích ăn c-u**..... yêu thích biến thái, người thường lý giải không được a.....”

“Ài, người thôi đừng nói nữa, ta muốn ói ra, thôi đời bây giờ.....”

Hoàng Nguyệt Ly rống xong một rống kia, liền bí mật ẩn nấp.

Ai cũng không chú ý tới, bên cạnh đại môn biệt viện Hầu phủ, có một thiếu nữ chống cằm ngồi ở trên ngạch cửa, hăng hái lắng nghe.

“Tặc tặc tặc (tiếng tặc lưỡi), cái Nam Việt Quốc nho nhỏ này, quốc lực không cường đại, trình độ tu luyện cũng thấp đến nỗi muốn mất mạng, nhưng cái đại thúc trên đường lại có kiến thức như thế, biết có người thích ăn c-u**.....”

Đúng lúc này, Bạch Nhược Nghiên tựa hồ như tỉnh táo lại. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Nam Nhân Cường Đại

Nàng ngồi dưới đất, mơ mơ màng màng mở mắt ra, rất nhanh, nàng phát hiện mình không biết từ khi nào đã đi tới trên đường cái, hơn nữa cả người trần truồng như nhộng, còn bị một đám người vây quanh ở trung tâm, bốn phương vây xem.

Bạch Nhược Nghiên nháy mắt phát ra một tiếng thét chói tai, muốn dùng tay che lại, đáng tiếc, che được trên mặt, lại che không được phía dưới.

Nàng xấu hổ và giận dữ muốn chết, hét lớn: “Các người đang làm gì vậy? Biến thái! Đều cắt hết cho ta, cắt ngay!”

Nàng vừa thét chói tai, vừa ra sức trốn thoát khỏi đám người, nghiêng ngả lão đảo mà chạy.

Khi chạy đến một chỗ ngoặt, dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa là ngã đập mặt xuống đường.

Quần chúng vây xem còn đang nghị luận sau lưng.

“Dĩ? Đùng chạy a, ta còn nhìn chưa đủ đâu! Không phải thích bị người khác nhìn xem hay sao?”

“Dựa vào, các người có nghe thấy nàng vừa mới nói cái gì hay không? Nàng nói chúng ta là biến thái? Rốt cuộc ai mới là biến thái a?”

Thấy vai chính chạy trốn, không có náo nhiệt để xem, Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên cảm thấy không còn thú vị nữa, đứng dậy, vỗ vỗ bụi trên mông, chuẩn bị dẹp đường hồi phủ.

Ngay trong nháy mắt khi nàng đang ở ngưỡng cửa, nàng dừng bước.

“Kỳ quái, luôn cảm thấy có người đang nhìn ta?”

Nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn xung quanh một cái, không hề phát hiện bất luận cái gì khác thường, thời điểm đang chuẩn bị xoay người rời đi, bỗng nhiên cảm thấy một trận uy áp cường đại.

Trong lòng nàng chấn động.

Giây tiếp theo, thân hình một người nam tử mặc trường bào màu đen nạm vàng hiện ra từ lối rẽ.

Trên mặt hắn mang theo mặt nạ bạc, che khuất mặt mày hắn, chỉ lộ ra cằm hắn với hình dáng đường cong hoàn mỹ. Một đầu tóc dài màu đen rối tung xuống dưới, môi mỏng thanh lãnh hơi hơi gợi lên, hiện ra vài phần khí chất tà tử.

Chỉ dựa vào nửa khuôn mặt lộ ra cùng da thịt trắng nõn của hắn, cũng đủ để chọc người phiền hà, làm người nhìn không được mà suy đoán, khuôn mặt dưới mặt nạ kia, là tuấn kiệt xuất trần, câu hồn nhiếp phách như thế nào.

Hắn mang theo ánh mắt hứng thú nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Ánh mắt kia sắc bén quá mức, làm người nhìn không được run lên.

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng cảm giác được nguy hiểm.

Thần thức của nàng tuy rằng đã từng bị phát nổ, sớm đã không tốt như trước, nhưng nàng vẫn có thể cảm giác được nguy hiểm cận kề, tuyệt đối cũng không giống như cường giả bình thường.

Nàng ngẩng đầu, lạnh lùng liếc mắt nhìn nam nhân một cái: “Nhìn đủ chưa?”

Nam nhân sờ sờ cằm, “Chưa thấy đủ.”

Mọi người đều nói tam tiểu thư Võ Uy hầu phủ, là một phế vật yếu đuối lại vô năng, không đứng tí nào. Hiện tại xem ra, sự thật cùng lời đồn đãi, tựa hồ có chênh lệch rất lớn.....

Vị tam tiểu thư này, rõ ràng là sử dụng bí thuật gì đó, khống chế nữ nhân vừa rồi kia, thần thức cường đại như thế, nhìn như thế nào cũng không giống một phế vật.

Hơn nữa, nàng còn đủ phúc hắc, đủ âm hiểm.....

Nàng tựa như một đóa hoa tường vi, tuy rằng còn chưa hoàn toàn nở rộ, lại làm hắn không rời mắt được.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn ra hắn tựa hồ không có ác ý, hừ lạnh một tiếng: “Chưa thấy đủ, vậy cứ ở lại đây chậm rãi xem đi, bốn tiểu thư không phụng bồi!”

Nam nhân nhìn bóng dáng nàng, trên gương mặt từ trước đến nay đều lạnh như băng sương, lộ ra ý cười hiếm thấy.

“Đúng là một con tiểu hồ ly.....”

.....

Hoàng Nguyệt Ly một chân vừa vượt qua đại môn thì nhìn thấy đồ vật đã được những nô tài vừa rồi của Bạch Nhục Nghiến dọn ra khỏi phòng, tất cả đều hỗn độn nằm trên mặt đất.

Nàng nhíu nháu mày: “Không biết dọn dẹp vệ sinh a? Lại còn vứt đồ vật lung tung, ta lại cần phải thu thập một lần nữa, nếu biết sớm sẽ như thế này thì sẽ khiến các nàng tự sát thêm mấy trăm cái đi!”

Đúng lúc này, Thái Vi lấy lại ý thức, lập tức bỏ nhào vào bên chân Hoàng Nguyệt Ly, ôm lấy đùi nàng gào khóc.

“Tam tiểu thư của ta a..... Ngươi chết thật là oan uổng quá..... Khó trách sau khi chết âm hồn không tan, còn hiển linh.....” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Khóc Cái Gì Mà Khóc!

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly hơi run rẩy.

Nha hoàn này của nguyên chủ, thế nhưng thật ra rất trung thành, vừa rồi bị người ẩn trên băng ghế muốn đánh đến chết, vẫn không quên bảo vệ chủ tử đã qua đời của mình, đáng tiếc, đầu óc này tựa hồ có điểm không tốt, lại còn tưởng rằng nàng là ma quỷ?

Thái Vi còn đang khóc lớn dưới chân nàng: “Tam tiểu thư, nếu như khi ngươi còn sống, có thể lợi hại giống như bây giờ, thật là tốt biết bao a! Lão hầu gia nếu như biết ngươi tuổi còn trẻ đã bị hại chết, thì sẽ có bao nhiêu thương tâm a.....”

Hoàng Nguyệt Ly nghe nàng càng khóc càng thảm, nhịn không được, nói: “Dừng..... dừng dừng! Dừng khóc tang, tiểu thư nhà ngươi còn chưa có chết đâu! Có thể đừng nói lời ử rử như vậy hay không!”

Thái Vi đột ngột ngừng đầu, nói: “Cái gì? Tiểu thư..... Tiểu thư ngươi không chết?”

“.....”

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng, cười nói: “Ta đương nhiên không chết, nếu như ta chết, những kẻ đã hại chết ta, chẳng phải là quá đắc ý hay sao? Những kẻ đó oan uổng ta vẫn còn đang sống tốt, ta như thế nào có thể chết đi được?”

Thái Vi ngừng đầu nhìn nàng nửa ngày, mới kích động mà nói: “Tiểu thư, ngươi không chết..... Ngươi thật không chết! Thân thể của ngươi vẫn còn ấm!”

“Vớ vẩn!” Hoàng Nguyệt Ly nhắc chân hướng trong phòng đi đến, “Về sau không được động một chút là khóc, làm tiểu thư ta mất mặt! Ai khi dễ chúng ta, phải hung hăng đánh trả lại cho ta!”

Thái Vi khiếp sợ mở to hai mắt, không nghĩ tới, tam tiểu thư lần này thất cổ không chỉ có mạng lớn vẫn còn sống, hơn nữa bỗng nhiên giống như đã đổi hành người khác.

Trước kia, mỗi khi người của nhị phòng khi dễ đến trên đầu, tam tiểu thư chỉ biết trộm rót nước mắt, nói chính mình mệnh khổ, từ nhỏ đã không có cha mẹ, lại là một phế vật, mới có thể khiến người khi dễ.

Mà hiện tại, nàng lại muốn mình đánh trả lại, hơn nữa, vừa mới lúc này, tam tiểu thư còn bị dọa chạy khi tứ tiểu thư đánh ra huyền cảnh khí tăng thứ tư!

Thái Vi vui mừng khóc: “Đúng là ông trời có mắt!”

Nàng đều biết, tam tiểu thư thân là nữ nhi của lão Hầu gia, cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, sao có thể thật sự là phế vật khiến người dễ khi dễ đâu?

“Còn ồn ào nơi cửa làm gì? Vào đi.”

Thái Vi vội vàng đẩy cửa đi vào.

Hoàng Nguyệt Ly đang cúi đầu, từ dưới chân nhặt lên một cái bình ngọc nhỏ, nàng rút nắp bình ra, đưa bình lên mũi ngửi ngửi, đồng thời mở miệng nói: “Vừa rồi bị roi đánh, tuy rằng đều là bị thương ngoài da, nhưng gân cốt vẫn sẽ có thương tổn, nếu như không trị liệu cho tốt, thì sẽ ảnh hưởng đến tu luyện về sau.”

Thái Vi nghe vậy, ngơ ngác nói: “Tiểu thư, ngài nói cái gì? Tu luyện? Nô tỳ là hạ nhân, vốn không có tư cách tu luyện, cho dù gân cốt có bị thương cũng không sao.....”

Lời còn chưa dứt, Hoàng Nguyệt Ly đã từ cái chai dốc ra ba viên đan dược nhỏ như hạt đậu, nói: “Hãy ăn huyết chi đan* này vào, sáng mai thương thế của ngươi sẽ hoàn toàn khỏi hẳn.”

*Huyết chi đan: đan dược dùng để cầm máu.

Thái Vi mở to hai mắt nhìn, thất thanh nói: “Tam..... Tam tiểu thư, đây chính là đan dược nhất phẩm a! Một viên có giá trị trên trăm lượng bạc, hơn nữa đôi khi có tiền cũng không thể mua được, lão gia để lại cho ngài cũng chỉ có nửa bình như vậy, ngài mau cất kỹ! Đây chính là bảo bối gia truyền a!”

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhủ mào: “Bất quá chỉ là một lọ đan dược cấp thấp đến không thể thấp hơn, giá trị sao? Còn là đồ gia truyền? Được rồi, cho ngươi ăn thì ngươi cứ ăn, không lãng phí, tiểu thư ta còn cần ngươi hầu hạ đây.”

Nói xong, không cần nàng phân trần, trực tiếp nhét đan dược vào trong miệng Thái Vi.

Thái Vi nghiêng đầu muốn tránh, động tác của tiểu thư nhà nàng thoát nhìn thì rất chậm, nhưng cố tình nàng phản ứng lại cũng không kịp, những viên thuốc đã bị tắc đầy trong miệng. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đúng Là Cực Phẩm Phế Vật

Hoàng Nguyệt Ly phát phát tay, nói: “Người đi ra ngoài đi, hôm nay hãy nghỉ ngơi cho tốt, sáng mai thu thập trong sân cho ta, nó đã bị ô nhiễm bởi đám người bản thù kia, quả thực là không thể sống nổi.”

Thái Vi lấy tay che miệng, vẻ mặt vẫn đại ra, quả thực không thể tin nổi, chính mình vừa rồi cứ như vậy..... cứ như vậy..... nuốt xuống ba viên huyết chi đan nhất phẩm.

Tiểu thư rốt cuộc có biết hay không, đan dược trân quý biết bao nhiêu? Cho dù là hoàng tộc, cũng không có đạo lý tùy tiện đem đan dược cho hạ nhân ăn, huống chi lại là đan dược nhất phẩm, còn ăn một lần chính là ba viên, hơn nữa, chỉ là trị thương ngoài da nho nhỏ!

Phá sản cũng không phải thảm bại như vậy nha!

Tiểu thư thật sự cho rằng đan dược là rau cải trắng hay sao?

Nàng còn tưởng rằng tiểu thư nhà nàng đã tỉnh táo lại, không nghĩ tới lại càng ngốc hơn như thế??

Chờ sau khi Thái Vi hốt hoảng đi ra khỏi cửa, Hoàng Nguyệt Ly mới lộ ra suy nghĩ sâu xa.

Nàng thật sự nghĩ không thông, chính rốt cuộc vì cái gì, mình lại có thể trọng sinh!

Kiếp trước ở Cực Bắc Băng Nguyên, bởi vì thượng cổ thần khí Thiên Hoàng Quyết mà bị các môn phái lớn liên thủ công vây, nàng không muốn chịu nhục nếu bị rơi vào tay địch thủ, cho nên lựa chọn tự phát nổ.

Theo lý thuyết, nguyên thần của nàng hẳn là đã tiêu tán mới đúng, như thế nào hiện tại lại tiến vào thân thể này đây?

Còn có, kiếp trước rốt cuộc là ai đã bán đứng nàng, tiết lộ hành tung của nàng?

Hoàng Nguyệt Ly suy tư trong chốc lát, nghĩ không thông, nên cũng tạm thời buông xuống.

Thôi, dù sao có thể tỉnh lại lần nữa, chung quy vẫn là một chuyện tốt.

Việc cấp bách, vẫn là nên nhanh chóng làm tăng tu vi cùng thực lực của mình.

Thực lực hiện tại của nàng thấp kém như thế, ngay cả một tiểu nha đầu hèn hạ với huyền cảnh khí cấp bốn, cũng dám ở trước mặt nàng giương oai, nói gì đến chuyện báo thù rửa hận?

Lại nói, nếu chiếm thân thể của Bạch Nhưộc Ly, vậy những kẻ không ra gì đã hại chết Bạch Nhưộc Ly, nàng tự nhiên cũng muốn hảo hảo thay nàng giáo huấn một chút, cũng coi như là hồi báo đối với nàng!

Hoàng Nguyệt Ly đã quyết định chủ ý, khoanh chân ngồi xuống trên giường, bắt đầu thiền định.

Một nhà Võ Uy Hầu chèn ép nàng không kiêng nể gì, ngay cả công pháp tu luyện tổ truyền của Bạch gia đều không truyền cho nàng.

Bất quá dưới ánh mắt của Hoàng Nguyệt Ly, công pháp của Bạch gia thật sự là đơn giản và thấp kém.

Bước đầu tiên của tu luyện chính là dẫn khí nhập thể, đem huyền khí trong thiên địa hấp thu vào trong cơ thể, nối liền kinh mạch.

Nếu huyền khí có thể thành công chạy một vòng và đã thông 12 kinh mạch, thanh trừ tạp chất trong cơ thể, thì sẽ tiến vào tầng thứ nhất của huyền cảnh khí, trở thành một người võ giả cấp thấp nhất, bắt đầu bước trên con đường tu luyện.

Cả quá trình này vô cùng khó khăn.

Người có thiên phú nhất phẩm (cấp 1), từ mười tuổi đã bắt đầu tu luyện, thường thì mất khoảng thời gian ba năm, mới có thể hoàn toàn nối liền kinh mạch.

Bạch Nhưộc Nghiên là thiên phú nhị phẩm (cấp 2), 14 tuổi cũng đã là huyền cảnh khí tầng thứ 4, đã xem như hiếm có, bởi vậy mới có thể đem quân chứa phế vật Bạch Nhưộc Ly không để vào trong mắt.

Kiếp trước, Hoàng Nguyệt Ly là đệ tử thân truyền của một trong tứ đại thánh địa đời lãnh Nhất Ly Hòa cung, có thiên phú thu luyện cấp 9 kinh thể hải tặc, chỉ dùng thời gian một đêm liền nối liền kinh mạch, là thiên tài thứ hai từ trước tới nay của Thiên Lăng Đại Lục.

Nàng tình cờ hồi tưởng lại một chút công pháp tu luyện của kiếp trước, lập tức bắt đầu vận công dẫn khí.

Nhưng mà, từ luyện từ buổi chiều đến buổi tối, cho đến khi màn đêm buông xuống, ngay cả một chút huyền khí nàng cũng không thể cảm ứng được.

Theo thời gian trôi qua, biểu tình của Hoàng Nguyệt Ly cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Thời điểm tỉnh lại sau khi trọng sinh, nàng đã cảm giác được thân thể này của mình rất yếu, rất yếu, cực kỳ yếu! Nhưng nàng vẫn là đánh giá quá thấp mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Người bình thường chỉ cần có thiên phú tu luyện, cho dù là thiên phú cấp 1, thậm chí không cần dùng đến công pháp, ít nhiều đều có thể cảm ứng được một tia thiên địa huyền khí, nhưng mà hiện tại nàng tu luyện chính là cấp cao nhất của công pháp cao nhất, lại hoàn toàn không có bất luận một cảm ứng gì??

Bạch Nhược Ly này thật đúng là một cực phẩm phế vật a! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Nam Tử Phượng Hoàng Phóng Túng

Nhưng, có nghe nói Bạch Nhược Ly có phụ thân là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, theo lý thuyết, như thế nào cũng không nên là một phế vật mới đúng.

Rốt cuộc đã xảy ra vấn đề ở đâu?

Trong đầu Hoàng Nguyệt Ly hiện lên vô số đan phương cấp cao nhất có thể trị liệu thể chất phế vật này, nhưng đều cảm thấy không áp dụng được.

Ngay lúc nàng đang rối rắm, bỗng nhiên một đạo thanh âm quý dị như sấm sét vang lên.

Hoàng Nguyệt Ly choáng váng một trận, qua hồi lâu, nàng mới phát hiện mình đang ở trong một căn phòng cổ xưa, trước mắt là một ngọn lửa lớn đang cháy hùng hực.

Trung tâm của ngọn lửa, là một hình ảnh hư ảo rất lớn.

Hoàng Nguyệt Ly mở to hai mắt nhìn, phát hiện đây là —— một con thần thú phượng hoàng trong truyền thuyết chỉ có Thần giới mới có!

Những cánh chim màu vàng mở ra, cơ hồ như muốn phá vỡ phiên không gian này, nhẹ nhàng vẫy cánh, mang theo khí nóng rực, thiêu đốt giống như thủy triều mãnh liệt tràn đến, làm người thờ không nổi.

Phượng hoàng ngừng đầu, phát ra một trận thanh âm hí vang rất réo, lạnh lốt mà lại uyển chuyển, tràn ngập uy áp mãnh liệt.

Ngay sau đó, hư ảnh của phượng hoàng dần dần thu nhỏ lại, kim quang chọi lóe, biến thành một nam nhân trẻ tuổi mặc trường bào màu vàng.

Hắn có một gương mặt tuấn mỹ gần như yêu nghiệt, màu da trắng nõn như ngọc, một đôi mắt đào hoa vô cùng tinh xảo, xứng với mũi thẳng cùng môi mỏng thanh lãnh, khuôn mặt cơ hồ tìm không ra tí vết.

Trường bào trên người hắn chỉ là tùy ý khoác lên, ngực rộng mở, lộ ra một tầng ngực lớn, tràn ngập khí chất lười biếng.

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly vừa rồi đã nhìn qua hư ảnh phượng hoàng kiêu ngạo bá đạo kia, đương nhiên biết, nam tử này hơn phân nửa chính là hóa thân của phượng hoàng kia, thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối không giống như thoạt nhìn trước mắt như vậy, là một vẻ đẹp vô hại.

Nam tử nhìn Hoàng Nguyệt Ly, trong mắt hiện lên một tia bất mãn.

“Nữ nhân, ngươi không có một chút ngưỡng mộ nào đối với bản tôn hay sao?”

“Ha?” Hoàng Nguyệt Ly thật sự hơi sững sờ.

Nam tử lại nói: “Bản tôn phong độ nhẹ nhàng như vậy, nam nhân tiêu sái lỗi lạc, chẳng lẽ không phải là trong cuộc đời ngươi ít nhìn thấy hay sao?”

Hoàng Nguyệt Ly không còn lời để nói, sau một lúc lâu mới nói: “Gặp qua tự kỷ, chưa từng thấy qua không biết xấu hổ như vậy.....”

Phượng hoàng biến thành nam tử, tuy rằng đúng là tuấn mỹ phi phàm, nhưng muốn nói là cuộc đời nàng ít thấy, thì còn chưa tính đến.

Kiếp trước trong Đế Lăng thành, có mười đại mỹ nam, mỗi người phong tư trác tuyệt, mà Mộ Thừa Ảnh càng là đứng hàng đệ nhất.

Nam tử thay đổi sắc mặt, hai mắt thu hẹp lại.

“Nữ nhân, ngươi dám bắt kình đối với bản tôn? Ngươi có biết rằng, nếu bản tôn muốn giết ngươi, chỉ đơn giản giống như bóp chết một con.....”

“..... kiến.....”

Nam tử nguyên bản khí thế hơn người, nhưng lời mới nói được một nửa, đột nhiên dừng lại, ngay cả biểu tình cũng thay đổi, trở nên chậm chậm hơn.

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc hỏi: “Uy, ngươi làm sao vậy?”

“Ta.....”

Trong khi Hoàng Nguyệt Ly đang trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú, nam tử phượng hoàng phóng túng ngạo kiều (ngạo trong ngạo mạn, kiều: yêu kiều) bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được, từng chút thu nhỏ lại, biến lùn, ngay cả trên gương mặt đều có biến hóa.

Cuối cùng, biến thành một tiểu nam hài cao bằng ba cái đầu, trên mặt mơ hồ còn có thể nhìn ra hình dáng yêu nghiệt vừa rồi, nhưng hai mắt to ngập nước, khuôn mặt nhỏ phỉn nộn đỏ đỏ, lại nói rất rõ ràng: thân yếu, mềm, dễ đẩy ngã! Thanh thuần, đáng yêu, làn da tốt!

Tiểu hài tử cúi đầu nhìn tay nhỏ của mình, tức muốn học máu kêu lên: “Dựa vào, ta rõ ràng cả ngày hút huyền khí, sao chỉ đủ duy trì trong chốc lát như vậy, đã biến trở về rồi!”

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, hơi hơi nhướn mày, khom lưng nhắc cổ áo tiểu hài tử, nói: “Được a, nguyên lai ngươi là một tiểu thí hài đang làm trò quỷ, ta đã nói, vì sao ta tu luyện cả ngày, một chút huyền khí cũng đều không cảm ứng được!” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bài Học Cho Tiểu Hài Tử

Hắn ra sức mà đạp chân ngắn nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn lại như một cái bánh bao, giãy giụa.

“Thà ta xuống dưới, thà ta xuống dưới! Xấu nữ nhân, đồ nhà quê, ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi không lập tức buông ta ra, cung cung kính kính mà quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ta liền phải xử đẹp ngươi!”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Nha, tuổi còn nhỏ, tính tình lại không nhỏ, thu thập thiếu hài tử anh hùng a, để ý ta đánh mông ngươi!”

Tiểu hài tử phùng bánh bao trên mặt lộ ra thần sắc không dám tin tưởng, càng thêm dùng sức giãy giụa, kêu lên: “Xấu nữ nhân, ngươi chờ đó cho ta! Ngươi vừa rồi cũng thấy được, nguyên thân của tiểu gia ta là phượng hoàng cường đại xinh đẹp như vậy, ta hiện tại chỉ là do không đủ huyền lực mới bị thu nhỏ lại, chờ tiểu gia ta khôi phục thực lực, một cái ngón tay là có thể bóp chết ngươi!”

“Lợi hại như vậy sao?”

Hoàng Nguyệt Ly khóe miệng gợi lên, ngón tay buông lỏng, tiểu hài tử thân thể tròn vo lập tức trụ xuống, mắt thấy sắp bị ngã thì cái mông sẽ nở hoa.

Tiểu hài tử cuống quýt ôm lấy cánh tay của nàng không dám buông ra, thân thể nho nhỏ run rẩy không ngừng, ngoài miệng vẫn còn kiêu ngạo kêu lên: “Ngươi là muốn hại chết tiểu gia nha! Ngươi chờ đó cho ta!”

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Vừa rồi không phải muốn ta buông ngươi ra hay sao? Hiện tại sao lại không chịu buông tay a?”

Tiểu hài tử trợn mắt giận dữ nhìn nàng.

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Được rồi, đừng diễn nữa, ta sớm đã nhìn ra, hư ảnh phượng hoàng vừa rồi, căn bản không phải là ngươi đi?”

“Kia đương nhiên chính là ta!”

“Phượng hoàng vốn là thượng cổ thần thú mà chỉ Thần giới mới có, vô cùng cường đại, nếu ngươi thật sự là phượng hoàng thành niên, cho dù có bị thương, thực lực giảm đi, cũng chỉ cần một ánh mắt là có thể làm ta quỳ xuống đất học máu, còn phải uy hiếp ta như vậy? Ta xem đó chỉ là một đoạn ý niệm mà cường giả thượng cổ lưu lại, bị ngươi lấy ra dùng để biểu diễn đi?”

Tiểu hài tử: “.....”

Hai người trừng mắt nhau một hồi lâu, tiểu hài tử rốt cuộc đánh bại trận.

“Tốt..... rất tốt..... xấu nữ nhân, nguyên lai đầu óc ngươi còn có trí não..... tuy rằng..... tuy rằng cái kia không phải là hư ảnh của ta, nhưng kia cũng là ca ca ta!”

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc nói: “Đó là ca ngươi? Không có khả năng đi? Nhân gia vừa thấy chính là một cao thủ, ngươi sao..... Tiểu hài tử hãy thành thật đi, bằng không đừng trách tỷ tỷ cho ngươi một bài học thích đáng.”

“Ta không gạt ngươi!” Tiểu hài tử nổi giận, phồng miệng lên nói: “Ta tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng cũng cam đoan là một con không giả, huyết thống phượng hoàng thuần khiết! Chờ ta trưởng thành, nhất định cũng sẽ lợi hại giống như ca ca ta!”

Hoàng Nguyệt Ly vẫn không quá tin tưởng, nói: “Thần thức ngươi nhỏ yếu như vậy, như thế nào cũng không giống như là thượng cổ thần thú a?”

Tiểu hài tử không tình nguyện nói: “Ta thật sự là phượng hoàng, chẳng qua, ta còn đang là trong thời kỳ ấu niên. Ta mới vừa sinh ra không lâu, thì đã xảy ra chiến tranh, ca ca mang theo ta chạy rất xa rất xa, sau lại gặp nguy hiểm, ca ca liền đem linh thể của ta phong ấn vào Thiên Hoàng Quyết.....”

“Từ từ, ngươi nói là, chúng ta hiện tại là đang ở Thiên Hoàng Quyết???”

Hoàng Nguyệt Ly kêu lên thất thanh.

Nàng ở kiếp trước, sau khi đạt được Thiên Hoàng Quyết trong một tàn tích cổ xưa, nghĩ mọi cách, dùng hết các loại thiên tài địa bảo, trước sau đều không cách nào làm cho thần khí nhận chủ. Hiện tại lại vô duyên vô cớ mà bị kích hoạt rồi?

Tiểu hài tử đắc ý vỗ vỗ ngực, nói: “Hừ hừ, không sai! Thiên Hoàng Quyết cũng không phải là thần khí bình thường, chỉ dựa vào lấy máu là không thể nhận chủ, ý thức của chủ nhân phải tách nguyên thần ra sau đó cùng thần khí dung hợp lại mới được. Xem ra vận khí của ngươi rất tốt, khi ngươi tự phát nổ, một phần nguyên thần còn lại của ngươi đã trở chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết!” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Công Pháp Nghịch Thiên

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới hiểu được, nói: “Thì ra là thế, nói như vậy, nguyên thần của ta sau khi tự nổ, có thể trọng sinh, cũng là vì có Thiên Hoàng Quyết?”

“Điều này..... Nguyên thần sau khi tự nổ thường là không cách nào cứu được, Thiên Hoàng Quyết cũng không có năng lực này. Thời điểm lúc ngươi tự phát nổ, ý thức của còn ta trong trạng thái ngủ say, chờ đến khi ta tỉnh lại, đã phát hiện ngươi đã thành công nhận chủ, đúng lúc Bạch Nhưộc Ly vừa chết có thánh thể hóa linh nghịch thiên, ta liền nhanh chóng dùng một chút huyền lực còn lại, để ngươi bám vào thân thể nàng ấy.”

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, tâm trí càng giống như đang ở trong một đám sương mù.

Ngay cả Thiên Hoàng Quyết là một thần khí thượng cổ như vậy, cũng không thể cứu vớt nguyên thần phát nổ của nàng, vậy nàng rốt cuộc là như thế nào mà sống lại?

Rất nhanh, nàng lại phát hiện một nơi quái dị khác.

“Tiểu thí hài, ngươi có lần lần gì hay không? Ngươi có nói rằng Nhưộc Ly có thể chất nghịch thiên gì đó? Nhưng nàng rõ ràng là một cực phẩm phế vật a!”

Tiểu hài tử lập tức bày ra một bộ biểu tình ghét bỏ, nói: “Ngươi biết cái gì? Thể chất thiên phú của Bạch Nhưộc Ly, cho dù là ở Thần giới cũng rất ưu việt, rất nghịch thiên!”

“Phải không?” Hoàng Nguyệt Ly đầy mặt không tin.

Tiểu hài tử cả giận nói: “Đương nhiên! Các ngươi ở hạ giới, thiên phú cấp 9 đã là thiên tài siêu cấp, nhưng nếu ở Thần giới, thiên phú còn có cấp cao hơn, đó chính là thiên phú thể chất! Thánh thể hóa linh chính là cấp cao nhất trong thiên phú thuộc tính hòa!”

Hoàng Nguyệt Ly nghe hẳn nói đạo lý rất rõ ràng, nhưng vẫn có chút không tin.

“Những gì ngươi nói rất có ý nghĩa, chính là, lực cảm ứng với huyền khí của thân thể này rất kém cỏi cũng là sự thật.....”

“Đó là bởi vì phương pháp tu luyện của ngươi không đúng!”

“Không đứng chỗ nào?”

Tiểu hài tử xoay chuyển hai mắt nhỏ to đen nhánh, nói: “Hắc hắc, cái này sao, ngươi muốn biết sao? Trên phiên đại lục này chỉ có tiểu gia ta một người biết nga! Hiện tại phải xem thái độ của ngươi, ngươi vừa rồi đối với tiểu gia ta thô bạo như vậy, tiểu gia ta hiện tại tạm thời xem như mất trí nhớ!”

Nghe xong lời này, Hoàng Nguyệt Ly buông lỏng tay ra, nhẹ nhàng đem thả hấn xuống trên mặt đất.

Tiểu hài tử đắc ý nói: “Hừ hừ, hiện tại đã biết chính mình sai rồi đi? Hối hận cũng không kịp đi? A? Tiểu gia nói cho ngươi..... Uy, ngươi đang làm cái gì?”

Hoàng Nguyệt Ly đem thân hấn lật qua ấn xuống ở trên mặt đất, bắt đầu mạnh mẽ vỗ vào mông hấn.

“Bạch bạch bạch!”

Thanh âm thanh thúy vang vọng trong không trung.

Tiểu hài tử hét lên: “Xấu nữ nhân, nữ ma đầu! Ngươi buông ta ra! Ngươi dám đánh ta, ta vĩnh viễn không nói cho ngươi biện pháp tu luyện? Cả đời ngươi sẽ chỉ là một phế vật!”

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh nói: “Tiểu thí hài, ngươi cho là ta không biết hay sao? Ta đã là chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết, mà ngươi chỉ là khí linh của Thiên Hoàng Quyết, một cái ý niệm của ta là đã có thể chế trụ ngươi, không ngờ ngươi còn có cò kè mặc cả đường sống!”

“Ngươi!”

“Thế nào, chuẩn bị thành thật xưng tội hay sao?”

Tiểu hài tử hai mắt ướt lệ, ôm chặt hai mông của mình, thống khổ suy xét một lát, dưới uy quyền của nữ ma đầu này, chỉ có thể lựa chọn khuất phục.

Từ trong một góc, hấn kéo ra một quyển sách cổ xưa, phóng tới trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly vừa cầm lấy, phát hiện trên bìa mặt viết bốn chữ rất to —— Thiên Hoàng Cửu Biến. (天凰九变)

“Đây là công pháp cấp cao nhất thuộc hòa hệ của Thần giới, là phương pháp bí mật không thể truyền ra ngoài của thần hoàng tộc, nếu không phải ngươi may mắn, nhặt được Thiên Hoàng Quyết, căn bản không có khả năng có được, vận khí của ngươi cũng thật là quá tốt!”

Tiểu hài tử chưa xót nói. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nữ Ma Đầu Thật Đáng Sợ

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười: "Ta rất xin lỗi, vận khí của tỷ tỷ ta từ trước đến nay đều rất tốt."

Nàng cầm lấy sách lật lật, ở trên trang sách thứ nhất, nàng phát hiện có phần giải thích chi tiết về ngọn lửa của linh hỏa thánh thể.

Nghe nói, người có được thể chất thiên phú cần dùng thảo dược tương ứng với thuộc tính để kích thích huyết mạch trong cơ thể, cũng cần phối hợp với công pháp thần cấp là《Thiên Hoàng Cửu Biến》để tu luyện, nếu không sẽ không chỉ có thất bại, ngược lại còn giống như phế vật, không cách nào cảm ứng được huyền khí thiên địa.

Khó trách Bạch Nhục Ly vẫn luôn bị người xem là phế vật.

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ đầu tiểu hài tử, cười nói: "Không nghĩ tới, vật nhỏ này của ngươi vẫn có chút tác dụng, về sau tỷ tỷ sẽ đối với ngươi tốt hơn một chút. Nếu không có việc gì, ta đây sẽ đi ra ngoài tu luyện."

"Ài, từ từ, từ từ đã!"

Thấy Hoàng Nguyệt Ly muốn đi, tiểu hài tử vội vàng từ trên mặt đất nhảy dựng lên, ôm chặt lấy đùi nàng.

"Ngươi đang làm gì?"

Tiểu hài tử nâng khuôn mặt nhỏ lên, nói: "Ngươi không thể đi một mình, mang ta cùng đi ra ngoài đi! Ta ở trong khối ngọc nát này ngầy người mấy trăm năm! Sắp buồn chết tiểu gia! Ta muốn đi ra ngoài hít thở không khí!"

"Điều này....." Hoàng Nguyệt Ly ra vẻ do dự, "Trong nhà có thêm một tiểu hài tử lai lịch không rõ, ta làm sao mà giải thích với mọi người?"

Tiểu hài tử nói: "Việc này ngươi không cần lo lắng, ta có thể biến trở về bản thể."

Khuôn mặt bánh bao của tiểu hài tử đột nhiên biến mất trước mắt, kim quang chợt lóe, xuất hiện tại chỗ, là một con phượng hoàng nhỏ bằng bàn tay, lông cũng chưa phát triển đầy đủ, đỏ bừng một đám, giống như một quả cầu nhỏ.

Đôi mắt Hoàng Nguyệt Ly lập tức sáng ngời.

Tiểu phượng hoàng kêu *chi chi* hai tiếng, vỗ vỗ cánh, cảm thấy chính mình thật đáng yêu.

Nữ nhân đối với con vật đáng yêu đều rất thích, nữ ma đầu này tuy rằng độc ác tàn nhẫn, nhưng nhìn ánh mắt nàng liền biết, bản chất của nàng vẫn rất có hảo cảm đi?

Hai tay Hoàng Nguyệt Ly đem tiểu phượng hoàng giơ lên, nhìn từ trên xuống dưới, thiếu chút nữa nước miếng đã chảy xuống.

"Thịt này vừa mềm vừa đủ tươi mới, làm món gà hầm nấm, hương vị chắc hẳn không tồi."

Tiểu phượng hoàng nháy mắt hoá đá.

"..... Ân, làm thành một con gà rán vàng giòn, tựa hồ cũng không tồi?"

Ca ca nha, cứu mạng! Nữ ma đầu này thật sự là quá đáng sợ!

Hắn mơ tưởng về nhà nha!!

.....

Hoàng Nguyệt Ly đã biết là pháp quyết, trở lại phòng ngủ, phát hiện trời đã sáng.

Chân tay nàng có chút cứng đờ, lại phát hiện tay mình vô tình đụng phải vật gì đó lạnh lẽo.

Thiên Hoàng Quyết một lần nữa biến thành một khối ngọc bội bình thường, lẳng lặng nằm cạnh chân nàng chân, thoạt nhìn pháp quyết《Thiên Hoàng Cửu Biến》cũng trở thành một quyển sách cũ nát.

Tiểu phượng hoàng xù lông đứng trên ngọc bội, liếc xéo nàng một cái, chớp cánh, bay đến trên cửa sổ chơi đùa.

Nàng cất Thiên Hoàng Quyết vào trong lồng ngực, giấu kín bên người, sau đó mở ra《Thiên Hoàng Cửu Biến》, cẩn thận nghiên cứu.

Vừa rồi ở trong Thiên Hoàng Quyết, không kịp nhìn kỹ, hiện tại xem ra, muốn tu luyện cửa công pháp này, thật đúng là không phải một việc đơn giản.

Thiên Hoàng Cửu Biến có 9 biến hoá quan trọng, mỗi biến đổi đều tương ứng với 9 cảnh giới trong tu luyện huyền khí.

Hỏa linh thánh thể đúng là thể chất tốt nhất để tu luyện bản thân cấp công pháp này, chỉ là, bởi vì thể chất đặc thù cùng với công pháp cấp cao, mỗi lần đột phá thăng tiến một cấp, yêu cầu về tài nguyên tu luyện cũng rất cao.

Muốn làm cho hỏa linh thánh thể có thể cảm ứng được huyền khí thiên địa, cần mấy chục loại thảo dược, hơn nữa cũng cần số lượng rất lớn.

Ngoài ra, còn cần một loại dược liệu cực phẩm quý hiếm là Hỏa Vân Châu (火云珠) dùng làm thuốc dẫn.

Trước mắt vấn đề quan trọng nhất, chính là phải nhanh chóng thu thập những loại thảo dược này.

Nàng đem sao chép các thành phần của phương thuốc dùng để luyện công pháp, mang theo danh sách đi ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đưa Bạc Tới Cửa

Cửa hàng lớn nhất Nam Việt Quốc là Thiên Trân Các.

Khách nhân lui tới rất nhiều.

Hoàng Nguyệt Ly tuy rằng là tiểu thư Hầu phủ, nhưng bởi vì ăn mặc rất bình thường, cho nên cũng không có người chú ý đến nàng.

Nàng dạo qua trong tiệm một vòng, phát hiện Thiên Trân Các không hổ là cửa hàng lớn nhất Nam Việt Quốc, đa số dược liệu trên danh sách của nàng, nơi này đều có, chẳng qua..... với giá này sao, thật sự giống như là một thủ đoạn độc ác.

Tỷ như thảo dược cấp 1 là tử tô thảo (紫苏草), cần phải trả 10 lượng bạc một cây, hỏa quỷ hoa (火葵花) 8 lượng bạc một đóa.....

Đây vẫn là phẩm chất kém cõi nhất, phẩm chất tốt hơn một chút, giá phải cao hơn vài lần.

Mà trên danh sách do tiểu phượng hoàng cung cấp, chỉ riêng hai loại khác biệt này, đã yêu cầu mỗi loại một trăm phần, nói gì đến những dược liệu cao cấp khác. Tính ra toàn bộ, ít nhất cũng cần ba vạn lượng bạc.

Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ túi tiền khô héo, cảm thấy giá lạnh và khắc nghiệt.

Trước khi ra cửa, nàng đã hỏi qua nha hoàn Thái Vi, mới biết được rằng ngự tứ Trường Nhạc quận chúa nàng, đã nghèo rớt mồng tơi.

Từ sau khi Bạch Lưu Phong mất tích, sản nghiệp trong nhà đều bị nhị thúc Bạch Lưu Cảnh dùng đủ loại lý do "tiếp quản".

Bạch Nhược Ly hiện tại một chút tiền dư cũng đều không có, ngày thường toàn mang một ít đồ cổ đi cầm để đổi lấy tiền, mới duy trì được kẻ sinh nhai.

Mà túi tiền của nàng chỉ có 50 lượng bạc, là ngày hôm qua lấy từ trên người Bạch Nhược Nghiên, chỉ đủ mua năm cây tử tô thảo.

Bất quá, nàng cũng không trông cậy có thể dựa vào 50 lượng bạc này có thể mua được bao nhiêu dược liệu, nàng đã sớm nghĩ kỹ rồi, bản thân mình ở kiếp trước thân là luyện khí sư đệ nhất đại lục, tuy rằng thực lực hiện tại không bằng, ngay cả Huyền Lực cũng không thể hấp thu, nhưng để tạo ra mấy cái tiểu ngoạn ý cấp thấp vẫn là rất nhẹ nhàng, có thể dùng nó để đổi lấy tiền.

Nhưng sau khi đi dạo một vòng, nàng phát hiện ra bị kịch.

Mình không chỉ có nghèo bình thường, mà còn rất đáng thương!

Nguyên lai tài liệu luyện khí cấp thấp cũng giống như là vật quý, nàng căn bản là mua không nổi!

Một cái lò luyện khí cấp thấp ở trong mắt nàng giống như sắt vụn đồng nát, đã phải mất 800 lượng bạc, đừng nói đến những tài liệu khác càng là kỳ quái hơn, quả thực chính là cướp giữa ban ngày! Trên thực tế, nàng không ý thức được, chức nghiệp của luyện khí sư, vốn dĩ chính là dựa vào cả tiền lẫn tài.

Kiếp trước nàng vừa sinh ra đã ở đại tông môn, lại là đệ tử tâm hạch có thiên phú trác tuyệt, các loại tài nguyên đều nhẹ nhàng tới tay, đương nhiên chướng mắt mấy thứ này. Nhưng tới một tiểu quốc nơi biên thủy như Nam Việt Quốc, cho dù là tài liệu cấp thấp, cũng là hàng xa xỉ chỉ có vương công quý tộc mới có thể tiêu phí.

Hoàng Nguyệt Ly đang cân nhắc kiếm tiền như thế nào, bỗng nghe thấy một giọng nói quen thuộc vang lên bên cạnh.

"Vũ khí Huyền Bình này bao nhiêu tiền?"

Nàng vừa quay đầu lại, phát hiện Bạch Nhược Nghiên đang đứng ở phía sau nàng.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức nở nụ cười, xem ra vận khí của nàng thật đúng là không tồi, vừa mới nói thiếu tiền, bạc liền đưa tới cửa.

Bạch Nhược Nghiên lúc này cũng đã nhìn thấy nàng, nháy mắt khuôn mặt trở nên dữ tợn.

"Bạch Nhược Ly! Tiểu tiện nhân nhà ngươi sao lại ở chỗ này?"

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Ngươi có phải bị nước vào trong óc hay không? Vậy mà cũng cần phải hỏi sao? Đến cửa hàng, tự nhiên là muốn mua đồ vật."

Bạch Nhược Nghiên cười lạnh nói: "Chỉ bằng ngươi? Ngươi có thể mua nổi đồ trong Thiên Trân Các sao? Ngươi quỷ nghèo này, ngay cả một cây thảo dược cũng đều mua không nổi đi?"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Ta mua nổi hay không mua nổi, cũng không liên quan đến chuyện của ngươi đi? Bất quá, thật ra ta lại cảm thấy rất kỳ quái, một số người..... ngày hôm qua bị gièm pha như vậy, hôm nay vẫn dám ra cửa, quả nhiên là da mặt còn dày hơn tường thành a!"

Nhắc tới ngày hôm qua, Bạch Nhược Nghiên hận không thể lập tức nhào lên bóp chết nàng: "Ngươi lại còn dám xuất hiện ở trước mặt ta! Ngày hôm qua..... sự tình ngày hôm qua, chính là do ngươi đã giở trò quỷ có phải hay không? Dám chơi ta như vậy, ta sẽ đánh chết ngươi tiện nhân này!"

Đang nói, nàng ta rút ra trường tiên (cây roi) mang theo bên người, vung về phía Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly sớm đã có phòng bị, bước một cái, liền né tránh.

Bạch Nhược Nghiên tức muốn học máu vung roi vài lần, ngay cả góc áo của Hoàng Nguyệt Ly đều đụng không tới.

Nàng ta càng tức giận, nghĩ đến sự xấu hổ ngày hôm qua ở trên phố bị người chỉ chỉ trỏ trỏ, suýt nữa thở không được, hận không thể đánh chết Hoàng Nguyệt Ly, để giải hận trong lòng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tức Giận Nói Không Nên Lời

Bạch Nhược Nghiên chỉ lo đánh người trút giận, không hề chú ý tới, roi của nàng không hề hạ xuống trên người Hoàng Nguyệt Ly, ngược lại đem khách nhân trong Thiên Trân Các đều bị dọa không ít.

Hộ vệ Thiên Trân Các rất nhanh liền tới ngăn trở các nàng.

"Hai vị tiểu thư, Thiên Trân Các chúng ta không cho phép người nháo sự đánh nhau. Nếu các người không phải tới mua đồ, xin mời rời khỏi nơi này đi!"

Sau lưng lão bản Thiên Trân Các, nghe truyền là quý nhân trong hoàng cung, cho nên quy củ rất lớn, ai cũng không dám phá hỏng.

Nghe hộ vệ nói xong, Bạch Nhược Nghiên dù không cam tâm tình nguyện, cũng chỉ có thể thu hồi roi.

"Trước thả cho tiểu tiện nhân người một con ngựa! Người chờ đó cho ta!"

Đang nói, nàng xoay người hướng về phía chướng quầy mà nàng đã nói chuyện trước đó, một lòng tay chỉ về phía Hoàng Nguyệt Ly, nói: "Tôn chướng quầy, Thiên Trân Các các người không phải là vì xa hoa nên mới nổi tiếng, khách nhân ra vào, đều là người có thân phận hay sao? Nữ nhân này là một con quý nghèo, căn bản mua không nổi đồ trong tiệm, chính là đến đây gây chuyện, mau đuổi nàng ra đi!"

Tôn chướng quầy nhận ra, vị này đúng là tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ.

Mặc dù Võ Uy Hầu phủ không thể so với năm đó khi Bạch Lưu Phong còn sống trên đời, nhưng tốt xấu gì cũng được xem là một trong những thế gia có ảnh hưởng ở Nam Việt Quốc, tiểu thư Bạch gia, tự nhiên là không thể đắc tội.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly: "Vị tiểu thư này....."

Lời nói của hắn còn chưa ra, Hoàng Nguyệt Ly đã mang một bộ dáng điềm đạm đáng yêu, thấp giọng nói: "Tứ muội, sao người có thể nói lời như vậy....."

Tôn chướng quầy lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Tứ muội?

Chẳng lẽ vị này chính là trong truyền thuyết, nữ nhi duy nhất của Bạch Lưu Phong, phế vật mệnh danh tam tiểu thư Hoàng Nhược Ly?

"Thì ra đây chính là tam tiểu thư Bạch gia a?"

"Đã sớm nghe nói, các vị tiểu thư Bạch gia không hoà hợp, hiện tại Võ Uy Hầu cũng đối với chất nữ này thật không tốt, chẳng lẽ là sự thật?"

"Chẳng lẽ còn có thể là giả? Xem vừa rồi vị tứ tiểu thư, trực tiếp cầm roi đánh vào chính đường tỳ của mình, thật là không có giáo dưỡng a? *Tắc tắc*, đúng là người đi trà lạnh, Võ Uy Hầu phủ năm đó là dựa vào Bạch Lưu Phong mới được lập nên, hiện tại người mất tích, ngay cả nữ nhi cũng bị người khi dễ....." "Bạch tứ tiểu thư không phải là thứ xuất sao? Thế nhưng uy phong cũng thật là lớn! Quả thực là ý thể hiếp người a!"

"Không phải nói Nhị tiểu thư còn muốn gả cho Thái tử sao? Với một người như vậy, làm sao có thể trở thành thái tử phi?"

Bạch Nhược Nghiên nghe xung quanh nghị luận sôi nổi, sắc mặt càng ngày càng hồng.

"*Rõ ràng là tiểu tiện nhân này hôm qua làm ra sự tình như vậy, hại nàng mất hết mặt mũi của bên nhà ngoại, ngay cả khi giết chết nàng ta cũng không giải hết bất bình của nàng, như thế nào lại trở thành nàng ý thể hiếp người? "*

Nhưng cố tình nàng lại không cách gì giải thích, loại chuyện này.....

Hoàng Nguyệt Ly thật cẩn thận nhìn nàng một cái, mở miệng cười một cách yếu ớt.

"Tứ muội muội, ta biết ngươi là bởi vì sự tình ngày hôm qua mà tức giận, nhưng ta thật sự không biết rốt cuộc tại sao lại như vậy, ta có thể giải thích cùng ngươi. Trên thực tế, nó giống như là....."

"Ngươi im miệng lại cho ta!"

Bạch Nhược Nghiên vừa nghe nàng nhắc tới ngày hôm qua, vội vàng ngắt lời nàng.

Hoàng Nguyệt Ly về mặt ủy khuất, cắn cắn môi, nói: "Điều này..... Tứ muội, ngươi thiếu tiền của ta..... khi nào thì có kế hoạch trả nợ?"

Bạch Nhược Nghiên ngăn ra: "Tiền gì?"

"Ngươi đã quên? Hôm qua đã viết giấy nợ."

Hoàng Nguyệt Ly móc ra một tờ giấy, quơ quơ.

Bạch Nhược Nghiên lập tức nhận ra, đây đúng là thời điểm ngày hôm qua nàng thần trí không rõ, Hoàng Nguyệt Ly lừa nàng ký vào giấy nợ kia!

Trải qua sự tình ngày hôm qua, nàng không giết Hoàng Nguyệt Ly, đã là may mắn của nàng ta, nàng ta thế nhưng còn dám lấy giấy ra muốn đòi tiền!

Bạch Nhược Nghiên rất tức giận, bước một bước thật xa xông lên, muốn đoạt lại bằng được giấy nợ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Thiếu Nợ Thì Phải Trả Tiền, Thiên Kinh Địa Nghĩa*

Thiên kinh địa nghĩa (天经地义): đạo thường như trời và pđất, không thể xê dịch được. (Quy luật của trời và đất)

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng nhoáng lên, liền tránh ra.

"Tứ muội, ngươi đang làm gì vậy? Thiếu nợ thì phải trả tiền, thiên kinh địa nghĩa*, chẳng lẽ ngươi đường đường là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, còn muốn quyt nợ hay sao?"

Bạch Nhược Nghiên không bắt được người, đã tức giận muốn chết, nghe nàng còn ở bên cạnh nói lời châm biếm, càng giận sôi máu!

"Ngươi là tiểu tiện nhân âm hiểm giao hoạt, giấy nợ này căn bản là không phải do ta tự nguyện ký! Mau đem nó giao ra đây, bằng không ta xé xác ngươi!"

Bạch Nhược Nghiên liên tục ra tay, nhưng Hoàng Nguyệt Ly lại trơn như cá chạch, nàng ta căn bản không động được một cây lông tơ.

Cố tình Hoàng Nguyệt Ly vừa trốn, lại vừa ủy khuất mà nói: "Tứ muội, trên mặt chính là giấy trắng mực đen, viết tên của ngươi à? Cái gì mà nói không phải là tự nguyện ký tên? Chẳng lẽ tỷ tỷ như ta là một phé vật không thể tu luyện, vẫn có thể buộc ngươi ký tên hay sao? Ta nào có năng lực này à?"

"Đúng vậy, Bạch gia tứ tiểu thư thật đúng là quá phận, ngay cả chuyện thiếu tiền cũng không chịu trả!"

"Đúng vậy, Bạch tứ tiểu thư chính là khí Huyền Cảnh tầng thứ 4, tu vi không thấp, tam tiểu thư sao có thể cưỡng bức được nàng? Đây không phải là trợn mắt nói dối hay sao?"

"Rốt cuộc là thứ xuất, tai tiếng gì cũng có thể làm được, thật là làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ!"

Bạch Nhược Nghiên thiếu chút nữa đã phun ra một búng máu tươi!

Ngày hôm qua, tuy rằng không biết Hoàng Nguyệt Ly đã dùng thủ đoạn gì, nhưng thời điểm ký tên, xác thật là thần trí nàng không rõ ràng, tất cả đều là sự thật, vì sao không ai tin đây?

Không chỉ có như thế, trên mặt mọi người đều viết rất rõ ràng đó là sự khinh bỉ cùng chán ghét đối với nàng, còn đối với Hoàng Nguyệt Ly thì tràn ngập sự đồng tình. Ngay cả hộ vệ Thiên Trần Các, cũng chủ động đứng ở trước người Hoàng Nguyệt Ly, đem nàng bảo vệ ở phía sau!

Hoàng Nguyệt Ly từ sau lưng hộ vệ thò đầu ra, nhút nhát sợ sệt nói: "Tứ muội muội, ta biết ngươi có hiểu lầm với ta, sự tình ngày hôm qua, ta thật sự có thể giải thích!"

"Người thì có cái gì để giải thích??" "Hiện tại có nhiều người như vậy, ta có thể đem sự tình lúc đó nói ra từ đầu chí cuối, thì phi đúng hay sai, hãy để mọi người ở đây bình phán! Làm trò trước mặt nhiều người như, nếu ta nói nói dối một câu, khẳng định sẽ bị nghìn người chỉ ra sơ hở."

Bạch Nhược Nghiên trong lòng lộp bộp một chút.

Sự tình ngày hôm qua..... là sự khuat nhục lớn nhất đời này của nàng!

Nàng hận không thể làm cho người vĩnh viễn không ai biết đến, Hoàng Nguyệt Ly còn tính toán nói ra từ đầu chí cuối?

Nói gì? Nói nàng trần truồng chạy trên đường cái như thế nào hay sao?

Ngày đó người đi qua đường trên đường cái, đa số đều là bá tánh nghèo khổ không có kiến thức, ngay cả khi bọn họ nhìn thấy nàng làm trò hề, kỳ thật cũng căn bản cũng không nhận ra nàng là ai, cho dù có nhận ra, cũng không dám khẳng định.

Nhưng khách nhân trong Thiên Trần Các thì lại khác, không phải quý tộc thì cũng là phú thương.

Nếu Hoàng Nguyệt Ly đem sự tình nàng trần truồng nói ra ở chỗ này, đây thật đúng là muốn trở thành trò cười truyền khắp toàn bộ đại lục!

Nhưng mà, quần chúng đang vây xem nơi này, lại rất tán thưởng lời đề nghị của Hoàng Nguyệt Ly.

"Không tồi, đúng là nên như vậy, ai thị ai phi, nói ra chẳng phải sẽ biết ngay sao?"

"Bạch tam tiểu thư không hổ là nữ nhi Bạch Lưu Phong, làm người chính là quang minh lỗi lạc, rốt cuộc tình huống là như thế nào, nhanh chóng nói ra nghe một chút."

"Đúng, chúng ta cũng không thể oan uổng tử tiểu thư! Vẫn nên đem tình huống lúc đó nói ra đi! Như vậy mới công bằng công chính công khai!"

Bạch Nhược Nghiên tái mặt.

Lại thấy Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu, nói: "Tốt, sự tình ngày hôm qua là như thế này....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Sao Người Không Đi Đoạt Lấy?

"..... thời điểm Tứ muội tới nhà ta, ta đang ở trong phòng ngủ, nha đầu Thái Vi của ta không hiểu quy củ, không hầu hạ tốt Tứ muội, Tứ muội cũng rất tốt bụng, lập tức thay ta giáo huấn nha hoàn bên người, nhưng lại không cẩn thận đánh hỏng vài món đồ cổ do cha ta truyền lại cho ta, cho nên mới viết giấy nợ....."

Nghe đến đó, không ít người lại bắt đầu bàn tán.

"Bạch tứ tiểu thư này cũng thật là kiêu ngạo a? Thừa dịp tỷ tỷ đang nghỉ ngơi, liền tiến tới sân nhân gia trộm đồ, còn đánh nha hoàn nhân gia....."

"*Tắc tắc*, kiêu ngạo ương ngạnh, không hề có giáo dưỡng! Người nào cưới nữ nhân như vậy về nhà, thật sự là xuống dốc tám đời!"

"Bạch tam tiểu thư thật quá đáng thương....."

Bạch Nhược Nghiên không thể nhịn được nữa, roi trong tay không nhịn được lại vung lên, giận dữ hét: "Ngậm máu phun người, người im miệng cho ta!"

Hoàng Nguyệt Ly bước sai chân một cái, nhẹ nhàng tránh ra, che ngực lại nói: "Tứ muội, nhân gia thật sự không nói bừa, lúc ấy ở cửa biệt viện trên đường cái, rất nhiều người đều nhìn đến người không mặc....."

"Câm miệng câm miệng câm miệng!"

Bạch Nhược Nghiên nổi trận lôi đình, rốt cuộc không ngăn được lửa giận trong lòng, cũng bất chấp trường hợp hiện tại, muốn lập tức phải đi qua đánh người.

"Bạch Nhược Ly người câm miệng lại, người dám nói thêm một câu nữa, thật là tìm chết!"

Khi mọi người nhìn đến điều này, còn không hiểu rõ?

Bạch Nhược Nghiên không cho Hoàng Nguyệt Ly nói ra, rõ ràng chính là tâm đang chột dạ.

"Đây là gia giáo của Võ Uy Hầu phủ nha? Thiếu nợ còn chưa tính, lại còn nhục mạ đường tỹ như vậy....."

"Thật là khiến người nhìn không được!"

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhược Nghiên cùng Võ Uy Hầu phủ đều bị khinh bỉ không ra gì.

Bạch Nhược Nghiên mặt đỏ như muốn thiêu cháy, nhưng lại không có biện pháp làm gì Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới nói: "Được, Tứ muội, ngươi không cho ta nói, thì ta sẽ không tiếp tục nói, đều là người một nhà, hà tất phải động roi?"

"Hừ, ai cùng ngươi là người một nhà? Biết sợ thì tốt, còn dám nói lời xằng bậy, xem ta như thế nào đối phó ngươi!" Bạch Nhược Nghiên thấy Hoàng Nguyệt Ly cần mỗi không nói, còn tưởng rằng nàng thật sự sợ mình trả thù, tức khắc lại cười lạnh lên.

Bất quá, nàng cũng không có mặt mũi ở lại chỗ này lâu hơn, sau khi nói xong một câu tàn nhẫn, muốn xoay người rời đi.

"Tứ muội, chờ một chút....."

Hoàng Nguyệt Ly vội vàng gọi nàng ta lại: "Tờ giấy nợ....."

Trang giấy sáng trắng lại được đưa tới trước mặt Bạch Nhược Nghiên.

Lúc này đây, dưới ánh mắt của mọi người, Bạch Nhược Nghiên thật sự không dám lại chống chế, bằng không, vạn nhất Hoàng Nguyệt Ly lại nói ra lời gì đó.....

Nàng sờ túi mình, vớt ra một cái tiền túi.

"Xem như ngươi lợi hại! Cầm đi!"

Hoàng Nguyệt Ly tiếp được túi, đón ánh mắt muốn giết người của nàng ta, đem bạc ở bên trong đào ra đếm đếm, sau đó phun ra hai chữ: "Không đủ!"

Bạch Nhược Nghiên mở to hai mắt nhìn: "Ngươi vừa nói gì?"

Hoàng Nguyệt Ly vô tội chớp chớp mắt, nói: "Tứ muội, trên giấy nợ rõ ràng viết là một ngàn lượng, ngươi như thế nào chỉ đưa ta một trăm lượng bạc đây?"

"Một ngàn lượng?? Sao ngươi không đi đoạt (cướp) lấy??"

"Nhưng, trên giấy nợ chính là viết như vậy a? Nếu ngươi không thừa nhận, ta có thể đi tìm người làm chứng....."

"Đủ rồi!"

Bạch Nhược Nghiên cắn răng ngắt lời nàng, cảm thấy tay đều đang không ngừng run rẩy.

Một ngàn lượng, tuyệt đối không phải là một con số nhỏ.

Nàng là tiểu thư thứ xuất của hầu phủ, bạc tiêu hàng tháng, bất quá cũng chỉ có 50 lượng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Biết Đây Là Cái Gì Sao?

Nhưng mà, hôm nay, trên người nàng có lại đúng một ngàn lượng bạc.

Chút bạc này là nàng thật vất vả năn nỉ i ôi cả một năm, cầu xin Võ Uy Hầu - Bạch Lưu Cảnh cho nàng.

Qua năm mới, đó là thời gian bày đại học viện thuộc những trường phái võ thuật lớn ở Nam Thiên Vực bắt đầu tuyển mộ môn đồ mới. Bạch Nhược Nghiên có thiên phú cấp 2, tu vi Huyền Cảnh khí tầng thứ 4, tuổi còn trẻ, cũng coi như là tương đối xuất sắc.

Nếu có thể thi đậu vào một trong bảy đại học viện, không thể nghi ngờ sẽ khiến thực lực cùng địa vị của nàng đều được nâng lên rất nhiều.

Bởi vậy, nàng mới nghĩ mọi cách, có được một ngàn lượng bạc này, hy vọng có thể chọn lựa được một kiện Huyền Khí thích hợp trong Thiên Trân Các,

già tăng thực lực của chính mình, để sang năm có thể chiêu sinh khảo thí, bộc lộ tài năng.

Nếu không phải vì nôn nóng muốn mua Huyền Khí, nàng cũng sẽ không ra khỏi cửa sau tình huống mất mặt xảy ra ngày hôm qua!

Nhưng ai biết, tiền còn chưa ầm túi, đã đụng phải sát tinh Hoàng Nguyệt Ly!

Chẳng lẽ thật sự phải đem tiền cho nàng ta sao?

Bạch Nhược Nghiên cảm thấy trái tim mình đang chảy máu!

Nhưng, nếu sự tình nàng trần truồng bên đường bị truyền ra, còn bị Hoàng Nguyệt Ly tìm chứng nhân để chứng thực, vậy tấm thân trong sạch của nàng có thể sẽ bị hủy, thân bại danh liệt!

Thậm chí nàng có thể thi đậu vào học viện Tinh Diệu nổi danh nhất, cũng không có khả năng gả tiến nhà cao cửa rộng!

Hoàng Nguyệt Ly dù bạn vẫn ung dung nhìn nàng.

Bạch Nhược Nghiên trong lòng giãy giụa như đao cắt một hồi lâu, mới lấy ra một cái túi lớn.

"Đây là một ngàn lượng, một tay giao tiền, một tay giao giấy nợ!"

Hoàng Nguyệt Ly cũng không làm ra vẻ, cầm bạc, sáng khoái đem giấy nợ giao ra, dùng hai tay đưa tới trước mặt Bạch Nhược Nghiên.

"Tứ muội, ngươi phải cẩn thận, ngàn vạn đừng đánh mất, miễn cho bị người lừa tiền a!"

Nàng cười hi hi nhìn tiền túi, "Quả nhiên là một ngàn lượng, không thiếu một phân! Không hổ là nữ nhi Hầu gia, có nhiều tiền thật khác xa so với chất nữ là ta, một ngàn lượng, nói cho liền cho, quả nhiên là không thiếu tiền! Về sau còn muốn thỉnh Tứ muội chiếu cố nhiều hơn a!"

Bạch Nhược Nghiên bị nàng chế nhạo một trận, không thể nhẫn nại được nữa, hai mắt tối sầm, nguy hiểm cố tránh không bị ngất xỉu đi.

"Tứ tiểu thư!" Nha hoàn cùng đi vội vàng đỡ nàng.

Bạch Nhược Nghiên không thể ở lại lâu hơn, vung tay áo, cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Đám người vây xem cũng lập tức giải tán.

Trong một ngày, sự tình Võ Uy Hầu phủ khi để con gái của huynh trưởng bị mất tích, truyền khắp toàn bộ đế đô, khiến cho thanh danh Võ Uy Hầu phủ đều đem quét rác.

Hoàng Nguyệt Ly sau khi lấy được một ngàn lượng bạc, lập tức bắt đầu lựa chọn để mua những vật mình cần.

Tôn chương quầy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy vị Bạch tam tiểu thư đi vào Thiên Trân Các, cũng không biết nàng vốn là một phế vật không có năng lực tu luyện, rốt cuộc muốn mua cái gì.

Rốt cuộc, Thiên Trân Các chủ yếu bán ra chính là các loại Huyền Khí, đan dược, mặt hàng chủ yếu là phục vụ cho võ giả.

Đối mặt với sự tò mò, Tôn chương quầy tự mình đi theo bên người Hoàng Nguyệt Ly.

"Bạch tam tiểu thư, xin hỏi ngài muốn mua cái gì?"

Hoàng Nguyệt Ly tùy tay chỉ chỉ lò luyện khí bình thường nhất để trên kệ hàng.

"Cái bếp lò này, làm phiền đưa đến biệt viện Võ Uy Hầu phủ cho ta."

Lò luyện khí cao gần bằng hai người, trọng lượng đạt mấy trăm cân, cửa hàng tất nhiên là cung cấp phục vụ tận nhà.

Tôn chương quầy tức khắc ngăn ngại: "Cái này..... Bạch tiểu thư, ngươi biết cái này dùng để làm gì sao?"

"Còn không phải là lò luyện khí hay sao?" Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái nhìn hấn một cái.

Đây là một cái lò có chất lượng không tốt lắm, kết cấu không hợp lý, dễ dàng làm hỏng chất lượng cuối cùng của sản phẩm.

Tôn chương quầy nói: "Vậy ngươi còn mua cái này để làm gì? Ngươi có biết rằng, lò luyện khí này, chính là để luyện khí sư chuyên dùng để đúc Huyền Khí, người thường mua về, không có một chút tác dụng gì!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Địa Vị Cao Thượng Của Luyện Khí Sư

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Ta đương nhiên biết điều này. Như thế nào? Chẳng lẽ ta không thể mua lò luyện khí này sao?"

Tôn chương quầy ngăn ra: "Bạch tiểu thư, nếu người thật tình muốn mua, bốn tiệm đương nhiên sẽ không ngăn cản người....."

"Sao lại không được? Đây là tám trăm lượng bạc, mau tìm người đưa hàng cho ta đi thôi."

Hoàng Nguyệt Ly có chút không kiên nhẫn ngắt lời hắn.

Tôn chương quầy tiếp nhận bạc, vừa giật mình, vừa bất đắc dĩ.

Đều nói Bạch gia tam tiểu thư là một phé vật, hiện tại xem ra, không chỉ là phé vật, mà còn là kẻ bại gia nữa a!

Lò luyện khí là vật trân quý như vậy, nàng tùy tay liền vứt tiền ra mua, cũng không nghĩ tới, cái này mua về sẽ vô dụng, cũng không xem xét giá trị của nó, đã vung tiền như ném đá trên sông a?

Tám trăm lượng bạc, liền tính là đơn được chữa thương cấp 1, cũng có thể mua được một bình nhỏ.

Bất quá, Tôn chương quầy cũng sẽ không có bất kỳ than phiền gì với bạc, thấy Hoàng Nguyệt Ly sáng khoái thanh toán tiền, vội vàng nói: "Vâng vâng vâng, Bạch tiểu thư, người yên tâm, Thiên Trần Các chúng ta phục vụ vận chuyển hàng tuyệt đối rất nhanh, an toàn, đáng tin cậy! Cam đoan buổi chiều sẽ đưa đến cho người!"

Hoàng Nguyệt Ly "Ân" một tiếng, đi xuống quầy.

Khách nhân xung quanh sôi nổi ghé mắt nhìn, đều đặt nhãn hiệu phá sản cho Hoàng Nguyệt Ly.

Tất cả mọi người cảm thấy, Hoàng Nguyệt Ly có nhiều tiền mà không chỗ để tiêu, mới mua lò luyện khí, căn bản không người nghĩ tới, nàng thật sự có thể luyện chế huyền khí.

Đây là bởi vì, luyện khí sư ở Thiên Lăng Đại Lục là một loại chức nghiệp rất hiếm có lại phi thường cao quý.

Cho dù chỉ là luyện khí sư cấp 1, ở một tiểu quốc, cũng là nhân vật có tầm ảnh hưởng rất lớn.

Huyền Khí giúp võ giả tăng lên thực lực, là rất rõ ràng, hai võ giả có cùng đẳng cấp, nếu có thêm huyền khí phù hợp, thường thường có thể đạt được ưu thế tuyệt đối, đè bẹp đối phương!

Mà điều kiện tiên quyết để trở thành luyện khí sư, chính là nhất thiết phải đồng thời có thuộc tính hỏa và thuộc tính kim, còn cần thiết phải có tinh thần lực rất lớn, thiếu một thứ trong số này cũng không được.

Võ giả có hai thuộc tính, vốn dĩ là trăm dặm mới tìm được một. Hơn nữa, người có thiên phú vừa là hỏa vừa là kim, lại có tinh thần lực thì càng ít. Hai điều kiện kết hợp lại, có thể phù hợp với điều kiện trên, cơ hội tìm được một người như thế quả thực giống như là bị sét đánh!

Hơn nữa, cấp bậc của luyện khí sư càng tăng cao, yêu cầu hao phí một lượng tài nguyên càng lớn, nếu sau lưng không có tông môn hoặc là gia tộc cường đại, căn bản không có khả năng có nhiều tài lực như thế.

Bởi vì luyện khí sư rất hiếm, khiến cho thân phận bọn họ giống như *nước lên thì thuyền lên*, đi đến nơi nào, cũng được người ủng hộ.

Nghĩ cũng biết, Bạch gia tam tiểu thư nổi danh là một phé vật trên toàn quốc như vậy, như thế nào sẽ là luyện khí sư cao quý đây?

Hoàng Nguyệt Ly cũng mặc kệ người khác nghĩ gì về nàng, không coi ai ra gì mà đi tới khu vực nguyên liệu luyện khí.

Khu vực này, thời điểm lúc vừa vào cửa hàng nàng cũng đã dạo qua, sớm đã biết vật mình muốn mua.

"Chương quầy, ta muốn một cây *tiêu tương trúc* (潇湘竹), một khối *sắc tích thạch* (色锡石) đỏ thắm, 20 phiến *bắc xuyên vân mẫu* (北川云母), 3 khối *tinh thiết* (精铁)....."

Nghe Hoàng Nguyệt Ly nói tên nguyên liệu thuộc như lòng bàn tay, tròng mắt Tôn chương quầy đều mau rút tới trên mặt đất.

Đây thật đúng là những nguyên liệu thường thấy dùng để luyện khí!

Bạch tam tiểu thư mua lò luyện khí, lại mua nguyên liệu luyện khí!

Đây là chứng tỏ điều gì?

Chẳng lẽ nàng đang tính tự mình tinh luyện cái gì đó!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Có Thời Điểm Nàng Khóc!

Tôn chương quỳ giật mình hỏi: "Bạch tiểu thư, ngươi mua những thứ đó..... chẳng lẽ là chuẩn bị luyện khí sao?"

Hoàng Nguyệt Ly tùy ý gật đầu.

Tôn chương quỳ nói: "Ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ, luyện khí có phải là sự tình đơn giản như vậy hay không? Ngươi không có thuộc tính kim-hỏa, không có thiên phú tinh thần lực phẩm cấp 3 trở lên, cũng chưa từng học qua thủ pháp luyện khí, lãng phí nguyên liệu là chuyện nhỏ, vạn nhất bị nổ tung, sự tình nổ chết người, cũng không phải chưa từng phát sinh qua!"

Nghe nói như thế, Hoàng Nguyệt Ly có chút kinh ngạc.

"Luyện huyền khí cấp 1, cũng bị nổ sao?"

Cấp bậc huyền khí càng thấp, thì yêu cầu về tinh thần lực cần có trong quá trình luyện chế cũng càng thấp, vì thế khả năng bị nổ cũng là càng thấp.

Theo phân tích của Hoàng Nguyệt Ly, khả năng bị thương khi luyện huyền khí cấp 1, gần như bằng không.

Nhưng nhìn đến biểu tình của Tôn chương quỳ, còn tưởng rằng Hoàng Nguyệt Ly căn bản không tin lời hắn nói, không khỏi âm thầm lắc đầu.

Những thiếu gia tiểu thư quý tộc, đầu óc thật là đơn giản lại ngây thơ, không có hiểu biết gì đối với luyện khí, đầu óc nóng lên, liền mua cái lò luyện khí học nhân gia luyện khí?

Không phải là đánh giá quá cao chính mình hay sao?

Nếu luyện khí là việc đơn giản, vậy luyện khí sư sẽ có vị thế cao như thế hay sao?

Đừng nói không thể luyện ra được huyền khí thích hợp, thậm chí còn có thể kết thúc mạng sống trong quá trình luyện chế!

Tôn chương quỳ khuyên nhủ: "Bạch tiểu thư, ta cũng không phải là đang hù dọa ngươi, luyện chế huyền khí, nhất định là có nguy hiểm, không chỉ có thể sẽ nổ tung, hơn nữa, nếu trình tự để nguyên liệu vào không đúng, còn có khả năng sinh ra khí độc....."

Hoàng Nguyệt Ly ngắt lời hắn: "Chương quỳ, những điều ngươi nói ta đều đã biết. Phiền ngươi đem số nguyên liệu vừa rồi cho vào bao giúp ta!"

Tôn chương quỳ thấy nàng gằn bướng hồ đồ, cũng không thuyết phục nữa, chỉ huy trợ thủ cửa hàng đi lấy nguyên liệu cho nàng.

"Chờ một chút!" Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên kêu lên.

Tôn chương quỳ cùng trợ thủ cửa hàng đều quay đầu lại nhìn nàng. Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ túi tiền đã hơi bẹp, không khỏi có chút tiếc hận nói: "Tiền của ta không đủ, những nguyên liệu kia, hãy lấy cấp thấp nhất cho ta....."

Mọi người cũng coi như hoàn toàn chịu phục.

"Không có tiền? Không có tiền còn vung nhiều tiền mua lò luyện khí, còn một hai phải luyện khí?"

"Nha đầu phé vật ngay cả huyền lực cũng không có, trước nay chưa từng học qua luyện khí, còn dùng những nguyên liệu phẩm cấp thấp nhất, có thể luyện ra huyền khí, thật sự là có quý!"

"Ai, đừng nói nữa, ai bảo nhân gia có tiền, tùy hứng đâu? Trờ về bị nổ tung, đó là thời điểm để nàng khóc!"

Hoàng Nguyệt Ly đối ánh mắt khác thường của người khác nhìn như không thấy, đem tiền trên người đều đổi lấy thành phần nguyên liệu luyện khí cấp bậc thấp kém nhất, mang theo bao lớn bao nhỏ, rời khỏi Thiên Trần Các.

Trên đường cái, đám người rộn ràng nhốn nháo.

Một chiếc xe ngựa vừa lúc dừng trước cửa Thiên Trần Các, cũng không biết đã dừng bao lâu.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Xe ngựa này thật sự nhìn rất bắt mắt.

Toàn bộ phần thân xe ngựa được làm từ gỗ đàn hương mạ vàng đen, một tắc dài ngắn liền giá trị vạn kim!

Phía trước xe có tám con *hắc mã* (ngựa đen), là ma thú cấp 5 Lưu Vân Câu, là thú cưỡi yêu thích nhất của 6 cường giả Huyền Cảnh quan trọng, nhưng hiện tại, chúng lại giống như hắc mã bình thường, bị người dùng để kéo xe!

Quần chúng vây xem chỉ cảm thán và kinh ngạc trước sự phô trương của chủ nhân xe ngựa, nhưng Hoàng Nguyệt Ly lại cảm thấy rất khiếp sợ.

Bởi vì nàng đã nhìn ra, bản thân xe ngựa này, chính là một kiện huyền khí cực phẩm, hơn nữa cả hai thể tấn công và phòng thủ được tích hợp với nhau, cực kỳ cường đại.

Chỉ dựa vào một kiện huyền khí này, liền có thể nhẹ nhàng đánh bại tuyệt thế cao thủ Thiên Huyền Cảnh!

Thân phận chủ nhân xe ngựa, nhất định không tầm thường!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tái Kiến Chung Tình

Hoàng Nguyệt Ly tùy ý đánh giá trong chốc lát, sau đó yên lặng dời tầm mắt.

Mặc kệ chủ nhân xe ngựa là ai, dù sao cũng không có quan hệ gì cùng nàng, từ trước đến nay nàng không có hứng thú đối với chuyện phiếm.

Luyện khí, kiếm tiền, tu luyện, mới là điều quan tâm nhất của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly bước nhanh rời đi.

Nàng không chú ý tới, phía sau nàng, cửa sổ xe ngựa mở ra, lộ ra hình dáng một khuôn mặt nam tính hoàn mỹ.

Môi mỏng mát lạnh, màu da như ngọc, mặt nạ bạc dán sát trên mặt giống như tầng da thịt thứ hai.

Đây rõ ràng là nam nhân mà ngày hôm qua đã từng gặp mặt Hoàng Nguyệt Ly một lần ở cửa biệt viện!

Nhìn bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly vội vàng rời đi, ánh mắt nam nhân như keo dán trên người nàng, không thể nào rời khỏi.

Bạch gia tam tiểu thư, hẳn là ngày hôm qua là lần đầu tiên hắn thấy mới đúng, nhưng không biết vì sao, nàng lại khiến hắn có một loại ảo giác rất quen thuộc, phẳng phát như nàng mỉm cười, giờ tay, nhắc chân, sớm trở lại nhiều năm trước, đã khắc sâu vào trong nội tâm hắn.

Hôm nay, hắn đến từ rất sớm, chính mắt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly giả trang nhu nhược, giả ra vẻ đáng thương, chơi đùa xoay quanh Bạch Nhưộc Nghiên. Hắn chứng kiến toàn bộ quá trình lừa đảo khiến nàng ta bị mất một khoản lớn cho thanh danh quét rác.

Những người khác ở đây, đều cảm thấy Hoàng Nguyệt Ly là một tiểu thư phế vật đáng thương lại vô tội, chỉ có hắn suy đoán không sai, tiểu nha đầu kia rõ ràng là giả heo ăn hổ, chơi bời tất cả mọi người!

Lại nói tiếp, cũng thật là kỳ quái.

Tiểu nha đầu này rõ ràng không phải là mỹ nhân, nói đến dáng người thì không có dáng người, nói đến khuôn mặt thì cũng không có gì cả.

Nhưng đáy mắt nàng khi nhìn người lại có ý cười rất giao hoạt, đáng vẻ khi lấy được tiền thì nhìn không được hiện lên đắc ý, không có lý do gì nhưng lại hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của hắn.

Loại cảm giác này..... Hắn chưa từng trải qua.

Hai thị vệ bên người nam nhân, cùng nhau trao đổi ánh mắt, đều thất được sự khiếp sợ từ trong mắt đối phương!

Trời, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến vị diện hạ cường thế và quả quyết của bọn họ, lộ ra ánh mắt ôn nhu như vậy, lại là đối với một tiểu nha đầu rõ ràng còn chưa phát dục!

Ý cười trên miệng rõ ràng như vậy, chỉ sợ bản thân điện hạ cũng không hề phát hiện đi?

Chẳng lẽ, điện hạ thật sự động tâm với nàng?

Điện hạ luôn luôn lạnh như băng sương đối với nữ nhân, có thể coi trọng một nữ nhân, điều này đương nhiên là một chuyện tốt.

Chính là, ánh mắt điện hạ không khỏi cũng có chút..... quá không đáng tin cậy đi?

Bạch gia tam tiểu thư, chính là một phế vật nổi tiếng tất cả mọi người đều biết, so với thanh danh tuyệt thế thiên tài của điện hạ căn bản là cách biệt một trời, tiểu nha đầu kia căn bản không xứng với hắn!

Thẳng đến khi bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly biến mất ở chỗ rẽ, nam nhân mới hồi phục lại tinh thần.

Hắn vẫy tay qua một tên thị vệ, phân phó nói: "Đi điều tra cho ta, Bạch tam tiểu thư hôm nay đến Thiên Trân Các, rốt cuộc mua gì, lý do là gì?"

Thị vệ lĩnh mệnh rời đi.

Chỉ một lát sau, Tôn chương quỳ đã bị mang theo ra tới, đứng ở trước xe ngựa, nơm nớp lo sợ hướng về phía nam nhân hành lễ.

"Đại..... Đại nhân, những điều ngài hỏi, đều là riêng tư của khách nhân, theo lý thì chúng ta không thể tiết lộ....."

Nam nhân lạnh lùng quét qua, chỉ là một ánh mắt, đã khiến hai chân Tôn chương quỳ mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống.

Trong lòng hắn phát lạnh, không dám tiếp tục do dự, vội vàng nói: "Đại nhân bớt giận, cũng không phải là không thể nói, Bạch tiểu thư mua đều là nguyên liệu luyện khí....."

Khi người nam nhân nghe hắn báo ra tên các loại nguyên liệu, trong lòng hơi kinh ngạc, nhưng ngay sau đó khước môi nhẹ nhàng gọi lên.

"Xem ra..... Tiểu nha đầu là đang chuẩn bị luyện khí, cũng không biết nàng sẽ luyện ra dạng huyền khí gì đây?"

Hắn sờ sờ cằm, tùy ý nói: "Cửa hàng này, bốn tọa mua."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tích Cực Học Tập, Phấn Đấu Mỗi Ngày

Tôn chương quỳ khiếp sợ ngẩng đầu, nói: "Đại..... Đại nhân, điều này..... chủ nhân chúng ta khẳng định sẽ không đồng ý bán Thiên Trân Các. Chỉ sợ ngài có điều không biết, chủ nhân chúng ta chính là người hoàng thất....."

Nam nhân không nói gì, chỉ liếc hắn một cái, cầm chén ngọc trên bàn nhỏ, nhẹ nhàng nuốt xuống một ngụm trà.

Ngón tay hắn thon dài nhưng mạnh mẽ, trắng nõn như ngọc thạch, động tác nhẹ nhàng nâng lên chung trà, ưu nhã thanh quý, cảnh đẹp ý vui.

Thị vệ bên cạnh xe ngựa đi lên phía trước, ngắt lời Tôn chương quỳ nói.

"Lão bản sau màn các người còn không phải là Đông An Vương hay sao? Chỉ dựa vào hắn, còn không dám đối nghịch với chủ tử chúng ta, trở về nói cho Đông An Vương, cửa tiệm này..... chủ tử chúng ta muốn! Thúc thời, nhanh chóng đem kẻ đất chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai chủ tử sẽ phái người tới thu."

Tôn chương quỳ nhất thời nói không nên lời.

Đông An Vương, thân là cháu trai của hoàng thượng, thân phận tôn quý vô cùng, nhưng nam tử thần bí trước mắt, căn bản tựa hồ như không đem hắn để vào mắt.

Chẳng lẽ, thân phận của hắn ta còn tôn quý hơn so với Đông An Vương hay sao? Không thể nào là hoàng tử của hoàng thượng đi?

Nghĩ đến đây, trong lòng Tôn chương quỳ nhảy lên một chút, chẳng lẽ đây chính là vị trong truyền thuyết kia.....

Nhưng, vị kia rất nhiều năm qua đều không hề lộ diện a!

Nếu thật sự là vị kia đã trở về, vậy thì đúng thật là khó lường a.....

.....

Đối với hết thầy phát sinh sau lưng, Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn không biết gì cả.

Tốc độ dịch vụ giao hàng của Thiên Trân Các quả nhiên không phải bị thổi phồng, thời điểm nàng về đến nhà, một toà lò luyện khí cao bằng hai người, đã được đề ở thư phòng.

Nhà hoàn Thái Vi vây quanh lò luyện khí với vẻ mặt kinh ngạc cảm thán.

Nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly trở về, vội vàng đi qua đón.

"Tam tiểu thư, ngài rút cuộc ra ngoài làm gì? Cái lò luyện khí này, thật sự là ngài mua sao?"

"Đây còn có thể là giả sao?"

"Nhưng..... không phải chỉ có luyện khí sư mới có thể dùng sao?"

Hoàng Nguyệt Ly cười ha hả, nói: "Ngày hôm qua ta ở thư phòng, tình cờ tìm thấy một quyển sách năm đó cha ta lưu lại, vừa mở ra thì thấy đó là bản chép tay của một vị luyện khí sư, bên trong có giải thích chi tiết về kiến thức luyện khí, cho nên, ta đang tính toán thử luyện khí xem sao."

Thái Vi nghe đến sững sờ, "Nhưng..... luyện khí nào có đơn giản như vậy, không phải những người khác đều nói, luyện khí sư giống như thần tiên, có thể biến cát thành vàng hay sao? Hình như phải có thiên phú rất cao mới có thể luyện a!"

"Ta đương nhiên là có thiên phú luyện khí sư, trong bức thư của cha ta từng nói, khi ta còn nhỏ, cha ta đã phát hiện ra ta có thiên phú luyện khí, cho nên mới cố ý để lại bức thư cho ta, bảo ta chăm chỉ học tập, phấn đấu hằng ngày!"

Hoàng Nguyệt Ly không ngừng nói lời vô nghĩa.

Nhưng Thái Vi không có kiến thức rộng rãi giống như Tôn chương quỳ, nàng chỉ là một người bình thường, thân phận là tỷ nữ thấp hèn, ngày thường nhiều lắm cũng chỉ là nghe người ta nói luyện khí sư lợi hại bao nhiêu, căn bản không có nhận thức thực tế.

Vừa nghe Hoàng Nguyệt Ly nói như vậy, lập tức liên tin.

Nàng vui sướng nói: "Hoá ra là lão Hầu gia đã nói, vậy thì khẳng định sẽ không sai! Đây..... đây thật sự là quá tốt, tam tiểu thư, nếu như ngài thật sự có thể trở thành luyện khí sư, Hầu gia bọn họ sẽ không bao giờ dám khi dễ ngài nữa!"

Hoàng Nguyệt Ly thật ra có điểm ngoài ý muốn.

Với nàng xem ra, điều này quả là quá tiện nghi cho lão cha Bạch Lưu Phong, thật đúng là không đơn giản, mang danh hào của hân ra, là có thể lừa được người khác, năm đó chỉ sợ cũng là nhân vật quan lại phong vân kinh hoa.....

Vì sao lại mất tích đây?

Nàng đột nhiên nhớ tới một chuyện, nói: "Đúng rồi, có chuyện người thay ta đi làm. Người tìm mấy kẻ khát cái đầu đường, để cho bọn họ đem sự tình tứ tiểu thư ngày hôm qua trần truồng chạy quanh trên đường tuyên truyền một chút, truyền đi càng xa càng tốt, tốt nhất truyền khắp toàn bộ để đó!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Ngay Cả Ruột Đen!

Hải Vi mở to hai mắt nhìn, chần chờ nói: "Tam tiểu thư..... điều này..... điều này không tốt lắm đâu? Tứ tiểu thư ngày đó khẳng định là bị quý ám, mới làm ra loại sự tình ấy. Nếu như..... nếu như nháo đến toàn thành đều biết, sẽ rất mất mặt a....."

Hoàng Nguyệt Ly lạnh nhạt nói: "Ta chính là muốn nàng ta mất mặt!"

"Nhưng, tam tiểu thư, nếu như trình tiết của tứ tiểu thư bị người hoài nghi, ngài là tiểu thư Hầu phủ, thanh danh cũng sẽ bị ảnh hưởng....."

"Không phải là ta sớm đã bị người vu hãm, nói ta tư thông cùng người, bại hoại nề nếp gia đình hay sao? Còn sợ ảnh hưởng thanh danh gì nữa?"

Hoàng Nguyệt Ly có chút không kiên nhẫn nói: "Được rồi, lo trước lo sau, đâu giống là nha hoàn của ta! Cứ theo lời ta nói mà làm!"

Thái Vi thấy nàng tức giận, lúc này mới đồng ý.

Hoàng Nguyệt Ly nhú nhú mày, cảm thấy nha hoàn này của nàng đại khái đã chịu ảnh hưởng từ nguyên chủ, lá gan còn nhỏ hơn so với con sâu dưa hấu, sao có thể chấp nhận được? Cần phải tìm một cơ hội để cho nàng ta luyện gan mới được!

Sau khi Thái Vi rời đi, nàng khoá trái cửa thư phòng lại, còn bày một trận pháp đơn giản, để phòng ngừa người bên ngoài đến quấy rầy.

Tiểu phượng hoàng mang một đoàn lông xù từ trong tay áo nàng bay ra ngoài, vừa rơi xuống đất, liền biến thành một tiểu hài tử kiêu ngạo.

Mắt màu tím to ngập nước của hắn, hiện lên vẻ khinh thường.

"Được a! Nữ ma đầu, ngươi thật là âm hiểm, thật là vô sỉ a! Buổi sáng rõ ràng là ngươi đã thu bạc của kẻ quái lạ và xấu xí kia a, hiện tại còn muốn ra ngoài tuyên truyền sự tình nhân gia trần truồng! Ngươi còn có một chút lương tâm hay không a?"

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly không có một chút áy náy.

"Thu bạc của nàng thì sao? Đó là do nàng ta đã viết giấy nợ, thiếu nợ thì phải trả tiền, đó là đạo lý, muốn ta không nói đi ra ngoài, không phải là nàng ta nên thanh toán cho sự im lặng hay sao?"

Tiểu phượng hoàng nói: "Giấy nợ của nàng ta..... không phải cũng là ngươi lừa nàng ta sao? Ngươi đều đã thu qua một lần tiền, còn muốn thu phí cho sự im lặng hay sao?" Hoàng Nguyệt Ly lạnh lùng nói: "Tiểu thí hài, ta nhắc nhở ngươi không cần phải nói bậy. Cái gì gọi là lừa? Là tiểu nha đầu kia tới nơi này phá đồ của ta trước, ta bắt quá là thu chút bồi thường tinh thần mà thôi, còn chuyện phí im miệng kia, đương nhiên lại là một chuyện khác, ai bảo chính nàng ta trần truồng chạy quanh? Ta cũng không oan uổng nàng ta? Việc nào ra việc đó, một bút trên giấy, đều rất rành mạch, ta cũng không tùy ý thu phí!"

Tiểu hài tử bị phép tính vô sỉ của nàng làm cho chán kinh.

Nữ ma đầu không chỉ có phúc hắc, quả nhiên ngay cả ruột cũng đều đen!

Thật là đồng tình với tứ tiểu thư kia, đắc tội với nữ ma đầu, nếu không chết bất đắc kỳ tử thì cũng bị lột một lớp da!

Ngay thời điểm hắn còn đang phát ngốc, một tay Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên ôm hắn lên.

Tiểu hài tử vừa định gãy giữa, đã bị thả xuống dưới, đối diện với đầu gió của lò luyện khí.

Hoàng Nguyệt Ly cười cong khóe mắt, vẻ mặt ôn nhu nói: "Tiểu đệ đệ, giúp tỷ tỷ một việc thế nào?"

"Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?"

Tiểu hài tử đề phòng co rụt lại phía sau.

Vừa rồi còn có vẻ mặt âm hiểm tính kế người khác, đảo mắt lại có thể cười ngọt đến như vậy, tiểu phượng hoàng lại không cảm thấy cảm động, ngược lại sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

"Rất đơn giản, làm một chút việc nhỏ mà thôi. Ngươi cũng biết rằng, muốn luyện chế huyền khí, uy lực mỗi lửa rất quan trọng, ngươi là một con phượng hoàng thượng cổ thần thú nên rất cường đại uy phong, thiên phú thổi lửa khẳng định rất cường đại đi? Chỉ cần nhẹ nhàng thổi một hơi, ủa, há mồm ra, là có thể giúp được tỷ tỷ, rất đơn giản đi?"

Tiểu hài tử liều mạng lắc đầu.

"Không nên không nên, phượng hoàng chân hỏa chính là chân nguyên của phượng hoàng tộc chúng ta biến thành, ta còn chưa phải là thành niên đâu, tùy tiện phun lửa, sẽ ảnh hưởng tới sinh trưởng phát dục của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Phượng Hoàng Chân Hỏa

Hoàng Nguyệt Ly mày đẹp cong lên, "Ngươi nói không được? Tiểu thí hài, ngươi ở nhà ta ăn không uống không hai ngày nay, còn hút nhiều huyền khí của ta như vậy, kêu ngươi làm chút việc đã ngại mệt?"

Tiểu hài tử bị nàng trừng, giọng nói mềm yếu lại.

"Cái gì mà ăn không uống không, tổng cộng chỉ ăn của nhà ngươi hai bữa, còn lại đều là uống cháo loãng....."

"Nga, ta đã biết, ngươi còn khoác lác nói chính mình là thượng cổ thần thú, khẳng định là gạt ta, chỉ cần khó chịu thì sẽ không phun, hoặc là ngươi là phượng hoàng già, hoặc là chính là phượng hoàng các ngươi căn bản không phải là thần thú..... quên đi quên đi, ngươi tránh ra một bên, xem ra ngươi còn nhỏ tuổi, ta cũng không so đo việc ngươi gạt người. Nhưng nên nhớ kỹ, gạt người là không phải là điều tốt, phải làm một hài tử thành thành thật thật mới tốt....."

Hoàng Nguyệt Ly cố ý lắc đầu cảm thán nói.

"Ai nói ta không thể phun lửa!"

Xú tiểu thí hài bị nghi ngờ, lập tức nhảy lên!

Có thể vũ nhục tiểu gia, nhưng không thể vũ nhục chủng loại của tiểu gia!

Hắn nhảy dựng lên, hít một hơi và thổi vào cửa thông gió.

"Rầm" một tiếng.

Một luồng ánh sáng màu vàng hiện lên, một ngọn lửa màu vàng đỏ nháy mắt đốt sáng toàn bộ thư phòng!

Hoàng Nguyệt Ly vạn phần không nhịn được kích động tiến đến vùng phụ cận.

"Phượng hoàng chân hỏa!! Đây là phượng hoàng chân hỏa trong truyền thuyết!"

Phượng hoàng chân hỏa (lửa của phượng hoàng) xếp hạng thứ nhất trong 10 loại lửa khác, trong truyền thuyết chỉ có Thần giới mới có mỗi lửa nghịch thiên, có thể tăng phẩm chất và công hiệu của huyền khí lên cực đại.

Ngay cả nàng ở trong kiếp trước cũng chưa từng gặp qua mỗi lửa như thế, hôm nay lại nhẹ nhàng tới tay!

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm sờ sờ đầu tiểu phượng hoàng, "Thật ngoan, hôm nay ngươi biểu hiện không tồi, ngày mai tỷ tỷ cho ngươi thêm cơm, ăn thịt!"

Tiểu hài chăm chăm nhìn nàng một lúc, bỗng nhiên "Vèo" một cái rút nhỏ lại, một lần nữa biến trở về trạng thái chim nhỏ lông xù. Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Xem ra, tiểu hài tử không hề nói bừa, thổi một hơi như vậy, thật đúng là tổn thất rất lớn, thực sự sẽ không ảnh hưởng đến sinh trưởng của hắn đi?

Nàng có cảm giác áy náy, đem bé tiểu phượng hoàng lên, phóng tới trên một cái đệm mềm mại.

"Chi ——!"

Tiểu phượng hoàng nghiêng đầu một bên, liền ngủ.

Hoàng Nguyệt Ly xoa xoa bụng nhỏ của nó, xoay người đến trước luyện khí lò.

Nàng kiếp trước thân là luyện khí sư cấp 9 duy nhất của Thiên Lăng Đại Lục, kỹ thuật luyện chế huyền khí đã đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa.

Nhưng là, hiện tại nàng cũng không có huyền lực, hơn nữa cũng không phải là thiên phú có hai thuộc tính kim hỏa, cho dù có kỹ thuật cao, luyện chế cũng rất khó hoàn thành.

Bất quá, hiện tại có phượng hoàng chân hỏa, vậy thì đã hoàn toàn khác.

Hoàng Nguyệt Ly ném tất cả nguyên liệu buổi sáng mua về vào trong luyện khí lò, sau đó nín thở ngưng thần, đôi mắt hơi khép lại.

Khi ngọn lửa màu vàng của phượng hoàng chân hỏa đốt lên quanh lò, một mảnh ánh sáng của nó chiếu sáng khuôn mặt thanh tú của nàng.

Nàng vẫn không nhúc nhích mà ngồi thật lâu, bỗng nhiên mở mắt.

Ngay sau đó, nàng đánh ra một cái dấu tay về phía nơi ngọn lửa, sau đó là cái tiếp theo, lại cái tiếp theo.....

Trong giây lát, nàng đã đánh ra hơn một trăm cái dấu tay!

Ngọn lửa vốn có chút mỏng manh nháy mắt bùng lên, lửa cháy hùng hực thiêu đốt, các dược liệu trong lò đỉnh cũng nhanh chóng nóng chảy và hợp nhất lại với nhau, nếu dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy được tốc độ, bắt đầu ngưng kết thành hình!

Nếu như có luyện khí sư chân chính đứng ở bên người nàng, nhất định sẽ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người bởi một màn trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24: Tới Cửa Tầm Đánh

Có luyện khí sư nào mà thời điểm đang luyện khí, không quan tâm cẩn thận nhìn xem ngọn lửa, chậm rãi thêm nguyên liệu vào. Chỉ khi nguyên liệu đầu tiên luyện hoá hoàn toàn tạp chất, sau đó mới dám thêm vào nguyên liệu thứ hai, chỉ là quá trình luyện hoá tạp chất, cần phải dùng vài canh giờ (4h).

Càng không cần phải đề cập đến, trong quá trình huyền khí thành hình, mỗi dấu tay đều có hiệu quả khác nhau, nắm giữ không tốt, sẽ phải sẵn sàng từ bỏ bất cứ lúc nào, tất cả nguyên liệu đều sẽ bị đốt thành than cốc.

Càng nghiêm trọng hơn, còn có khả năng sẽ nổ mạnh.

Đặc biệt là mỗi lửa dị hỏa cường đại như vậy, một khi nổ mạnh, thậm chí còn có khả năng san bằng tất cả khu vực xung quanh thành bình địa.

Nhưng, hiện tại, cách làm của Hoàng Nguyệt Ly lại hoàn toàn tương phản, trực tiếp đem tất cả nguyên liệu đều ném vào trong lò luyện khí, luyện chế một lần, trực tiếp thành hình.

Thời gian trôi qua chưa đến nửa nén hương, Hoàng Nguyệt Ly hừ nhẹ một tiếng, thu hồi tay.

Ngọn lửa đang cháy bùng dần dần dịu xuống, thành một ngọn lửa nhỏ mỏng manh.

Nàng xoa xoa mồ hôi trên trán, mở nắp lò.

Dưới đáy lò luyện khí, lẳng lặng nằm ba kiện huyền khí khác nhau, đều phát ra ánh sáng màu xanh, lung linh rực rỡ, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, trong huyền khí ẩn chứa năng lượng kinh người, uy lực thật lớn.

Hoàng Nguyệt Ly lấy một kiện huyền khí ra xem xét một chút, khẽ thở dài một cái.

"Trung phẩm huyền khí cấp 3..... đây cũng quá rác rưởi đi! Quả nhiên, không có huyền lực, muốn luyện chế cực phẩm huyền khí, vẫn là hơi miễn cưỡng một chút..... Xem ra, nhất định phải nhanh chóng thu thập đầu đủ dược liệu, bắt đầu tu luyện, bằng không, ngay cả huyền khí phẩm chất cao hơn một chút đều không thể luyện chế....."

Nếu như để người khác biết được ý tưởng của nàng, nhất định sẽ học máu ngay tại chỗ.

Luyện khí sư bình thường khi luyện chế huyền khí, xác suất thành công đại khái chỉ có 10%, mà nàng mới một lần đã thành công rồi không nói, còn đồng thời luyện chế ra ba kiện huyền khí khác nhau.

Hơn nữa, nàng còn dùng nguyên liệu phẩm cấp thấp nhất, luyện chế ra ba thành phẩm là trung phẩm.

Sự tình khủng bố như vậy, quả thực rất khó tưởng tượng, có tình nàng còn cảm thấy không hài lòng! Hoàng Nguyệt Ly tùy tay đem huyền khí đã luyện chế để sang một bên, nghỉ ngơi một chút, hồi phục thể lực, tiếp theo, lại lấy ra một phần nguyên liệu, ném tới trong lò luyện khí.

Nàng cố gắng không nghỉ ngơi nhiều mà luyện chế suốt cả buổi tối, chờ đến thời điểm trời đã tờ mờ sáng, thành phẩm trên mặt đất đã xếp thành núi.

Mà nàng không dùng huyền lực để luyện chế, nên thể lực tiêu hao rất lớn, cũng bất chấp trở về phòng rửa mặt chải đầu, trực tiếp ngã quỵ xuống trên đệm mềm, lập tức chợp mắt.

Tiểu phượng hoàng đang ngủ ở một bên chợt bừng tỉnh, kêu lên một tiếng "Chi", đập cánh vài cái, nhưng rất nhanh, lại lần nữa chìm vào mộng đẹp.

Một người một thú cứ ngủ như vậy tới buổi chiều ngày hôm sau.

..... Editor: Emily Ton....

"Bịch bịch bịch!"

Hoàng Nguyệt Ly bị đánh thức bởi một loạt tiếng đập cửa.

Nàng xoa xoa đôi mắt, còn có chút mơ hồ, "Chuyện gì vậy?"

"Tam tiểu thư, không tốt, nhị tiểu thư mang theo người lại đây, còn một hai phái gấp ngài, ta căn bản không ngăn được nàng....."

Hoàng Nguyệt Ly kéo cửa phòng ra, hỏi: "Tình huống như thế nào?"

Thái Vi nôn nóng nói: "Tam tiểu thư, ngài nhanh chạy đi tìm một chỗ để trốn đi! Nhị tiểu thư khẳng định là đã nghe về lời đồn đãi truyền ra ngày hôm qua, cho nên tìm tới cửa, có thể là muốn thay tứ tiểu thư trút giận....."

Đúng lúc này, một tiếng "bang" thật lớn vang lên, cửa biệt viện bị người dùng lực đá văng ra.

Một bà tử la lớn nơi cửa: "Mở cửa, mau mở cửa! Người đầu chết hết đâu rồi? Nhị tiểu thư đại giá quang lâm, còn không nhanh ra đây nghênh đón?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chẳng Lẽ Là Bị Quỷ Âm?

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lộ ra một tia ý cười nghiền ngẫm.

"Nguyên lai là Nhị tỷ ta tới..... vừa đúng lúc, ta đỡ phải tự mình đi tìm nàng."

Thái Vi vội la lên: "Tam tiểu thư, đây đã là khi nào rồi! Ngài nhanh chạy từ cửa sau đi thôi, nô tỳ thay ngài chống đỡ, tranh thủ thời gian! Bằng không nhị tiểu thư tiến vào, khẳng định sẽ đánh người! Nhị tiểu thư chính là tiểu thư con vợ cả của Hầu phủ, nổi danh là thiên tài tu luyện, nếu đánh ngài, sẽ không có ai xuất đầu giúp ngài nha!"

Hoàng Nguyệt Ly hơi nhếch môi: "Đánh ta? Ta cầu còn chưa được đâu! Đi, chúng ta đi gặp vị Nhị tỷ này, nhìn xem thiên tài tu luyện của Nam Việt Quốc, rốt cuộc lợi hại bao nhiêu!"

"Tam tiểu thư!"

Hoàng Nguyệt Ly trực tiếp cất bước đi ra ngoài.

Thái Vi một đường chạy chậm đuổi theo nàng, gấp đến độ sắp khóc.

Tam tiểu thư làm sao vậy? Ngày hôm qua sau khi thất cổ được cứu trở về, làm việc hoàn toàn không giống như bình thường, không tính đến ném đan được giống như rau cải trắng, hiện tại lại còn dám đi chọc nhị tiểu thư!

Ai không biết, nhị tiểu thư Bạch Nhưộc Kỳ có thiên phú tu luyện phẩm cấp 4, năm nay mới 16 tuổi, cũng đã đạt tới Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, trong toàn bộ Nam Việt Quốc, đã là thiên tài có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nguyên nhân chính là vì nàng ta rất đặc biệt, vì thế Bạch Nhưộc Ly mới càng là phế vật.

Mà Bạch Nhưộc Kỳ cũng không buông tha bất cứ cơ hội nào để khi dễ Bạch Nhưộc Ly, nếu không có việc gì lập tức tới châm chọc mỉa mai nàng một phen, nắm lấy cơ hội sẽ tra tấn nàng một cách thâm hại.

Ngày thường, nếu như tam tiểu thư nhìn thấy nhị tiểu thư, trốn còn không kịp, hôm nay thế nhưng còn chủ động đưa tới cửa? Lần này thì xong rồi, không biết sẽ bị tra tấn thâm đến bao nhiêu!

Thái Vi lòng nóng như lửa đốt, nhưng đã không còn kịp ngăn trở.

Cửa biệt viện đã bị nha hoàn và bà tử của Bạch Nhưộc Kỳ mang đến dùng sức phá ra, đoàn người vênh vào tự đắc vượt qua tiến vào, vừa lúc mặt đối mặt đụng phải Bạch Nhưộc Ly.

"Bạch Nhưộc Ly! Người tiểu tiện nhân này, quả nhiên vẫn chưa chết!" Bạch Nhưộc Kỳ có dáng người cao gầy, ngũ quan hiện lên vẻ đẹp nữ tính, khí chất vừa lạnh lùng vừa cao ngạo, hơn nữa nàng mang thiên phú cấp 4, có danh xưng là "mỹ nhân lạnh lùng", cũng là nữ thần trong cảm nhận của rất nhiều con em quý tộc.

Chỉ có Bạch Nhưộc Ly vẫn luôn bị nàng ta khi dễ mới biết được gương mặt thật của nàng ta.

Dưới lớp mặt nạ mỹ nhân lạnh lùng cao quý, chính là cất giấu một trái tim tàn nhẫn, ác độc!

Hoàng Nguyệt Ly hơi mỉm cười: "Mắng ai là tiểu tiện nhân?"

"Mắng người là tiểu tiện nhân....."

Nhìn ý cười trên mặt Hoàng Nguyệt Ly, Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên phản ứng lại, "Phi" một tiếng, nói: "Sau khi treo cổ chết không thành, mồm mép thật ra đã lạnh lợi hơn rất nhiều, khó trách ngày hôm qua ngay cả Tứ muội cũng bị người lừa! Còn nói gì mà bị quỷ nháo, rõ ràng chính là tiện nha đầu người hạ độc thù!"

Hoàng Nguyệt Ly về mặt vô tội nói: "Nhị tỷ, ta thật là bị oan uổng a! Ngày hôm qua Tứ muội vừa nhìn thấy ta, liền thét chói tai bỏ chạy, ta còn đang buồn bực đây, có phải đầu óc nàng không rõ ràng lắm hay không, gặp phải tà?"

"Ngươi còn giả vờ! Nếu không phải ngươi giả thần giả quỷ hù dọa nàng, sao nàng có thể điên điên khùng khùng mà chạy về phủ? Còn coi hết đồ ở trên đường cái..... trần truồng! Làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ chúng ta!"

Nghĩ đến tình cảnh sáng sớm hôm nay, một đám người vây quanh trước cửa Võ Uy Hầu phủ chỉ chỉ trỏ trỏ, Bạch Nhưộc Kỳ liền tái mặt.

Trong loại sự tình này, không chỉ có Bạch Nhưộc Nghiễn mất mặt, nàng thân là đích tỷ, cũng sẽ bị cho rằng không tuân thủ trình tiết!

Nàng còn đang mong chờ được gả vào hoàng thất, như thế nào có thể nhiễm phải ác danh như vậy?

"Ta giả vờ cái gì?" Hoàng Nguyệt Ly ánh mắt càng vô tội hơn, ngây thơ bao nhiêu, "Tứ muội chính là cao thủ Huyền Cảnh Khí tầng thứ 4, ta có thể làm gì nàng đây?"

Bạch Nhưộc Kỳ nổi lên hồ nghi.

Tam muội là một phế vật, lại nhát như chuột, nàng sao có thể khiến Bạch Nhưộc Nghiễn ăn mặt như vậy? Chẳng lẽ sự tình thật sự có kỳ lạ nào khác?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Một Đoá Tiểu Bạch Liên

Bất quá, cho dù là như thế, cũng không thể dễ dàng buông tha tiểu tiện nhân này.

Nàng cười lạnh nói: "Cho dù là bị quỷ ám, cũng là vì tiểu tiện nhân ngươi quá đen đủi! Ta đã nói ngươi là ngôi sao chổi, đã khắc chết chính cha nương mình không nói, hiện tại còn khắc tới đường muội của mình! Ngươi vì sao không dứt khoát chết đi?"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: "Nhị tỷ, hãy xem những gì ngươi đang nói, ngươi không phải còn đang sống rất tốt hay sao? Toàn bộ Hầu phủ, chỉ có ngươi thường xuyên đến nơi này của ta nhiều nhất, ngươi còn chưa chết, ta làm sao mà khắc chết người khác đây?"

"Có ý tứ gì?" Bạch Nhưộc Kỳ sau khi sừng sốt một chút, mới phản ứng lại, "Tiểu tiện nhân, ngươi là đang nguyên rủa ta chết??"

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly mang theo mỉm cười ngọt ngào.

"Nhị tỷ, ngươi sao có thể nói ta như vậy? Chúng ta chính là đường tỷ muội ruột thịt, cùng là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, nếu như ta là tiểu tiện nhân, vậy nhị tỷ ngươi là gì? Đại tiện nhân? Còn Nhị thẩm thì sao? Vũ trụ vô địch - siêu cấp sét đánh - đại tiện nhân*?"

** Nguyên văn: 宇宙无敌超级霹雳大贱人: không hiểu nữa, chung quy là đại đại tiện nhân!*

Bạch Nhưộc Kỳ không nghĩ tới, Tam muội luôn luôn vâng vâng dạ dạ, bị mắng cũng không dám lên tiếng, hôm nay cũng dám nói ra lời nói như vậy.

Không chỉ có dám nguyên rủa nàng, lại còn dám mắng cả nương nàng, quả thực là phản thiên!

Nàng tức giận đỏ mặt: "Tốt, tốt! Ta xem ngươi chính là không biết xấu hổ, một ngày không bị đánh, liền đã quên chính mình là ai và là loại người gì? Ta hôm nay sẽ giúp ngươi nhớ lại, để ngươi biết, phế vật chính là phế vật, cả đời cũng đừng nghĩ đến xoay người!"

Đang nói, Bạch Nhưộc Kỳ bước xa một bước vọt lên, một bàn tay hướng trên mặt Hoàng Nguyệt Ly đánh tới.

Sắc mặt Thái Vi nháy mắt biến trắng, kinh hô: "Tam tiểu thư!"

Nhị tiểu thư là cao thủ Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, một cái tát kia chính là hàm chứa huyền khí thiên địa, tuyệt đối có thể trực tiếp đánh người học máu ngay lập tức.

Tam tiểu thư hôm trước vừa mới được cứu trở về, thân mình cũng chưa hoàn toàn hồi phục, làm sao chịu đựng một cái tát này?

Nàng trung thành hộ chủ, rất muốn ngăn chặn phía trước tam tiểu thư, nhưng tốc độ của cao thủ tầng thứ 7, căn bản không phải nàng có thể theo kịp. Nàng còn chưa kịp nhấc một bước, bàn tay mềm mại trắng như ngọc của Bạch Nhưộc Kỳ cũng đã vung tới trước mắt Hoàng Nguyệt Ly!

Thái Vi hoảng sợ nhắm mắt lại, quả thực không đành lòng nhìn xem

Chỉ nghe Hoàng Nguyệt Ly phát ra một tiếng thét "A!" chói tai.

"Cứu mạng! Không cần a! Người đừng tới đây!"

Ngay sau đó, một tiếng "Bang" giòn giã vang lên, sau đó là một tiếng "Bịch", truyền đến âm thanh của trọng vật rơi xuống đất.

Thải Vi mở to mắt, liền nhìn đến một thân hình mảnh khảnh nặng nề nện trên mặt đất.

Phốc ——! Một chùm máu phun ra, bắn ra xa tới trên tường vôi của biệt viện.

"Tam tiểu thư ——!!"

Nàng nôn nóng vịn phần nhào tới, nước mắt đều nhịn không được rơi xuống.

Thanh âm lần này vang to như vậy, rơi xuống đúng thật là không nhẹ, không biết tam tiểu thư còn sống nữa hay không, tiểu thư nhà nàng đúng thật là mệnh khổ!

Rõ ràng là một kim chi ngọc diệp xuất thân cao quý, như thế nào mà từ nhỏ cha mẹ đều đã chết, còn bị người khi dễ như vậy?

Thải Vi quỳ rạp xuống trên đất, chăm chú nhìn, bỗng nhiên sững sờ.

Nàng nàng nàng..... Có phải hoa mắt hay không?

Thiếu nữ té lăn trên đất không thể đứng dậy nổi..... vì sao nhìn có điểm giống như là nhị tiểu thư?

Thải Vi xoa xoa đôi mắt, lại xoa xoa đôi mắt.

Chỉ nghe giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly từ sau lưng nàng truyền đến: "A..... nhị..... nhị tỷ, người..... người làm sao vậy? Người không sao chứ? Người như thế nào..... như thế nào đột nhiên..... đột nhiên tự mình bay ra đây? Đây là võ kỹ lợi hại nào vậy?"

Thải Vi ngơ ngác quay đầu lại, liền nhìn đến đôi tay tam tiểu thư nhà nàng đang bắt chéo nhau đặt ở trước ngực, đôi mắt mênh mông sưng mù, một bộ biểu tình thiếu chút nữa bị dọa đến ngất xỉu, một thân váy lụa màu trắng bị gió thổi qua, phất phơ phất phơ, giống như một đóa tiểu bạch liên tinh tế mảnh mai.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Các Người Có Phải Ngốc Hay Không?

Bạch Nhược Kỳ cố gắng đứng thẳng trên mặt đất, muốn đứng lên, lại phát hiện chính mình hoàn toàn không thể động đậy!

Nàng trừng mắt nhìn thiếu nữ trước mặt, đôi mắt thiếu chút nữa đã bắn ra lửa.

"Bạch Nhược Kỳ! Người rốt cuộc đã dùng yêu pháp gì? Ta vì sao lại không thể động đậy?"

"Nhị tỷ, người đang nói gì vậy? Muội muội ta vì sao nghe không hiểu?" Hoàng Nguyệt Ly mờ mịt đầy mặt, "Người không động đậy, có liên quan gì cùng ta? Vừa rồi..... không phải người muốn đánh ta hay sao? Ta quá sợ hãi, căn bản không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ lo đi trốn....."

Bạch Nhược Kỳ cắn răng, oán độc nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Thực giác của nàng cho biết chính là tam muội này đang giờ trò quỷ, nhưng, dường như đúng như lời Hoàng Nguyệt Ly đã nói. Vừa rồi chính là nàng đã ra tay trước, mà Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn là tránh phải tránh trái, kinh hoàng thất thố, cuối cùng còn dùng hai tay ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất.

Bạch Nhược Kỳ không chút khách khí lấy một chân hướng về phía trên người nàng đạp một cái, thăm nghĩ cho dù không đá chết tiểu tiện nhân này, cũng muốn đá cho nàng học máu.

Kết quả, một chân này xác thật đem người đá bay, cũng đá đến thiếu chút nữa thì học máu. Nhưng ngược lại, bay và học máu lại chính là nàng?

Sao có thể? Không phải là quá tà môn hay sao?

Lúc này, Hoàng Nguyệt Ly giống như bỗng nhiên phản ứng lại, cả kinh kêu lên: "A! Nhị tỷ, thời điểm vừa rồi người bị quăng ngã ra ngoài, thanh âm thật là lớn, thật sự sẽ không bị ngã hư nơi nào đi? Khó trách không thể động đậy! Mau để ta nhìn xem!"

Đang nói, nàng lập tức cúi người ngồi xuống, sờ soạng một chút trên người Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên cảm thấy toàn thân truyền đến một trận đau đớn, quả thực xương cốt cả người giống như đều vỡ tan, đau đớn đến mức nàng phải kêu lên thảm thiết.

"A ——! Đau quá ——! A a ——!"

Nàng kêu quá mức thê lương, khiến những người khác đều cảm thấy khiếp sợ.

Vừa rồi quá trình hai người giao thủ quá nhanh, những nha hoàn bà tử Bạch Nhưộc Kỳ mang đến, căn bản không nghĩ tới tiểu thư nhà mình sẽ bị tam tiểu thư phế vật đánh bại, cho nên căn bản không kịp có phản ứng, mãi cho đến lúc này, mới giật mình hoảng sợ vây quanh lại đây. "Ngươi..... ngươi rốt cuộc đã làm gì nhị tiểu thư?"

"Lá gan của ngươi cũng quá lớn, động tay chân gì vậy? Mau chữa trị cho nhị tiểu thư, bằng không ngươi sẽ phải hối tiếc!"

"Đúng vậy, cũng không nghĩ xem tình trạng của mình là gì? Một phế vật, cũng dám đắc tội với tiểu thư chúng ta? Chờ tiểu thư chúng ta giáo huấn ngươi đi!"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: "Các ngươi có phải ngốc hay không? Biết rõ nếu trị xong cho nàng, nàng sẽ giáo huấn ta, vậy ta vì sao phải chữa trị cho nàng?"

Bạch Nhưộc Kỳ đau đớn hét lên: "Mau! Mau bắt lấy tiểu tiện nhân này cho ta! Hung hăng mà đánh nàng!"

Mấy hạ nhân chính là đang chờ những lời này, lập tức bùng nổ.

Nhưng những hạ nhân này bắt quá là người thường chưa từng tu luyện, đơn giản chỉ dùng sức lớn hơn một chút, ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly có thể nói đúng là không thể chịu nổi một kích.

Bịch! Bịch! Bịch!

Bắt quá là sau mấy lần hô hấp, tất cả bọn nha hoàn đều bị lão đảo rơi ở trên mặt đất.

Bạch Nhưộc Kỳ cả kinh khiến tròng mắt đều muốn rơi ra ngoài, cho tới hiện giờ, nàng cuối cùng cũng nhìn ra, tam muội này của nàng không giống như ngày thường!

Nhưng, rõ ràng là trên người Hoàng Nguyệt Ly không hề có dao động của huyền lực, sao có thể..... có thể đánh rơi nhiều người như vậy đây?

Hơn nữa, còn không biết đã dùng biện pháp gì, phong bế kinh mạch nàng, khiến nàng không thể động đậy.

Bạch Nhưộc Kỳ nghĩ mọi cách, muốn giải khai cấm chế, nhưng làm thế nào cũng không giải được.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi đi đến trước mặt nàng, chớp chớp mắt, yếu nhược nói: "Nhị tỷ, vì sao ngươi cứ nằm trên mặt đất không đứng dậy nha? Đã xảy ra chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Có Bệnh, Chạy Nhanh Đến Trị!

Rõ ràng là nàng đang đánh người khác, cổ tình còn làm ra bộ dáng vô tội như vậy, giống như nàng mới là người bị người khi dễ.

Không có gì tức giận hơn điều này!

Bạch Nhưộc Kỳ chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi lại vọt lên tới cổ họng, thiếu chút nữa lại muốn học máu, nàng dùng hết sức mạnh của ý chí, mới miễn cưỡng đem ngụm máu này nuốt trở vào, nhưng sắc mặt đã nghẹn đến mức vừa xanh lại vừa tím.

"Ai u, có vẻ như không được! Nhị tỷ giống như không khỏe! Thái Vi, ngươi mau tới đây đỡ nàng một phen!"

"A? Nga..... vâng, đúng vậy, tam tiểu thư."

Thái Vi đứng một bên đang hoàn toàn sững sờ nhìn xem, qua một hồi lâu, mới phục hồi lại tinh thần, đi qua muốn nâng Bạch Nhưộc Kỳ.

Ai ngờ, tay nàng mới vừa một đụng tới trên người Bạch Nhưộc Kỳ, Bạch Nhưộc Kỳ liền kêu lên thảm thiết.

"A ——! Đau quá! Dừng tay, tiện nô tỳ ngươi, ai cho phép ngươi dùng bàn tay dơ bẩn chạm vào ta!"

Thái Vi kinh hoàng thu hồi tay, quay đầu nhìn tiểu thư nhà mình.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi nói: "Nhị tỷ, tình huống này của ngươi thoát nhìn thật sự là không thích hợp a, nghe nói là trúng tà sẽ lây bệnh, ngày hôm qua tứ muội muội trúng tà, không phải là truyền cho nhị tỷ đi? Thái Vi, mau trị cho nàng!"

"A?" Thái Vi ngơ ngác nói: "Trúng tà? Trị như thế nào? Nô tỳ không biết a?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Cái này đơn giản, dùng hết sức tát vào mặt cho ta!"

"Cái gì?"

"Cái gì?"

Thái Vi cùng Bạch Nhược Kỳ đồng thời kinh hô.

Bạch Nhược Kỳ giận dữ cắn răng hét: "Tiểu tiện nhân, ngươi dám! Ngươi dám để nha hoàn ngươi tát ta?"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: "Nhị tỷ, ngươi đang nói gì vậy? Muội muội đây đều là muốn tốt cho ngươi a, trúng tà chính là tật xấu rất nghiêm trọng, vạn nhất ngươi trúng tà quá lợi hại, cũng giống như tứ muội đi ra ngoài trần trường thì làm sao bây giờ nha? Cho nên, ngươi cũng không nên sợ thầy mà giấu bệnh, có bệnh chạy nhanh đến trị a!"

Đang nói, nàng quay đầu nhìn về phía Thái Vi.

"Còn thất thần làm gì? Thật sự muốn hại chết nhị tiểu thư hay sao? Nếu chậm trễ bệnh tình của tiểu thư con vợ cả Hầu phủ, ngươi đảm đương nổi sao? Mau đi lên tát nàng, hung hăng mà tát! Càng dùng sức càng tốt! Như vậy mới có thể khiến cho tà ám từ trong thân thể nàng rút ra!"

Thái Vi vẫn là không dám bước lên phía trước.

Nhị tiểu thư là dạng người gì, nàng cùng Bạch Nhược Kỳ giống nhau đều rất rõ ràng, từ nhỏ đến lớn, nàng đã bị đánh qua rất nhiều lần, nghĩ đến những thủ đoạn tra tấn người âm độc mà ngày thường nhị tiểu thư hay dùng, hai chân nàng liền run lên.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không thúc giục nàng, chỉ là lẳng lặng chờ.

Thái Vi do dự một hồi lâu, mới giơ tay lên.

"Bốp!"

"A ——!"

Một cái tát dừng ở trên mặt Bạch Nhược Kỳ.

Bởi vì Thái Vi rất khẩn trương, cho nên một cái tát này cũng không nặng lắm, nhưng Bạch Nhược Kỳ lại kêu lên giống như heo bị giết.

Thái Vi nhìn người mà từ trước đến nay nàng đều luôn sợ hãi, lại bị nàng hạ thủ nên vẻ mặt vặn vẹo, phát ra thanh âm kêu to kinh hoàng thất thố, không còn có bộ dáng kiêu ngạo ương ngạnh của thiên tài tiểu thư Hầu phủ, trong lòng nảy lên một trận khoái cảm.

Nàng tức khắc quên mất sợ hãi vừa rồi, giơ bàn tay lên, ra sức mà đánh.

"Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!"

"A ——! Ngươi dám ——! Ngươi làm sao dám ——! Ngươi tiện nô này, ai cho ngươi lá gan! Bạch Nhược Kỳ, ngươi sẽ chết không được tử tế!"

Bạch Nhược Kỳ khóc to hơn nói.

Những nha hoàn bà tử ngã trên mặt đất dậy không nổi, đều sợ ngây người.

Bởi vì Bạch Nhược Kỳ chính là thiên tài võ giả Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, Thái Vi chính là một người thường chưa từng tu luyện qua, nàng chỉ dùng hết sức mình mà đánh người, đối Bạch Nhược Kỳ mà nói, hẳn là cũng giống như cào ngứa.

Như thế nào lại kêu thảm đến như vậy?

Chẳng lẽ là thật sự trúng tà?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Lương Tâm Bị Chó Ăn

Làm thế nào bọn họ có thể biết, lý do vì sao Bạch Nhưộc Kỳ lại thảm như vậy. Đó là bởi vì thời điểm vừa rồi khi Hoàng Nguyệt Ly đỡ nàng, đã dùng thủ pháp độc môn không chế kinh mạch nàng.

Khiến nàng không chỉ không thể nào điều động huyền lực trong cơ thể để phòng thủ, đồng thời, nó cũng phóng đại sự thống khổ lên ngàn vạn lần.

Cho nên, ngay cả khi chỉ là nhẹ nhàng chạm vào một chút, Bạch Nhưộc Kỳ đều sẽ cảm thấy, phảng phất giống như bị dao nhỏ cắt đứt da thịt, huống chi Thái Vi đã dùng sức và mặt như vậy?

Rất nhanh, khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ đã hoàn toàn sưng lên vì bị đánh, đã nhìn không ra biểu tình của nàng, chỉ có thể nhìn đến cặp mắt kia vốn nên thập phần xinh đẹp, toát ra ánh mắt cực kỳ oán độc.

Nàng chưa từng bị ghen khuất qua như vậy, từ trước tới nay đều chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy!

Từng ấy năm tới nay, đều là nàng vô số lần sai người đem án Bạch Nhưộc Ly ở trên mặt đất, bạt tai, vút roi, mọi cách đều dùng khinh nhục.

Nàng cảm thấy đó là Bạch Nhưộc Ly xứng đáng.

Ai bảo Bạch Nhưộc Ly rõ ràng là phế vật, còn muốn chiếm lấy tên tuổi quận chúa duy nhất của Võ Uy Hầu phủ, mà chính nàng, rõ ràng là siêu cấp thiên tài, ngược lại phải nằm dưới nàng ta đâu?

Hơn nữa, nghe nói thời điểm Bạch Lưu Phong chết, còn để lại vô số tài nguyên tu luyện cho Bạch Nhưộc Ly, nhưng nàng đã chất vấn nhiều năm như vậy, Bạch Nhưộc Ly trước sau cũng không hề giao ra đây!

Bạch Nhưộc Ly là phế vật, cảm những tài nguyên tu luyện đó thì có ích lợi gì, chỉ có thiên tài như nàng, mới xứng có được những tài nguyên đó, tiện nha đầu này không chịu chủ động dâng ra, thật là quá không thức thời, không thỏa đáng!

Mười mấy năm qua, vẫn luôn như thế.

Ai ngờ, hôm nay lại hoàn toàn thay đổi.

Bạch Nhưộc Kỳ, thiên tài có thể đếm được trên đầu ngón tay của Nam Việt Quốc, bị phế vật tam muội của nàng đánh rơi ở trên mặt đất, còn bị người hung hăng tát mặt.

Càng tức giận hơn chính là, Hoàng Nguyệt Ly còn lười đến nỗi không thèm tự mình tát, mà để một nô tỳ hèn mọn tới nhục nhã nàng!

Cố tình những nha hoàn bà tử nàng mang đến, còn ngây ngốc quỳ rạp trên mặt đất, cũng không biết chạy tới lấy thân hộ chủ!

Trong đầu đều bị nước vào hay sao? Chẳng lẽ thật sự tin vào lời tiểu tiện nhân kia nói, cảm thấy là nàng bị trúng tà? Rõ ràng là tiểu tiện nhân này đã dùng thủ đoạn gì đó mà người nhận không ra a! Vì sao không ai tin!

Trên mặt nàng nóng rát như là bị thiêu cháy, máu trong lồng ngực quay cuồng, rốt cuộc nhịn không được nên mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt vừa trợn lên, liền hôn mê bất tỉnh!

Thái Vi trốn không kịp, trên quần áo bị dính vào không ít vết máu.

Lúc này nàng mới tỉnh lại từ trong cảm giác ngược đãi, dùng tay.

Hoàng Nguyệt Ly đi tới nhìn nhìn, gật đầu nói: "Àn, dường như đã đủ rồi."

Thẳng đến lúc này, những nha hoàn bà tử mới lấy lại cảm giác của mình.

Bà vú của Bạch Nhưộc Kỳ là Hàn ma ma giãy giụa bò lên từ trên mặt đất, bò nhào vào trên người Bạch Nhưộc Kỳ, khóc lớn nói: "Nhị tiểu thư, nhị tiểu thư người làm sao vậy, mau tỉnh lại a! Tam tiểu thư, người thật là nhẫn tâm, đánh nhị tiểu thư đến hôn mê như thế! Còn có Thái Vi tiện da nhà người, người chờ, nếu để lão gia biết, ngài sẽ không bỏ qua người! Chờ bị bán vào kỹ viện đi thôi!"

Hoàng Nguyệt Ly trừng lớn đôi mắt, trong mắt tràn đầy biểu tình bị thương.

"Hàn ma ma, người sao có thể nói ta như vậy đây? Người nhìn xem phế vật như ta, sao có thể đánh cho nhị tỷ choáng váng? Nàng té xỉu, là bởi vì vừa rồi trúng tà, thật vất vả mới trị hết, cho nên thể lực tiêu hao quá mức."

Đang nói, nàng đi qua, kéo tay Thái Vi, chỉ chỉ trên người nàng.

"Người có nhìn thấy máu trên người Thái Vi không? Một búng máu này, trong màu đỏ có màu đen, đó chính là tà ám trong cơ thể nàng đã bị đuổi ra ngoài! Nha hoàn nhà ta không màng an nguy của bản thân, trừ tà giúp nhị tỷ, lòng bàn tay đều đỏ lên vì đánh, các người còn muốn nói nàng như vậy, lương tâm các người đã bị chó ăn hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Chết Đòi Tiền A!

Bạch Nhược Kỳ ngay khi Hàn ma ma đang lớn tiếng kêu gọi, vốn dĩ đã dần dần có chút thanh tỉnh.

Nhưng nghe đến Hoàng Nguyệt Ly một câu đòi trắng thay đen như vậy, lại lần nữa ngất tại chỗ.

Sao lại có người phúc hắc (bụng đầy đen tối) đến loại trình độ này?

Dựa theo cách nói của Hoàng Nguyệt Ly, nàng bị tát đến nỗi mặt mũi đều bầm dập, chẳng lẽ còn phải cảm tạ nàng ta hay sao??

Hàn ma ma cũng bị nghẹn đến nỗi nói không nên lời, trong lòng biết rằng Bạch Nhược Kỳ không có khả năng bị trúng tà, nhưng là, Hoàng Nguyệt Ly nói ra lời thề son sắt, bà ta cũng không biết phản bác lại như thế nào.

Toàn bộ mọi sự hôm nay quả là quá tà môn.

Đến tận bây giờ bà ta vẫn còn chưa hồi phục lại tinh thần.

Nhị tiểu thư rút cuộc là vì sao lại đột nhiên ngã trên mặt đất? Cũng không cảm thấy được thật sự là bị tam tiểu thư đánh bại, đúng không?

Ngoài ra, tam tiểu thư ngày thường có lá gan nhỏ hơn muỗi, hôm nay như thế nào đánh nhị tiểu thư đến hộc máu??

Bà thật sự không phải là đang nằm mơ hay sao?

Hàn ma ma nhìn đến loại tình huống này, cũng biết dưới tình huống Bạch Nhược Kỳ đã hôn mê, chính mình và những người ở đây xác định vững chắc sẽ không thoát khỏi tay tam tiểu thư.

Bà ta nhanh chóng quyết định, kêu to "ai ai" và lấy chân đá về phía nha hoàn một bên, nói: "Đều nằm ăn vạ trên mặt đất làm gì đây? Chạy nhanh lên! Nhị tiểu thư đã bệnh thành dạng này, chạy nhanh đến đây nhanh chóng đem nàng trở về phủ đi!"

Bọn nha hoàn đã sớm bị dọa phá gan, nhanh chóng khập khiễng bò dậy, nâng Bạch Nhược Kỳ lên, lập tức hướng phía ngoài cửa mà chạy.

Bởi vì cảm thấy nữ ma đầu sau lưng quá khủng bố, mấy nha hoàn nhất thời đều quên mất thương thế trên người mình, chạy trốn bay nhanh, lập tức đã không nhìn thấy bóng dáng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng có chút tròn tròn đôi mắt.

"Di, sao lại thế này? Sao lại chạy trốn nhanh như vậy? Phía sau lại không có quỷ!"

Tiểu phượng hoàng vẫn luôn tránh ở trên vai nàng kêu hai tiếng chỉ chỉ, vỗ vỗ cánh. *Đĩ nhiên là không có quỷ, nhưng mà, nữ ma đầu so với có quỷ càng đáng sợ hơn!*

Hoàng Nguyệt Ly thập phần ưu thương, cảm thán nói: "Những người này hiện tại vì sao lại như vậy đây? Thái Vi đã cực khổ khổ trừ tà cho nhị tỷ, các nàng còn chưa trả tiền mà đã đi rồi? Còn có, làm cho xung quanh sân của ta đều dơ như vậy, còn có vết máu, cũng không bồi thường tổn thất? Nhân phẩm này..... quả thực không thể chịu được a!"

Tiểu phượng hoàng đánh ngã một cái dưới chân, thiếu chút nữa từ trượt xuống từ trên vai nàng.

Nữ ma đầu quả thực là..... Chết đòi tiền a!

Khủng bố, quá khủng bố!

Cũng may những người đó đã mau chạy trốn!

"Tiểu..... Tiểu thư....."

Giọng nói mòng manh của Thái Vi từ sau lưng truyền đến.

Hoàng Nguyệt Ly xoay người, cười nói: "Thế nào? Đánh trả lại có cảm giác gì không? Lá gan có tiến triển gì không? Ác nhân giống như loại này, cần phải hung hăng mà đánh trả!"

Thái Vi quả thực muốn khóc ra tiếng, "Tiểu thư, vậy phải làm sao bây giờ a? Nô tỳ thật sự đã đánh nhị tiểu thư, là nhị tiểu thư a! Nàng chính là một trong số 10 đại thiên tài của Nam Việt Quốc, vạn nhất thanh tỉnh, quay lại trả thù thì làm sao bây giờ? Còn có Hầu gia cùng nhị phu nhân, cũng sẽ không buông tha ngài a..... Nô tỳ cho dù bị đánh chết, cũng chỉ là một cái mệnh tiện, nhưng ngài chính là kim chi ngọc diệp....."

"Không được khóc!"

Thái Vi sợ tới mức dừng nước mắt.

"Đánh đều đã đánh, khóc thì có ích lợi gì?"

Hoàng Nguyệt Ly đi qua, nâng mặt nàng lên, hỏi: "Thái Vi, chẳng lẽ ngươi thích bị người khác khi dễ? Không nghĩ đến hung hăng giáo huấn người khi dễ ngươi sao?"

"Nô tỳ đương nhiên muốn a, nhưng....."

"Không có nhưng gì cả! Chỉ cần đi theo tiểu thư ta, sẽ không có người dám khi dễ ngươi nữa! Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, người sau lưng ngươi là ta, ai dám đánh ngươi, gấp mười lần, sẽ nhận lại gấp trăm lần!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Ta Xem Trọng Ngươi!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thái Vi ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn tam tiểu thư nhà nàng.

Hoàng Nguyệt Ly ngửa đầu, đón gió, trên mặt tươi cười nhạt nhẽo nhưng đầy tự tin, ánh sáng chiếu xuống chói mắt, cả người nàng đều giống như đang phát ra ánh sáng.

Không có lý do nào, nàng tin lời Hoàng Nguyệt Ly nói, cảm thấy tiểu thư nhà nàng giờ khắc này, thật là cường đại, kiên định, không chỗ nào sợ hãi, phảng phất như không có gì có thể làm khó nàng.

Hồi tưởng hai ngày này, từ khi tam tiểu thư bắt đầu tỉnh lại lần nữa, tất cả mọi sự kiện nàng làm, đều là không thể tưởng tượng như vậy, cố tình mỗi một sự kiện đều làm thành. Nhị tiểu thư cùng Tứ tiểu thư trước kia điều vô dương oai, ở trước mặt Tam tiểu thư, đều là không thể chịu nổi một kích như vậy.

Thái Vi đối diện với đôi mắt của Hoàng Nguyệt Ly, nặng nề gật gật đầu.

"Ân, Tam tiểu thư! Nô tỳ nhất định sẽ không khiến ngài mất mặt!"

Hoàng Nguyệt Ly vừa lòng cười cười, từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách, đưa cho Thái Vi.

"Tam tiểu thư..... Đây là.....?"

"Đây là một quyển công pháp Huyền Giai thượng phẩm, ngươi cầm lấy và tu luyện thật tốt, nếu có nơi nào không hiểu, có thể tới hỏi ta bất cứ lúc nào."

"Cái gì? Công pháp? Lại là công pháp Huyền Giai?"

Thái Vi ghen hờn nhìn trần trời, há to miệng, vẻ mặt đại ra, hoàn toàn sợ hãi.

Có làm hay không? Tam tiểu thư thực sự sẽ cho nàng một quyển công pháp Huyền Giai?

Công pháp tu luyện, được chia làm bốn cấp: Thiên-Địa-Huyền-Hoàng. Mỗi một cấp lại phân thượng-trung-hạ phẩm. Chất lượng của công pháp, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến thành tựu cuối cùng của người tu luyện, cho nên nó là tài nguyên vô cùng quý giá.

Mỗi một thế gia võ giả hoặc là môn phái, đều sẽ càng bảo quản nghiêm ngặt đối công pháp truyền thừa của mình, tuyệt đối sẽ không dễ dàng truyền ra ngoài. Cho nên, người có xuất thân bình dân, mặc dù có thiên phú tu luyện, cũng rất khó trở thành võ giả cao cấp.

Tài nguyên tu luyện ở Nam Việt Quốc rất kham hiếm, Bạch gia là thế gia tu luyện võ, tổ truyền bắt quá cũng chỉ là một quyền công pháp Hoàng Giai thượng phẩm, nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly vừa ra tay, chính là một quyền công pháp Huyền Giai??

Không có gì ngạc nhiên khi Thái Vi hoảng sợ.

Hoàng Nguyệt Ly gật gù đầu, nói: "Xem ra ngươi cũng đã nghe nói qua, công pháp tốt là rất hiếm, cho nên nhất định phải tu luyện thật tốt. Trong mắt tiểu thư ta xem ra, thiên phú tu luyện của ngươi tương đối không tồi, cố gắng tu luyện, vượt qua Nhị tỷ ta hẳn là không có vấn đề. Đến lúc đó, ngươi có thể quang minh chính đại mà đánh nàng ta!"

"Ta? Vượt qua Nhị tiểu thư?"

Thái Vi hôm nay vẫn luôn ở vào trạng thái trốn tránh há hốc mồm.

Nàng không dám tin tưởng nói: "Tam tiểu thư, ngài nhanh chóng dừng nói giỡn, Nhị tiểu thư chính là siêu cấp thiên tài a? Nô tỳ xuất thân kém như vậy, như thế nào có thể so sánh cùng Nhị tiểu thư?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Ta nói ngươi có thể, là ngươi có thể! Ngươi cảm thấy tiểu thư ta đang nói đùa hay sao?"

"Không phải, ta không có ý tứ này....."

"Vậy được rồi!" Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ bả vai nàng, "Hãy nỗ lực hết sức, ta xem trọng ngươi nga!"

Hoàng Nguyệt Ly hai ngày này vẫn đều luôn quan sát nha đầu Thái Vi này, thân thể nàng nhẹ nhàng, mềm dẻo cùng sức chịu đựng tuyệt vời, vừa nhìn thấy chính là người rất thích hợp để tu luyện, ít nhất cũng có thiên phú phẩm cấp ba.

Khuyết điểm chính là, lá gan của nàng thật sự là quá nhỏ, hơn nữa hiện tại mới bắt đầu tu luyện, tuổi cũng hơi lớn một chút.

Ngoài ra, bởi vì kiếp trước bị người phản bội, Hoàng Nguyệt Ly cũng không quá tin nhiệm những người bên người.

Tuy nói rằng hiện tại Thái Vi thoát nhìn rất trung thành lại ngoan ngoãn, nhưng ai có thể cam đoan, sau khi nàng trở thành võ giả và có tâm lớn, sẽ không phản bội chính mình đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đầu Danh Trạng*

Cho nên, hôm nay nàng là cố tình để Thái Vi đánh vào mặt Bạch Nhưộc Kỳ.

Làm như vậy, có vài tầng mục đích.

Đầu tiên, có thể nhục nhã Bạch Nhưộc Kỳ. Tiếp theo, có thể luyện lá gan cho Thái Vi.

Cuối cùng, quan trọng hơn chính là, cứ như vậy, Thái Vi liên tính đã hoàn toàn đắc tội với Bạch Nhưộc Kỳ, chỉ cần rời khỏi sự che chở của Hoàng Nguyệt Ly, nàng sẽ nhanh chóng nhận phải sự trả thù điên cuồng của Bạch Nhưộc Kỳ.

Nếu nàng dám có giao dịch với bên ngoài, phản bội Hoàng Nguyệt Ly, chờ đợi nàng, tuyệt đối là hậu quả thê thảm.

Đây được gọi là đầu danh trạng.

Trải qua chuyện này, Hoàng Nguyệt Ly mới công nhận Thái Vi là người của mình.

Vốn dĩ, nàng nắm giữ không ít công pháp Thiên Giai, nhưng nếu hiện tại lấy ra, sẽ quá mức kinh thế hãi tục, hơn nữa tư chất của Thái Vi cũng có hạn, công pháp Huyền Giai đã là thích hợp nhất.

Dù vậy, Thái Vi cũng đã cảm động đến rơi nước mắt, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Tam tiểu thư, ngài đối nô tỳ thật tốt, nô tỳ chưa từng nghĩ tới mình còn có thể tu luyện, thật là sự tình nằm mơ cũng không dám nghĩ. Về sau nô tỳ nhất định sẽ tận lực hầu hạ ngài, lên núi đao, xuống biển lửa, tuyệt không do dự!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhớ kỹ lời ngươi nói, đúng rồi, hiện tại có chuyện muốn ngươi đi làm."

"Thỉnh Tam tiểu thư phân phó."

Thái độ của Thái Vi, so ngày thường lại càng thêm cung kính vài phần.

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Trong phủ chỉ có một mình người là nha hoàn cùng hai bà quét rác, cũng quá tồi tàn. Chờ người đi gặp người giao dịch nô lệ, chọn mấy tiểu nha đầu đáng tin cậy cùng với người gác cổng người làm vườn, thu thập biệt viện này sạch sẽ một chút. Về sau, người chính là đại nha hoàn quản sự biệt viện."

Hôm nay nếu như có mấy người gác cổng canh gác đại môn, cũng không đến mức để cho Bạch Nhưộc Kỳ chạy thoát như vậy.

Thật vất vả để dạy cho nàng ta chịu phục, đúng là thời điểm để lên giá a!

Đáng tiếc, đáng tiếc! Quá đau đớn!

"A? Nhưng, hiện tại để mua một số nha hoàn, cũng cần không ít tiền....." Lời nói còn chưa dứt, Hoàng Nguyệt Ly đã vung tay lên về phía nàng, ném ra một túi bạc lớn.

Thái Vi sửng sốt: "Bạc này....."

Túi bạc này ước tính cũng phải có tầm 50 lượng, mà trong nhà đã không có tiền, thực phẩm đều ăn không nổi, nhưng Tam tiểu thư lại vừa lấy ra một túi bạc lớn.

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, "Nhanh chóng đi thôi."

Nàng mới sẽ không nói cho Thái Vi, bạc này là vừa rồi lấy được từ trên người Bạch Nhưộc Kỳ.

Đều đã nháo đến địa bàn của nàng, sao có thể không lưu lại chút đồ vật mà để nàng ta rời đi đây?

Bởi vì sự tình của Bạch Nhưộc Kỳ, lãng phí cả đêm, mãi đến ngày hôm sau, Hoàng Nguyệt Ly mới đi ra cửa.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Tại lối vào của Thiên Trân Các, ngựa xe như nước, người đi đường như dật.

Hoàng Nguyệt Ly đang ngẩng đầu nhìn tám biển của cửa hàng.

Nàng biết rõ đạo lý *hoài bích có tội**, cho nên lần này mang huyền khí ra bán, nàng phải cố ý cải trang giả dạng, bôi đen toàn bộ khuôn mặt, còn mặc một cái áo choàng màu xám đen trùm đầu.

**Đây là một phần của câu thành ngữ: thất phu vô tội, hoài bích có tội. Ý nói kẻ vô tri không có tội, chỉ vì mang bảo ngọc mà có tội. (怀璧其罪)*

Một quả bóng lông màu vàng rực xuất hiện từ bên trong áo choàng của nàng. Đầu tiên là nghiêng đầu nhỏ, đánh giá hoàn cảnh chung quanh một chút, tiếp theo mới chui toàn bộ ra ngoài, đập cánh nhỏ, đậu ở trên vai Hoàng Nguyệt Ly.

"Chi chi ——!"

Tiểu phượng hoàng thấp giọng kêu lên.

Hoàng Nguyệt Ly là chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết, cùng tiểu phượng hoàng tâm ý tương thông, có thể giao lưu thông qua thần thức, nhanh chóng nghe hiểu nó nói.

Vật nhỏ này là đang phàn nàn mình đã đói bụng, muốn ăn sáng!

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt liếc nhìn nó một cái: "Vừa rồi không phải đã cho người ăn bánh bao thịt, chính người không chịu ăn, hiện tại lại kêu đói bụng? Không phải đang chơi ta ỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tiểu Phượng Hoàng Vượng Tài

Vừa rồi chính nàng đã mua hai cái bánh bao nhân thịt ở ven đường cho bữa sáng, bẻ một chút nhân thịt, ý đồ cho nó ăn, kết quả là vật nhỏ này nhìn nàng

chán ghét, xiêu xiêu vẹo vẹo bay qua một bên.

"Chi chi chi chi chi!!!"

Tiểu phượng hoàng phần nộ vỗ cánh.

Những thứ bẩn thỉu ấy là gì a? Nó chính là thượng cổ thần thú tôn vinh cao quý, như thế nào có thể ăn cái gì đó được làm từ dầu cống không rõ hay là thịt từ xác chết ngẫu nhiên?

Ngày hôm qua nó đã phun ra lửa, đã cạn kiệt một chút năng lượng, nàng đã đồng ý cho nó ăn thịt, như thế nào lại lật lọng đây!

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày: "Bánh bao thịt chẳng lẽ không có thịt sao? Còn tuổi nhỏ, kén ăn như vậy, sẽ làm chậm sự tăng trưởng. Ngươi nói, bánh bao thịt chẳng mất, vậy ngươi muốn ăn cái gì?"

Tiểu phượng hoàng hãnh diện ngẩng cao đầu: "Chi chi!"

"Chỉ cần vài ma thú cấp 5 hầm súp với thảo dược linh quả cấp 7, không được keo kiệt với nước tương khi hầm chúng!"

Bàn tay Hoàng Nguyệt Ly nắm cổ nó lên, cười lạnh nói: "Ma thú cấp 5, thảo dược cấp 7, mong muốn của ngươi thật là xa hoa a? Ta nghĩ rằng tốt hơn hết là đêm nay liền đem ngươi biến thành gà hầm hạt dẻ đi, như vậy sau này cũng không cần phải lãng phí đồ ăn!"

"Chi ——!!!"

Những chiếc lông trên người tiểu phượng hoàng đều dựng đứng.

Dựa vào, nữ nhân này thật là đáng sợ! Nàng..... nàng làm sao dám đối đãi với một tộc phượng hoàng tôn quý như vậy?? Ngay cả nắm nó cũng giống như đang nắm gà con, còn..... còn nghĩ làm thế nào để ăn nó??

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Như thế nào? Tỳ tỳ ngay cả đồ ăn cũng mua không nổi, ngươi còn trông cậy vào ăn thị ma thú? Trước kiểm lời rồi nói sau. Bằng không sẽ đem ngươi bán đổi tiền!"

Nói tới đây, nàng dừng một chút, đôi mắt bỗng nhiên sáng lên. Ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm tiểu phượng hoàng.

Tiểu phượng hoàng đáng thương lập tức rùng mình.

Ánh mắt tà ác này hẳn quá quen thuộc, nữ ma đầu một khi lộ ra biểu tình như vậy, chính là muốn chơi xấu a? Nàng nàng nàng..... muốn làm gì?

"Ha ha, hôm nay là ngày đầu tiên ra cửa đi làm ăn buôn bán, nhất định phải nói lời may mắn, ta thấy lông của ngươi một thân ánh vàng rực rỡ, trông khá giống lễ hội, về sau..... gọi ngươi là Vượng Tài đi!" "Chi chi chi chi chi chi——!!!!!"

"Cái gì? Ngươi gọi tiểu gia là gì? Tiểu gia đã có tên!! Ta không muốn được gọi là Vượng Tài đâu?? Đó là tên của một con chó!"

Đáng tiếc, nó chỉ là một quả bóng nho nhỏ, kháng nghị thế nào cũng đều không có hiệu quả, Hoàng Nguyệt Ly còn cười tủm tỉm nói: "Gọi tên Vượng Tài sáu lần, sáu sáu đại thuận*, sáu là con số tốt a, quả nhiên may mắn. Tiếp tục lặp đi lặp lại, mang lại sự thịnh vượng lớn hơn cho tỷ tỷ."

**Số 6: 六 Phiên âm là liú (lục), đồng âm với từ "lưu" (dòng chảy), ám chỉ không bị ngăn trở, một mạch không ngừng tấn tới. Vì vậy người ta tin rằng số 6 là một điềm tốt.*

Tiểu phượng hoàng tức giận đến nổi lông trên ót đều dựng đứng lên, quyết tâm không nói nữa.

"Làm sao vậy? Không gọi nữa? Chẳng lẽ thật sự là kém phát triển?"

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy tiếc hận lắc lắc đầu, đặt nó trở lại vào trong tay áo, sải bước đi nhanh về phía Thiên Trân Các.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Thiên Trân Các.

Phòng cho khách quý, Tôn chương quây đang tiếp đãi một vị khách nhân tôn quý.

"Nghiêm đại sư, ngài đại giá quang lâm Thiên Trân Các chúng ta, thật sự khiến cho bồn tèm tươi sáng hẳn lên! Mau mời ngài, thỉnh uống trà!"

Một lão nhân có khuôn mặt đầy kiêu ngạo, không chút khách khí ngồi xuống ở vị trí thượng vị, thậm chí đôi mắt cũng không thèm liếc Tôn chương quây một cái.

Nhưng Tôn chương quây lại không có một chút tức giận, tự mình rót trà cho hắn, lấy lòng nói: "Nghiêm đại sư, xin hỏi ngài lại đây, là muốn mua vật liệu gì? Hay là....."

Nghiêm đại sư lúc này mới nói: "Lão phu lần này lại đây, là có một kiện huyền khí, muốn bán trên hội đấu giá."

Quả nhiên!

Trên mặt Tôn chương quỳ lộ ra thần sắc vui mừng như điên!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Luyện Khí Sư Cấp Ba

Ai không biết rằng, mỗi một tác phẩm do luyện khí sư luyện chế, đều là tác phẩm tâm huyết, rất trân quý, đưa ra để bán lấy tiền, đã ít lại càng thêm ít!

Đặc biệt là vị Nghiêm đại sư này, hẳn chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nam Việt Quốc, là một trong ba vị luyện khí sư cấp 3 có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Huyền khí do hắn luyện chế, rất có thể đạt tới cấp 3!

Tôn chương quỳ cẩn thận nói: "Nghiêm đại sư, xin hỏi lần này ngài có mang huyền khí đến sao? Có thể để con mắt tại hạ nhìn một cái hay không?"

Nghiêm đại sư hơi gật đầu.

Rất nhanh, một thanh trường kiếm đặt trong một hộp gỗ đàn hương tinh xảo, được mang lên.

Thân kiếm lóe lên ánh sáng màu xanh nhàn nhạt, vừa thấy chính là thần binh lợi khí khó có được!

Nghiêm đại sư nói: "Thanh kiếm xanh lục này, là huyền khí hạ phẩm cấp 3, có thể tăng lực công kích của võ giả lên gấp đôi."

Quả nhiên là huyền khí cấp 3! Tăng khả năng tấn công của một người lên gấp đôi!

Vui mừng lộ rõ trên nét mặt của Tôn chương quỳ, đã bắt đầu lên kế hoạch. Trong những ngày gần đây, muốn tổ chức một hội đấu giá với quy mô lớn, để bán những huyền khí cực phẩm này!

Mỗi một lần huyền khí cấp 3 được bán đấu giá, đều sẽ oanh động toàn bộ Nam Việt Quốc.

Hoàn thành một giao dịch lớn như vậy, nhất định sẽ để lại một ấn tượng tốt đẹp cho tân chủ nhân!

"Nghiêm đại sư, trình độ luyện khí của ngài quả thực là vô cùng thần kỳ a! Toàn bộ Nam Việt Quốc, cũng chỉ có ngài, có thể luyện chế ra huyền khí khuếch đại như vậy....."

Nghiêm đại sư rất tự đắc vuốt chòm râu của mình.

"Nếu không phải vì giao tình của chúng ta, lão phu cũng không tới tìm ngươi. Huyền khí để bán có thể đặt ở nơi này của ngươi, bất quá, lợi nhuận phải được chia 9:1, ta chín ngươi một....."

"Vâng vâng vâng, ngài yên tâm, đây là điều tất nhiên....."

Dựa vào thân phận của Nghiêm đại sư là luyện khí sư cấp 3, ngay cả hoàng đế khi ở trước mặt hắn, cũng không dám làm bộ làm tịch chút nào. Tôn chương quỳ lại càng không cần phải nói, đối phương chịu hợp tác cùng hắn, đã làm hắn *thụ sủng nhược kinh*!**Thụ sủng nhược kinh* (受宠若惊): được sủng ái mà lo sợ. (overwhelmed by favor from superior)

Bất luận là yêu cầu gì không hợp lý, hắn đều đáp ứng không chút do dự.

Đúng vào lúc này, một tiểu nhị của cửa hàng vội vã chạy tới gõ cửa.

Tôn chương quỳ không vui nói: "Có chuyện gì vậy? Ta không phải đã nói rồi sao? Ta đang tiếp đãi khách nhân quan trọng, không có việc gì thì không cần đến đây quấy rầy!"

Tiểu nhị đứng ở một bên, cẩn thận nói: "Vâng, tiểu nhân biết, nhưng, chương quỳ, xảy ra đại sự..... Có vị khách nhân vừa rồi đến đây, nói..... nói hắn muốn bán một số huyền khí cấp 3, hơn nữa..... đó là một xe....."

"Cái gì? Ngươi đang đùa gì vậy?"

Tôn chương quỳ lập tức đứng dậy, gõ mạnh một cái trên mặt bàn khiến nước trà đều đổ.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thời điểm khi Tôn chương quỳ và Nghiêm đại sư vội vàng chạy tới đại sảnh, Hoàng Nguyệt Ly đã chờ rất lâu.

Nàng mặc một cái áo choàng, giả dạng thành bộ dáng của một thiếu niên.

Tôn chương quỳ không nhận ra nàng, nhưng vừa nhìn thấy bộ dáng của nàng không quá 20 tuổi, liền cau mày lại.

Nghiêm đại sư càng không có chút khách khí, hừ lạnh nói: "Ta nói, lão Tôn a, Thiên Trần Các các ngươi cũng thật là càng ngày càng kỳ cục, ngay cả tiểu tử miệng còn hôi sữa như vậy, cũng dám tới cửa giả danh lừa bịp!"

Hoàng Nguyệt Ly ngó hẩn liếc mắt một cái, từ ánh mắt che kín nếp nhăn trên mặt già của hẩn, chuyển qua huy hiệu ở trên ngực hẩn.

Luyện khí sư cấp 3.....

Cấp 3, ở Nam Việt Quốc cũng coi như là đại sư đỉnh cấp, khó trách khẩu khí không ai bì nổi như vậy.

Hoàng Nguyệt Ly lười phản ứng lại với hẩn, trực tiếp nói với Tôn chương: "Như thế nào? Tôn chương quỳ cũng cho rằng ta là đang lừa gạt tiền? Một khi đã như vậy, ta đây sẽ đến Bách Bảo Các để bán, không quấy rầy các ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Không Cần Vũ Nhục Chỉ Số Thông Minh Của Ta

"Chờ đã, vị công tử này, đừng xúc động như vậy."

Tôn chương quỳ vội vàng ngăn cản.

Hẩn chính là mở cửa làm ăn buôn bán, sẽ không tùy tiện giống như Nghiêm đại sư.

Theo hẩn, thiếu niên này tuy rằng không có khả năng sẽ thực sự có huyền khí cấp 3, càng không thể sẽ có một xe, nhưng đã dám tới Thiên Trần Các, trong tay ít nhất là thực sự có bảo bối.

Ngay cả khi là một huyền khí cấp 2, điều đó cũng không thể bỏ lỡ.

Hẩn dùng vẻ mặt ôn hoà nói: "Vị công tử này, ngươi đã mang theo huyền khí tới, không bằng lấy ra đây, để chúng ta nhìn xem. Vị bên người ta đây chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nghiêm đại sư, hẩn chính là một vị luyện khí sư cấp 3. Huyền khí của ngươi nếu có thể thông qua thẩm định của hẩn, nhất định có thể bán được giá cao."

"Luyện khí sư cấp 3!"

"Nguyên lai hẩn chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư!"

"Thiên a, đây chính là đại nhân vật ghê gớm!"

Nghe vậy, khách nhân trong tiệm sôi nổi phát ra âm thanh kinh ngạc cảm thán.

Trên mặt Nghiêm đại sư cũng hiện lên vẻ tự đắc, dường như rất quen thuộc với ánh mắt sùng bái của mọi người.

Hẩn liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, nói: "Lão Tôn, không phải lão phu không giúp ngươi, nhưng tiểu quý này cũng quá khóác lác. Không biết từ nơi nào kiếm tới vài món huyền khí rách nát, liền dám nói có một xe huyền khí cấp 3, không biết trời cao đất dày như vậy! Hẩn nghĩ huyền khí là rau cải trắng hay sao? Đây là hành vi vũ nhục luyện khí sư chúng ta, lão phu sẽ không giúp loại người này giám định!"

Tôn chương quỳ vội nói: "Nghiêm đại sư, ngài cũng không cần phải so đo cùng người trẻ tuổi."

Đang nói, hẩn dùng ánh mắt ra hiệu với Hoàng Nguyệt Ly, ý bảo nàng nhanh chóng xin lỗi Nghiêm đại sư.

Hoàng Nguyệt Ly căn bản làm lơ lão nhân này, lấy ra một tờ danh sách đã viết sẵn, giao cho Tôn chương quỳ.

"Tôn chương quỳ, đây là bản tóm tắt đại khái tất cả các mặt hàng, bởi vì có quá nhiều, một mình ta không tiện mang vào, cho nên đều đặt trong xe ở

bên ngoài."Tôn chương quỳ tiếp nhận và quét qua bản danh sách, lập tức ngất người tại chỗ. Cả người giống như đã biến thành một bức tượng được khắc bằng đá, không nhúc nhích.

"Đây..... đây..... đây là....."

Nghiêm đại sư chưa từng bị người bỏ qua như vậy, đang hận không thể chụp chết tên tiểu quý trước mắt, liền nhìn đến vẻ mặt của Tôn chương quỳ có biểu tình như nhìn thấy quỷ.

Hắn kinh ngạc hỏi: "Sao lại thế này? Chẳng lẽ thật sự là một đồng rách nát? Loại tiểu quý thích khoe khoang thế này, lão phu đã nhìn thấy quá nhiều!"

Hắn cầm lấy bản danh sách từ trên tay Tôn chương quỳ, nhìn thoáng qua, tay run lên.

"Một thanh huyền binh thượng phẩm Thu Thủy Kiếm (秋水剑) cấp 3, hai cây huyền binh trung phẩm Cửu Tiết Tiên (九节鞭) cấp 3..... hạ phẩm cấp 3..... huyền bảo??? Đang đùa gì vậy?"

Huyền khí (玄器) được chia thành ba loại: huyền binh (玄兵), huyền giáp (玄甲) và huyền bảo (玄宝).

Trong đó, huyền binh là vũ khí có tính công kích, dễ dàng luyện chế nhất, giá cả cũng thấp nhất. Bộ huyền giáp phòng ngự là loại thứ hai.

Mà huyền bảo còn lại là huyền khí có công năng đặc thù, thuộc tính thường không giống binh thường, mỗi một kiện đều không giống nhau, cho nên trân quý nhất.

Hơn nữa, không phải sở hữu luyện khí sư đều có năng lực luyện chế huyền bảo.

Tuy rằng Nghiêm đại sư thân là luyện khí sư cấp 3, nhưng cũng chỉ có thể luyện chế huyền bảo hạ phẩm cấp 2.

Nhưng mà, phía dưới danh sách, nội dung còn khiến hắn ngạc nhiên hơn.

"..... Cuối cùng, còn có nguyên cả bộ trang phục huyền giáp loại phòng ngự, bao gồm mũ, quần áo, bao cổ tay, giày..... Tổng cộng 13 kiện, toàn bộ các thiết bị có thể gia tăng khả năng phòng ngự lên gấp ba lần, còn đính kèm một huyền kỹ?"

Nghiêm đại sư xem xong, cả kinh đến nỗi râu đều run rẩy.

Nhưng rất nhanh, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười lạnh khinh thường.

"Tiểu quý, hiểu biết của ngươi đối với huyền khí thật đúng là không ít, còn biết có bộ huyền khí như vậy, chắc là đệ tử của đại gia tộc đi? Nhưng ngươi thói đa mưu cũng quá lớn, quả thực là đang vũ nhục chỉ số thông minh của lão phu!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Đưa Tài Liệu Tới

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới phóng ánh mắt tới trên người hắn.

"Như thế nào? Lão nhân, ngươi không tin?"

Nghiêm đại sư thiếu chút nữa ngã xuống trong sự tức giận!

Nhìn thấy hắn, ai mà không cung cung kính kính gọi một tiếng Nghiêm đại sư, ngay cả hoàng đế cũng không ngoại lệ, tiểu quý này lại dám gọi hắn là lão nhân??

"Ngươi ngươi ngươi..... Quả thực là vô pháp vô thiên, ngươi cũng dám bắt kính đối luyện khí sư đại nhân tôn quý!"

Hoàng Nguyệt Ly cười rất trong sáng.

"Xin lỗi a, lão nhân, ta thật sự nhìn không ra ngươi có nơi nào đáng để tôn kính. Ngươi nói ta không có khả năng có một xe huyền khí, còn không phải là bởi vì, ngươi chưa từng nhìn thấy nhiều huyền khí cấp 3 như vậy hay sao? Tầm mắt thấp như vậy, không biết xấu hổ còn nói chính mình là luyện khí sư "tôn quý"? Cũng chỉ là bọn bịp bợm giang hồ luyện chút huyền khí cấp thấp đem đi lừa tiền đi!"

"Ngươi..... Ngươi....."

Nghiêm đại sư thiếu chút nữa là không thể thở nổi một hơi, hung hăng đánh mặt bàn một cái.

"Người dám vũ nhục lão phu như vậy, thật là to gan lớn mật! Được, cho dù người có một xe, nhưng có ai không biết, chỉ có huyền khí sư cấp 7 trở lên, mới có khả năng tạo ra một bộ giáp hoàn chỉnh. Thường thức này, trước khi người nói dối, cũng không đi hỏi thăm trước một chút? Cứ như vậy mà bịa đặt láo toét?"

Chỉ có luyện khí sư cấp cao, mới có năng lực sử dụng và tích hợp các vật liệu khác nhau để luyện chế những bộ phận khác nhau của bộ huyền giáp, tạo thành một bộ hoàn chỉnh. Sau khi hoàn thành và kết hợp lại, huyền giáp có thể đề cao lực phòng ngự trên diện rộng, thậm chí còn có thể bổ sung một kỹ năng đặc thù.

Cấp 3..... Quả thực chưa từng nghe thấy.

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Người khẳng định như vậy?"

"Lão phu đương nhiên khẳng định!"

"Vậy nếu ta thật sự lấy ra một bộ trang phục huyền giáp cấp 3, người sẽ làm gì?"

"Hừ, một câu chuyện tưởng tượng! Nếu người thật sự lấy ra đây, lão phu liền bái người làm vi sư ngay lập tức!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Bái ta làm thầy, vẫn là thôi đi! Người lớn tuổi như vậy, mới là luyện khí sư cấp 3, tư chất quá kém, ta không thu đồ đệ kém như vậy! Nếu ta thắng, về sau hiệp hội luyện khí sư sẽ phải cung cấp hết thảy nguyên liệu luyện khí cho ta vô điều kiện, cũng dễ làm thôi!"

Nghiêm đại sư quả thực không thể tin được, còn có người dám coi rẻ một vị luyện khí sư cấp 3 như vậy, quả thực rất nực cười. "Được, được! Lão phu cũng muốn nhìn, tiểu quỷ người có bản lĩnh gì, nếu người thật sự lấy ra được những huyền khí trên danh sách, về sau người chính là khách quý của hiệp hội luyện khí sư, có thể tùy ý sử dụng toàn bộ nguyên liệu! Nếu không lấy ra được..... hôm nay người vũ nhục lão phu, chính là vũ nhục toàn bộ hiệp hội luyện khí sư, thậm chí người có một trăm cái mạng cũng đều không đủ!"

"Một lời đã định!"

Hoàng Nguyệt Ly cười giống như mèo trộm cá.

Nàng nói những lời này, một mặt là vì thật sự không quen nhìn bộ dáng kiêu căng ngạo mạn của lão nhân này, mặt khác, cũng là đang cố ý chọc giận hắn.

Không nghĩ tới hắn thật đúng là dễ dàng cắn câu như vậy!

Thiên Trân Các đúng là một nơi tốt, ngày hôm qua có người đưa tiền cho nàng, hôm nay lại có người đưa nguyên liệu cho nàng.

Quả nhiên là phong thủy bảo địa.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lúc này, trong đại đường Thiên Trân Các, đã lặng ngắt như tờ.

Ai cũng không dám tưởng tượng, lại có người dám nói chuyện đối Nghiêm đại sư như vậy.

Hắn là ăn gan hùm uống mật gấu sao?

Chẳng lẽ hắn không nghĩ tới, đắc tội với hiệp hội luyện khí sư, sẽ có hậu quả thế nào sao?

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu, đối Tôn chương quỳ nói: "Tôn chương quỳ, để phòng ngừa lão nhân này quyết nợ, còn muốn thỉnh người làm nhân chứng!"

"A? Xem..... nhân chứng?"

Tôn chương quỳ cứng họng, một giọt mồ hôi lạnh rơi xuống.

"Lão phu sao lại quyết nợ! Đi, lão phu đang muốn nhìn, người có thể biến ra hoa gì tới!"

Nghiêm đại sư vùng ồng tay áo, bước về phía trước đi ra phía ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Khó Giữ Nỗi Khí Tiết Của Tuổi Già

Tôn chương quỳ vội vàng đi theo.

Một chúng khách nhân vây xem cũng đều đổ xô về phía ngoài cửa.

Náo nhiệt lớn như vậy rất hiếm thấy, ai không muốn chính mắt chứng kiến một chút?

Tiểu phượng hoàng vươn đầu nhỏ ra từ trong áo choàng, cọt cọt đỉnh đầu trên vai Hoàng Nguyệt Ly.

Ai, lão nhân thật đáng thương, chộc ai không chộc, lại chộc tới nữ ma đầu, đã một đồng tuổi như vậy còn phải lăn lộn như thế, chờ đến khi mắt mất muốn ném về đến nhà bà ngoại!

Khó giữ nổi khí tiết của tuổi già a!

Thảm! Thảm!! Thảm!!!

Hoàng Nguyệt Ly ấn đầu nhỏ của nó trở về, chậm rãi và ổn định đuổi theo đám người.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Tại lối vào Thiên Trần Các, xa phu đã dọn xuống tất cả những cái rương mà Hoàng Nguyệt Ly mang đến.

Vốn dĩ, bên trong Thiên Hoàng Quyết cũng có một mảnh không không gian nhỏ, có thể chứa đựng mấy thứ này, nhưng không gian huyền khí lại là rất hiếm và là huyền bảo cấp cao. Nàng không muốn gây quá nhiều chú ý, cho nên vẫn là mượn một chiếc xe, vận chuyển huyền khí lại đây.

Bảy tám cái rương đã được khoá xếp chồng lên nhau, thoạt nhìn rất đáng chú ý.

"Oa, thật sự là có rất nhiều cái rương a! Ở trong đó..... không phải thật sự sẽ đều là huyền khí cấp 3 đi?"

"Đang đùa gì vậy? Tất cả đều là cấp 3? Vậy đáng giá bao nhiêu tiền? Trừ phi tiểu tử này đã trộm bảo khố của hoàng gia, bằng không căn bản là không có khả năng!"

"Đúng vậy, theo ta, có thể 1-2 rương có huyền khí đã là không tồi rồi, những phần còn lại, phỏng chừng chính là chút đồ cổ bình thường và những thứ tương tự, muốn đưa tới Thiên Trần Các gửi bán đi?"

Không ít người qua đường cũng tò mò dừng lại bước chân, muốn nhìn một chút xem lúc này Thiên Trần Các đang làm gì.

Nghiêm đại sư dừng lại bước chân, hai tay ôm ngực, hừ lạnh nói: "Tiểu quý, nhanh chóng mở rương đi! Để lão phu cũng có thể trải nghiệm, mở rộng tầm mắt!"

Hoàng Nguyệt Ly nhếch miệng, cũng không vội tiến lên, ngược lại quay đầu nói với Tôn chương quỳ: "Tôn chương quỳ, còn muốn thỉnh người tìm thêm nhiều hộ vệ có đẳng cấp cao để thủ bốn phía. Nhiều huyền khí cấp 3 xuất hiện ở trên đường cái như vậy, chỉ sợ sẽ có người muốn tranh đoạt....."

Tôn chương quỳ có chút ngạc nhiên.

Còn phải nhiều người hộ vệ? Còn sợ người tranh đoạt?

Những lời này..... giống như nàng thực sự có nhiều huyền khí như vậy!

Nghiêm đại sư quét mắt liếc nàng một cái, nói: "Tiểu quý, đừng kéo dài thời gian, người yên tâm, có ta ở đây, không ai dám đoạt huyền khí của người! Bằng không có chấp cánh cũng đừng hòng chạy khỏi Nam Việt Quốc! Nhanh mở rương đi."

"Được, nếu Nghiêm hội trưởng đã nói như vậy, ta nghĩ là có thể tin tưởng."

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới đi lên phía trước, lấy chìa khoá ra, cắm vào trong ổ khoá của rương thứ nhất, nhẹ nhàng xoay.

"Lão nhân, nhìn cho rõ, rốt cuộc là ánh mắt người thiện cận, hay là ta đang gạt người!"

Bàn tay trắng của nàng vừa nhấc, nắp rương được mở ra phía sau.

Mọi người chỉ thấy hoa mắt, một luồng ánh sáng lạnh phát ra từ trong rương.

Chờ cho đến khi nhìn gần, nằm trong rương, đúng là một thanh trường kiếm sáng chói.

Thân kiếm phản xạ ánh mặt trời, giống như một dòng sông mùa thu, tràn đầy sức sống.

"Đây là..... đây là huyền binh thượng phẩm cấp 3—— Thu Thủy Kiếm!" Nghiêm đại sư thất thanh nói.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Lão nhân, người thực sự biết hàng!"

"Lão phu từng có may mắn đọc qua quyển Huyền Binh Đồ Phổ của một đại sư luyện khí cấp 7, Hoàng đại sư. Bên trong có ghi lại loại vũ khí này!"

Nghiêm đại sư nhìn đến Thu Thủy Kiếm, đôi mắt đột nhiên sáng lên, nhảy vọt tới trước cái rương, muốn lấy thanh kiếm ra để nhìn cho kỹ.

Ai ngờ, tay hắn còn chưa đụng tới thân kiếm.

"Bang" một tiếng, Hoàng Nguyệt Ly nặng nề khép nắp rương lại.

Nếu không phải hắn nhanh chóng rút tay về, chỉ sợ toàn bộ cánh tay đều đã bị hung hăng kẹp lấy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Có Mắt Không Thấy Thái Sơn

Nhưng lúc này, Nghiêm đại sư cũng không bởi vì thế mà tức giận.

Hắn ngừng đầu, sắc mặt đầy nản nỉ, "Tiểu quý..... không phải, vị công tử này, người hãy để cho lão phu nhìn xem thanh kiếm, lão phu đảm bảo, tuyệt đối sẽ không tạo thành bất cứ tổn thương gì."

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Người không phải đã nói, huyền khí của ta đều là hàng giả, giả danh tới lừa bịp sao?"

"Công tử, là lão phu có mắt không thấy Thái Sơn, nhận lỗi với người, mau để ta nhìn xem!"

Nghiêm đại sư làm người cao ngạo thiếu kiên nhẫn, yêu thích duy nhất chính là nghiên cứu luyện khí. Một khi bắt đầu nghiên cứu, quả thực là mất ăn mất ngủ.

Ở trong mắt hắn, không còn có cái gì so được với cực phẩm huyền khí, khiến hắn cảm thấy hứng thú hơn.

Lúc này nhìn thấy thượng phẩm cấp 3 Thu Thủy Kiếm, lại không cho hắn nhìn kỹ, thật là trái tim như bị cào xé thành trăm mảnh, không cần phải nói trong lòng có bao nhiêu nóng.

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, nói: "Gấp cái gì? Còn có nhiều rương như vậy chưa mở ra đâu! Vạn nhất trong mấy cái rương khác đều là rác rưởi, vậy Nghiêm đại sư không phải lại gán cho ta đây là kẻ lừa đảo và phải xin lỗi hay sao?"

"Ai da, không có việc gì không có việc gì, liên tính chỉ có một thanh huyền khí này, cũng coi như là lão phu thua, được không? Thu Thủy Kiếm chính là thủ pháp độc môn luyện khí Hoàng đại sư mới có thể rèn ra được, người biết có bao nhiêu trân quý sao? Mau để ta nhìn xem!"

Nghiêm đại sư nói, đã chuẩn bị đi mở cái rương.

Hoàng Nguyệt Ly lại vươn cánh tay ra, chắn trước mặt hắn.

"Đừng nóng vội. Đầu tiên chúng ta hãy xem các huyền khí trong các rương khác. Ta từ trước đến nay là người rất chính thực, chú ý đến công bằng công chính, quyết sẽ không chiếm tiện nghi người!"

Chính thực??

Tiểu phượng hoàng lại trộm vươn đầu ra, vươn móng vuốt gãi cổ áo nàng.

Nữ ma đầu không biết xấu hổ nói bản thân mình chính thực? Còn sẽ không chiếm tiện nghi nhân gia?

Mặt trời mọc từ hướng tây đi?

Hoàng Nguyệt Ly hành động như không có việc gì, ấn tiểu phượng hoàng trở lại bên trong.

Nàng đi đến phía trước cái rương thứ hai, mở khóa. "Oa, thật đúng là Cửu Tiết Tiên a! Cũng là cấp 3, lại là hai cây!"

Rương thứ ba.....

"Oa, Tụ Linh Thủ Xuyên! Ta biết cái này, đây chính là huyền bảo có thể tăng tốc độ tu luyện lên a!"

Rương thứ 4.....

Rương thứ 5.....

Ba cái ruộng cuối cùng được mở ra, đồ bên trong nhấp nháy càng khiến cho người vây xem mù loà như mất chó!

Đây là nguyên bộ huyền giáp phòng ngự cấp 3, mười ba kiện chỉnh chỉnh tề tề chồng lên nhau ở trong ba cái ruộng. Nhìn từ vẻ bên ngoài, liền có thể nhìn thấy rõ ràng là cùng một bộ.

"..... Huyền khí trang phục! Thật đúng là huyền khí trang phục!"

Nghiêm đại sư rốt cuộc nhìn không được, lập tức nhào tới, quỳ trên mặt đất, đem vật trong ruộng, cẩn thận lấy ra từng cái để xem.

"Thật đúng là trang phục cấp 3, sao có thể? Làm sao chuyện này lại xảy ra? Quả thực là vô cùng thần kỳ a!"

Lần này, Hoàng Nguyệt Ly cũng không ngăn cản hẳn lại, mà là cười khanh khách đứng ở một bên, chờ hẳn xem xong.

Cuối cùng mới nói: "Lão nhân, thế nào? Ta không lừa ngươi đi?"

Nghiêm đại sư buông huyền khí trong tay, đi đến trước mặt Hoàng Nguyệt Ly, đột nhiên nặng nề tắt miệng mình một cái.

"Công tử, là lão nhân ta có mắt không thấy Thái Sơn, mạo phạm ngài, mong rằng đại nhân ngài rộng lượng, có thể tha thứ cho ánh mắt thiên cận này của lão nhân ta!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Mạo phạm..... chưa nói tới. Bất quá, sự tình chúng ta vừa rồi ước định....."

"Công tử yên tâm, đây là huy hiệu khách quý của hiệp hội luyện khí sư, ngài tới hiệp hội, tất cả nguyên liệu đều tùy ý chọn! Nhưng..... muốn mạo muội hỏi một chút, những huyền khí này..... là vị đại sư nào luyện chế?"

Nghiêm đại sư thật cẩn thận hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Hẳn Muốn Gặp Ngươi

Đối với vấn đề này, Hoàng Nguyệt Ly sớm đã nghĩ ra đáp án.

"Những huyền khí này, đều là do sư phụ ta luyện chế, bởi vì thân phận của hẳn, không tiện rời khỏi tông môn xuống núi, cho nên mới yêu cầu ta đem bán giúp hẳn."

Nếu nói là do chính mình tạo ra, đương nhiên là không hợp lý. Hiện tại, tu vi của nàng là con số không, căn bản không có năng lực tự bảo vệ mình.

Nếu nói là huyền khí gia truyền, cũng không có khả năng. Bởi vì trừ bỏ hoàng thất, căn bản không có người nào có thể lấy ra nhiều huyền khí như vậy.

Hơn nữa, về sau nếu nàng luyện chế những huyền khí mới, khẳng định còn muốn bán ra, đến lúc đó lại càng thêm không thể giải thích rõ được.

Bởi vậy, bịa đặt một sư phụ giả dối, là biện pháp tốt nhất.

Nghiêm đại sư kinh ngạc cảm thán nói: "Đây quả nhiên là bút tích của đại tông môn luyện khí sư cấp cao, mạo muội xin hỏi, sư phụ ngài là..... luyện khí sư cấp mấy?"

"Ngươi không cần phải hỏi điều này."

Trong lòng Nghiêm đại sư càng thêm kinh ngạc khó hiểu.

Đột nhiên lấy ra được nhiều huyền khí cấp 3 như vậy, lại còn luyện chế được huyền khí trang phục, ít nhất cũng phải là luyện khí sư cấp 5, thậm chí là cao hơn!

Trong những môn phái lớn, nhân vật lớn như thế liền có thể dễ dàng hô mưa gọi gió.

Vị công tử trước mắt này thân là đệ tử của hẳn, tự nhiên cũng không thể đặc tội!

Thái độ của hẳn lập tức trở nên cung kính dị thường, cúi đầu khom lưng đối Hoàng Nguyệt Ly, quả thực muốn dâng nàng lên.

Trên mặt Tôn chương quỳ lộ rõ nét vui mừng, đối với đám người, lớn tiếng tuyên bố nói: "Các vị, tất cả các người hiện tại đều thấy, Thiên Trân Các chúng ta sắp sửa có một buổi bán đấu giá độc nhất vô nhị những huyền khí cấp 3. Huyền khí cấp 3 trân quý bao nhiêu, không cần ta nhiều lời đi? Đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở a, các người nhất định không nên bỏ lỡ."

"Thiên a, những huyền khí đó thật sự muốn bán đấu giá sao?"

"Ta sống lâu rồi, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy huyền khí cấp 3, lại còn có nhiều như vậy!"

"Nếu có thể mua được một cái thì tốt rồi, nó có thể trở thành bảo bối gia truyền, dù táng gia bại sản đều rất đáng giá!"

"Ha ha, người đừng tưởng bở, vương công quý tộc trong kinh thành nhiều như vậy, có tiền như vậy, đến lượt người sao?"

Còn có người lớn tiếng hỏi: "Khi nào sẽ cử bành bán đấu giá?"

Tôn chương quỳ tươi cười đầy mặt.

"Thời gian xác định, Thiên Trân Các sẽ phát ra thư mời. Thỉnh các người hãy kiên nhẫn."

Tôn chương quỳ hào hứng đồng đặc diễn thuyết một phen, phân tán đám người.

Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói: "Tôn chương quỳ, ta giống như..... còn chưa đáp ứng, muốn đặt huyền khí ở quý cửa hàng để bán đấu giá đi?"

Tôn chương quỳ khom lưng thật sâu về phía nàng, nói: "Công tử, chúng ta vào bên trong nói. Ngài có bất luận yêu cầu gì, đều có thể cứ việc đề cập đến."

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Phòng dành cho khách quý.

Hoàng Nguyệt Ly ngồi trên vị trí chủ vị.

Nghiêm đại sư vừa rồi còn cao ngạo tự hào, cung cung kính kính đứng ở một bên, đổ nước châm trà cho nàng.

Điều khoản giao dịch của hai bên rất nhanh chóng được xác định xong.

Để đảm bảo cho việc kinh doanh độc quyền này, Tôn chương quỳ đã hoàn toàn nhượng bộ.

Thiên Trân Các phụ trách tổ chức hội đấu giá cùng tất cả chi phí tuyên truyền, chỉ rút ra 2% tổng tiền đã bán được từ cuộc đấu giá.

Đây chỉ là một phần mười phí thù lao của các ngành sản xuất thông thường!

Ngoài ra, Tôn chương quỳ cũng đưa cho nàng một tấm thẻ khách quý màu đen, tại tất cả các chi nhánh mua sắm của Thiên Trân Các, nàng có thể tận hưởng 20% chiết khấu ưu đãi.

"Công tử, những huyền khí này, chúng ta trả trước ba mươi vạn tiền đặt cọc cho ngài trước, xin hỏi phải đưa đến nơi nào?"

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ một lát, nói: "Trước không cần đưa cho ta. Ta muốn phiền toái người thu thập tất cả các dược liệu có trong danh sách này. Tiền sẽ được khấu trừ từ tiền bán đấu giá thu được. Sau khi nhận được, ta sẽ đến tính tiền."

Tôn chương quỳ miệng đầy đáp ứng.

Đúng lúc này, một gã sai vặt đi tới gõ cửa.

"Chương quỳ, chủ nhân vừa rồi đã tới trong tiệm, muốn gặp vị công tử gửi bán huyền khí này."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Thân Phận Bị Vạch Trần

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hậu viện Thiên Trân Các, yên tĩnh không người.

Gã sai vật mang theo Hoàng Nguyệt Ly xuyên qua hành lang, dừng lại trước một cánh cửa.

"Chủ nhân, công tử tới rồi."

"Mời hấn tiến vào."

Giọng nói lạnh lùng trầm thấp truyền ra, khiến Hoàng Nguyệt Ly hơi sùng sốt.

Giọng nói này..... giống như đã từng nghe qua ở nơi nào đó?

Đi đến bên trong cánh cửa, nàng lập tức hiểu được.

Nam nhân ngồi trên vị trí chủ vị, có một hình dáng cực kỳ hoàn mỹ, đôi môi màu nhạt có vẻ lãnh đạm lại mê người. Mặt nạ màu bạc che khuất khuôn mặt của hấn, lại càng làm cho hấn có vẻ thần bí mà nguy hiểm.

Thân hình hấn cao lớn, khí thế bức người, chỉ lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, đã có một loại uy áp mãnh liệt không cách nào kháng cự, khiến người bất giác phải cúi đầu ở trước mặt hấn.

Đây rõ ràng..... chính là nam nhân mấy ngày trước nàng từng gặp qua ở cửa biệt viện.

Tình cờ như vậy, hai người lại gặp mặt.

Gã sai vật dẫn đường chỉ là người thường, đứng ở cửa, ngay cả sắc mặt cũng đều trắng bệch, vội vàng khom lưng thối lui.

Nam nhân lẳng lặng liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, phát hiện mặc dù nàng có chút không khoẻ hơi hơi nhú mào, nhưng rất nhanh liền biến mất.

Hấn hơi có chút kinh ngạc.

Mặc kệ nhìn như thế nào, "công tử" trước mắt này đều là người thường không có huyền lực, ở trước mặt võ giả có thực lực mạnh mẽ như hấn, tuyệt đối không thể bình tĩnh như thường như vậy.....

Không hổ là tiểu hồ ly mà hấn đã nhìn trúng!

"Công tử, mời ngồi!" Trầm mặc một lát, nam nhân đã mở miệng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không làm ra vẻ, trực tiếp ngồi xuống đối diện, hỏi: "Người chính là các chủ Thiên Trân Các? Không biết người tìm ta, có chuyện gì sao?" "Đôi mắt đen nhánh như mực của nam nhân dừng lại ở trên mặt nàng một hồi lâu, mới nói: "Người bán ra một lần nhiều huyền khí cấp 3 như vậy thường rất hiếm thấy, bốn tọa rất có hứng thú, muốn kết giao cùng công tử."

Hoàng Nguyệt Ly bị đôi mắt này nhìn chăm chăm, cảm thấy áp lực rất lớn.

Người nam nhân này rất nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Thần thức nàng rất cường đại, mặc dù sau khi tự phát nổ lại bị thương nặng, võ giả bình thường cũng không thể nào so sánh cùng nàng.

Nam nhân này lại chỉ dựa vào một ánh mắt, đã có thể khiến nàng cảm thấy bị áp lực, tâm thần không yên.

Điều này có nghĩa, hấn ít nhất là cường giả Huyền Cảnh tầng thứ 5.

Dựa vào thực lực phế vật hiện tại của nàng, tuyệt đối là trâu chọc không nổi!

Hoàng Nguyệt Ly đề phòng nói: "Các chủ đại nhân, người đang nói đùa. Huyền khí cấp 3 cũng không thường thấy, nhưng đối với cao thủ như người mà nói, căn bản không tính là gì! Hơn nữa, ta bắt quá chỉ là sư đồ đang học luyện khí sư mà thôi, người luyện chế huyền khí cũng không phải là ta, thật sự không có giá trị giao cùng ngài."

Nam nhân cong cong khóe miệng, "Luyện khí sư..... học đồ?"

"Không sai, những huyền khí cấp 3 kia đều do sư phụ ta luyện chế, ta chỉ là thay hấn bán ra mà thôi."

Giờ khắc này, Hoàng Nguyệt Ly vô cùng cảm thấy may mắn vì trước đó mình đã dùng dịch dung, còn biên soạn tốt lời kịch, bằng không thật đúng là rất khó để chống chế.

Tuy rằng, người nam nhân này rất cường đại, nhưng nếu hấn có thể kiếm được chỗ tốt nào đó từ trên người nàng, tuyệt đối là rất có lợi cho hấn.

Thật không may, Hoàng Nguyệt Ly từ trước đến nay đều rất am hiểu bản thân mình. Gian lận với người khác là trò chơi rất vui, nhưng nếu thực lực quá

kém, sẽ thành *bảo hổ lột da**, phần lớn là không thể toàn thân trở ra.

**Bảo hổ lột da (与虎谋皮): thương lượng với cạp muốn lấy da của nó. Nghĩa đen là yêu cầu ai đó hành động chống lại sở thích của chính mình. (ask a tiger for its skin; request sb. to act against his own interests)*

Tốt nhất là thể hiện sự tôn trọng từ xa*.

**Kính nhi viễn chi (敬而远之): Thể hiện sự tôn trọng từ xa. (show respect from a distance; to remain at a respectful distance) {Dịch: Emily Ton}*

Nam nhân khẽ cười, giọng nói trầm thấp mà gợi cảm, tràn đầy mỉa mai.

"Phải không? Những huyền khí đó đều không phải do người luyện chế? Vậy hai ngày trước, vì sao người lại tới Thiên Trần Các mua lò luyện khí? Những nguyên liệu luyện khí đó, đã biến mất nơi nào? Bạch tam tiểu thư?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Nam Nhân Cường Thế

Trong nháy mắt, quần áo sau lưng Hoàng Nguyệt Ly đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Nam nhân này..... có thể nhìn ra thân phận của nàng!

Sao có thể? Thuật dịch dung của nàng chính là đã được tiếp nhận bởi một bàn tay bạc thầy từ kiếp trước, rất ít người có thể nhìn thấu.

Quan trọng hơn là, nam nhân này như thế nào sẽ đem người chủ đã bán ra huyền khí và tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ..... liên hệ lại với nhau?

Nàng hiện tại chính là cực phẩm phế vật a! Ai có thể nghĩ đến phế vật có thể luyện khí?

Sắc mặt Hoàng Nguyệt Ly không có gì thay đổi, nói: "Các chủ, lời người nói, sao ta nghe không hiểu?"

"Nghe không hiểu?" Nam nhân hơi mỉm cười, "Người muốn ta nói minh bạch hơn một chút hay sao?"

"Có ý gì?"

"Vừa khéo bốn tọa cũng có một số nghiên cứu về luyện khí. Hai ngày trước, nguyên liệu người mua, Tinh Thiết là nguyên liệu dùng để tinh luyện trường kiếm, Tiêu Tương Trúc là dùng để luyện chế Cừu Tiết Tiên, đá Bắc Xuyên Vân Mẫu là nguyên liệu cơ bản của Tụ Linh Thủ Xuyên..... mỗi một nguyên liệu đều vừa vặn được tuyển chọn rất tốt, chẳng lẽ chỉ là ngẫu nhiên?"

Hoàng Nguyệt Ly bình tĩnh cười nói: "Ý của các chủ..... là có người mua những nguyên liệu đó? Thật là quá trùng hợp sao? Nhưng người kia không phải ta, hôm nay ta đây là lần đầu tiên tới Thiên Trần Các, người đã nhận sai người!"

Nam nhân hạ mi mắt xuống, ánh mắt sắc bén như đao, nhưng khóe miệng vẫn nở nụ cười nhạt nhẽo.

"Ừ, mua nguyên liệu giống nhau, đương nhiên có thể là một sự trùng hợp ngẫu nhiên. Có điều, quả là quá trùng hợp."

Hắn chậm rãi nói: "Ngày đó, bốn tọa đứng lúc đi ngang qua Thiên Trần Các, cũng đúng lúc nhìn thấy Bạch tam tiểu thư rời khỏi tiệm. Tam tiểu thư cũng từng nghe thấy, nếu thực lực của võ giả đạt tới một mức độ nhất định nào đó, có thể thông qua thần thức mà phân biệt thân phận. Thuật dịch dung của người ở trước mặt ta, căn bản là không có bất luận hiệu quả nào!"

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên đứng lên, sắc mặt cũng trở nên không tốt.

Nam nhân này thật sự đã nhìn thấu thuật dịch dung của nàng, không phải là hắn không biết gì!

Nếu không phải tu vi của hắn quá mức cường đại, thì chính là hắn đã tu luyện loại công pháp tinh thần. Mà nàng còn ngây ngốc cho rằng có thể lừa bịp hắn, khiến nửa ngày nay nàng vẫn đang bị hắn chơi đùa!

"Không sai, ta xác thật dùng thuật dịch dung! Nhưng các chủ đại nhân hà tất phải gây phiền phức và không thể buông tha? Ta bắt quá là người tới bán đồ, quy củ của Thiên Trần Các, vẫn luôn không hỏi về thân phận hai bên mua bán, người vì sao phải đào rễ để tìm ra sự thật? Có ý tứ gì?"

Nam nhân ngồi ở ghế trên, lướt mắt từ trên xuống dưới nhìn nàng, nhàn nhạt nói: "Tam tiểu thư hà tất phải kích động như vậy? Bốn tọa cũng không có ý gì, chỉ là muốn hợp tác cùng người mà thôi!"

"Hợp tác?"

"Chính xác. Kỳ thật rất đơn giản, chỉ là muốn người hỗ trợ luyện chế một số huyền khí đặc thù mà thôi. Đối với một vị luyện khí sư có thể luyện chế huyền giáp trang phục cấp 3 mà nói, cũng không phải là việc gì khó."

Hoàng Nguyệt Ly lạnh mặt như cũ, nói: "Các chủ đại nhân, ta thật sự cũng không phải là người mà người vừa nói, cũng sẽ không luyện chế huyền khí, người vẫn nên thỉnh cao minh khác đi! Cáo từ!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bất kể là nam nhân này thật sự đã nhìn thấu thân phận nàng, hay chỉ là đang lừa nàng, nàng đều sẽ không thừa nhận thân phận luyện khí sư của mình.

Bởi vì nàng không muốn hợp tác cùng một cường giả mà nàng căn bản không thể khống chế nổi.

Nhưng mà, ngay nháy mắt nàng đi tới cửa, bỗng nhiên truyền đến một trận kinh phong.

"Bang" một tiếng vang lớn, cửa phòng đã đóng sập xuống bởi huyền khí mà nam nhân phóng ra.

Ngay sau đó, thân thể Hoàng Nguyệt Ly mất đi cân bằng, phía sau lưng nặng nề đụng phải vách tường, một trận choáng váng.

Thời điểm khi nàng có thể phản ứng lại, cả hai cổ tay nàng đã bị một bàn tay của nam nhân cầm lấy, trói chặt ở trên đỉnh đầu.

Thân hình cứng cáp và to lớn của người nam nhân phủ lên người nàng, gói gọn thân hình nhỏ xinh của nàng bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Dùng Hôn Để Đổi

Thân thể hai người rất gần nhau, tuy rằng chưa từng trực tiếp gặp phải, nhưng Hoàng Nguyệt Ly vẫn có thể cảm nhận được rất rõ ràng, loại cường thế bá đạo trên người nam nhân, tràn ngập hơi thở mang tính xâm lược.

Nàng hoàn toàn không có cơ hội phản kháng, dưới thực lực chênh lệch tuyệt đối, bất luận dùng thủ đoạn gì cũng đều không có tác dụng.

Nam nhân cúi đầu, tiến đến bên tai nàng, cười nhẹ nói: "Bạch tam tiểu thư, người chạy cái gì? Những lời của chúng ta..... dường như còn chưa nói xong?"

Hơi thở nóng rực thổi trên vành tai mẫn cảm, độ ẩm trên mặt cũng dần dần lên cao.

Tim nàng đập lỡ một nhịp.

Loại cảm giác vô cùng nguy hiểm lại không thể kháng cự này, đột nhiên khiến nàng có loại cảm giác quen thuộc quỷ dị.

Bất giác, trong đầu hiện lên một đoạn ngắn về sự tình của kiếp trước.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*....

Rất nhiều năm trước, bên trong di tích thượng cổ trên hoang mạc Tây Lĩnh, nàng cùng Mộ Thừa Ảnh lần đầu gặp nhau, chỉ vì tranh đoạt một viên nội đan ma thú cấp 7 mà vùng tay đánh nhau.

Khi đó, nàng là thiên tài tuyệt thế được Ly Hòa cung toàn lực bồi dưỡng, tự nhận là vô địch giữa những người trong cùng một thế hệ, nhưng ở trước mặt Mộ Thừa Ảnh, thậm chí ba chiêu cũng không thể ngăn cản.

Nam nhân kia cũng giống như vậy, đem nàng ấn ở trên tường, ái muội cúi đầu, giọng điệu nhẹ nhàng bên tai.

"Một nụ hôn, đổi một viên nội đan cấp 7, mua bán này không thiệt chứ? Ừm?"

Hoàng Nguyệt Ly hận không thể tát một cái khiến hắn chết luôn, nhưng Mộ Thừa Ảnh không biết đã dùng thủ pháp gì, phong bế kinh mạch nàng.

Dưới tình huống nàng không thể nào nhúc nhích, môi mọng của nam nhân nhẹ cong, ngăn chặn cánh môi của nàng, trần trọc mút vào, lưu luyến quên

buông.....

Cuối cùng, Mộ Thừa Ảnh lưu luyến không rời buông nàng ra, nhét viên nội đan vào lòng bàn tay nàng, thở dài nói: "Đáng tiếc còn có sự tình quan trọng, bằng không ta thật sự muốn đi cùng ngươi, ngoan ngoãn, chờ ta đi tìm ngươi!"

Hắn lưu luyến lại hôn lên môi nàng một cái, một luồng ánh sáng lóe lên, biến mất ở giữa không trung.

"Ta chờ ngươi đi tìm chết!!!"

Đó là lần đầu tiên thiên tài lớn như Hoàng Nguyệt Ly té ngã, còn bị ăn một, quả thực là tức muốn phát điên.

Nàng có hết sức xoa môi hồng bị hôn, nhưng cũng không kịp trở về đã bị cướp mất nụ hôn đầu tiên.....

"Tiểu nha đầu, đang động não gì vậy?"

Giọng nói trầm thấp của nam nhân bỗng nhiên vang lên, Hoàng Nguyệt Ly mới phát hiện, chính mình đã thất thần như thế.

Giờ này khắc này, nàng lại nghĩ tới Mộ Thừa Ảnh.....

Là bởi vì khí thế của người nam nhân trước mắt, cũng cường đại như thế khiến lòng nàng run sợ hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly giật giật cổ tay, phát hiện sức lực của nàng, hoàn toàn không thể chống lại nam nhân này, chỉ có thể từ bỏ.

Nàng cắn chặt răng, "Ta nói, ta không phải là Bạch tam tiểu thư gì đó!"

"Phải không?"

Nam nhân khẽ cười, tiến đến trước mặt nàng, cánh môi mỏng mà hoàn hảo nổi bật, khoảng cách gần như vậy, phảng phất như giây tiếp theo, sẽ lập tức dán đến trên mặt nàng.

Hoàng Nguyệt Ly cả người cứng đờ.

"Ngươi muốn làm gì?"

Chẳng lẽ..... hắn cũng chuẩn bị cưỡng hôn nàng sao?

Ngay sau đó, trên mặt nàng truyền đến cảm xúc ấm áp.

Nhưng dán lên đó, cũng không phải là môi mỏng của nam nhân, mà là ngón tay hắn.

Ngón tay thon dài và mạnh mẽ giống như một tác phẩm nghệ thuật được điêu khắc từ viên ngọc trắng, nhẹ nhàng hoạt động ở trên mặt nàng, quả thực giống như là đang âu yếm nàng.

Nam nhân, tỉ mỉ sờ lên mỗi một tác da thịt ở trên mặt nàng, sau đó nâng cằm nàng lên, đánh giá từ trên xuống dưới một hồi lâu, mới nói: "Lớn lên thật là..... tạm được."

Ngay từ đầu Hoàng Nguyệt Ly đã không rõ hắn đang làm cái gì, nhưng rất nhanh, nàng liền phản ứng lại.

Nam nhân này không biết đã dùng thủ pháp gì, tháo rớt nguy trang trên mặt nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Tư Thế Này Không Tệ Lắm!

Đây là còn chưa tính, hắn lại còn dùng loại miệng lưỡi ghét bỏ, bình luận diện mạo nàng!

Thật sự mà nói, nàng trọng sinh trong thân thể này, không được xem như là một mỹ nhân, nhiều lắm là thanh tú.

So với vẻ xinh đẹp trong kiếp trước của nàng, xác thật là không đáng để nhắc tới.

Bất quá, ở trong mắt Hoàng Nguyệt Ly, thực lực còn quan trọng hơn nhiều so với vẻ bên ngoài. Dựa trên thực tế là Bạch Nhục Ly có thánh thể hóa linh, đã khiến nàng cảm thấy hạnh phúc hơn là có một dung mạo tuyệt thế!

Hơn nữa, nam nhân này có thể xem đó là gì? Có năng lực nào để xoi mói sự xuất hiện của nàng?

"Các chủ đại nhân, ta lớn lên thế nào, dường như không có quan hệ với sự hợp tác của chúng ta đi?"

"Hợp tác?" Nam nhân buồn cười nói: "Ngươi nói hợp tác? Nhưng, vừa rồi không phải ngươi không thừa nhận mình là Bạch Nhược Ly, còn nói mình không thể luyện chế huyền khí hay sao?"

Nàng đã bị vạch trần, còn giả vờ là một đầu tôi tớ để làm gì??

Hoàng Nguyệt Ly oán hận trừng mắt nhìn hắn, ngược lại giọng điệu lại mềm mỏng hơn rất nhiều.

"Các chủ đại nhân, xác thật là ta đã lừa ngươi, nhưng cũng thỉnh ngươi hãy hiểu cho, ta là một nữ hài tử nhu nhược như vậy, ra khỏi cửa, thực dễ dàng bị người khi dễ, cho nên mới phải dùng dịch dung, cũng không phải cố ý muốn gạt ngươi. Ngươi dùng sức nắm ta như vậy, thật sự rất đau, trước tiên ngươi buông ta ra được không? Ngươi muốn hợp tác cái gì, đều có thể thương thuyết....."

Nàng chớp chớp mắt, đáy mắt còn hiện lên vài giọt nước mắt.

Cử chỉ này, vốn dĩ rất xứng với thân thể gầy nhỏ của nàng, thật là yếu đuối đáng thương nói không nên lời.

Bất luận nam nhân nào nhìn thấy, đều sẽ sinh lòng thương tiếc, không đành lòng thương tổn nàng.

Nhưng nam nhân này thiếu chút nữa thì bật cười.

Đúng là một bụng phúc hắc giáo hoạt, tiểu hồ ly tàn nhẫn độc ác, còn không biết xấu hổ nói mình là "nữ hài tử nhu nhược"? Còn sợ bị người khi dễ?

Rõ ràng là khi nàng đi ở trên đường cái, người khác mới phải lo lắng bị nàng khi dễ mới phải, đúng không?! Hơn nữa, nếu hắn thật sự buông nàng ra, phỏng chừng giây tiếp theo, tiểu nha đầu này ngay lập tức sẽ sôi nổi phản kháng, nói không chừng sẽ còn dùng ám chiêu nào đó, hắn không ngu xuẩn như vậy!

Nam nhân cong cong khóe miệng, nói: "Ta cảm thấy tư thế này rất không tệ, không cần thay đổi, cứ nói như thế này!"

"Ngươi..... được thôi, ngươi nói đi."

Thấy nam nhân không bị mắc lừa, Hoàng Nguyệt Ly cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể chăm chú lắng nghe.

Nam nhân hỏi: "Những huyền khí cấp 3 đó, rốt cuộc có phải do ngươi luyện chế hay không?"

Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu.

Nàng đã bị vạch trần, tiếp tục giả vờ cũng không có ý nghĩa.

"Bồn tọa không thể hiểu được, trên người ngươi xác thật là không có bất kỳ dao động huyền lực nào, tinh thần lực cũng không cao, càng không phải là hai thuộc tính kim-hỏa, vì sao có thể luyện khí? Lại còn có thể luyện chế huyền khí cấp 3!"

Hoàng Nguyệt Ly nín thở, "Điều này ta không thể nói cho ngươi. Nếu ngươi đặt câu hỏi để tìm căn nguyên, dù ngươi làm gì, ta cũng sẽ không hợp tác cùng ngươi."

Nam nhân lặng lẽ nhìn nàng trong chốc lát, bỗng nhiên nở nụ cười.

"Được, ta đây không hỏi nữa, mỗi người đều có bí mật riêng, bồn tọa cũng không phải cần phải biết mọi thứ."

"Vậy là tốt rồi." Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng nàng không biết, trong lòng nam nhân lại nghĩ: *Bây giờ không biết, cũng không quan hệ gì. Dù sao sau này, tiểu hồ ly đã chủ định là người của hắn, tất cả mọi thứ liên quan đến nàng, sớm muộn gì hắn đều sẽ biết.*

Cần gì phải nóng lòng trong lúc nhất thời?

Hoàng Nguyệt Ly nghĩ nghĩ, lại nói: "Ta có thể nói rõ ràng với ngươi, hiện tại huyền khí cấp 3 là giai đoạn cao nhất ta có thể luyện chế, hơn nữa cũng chỉ có vài loại, không biết ngươi rốt cuộc muốn luyện chế huyền khí gì? Có khả năng ta căn bản không thể hoàn thành được."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Thật Sự Còn Quá Trẻ

Nam nhân nhú mày nói: "Người chừng nào thì có thể thăng cấp lên cấp 4?"

"Điều này..... ta cũng không biết, có thể sẽ mất khá nhiều thời gian?"

"Phải không?"

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy có hy vọng thoát khỏi người nam nhân này, giọng điệu phóng đại nói: "Người cũng biết, luyện khí sư muốn thăng cấp là rất khó khăn, từ cấp 3 đến cấp 4, đó là một đường ranh giới giữa luyện khí sư cấp thấp và luyện khí sư trung cấp, bao nhiêu người cả đời đều không vượt qua được!"

"Không việc gì, bốn tọa có thể chờ người thăng cấp, người thông minh như vậy, khẳng định sẽ rất nhanh là có thể thăng tiến."

"Người!"

Hoàng Nguyệt Ly thật sự không hiểu, nam nhân này rốt cuộc là vì cái gì, một hai phải nhận định nàng?

Luyện khí sư trên đời này nhiều như thế, cho dù là nước nhỏ như Nam Việt Quốc, luyện khí sư cấp 3 cũng rất hiếm lạ, nhưng đối với một cao thủ như hắn mà nói, rất dễ dàng tìm được luyện khí sư cấp cao hơn.

Vì sao cứ phải đi cùng nàng?

"Thế nào?"

Nam nhân lại rút ngắn khoảng cách với nàng lần nữa.

Hắn dùng tay nâng mặt nàng lên, vẫn luôn không buông bỏ được.

Tuy rằng vừa rồi giọng điệu của hắn thực đáng ghét bỏ, nhưng trong lòng thật ra lại rất vừa lòng đối với tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly tuy rằng không phải là loại mỹ nhân vừa nhìn đã khiến người kinh diễm, nhưng cặp mắt tinh ranh đa tình, lại giống như có thể nói, sóng mắt lưu chuyển, mỉa mai hoặc nói không nên lời, phảng phất như có thể hút hồn phách người vào đó.

Mà da thịt dưới cổ tay hắn, giống như tơ lụa thượng đẳng nhất, sờ lên có cảm giác thật tốt.

Còn có cánh môi màu hồng phấn bóng, giống như hoa anh đào nở rộ, dịu dàng, mềm mại.....

Chỉ là đáng người thật sự còn quá nhỏ, vừa lùn lại bằng phẳng, quả thực chính là chưa hoàn toàn phát dục.

Quá ráp. *(Ý nói không tròn trịa; lờm chờm)*

..... không đáng găm.Sau lưng Hoàng Nguyệt Ly chợt lạnh, cũng có cảm giác nguy hiểm, vội vàng mở miệng nói: "Ý của người, ta đã minh bạch. Như vậy đi, người xem, dù sao hiện tại ta cũng chưa đạt tới cấp 4, có đáp ứng người cũng không thể dùng được. Người trước hết vẫn nên tìm xem, có luyện khí sư nào khác có thể giúp người hay không, nếu thật sự không tìm thấy, chờ ta thăng cấp lại nói....."

Nam nhân khẽ cười một tiếng.

Làm thế nào mà hắn nghe không hiểu, tiểu nha đầu này còn đang suy nghĩ biện pháp chống chế.

Bất quá, vẫn là câu nói kia..... hắn không vội.

"Tốt thôi, vậy bốn tọa sẽ cho người thêm một chút thời gian, để người cẩn thận suy xét một chút....."

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng thở ra.

Nam nhân này dường như không phải là người không nói lí hay sao.....

"..... Bất quá, bốn tọa sẽ không tiếp nhận kết quả cự tuyệt. Người nhất định phải nắm bắt thời gian, suy xét thật rõ ràng!"

Dựa vào, đây không phải là đang chơi nàng sao?? Nàng còn phải suy xét cái rắm a!

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly phát hiện nàng không biết từ khi nào đã có thể chuyển động, lập tức động thân một cái, nhấc chân liền đá về phía dưới thân nam nhân.

Một đá này xuất ra rất nhanh và bất ngờ, góc độ lại xảo quyết, nhưng nam nhân phản ứng rất nhanh, né tránh qua bên cạnh.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không trông mong có thể đá trúng hấn, thấy hấn lui về phía sau, lập tức lệch người một cái, lách mình rời khỏi phòng.

Ai ngờ, mới vừa đi ra được hai bước, bên hông nàng bỗng bị thất chặt.

Cánh tay mạnh mẽ rắn chắc của nam nhân quấn quanh eo nàng, vừa thu về phía sau, liền khoá nàng vào trong lòng ngực.

Bên tai truyền đến giọng nói nghiêng răng nghiêng lợi của nam nhân: "Vật nhỏ, ngươi thật đúng là..... tâm đủ tàn nhẫn a! Cũng không sợ cú đá của ngươi sẽ phé ta đi!"

Hấn vừa rồi bị dọa thiếu chút nữa là toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Một chân kia của tiểu nha đầu, rõ ràng là đã dùng huyền kỹ, hơn nữa kỹ xảo cao siêu, nếu không phải trong cơ thể nàng không có huyền lực, không tài nào phát huy hết hiệu quả của chiêu thức, chỉ sợ lúc ấy hấn trở tay không kịp, thật sự sẽ vừa vịn bị đá!

Vị trí nàng đá còn tinh chuẩn xảo quyết như vậy, chỉ cần tưởng tượng một chút, hấn đã cảm thấy ớn ớn đau.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Thiếu Nữ Đẹp nhu Nhược

Xem ra, muốn đối phó với tiểu hồ ly, cũng không đơn giản như vậy, hấn cần phải giữ một con mắt thận trọng đối với nàng.

Nếu hấn một khi không cẩn thận, không chỉ mất người, ngược lại sẽ bị rơi vào một cái mương.....

Hoàng Nguyệt Ly vạn phần tiếc hận, vì sao lại không đá phé nam nhân này đi! Vừa thấy mặt lập tức quấy rối thiếu nữ vô tội, vừa thấy lập tức biết không phải là kẻ tốt đẹp gì!

Nàng liếc mắt, vô tội nói: "Các chủ đại nhân, ngươi đang nói gì vậy? Sao ta nghe không hiểu? Ta đá ngươi sao? Vừa rồi là bởi vì ta đã lâu không nhúc nhích, thân thể cứng đờ, cho nên vô tình hoạt động một chút căng chân mà thôi!"

"Phải không? Vậy sao ngươi phải chạy?"

Nam nhân từ sau lưng nhìn vành tai trắng nõn nhỏ nhắn của nàng, kiềm chế sự thôi thúc muốn cắn một ngụm.

"Ta chạy sao? Chuyện của chúng ta đều đã nói xong rồi, ta chỉ tính toán về nhà nghỉ ngơi sớm một chút!"

"Thì ra là thế....."

"Àn, không sai, cho nên ngươi có thể buông ta ra!"

Nam nhân không những không buông tay, ngược lại còn thu cánh tay lại, ôm nàng càng chặt hơn.

Không biết vì cái gì, thân hình nhỏ xinh mềm mại này, ở hấn trong lòng ngực lại vừa vịn như thế, thời điểm đụng chạm đến nàng, khiến hấn luôn có cảm giác bức bối và bất an, nhưng trong nháy mắt cũng trở nên bình tĩnh lại.

Hoàng Nguyệt Ly đợi trong chốc lát, phát hiện hấn vẫn bất động, không khỏi nhú mày.

"Buông ta ra!"

Nam nhân hoàn hồn, cúi đầu cười nói: "Xét thấy ngươi là một thiếu nữ đẹp 'nhu nhược', ra cửa dễ dàng 'bị người khi dễ', cho nên, bốn tọa vẫn nên tự mình đưa ngươi về nhà. Không cần quá cảm kích ta!"

"Không cần, ta nói, không cần!"

Nam nhân ngoảnh mặt làm ngơ, quấn quanh eo nàng, mang theo nàng đi từ cửa sau ra ngoài, nhét vào trong xe ngựa.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Khi nhìn đến hai chiếc xe ngựa màu đen ngông cuồng ở cửa, Hoàng Nguyệt Ly cuối cùng đã biết, thân phận mình vì sao lại bại lộ. Thì ra là lần trước lúc nàng qua đây mua đồ, nam nhân này đã theo dõi nàng.

Tuy nhiên, vào thời điểm đó, tất cả những người đứng xem đều cảm thấy nàng là người xa hoa, không ai tin rằng nàng có thể luyện chế được huyền khí, vì sao nam nhân này lại chắc chắn nàng sẽ thành công?

Nàng trực tiếp hỏi hắn.

Nam nhân cong cong khóe miệng, "Có lẽ đó là..... trực giác của nam nhân?"

"Nghe người nói lời vô nghĩa! Không thềm quan tâm nếu người không nói!"

Hoàng Nguyệt Ly phảng môi, mặc kệ hắn, ngồi vào trong xe ngựa, lập tức bắt đầu quan sát kết cấu bên trong xe cùng những chạm khắc quyền rũ khác được khắc trên vách xe.

Xe ngựa này là một loại huyền khí di động, có giá trị cao gấp trăm lần so với huyền khí trang phục, rất khó để luyện chế, còn đòi hỏi một lượng lớn nguyên liệu quý hiếm.

Thông thường, nó sẽ là kiệt tác độc môn của luyện khí tông sư cấp 8, ngay cả đối với nàng, cũng rất có giá trị để tham khảo.

Đã có cơ hội tiến vào, nàng rất có hứng thú, muốn nhìn xem thật kỹ.

Nam nhân thả lỏng ngồi xuống dựa người, nhìn tiểu nha đầu được mình coi trọng, hai mắt tỏa ra ánh sáng đi tới đi lui ở trong xe ngựa, nhìn đông, nhìn tây, trong miệng liên tục lẩm bẩm.

"..... Ân, kết cấu này sử dụng một khái niệm rất mới.....Ồ, bức tranh mô hình này cũng quá kém đi? Đã ảnh hưởng đến lực phòng ngự chính thể của xe ngựa!"

Mặc dù không biết vì sao, dưới tình huống không có huyền lực, nàng có thể trở thành luyện khí sư cấp 3.

Nhưng tiểu nha đầu này..... thật sự rất có thiên phú trong tinh chỉnh vũ khí (luyện khí)!

Hắn giống như trong lúc vô tình nhặt được bảo vật.

Nụ cười trên khóe miệng nam nhân càng rõ ràng hơn, trong lòng tràn ngập quyết tâm vô biên.

Hắn cầm lấy ấm trà nhỏ trên bàn, tự mình châm trà, đưa tới trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Được rồi, đừng chạy tới chạy lui, uống trà đi. Nếu người có hứng thú đối với xe ngựa này, về sau có rất nhiều cơ hội để người nhìn kỹ."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Độc Miệng, Tìm Đánh

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy hắn nói có điểm quái lạ, nhưng không nghĩ nhiều.

Nàng tiếp nhận chén trà, nhìn thoáng qua, ánh mắt sáng lên.

"Trà Đan Minh Thảo?"

Đan Minh Thảo (丹明草) là một loại dược thảo thuộc tính hỏa cấp 3, tuy rằng thuộc hỏa, nhưng uống vào lại rất nhẹ nhàng, cho nên thường được làm thành trà, là một loại thức uống bổ dưỡng yêu thích hằng ngày của võ giả thuộc tính hỏa.

Luyện khí sư đặc biệt chào đón và yêu thích loại thảo dược này.

Hoàng Nguyệt Ly uống một ngụm trà, ngược nhìn nam nhân đối diện.

Người nam nhân này cũng không phải thuộc tính hỏa, càng không phải là luyện khí sư, lại đem trà Đan Minh Thảo lên trên xe ngựa, rõ ràng là đang lấy lòng nàng.

Hơn nữa thái độ không rõ ràng vừa rồi của hắn đối với nàng, không phải là..... là coi trọng nàng đi?

Trong tâm Hoàng Nguyệt Ly đang cân nhắc, nhưng trên mặt cũng không biểu hiện ra ngoài.

Không lâu sau, xe ngựa đã dừng lại ở cửa biệt viện Võ Uy Hầu phủ.

Hoàng Nguyệt Ly gấp không chờ nổi kéo cửa xe ra, chuẩn bị xuống xe.

"Các chủ đại nhân, cảm tạ sự hiếu khách của ngài hôm nay. Ta nhất định sẽ nỗ lực nghiên cứu đạo luyện khí, tranh thủ sớm ngày thăng tiến, ngài yên tâm đi! Trước khi ta thăng tiến, sẽ không quấy rầy ngài, ngài cũng không cần quấy rầy ta tu luyện, chúng ta hãy chia tay ở đây!"

Nam nhân cúi tay, bắt lấy cổ tay nàng.

"Xe ngựa còn chưa hoàn toàn dừng lại, gấp cái gì? Vạn nhất rơi ngã thì sao? Đã đủ xấu, nếu lại rơi ngã phá tướng, thật sự gả không nổi."

"Quan! Ngài! Rầm! Sự!"*

(关!你!屁!事!: *Đóng cái mông của ngài! Nghĩa: Không có gì lên quan đến ngài!*)

Thật sự đủ!

Nam nhân tên gọi "Độc miệng", biệt danh là "Tim đánh" hay sao?

Quả thực giống như một kẻ không biết xấu hổ là Mộ Thừa Ảnh kia! Đúng là gặp quỷ!

Nàng trời sinh có tính cao ngạo, nếu như thay đổi là một nam nhân khác, dám động tay động chân đối với nàng như vậy, còn nói năng lỗ mãng, sớm đã bị nàng chinh đến nỗi người không ra người quý không ra quý. Đáng tiếc, thực lực hiện tại của nàng lại không bằng người!

Thậm chí còn bực mình hơn nữa chính là, nam nhân này hiển nhiên cũng hiểu rõ điểm này, vì thế hoàn toàn không hề sợ hãi.

Hắn nắm tay Hoàng Nguyệt Ly, hộ tống nàng đến cửa biệt viện mới dừng bước.

"Yên tâm, huyền khí của ngài ở trong tay bốn toạ, nhất định có thể bán ra với giá tốt." Hắn cúi tay nhẹ nhàng gạt sợi tóc của nàng, "Chờ tin tức tốt của ta."

"Đã biết, tạm biệt!"

Hoàng Nguyệt Ly mở tay ra khỏi bàn tay của hắn, xoay người đi vào biệt viện, thậm chí đầu cũng không thèm quay lại.

Nam nhân nhìn bóng dáng nàng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thở dài: "Sao mà *ngạo kiều** như vậy?"

**Ngạo kiều* (傲娇): ý là kiêu ngạo bên ngoài, đáng yêu bên trong. (*ngạo trong ngạo mạn, kiêu: mềm nại đáng yêu*)

Với thực lực thiên phú của hắn, thân phận địa vị, cùng với khuôn mặt tuấn mỹ này, từ trước đến nay luôn được nữ nhân hoan nghênh, bao nhiêu công chúa xuất thân cao quý đều chủ động ngã vào hắn.

Hắn lần đầu tiên chủ động gây thiện chí với nữ hài tử, còn tưởng rằng nhất định sẽ thành công bất giữ.

Không nghĩ tới Hoàng Nguyệt Ly không cho hắn mặt mũi như vậy, khiến hắn trực tiếp đánh một cái đing trong nỗ lực của mình.

Nhưng, chính bởi vì như vậy, mới càng khiến cho hắn có hứng thú hơn.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Khi Hoàng Nguyệt Ly trở lại biệt viện, tâm tình vẫn không tốt lên.

Nàng cảm thấy mình hôm nay ra cửa không xem hoàng lịch, thật là một thất bại lớn!

Vốn dĩ gửi bán huyền khí chỉ là một việc nhỏ vô cùng đơn giản, không nghĩ rằng lại trêu chọc đến một nam nhân cường thế như vậy, thật sự là một rắc rối lớn!

Xem ra, trong khoảng thời gian này nàng nên tận lực ru rú trong nhà, tránh khỏi hắn.

Dù sao chỉ cần bán được huyền khí, nàng thu đủ thảo dược, giải quyết vấn đề không thể tu luyện, sẽ tính toán bề quan một thời gian ở biệt viện, tăng thực lực lên, đến lúc đó cũng không cần cùng nam nhân thần bí kia giao tiếp.

Nhưng không nghĩ tới, nàng mới vừa vào cửa chưa được bao lâu, liền có người tới gõ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thái Tử Tuyền Phi

"Bạch tam tiểu thư, thuộc hạ phụng mệnh chủ tử, đưa đồ tặng đến."

Hoàng Nguyệt Ly nhận ra, người này đúng là thị vệ bên người của nam nhân thần bí, không khỏi nhíu mày.

"Đưa thứ gì? Ta không cần!"

"Chủ tử nói, nếu ngài nhìn thấy, nhất định sẽ thích."

Thị vệ nghiêng người tránh ra, lộ ra vật phía sau.

Hoàng Nguyệt Ly tập trung nhìn vào, đó là một cái lò luyện khí tinh xảo!

Lò luyện khí chỉ cao bằng một người, nhỏ hơn nhiều so với lò luyện khí bình thường, nhưng toàn thân tỏa ra ánh sáng màu tím sẫm, vừa nhìn thấy liền biết không phải là vật tầm thường.

Hoàng Nguyệt Ly là người biết hàng, lập tức nhìn ra, đây là vàng tím xanh được rèn luyện chín lần với dị hỏa mà thành, nó ít nhất phải dùng đến cấp 7!

Không có gì hấp dẫn ánh mắt của luyện khí sư hơn thế này, hơn nữa, hiện tại nàng đang dùng, là lò có chất lượng kém mà nàng đã mua với 800 lượng bạc, điều này khiến bếp lò trước mắt càng có vẻ đáng quý.

Nam nhân thần bí kia thật là quá âm hiểm xảo trá, đưa loại đồ thế này, nàng làm sao mà cự tuyệt đây?

Nàng gật gật đầu, "Vội dọn vào đi."

Mấy thị vệ nhanh chóng nâng bếp lò tiến vào, theo chỉ thị của Hoàng Nguyệt Ly, đặt vào vị trí đã được chỉ định. Đồng thời đưa vào trong sân, còn có vài cái rương, tất cả đều là nguyên liệu luyện khí cấp 3.

"Bạch tiểu thư, chủ tử nói, những thứ này là để giúp ngài nhanh chóng đột phá luyện khí sư cấp 4, đặc biệt chuẩn bị cho ngài, nếu còn có yêu cầu, có thể đến tìm chủ tử ở Thiên Trần Các."

"Ân, đã biết."

Tiền đưa tới cửa, thật lãng phí nếu từ chối nó*. Sớm biết rằng nam nhân kia hào phóng như vậy, nàng nên khai thác hẩn nhiều hơn mới đúng!

**Nguyên văn: 不要白不要; nghĩa: nếu người không nhận, đó là mất mát của người vì nó là đồ miễn phí. (if you don't take it, it's your own lose because it's for free) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Hoàng Nguyệt Ly phát tay đuổi thị vệ, quay đầu nhìn lại, phát hiện Thái Vi đang ngo ngác nhìn nàng.

"Có chuyện gì vậy?" Nàng kỳ quái nói.

Thái Vi đi qua, đóng cửa phòng lại, nhỏ giọng nói: "Tam tiểu thư, vừa rồi..... nô tỳ không nhìn lầm chứ, có phải có một nam nhân đưa ngài trở về hay không? Những nguyên liệu luyện khí đó, có phải cũng là hẩn đưa hay không?"

"Như thế nào?"

Hoàng Nguyệt Ly cau mày có chút không vui.

Tuy rằng Thái Vi đơn giản chỉ là một nha hoàn, nhưng bởi vì nàng ta rất trung thành, nàng không ngại phiền phức với nàng ta. Nhưng nếu như nha hoàn can thiệp vào việc riêng tư của chủ tử, điều đó sẽ vượt quá giới hạn của nàng ta!

Thái Vi nhanh chóng nói: "Tam tiểu thư, ngài đừng nóng giận, nô tỳ không ý khác. Chỉ là..... mấy ngày hôm trước, Nhị phu nhân vừa mới ghé cho ngài tội danh tư thông với người khác, nếu như lại để các nàng phát hiện ngài đang lui tới cùng nam nhân khác, chỉ sợ lại muốn bôi đen ngài....."

"Không sao, tùy các nàng nói đi!" Hoàng Nguyệt Ly nhún vai.

Thiên Lăng Đại Lục, nói đến cùng vẫn phải dựa vào thực lực. Chỉ cần thực lực của nàng đủ cường đại, một vài tin đồn*, có thể tạo thành tổn thất gì cho nàng?

**Nhàn ngôn toái ngữ (闲言碎语): tin đồn; lời vô nghĩa (slanderous rumor)*

"Ai nha, tam tiểu thư!" Thái Vi nóng nảy, "Ngài vì sao không để ở trong lòng đây? Thái tử sẽ nhanh chóng tuyền phi, nếu như thanh danh của ngài thật sự

bị truyền ra là không trong sạch, ngài thật sự sẽ không có cơ hội trở thành thái tử phi!"

Hoàng Nguyệt Ly cho rằng mình đã nghe lầm.

"Hà? Thái tử nào? Thái tử tuyển phi..... có quan hệ gì với ta?"

Thái Vi nói: "Tam tiểu thư, ngài không nhớ rõ? Trước kia, thời điểm khi lão Hầu gia còn trẻ, đã từng có hôn ước miệng cùng với hoàng thất, muốn phối hôn cho ngài với Thái tử. Nhưng sau khi lão Hầu gia mất tích, việc này đã bị chìm xuống. Tuy nhiên, Thái tử tuyển phi lần này, Hoàng Thượng cố ý cho người đến Hầu phủ hỏi thăm sự tình của tiểu thư ngài, xem ra ngài vẫn có cơ hội trở thành thái tử phi!"

"Còn có loại sự tình này sao?"

"Đúng vậy, tam tiểu thư! Ngài phải cố nắm bắt cơ hội lần này! Thái tử chính là thiên tài tu luyện có thiên phú phẩm cấp 7, đã đột phá Ngự Huyền Cảnh (御玄境) tầng thứ 7 ở tuổi 20! Nhị tiểu thư đã thầm yêu Thái tử nhiều năm qua! Nhưng nàng ấy có thể được xem như là gì a? Ngài mới là người từ nhỏ đã có hôn ước với Thái tử!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Ác Nhân Cáo Trạng Trước

Nghe những lời nói đó, khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi gợi lên.

"Điều này..... có vẻ thú vị a."

Ngự Huyền Cảnh là cảnh giới thứ hai trong tu luyện võ đạo. Sau khi đột phá Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9 thông qua Bình Cảnh, có thể điều động huyền khí thiên địa, tạo ra một lớp ngự khí bao quanh bên ngoài, tăng lên Ngự Huyền Cảnh.

Thái tử có thể đạt tới Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 ở tuổi 20, xứng đáng là thiên phú xuất chúng.

Đời trước của nàng từng có hôn ước miệng cùng với Thái tử, hơn nữa Bạch Nhưộc Kỳ còn yêu thầm Thái tử!

Lại kết hợp với sự tình Bạch Nhưộc Kỳ trước đây vu hãm nguyên chủ tư thông với người khác, bức bách nguyên chủ treo cổ tự sát, chân tướng lập tức trở nên rất rõ ràng.

Phòng chừng là nhị phu nhân và Bạch Nhưộc Kỳ lo lắng phước vật nàng đây sẽ trở thành thái tử phi, cho nên âm thầm ngăn chân xuống, muốn làm cho thanh danh Bạch Nhưộc Ly rơi xuống đáy, nhân cơ hội diệt trừ nàng, để tránh cản trở chuyện tốt của Bạch Nhưộc Kỳ cùng với Thái tử!

"Ha ha, quả nhiên là tính toán rất tốt!"

Đáng tiếc, đụng phải Hoàng Nguyệt Ly nàng, Bạch Nhưộc Kỳ nhất định sẽ có kết cục bi thảm.

Hôn sự này nếu có thể thành, nàng sẽ viết đảo lại ba chữ Hoàng Nguyệt Ly!

Nàng cân nhắc ở trong lòng một lúc, bỗng nhiên nhớ tới một việc, hỏi: "Nói đến hoàng thất..... ta nghe nói, các chủ Thiên Trân Các cũng là người trong hoàng thất, đúng không?"

Thái Vi nói: "Điều này..... theo truyền thuyết bên ngoài, lão bản phía sau Thiên Trân Các là cháu trai của hoàng thượng, Đông An Vương, cũng không biết là thật hay giả?"

"Đông An Vương?" Hoàng Nguyệt Ly như suy tư điều gì.

Đông An Vương năm nay 19 tuổi, nghe nói cũng là một thiên tài, thiên phú tu luyện chỉ kém hơn một chút so với Thái tử, lại còn là một luyện đan sư.

Luyện đan sư cũng là một chức nghiệp hiếm có và rất cao quý, hơn nữa hắn có thân phận hoàng thất, có thể khống chế một cửa hàng lớn nhất ở Nam Việt Quốc, tự nhiên là chẳng có gì lạ.

Chẳng lẽ, nam nhân thần bí hôm nay nàng đụng phải chính là Đông An Vương?

Nhưng, nàng tổng cảm thấy có điều gì đó không ổn, thực lực nam nhân kia hẳn là đã vượt xa Ngự Huyền Cảnh, hơn nữa phong cách phô trương của hắn, cũng không phải là một Vương gia ở một tiểu quốc có thể có.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Võ Uy Hầu phủ.

Chính sảnh.

Khuôn mặt phu nhân Võ Uy Hầu bày ra vẻ bị phần, dùng khăn xoa khóe mắt, khóc sụt sùi nói: "Hầu gia, ngài xem Kỳ nhi nhà chúng ta, đã bị tam cô nương đánh thành dạng này! Làm sao nàng có thể xuống tay như thế này a, Kỳ nhi chính là đường tử ruột thịt của nàng nha!"

Võ Uy Hầu Bạch Lưu Cảnh nhìn thấy Bạch Nhượng Kỳ đang được nha hoàn đỡ đi tới, giật mình đứng lên, hất chén trà trên bàn xuống đất!

"Đây là..... Đây là Kỳ nhi sao? Vì sao lại biến thành như vậy?"

Sau khi Bạch Nhượng Kỳ bị Thái Vi tát một cái, đã hoàn toàn biến thành đầu heo, hai má sưng đỏ không nói, ngay cả đôi mắt dường như không thể mở ra, nước mắt cũng trượt xuống từ khóe mắt không ngừng.

Nhìn khuôn mặt này, nơi nào còn có thể nhìn ra sự nhẹ nhàng cao quý ngày thường, hình tượng mỹ nhân duyên dáng lạnh lùng như lan?

Bạch Lưu Cảnh cũng phải dùng một chút thời gian, mới nhận ra đây nữ nhi mà mình yêu nhất, không khỏi cả giận nói: "Đây là có chuyện gì?? Đang êm đẹp, Kỳ nhi vì sao lại bị đánh thành như vậy?!"

Bạch Nhượng Kỳ ngã gục trên mặt đất, khóc lớn.

"Cha, ngài cần phải làm chủ cho nữ nhi a! Đầu là Tam muội tốt của ta! Ngày đó nàng tư thông cùng với nam nhân ở hậu viện, làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ chúng ta! Nữ nhi sợ nàng luồn lách trong lòng, có lòng tốt đi qua thăm nàng, nhưng lại bị nàng đánh....."

Bạch Lưu Cảnh vừa nghe, lửa giận tăng vọt, hung hăng đập bàn một cái.

"Buồn cười! Nàng dám xuống tay nặng như vậy, đã thương đường tử, quả thực là vô pháp vô thiên (không có kỷ luật)!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Chọn Lựa Nô Bộc

Phu nhân Võ Uy Hầu ở bên cạnh thêm mắm thêm muối, nói: "Hầu gia, Bạch Nhượng Ly chỉ là một phế vật vô dụng, Hầu gia ngài có lòng tốt, mới thu lưu nàng! Kết quả nàng còn lấy oán trả ơn, đối phó với Kỳ nhi chúng ta như thế! Nha đầu chết tiệt kia, tâm tư thật là ác độc a!"

Bạch Nhượng Kỳ cũng không quên tiếp tục khóc lớn.

Nghe tiếng khóc thút tha thút thít của nàng, lửa giận của Bạch Lưu Cảnh càng thêm tăng vọt.

"Người tới, đi bắt Bạch Nhượng Ly lại đây cho bản Hầu gia! Ta muốn thay đại ca mất tích, giáo huấn nàng thật tốt, cái gì gọi là tôn kính trưởng bối, giữ gìn đạo lý!"

Bọn hạ nhân im lặng như ve sầu mùa đông, rất nhanh đã tiến đến biệt viện.

Mục đích đã đạt được, phu nhân Hầu gia tự mình châm trà, đưa tới trước mặt Bạch Lưu Cảnh.

"Hầu gia, xin ngài bớt giận! Ngài đối với nàng đã tận tình tận nghĩa, ai biết nàng không thể học đâu? Thiếp thân cũng biết là làm khó ngài, nếu như giáo huấn tam cô nương, khó tránh khỏi sẽ bị người ngoài nói, ngài khất khe với bé gái mồ côi mà ca ca lưu lại! Cho nên, Kỳ nhi tuy rằng bị đánh, nhưng thiếp thân cũng sẽ khuyên nàng nhẫn nhịn, không thể gây thêm phiền toái cho Hầu gia....."

Phu nhân Hầu gia nói nói, nước mắt bắt đầu chảy xuống.

Hoàn toàn là một bộ dáng lấy đại cục làm trọng, nhẫn nhục trong im lặng.

Một chiêu này của nàng chính là lấy lui làm tiến*, quả nhiên hữu hiệu.

**Lấy lui làm tiến (以退为进): rút lui/nhượng bộ để đạt được lợi thế (retreat in order to advance).*

Bạch Lưu Cảnh đột nhiên vùng ồng tay áo, quả quyết nói: "Phu nhân yên tâm, ta sẽ không để Kỳ nhi bị ủy khuất! Tiểu nha đầu kia đơn giản chỉ là một phế vật, còn có thể đảo lộn bầu trời hay sao?! Hôm nay bản Hầu gia sẽ phải giáo huấn nàng thật tốt! Tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng!"

Trên mặt sưng to của Bạch Nhược Kỳ, xẹt qua một nụ cười vắn vẹo.

Cha nàng chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9, Bạch Nhược Ly cho dù có yêu pháp gì, cũng đừng nghĩ đến dùng tới nó!

Hôm nay nàng sẽ làm nhục tiểu tiện nhân kia!

Đám đánh mặt nàng, nàng tuyệt đối muốn đánh trả lại gấp mười lần gấp trăm lần, còn muốn huỷ hoại khuôn mặt của tiểu tiện nhân kia!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*....

Ba ngày này, Thái Vi cầm bạc Hoàng Nguyệt Ly đưa cho, mời những người môi giới nô bộc về nhà. Hoàng Nguyệt Ly tự mình chọn lựa mười mấy nha hoàn cùng gã sai vặt.

Nàng chọn người theo tiêu chuẩn: một không xem diện mạo, hai không xem có thể làm việc hay không, mà chủ yếu là xem thiên phú.

Tuy rằng thí nghiệm thiên phú, phải dùng đến Thiên Phú Thạch mới có thể trắc định chuẩn xác, nhưng nàng có một biện pháp có thể nhìn ra, có thể phán đoán tiềm lực của đối phương.

Ngoài ra, chính là xem nghị lực cùng lòng trung thành của đối phương.

Trong ba ngày, Hoàng Nguyệt Ly cơ hồ đã xem hết tất cả các nô bộc trong tay của những người môi giới ở nội đô, chọn ra những người có thiên phú có thể tu luyện trong số bọn họ.

Những người này, tất cả không chỉ đều phải ký tên bán cuộc sống của mình, mà Hoàng Nguyệt Ly còn hạ cấm chế ở trên người bọn họ.

Nàng dự định trước tiên sẽ quan sát một thời gian, sau đó tuyển ra những người thành thật trung thành, truyền cho bọn họ công pháp để tu luyện.

Có nàng ở đây, bọn họ sớm muộn gì cũng đều sẽ trở thành võ giả có tu vi không thấp.

Đến lúc đó, Hoàng Nguyệt Ly sẽ tích hợp bọn họ biến thành một thể lực mạnh mẽ theo ý mình.

Chiều hôm nay, một trận rối loạn lại được truyền đến từ phía ngoài cửa.

Ngay sau đó Thái Vi chạy vào thông báo: "Tam tiểu thư, lần này thật sự là rất tệ, là Hầu gia..... Hầu gia phái người tới....."

"Àn?"

Hoàng Nguyệt Ly còn chưa kịp thể hiện mình, một đội thị vệ đã vọt vào từ cửa.

Những thị vệ này đều là võ giả Khí Huyền Cảnh, một người dẫn đầu, còn có tu vi Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7.

Thống lĩnh dẫn đầu lạnh lùng nói: "Tam tiểu thư, phụng mệnh Hầu gia, thỉnh ngài đến Hầu phủ một chuyến, phiên ngài đi cùng thuộc hạ! Còn có nha đầu gọi là Thái Vi, cũng mang đi cùng!"

Hắn vung tay lên, lập tức có hai tên thị vệ bước ra khỏi hàng, đi bắt Thái Vi.

Sắc mặt Thái Vi trắng bệch, bị dọa đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Muốn Động Đến Người Của Ta?

Kể từ ngày đánh nhị tiểu thư, Thái Vi vẫn luôn hoảng loạn, ngay cả có sự cam đoan của Hoàng Nguyệt Ly, nhưng nàng vẫn không thể nào yên tâm.

Bạch Nhược Kỳ bị đánh thành như vậy, trở về Võ Uy Hầu phủ, khẳng định Hầu gia sẽ rất tức giận.

Tam tiểu thư thì như thế nào, làm sao có thể đối nghịch với Hầu gia đây? Đến lúc đó, nàng là nha hoàn ti tiện, khẳng định sẽ mất mạng đầu tiên! Ai cũng không thể cứu được nàng!

Hiện tại, Hầu gia đúng thật là đã tìm tới cửa, còn phái đội thân vệ Hầu phủ tới bắt người.

Đội thân vệ Võ Uy Hầu phủ, rất nổi danh trong toàn bộ Nam Việt Quốc, mỗi một người trong số họ đều là võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 5 trở lên,

hơn nữa đều là lão binh đã rèn luyện qua ở trên chiến trường, kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú!

Nàng căn bản là không cách nào phản kháng, cũng không biết sau khi rơi xuống trong tay Hầu gia và nhị tiểu thư, sẽ chịu đựng loại tội gì!

Thái Vi run rẩy giống như rây bột.

Mắt thấy tay thị vệ sẽ đụng tới bả vai nàng, giây tiếp theo, chỉ nghe được một tiếng mắng lạnh lùng.

"Buông tay cho ta!"

"Bịch! Bịch!"

Bụi bay lên đầy mặt đất.

Hai tên thị vệ tới bắt Thái Vi bay ngược ra ngoài, bay xa ba bốn trượng, mới ngã thật mạnh ở trên mặt đất!

Ai cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy, trong lúc nhất thời, toàn bộ trong viện đều lặng ngắt như tờ.

Thống lĩnh thị vệ kinh ngạc ngẩn đầu, phát hiện Hoàng Nguyệt Ly không biết từ khi nào, đã lách mình chắn trước mặt Thái Vi, dùng vẻ mặt lạnh băng mà nhìn bọn họ.

Cặp mắt nàng rõ ràng như nước mùa thu, lúc này loé lên ánh sáng lạnh băng, hơi nâng cằm lên, váy trắng trên người không gió tự động rung.

Bọn thị vệ đối diện nhìn nhau, đều thấy được khiếp sợ cực độ từ trong mắt đồng đội!

Đây quả thực là..... không thể tin được.

Vị tam tiểu thư phé vật nổi danh không có năng lực, giờ khắc này thoát nhìn, khí thế bức người, cường đại vô cùng. Hơi thở cường thế tôn quý kia, cực kỳ giống lão Hầu gia Bạch Lưu Phong đã mất tích mười mấy năm trước!

Hoàng Nguyệt Ly nhàn nhạt nói: "Muốn động đến nha hoàn của ta, đã hỏi qua bốn tiểu thư này chưa?"

Hai tên thị vệ bị quăng ngã choáng váng, lúc này mới kêu lên "*Ai da ai da*", vuốt mông bò lên.

Thống lĩnh thị vệ trừng mắt liếc nhìn bọn họ một cái, cả giận nói: "Đồ mất mặt xấu hổ, như thế nào mà ngay cả một nha hoàn cũng không bắt được? Còn bị người đánh bay? Ai đánh các người?"

"Là..... là tam tiểu thư....."

"Đúng vậy, tam tiểu thư....."

"Còn dám nói bậy? Tam tiểu thư không có huyền lực!"

"Nhưng, đây là sự thật..... thật sự, thống lĩnh, thuộc hạ không dám nói bậy, vừa rồi tam tiểu thư đột nhiên vọt tới trước mặt chúng ta, vung tay áo, thuộc hạ liền bay ra ngoài....."

Thống lĩnh thị vệ cau mày.

Bạch Nhược Ly chính là phé vật không thể tu luyện, hai tên thị vệ kia lại là cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 5, nàng có thể đánh bay bọn họ?

Khẳng định là đã dùng thủ đoạn gì đó mà người nhận không ra, nhưng cũng chỉ có thể đối phó với thị vệ bình thường đó, đụng tới cao thủ chân chính, sẽ không có tác dụng.

Hắn căn bản không tin chuyện mà quý này, tiến lên một bước, nói với Hoàng Nguyệt Ly: "Tam tiểu thư, ngài vẫn nên dừng lại sự chống cự vô nghĩa, cùng đi với thuộc hạ một chuyến! Hầu gia chính là trưởng bối của ngài, mời ngài đến làm khách trong phủ, ngài ngược lại đã thương người hấn phái tới, như vậy là không tôn trọng người lớn tuổi, cho dù nói đến nơi nào, ngài đều sẽ đuối lý!"

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh nói: "Ồ? Phải không? Ta đây thân là quận chúa do hoàng thượng thân phong, Bạch Lưu Cảnh bất quá chỉ là Hầu tước, theo lý, hấn thấy ta còn phải hành lễ với ta! Hắn có quyền lực gì mà bắt nha hoàn của phủ quận chúa? Lại có quyền lực gì mà phái người xông vào phủ đệ của ta? Là hấn không để vào mắt phong hào do hoàng thượng ban cho hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Một Quyền Đánh Bay

Bị Hoàng Nguyệt Ly chụp mũ "Bất kính hoàng thượng" rơi xuống đỉnh đầu, khí thế của thống lĩnh thị vệ lập tức tiêu tan.

Ngày thường hạ nhân Hầu phủ bọn họ đều xem tam tiểu thư giống như là ngọc tử, ai cũng đều có thể dẫm chân lên, đã sớm quên thân phận cao quý của nàng, nhưng nàng đúng là một vị quận chúa tôn quý chính cống!

Thống lĩnh thị vệ không cách nào phản bác lời nàng nói, nhất thời nghẹn lời.

Nhưng mà, mệnh lệnh của Hầu gia, cũng cần thiết phải hoàn thành.

Hắn chỉ có thể tách khỏi mặt nạ giả nhân giả nghĩa, cười mỉa mai rồi đi đến.

"Tam tiểu thư, đừng khua môi múa mép với chúng ta! Ý vào một cái phong hào, thật sự cho rằng mình chính là quận chúa cao quý? Cũng không rải nước tiểu của mình soi xem (*nguyên văn*: 也不撒泡尿自己照照), người chỉ là một phế vật, cho dù có phong hào, thì như thế nào? Ngay cả thị vệ chúng ta đều không bằng! Mệnh lệnh của Hầu gia người cũng dám cãi lời? Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy đừng trách ta không khách khí!"

Đang nói, động tác của hắn nhanh như tia chớp, duỗi tay vọt tới Hoàng Nguyệt Ly.

Theo hắn, tam tiểu thư là phế vật nhất gan như chuột, nhìn đến một chưởng hùng hổ của hắn như vậy, phòng chừng sớm đã bị dọa đến nỗi phải tè ra quần.

"Tam tiểu thư --!!!"

Thái Vi hoảng sợ thét chói tai.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh, đáy mắt thậm chí còn lộ ra một nụ cười trào phúng.

Thống lĩnh thị vệ đã vọt tới trước mặt nàng, nhưng giây tiếp theo, trong đầu hắn bỗng nhiên *ong* một chút, nháy mắt trống rỗng.

Ngay sau đó, một cơn đau nhức từ ngực, vài tiếng *rắc rắc*, âm thanh xương sườn đứt gãy truyền ra. Không thể kiểm soát được thân thể, nặng nề ngã ra sau và văng ra ngoài, văng văng rơi xuống mặt đất.

Nhìn thống lĩnh thị vệ bị ném ngã bất tỉnh nhân sự dưới đất, những người còn lại đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Lần này, mọi người rốt cuộc nhìn thấy rõ ràng.

Vừa rồi, đúng là Hoàng Nguyệt Ly đã ra tay, một quyền đã đánh bay thống lĩnh thị vệ hùng hổ ra ngoài.

Động tác của một quyền thật sự cũng không mau, nhưng không biết vì sao, thống lĩnh thị vệ căn bản không kịp trốn, quả thực giống như là chủ động đâm vào nắm tay của nàng!

Mà hai tay nhỏ của Hoàng Nguyệt Ly lại trắng tinh tinh tẻ, thoát nhìn có vẻ mỏng manh đến nỗi không thể giữ nổi một con dao, nhưng cổ tình lại có thể đánh bay một võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, còn trực tiếp rơi trên mặt đất tạo thành cái hố!

Đây đây đây..... thật sự không phải là đang nằm mơ sao?

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ bụi trên tay, cười nói: "Thống lĩnh đại nhân, thật sự là quá thô lỗ, tới cửa làm khách, sao lại nằm ở trong viện của chủ nhân mà không đứng dậy. *Tắc tắc (tắc lưỡi)*, tốt xấu cũng là tới từ Hầu phủ, vì sao không hiểu lễ nghĩa như vậy?"

Nụ cười của nàng thuần khiết mà ngây thơ, giống như một tiểu thư cao quý con nhà quý tộc, trời sinh có tính thẹn thùng và chưa từng thấy qua những sự xấu xa trên đời.

Trên thực tế, nàng không có huyền lực, sức lực thực sự cũng không lớn như vậy, đơn giản chỉ dùng một môn huyền kỹ độc môn, dùng lực của đối phương và bắn ngược lại hắn mà thôi.

Chẳng qua, tầm mắt những tên thị vệ không đủ, không thể hiểu được sự cao thâm của huyền kỹ.

Đúng lúc này, thống lĩnh thị vệ choáng váng tỉnh lại, vừa nghe Hoàng Nguyệt Ly nói, thiếu chút nữa là học máu vì tức giận.

Hắn lạnh giọng hét lên: "Người..... người sao dám? Ta chính là do Hầu gia phái tới!"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, vẻ mặt mê mang, "Hầu gia gà gia cái gì? Rốt cuộc đây vẫn là phủ quận chúa của ta, không phải chó mèo đều có thể tiến vào. Các người nguyên ý làm nô tài cho Hầu gia, ta không thể nói bất cứ điều gì, rốt cuộc ta là người, không cùng một chủng loại với các người."

**Hầu trong tiếng trung cũng có nghĩa là con khi; ý nói: Khi cái gì, gà cái gì!*

Thống lĩnh thị vệ tức giận muốn chết, cả giận nói: "Ngươi..... ngươi..... đều lên hết cho ta, bắt lấy nàng và nha hoàn kia!"

Bọn thị vệ hai mặt nhìn nhau, cũng không dám tiến lên.

Tam tiểu thư này cũng quá tà môn.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Khẩu Vị Rất Nặng!

Tuy rằng không biết phế vật vì sao lại đột nhiên biến thành cao thủ, nhưng, một cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7 bị đánh bay ngay trước mặt. Trận này quá chấn động, bọn họ vẫn bị dọa sợ.

Thống lĩnh thị vệ phần nộ hét lên: "Đồ vô dụng, các ngươi sao có thể dễ dàng bị dọa sợ? Nàng bắt quá là dùng yêu pháp mà thôi, đều lên hết cho ta, cùng nhau lên! Mệnh lệnh Hầu gia ai dám cãi, hôm nay nhất định phải bắt người trở về!"

Bọn thị vệ do dự trong chốc lát, nhưng vẫn sôi nổi vọt qua.

Dù sao, Hầu gia mới là người phụ trách quyền sống chết và tiền đồ của bọn họ.

Tam tiểu thư cho dù lợi hại, bọn họ lại nhiều người như vậy cùng nhau tiến lên, còn sợ không thắng được nàng?

Bọn thị vệ cắn chặt răng, cùng tiến lên một lúc, ý định dùng chiến thuật biển người bắt lấy tam tiểu thư!

Đối mặt với một đội thị vệ suốt ruột công vây, trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lại không có một chút hoảng hốt.

Nàng không chút hoang mang mà thối lui ra sau một bước.

"Bịch bịch bịch bịch --!!"

Một trận giòn vang.

Trên mặt đất một thước trước người nàng, bỗng nhiên có rất nhiều gai sắt đã được bắn ra. Những gai sắt sắc nhọn giống như những chiếc răng nhọn hung dữ, chui lên từ mặt đất.

Thị vệ đang xông lên căn bản không nghĩ tới sẽ có biến hoá như vậy, không kịp dừng bước, lập tức dẫm thẳng lên gai.

Thứ gai vô cùng sắc nhọn có độ dài ba tấc, đâm xuyên qua bàn chân bọn họ, đám thị vệ lập tức té ngã trên đất, nhưng trên mặt đất còn có nhiều gai hơn, tất cả đều đâm vào trong thân thể.

"A --! Đây là cái gì?!"

"Có gai, có gai trên mặt đất! A, đau quá, sao còn có nhiều hơn?? Vì sao không nhổ ra được??"

"Cứu mạng, đừng đẩy phía sau, đừng đẩy, a a --!"

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu thảm thiết hết đợt này đến đợt khác.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Hoàng Nguyệt Ly cười mỉa mai, những người này..... thật sự không biết gọi là gì! Dám khiêu khích ở trên địa bàn của nàng.

Mọi người đều biết, hang ổ của luyện khí sư, đều chứa đầy cơ quan, bày rập trên từng bước chân.

Bởi vì luyện khí sư cấp cao đều tinh thông trận pháp và cơ quan, sẽ chế tạo hang ổ của mình thành một nơi có phòng thủ rất kiên cố.

Dám tìm việc trên địa bàn của luyện khí sư, quả thực chính là tự tìm tử lộ!

Sau khi Hoàng Nguyệt Ly nhận được lò luyện khí và nguyên liệu mà nam nhân thần bí đưa tặng, xuất phát từ thói quen, lập tức bố trí lại biệt viện một chút.

Ai biết, nhanh như vậy đã có người đụng phải họng súng!

Nàng lắc lắc đầu, cảm thán nói: "Ài, bọn tiểu thư đã cho các người cơ hội, các người cứ khẳng khẳng đi lên tìm rắc rối, thật không hiểu là vì cái gì? Chẳng lẽ các người đều là gì đó....."

Nàng quay đầu, hỏi Thái Vi phía sau: "Gì đó? Gọi là gì vậy?"

Thái Vi nhìn xem đã hoàn toàn ngây người, hốt hoảng nói: "Cái gì?"

"Ai nha! Chính là lần trước thời điểm Tứ muội muội trần truồng trước cửa nhà ta, vị đại thúc kia nói nàng ta là gì vậy?"

Thái Vi ngơ ngác nói: "Biến thái thích tìm đánh? Cuồng chịu ngược?"

"Đúng đúng đúng, cuồng chịu ngược! Trí nhớ của Thái Vi người đứng là không sai, có tiền đồ!"

Hoàng Nguyệt Ly nhìn bọn thị vệ nằm đầy đất, miệng vết thương đang chảy máu, không ngừng giãy giụa, ngậm cười tủm tỉm và kết luận: "Thì ra đều là cuồng chịu ngược a! Hôn nữa khẩu vị rất nặng, tại sao các người lại thích khiến mình chảy máu đầm đìa như vậy?"

Tiểu phượng hoàng dùng cánh chặn lại đôi mắt, không nỡ nhìn thẳng.

Nữ ma đầu đúng là càng ngày càng biến thái, rốt cuộc là ai có khẩu vị nặng? Là ai làm cho máu chảy đầm đìa như vậy? Như thế nào không biết xấu hổ khi nói đến người khác a?

Thống lĩnh thị vệ ngơ ngác nhìn nàng, hoàn toàn nói không nên lời.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi đi đến trước mặt hắn, cười nói: "Vị này, làm nô tài cho con khi đại thúc, còn có chỉ giáo nào khác?"

"Ta..... ta..... không..... không có....." Thống lĩnh thị vệ cả người phát run.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tốt, Có Tiền Đồ!

Giờ khắc này, ở trong mắt bọn thị vệ, Hoàng Nguyệt Ly đã sớm không còn là tiểu nữ hài tử mồ côi điềm đạm đáng yêu, mà chính là nữ ma đầu khủng bố nhất, tàn nhẫn nhất!

Cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7? Binh lính thiết huyết từng rèn luyện qua trên chiến trường, ở trước mặt nàng, hoàn toàn không đủ để xem.

Mặc dù nàng thật sự dường như không có huyền lực, nhưng thu thập bọn họ, căn bản chỉ là đơn giản nâng tay mà thôi!

Đây thật sự là phế vật tam tiểu thư yếu đuối vô năng, nhát gan như chuột hay sao??

Hoàng Nguyệt Ly cười khanh khách quét mắt nhìn bốn phía, người bị nàng nhìn đến, cả người đều rùng mình, tiếng rên rỉ lập tức hạ thấp xuống.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Thực ra, ta cũng biết, các người chỉ là thuộc hạ, đơn giản là nghe lệnh hành sự, nhị thúc ta sai các người đến đây bắt người, các người cũng không dám không tuân theo, điều này thật sự không thể trách các người."

Mọi người đều mở to hai mắt mà nhìn, không thể tin được, vừa rồi tam tiểu thư còn hung tàn như vậy, đột nhiên lại thay đổi thái độ trở nên hiền chuyện như thế.

Hoàng Nguyệt Ly tiếp tục nhẹ nhàng nói: "Tất cả mọi người ở đây đều *không có tự do**, ta cũng không phải là người *không có nhân tình***. Vì vậy, ta sẽ cùng đi với các người tới Hắc phủ một chuyến!"

**Thân bất do kỷ (身不由己): không có tự do; không thể luôn làm theo ý mình. (you can't always do as you like; one has to compromise in this world).*

***Bất cận nhân tình (不近人情): không hợp lý; không theo lẽ thường tình của con người (not amenable to reason; unreasonable) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Tất cả mọi người đều không thể tin vào lỗ tai của mình.

Thống lĩnh thị vệ mặt đầy nước mắt, cảm động nói: "Tam..... Tam tiểu thư, ngài thật là..... thật sự là quá tốt, là đại nhân có đại lượng*, không hổ là nữ nhi lão Hầu gia. Thuộc hạ..... Thuộc hạ vừa rồi mạo phạm ngài như vậy, thật là tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!"

**Đại nhân có đại lượng (大人有大量): ý nói là người có trái tim rộng lượng; tư tưởng rộng rãi; người vĩ đại có trái tim tuyệt vời. (Great man is broad-minded; a great person possesses a great heart)*

Đang nói, hắn bắt đầu tự tát mình vài cái.

Hắn vừa rồi còn đang lo lắng, hôm nay phải giải thích như thế nào với Hài gia.

Nếu như nói theo đúng sự thật, cả một đội thị vệ bọn họ đều bị tam tiểu thư thu thập, mắt mặt xấu hổ không nói, mà có nói ra thì căn bản cũng sẽ không ai tin!

Hơn nữa, Hài gia từ trước tới nay đối với thuộc hạ đều rất khắc nghiệt, nếu chút việc nhỏ này đều làm không xong, trở về thật sự sẽ rất thảm!

Ai biết, tam tiểu thư đột nhiên không so đo hiềm khích trước đây, còn suy xét cho bọn họ, biết rõ Hài gia không có lòng tốt, còn nguyện ý theo chân bọn họ trở về..... đây là dạng ý thức gì? Quả thực là tuyệt vời như một vị thánh mẫu!

Tiểu phượng hoàng tránh ở trên vai Hoàng Nguyệt Ly khinh thường kêu lên hai tiếng *chi chi*, vỗ vỗ cánh.

Ài, thật sự là lo lắng cho chỉ số thông minh của những người này, làm sao mà nữ ma đầu sẽ có lòng tốt như vậy? Mặt trời sẽ mọc từ phía tây đi!

Quả nhiên, Hoàng Nguyệt Ly ngay sau đó liền nói: "Nhưng, các ngươi đã làm ô nhiễm hư cảnh nơi này của ta, dọa cả nha hoàn ta, còn dẫm hỏng một cái cơ quan ta đã bố trí, tổn thất này..... cần phải bồi thường!"

Thống lĩnh thị vệ sững sốt, ngay sau đó nói: "Vâng vâng vâng, tất nhiên, tất nhiên! Tam tiểu thư là đại nhân có lòng đại lượng, thuộc hạ vô cùng cảm kích, bồi thường tổn thất là điều nên làm....."

Chi chi!

Lại một nạn nhân xui xẻo khác được sinh ra.....

Tiểu phượng hoàng cào cào lỗ tai, không đành lòng nhìn xuống, chôn đầu ở bên dưới cánh.

Hoàng Nguyệt Ly phá lệ hiển lãnh cười nói: "Thống lĩnh đại nhân thật là minh bạch lý lẽ! Tốt, có tiền đồ! Bốn tiểu thư chỉ thích nói chuyện cùng người hiểu chuyện như ngươi! Một khi đã như vậy, giảm giá 20% cho các ngươi, mỗi người 400 lượng, giao tiền, ta sẽ đi cùng các ngươi!"

"..... Cái gì? Bao nhiêu?"

"Bốn trăm lượng bạc, không đắt đi?"

"Không..... đắt....." *Mới là lạ!*

Thống lĩnh thị vệ tròn trắng mắt, thiếu chút nữa là hôn mê bất tỉnh.

Một số thị vệ đang bị gai như đinh đóng vào chân, có mấy người hai chân trực tiếp cứng lại, bất tỉnh nhân sự.

Thống lĩnh run rẩy nói: "Tam tam tam..... Tam tiểu thư, có phải ngài đã lâm ở đâu hay không?"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: "Làm? Ngươi đang nói, đầu óc ta đơn giản, ngay cả tiền cũng tính không nổi hay sao?"

"Không không..... không phải, tam tiểu thư, thuộc hạ không phải ý này. Mà là..... điều này điều này, 400 lượng cũng..... quá nhiều đi? Còn mỗi người 400, chẳng phải tổng cộng là bốn ngàn?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Trở Thành Thệt Xiên

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Đúng vậy, bốn ngàn, không tính sai!"

"Nhưng, nhưng..... chúng ta chỉ ở trong sân này người một lát, chưa làm hỏng bất cứ thứ gì, hơn nữa thủ hạ của ta còn bị thương nhiều như vậy....."

Rõ ràng là bọn họ bị thương, trong khi nha hoàn của Hoàng Nguyệt Ly chưa rụng một sợi tóc, vì sao bọn họ phải bồi tiền, hơn nữa là một khoản lớn như

vậy??"

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Như thế nào? Còn không phục? Ngươi nhìn xem Bát Phương Lược Địa Thử (八方掠地刺) này của ta, vì sao ngươi lại lậm dụng nó như vậy? A? Hãy xem cẩn thận, đây chính là huyền khí trung phẩm cấp 2, lại còn là huyền khí loại cơ quan lớn như vậy, dù ra giá cũng không có người bán, đưa đi đâu giá, ít nhất có thể bán ra được một vạn lượng!"

Mọi người trừng lớn mắt, tất cả đều nhìn chăm chăm vào hàng rào gai sắt.

Trong lòng đều có cùng suy nghĩ: *Ta dựa vào! K hó trách hàng gai sắt này lại lợi hại như vậy, nguyên lai chính là huyền khí cấp 2 a! Không nghĩ tới từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên nhìn thấy huyền khí cấp 2. Nhưng bọn họ lại giống như thịt ba chỉ, bị xâu thành chuỗi ở phía trên, thành thịt xiên để nướng!*

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Hiện tại ngươi đã biết? Huyền khí này, cần 5 ngàn lượng để tạo ra nó, ta đã thương hại các ngươi, mới giảm giá 20%, thu của các ngươi 4 ngàn lượng, chính bản thân ta còn phải mất 1 ngàn lượng! Đối với tiền bồi thường thiệt hại tinh thần mà các ngươi đã đánh nha hoàn của ta, ta làm chủ, xóa bỏ toàn bộ! Tuy nhiên, các ngươi vẫn còn cho rằng đắt? Ngươi không cảm thấy có lỗi hay sao?"

Mọi người hoàn toàn bị nàng nói cho chóng cả mặt, sôi nổi cúi đầu, tự suy nghĩ về chính mình.

Đúng vậy, tam tiểu thư đã khoan hồng độ lượng, mọi người lại còn so đo như vậy, thật là không nên a.....

"Nhưng, tam tiểu thư, không phải thuộc hạ không thừa nhận khoản nợ của mình, thật sự là..... thuộc hạ căn bản không mang nhiều bạc như vậy....."

"Đúng vậy, đúng vậy, tam tiểu thư, số tiền này, chính là thu nhập trong nhiều năm qua của chúng ta a, không dễ dàng lấy ra như vậy....."

"Đúng vậy, tam tiểu thư, ta còn có một mẹ già 80 tuổi và một hài tử đang cần uống sữa, thật sự là không thể có một khoản tiền nào a....."

Có người thứ nhất đi đầu, những người khác sôi nổi kêu khổ, bắt đầu giả vờ đáng thương!

Dù sao cũng là một khoản tiền lớn như vậy, tam tiểu thư tuy rằng nói có lý, nhưng muốn móc tiền ra từ túi tiền bọn họ, bọn họ vẫn là luyến tiếc! Vì thế, đối với những người có đầu óc, lập tức cố tìm một lỗ hổng, nghĩ thầm *dù sao trên người mình cũng không mang nhiều tiền như vậy, dù chết cũng không cho, tam tiểu thư có thể làm gì bọn họ? Cũng không thể giết bọn họ đi?*

Bọn họ dù sao cũng là thị vệ Hầu phủ, nếu như chết ở nơi này của tam tiểu thư, năng khẳng định cũng sẽ chọc phải phiền toái không nhỏ!

Dần dần, tất cả mọi người đều có được một sự hiểu biết, một đám đều bắt đầu khóc than, chuẩn bị quyệt nợ.

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh trong lòng, tươi cười trên mặt lại càng thêm dịu dàng.

"Tốt thôi, ta biết mọi người đều khó xử. Ta cũng không phải là người không nói lý, như vậy đi, nếu hiện tại mọi người không thể lấy tiền ra, vậy hãy viết giấy nợ đi. Giấy nợ này ta giữ, các ngươi chậm rãi trả tiền, chờ thu thập đủ lại đến cùng được."

Vừa nghe lời này, tinh thần tất cả mọi người đều trở nên phấn chấn.

"Được được được, biện pháp này là tốt! Cứ như vậy mà làm!"

"Tâm địa Tam tiểu thư thật là lương thiện, về sau nhất định sẽ có báo đáp xứng đáng!"

"Tam tiểu thư yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không quyệt nợ....."

Có giấy nợ thì thế nào? Chờ ra khỏi cửa này, còn ai sẽ thừa nhận chuyện này?

Tam tiểu thư cũng không biết bọn họ sống ở đâu, cũng không có biện pháp tìm tới cửa đi đòi nợ, tiền này..... đương nhiên là không có khả năng trả lại!

Không nghĩ tới tam tiểu thư dễ bị mắc lừa như vậy, ngay cả loại hứa hẹn này cũng tin, quả nhiên vẫn là thiên kim tiểu thư khuê phòng, không hiểu về đạo lý đối nhân xử thế!

Trên tay có huyền khí lợi hại thì thế nào? Còn không phải chỉ cần nói mấy câu đã bị lừa rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 55: Ngát Xỉu Tại Chỗ Vì Tức Giận

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Vậy là tốt rồi, ta chắc chắn sẽ tin tưởng mọi người. Thái Vi, mau đi lấy giấy bút tới!"

"Vâng, tiểu thư!"

Thái Vi nhanh chóng chạy vào thư phòng, chỉ chốc lát sau, đã trở lại với giấy, bút và mực.

Hoàng Nguyệt Ly nâng bút, *soạt soạt soạt*, nhanh chóng viết xong một tờ giấy nợ.

"Được rồi, Thái Vi, hãy mời các vị đại ca thị vệ ký tên của mình vào, bắt đầu từ thống lĩnh đại nhân thì tốt. Mọi người yên tâm, ký tên xong, ta sẽ cùng các người đi tới Hâu phủ!"

"Tam tiểu thư, ngài thật sự là quá tốt....."

"Tam tiểu thư vừa xinh đẹp, lại lương thiện, thật sự xứng danh với tiểu thư khuê các!"

Mọi người âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nịnh hót lấy lòng, dùng rất nhiều từ ngữ khen ngợi, giống như là không cần tiền, liều mạng mà ném ra bên ngoài!

Hoàng Nguyệt Ly hơi cong môi, gật gật đầu. Giống như rất vừa lòng với những lời ca ngợi của mọi người.

Thái Vi cầm giấy nợ, đầu tiên đưa đến trước mặt thống lĩnh thị vệ: "Thống lĩnh đại nhân, phiền ngài ký tên ở chỗ này trước đi."

"Được, không thành vấn đề!" Thống lĩnh thị vệ vỗ bộ ngực đáp ứng, không chút do dự tiếp nhận bút, ở phía dưới giấy nợ viết chữ tên mình thật lớn.

Vừa viết, còn vừa khen: "Chữ viết của Tam tiểu thư rất đẹp, bút lượn như rồng rắn, khí thế hùng vĩ, không hổ là thiên kim tiểu thư Hâu phủ, quận chúa cao quý, thật sự rất khác biệt! Thuộc hạ còn chưa từng gặp qua chữ đẹp như vậy!"

"Quá khen, quá khen, thống lĩnh đại nhân quá khách khí!"

Khi giấy nợ được truyền qua tay trước mặt bọn thị vệ, tất cả mọi người gấp không chờ nổi và ký tên ở mặt trên, sợ Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên suy nghĩ cẩn thận, sẽ đổi ý không cho bọn họ viết giấy nợ.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Hoàng Nguyệt Ly tiếp nhận tờ giấy Thái Vi đưa tới, nhìn nhìn, vừa lòng cười nói: "Thật tốt quá, các vị đều là người trung thực và thẳng thắn! Vậy dựa theo ước định của chúng ta, các người trong vòng 10 ngày hãy gom góp 400 lượng bạc, đưa đến nơi này của ta. Bằng không, ta sẽ đưa tờ giấy này đến Hâu phủ, để nhị thúc ta nhìn xem, các người đã nói sau lưng hắn như thế nào!"

"Cái gì? Có quan hệ gì với Hâu gia?"

Thống lĩnh thị vệ cảm thấy những lời này có chút quái lạ, có chút kỳ quái hỏi.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: "Lúc trước ta cũng không biết, nguyên lai các người lại có nhiều bất mãn đối với Hâu gia như vậy! Còn phản nản hắn đưa tiền ít quá, lại phản nản hắn quá khắt khe với thuộc hạ, còn muốn đi cáo trạng với hoàng thượng và tổ gia hắn!"

"Cái gì?!"

"Có ý gì?"

"Ta ta..... ta vì sao nghe không hiểu vậy?"

Hoàng Nguyệt Ly cầm tờ giấy, đến gần một chút, để bọn thị vệ có thể xem rõ ràng hơn.

Chờ mọi người tập trung nhìn vào, thiếu chút nữa liền phun ra một búng máu tươi!

Làm sao mà đây được xem như tờ giấy nợ? Đây là một phong trạng thư của tập thể đội thân vệ Võ Uy Hâu phủ cáo trạng Hâu gia làm việc trái pháp luật! Trên đó tràn đầy những hành động đen tối của Bạch Lưu Cảnh, những loại từ ngữ quái gở đều có, quả thực là liều mạng đổ một bát nước bẩn trên đầu hắn!

Hơn nữa, ngay tại phía dưới giấy trạng thư, có chữ ký tên mười người rất gọn gàng, đúng là 10 tên thành viên của đội thân vệ, một người cũng không thiếu!

"Người..... người....."

Thống lĩnh thị vệ suýt nữa không thể thở nổi một hơi.

Tam tiểu thư lại lừa bọn họ một phen như vậy, nằng cho bọn hắn ký tên, căn bản không phải là giấy nợ!

Hoàng Nguyệt Ly thu hồi tờ giấy, dịu dàng nói: "Không ngờ, nhị thúc ta lại đối xử với thủ hạ không tốt như vậy, các vị thật sự vất vả quá. Chư vị yên tâm, chỉ cần các người có yêu cầu, ta nhất định sẽ giúp các người mang trạng thư này tiến cung, để hoàng thượng chủ trì công đạo cho các người! Mọi người hãy yên tâm đi!"

Không người trả lời.

Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái quay đầu lại nhìn xem, phát hiện đa số thị vệ đã hôn mê tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Khóc Không Ra Nước Mắt

"Ài, chất lượng của quả tim này quá kém đi?"

Hoàng Nguyệt Ly giao tờ giấy cho Thái Vi cất cẩn thận, dặn dò nàng: "Chờ thời điểm bọn hắc tử trả tiền lại, người hãy để tâm kiểm tra từng người một, phải chắc chắn tất cả mọi người đều trả nợ, mới có thể giao giấy nợ cho bọn hắc tử!"

Thái Vi vội vàng không ngừng gật đầu, trong lòng tràn đầy kinh ngạc và cảm thán!

Thời điểm vừa rồi lúc hai thị vệ lại đây bắt nàng, nàng còn tưởng rằng hôm nay mình chắc chắn sẽ bị đánh chết, ai biết, tam tiểu thư vừa ra tay, đã nhanh chóng hạ gục bọn thị vệ như hung thần ác sát đó!

Còn khiến cho bọn họ ăn một đòn như vậy, cổ tình đánh rớt răng cửa, lại còn phải nuốt máu vào trong!

Hoàng Nguyệt Ly đi đến cạnh cửa, nhẹ nhàng ấn một chút.

"Tách tách" tiếng kim loại vang lên, đột nhiên thu hết toàn bộ gai sắt ở trên mặt đất.

Bọn thị vệ vẫn luôn bị xiên trên mặt đất không thể động đậy, rốt cuộc cũng khôi phục tự do.

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Được rồi, lãng phí nhiều thời gian như vậy, nhị thúc đã chờ đến sốt ruột đi, mau dừng trì hoãn, chúng ta nhanh chóng đi tới Hắc phủ!"

Rõ ràng làm chậm trễ thời gian chính là nàng mới phải, đúng không?

Tuy nhiên, cho tới bây giờ, tất cả mọi người đều đã lĩnh giáo thủ đoạn của nàng, ai còn dám đối nghịch cùng nàng?

Một đội thị vệ đều giống như quả cà tím đã bị tẽ cọng, mặt mày chán nản đi theo phía sau nàng, cung cung kính kính mời nàng lên xe ngựa, quả thực như muốn nâng nàng đi lên!

Thái Vi không yên tâm, muốn đi theo.

Hoàng Nguyệt Ly ngăn cản nàng ta lại và nói: "Tốt nhất người vẫn không nên tới, vạn nhất thật sự bị nhị thúc bắt lại thì sao? Dừng rồi, người sai người thu thập chỗ này, máu dính trên gai nhiều như vậy, quả thực rất ghê tởm, cẩn thận rửa sạch cho ta, lần sau mới có thể dùng tiếp!"

Bọn thị vệ vừa nghe xong lời này, dưới chân như muốn vấp ngã, khóc không ra nước mắt.

Thì ra cơ quan kia không phải chỉ dùng một lần! Vậy vì sao còn muốn lấy tiền của bọn hắc tử?? Còn nói là đã giảm giá cho bọn hắc tử!

Đã từng gặp qua gian lận, nhưng chưa từng thấy qua gian lận như thế!

Rốt cuộc là ai đã nói tam tiểu thư là phế vật? Nếu nàng là phế vật, những người khác không phải đều là ngu ngốc sao?!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....Võ Uy Hầu phủ.

Xe ngựa dừng lại ở cửa phủ, thống lĩnh thị vệ tự mình mở cửa xe thay nàng, thiếu chút nữa thì eo đã cong tới trên mặt đất.

"Tam tiểu thư, đã tới Hắc phủ rồi, mời ngài xuống xe."

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi xuống xe, nhìn trái nhìn phải.

"Nhanh như vậy đã đến rồi sao! Xe ngựa đi rất ổn, kỹ thuật đánh xe không tồi."

"Tạ tam tiểu thư khách lệ!"

Người gác cổng Hầu phủ thấy thế, trông mắt thiếu chút nữa là tròng ra nhìn.

Có làm hay không? Thống lĩnh đại nhân lại cung kính đối với phế vật tam tiểu thư như vậy, đây là tình huống gì?

Đội thân vệ ở Hầu phủ có địa vị rất đặc thù, đặc biệt là vài vị thống lĩnh, cho dù là ở trước mặt Hầu gia, cũng có vài phần thể diện, không cần phải khom lưng uốn gối như vậy.

Vì sao ở trước mặt tam tiểu thư, lại trở nên chân chó như vậy? Không phải ai cũng đều có thể khi dễ phế vật kia hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, nói: "Cảm ơn các vị thị vệ đại ca đã đưa ta lại đây, nhưng đừng quên trao tiền sớm một chút nga!"

Nàng nhẹ nhàng bước chân vào Hầu phủ.

Bọn thị vệ nhìn theo bóng dáng nàng, thiếu chút nữa là nước mắt lại bắt đầu chảy.

Rốt cuộc đã tiến được cô nãi nãi này đi!

Võ Uy Hầu phủ chiếm một khu vực rộng lớn, kiến trúc tinh tế, đình đài lầu các, xa hoa lộng lẫy, hình thành nên sự đối lập với biệt viện rách nát.

Trong trí nhớ của Bạch Nhưộc Ly, vẫn còn tàn lưu những hình ảnh khi nàng còn nhỏ chơi đùa vui sướng ở trong Hầu phủ. Nàng khi đó, ngây thơ vô tội, vô tư và không có bất kỳ lo lắng nào, là tiểu quận chúa được mọi người nâng niu ở trong lòng bàn tay.....

Nhưng mà, ngày vui ngắn ngủi chẳng thể kéo dài, không quá mấy năm, với sự biến mất của Bạch Lưu Cảnh, nàng vô tình đã bị đuổi ra khỏi tòa phủ đệ.

Sau đó, mỗi lần trở lại nơi này, nghênh đón nàng, đều là sự nhục nhã và tra tấn không ngừng.....

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Đầu Heo, Người Là Vị Nào?

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly lạnh băng.

Nhóm thân thích giả nhân giả nghĩa đó, không chỉ chiếm đoạt tổ chim của nàng mà còn chiếm đoạt gia sản nhà nàng, bức tử Bạch Nhưộc Ly, việc này..... không thể cứ tha thứ như vậy!

Nàng đi đến hành lang dẫn đến phòng khách, từ xa, đã nghe được giọng nói của Bạch Lưu Cảnh.

"Sao lại thế này? Đã đi hơn nửa canh giờ (1h), vì sao còn chưa mang người về tới? Bất quá là đi bắt nha đầu phế vật mà thôi, sao cần nhiều thời gian như vậy?"

Phu nhân Hầu gia nhỏ giọng khuyên nhủ: "Lão gia, không trách thị vệ bọn họ, nói không chừng là tiểu nha đầu Bạch Nhưộc Ly không chịu tới, mới chậm trễ thời gian. Ngài không biết, gần đây là gan nàng đã dài ra, không chỉ tư thông cùng người khác nhục nhã danh dự gia đình, mà ngay cả tỷ tỷ mình cũng dám đánh! Ta còn nghe nói, Tứ nha đầu cũng bị nàng đánh....."

"Cái gì? Có loại sự tình này sao?? Quả thực là vô pháp vô thiên!"

Bạch Nhưộc Kỳ cũng tức giận nói: "Cha, ngài nhất định phải làm chủ cho nữ nhi, nữ nhi bị nàng đánh rất thảm a!....."

"Ha ha....." Âm thanh một trận cười khê truyền đến, cắt đứt khúc lóc kẻ lẻ của nàng ta.

"Nhị tỷ, điều này rất có ý tứ a, ta đánh người sao? Người cần phải có trách nhiệm với lời người nói, ta từng đánh người khi nào?"

Mọi người trong phòng khách sôi nổi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người thiếu nữ chậm rãi đi vào từ cửa, duyên dáng thanh lịch, khí độ uy nghi, một thân váy trắng dài theo gió nhẹ bay, khoe môi hơi giơ lên, tựa như tiên tử lâm lạc thế gian, lạnh lùng mà cao quý.

Bạch Lưu Cảnh ngắt ra: "Người là....."

Trong lúc nhất thời, hẳn thậm chí không nhận ra nàng là ai!

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhị thúc, mấy ngày không gặp, liền không quen biết?"

"Ngươi là Bạch Nhưộc Ly?? Sao có thể?" Bạch Lưu Cảnh kinh hô ra tiếng.

Mấy năm nay, hẳn luôn cố ý chen ép Bạch Nhưộc Ly, đã hoàn toàn biến nàng thành một phế vật không thể nổi lên.

Bất cứ khi nào ra khỏi cửa, đều là cúi đầu không dám ngẩng lên, nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, ngay cả ăn mặc cũng không xa hoa, khí chất đều không bằng nha hoàn của nhân gia nhà giàu! Nàng sớm đã trở thành trò cười trong các cuộc tụ hội với các đại quý tộc!

Nhưng thiếu nữ trước mắt này, khí chất lại rất xuất trần, gió tay nhắc chân, đều là phong phạm con nhà quý tộc nói không nên lời, khiến người không dám nhìn thẳng, không tự chủ được mà muốn quỳ lạy.

Đây là phế vật Bạch Nhưộc Ly sao??

Nhưng, sau khi quan sát cẩn thận, đường nét trên khuôn mặt thật đúng là giống nhau như đúc.

Bạch Lưu Cảnh sững sờ một hồi lâu, mới hồi phục lại tinh thần.

Bạch Nhưộc Kỳ nhìn thấy kẻ thù, mắt đỏ lên, cười lạnh nói: "Bạch Nhưộc Ly! Cuối cùng ngươi cũng tới! Hại ta thành như vậy, vẫn còn dám tới đây, xem ngươi giải thích như thế nào với cha ta!"

Hoàng Nguyệt Ly cào cào lỗ tai, buồn cười nói: "Sao ta không dám tới? Không phải nhị thúc mời ta tới sao? Hơn nữa, ngươi là vị nào? Ta hình như không quen biết ngươi đi?"

"Bạch Nhưộc Ly, ngươi đang giả vờ gì vậy?!"

Bạch Lưu Cảnh cũng nhăn mày lại, lạnh lùng nói: "Bạch Nhưộc Ly, ngươi nói chuyện với đường tỷ như thế nào? Không có quy củ! Khó trách làm ra sự tình ầu đã đường tỷ! Còn không xin lỗi Nhị tỷ ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly giật mình, quét ánh mắt về phía Bạch Nhưộc Kỳ, sau đó, khoa trương bưng kín miệng.

"Điều này..... ngươi sẽ không nói cho ta, đầu heo này là Nhị tỷ ta đi? Sao có thể? Khẳng định là lầm, Nhị tỷ ta chính là mỹ nhân nổi danh lạnh lùng Nam Việt Quốc, vô số thanh niên tài俊 quý gồi ở dưới vấy thạch lựu của nàng, như thế nào sẽ là xấu nữ như vậy?"

Nàng đề cập đến "Đầu heo", lại thêm một "Xấu nữ", tựa như một con dao sắc bén, trực tiếp thọc thẳng trên miệng vết thương của Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ luôn luôn tự phụ về mỹ mạo của mình, khi nào từng có thời điểm đau khổ như vậy?

Tất cả đều là Hoàng Nguyệt Ly làm hại! Nàng còn cố tình dám trào phúng mình như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Nhị Thúc Đáng Cười

"Bạch Nhưộc Ly, ngươi..... ngươi chờ đó cho ta!"

Bạch Nhưộc Kỳ tức giận run lên, nhưng cuối cùng vẫn nhớ rõ mình đang ở trước mặt Hầu gia, muốn duy trì hình tượng thực nữ của mình.

Nàng hung hăng trừng mắt liếc nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, xoay người về phía Bạch Lưu Cảnh khóc lóc kể lể nói: "Cha, ngươi cần phải làm chủ cho nữ nhi!"

Bạch Lưu Cảnh thấy thời điểm khi Hoàng Nguyệt Ly vào cửa, ngay cả nhị thúc là hắn cũng không để vào mắt, sớm đã tức giận không thể át xuống.

Hiện tại nhìn đến nữ nhi mà mình thích nhất sưng to đầy mắt, bộ dáng ủy khuất do bị thương, tức giận đập bàn một cái, khiến ly trà trên bàn đều bị văng xuống mặt đất, tan vỡ.

"Bạch Nhưộc Ly, ngươi quỳ xuống cho ta!"

Bạch Lưu Cảnh mang vẻ mặt nghiêm khắc nói.

Nếu như trong dĩ vãng, nhìn thấy tư thế này, Bạch Nhượng Ly sớm đã sợ tới mức hai chân nhũn ra, quỳ rạp xuống đất.

Tuy nhiên, trong mắt của Hoàng Nguyệt Ly bây giờ, cảnh này thật quá buồn cười.

Nàng cười cười, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Nhị thúc, người đang nói chuyện với ta sao?"

Bạch Lưu Cảnh cả giận nói: "Không phải nói chuyện với người, thì đang nói chuyện với ai? Còn không quỳ xuống cho ta! Đây là quy củ mà người nói chuyện với trưởng bối sao?"

Hoàng Nguyệt Ly không chút hoang mang nói: "Nhị thúc, người đang nói là ta không hiểu quy củ sao? Nhưng ta nghĩ không rõ ràng tình huống chính là người đi? Ta chính là quận chúa do Hoàng Thượng thân phong, luận về tước vị, còn cao hơn so với Hầu tước của người, người hẳn là nên hành lễ với ta, đúng không?"

"Không có lý nào như vậy!"

Bạch Lưu Cảnh không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly sẽ cự tuyệt, sừng sốt trong chốc lát, ngay sau đó tái mặt nói: "Ta chính là trưởng bối của người! Bất kể người quỳ xuống thì lập tức quỳ xuống, còn dám ngụy biện?"

"Trưởng bối? Ngoài ra, nhị thúc ý mình là trưởng bối của ta, chiếm tất cả tài sản do cha mẹ ta lưu lại. Trưởng bối có lòng tốt lại lương thiện như vậy, nếu như truyền ra ngoài, mọi người nhất định sẽ đều tán dương nhị thúc, là người có tình có nghĩa đi?" "Người!"

Bạch Lưu Cảnh nhất thời nghẹn lời.

Hắn không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly sẽ nhắc tới sự tình gia sản! Việc này, đương nhiên là khiến hắn đuối lý, nhưng đã qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhượng Ly chưa từng đưa ra bất cứ dị nghị gì!

Hắn có thể chiếm cứ tài sản do Bạch Lưu Phong lưu lại, chủ yếu là khi dễ Bạch Nhượng Ly lúc ấy tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện.

Sau này tuy rằng nàng đã trưởng thành, nhưng ở trong Hào phủ mọi người lại cố tình ức hiếp, trở nên nhất gan và sợ phiền phức. Hơn nữa, nàng lại là một phế vật, không ai đem lời nàng nói để ở trong lòng, dần dà, nàng cũng không dám đối nghịch với Bạch Lưu Cảnh.

Rốt cuộc, điều gì đã xảy ra với nha đầu này?

Hôm nay không chỉ thay đổi khí thế cả người, mà còn mỗi một câu đều đánh thẳng vào điểm chính!

Hoàng Nguyệt Ly làm lơ với ánh mắt muốn giết người của hắn, chính mình đi tìm ghế và ngồi xuống, tự mình rót một ly trà.

Nàng từ từ cười nói: "Thành thật mà nói, quận chúa này của ta, có thể tiến cung bất cứ lúc nào. Khi còn nhỏ, Hoàng Thượng và Thái Hậu nương đều thực sự đối đãi với ta không tồi, đã qua nhiều năm như vậy ta cũng chưa tiến cung thỉnh an, cũng không thể chấp nhận được. Cũng là lúc nên tìm một thời điểm, tiến cung thăm hỏi Thái Hậu lão nhân gia, thông báo cho nàng biết những gì ta đã trải qua mấy năm nay....."

Lời vừa nói ra, trái tim Bạch Lưu Cảnh lập tức nhảy lên một chút.

Sự tình hấn ức hiếp Bạch Nhượng Ly, tự nhiên đều là giấu trong cung.

Năm đó Bạch Lưu Phong thân là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, không chỉ có chiến công hiển hách, hơn nữa đã cứu mạng hoàng đế rất nhiều lần!

Tuy rằng hắn đã mất tích, nhưng hoàng đế vẫn nhớ tới tình bạn cũ, mấy năm nay đều tìm mọi cách quan tâm đối với Võ Uy Hầu phủ, cũng là xem trọng tình nghĩa với Bạch Lưu Phong năm đó.

Nếu như để trong cung biết, hẳn thật ra vẫn luôn ngược đãi nữ nhi duy nhất của Bạch Lưu Phong, nói không chừng mặt rồng thật sự sẽ tức giận!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Nhất Tiến Song Điêu

Mỗi lần lão thái hậu trong cung triệu kiến Bạch Nhượng Ly, Bạch Lưu Phong đều lấy cớ thân thể Bạch Nhượng Ly không tốt, lấy lệ tránh đi.

Theo thời gian, mọi người đều cho rằng nàng thật sự là yếu đuối mong manh, nên cũng không tìm nàng nữa.

Bạch Nhượng Ly đã từng chịu đựng đủ mọi khi dễ ở Hào phủ, căn bản không hề biết mình có thể tiến cung, từ trước tới nay cũng không hề động qua ý niệm này.

Hôm nay đã xảy ra chuyện gì? Bất ngờ lại nghĩ tới điều này?

Nhưng không thể không nói, Bạch Lư Cảnh thật sự rất sợ nàng sau khi tiến cung sẽ nói bậy, cho nên thái độ cũng lập tức mềm xuống.

"Điều này..... Ly nhi a, xem những lời người đang nói..... giống như là đang cáo buộc nhị thúc bạc đãi người? Được rồi được rồi được rồi, vì hôm nay nhị thúc xác thật là quá xúc động, nhưng, người cũng không nên đã thương đường tỷ người a? Lại còn xuống tay nặng như vậy! Việc này, dù sao người cũng nên giải thích cho hợp lý đi?"

Hoàng Nguyệt Ly nâng chung trà lên, uống một ngụm nhỏ, mới nói: "Lời này của nhị thúc thật là thú vị. Ai không biết, ta là một phế vật không thể tu luyện! Nhị tỷ chính là cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, ta có thể đã thương nàng sao? Không phải là quá khôi hài sao?"

Bạch Lư Cảnh ngẩn ra, suy nghĩ một lúc, phát hiện xác thật là có chuyện như vậy.

Hắn chuyển ánh mắt về phía Bạch Nhưộc Kỳ, có chút hồ nghi nói: "Kỳ Nhi, sao lại thế này?"

Bạch Nhưộc Kỳ vốn tưởng rằng, lần này Hoàng Nguyệt Ly khẳng định sẽ nhận sự nhục nhã tàn nhẫn, không nghĩ tới, dăm ba câu nói của nàng, đã cản lại Bạch Lư Cảnh!

Nàng đang âm thầm buồn bực, nghe thấy Bạch Lư Cảnh còn tới chất vấn nàng, trong lòng càng thêm ghen khuất.

Nhưng đầu óc nàng xoay chuyển rất nhanh, nhanh chóng tỏ vẻ đáng thương nói: "Cha, người đừng nghe nàng nói bừa, nữ nhi thật sự bị nàng đã thương! Không biết nàng nắm giữ yêu pháp gì, ta cũng không biết sao lại thế này, đã bị nàng đánh ngã xuống đất, cũng không thể nào động dậy! Khẳng định là nàng đã học được yêu pháp gì đó!"

"Yêu pháp?" Bạch Lư Cảnh nhíu mày.

Hắn đương nhiên tin tưởng Nhị nữ nhi mà mình sủng ái nhất, nhưng, yêu pháp gì đó, nghe có vẻ không đáng tin cậy.

Từ trước tới chưa từng nghe nói qua, có yêu pháp gì có thể khiến một phế vật có thể đánh bại cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7!

Bạch Nhưộc Kỳ thấy hắn không tin, vội vàng nói tiếp: "Cha, ta nói chính là thật sự! Không chỉ có là ta là nạn nhân của Bạch Nhưộc Ly, Tứ muội cũng bị nàng khi dễ!"

"Nghiên nhi? Chuyện gì đã xảy ra với nàng ấy vậy?"

"Mấy ngày hôm trước Tứ muội đi thăm Tam muội, kết quả, nàng ấy cũng bị yêu pháp. Nàng ấy đã cởi sạch quần áo của mình và bắt đầu chạy trên đường cái!"

"Người nói gì?!"

Bạch Lư Cảnh đã rất khiếp sợ, lập tức đứng lên.

"Rốt cuộc sao lại thế này? Người nói rõ ràng cho ta!"

Bạch Nhưộc Kỳ thật cẩn thận nhìn hắn một cái, ập a ập ứng, nói một lần những lời đồn liên quan tới Bạch Nhưộc Nghiên, còn không quên thêm mắm thêm muối mà khuếch đại một phen.

"..... Ngày đó, rất nhiều người đến trước cửa Hầu phủ chúng ta, chỉ chỉ trỏ trỏ, đều nói về sự tình của Tứ muội muội....."

Bạch Lư Cảnh càng nghe càng tức.

"Buồn cười! Nha đầu này lại dám làm ra sự tình xấu hổ mất mặt như vậy! Trách không được gần đây khi thượng triều, nhóm đồng liêu đều nhìn ta với ánh mắt không bình thường, nguyên lai đều là đang cười nhạo sau lưng ta không có cách nào dạy con!"

Bạch Nhưộc Kỳ nhanh chóng nói: "Cha mau bớt giận, đừng tức giận vì những việc này! Kỳ nhi vì sợ người giận, mới không dám nói cho người, muốn bí mật đi tìm Tam muội để hỏi rõ ràng, không nghĩ tới, cũng bị nàng dùng yêu pháp hại....."

Nói xong, ánh mắt nàng ta hướng về phía nhị phu nhân ra hiệu.

Phu nhân Hầu gia ngẫm hiểu, tiến lên lau nước mắt nói: "Lão gia, Kỳ nhi chúng ta đúng thật là mệnh khổ a! Thái tử đã chuẩn bị bắt đầu tuyển phi, nếu như việc này truyền ra ngoài, Kỳ nhi chúng ta cũng sẽ bị liên lụy nha!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Một Kế Hoạch Liên Hoàn Rất Tốt!

Hoàng Nguyệt Ly lắng nghe từ một bên, quả thực muốn vỗ tay cho đôi mẹ con này!

Kẻ xướng người hoạ, phối hợp rất ăn ý, mỗi một câu, đều nói đúng chỗ ngứa, tinh chuẩn mà chọc trúng tử huyệt của Bạch Lư Cảnh.

Biên soạn ra sự tình Bạch Nhược Kỳ bị đánh, các nàng không chỉ muốn diệt trừ tam tiểu thư này đây, mà còn giống như vô tình nhắc tới sự tình Bạch Nhược Nghiên trần trướng.

Thật sự có thể nói là *nhất tiễn song điêu**!

**Nhất tiễn song điêu (一箭双雕): một mũi tên trúng hai con chim (kill two birds with one stone)*

Từ trước đến nay, Bạch Lư Cảnh đều luôn sủng ái mẹ đẻ của Tứ tiểu thư là Quách di nương, phu nhân Hầu gia sớm đã không vừa mắt nàng, mà Bạch Nhược Nghiên cũng có thiên phú tu luyện không tồi, lớn lên cũng có vài phần nhan sắc, nói không chừng ở thời điểm Thái tử tuyển phi, sẽ trở thành đối thủ cạnh tranh của Bạch Nhược Kỳ.

Hiện tại thừa dịp Hầu gia đang tức giận, cùng nhau nói ra, không chỉ khiến Bạch Nhược Nghiên bị xui xẻo, ngay cả Quách di nương cũng sẽ bị thất sủng.

Tác tác, thật là quá xuất sắc! Đây là một kế hoạch liên hoàn a!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ sẽ ngăn cản các nàng.

Dù sao thì Bạch Nhược Nghiên cũng khi dễ Bạch Nhược Ly không ít, khiến cho các nàng chó cắn chó cũng tốt.

Đều là xứng đáng!

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh rất tức giận, giờ tay liền đưa tới thị vệ.

"Truyền lệnh của ta, từ giờ trở đi cấm túc Tứ tiểu thư! Không được để nàng xuất hiện trước mặt người khác! Truyền lời cho Quách di nương, để nàng quản giáo nữ nhi của mình cho tốt! Nếu quản không tốt, về sau nàng và Bạch Nhược Nghiên đều không cần đến gặp ta!"

Nghe vậy, trong mắt Bạch Nhược Kỳ hiện lên cảm xúc thất vọng.

Nàng còn tưởng rằng Bạch Nhược Nghiên và Quách di nương sẽ bị đuổi ra khỏi Hầu phủ, không nghĩ tới chỉ là bị cấm túc mà thôi.....

Nhưng phu nhân Hầu gia thật ra cũng không có bất luận thất thố nào, ngược lại nói: "Lão gia bớt giận! Đều là thiếp thân không phải. Trước đó một thời gian, tam cô nương vừa mới bị người đồn đãi có tư thông với nam nhân bên ngoài. Hiện tại mới qua được mấy ngày, Tứ cô nương lại trần trướng trên phố, đây đều do chủ mẫu là ta không thể dạy dỗ tốt các nàng, thật sự là thẹn với lão gia....."

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng.

Nhị thâm này đúng là có bản lĩnh rất tốt, mặt ngoài là tự kiểm điểm mình, thật ra là sợ Bạch Lư Cảnh tức giận không đủ, không chỉ nhắc lại chuyện xưa, mà còn nhắc tới nàng ấy!

Khi hai sự tình mất mặt được đặt cùng với nhau, Bạch Lư Cảnh không tức giận mới là chuyện lạ!

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh lập tức sửa lại chủ ý, trực tiếp kêu quân gia lại, phân phó nói: "Đi, phái người đi chuẩn bị xe, đưa Tứ tiểu thư đến thôn trang đi! Không có mệnh lệnh của ta, không được để nàng quay trở lại!"

Trong mắt phu nhân Hầu gia hiện lên một tia đắc ý, nhưng nàng nhanh chóng che dấu điều này.

Mặc dù không diệt trừ được Quách di nương, nhưng tiểu tiện nhân đã bị tiễn đi, điều này cũng không tồi!

Nàng quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, "Vây tam cô nương....."

Nàng có ý đưa ra sự tình Bạch Nhược Ly tư thông cùng người khác trước, chính là hy vọng, nàng cũng bị tiễn đi, ít nhất..... cũng phải bị cấm túc.

Trong bữa tiệc Thái tử tuyển phi, Tam muội này chính là trở ngại lớn nhất của Bạch Nhược Kỳ, rốt cuộc, nàng đã từng có hôn ước miệng cùng với Thái tử từ khi còn nhỏ.

Đặc biệt là hôm nay, nàng bỗng nhiên giống như đã hoàn toàn thay đổi, ưu nhã quý khí như vậy, giờ tay nhắc chân đều là phong phạm cao quý.

Điều này khiến cho trong lòng phu nhân Hầu gia vang lên tiếng chuông cảnh báo.

Không thể để nha đầu chết tiệt này chặn ngang một đòn, làm hỏng chuyện tốt của nữ nhi nàng!

Bạch Lư Cảnh lại có chút do dự: "Điều này....."

Hắn đương nhiên muốn tiễn Hoàng Nguyệt Ly đi, nhưng nghĩ đến uy hiếp vừa rồi của tiểu nha đầu này, lại có chút kiêng kỵ.

Đúng lúc này, Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên lại trở nên ghen ngào.

"Cha, ngài hãy tha thứ cho Tam muội đi! Nàng trở nên như vậy, cũng là vì bá mẫu mất sớm, bá phụ lại..... Tam muội không người dạy dỗ, mới không biết thị phi đúng sai! Mặc dù, không biết nàng đã học yêu pháp ở nơi nào, còn đã thương ta, nhưng đó là vì nàng không thể tu luyện, đã đủ đáng thương....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Hợp Xưởng Tuyệt Vời

Nghe được lời này, Bạch Lư Cảnh bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện.

Bạch Nhưộc Kỳ luôn nhắc tới, Hoàng Nguyệt Ly đã dùng yêu pháp để đã thương nàng, nhưng điều này rõ ràng là không có khả năng.

Khả năng xảy ra nhiều hơn là Hoàng Nguyệt Ly đã dùng huyền khí đẳng cấp cao nào đó.

Nhưng tiểu nha đầu này có thể có thứ gì tốt? Khẳng định là do Bạch Lư Phong lưu lại!

Từ sau khi Bạch Lư Phong mất tích, Bạch Lư Cảnh đã nhiều lần thăm vấn Bạch Nhưộc Ly, muốn tìm tất cả các loại đan dược và huyền khí mà Bạch Lư Phong để lại, nhưng căn bản không tìm được bất cứ manh mối nào.

Bộ dáng của Bạch Nhưộc Ly lại hoàn toàn yếu đuối khiếp đảm, không giống như là đang nói dối, Bạch Lư Cảnh cũng chỉ có thể từ bỏ.

Hiện tại nghĩ đến, tiểu nha đầu này sở dĩ đột nhiên trở nên cường thế lợi hại như vậy, chẳng lẽ là bởi vì..... nàng đã tìm được di sản mà Bạch Lư Phong lưu lại?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Bạch Lư Cảnh có biến hóa.

Nếu trong tay tiểu nha đầu này, thực sự có vật mà Bạch Lư Phong lưu lại, vậy hắn nhất định phải nghĩ ra biện pháp để đoạt về tay!

Cho nên, việc cấp bách, là thuận nước đẩy thuyền, trước tiên phải đuổi tiểu nha đầu này đi khỏi biệt viện, sau đó hắn mới chậm rãi điều tra, tìm ra từng vật mà Bạch Lư Phong lưu lại!

Bạch Lư Cảnh bày ra một bộ biểu tình trách trời thương dân, cảm thán nói: "Ai, Kỳ nhi, người nói đúng! Đại ca ta thật là đi quá sớm..... Ly nhi đáng thương, từ nhỏ đã không có cha mẹ....."

Đang nói, hai mắt hắn rung rung, tựa hồ như sắp rơi nước mắt.

Sau một lúc lâu, hắn mới xoa xoa khóe mắt, tiếp tục nói: "Ly nhi, người gần đây..... nên đi cùng Tứ muội người tới thôn trang một thời gian đi!"

"Nga?" Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nhìn hắn một cái.

Bạch Lư Cảnh bị ánh mắt sắc bén thâm trầm kia đảo qua, dù không đến nơi nhưng vẫn có cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Hắn rung mình trong lòng, có chút bất ngờ.

Tiểu nha đầu này rõ ràng là một phế vật không thể tu luyện, vì sao ánh mắt lại lạnh lùng đáng sợ như vậy. Thực chất, phảng phất giống như là một tuyệt thế cao thủ có thần thức cường đại, khiến người không dám nhìn thẳng.....

Nhất định là ảo giác đi.

Bạch Lư Cảnh lấy lại bình tĩnh, tiếp tục bày ra một nụ cười ân cần nhất của mình, nói: "Ly nhi, người đừng hiểu lầm, nhị thúc không có ý trách người! Chẳng qua, ngày đó người hẹn hò với nam nhân bên ngoài ở hậu viện, người nhìn thấy một màn kia thật sự là quá nhiều..... nếu tin đồn lan truyền rộng rãi ra ngoài, người sẽ không thể làm người ở kinh thành. Nhị thúc cũng là vì muốn tốt cho người, để người tránh một thời gian ở thôn trang trước, chờ sự tình qua đi, người có thể lại quay về!"

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Phải không? Nhưng, ta nghe người ta nói, chỉ có cô nương mắc sai lầm, mới được gửi đến thôn trang, nhị thúc..... Không phải là người ghét bỏ *chất nữ nhi (cháu gái)* đi?"

Bạch Lư Cảnh nhanh chóng cười gượng nói: "Sao có thể được? Ly nhi, người suy nghĩ quá nhiều!"

Nói thật, hẳn là hận không thể trực tiếp đuổi nha đầu chương mất này đi.

Nhưng, nha đầu này hiện tại đã trở nên thông minh hơn, để phòng ngừa nàng đi ra ngoài nói bừa, hẳn không thể làm những việc giống như trước đây, quất mắng với nàng, chỉ có thể nhặt lời nói hay, hy vọng có thể lừa được nàng.

Phu nhân Hầu gia cũng hát đệm, nói: "Đúng vậy, Ly nhi, nhị thúc người chính là thân nhân thân nhất của người, sao có thể sẽ hại người đây? Tuổi người còn nhỏ, không hiểu chuyện, không biết loại gièm pha này, đối với cô nương chưa lấy chồng như người, ảnh hưởng lớn bao nhiêu! Đây đều là vì tương lai của người!"

Ngay cả Bạch Nhưộc Kỳ cũng nói: "Tam muội, cha nương đều có lòng tốt, sao người có thể không cảm thấy cảm kích?"

Ba người một đáp một xướng, tận tình khuyên bảo Hoàng Nguyệt Ly, phảng phất như nếu nàng không đáp ứng, chính là một kẻ vong ân phụ nghĩa, lòng lang dạ sói!

Hoàng Nguyệt Ly bụng chén trà, vừa uống trà, vừa nhìn xem biểu diễn tuyệt vời của một nhà ba người cùng hợp xướng.

Thẳng đến khi bọn họ diễn xong, nàng mới chậm rãi mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Cẩn Thận, Họa Từ Miệng Mà Ra

"Nguyên lai, nhị thúc là muốn tốt cho ta. Ta còn tưởng rằng..... Nhị thúc muốn tiễn ta đi, muốn đẩy ta rời khỏi biệt viện, sau đó đến trong viện ta tìm thứ gì đó!"

Hoàng Nguyệt Ly ung dung thông thả nói.

Trong lòng Bạch Lư Cảnh giật mình, "Tìm thứ gì? Người nói chuyện, sao ta nghe không hiểu?"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Đi? Nhị thúc, chẳng lẽ người không phải đang tìm đồ hay sao? Ngày đó, Tứ muội đến biệt viện tìm ta, rõ ràng đã nói với ta, Nhị tỷ sai nàng tới, là vì muốn tìm một chiếc chìa khóa....."

Đang nói, nàng dùng một loại ánh mắt ngây thơ, nhìn Bạch Lư Cảnh, hỏi: "Nhị thúc, các nàng nói chính là chìa khóa nha? Vì sao ta lại có chìa khóa? Các người tìm nó thì có ích lợi gì?"

Tay Bạch Lư Cảnh run lên, ánh mắt hung hăng đảo qua phu nhân Hầu gia và trên người Bạch Nhưộc Kỳ!

Hoàng Nguyệt Ly nói chìa khóa, tự nhiên là chìa khóa bảo khố mà Bạch Lư Phong lưu lại!

Ca ca hẳn là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, trên tay có vô số bảo vật, nghe nói ngay cả đan dược cấp 6 và huyền khí đều có một đồng lớn!

Mà chìa khóa của bảo tàng đó, theo lý mà nói, chính là để lại cho Bạch Nhưộc Ly. Tuy nhiên, bản thân nàng hoàn toàn không biết gì về nó.

Bạch Lư Cảnh tự nhiên muốn tìm chìa khóa này, nhưng lại sợ sẽ nhắc nhở chất nữ, khiến nàng mở bảo khố trước một bước, cho nên mỗi lần đều là hỏi rất mơ hồ và âm thầm điều tra.

Không nghĩ tới, Bạch Nhưộc Kỳ các nàng lại nói lỡ miệng, khiến Hoàng Nguyệt Ly biết về sự tình chìa khóa!

Quả thực là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều!

Nếu hẳn không chiếm được di vật của Bạch Lư Phong, đều là do hai nữ nhân không đầu óc này làm hại!

Bạch Nhưộc Kỳ tại thời điểm này, trong lòng tràn đầy xấu hổ, nhanh chóng mở miệng nói: "Tam muội, người nói chìa khóa gì? Ta căn bản chưa từng nói qua lời này! Cũng không biết người đang chỉ cái gì. Tứ muội, nàng ấy gần đây trúng tà, hồ đồ, khẳng định là nói dối không có suy nghĩ!"

"Phải không? Nhưng, không phải người vừa mới nói, Tứ muội không hề trúng tà, là do ta dùng yêu pháp, mới khiến nàng ấy trần truồng mà chạy trên phố hay sao?"

"Không..... không phải như thế. Tam muội, người đã nghe lầm. Tứ muội, nàng ấy chính là hồ đồ nên lời nói đều không tính, cũng không phải là ta khiến nàng ấy phải đi đến biệt viện, người nhưng đừng oan uổng người tốt!" Bạch Nhưộc Kỳ tại thời điểm này, trong lòng đều đang *nguyên rửa** Bạch Nhưộc Nghiên.

**Nguyên văn: (狗血淋头/狗血淋頭): Cẩu huyết lâm đầu; đổ máu chó lên đầu; Nghĩa đen: chửi rửa; nguyên rửa. (pour dogs blood on the head; to curse or berate sb) {Dịch: Emily Ton}*

Bản bạc với nàng ấy một việc nhỏ cũng làm không xong, còn lỡ miệng nói đến sự tình chìa khóa!

Bây giờ phụ thân đã biết, còn chưa biết sẽ tức giận như thế nào đâu! Thật sự là bị nàng ấy kéo xuống liên lụy theo!

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Vậy có thể xem như ta nghe lầm đi! Một khi đã như vậy, Nhị tỷ đã thừa nhận oan uổng ta sao? Sự tình Tứ muội trần truồng, là do nàng ấy có bệnh, không liên quan gì tới ta? Sự tình ta dùng yêu pháp, cũng là giả dối vô căn cứ?"

Theo trình tự này, chỉ có thể đưa ra kết luận như vậy.

Cho nên, Bạch Nhưộc Kỳ đành phải nói: "..... Đúng, là ta trách oan Tam muội!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Nhị tỷ, người chính là tiểu thư con vợ cả Võ Uy Hầu phủ, sao có thể tùy tiện vu khống người khác? Về sau nhưng đừng lại đi nói vậy! Nhìn xem trên mặt người bị người đánh thành như vậy, nói không chừng họa chính là từ miệng mà ra! Bằng không lần sau bị đánh sẽ còn thâm hại hơn, ta có thể làm gì?"

"Người....."

Bạch Nhưộc Kỳ thiếu chút nữa là cắn vỡ hàm răng!

Nàng ta bị đánh, cùng với Bạch Nhưộc Nghiên trần truồng, hai việc này, rõ ràng chính là do Hoàng Nguyệt Ly làm ra.

Nhưng, nàng cố tình bắt được nhược điểm của nàng ta, bức nàng ta thừa nhận đây là do nàng ta đã bôi nhọ nàng!

Tiểu tiện nhân này không chỉ đặt mình tránh ra khỏi mớ hỗn độn, còn nói những lời mĩa mai như vậy, đây không phải là đang chỉ thẳng vào mũi nàng mà mắng "Xứng đáng", "Tìm đánh" hay sao?

Hơn nữa, nàng không thể nói được lời nào để phản bác!

Không có gì đáng tức giận hơn điều này!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Người Cũng Xứng Làm Thái Tử Phi?

Hoàng Nguyệt Ly bỏ qua ánh mắt muốn giết người của Bạch Nhưộc Kỳ, chuyển chú ý đến trên người Bạch Lư Cảnh.

"Nhị thúc, ta đã nói, sự tình Nhị tỷ bị đánh, không có chút quan hệ gì với ta, hiện tại nàng cũng đã thừa nhận, vậy nên không có chuyện gì với ta nữa đi?"

Bạch Lư Cảnh còn có thể nói gì?

Hắn không biết, Hoàng Nguyệt Ly rốt cuộc có biết rõ về sự tình chìa khoá bảo khoá hay không, lại sợ nàng sẽ phát hiện ra điều gì, vì thế chỉ có thể tiếp tục giả ngu, hy vọng che lấp những gì Bạch Nhưộc Kỳ đã lỡ miệng nói ra.

"Ly nhi, chuyện này là nhị thúc không tốt. Nhưng người âm thầm lén gặp nam nhân bên ngoài, dù sao cũng không đúng. Người tốt xấu là quận chúa ngự tử, việc này nếu như để người ngoài biết được, ngay cả hoàng thượng cũng sẽ mất mặt! Nói không chừng sẽ thu lại phong hào của người!"

Hoàng Nguyệt Ly buồn cười, cong môi.

Muốn dùng hoàng đế tới hù dọa nàng? Nhị thúc này của nàng thật đúng là có ánh mắt thiên cận.

Kiếp trước, ngay cả toàn bộ vực chủ Nam Thiên Vực ở trước mặt nàng đều phải cung kính, huống chi Nam Việt Quốc chỉ là một tiểu quốc của Nam Thiên Vực?

Cái gọi là hoàng đế, nàng thật sự không hề để vào mắt.

Nàng không hề bụng cười nói: "Đa tạ nhị thúc nhắc nhở! Nếu các người không muốn tìm thứ gì, ta đây sẽ không dọn đi! Biệt viện Hầu phủ chính là nơi ta đã sống từ nhỏ, vạn nhất dọn nhà, ta sống không quen, rất có thể sẽ nói bậy, còn có khả năng bí mật quay lại. Vạn nhất bị người hiểu lầm, cho rằng nhị thúc bạc đãi ta, như vậy cũng không tốt!"

Bạch Lưu Cảnh nghe xong lời này, gương mặt đỏ bừng vì tức giận!

Nha đầu chết tiệt kia đúng thật là không giống nhau!

Nếu đổi lại là trước kia, sau khi nàng nghe được lời đe dọa như thế, khẳng định sẽ sợ tới mức mắt hồn mất vía, ngoan ngoãn làm theo.

Mà hiện tại, nàng lại nhìn thấu hết mục đích của hắn, hơn nữa, đây là rõ ràng là đang uy hiếp hắn.

Nếu mình một hai phải đuổi nàng đi đến thôn trang, tiểu nha đầu này khẳng định sẽ đi khắp nơi nói bậy về hắn, bại hoại thanh danh Hầu phủ. Vạn nhất truyền tới lỗ tai hoàng thượng.....

Bạch Lưu Cảnh cắn răng nói: "Được! Người hiện tại đã lớn, đôi cánh đã cứng cáp, nhị thúc cũng quản không được người! Nếu người không chịu đi tránh đầu sóng ngọn gió, vạn nhất người không gả đi được thì đừng đổ lỗi cho nhị thúc!"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, "Vậy không ta sẽ không phiền nhị thúc phải nhọc lòng, rắc cuộc, ta chính là người đã có hôn ước cùng Thái tử, nói không chừng, sẽ gả tiến cung, trở thành thành thái tử phi?"

Nàng vừa dứt lời, Bạch Nhược Kỳ liền thất thanh kêu lên.

"Người mơ tưởng! Chỉ bằng người..... còn muốn làm thái tử phi?"

Hoàng Nguyệt Ly vô tư cười nói: "Ta vì sao không thể? Cha ta từ trước tới nay chính là cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, ta là Trưởng Nhạc quận chúa do hoàng thượng thân phong! hoàng thượng ngay khi ta còn đang nhỏ, đã đề ra hôn sự của ta và Thái tử! Nếu như ta không thể làm thái tử phi, vậy ai có thể? Chẳng lẽ là Nhị tỷ người sao?"

"Người! Người đừng nghĩ về năm đó! Vô Uy Hầu hiện tại là cha ta! Hơn nữa, người cho rằng, hoàng thượng sẽ để một phế vật không thể tu luyện thú (cười) Thái tử và trở thành chính phi sao? Thái tử chính là thiên tài có thiên phú phẩm cấp 5, khẳng định là muốn thú một nữ tử có thiên phú xứng đôi với hắn, loại phế vật như người..... cả đời cũng đừng nghĩ tới xuất đầu lộ diện!"

"Xem ra, Nhị tỷ đối với vị trí thái tử phi..... nhất định là phải giành được a!"

"Hừ, đương nhiên! Ngoại trừ ta ra, còn có ai xứng đôi với Thái tử?"

"Kỳ Nhi!" Phu nhân Hầu gia ngắt lời các nàng, "Đừng nói nữa!"

Bạch Nhược Kỳ ngăn ra, lúc này mới phản ứng lại. Dưới sự khiêu khích của Hoàng Nguyệt Ly, trong bất tri bất giác, nàng đã nói ra hết những lời trong lòng!

Những lời này nếu như để vài vị trong hoàng cung nghe được, đó chính là đại bất kính!

Nàng vội vàng cầm miệng, cắn môi, hung hăng trừng mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Hiện tại, Hoàng Nguyệt Ly càng thêm xác định, nguyên nhân khiến hai mẹ con này hăm hại nàng tư thông với người khác, chính là vì vị trí thái tử phi

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Đòi Lại Sản Nghiệp

Nàng cũng không muốn tiếp tục lãng phí thêm thời gian ở Hầu phủ đầy những người ghê tởm này, đặt chén trà xuống, đứng lên.

"Nhị thúc, canh giờ không còn sớm, ta phải về nghỉ ngơi! Bất quá, còn có chuyện, muốn phiền tới nhị thúc."

Lúc Hoàng Nguyệt Ly đang nói, từ trong tay áo lấy ra một mảnh giấy tràn ngập chữ nhỏ, đặt trên bàn.

Bạch Lưu Cảnh nhíu mày nói: "Đây là cái gì?"

Hoàng Nguyệt Ly nói từng từ một cách rõ ràng: "Đây là danh sách tài sản riêng của cha ta và của hồi môn của nương ta, còn thỉnh nhị thúc xem qua."

"Người có ý gì?" Bạch Lưu Cảnh thay đổi sắc mặt.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhị thúc, mấy năm nay ta còn nhỏ tuổi, là người vẫn luôn hỗ trợ chăm sóc sản nghiệp cha mẹ để lại cho ta, lòng ta thật sự rất băn khoăn, sao ta có thể tiếp tục phiền toái người đây? Hiện tại ta đã lớn, lại để nhị thúc làm lụng vất vả như vậy, nếu như để người ngoài biết được, khẳng định sẽ nói là ta bất hiếu!"

"Người....."

Hắn không sao tưởng tượng được, hôm nay Hoàng Nguyệt Ly tới, là sớm đã có chuẩn bị, ngay cả danh sách cũng chuẩn bị trước, chỉ còn chờ tới cửa đòi tiền!

Hắn căn bản là dẫn sói vào nhà!

Hơn nữa, Hoàng Nguyệt Ly nói thật dễ nghe, nhưng lời trong lời ngoài đều rất có ý, rõ ràng là đang châm chọc hắn khi để chất nữ còn nhỏ tuổi, chiếm sản nghiệp của nàng.

Nếu hắn không chịu trả lại, liệu nàng có chuẩn bị nháo lớn?

Bạch Lưu Cảnh thật vất vả mới ổn định lại, nói: "Ly nhi a, ý của người, nhị thúc đã biết. Nhưng nếu muốn chuyển nhượng những sản nghiệp này, cũng không phải là sự tình ngày một ngày hai, còn phải tính toán rõ ràng và nhất nhất kiểm kê tất cả, sau đó mới giao cho người chính xác được, người nói đúng không?"

Hắn quyết định rất nhanh, trước hết kéo dài thời gian, sau đó ổn định tiểu nha đầu này, đến lúc đó lại chậm rãi chống chế.

Dù sao thì nàng cũng chỉ là một nha đầu chưa từng trải qua việc đời, quản lý sản nghiệp cũng không phải là việc đơn giản, khẳng định là nàng không hiểu. Đến lúc đó, hắn sẽ đi dời tẩu tán hết tiền tài trong các cửa hàng và thôn trang, sau đó để lại cái vỏ rỗng cho nàng, nàng cũng không thể tìm được lối thoát!

Hoàng Nguyệt Ly sớm biết rằng hắn sẽ nói như vậy, cười cười, cũng không phản bác lại.

"Một khi đã như vậy, những cửa hàng thôn trang gì đó, cũng liền thôi, trên danh sách liệt kê những đồ cổ, châu báu và huyền bảo, còn thỉnh nhị thúc trong vòng 3 ngày, đưa đến biệt viện cho ta."

"Điều này..... người không cần quá vội, châu báu và những thứ tương tự, cũng cần phải mở nhà kho để kiểm kê....."

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhị thúc, đã quên nói cho người, trên danh sách ta liệt kê mấy thứ này, đều là từ trong cung ban cho. Qua mấy ngày nữa ta sẽ tiến cung, nếu như Thái Hậu hỏi tới, ta thất lạc những vật đã được ngự tứ, đó chính là tội lớn! Nhị thúc sẽ không đào hồ như vậy với ta đi?"

Bạch Lưu Cảnh choáng váng nửa ngày cũng không phục hồi lại tinh thần.

Việc cưỡng bách bá chiếm những vật ngự tứ, khẳng định là sẽ bị hoàng thượng định tội, phần này hắn đành phải trả lại cho tiểu nha đầu kia.

Nhưng những thứ mà Bạch Lưu Phong lưu lại đó, hắn làm sao mà biết được chúng có phải là vật ngự tứ hay không, còn không phải là dựa vào một miệng của Hoàng Nguyệt Ly hay sao?

Nếu nàng nói tất cả đều là vật ngự tứ, hắn cũng không thể phân biệt được!

Nhưng nếu như hắn không thể trả lại một vài món, vạn nhất vài món này đúng lúc chính là vật ngự tứ, chẳng phải là đã để lại nhược điểm trong tay tiểu nha đầu này sao?

Cố tình Hoàng Nguyệt Ly liệt kê ra những thứ đó, tất cả đều là đồ tốt nhất trong nhà kho, mỗi một kiện đều giá trị liên thành, khiến hắn cứ chấp tay giao ra cho người như vậy, thật sự là muốn chảy cả máu! Thật sự giống như là đã cắt da thịt khiến hắn đau đớn!

Bạch Lưu Cảnh miễn cưỡng cười nói: "Được, nhị thúc nhất định sẽ nhanh chóng sắp xếp lại và đưa cho người!"

"Vậy ta đây liền đa tạ nhị thúc trước!"

Hoàng Nguyệt Ly đã đạt được mục đích, tùy ý phát phát tay, bỏ qua ánh mắt Bạch Lưu Cảnh đang phun ra lửa, trực tiếp chạy lấy người.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đều Là Nàng Ấy Sai!

Hoàng Nguyệt Ly mới vừa đi, Bạch Lưu Cảnh xoay người, "bốp" một tiếng, bập tai Bạch Nhưộc Kỳ một cái.

"Cha! Ngươi....."

Bạch Nhưộc Kỳ bụm mặt, nửa ngày không thể phản ứng.

Nàng chính là đích nữ mà Bạch Lưu Cảnh sủng ái nhất, từ trước tới nay chưa từng bị phụ thân đánh qua.

Ai có thể nghĩ đến, Bạch Lưu Cảnh sẽ giận chó đánh mèo đến trên người nàng, hơn nữa cũng không thêm giải thích, lập tức tát nàng một cái.

Bạch Lưu Cảnh bị Hoàng Nguyệt Ly khơi mào lửa giận, nhưng không có chỗ để phát tiết, quay đầu lại nhìn thấy nữ nhi đầu heo, liền đánh tới trong con bực tức.

Ngày xưa nhìn nàng, hân cang nhìn càng cảm thấy thích, hiện tại, lại khiến hân chán ghét!

"Đều là vì ngươi! Nếu ngươi không nói với Nghiên Nhi, nha đầu chết tiết kia sao có thể biết được sự tình chia khóa? Hiện tại nàng trở nên lợi hại như vậy, hơn phân nửa là đã tìm được di vật của đại ca!"

Ngay cả trong mơ, Bạch Lưu Cảnh cũng mơ thấy mình đã đạt được di vật của huynh trưởng, bởi vì đã nhiều năm nay, hân vẫn đang mắc kẹt tại Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9. Nếu có thể tìm được Tán Linh Đan (晋灵丹) ở trong di vật, nói không chừng sẽ có thể đột phá Bình Cảnh và đạt tới Linh Huyền Cảnh!

Với sự thăng tiến đó, hân sẽ trở thành một trong những cao thủ Nam Việt Quốc, không cần phải trải qua những ngày tháng như bây giờ, nom nớp lo sợ, sợ sẽ chọc giận đến hoàng đế.

Không nghĩ tới, lại bị miệng của Bạch Nhưộc Kỳ rò rỉ ra, làm hỏng đại sự của hân!

Càng không cần nói đến, còn bị Hoàng Nguyệt Ly tìm được cơ hội, đòi lại nhiều tiền tài như vậy! Quả thực là tổn thất quá nặng!

Nếu không phải Bạch Nhưộc Kỳ đều luôn không cam chịu với Hoàng Nguyệt Ly, hân sao sẽ bị tiểu nha đầu kia lừa bịp tổng tiền?

Bạch Nhưộc Kỳ quý sát đất khóc rống nói: "Cha, sự tình thật sự không liên quan đến nữ nhi a, là do Tứ muội tự mình nói bừa, nàng ấy khẳng định là đã nghe lén khi ta và nương nói chuyện! Đều là nàng ấy sai!"

Bạch Nhưộc Kỳ chống ché, lửa giận trong lòng lại càng cháy dữ dội hơn!

Đều do tiểu tiện nhân Hoàng Nguyệt Ly!

Rõ ràng là một phé vật, lại vẫn có thể khiến nàng thâm hại như vậy! Còn nằm mơ muốn trở thành thái tử phi!

Hoàng Nguyệt Ly nếu như dừng lại ở trong tay nàng, nàng tuyệt đối sẽ khiến cho tiểu tiện nhân kia sống không bằng chết!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton....*

Tại cửa Hầu phủ.

Bạch Nhưộc Nghiên đang giằng co với Liễu ma ma, là tâm phúc bên người phu nhân Hầu gia.

"Ngươi tránh ra cho ta! Ta muốn gặp cha! Ta không tin, sao cha có thể đuổi ta ra khỏi Hầu phủ? Chuyện này không có khả năng! Nhất định là có người đang cố gây khó dễ, ngươi tránh ra, ta muốn gặp cha, ta muốn giải thích rõ ràng!"

Liễu ma ma ngoài cười nhưng trong không cười, nói: "Tứ tiểu thư, Hầu gia đã nói, không muốn gặp lại các ngươi, ngươi vẫn nên nghe Hầu gia, hãy ngoan ngoãn đi tới thôn trang, đừng khiến Hầu phủ mất mặt thêm!"

"Không có khả năng! Sao cha lại không muốn gặp ta? Ta đây muốn gặp Nhị tỷ! Nhị tỷ, nàng ấy nhất định sẽ cầu tình giúp ta!"

Thời điểm Hoàng Nguyệt Ly vừa ra tới cửa, đúng lúc nhìn thấy một màn hai bên đang lôi lôi kéo kéo, không khỏi bật cười một tiếng.

Bạch Nhưộc Nghiên sùng sốt, nhưng cũng phải nhìn một hồi lâu, mới nhận ra người đang tới.

Ngay sau đó, nàng ta đã vọt lại trong con giận dữ, giơ tay lên hướng trên mặt Hoàng Nguyệt Ly!

"Tiểu tiện nhân, đều tại ngươi! Ngươi rút cuộc đã dùng yêu pháp gì, hại ta thành như vậy? Hiện tại ngươi đắc ý rồi chứ? Ta sẽ đánh chết ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng di chuyển thân mình, dưới chân vọt lên một hòn đá nhỏ, vừa lúc đá tới dưới chân Bạch Nhưộc Nghiên.

Bạch Nhựt Nghiên dẫn một chân lên, mất đi cân bằng, ăn "bóp" một cái, nặng nề ngã quy ở trên mặt đất.

Lại còn là đôi mắt xuống đất, mạnh mẽ rơi ngã giống như chó ăn phân! (狗吃屎: chó ăn phân)

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Ài, Tứ muội muội, ta biết trong lòng ngươi vô cùng cảm kích ta, nhưng cũng không cần phải hành lễ lớn như vậy! Quả là quá khách khí, tỷ tỷ như ta cũng có hơi ngượng ngùng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Tỷ Muội Trở Mặt

Nâng cao đầu, khuôn mặt Bạch Nhựt Nghiên tràn đầy phần hận, bỗng nhiên cảm thấy dưới mũi chột lạnh.

Nàng ta duỗi tay để lau, tay dính đầy máu. Lúc này mới phát hiện mũi nàng đang chảy máu, quần áo trên người cũng dính đầy bụi, thoạt nhìn nào còn có vẻ của thiên kim tiểu thư, quả thực còn muốn chặt vật hơn so với khát cái ven đường.

"Bạch Nhựt Ly, ngươi tìm chết!"

Bạch Nhựt Nghiên nghe thấy truyền đến những tiếng cười nhạo của người qua đường xung quanh, càng tức muốn học máu!

"Ngươi đã hại ta thành như vậy, còn muốn nói lời mĩ mai? Quả thực là không biết xấu hổ! Ngươi là phế vật hạ tiện, chờ đó cho ta, ta đi tìm Nhị tỷ, nàng nhất định sẽ giúp ta hết giận, tàn nhẫn đánh bại ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu cười, nói: "Ài, gặp qua ngu ngốc, nhưng chưa từng thấy qua ngu ngốc giống ngươi như vậy."

"Ngươi có ý gì?? Ngươi nói ta ngu ngốc??"

Hoàng Nguyệt Ly quét mắt liếc nàng một cái, chậm rãi nói: "Ngươi không ngu ngốc sao? Ngươi cho rằng, Bạch Nhựt Kỳ sẽ cầu tình giúp ngươi? Nói thật cho ngươi biết, hôm nay ngươi bị đuổi ra khỏi Hầu phủ, chính là do nàng ấy đã châm ngòi trước mặt nhị thúc."

Bạch Nhựt Nghiên cười lạnh, "Theo ta, ngươi mới là kẻ châm ngòi ly gián! Ta và Nhị tỷ thật sự rất tốt, nàng luôn chiều cổ ta khắp nơi! Khẳng định là tiểu tiện nhân ngươi đã nói bậy về ta trước mặt cha, ngươi còn muốn đổ lỗi trên người Nhị tỷ? Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?"

"Ồ? Ngươi cho rằng là ta? Nhưng, nếu ta nói gì đó trước mặt cha, ngươi cảm thấy cha sẽ tin ta sao? Cha sẽ vì một câu ta nói, lập tức đuổi ngươi ra khỏi phủ? Thực rõ ràng, người nói bậy ngươi với cha, chính là người mà cha tin tưởng nhất, cho nên mới không cho ngươi cơ hội giải thích!"

"Không có khả năng, chuyện này không có khả năng..... ngươi nhất định là đang lừa ta!"

"Nói trắng ra, Nhị tỷ, nàng ấy vẫn luôn lợi dụng ngươi! Ngươi thay nàng ấy làm nhiều chuyện xấu như vậy, kết quả, còn bị nàng ấy đuổi đi, thật là đáng thương....."

"Câm miệng! Ngươi câm miệng lại cho ta!"

Những gì Hoàng Nguyệt Ly nói, thật sự rất có đạo lý. Theo lý trí Bạch Nhựt Nghiên đã tin vào điều đó, nhưng theo tình cảm nàng ta vẫn không thể tiếp thu.

Hoàng Nguyệt Ly nhún vai, "Tùy ngươi tin hay không! *Tắc tắc*, bị người ta bán, còn dám tiền giúp người ta!"

Nàng không nhiều lời nữa, bỏ đi.

Thời điểm đi qua chỗ rẽ, nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện Bạch Nhựt Nghiên nhìn chằm chằm vào đại môn Hầu phủ, trong mắt toát ra thần sắc oán độc.

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng.

Xem ra, hai tỷ muội này từ nay về sau, sẽ phải trở mặt thành thù.

Một kẻ âm hiểm, một kẻ độc ác, hai người rốt cuộc ai có thể chiếm thế thượng phong?

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Khi Hoàng Nguyệt Ly trở lại biệt viện, bầu trời đã tối lại.

Thái Vi gấp đến độ chạy vòng quanh, khi nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly đang đi vào cửa, nàng ta mới nhẹ nhàng thờ ra.

"Tiểu thư, cuối cùng người đã trở lại! Nô tỳ thật đúng là lo lắng gần chết!"

"Yên tâm, tiểu thư nhà người rất tốt! Mau đi nghỉ ngơi đi!"

Hoàng Nguyệt Ly đuổi Thái Vi rồi đi, xoay người đi về phía phòng ngủ.

Vừa đẩy cửa phòng ra, nàng liền nhận thấy hình như có chút không thích hợp.

Trong không khí, tựa hồ có một luồng hơi thở nguy hiểm, không hợp với nơi này.

Nàng theo bản năng rút ra một cây *Phi Châm* (飞针) từ trong lòng ngực, dùng thủ pháp độc môn bay vọt ra ngoài!

Phi Châm cũng là một loại huyền binh đặc biệt, dưới sự rèn luyện của nàng, lực công kích cũng không thấp hơn so với đao kiếm, hơn nữa, vật rất nhỏ khó dò và rất khó phát hiện.

Cho dù là cao thủ Ngự Huyền Cảnh, nếu bị nàng đánh lén, cũng khó tránh khỏi trúng chiêu!

Nhưng mà, trong nháy mắt Phi Châm rời khỏi tay, Hoàng Nguyệt Ly liền cảm giác được có một lực lượng lớn đang đánh úp về phía nàng.

Lực lượng của đối phương rất cường đại, khiến nàng căn bản không kịp phản kháng, sau đó cổ tay đã bị tóm lấy và bị dùng sức ném tới trên giường!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Người Xuống Tay Thật Độc Ác!

Một khối thân thể ấm áp đột ngột xuất hiện phía trên thân thể nàng, tràn ngập sức mạnh thống trị, cảm giác áp bức rất lớn, khiến Hoàng Nguyệt Ly thiếu chút nữa không thể thở nổi.

Bầu không khí nóng rực khiến người hít thở không thông, trong khi những ngón tay ấm áp mạnh mẽ xoa trên cổ mềm tinh tế của nàng. Ngay sau đó nắm chặt cảm nhỏ của nàng và buộc nàng phải ngước lên trên.

Hoàng Nguyệt Ly hơi choáng váng một chút, ngay sau đó, ngón tay nàng khẽ nhúc nhích, lại là một cây Phi Châm được ném ra ngoài.

Thân hình nam nhân đang đè ép chế trụ nàng chợt dừng lại, trốn tránh một chút.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức nắm lấy cơ hội, mười ngón tay như cái móc, dùng tốc độ nhanh như tia chớp đánh về phía nam nhân!

Tuy nhiên, nàng nhanh, động tác của nam nhân còn nhanh hơn.

Hắn hơi nghiêng người về phía bên trái, dễ dàng tránh né công kích của Hoàng Nguyệt Ly, trở tay nắm được cổ tay nàng, nhẹ giọng cười nói: "Xuống tay độc ác như vậy, nếu tu vi của ta hơi kém, chỉ sợ đã trúng chiêu của người!"

Giọng nói này rất trầm thấp và gợi cảm, nghe có vẻ quen thuộc.

Hoàng Nguyệt Ly ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn kỹ.

Với ánh trăng chiếu xuyên qua khung cửa sổ đang mờ, cảm của nam nhân hiện ra đường nét ưu nhã kiên nghị giống như được điêu khắc nên, không thể tìm ra bất luận tí vết nào. Mặt nạ bạc trên mặt phản xạ lại ánh trăng lạnh giá, có chút lóa mắt, khiến người không thể thấy rõ thần sắc nơi đáy mắt hắn.

"Là người?" Hoàng Nguyệt Ly nhú mày này nói.

Nam nhân vươn ngón tay ra, xa hơn một chút.

"Phốc" một tiếng vang nhẹ nhàng.

Một ngọn lửa nho nhỏ bay vọt ra ngoài, đèn dầu trên bàn nháy mắt sáng lên.

Khuôn mặt tuấn tú của nam nhân mang mặt nạ cũng trở nên rõ ràng hơn.

Hắn dựa nửa người vào đầu giường, một thân trường bào màu vàng hơi mờ ra do cuộc giao thủ ngắn ngủi vừa rồi, trước ngực lộ ra một mảnh nhỏ da thịt, màu da như ngọc, đường cong cơ bắp hoàn mỹ, tràn ngập cảm giác nam tính dụ hoặc.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly dừng lại trên người hắn, nhưng thần sắc cũng không có bất luận biến hoá nào, lạnh lùng nói: "Các chủ đại nhân, đây là phòng ta, dường như không phải là nơi người nên xuất hiện, đúng không?"

"Bạch tam tiểu thư lãnh đạm như thế, thật là khiến bốn tọa thương tâm! Bốn tọa cố ý chạy tới đây, nói cho người về tin tức của hội đấu giá, không nghĩ tới..... người chẳng những không chào đón bốn tọa, ngược lại còn dùng huyền khí ác độc lén ám toán như thế....."

Tuy Hoàng Nguyệt Ly đã gặp qua sóng to gió lớn, lúc này cũng không tránh khỏi thay đổi sắc mặt, ánh mắt bắn về phía nam nhân cũng trở nên cực kỳ khốc liệt!

Bởi vì giọng điệu nam nhân này không những ngả ngón, lời nói ra còn đôi trắng thay đen như thế.

Rõ ràng là hắn nửa đêm trốn ở trong phòng ngủ thiếu nữ, nhìn thế nào đều giống như có mưu đồ gây rối, nàng phòng vệ chính đáng, biến thành lén ám toán?

Hơn nữa, càng thêm khiến người không nói được lời nào chính là, thời điểm hắn đang nói chuyện, bàn tay to thon dài và mạnh mẽ vẫn luôn kiểm chế chặt nơi cổ tay nàng, ngón tay chậm rãi di động, vuốt ve lòng bàn tay mềm mại của nàng.

Đây là một loại hành động rất ái muội lừa tình, khiến nàng có cảm giác ngứa trong người, muốn gãi gãi, nhưng bởi vì thực lực hai bên quá chênh lệch, vì thế nàng căn bản không thể nào tránh né!

Nàng nheo đôi mắt lại, lại mở miệng lần nữa.

"Các chủ đại nhân, truyền lại tin tức chỉ là việc nhỏ, mời tiểu nhị phụ trách đấu giá đến đây là được, thật sự không dám phiền người đại giá!"

"Tam tiểu thư thật là quá khách khí. Người chính là một vị đại sư luyện khí cấp 3, là thần tài của Thiên Trân Các chúng ta, sự tình có quan hệ với người, chúng ta đặc biệt coi trọng! Bốn tọa tự mình đến đây, là lễ phép thông thường, người không cần phải cảm thấy ngượng ngùng."

Nam nhân nhẹ răng cười, môi mỏng nhẹ nhàng giơ lên về phía trước.

Mặc dù không thể nhìn thấy bộ dáng trên nửa khuôn mặt của hắn, nhưng bộ dáng thần bí mà dụ hoặc này, cũng đủ làm nữ nhân hết lên.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Bốn Tọa Cũng Có Thâm Mỹ

Nhưng trong mắt Hoàng Nguyệt Ly, bộ dáng này của hắn, trừ bỏ thiếu đánh, vẫn là thiếu đánh!

Cho dù hắn nói đường hoàng như thế nào đi chăng nữa, nhưng sự thật là hắn nửa đêm xông vào phòng nàng, hơn nữa nhìn xem bộ dáng này, còn có hiềm nghi mưu đồ gây rối.

Nếu thay đổi là kiếp trước, những kẻ như vậy, nàng đã chinh hấn đến nỗi hắn phải khóc cha gọi mẹ, cho hắn biết vì sao hoa lại đỏ như vậy!

Nhưng hiện tại *hổ đã đi ra ngoài**, dưới tình huống phản kháng không có hiệu quả, nàng cũng chỉ có thể giả vờ làm theo.

**Hổ lạc Bình Dương (Nguyên văn: 虎落平阳): ý nói hổ đã rời khỏi đồi và đi xuống vùng đồng bằng. (It was as though a tiger left his hills and descended to the plains) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Với thực lực của nam nhân này, ít nhất ở Nam Việt Quốc, tuyệt đối là có thể đi ngang, hắn nghĩ muốn mỹ nữ tuyệt sắc dạng nào cũng đều là chuyện rất dễ dàng.

Mà dung mạo hiện tại của nàng, thật sự không được tính là mỹ nhân.

Trừ phi khẩu vị của nam nhân này thật sự đặc biệt, thích răng non, bằng không..... phòng chừng cũng chính là nhàn tới nỗi không có việc gì, muốn chơi bời với nàng mà thôi.

Hoàng Nguyệt Ly miễn cưỡng nén tức giận xuống, bình tĩnh mở miệng nói: "Một khi đã như vậy, hiện tại người cũng đã nhìn thấy người, thỉnh Các chủ đại nhân nhanh chóng nói ra tin tức quan trọng cho ta. Người trăm công ngàn việc, ta sẽ không lãng phí thời gian quý giá của người!"

Nam nhân khẽ cười nói: "Không vội, người như thế nào có thể nói rằng đang lãng phí thời gian của ta đây? Đây là sự tình bồn tọa cầu còn không được."

Hắn cười không có giới hạn, khí thế vương giả hồn nhiên tản ra không che dấu chút nào, chỉ có những thượng vị giả mới có một hào quang trời sinh như thế!

Trong nháy mắt, phảng phất như nhiệt độ xung quanh đều giảm xuống, loại cảm giác lạnh băng áp bức khiến người hít thở không thông, thẩm thấu vào mỗi một góc phòng.

Cho dù là cách một tấm mặt nạ, Hoàng Nguyệt Ly cũng có thể cảm giác được ánh mắt nam nhân không kiêng nể gì đang nhìn kỹ mặt nàng, lại chậm rãi trượt xuống, nhìn từ đầu đến chân nàng.

Tựa hồ..... nàng đã trở thành vật trong túi của hắn. Trong lòng Hoàng Nguyệt Ly thầm mắng nam nhân này cực kỳ vô sỉ, nhưng ngược lại trên mặt lại lộ ra một chút tươi cười, nói: "Các chủ đại nhân, người cũng quá khách khí, nhưng ta đang chuẩn bị nghỉ ngơi....."

Ánh mắt thâm trầm của nam nhân hơi chớp động, có chút bất ngờ.

Hắn cố tình không thu lại khí thế trên người, hy vọng có thể khiến tiểu nha đầu này cảm thụ một chút về sự chênh lệch thực lực của hai bên, sau đó thái độ của nàng sẽ mềm đi.

Dựa vào thực lực cường đại và địa vị của hắn, so với tiểu nha đầu này ít nhiều cũng phải cường đại gấp trăm lần. Cường giả ở trước mặt hắn đều không thẳng nổi áp lực, không dám nhìn vào đôi mắt hắn, chỉ có thể khom lưng uốn gối.

Tuy nhiên, tiểu nha đầu này lại dường như hoàn toàn không có cảm giác.....

Ánh mắt nam nhân dừng lại trên giường lớn phía sau nàng, mơ hồ cười nói: "Sớm như vậy liền nghỉ ngơi? Nếu không, bồn tọa bồi người nghỉ ngơi cả đêm, chờ ngày mai buổi sáng lại nói?"

Biểu tình trên mặt Hoàng Nguyệt Ly rốt cuộc không nén được ban ra!

"Các chủ đại nhân, người sáng mắt không nói tiếng lóng, người hà tất phải vui đùa ta như vậy? Người có mục đích gì, không bằng nói thẳng ra đi! Dù sao ta cũng là một phế vật không có huyền lực, căn bản không có khả năng phản đối!"

Nụ cười trên khóe môi nam nhân càng sâu, hắn nhẹ nhàng buông cổ tay Hoàng Nguyệt Ly, đứng lên, đi đến một cái bàn bên cạnh cửa sổ, ngồi xuống.

"Tiểu nha đầu, ta nghĩ là người đã hiểu lầm bồn tọa. Nghe lời người nói, cảm thấy giống như bồn tọa đang muốn làm chuyện xấu gì đối với người?"

"Chẳng lẽ không phải sao?" Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn hắn một cái.

Những ngón tay thon dài của nam nhân vuốt cằm, giọng điệu mang theo vài phần lười biếng, nói: "Bồn tọa cũng có thẩm mỹ, không phải dạng nữ nhân nào cũng đều có thể khiến bồn tọa hứng thú....."

Cho nên, mới cô độc chọn trúng tiểu hồ ly khó khăn này.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Muốn Uống Trà Người Pha

Nhưng trong tai Hoàng Nguyệt Ly, những lời này lại mang ý nghĩa hoàn toàn ngược lại.

Nam nhân này ăn đậu hủ nàng xong rồi, còn dùng giọng điệu ghét bỏ như vậy, nhấn mạnh rằng nàng khiến hắn cảm thấy chướng mắt!

Tốt! Tốt lắm! Vô cùng tốt!

Nàng cũng đứng lên, chỉ chỉ ngoài cửa, cười như không cười, nói: "Một khi đã như vậy, người còn ăn vạ nơi này làm gì? Biệt viện này của ta rất đơn sơ, nói vậy cũng chướng mắt người đi?"

Nàng nâng cằm lên, tươi cười mang theo lạnh lẽo, trong mắt hàm chứa lửa giận, cũng bởi vậy mà rạng rỡ kinh người.

Nam nhân nhìn vào đôi mắt lung linh rực rỡ kia, cảm thấy chính mình tựa hồ đã bị mê hoặc.

Hắn luôn cảm thấy, ánh mắt này thật quá quen thuộc, phảng phất như cách đây rất nhiều năm phía trước, hắn cũng đã từng bị một đôi mắt như vậy mê hoặc, bị hấp sâu trong tươi cười giáo hoạt mà quyến rũ của nàng.

Kể từ lúc đó, hắn luôn khao khát nó ngay cả trong giấc mơ của mình.

Ngay cả khi lên tận cùng trời xanh, xuống tận cùng hoàng tuyền, rốt cuộc không cách nào chạy thoát.....

**Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền (Nguyên văn: 上穷碧落下黄泉): Nghĩa, lên tận cùng trời xanh, xuống tận cùng hoàng tuyền (âm phủ, sâu dưới lòng đất). (thoroughly up in the blue beyond, down in the Yellow Springs (below the earth).) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Nhưng, hắn và tiểu nha đầu này, rõ ràng chỉ vừa mới biết nhau cách đây mấy ngày phía trước mà thôi.

Trong khi nam nhân bị phân tâm, ánh mắt nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, cũng càng thêm thâm trầm khó dò.

Mặt khác, Hoàng Nguyệt Ly lại trở nên bức bối vì bị hắn nhìn chằm chằm.

Màu sắc ánh mắt lim dim này là có ý gì? Nhìn vẻ ngoài của nam nhân này, chẳng lẽ thật sự là kẻ biến thái??

Sau một lúc lâu, nam nhân mới hồi phục tinh thần lại, quét một vòng trên gương mặt đang căng chặt của nàng, môi hơi câu lên.

"Có vẻ như ngươi thực sự không hề chào đón bốn tọa?"

Hoàng Nguyệt Ly cười đáp lại, "Nếu Các chủ đại nhân không xông vào phòng ta giữa lúc đêm khuya, còn áp a áp úng và không thể hiểu nổi như vậy, có khả năng ta sẽ hoan nghênh ngươi." Nam nhân lười biếng nói: "Sao ngươi có thể đổ lỗi cho bốn tọa đây? Chính ngươi mới là người không hiểu đạo lý đãi khách. Bốn tọa tới lâu như vậy, ngay cả một ly trà ngươi cũng chưa pha, làm sao ngươi có thể trông mong bốn tọa sẽ nói tin tức cho ngươi?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Điều này đơn giản, Thái Vi....."

Nàng nâng cao giọng nói, đang muốn gọi Thái Vi đi pha trà đãi khách.

Nhưng lời nói còn chưa ra khỏi miệng, bỗng nhiên trên môi nóng lên, một ngón tay trắng như ngọc đã ấn ở trên môi nàng.

Nam nhân cúi người, tiến đến trước mắt nàng, cười nhẹ nói: "Gọi nha hoàn làm gì? Bốn tọa..... muốn uống trà do ngươi tự pha."

Hơi thở cường đại đầy nam tính, tấn công vào mũi của nàng. Môi mỏng thanh lãnh và tao nhã cách gần như vậy, phảng phất giống như chỉ cần nam nhân nghiêng đầu, lập tức có thể hôn lên gương mặt nàng.

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly, nháy mắt đã nhuộm màu đỏ, ngay cả hô hấp cũng rối loạn vài phần.

Nàng hất tay nam nhân ra, nói: "Pha trà thì pha trà, làm gì phải động tay động chân? Bất quá nơi này của ta chỉ có nước lạnh, ngươi muốn ta pha trà, chỉ có thể uống trà lạnh."

Nếu không phải bởi vì thực tế nàng còn phải dựa vào hắn để bán huyền khí, nàng..... nhẫn!

Nhưng món nợ này nàng sẽ nhớ kỹ, sớm muộn gì hắn cũng phải trả giá đại giới!

Nam nhân nhìn thấy bộ dáng có vẻ bình tĩnh của nàng, đã đoán ra được ý nghĩ của nàng.

Nhưng hắn cũng không có gì phải lo lắng, tiểu hồ ly này đã chú định là không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Nếu sau này hai người ở bên nhau, tiểu hồ ly muốn động móng vuốt khi nhằm chán, hắn không ngại phối hợp cùng chơi với nàng, bắt lấy nụ cười Vương phi của hắn.

Hắn thuận theo tay của Hoàng Nguyệt Ly, bằng cách nghiêng người về phía sau, đồng thời nói: "Có vấn đề gì không?"

Ánh mắt hắn chợt lóe, vươn bàn tay to với khớp xương rõ ràng, nhẹ nhàng đặt ở trên nắp ấm trà, chỉ qua vài lần hô hấp, khối nhẹ liền thoát ra ngoài từ nơi vôi ấm.

Hiển nhiên, nước trong ấm trà đã là nước sôi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Hương Vị Không Tội

Nam nhân thu hồi tay, mỉm cười với Hoàng Nguyệt Ly, "Trà đã nóng."

Hoàng Nguyệt Ly lại không có lời nào để nói, chỉ có thể lấy một cái chén trà, đổ đầy một tách nước trà, đẩy đến trước mặt nam nhân.

"Cho người, uống đi!" Nàng nói với giọng không có thiện cảm.

Nam nhân không cầm lấy tách trà, nhướng mày, nói: "Như thế nào? Đây là thái độ đãi khách của người? Nói không khách khí như vậy, người không biết còn tưởng rằng bốn tọa có thù oán gì với người!"

Ăn đậu hủ nàng nhiều như vậy, còn không phải là có thù oán hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly trừng hấn một cái, đặc biệt là khi nhìn đến độ cong ngả ngón trên khoé miệng của nam nhân, càng hận không thể trực tiếp tát cho hấn một cái!

Nhưng nam nhân hiển nhiên đã nhìn ra ý đồ của nàng, trong ánh mắt mang theo vài phần ý cười chế giễu, tư thái thân nhiên, nhưng thần thức hấn lại bị phong tỏa trong phạm vi toàn bộ căn phòng. Bất luận mờ ám nào của Hoàng Nguyệt Ly, đều không thể tránh được ánh mắt hấn.

Hoàng Nguyệt Ly cắn chặt răng, nói với bản thân mình phải thật bình tĩnh.

Nàng nhìn chằm chằm vào đôi mắt nam nhân, tức giận nói: "Các chủ đại nhân, mời dùng trà!"

Nam nhân vẫn không nhúc nhích.

Hoàng Nguyệt Ly càng giận sôi máu, hỏi: "Lại làm sao vậy?"

"Mời người uống trà, chẳng lẽ không nên dùng cả hai tay đưa chén trà tới trước mặt đối phương sao? Cứ đẩy tới đẩy lui tách trà như vậy, không phải là quá thất lễ hay sao? Người dù gì cũng là thiên kim Hầu phủ!"

Hoàng Nguyệt Ly nở nụ cười, "Phải không? Ngược ngược, là ta làm không đúng, để ta thử lại lần nữa."

Khi đang nói, nàng duỗi tay nâng chung trà lên, ngón tay vừa động, liền đưa tách trà đến trên mặt nam nhân!

Mặc dù trong chớp mắt nam nhân bị mê hoặc bởi nụ cười của nàng, nhưng ngay khi Hoàng Nguyệt Ly vừa động, hấn lập tức phản ứng lại.

Tách trà trong tay Hoàng Nguyệt Ly vừa mới nghiêng một chút, tay nàng đã bị người nắm chặt.

Bàn tay to thon dài như ngọc và cứng rắn như sắt thép tràn đầy sức mạnh, bao bọc toàn bộ tay nhỏ trắng nõn tinh tế của nàng, nắm chặt.

Hoàng Nguyệt Ly muốn rút tay về, nhưng giãy giụa vài cái, trước sau không chút di chuyển.

Nam nhân nhìn nàng cảm thấy buồn cười, tiếp tục tăng thêm lực trên tay, từng chút từng chút một, kéo tay nhỏ của nàng cùng với tách trà trong tay, hướng về phía hấn.

Sau đó, dưới ánh nhìn thù hận của Hoàng Nguyệt Ly, hấn cười nhạt nắm lấy tay nàng, đưa chén trà đến bên miệng mình, nhẹ nhàng nhấp nhấp một ngụm.

Giống như có ý, tựa như vô tình, bờ môi của hấn cọ qua đầu ngón tay trắng nõn của Hoàng Nguyệt Ly, đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua, để lại một chút cảm giác ướt át.

"Hương vị không tồi." Nam nhân cười nói một cách có chủ ý.

"Người!"

Ngay khi tay nàng được tự do, Hoàng Nguyệt Ly lập tức nhanh chóng rút tay về, còn mạnh mẽ xoa xoa trên vạt áo.

Nam nhân cười nói: "Đây là chuyện gì vậy? Là nước trà quá nóng, khiến tay tam tiểu thư bị phỏng hay sao? Để bốn tọa nhìn xem? Bốn tọa đây có được trị phỏng, có thể cho người dùng một chút?"

Hoàng Nguyệt Ly thấy hấn càng nói càng thái quá, thật sự đã không còn kiên nhẫn nữa, "bốp" một tiếng, nặng nề đặt chén trà trên bàn.

"Được, trà người cũng đã uống xong, phô trương cũng đã đủ rồi, rốt cuộc có nói hay không?"

Nam nhân nhìn thấy bộ dáng tức muốn học máu của nàng, cười thầm trong lòng.

Tuy nhiên hấn cũng biết, mặc dù việc trêu đùa tiểu hồ ly này rất thú vị, nhưng thủ đoạn của tiểu nha đầu cũng rất nhiều, hiện tại chỉ vì có điều cớ kị nên mới cố gắng nhẫn nại với hấn.

Nếu như thật sự bức nàng trở nên nóng nảy, khiến nàng không màng tới tất cả mà ra tay, chỉ sợ hấn cũng sẽ bị ăn chút mệt.

Quan trọng hơn là, mục đích hẳn tới nơi này là tìm hiểu về Vương phi tương lai của hắn, cũng không phải thật sự muốn chọc nàng tức giận.

Cho nên, cũng là lúc nên dừng lại nơi đây. Chơi đã đủ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bốn Tọa Sẽ Phụng Bồi Tới Cùng

Nam nhân nhẹ nhàng lắc đầu, giống như bắt đắc dĩ nói: "Sao ngươi lại nóng vội như vậy? Lúc này ta chỉ vừa mới uống một miếng nước, ngay cả điểm tâm cũng chưa ăn....."

Nếu nói ánh mắt có thể hóa thành đao nhọn, chỉ sợ nam nhân đã bị Hoàng Nguyệt Ly cắt giống như cắt đậu hủ.

Khi hắn nhìn thấy thế thì thu liễm lại, sửa lời nói: "Tuy nhiên, nếu ngươi muốn biết như vậy, bốn tọa sẽ nói cho ngươi cũng không hại gì."

"Mau nói!"

Nam nhân nói: "Vận khí của ngươi không tồi, bảy ngày sau, chính là thịnh hội bán đấu giá hàng năm của Thiên Trân Các, cũng là sự kiện lớn nhất Nam Việt Quốc, huyền khí của ngươi vừa lúc có thể làm bảo vật cốt lõi để trấn áp hội bán đấu giá."

Hoàng Nguyệt Ly như suy tư gì nói: "Hội đấu giá hàng năm?"

"Không tồi." Nam nhân bổ sung nói, "Đến lúc đó sẽ có rất nhiều bảo vật quý hiếm được bán ra. Cho dù đó là thiên tài địa bảo, hay là đan dược và huyền khí, đều bao hàm trong đó. Rất nhiều thế lực từ các cường quốc lân cận, cũng sẽ có mặt tại hội bán đấu giá."

Hoàng Nguyệt Ly có chút không tin nhìn nam nhân trước mắt, hỏi: "Ngươi tin rằng người mua lớn sẽ có mặt sao? Vạn nhất không có người nào nhận ra giá trị của các mặt hàng, huyền khí của ta chẳng phải là phải bán rẻ hay sao?"

Đối với các sự kiện như hội đấu giá, Hoàng Nguyệt Ly đã quá quen thuộc.

Kiếp trước là luyện khí sư cấp 9 duy nhất của Thiên Lăng Đại Lục, nhiều tác phẩm của nàng đều được bán ra với giá trên trời tại hội đấu giá.

Cho nên, nàng cũng biết rõ phương thức làm việc của môn đạo này.

Giá cả của bảo vật mang ra bán đấu giá, tuy rằng chủ yếu quyết định bởi giá trị của bản thân bảo vật đó, nhưng, nếu quảng bá đúng phương pháp, khẳng định sẽ được bán ra với giá càng cao!

Bởi vậy, đối với luyện khí sư mà nói, lựa chọn hợp tác với một nhà đấu giá có thực lực, cũng là quan trọng nhất.

Nam nhân vuốt tay gõ trên chóp mũi nhỏ tinh xảo của nàng, cười nói: "Ngươi đang lo lắng điều gì? Ngươi cứ việc yên tâm, có bốn tọa ở đây, đảm bảo tiêu tham tiền ngươi có thể kiếm được tiền! Hơn nữa, dựa vào bản lĩnh của ngươi, luyện chế những huyền khí đó bất quá chỉ là chuyện nhỏ không cần tốn công sức, ngươi hà tất phải xem trọng đến giá của mỗi một kiện như vậy?"

"Ngươi thì biết gì?" Hoàng Nguyệt Ly thương hắn một cái nhìn xem thường.

《Thiên Hoàng Cửu Biến》là công pháp nghịch thiên, mỗi một tầng tu luyện đều đòi hỏi phải có tài nguyên và linh thạch tăng lên gấp mười lần, gấp trăm lần.

Thậm chí trong kiếp trước, nàng là luyện khí tông sư, đã từng ngồi dưới tài phú kếp xù, nhưng khi nhìn đến những nhu cầu đó, cũng cảm thấy sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Đây quả thực chính là đang đốt tiền!

Thật sự có người có thể gom đủ nhiều tài liệu và linh thạch như vậy, luyện công pháp này đến biến thứ chín hay sao? Chỉ sợ ngay cả tông môn lớn nhất Lăng Thiên đại lục này là Thương Huyền Kiếm Tông (苍玄剑宗), cũng không có tài lực như vậy!

Không hổ là tuyệt thế công pháp mà chỉ đại gia tộc Thần giới mới có.....

Cho nên, để luyện thành 《Thiên Hoàng Cửu Biến》, từ giờ trở đi, nàng không thể buông tha bất luận cơ hội kiếm tiền nào, tận lực cướp đoạt hết thảy tài nguyên sẵn có.

Cũng chính vì như vậy, ngay cả những tên thị vệ trong Võ Uy Hầu phủ nàng cũng không buông tha.

Rốt cuộc, ngay cả những con muỗi nhỏ nhất cũng có thịt.....

Nam nhân không biết những tính trong lòng nàng, nhưng nhìn nàng hơi nâng cằm trong bộ dáng kiêu ngạo mà đáng yêu, thật sự cảm thấy nàng rất dễ thương.

Đã nhìn nhiều thiên chi kiều nữ làm bộ làm tịch, lại nhìn tiểu hồ ly tràn đầy tự tin, tính cách thông tuệ tiêu sái như vậy, càng khiến hắn hoàn toàn không thể rời mắt.

Trong giọng nói của hắn cũng mang theo vài phần sùng nịch.

"Tốt tốt tốt, dù sao ngươi muốn có tiền, bốn tọa cũng sẽ phụng bồi ngươi tới cùng, cam đoan giúp ngươi kiếm đủ tiền."

"Lời này là thật sự?" Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nhìn hắn một cái, "Ta cần, chính là rất lớn rất lớn..... rất nhiều tiền, nói không chừng, cả đời ngươi đều không thể kiếm được nhiều như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Phụ Thuộc Vào Biểu Hiện Của Ngươi

Nam nhân nhìn chăm chăm vào đôi mắt sáng như nước mùa thu của nàng, trịnh trọng nói: "Vậy bốn tọa sẽ bồi ngươi kiếm tiền cả đời!"

Thời điểm khi hắn nói chuyện, khóe miệng còn mang theo một nụ cười dụ hoặc, giọng nói đầy hấp dẫn gọi cảm, rõ ràng mang theo dụ dỗ, tựa hồ..... chỉ là thuận miệng nói ra, muốn lừa gạt tiểu nha đầu trước mắt.

Nhưng ở trên khuôn mặt dưới mặt nạ của hắn, lại có sự nghiêm túc với nhân phẩm cao nhất.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly cũng không thể nhìn thấy biểu tình trên mặt hắn.

Thậm chí nếu có thể nhìn thấy, tại thời điểm này của nàng, có nằm mơ cũng đều sẽ không nghĩ đến, nam nhân này thật sự sẽ ở bên người nàng, bồi nàng đào hết mọi nguồn tiền có thể có, kiếm tiền cho đến khi đầy bồn đầy bát, một đường làm bạn với nàng cùng đi tới đỉnh.

Vì vậy, Hoàng Nguyệt Ly chỉ xem những lời nam nhân này nói đều là nói giỡn, căn bản không đặt ở trong lòng.

Nàng trừng mắt liếc nhìn nam nhân một cái, cất ngang một tiếng: "Tưởng bở! Muốn luôn hợp tác cùng ta? Không dễ dàng như vậy! Các huyền khí của ta xuất ra đều rất đảm bảo chất lượng, hơn nữa càng ngày cấp càng cao! Không lo không tìm thấy đồng bọn hợp tác! Muốn tiếp tục cùng mua bán với ta? Vậy trước hết phải xem biểu hiện lần này của ngươi!"

Nam nhân khẽ cười, ánh mắt cố tình nhìn từ trên mặt nàng chậm rãi trượt xuống, đảo qua cổ thon dài trắng nõn của nàng.

"Ngươi cứ việc yên tâm, bốn tọa tuyệt sẽ không khiến ngươi thất vọng."

"Vậy thì tốt rồi. Bảy ngày sau, ta sẽ chờ xem biểu hiện của ngươi."

Hoàng Nguyệt Ly giương mắt cười, nói: "À, đã nói hết lời, ngươi có thể đi rồi?"

Nam nhân sững sốt một chút, ngay sau đó lắc lắc đầu cười.

Tại sao trong mắt tiểu hồ ly, sự xuất hiện của hắn lại bị người ghét như vậy? Có bao nhiêu thiên chi kiều nữ xuất thân nơi tông môn cấp đỉnh, đều luôn âm thầm khao khát hắn, luôn nghĩ đủ các loại biện pháp để tiếp cận hắn.

Nhưng tiểu hồ ly này lại căn bản không thèm nhìn hắn, còn gấp không chờ nổi muốn đuổi người đi!

Tuy nhiên, càng quý dị hơn chính là, hắn cũng không bởi vì vậy mà cảm thấy không vui, ngược lại càng có khát vọng được nhìn thấy nàng, tiếp cận nàng....."Ngươi vội vã đuổi ta đi như vậy? Qua cầu rút ván, cũng không cần phải biểu hiện rõ ràng như vậy đi?"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, vô tội cười nói: "Các chủ đại nhân, ngươi nói ở chỗ nào? Ta chỉ nghĩ để ngươi có nhiều thêm một chút thời gian, cần thận chuẩn bị hội đấu giá thật hợp lý, miễn cho đến lúc đó thật sự không có người mua lớn xuất hiện, đỡ phải mất mặt!"

Nam nhân buồn cười trong lòng, *tiểu nha đầu này khinh thường mọi người bao nhiêu?*

Còn không phải chỉ là vài món huyền khí cấp 3 thôi sao? Nếu thật sự không ai mua, hắn có thể ném tiền ra khiến nàng vừa lòng, cũng là sự tình dễ như

trở bàn tay.

Tuy nhiên, huyền khí do tiểu nha đầu luyện chế ra xác thật có phẩm chất vượt trội, nhất định có thể bán được giá cao.

Nam nhân nhìn bộ dáng thiếu nữ trước mắt và cười khanh khách, trong lòng vừa động, không tự chủ được tiến gần hơn về phía nàng một chút.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn đề phòng hấn, thấy hấn càng dựa càng gần, vội vàng lui một bước ra sau.

Bằng tay vốn dĩ đã vươn ra, cố gắng để vuốt má nàng, lập tức ngừng lại ở giữa không trung.

Nam nhân có chút xấu hổ đứng dậy, "Được thôi, vậy bốn tọa sẽ đi trước. Bảy ngày sau tại hội đấu giá, người nhớ rõ tự mình tới đó nhìn xem, tránh cho đến lúc đó lại nói bốn tọa lừa dối tiền của người!"

"Ta đương nhiên muốn đến để xem! Nhưng ta không tin người!" Hoàng Nguyệt Ly tự nhiên nói.

Nam nhân nhìn nàng trong chốc lát, nói: "Vậy bốn tọa sẽ rời đi."

"Nhanh chóng đi đi! Chẳng lẽ còn muốn ta đưa người đi?"

Nam nhân nghe thấy vậy, bước đi về phía cửa, thời điểm đi ngang qua bên người Hoàng Nguyệt Ly, bỗng nhiên vươn cánh tay ra, dùng một tay kéo nàng vào trong lòng ngực mình.

Hắn nhanh chóng nhẹ nhàng hôn trên mặt Hoàng Nguyệt Ly một cái, ngay sau đó cười to nói: "Không cần đưa, tiểu nha đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Di Vật Của Bạch Lưu Phong

Thân pháp nam nhân nhanh như điện, trong chớp mắt đã không thấy bóng dáng tăm hơi.

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên không kịp phòng ngừa, không những đã bị chiếm tiện nghi, mà còn khiến trái tim cảm thấy ngọt ngào bao nhiêu.

Mãi cho đến sáng ngày hôm sau, còn cảm thấy bất bình căm giận.

Khi Thái vi bụng bữa sáng đến, cũng bị hoảng sợ bởi sắc mặt khó coi của nàng, bắt đầu có chút nơm nớp lo sợ.

Nhìn thấy trên khay có bánh bao nóng và bánh mứt táo, tâm tình của Hoàng Nguyệt Ly trở nên tốt hơn nhiều.

Trước kia, biệt viện không có phòng bếp riêng, chút cơm cũng phải đi đến Võ Uy Hầu phủ để lấy, mà phòng bếp Hầu phủ lại thuộc thẩm quyền của phu nhân Hầu gia, đương nhiên sẽ khó khăn hơn đối với bọn họ.

Mỗi lần tới lấy cơm đều là cơm thừa canh cặn, hơn nữa đều đã nguội lạnh.

Là một người tham ăn rất chú trọng đến phẩm chất đồ ăn, Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy cuộc sống này thật sự là không có cách nào để nhẫn.

Bởi vậy, lần trước thời điểm chọn mua hạ nhân, nàng cố ý tự mình chọn một đầu bếp có thâm niên, nghe nói gia gia trong nhà năm xưa còn từng làm ngự trù (làm việc trong nhà bếp hoàng gia), đặc biệt là rất am hiểu cách làm điểm tâm.

Ăn xong cơm sáng, Thái Vi cầm những đĩa thức ăn đang muốn lui ra, bỗng nhiên bị gọi lại.

"Đứng rồi, Thái Vi. Người có biết hay không..... trước khi cha ta mất tích, có lưu lại thứ gì cho ta hay không?"

"A?" Thái Vi sững sờ trong giây lát, "Tam tiểu thư, ngài vì sao lại đột nhiên hỏi điều này? Lão Hầu gia lưu lại cho ngài rất nhiều đồ, nghe nói có 7 thôn trang, hơn 10 cửa hàng, trước kia còn có nhiều vàng bạc châu báu và tranh chữ đồ cổ, tuy nhiên, lúc trước khi ngài còn nhỏ tuổi, Hầu gia đều đã tiếp quản hết....."

Thái Vi vừa nói, vừa cẩn thận nhìn sắc mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Tam tiểu thư, đều là do nô tỳ không tốt, không thể ngăn lại người Hầu gia phái tới, giữ lại những cái đó....."

"Không có việc gì, ta không phải hỏi người điều này."

Hoàng Nguyệt Ly ngắt lời Thái Vi, châu báu tranh chữ gì đó, đều chúng mất nằng, lấy đi cũng đã cầm đi rồi.

Nàng dừng lại một lát, lại hỏi: "Ta đang muốn nói..... cha ta thân là cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, chẳng lẽ không lưu lại đan dược, tài liệu, còn có huyền khí gì đó cho ta? Các loại công pháp huyền kỹ nữa?"

Thái Vi có chút mờ mịt chớp chớp mắt, nói: "Điều này..... lão gia có lưu lại một ít đan dược dùng để chữa thương, đặt ở ngay trên giá sách nơi thư phòng, đại khái vốn dĩ có bảy tám bình, sau đó bị nhị tiểu thư cầm đi khá nhiều, chỉ dư lại hai bình. Những thứ khác..... nô tỳ thật sự không có ấn tượng....."

Hoàng Nguyệt Ly nhú nhú mày.

Đan dược mà Thái Vi nói đến, nằng có ấn tượng, đơn giản chính là Huyết Chi Đan thượng phẩm cấp 1 mà thôi, đối với người thường là thánh dược chữa thương, đối với võ giả cấp cao mà nói, có tác dụng rất hạn chế.

Theo tin tức gần đây mà nằng nghe được, Bạch Lưu Phong năm đó cũng không phải chỉ là hư danh, thực lực xác thật là rất mạnh.

Hắn mất tích khi mới 25 tuổi, tu vi cũng đã đạt tới cấp độ 6 của Địa Huyền Cảnh, cho dù là trong bảy đại thánh địa, cũng là phi thường hiếm thấy.

Huống chi, Bạch Lưu Phong ở một tiểu quốc căn cỗi như Nam Việt Quốc, tài nguyên, công pháp đều thực sự khuyết thiếu, điều kiện cực kỳ gian khổ, tuổi còn trẻ như vậy mà có thể đạt tới Huyền Cảnh, thiên phú ít nhất cũng là phẩm cấp 8.

Một nhân vật như vậy, đã để lại cho nữ nhi chỉ vài món châu báu tranh chữ bình thường và đan dược phẩm cấp 1?

Hoàng Nguyệt Ly đã bày tỏ nằng không tin.

Hơn nữa, rõ ràng là Bạch Lưu Cảnh và Bạch Nhược Kỳ cũng không tin, cho nên mới tìm mọi cách đưa ra nghi vấn với Bạch Nhược Ly, muốn tìm ra nơi mà di sản chân chính đã rơi xuống.

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ một lát, lại hỏi: "Như vậy, Thái Vi, ngươi hãy suy nghĩ thêm chút nữa. Trước khi cha ta rời đi, thật sự chưa từng để lại cái gì cho ta hay sao? Có vật nhỏ hơn một chút, ví dụ như chìa khóa gì đó hay không?"

Thái Vi lắc đầu nói: "Chìa khóa? Nô tỳ không có ấn tượng."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Phá Huỷ Hết Cho Ta!

Hoàng Nguyệt Ly nhìn chăm chăm vào đôi mắt nằng ta, nói: "Phải không? Ngươi lại cẩn thận ngẫm lại xem?"

Nàng đã dùng tới thông thiên đồng thuật, ảnh hưởng rất nhỏ đến thần thức Thái Vi.

Ánh mắt Thái Vi lập tức trở nên mê ly.

Nhưng một lát sau, nằng ta vẫn lắc lắc đầu, "Tam tiểu thư, nô tỳ thật sự không có ấn tượng!"

Hoàng Nguyệt Ly biết nằng ta nói không sai, chỉ có thể phát phát tay, nói: "Thôi được, ta đã biết, ngươi đi nghỉ trước đi."

Thái Vi đi rồi, Hoàng Nguyệt Ly nhắm mắt tự hỏi trong chốc lát, sau đó đi tới trong viện.

Đình viện biệt viện đã không còn có bộ dáng tiêu điều nữa, từ sau khi tuyển chọn một số lượng lớn nô bộc, trong viện đã được tu chỉnh lại, không chỉ có có cơ quan do Hoàng Nguyệt Ly thiết kế, còn trồng rất nhiều loại hoa cỏ xinh đẹp.

Nhóm nha hoàn và gã sai vặt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly đi ra, sôi nổi hướng về phía nằng thỉnh an và hành lễ.

"Tam tiểu thư mạnh khỏe!"

"Thỉnh an tam tiểu thư!"

Hoàng Nguyệt Ly gọi mấy gã sai vặt, chỉ vào một toà núi giả ở phía đông bắc, nói: "Mấy người các ngươi, giúp ta phá hủy hết mấy toà núi kia!"

"Cái gì?"

Những gã sai vặt hai mặt nhìn nhau, đều cho rằng mình đã nghe lầm.

Khu núi giả này đã tồn tại trong một khoảng thời gian ở biệt viện, được xem như là một trong số ít cảnh trí trong viện, cứ như vậy liền bị đập đi?

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Các người không nghe lầm, phá hết cho ta. Trong khoảng thời gian này ta đã truyền thụ công pháp tu luyện cho các người, nhìn xem các người đều đã luyện không tồi, sẽ không phải ngay cả một tòa núi giả đều đập không nổi đi?"

"Nô tài không dám, tam tiểu thư ngài chờ một chút, nô tài lập tức đi!"

Tam tiểu thư truyền thụ công pháp tu luyện trân quý cho bọn họ, ân tình này quá lớn, quả thực giống như tạo cho bọn họ một cuộc sống mới. Bởi vậy, tất cả hạ nhân đều tôn sùng Hoàng Nguyệt Ly là thần minh, trung thành và tận tâm, đối với mệnh lệnh của nàng không dám cãi lời.

Không bao lâu, toà núi giả có tạo hình độc đáo bên cạnh ao nhỏ đã biến thành một đồng đá vụn.

Gã sai vặt trở về phục mệnh: "Tam tiểu thư, đã phá xong rồi, ngài xem có muốn thỉnh vị đại sư làm vườn nào đó đến quý phủ thiết kế lại một lần nữa không?"

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, "Không cần, cái kia cũng đập đi!"

Bọn hạ nhân quay đầu nhìn lại, phát hiện tam tiểu thư đang chỉ về phía hành lang của căn phòng Tây Sương! Hành lang này được gắn liền với toàn bộ tòa Lâu Vũ, nếu phá hủy một đoạn, hình ảnh chính thể đều sẽ bị phá hư, thoát nhìn sẽ giống như hiện trường thi công.

Tam tiểu thư không phải đã bị điên rồi chứ ?

Nhưng mà, thái độ của Hoàng Nguyệt Ly rất kiên quyết, mọi người đành phải nghe theo phân phó của nàng, lại bắt đầu đập phá hành lang.

"Hãy lấp cái hồ nước này lại cho ta....."

"Cây kia cũng chặt đi cho ta....."

Một buổi sáng, Hoàng Nguyệt Ly chỉ huy một đám hạ nhân, phá hủy toàn bộ biệt viện Hầu phủ. Hiện trường tương tự như hậu quả của một cơn lốc xoáy thổi qua.

Bọn hạ nhân vốn đang cảm thấy, tam tiểu thư có thể đang muốn tu sửa lại sân viện một chút, kết quả là nàng lại phá hủy nhiều nơi như vậy, hơn nữa không có một chút quy luật nào, hoàn toàn giống như là đang có ý định phát tiết.

Không phải là bị cái gì kích động đi?

Thái Vi chạy ra ngăn cản một lần, nhưng đã không thành công. Nàng ta chỉ biết lo lắng, còn nghĩ rằng đầu óc của tiểu thư nhà nàng thật sự không rõ ràng lắm.

Hoàng Nguyệt Ly lại làm lơ những ánh mắt khác thường đó, đứng ở trung tâm của đồng phế tích, ngẩng đầu nhìn vị trí của mặt trời. Ngón tay ngọc dài nhỏ nhếch lên về phía trước, làm thành pháp quyết, hai mắt nhắm lại, nàng nhanh chóng bắt đầu tính toán.

Thời điểm vừa mới trọng sinh, nàng đã cảm nhận được tính đặc thù của biệt viện này, tuy rằng thoát nhìn bề ngoài rất rách nát, nhưng thật ra kiến tạo của nó đều rất đáng chú ý, âm thầm tương hợp cùng với thuộc tính của trời và đất.

Các tòa biệt viện xung quanh Lâu Vũ, vừa lúc cấu thành một trận pháp ẩn nấp.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Trận Pháp Ẩn Nấp

Nhưng qua nhiều năm, không được tu sửa lại, một số đường trận đã bị xói mòn, trận pháp hoàn toàn không thể phát huy tác dụng của nó.

Ban đầu, nàng còn cảm thấy có chút kỳ quái, không biết Bạch Lư Phong vì sao lại bày ra trận pháp ở chỗ này, hiện tại kết hợp với những lời của Bạch Lư Cảnh đã nói, chân tướng gần như đã chắc chắn.

Khẳng định rằng Bạch Lư Phong đã ẩn dấu thứ gì đó ở biệt viện, nhưng không muốn để người phát hiện ra.

Tòa trận pháp này được tạo ra bởi trận thuật sư cấp 5 hoặc cao hơn, với trình độ tu luyện ở Nam Việt Quốc, căn bản là không ai có khả năng phá giải.

Tuy nhiên, bởi vì nhiều huyền khí cấp cao đều được khắc trên văn trận để tăng lên hiệu quả sử dụng, do đó, rất nhiều luyện khí sư cao cấp cũng sẽ có nghiên cứu nhiều hơn đối với trận pháp.

Kiếp trước Hoàng Nguyệt Ly cũng từng nghiên cứu qua trận pháp, cho nên mới có thể chỉ liếc mắt nhìn một cái đã thấu hiểu về sự huyền bí trong đó.

Nàng sai người đập phá hết đồ vật ở trong sân, cũng không phải bởi vì có tiền nên tùy hứng, mà là muốn loại trừ những chướng ngại vật theo những phương hướng khác nhau, khiến cho toàn bộ trận pháp hiện ra rõ ràng hơn.

Trận Thuật là một môn tài nghệ rất cao thâm, cần phải có lực lượng tính toán và kiểm soát rất lớn, mới có thể ngưng tụ với các quy luật của thiên địa huyền khí và tạo ra quy tắc của riêng họ. Việc tạo ra những gắn kết nhỏ nhỏ trong văn trận, tất cả đều phải dựa vào linh lực của trận thuật sư.

Bởi vậy, khả năng thiên phú huyền lực của trận thuật sư đều giống nhau, nhưng ở trên phương diện linh lực, đều là những thiên tài có đẳng cấp cao nhất.

Hoàng Nguyệt Ly đứng ở trong sân trong thời gian một nén nhang, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Trong đáy mắt, một luồng ánh sáng tràn qua.

Ngay sau đó, nàng lập tức đi về hướng thư phòng.

Nơi đó, đúng là mắt trận của trận pháp ẩn nấp này.

Nếu như để những trận thuật sư khác biết rằng, nàng chỉ dùng một khoảng thời gian ngắn như vậy, lập tức phá giải được một trận pháp cấp 5, phỏng chừng trông mắt đều sẽ rút ra ngoài, tuyệt đối không thể tin.

Nhưng, ở trong viện này, không có người nào có thể hiểu được.

Trên thực tế, tất cả mọi người đều cảm thấy Hoàng Nguyệt Ly giống như đã bị điên. Hoàng Nguyệt Ly vừa động, Thái Vi lập tức đuổi theo, kêu lên: "Tam tiểu thư, ngài muốn đi đâu? Ngài ngài..... ngài không có việc gì chứ? Có phải là đã sinh bệnh hay không? Sốt? Đầu choáng váng? Nô tỳ đi tìm đại phu qua đây....."

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại nói: "Ta không có việc gì. Ta muốn ngồi ở trong thư phòng một lát, người hãy tìm người quét tước sân vườn một chút, đừng tới quấy rầy ta."

"Nhưng..... nhưng, tam tiểu thư....." Nếu ngài bị bệnh thì phải điều trị a!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly không đợi nàng ta nói xong, lập tức "rầm" một tiếng đóng cửa thư phòng lại.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Bị tách với thế giới bên ngoài, Hoàng Nguyệt Ly lại bắt đầu bất quyết và nhảm tính một lát, đi đến một vách tường bên cạnh thư phòng.

Mặt tường thoạt nhìn có chút cổ xưa, một số nơi trát sơn đã bị rạn nứt.

Ngón tay trắng nõn của Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng đụng chạm vài cái ở trên mặt tường.

Bỗng nhiên, nàng nghe thấy vài tiếng vang nhỏ "tạch tạch", thư phòng bên cạnh giá sách tách ra từ giữa, lộ ra một Âm Cách ở mặt sau.

Trong Âm Cách (暗格: không gian tối), lẳng lặng nằm yên một chiếc hộp gỗ đồ nhỏ.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly sáng lên, "Nguyên lai, trận pháp ẩn nấp muốn che dấu, chính là thứ này! Quả nhiên ta không hề đoán sai!"

Nàng cẩn thận kiểm tra xung quanh Âm Cách một chút, tin tưởng không có cơ quan ám khí khác, mới cẩn thận lấy chiếc hộp ra, đặt lên trên bàn.

Chiếc hộp này đặc biệt nhỏ, chỉ lớn bằng hai bàn tay.

Hoàng Nguyệt Ly đối mặt với ánh sáng mặt trời, quan sát một chút, phát hiện bốn phía của chiếc hộp này rất kín kẽ, giống như đã dùng một khối gỗ hoàn chỉnh điêu khắc thành, hoàn toàn không thể nhìn thấy nơi nào có thể mở ra, cũng không có lỗ cắm chìa khóa.

Với tư cách là người thành thạo luyện khí, nàng rất rõ ràng, chiếc hộp này khẳng định cũng là một kiện huyền khí có chế tác hoàn mỹ, cần phải có phương pháp đặc thù mới có thể mở nó ra.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Hùng Hải Tử Không Biết Sống Chết

Nếu nàng cố gắng mở nó, không chỉ không thể mở hộp ra, mà còn có thể sẽ kích hoạt các cơ quan ẩn trong hộp, nói không chừng sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Tuy nhiên, đó cũng không phải là điều quá khó đối với Hoàng Nguyệt Ly.

Loại hộp liên mạch này, chính nàng đã từng tạo ra hàng trăm chiếc, rất rõ ràng cơ chế bên trong.

Nàng đặt chiếc hộp thẳng xuống, quan sát hoa văn trên nắp hộp một chút, sau đó thật cẩn thận ấn vài lần theo một số phương hướng khác nhau.

Chiếc hộp phát ra một tiếng vang nhỏ "lách cách".

Trái tim Hoàng Nguyệt Ly nhảy lên, nàng biết rằng chiếc hộp đã được kích hoạt.

Tuy nhiên, nàng còn chưa kịp cao hứng, phía trên chiếc hộp bỗng nhiên loé lên một luồng ánh sáng nhẹ, đối mặt với ánh mặt trời, cơ hồ không thấy rõ lắm.

Hoàng Nguyệt Ly phản ứng rất nhanh, lập tức lẩn mình xông ra ngoài cửa phòng.

Ngay sau đó, trong thư phòng truyền đến ba tiếng vang lớn "bịch bịch bịch", một trận chấn động kịch liệt, trực tiếp phá nát cửa thư phòng và cửa sổ.

Không chỉ có như thế, dòng khí cường đại còn chạy luôn ra khỏi cửa phòng.

Hoàng Nguyệt Ly không kịp trốn tránh, bị phun một đầu màu đen và màu xám, gần như rơi thẳng xuống mặt đất, quả thực là chặt vật bất kham!

Nàng bị dòng khí đẩy lên một khoảng cách khá xa, bị thổi khắp trong viện mới dừng lại.

Nàng đứng thẳng eo, xoa xoa mồ hôi trên mặt, nhưng phát hiện tay mình dính một mảng màu đen, đột nhiên trái tim cảm thấy nguy hiểm!

Kiếp trước của Hoàng Nguyệt Ly chính là luyện khí sư cấp 9, loại hộp liên mạch cấp 9 này thoát nhìn không có gì đặc biệt, chẳng lẽ nàng đã phán đoán sai?? Không chỉ thất bại trong việc mở ra, mà còn kích hoạt cơ quan ẩn trong đó??

Sao điều này có thể xảy ra?

"Thật sự quá tà môn! Rốt cuộc, ta đã làm sai ở đâu?"

Hoàng Nguyệt Ly bĩu môi, oán giận một câu, đang nghĩ tiếp tục quay lại tìm hộp.

Thái Vi đã chạy tới, ngăn ở trước mặt nàng. "Tam tiểu thư, tam tiểu thư, chờ một chút! Hôm nay rốt cuộc có chuyện gì xảy ra với ngài vậy? Đầu tiên là phá hết toàn sân, thiếu chút nữa lại phá luôn thư phòng, ngài thật sự..... thật sự không có vấn đề gì chứ?"

Thái Vi thật cẩn thận hỏi, giọng nói không dám quá cao, giống như sợ kích thích đến nàng.

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly cong lên.

Nàng biết bản thân mình hôm nay đã làm một loạt các động tác có chút kỳ quái, tuy nhiên, nha đầu này cũng không cần biểu lộ ra vẻ mặt giống như nàng đang bị bệnh đi?

.....*Editor: Emily Ton*.....

"Chi chi --! Chi chi --!"

Vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng chim hót thanh thúy, một con chim nhỏ màu đỏ vàng có lông xù xù xiêu xiêu vẹo vẹo bay đến, dừng ở trên tay áo của Hoàng Nguyệt Ly.

Trong miệng nó còn ngậm một cái chân gà còn lớn hơn so với thân mình nó, đã được nướng thơm ngào ngạt và mềm ngon, lại còn đang chảy dầu mỡ xuống.

"A, Vương Tài! Vừa rồi nó tỳ nhìn thấy lồng sắt trống rỗng, tìm nó đã lâu, nguyên lai là đến phòng bếp đi tìm cái ăn! Dễ thương, rất thông minh, rất đáng yêu....."

Thái Vi mang về mặt kinh ngạc lẫn cảm thán.

Hoàng Nguyệt Ly lại giận sôi máu!

Bởi vì chỉ có nàng mới nghe hiểu âm thanh của tiểu phá điều kia, vài tiếng kêu *chi chi* đó có ý rõ ràng là nói: Xấu nữ nhân, quá ngu xuẩn. Đó là hộp

Huyết Vũ Khiên Ty (血羽牽丝), căn bản không phải mở ra như vậy! Còn không biết xấu hổ tự gọi mình là luyện khí sư cấp 9 cái gì! Ngu xuẩn ném về đến nhà!

Ánh mắt không có chút thiện cảm của nàng quét về phía tiểu phượng hoàng.

Hùng hài tử (chỉ đứa trẻ hư hỏng không biết nghe lời) này cổ tình còn không biết chết sống, đặc ý lắc lắc đầu nhỏ, đầu trên chân gà đều chảy lên tay áo của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly một tay xách nó lên, ném cái chân gà qua một bên, sau đó xách nó, lại vào thư phòng.

Nàng vừa mới nói Thái Vi hãy rời khỏi đây, tiểu phượng hoàng đã rơi xuống đất và biến thành tiểu hài tử với khuôn mặt bánh bao đáng yêu, nhào về phía ngoài cửa.

"Chân gà của tiểu gia! Trả lại chân gà cho ta! Chính ta đã ném trái cà buổi trưa ở trong phòng bếp, chọn một cái đùi gà mềm nhất!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tâm Địa Ngươi Quá Độc Ác!

Tiểu hài tử chỉ mới chạy ra được hai bước, đã bị Hoàng Nguyệt Ly nắm cổ áo sau lưng kéo lại, xách trở về.

"Đù rồi! Ta đã nói trong bữa tối hôm qua, sao lại luôn có dấu răng đáng ngờ, thì ra là đã bị tiểu tặc ngươi ăn vụng! Ngươi còn nếm từng cái chân gà một, có phải hay không?"

"Ách....."

Tiểu hài tử phát hiện ra mình đã nói lỡ miệng, rụt rụt cổ.

Nhưng rất nhanh, hấn lại đúng lý hợp tình nói: "Hừ, lần trước khi ta phun lửa thay ngươi, rõ ràng ngươi đã hứa với ta, sẽ cho ta ăn thịt mỗi bữa, chẳng lẽ ngươi muốn đổi ý?"

"Ta đã nói cho ngươi ăn thịt, nhưng không phải để ngươi ăn vụng!"

Tiểu hài tử vịn vẹo đầu một cái, ngạo mạn nói: "Thế thì thế nào? Tiểu gia ăn chân gà của ngươi, là đã cho ngươi mặt mũi! Nếu không phải tay nghề của đầu bếp ngươi có chút kỹ năng, tiểu gia ta sẽ không ăn đâu!"

"Nga, nguyên lai là cho ta mặt mũi....."

"Thế thì sao!"

Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói: "Chả trách người ta thường nói, phải giáo dục nghiêm khắc hơn đối với tiểu hài tử, không thể quá cưng chiều, xem ra là ta chưa có kinh nghiệm."

Tiểu hài tử ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện nụ cười của nữ ma đầu có chút âm trầm, lập tức cảm thấy nguy hiểm.

Hấn lui về phía sau một bước, "Ngươi..... ngươi muốn làm gì? Ta cảnh cáo ngươi....."

Không chờ hấn nói xong, Hoàng Nguyệt Ly đã dùng một tay bế hấn lên, hạ mặt xuống và đối mặt với hấn, sau đó đặt hấn lên trên đùi mình.

Bàn tay nàng vừa động, tiểu hài tử đã sợ tới mức khuôn mặt nhỏ trở nên nhợt nhạt, lập tức khóc lên như quỷ khóc sói gào.

"Cứu mạng, nữ ma đầu muốn đánh người! Ô ô ô, khi dễ ta là tiểu phượng hoàng không cha không nương không ca ca! Tâm địa ngươi quá độc ác! Được thôi, ngươi đánh đi, đánh chết ta, rốt cuộc sẽ không có ai nói cho ngươi biết, làm thế nào để mở cái hộp kia ra!"

Hấn vừa kêu khóc, vừa xoắn cổ, từ khe hở ngón tay lên nhìn biểu tình trên mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên chú ý tới đôi mắt nhỏ của hấn, không biết nên khóc hay nên cười.

Tiểu phá hài đã học ở đâu, biểu tình như thể sẽ bị nàng đánh chết.

Đừng bị lừa bởi tiếng khóc thảm của hấn, trên thực tế mặt đều không có một chút nước mắt, hơn nữa nàng còn chưa đụng tới móng hấn, hấn đã khóc lên như vậy, không phải hấn quá hăng hái hay sao?

Tuy nhiên, nghe thấy tiểu hài tử nhắc tới chiếc hộp, nàng vẫn buông hân ra.

"Người biết chuyện gì đã xảy ra với cái hộp kia?"

Hoàng Nguyệt Ly cũng không cảm thấy, những thành tựu của mình trong việc chế tạo huyền khí sẽ không bằng người khác, cho nên, chỉ có thể thuyết minh chiếc hộp kia có nơi nào đó không bình thường.

Tuy rằng nàng không thể nhìn ra, nhưng tiểu phượng hoàng dù sao cũng là thần thú, mặc dù không đáng tin cậy, nhưng kiến thức khẳng định vẫn cao hơn so với nàng, nói không chừng thật sự có thể nói ra đạo lý nào đó.

Trông mắt tiểu phượng hoàng vừa chuyển, nói: "Hắc hắc, điều này....."

Hoàng Nguyệt Ly vừa thấy ánh mắt này, liền biết xú tiểu quỷ đã học không tốt, đang muốn làm bộ làm tịch.

Nàng lập tức ngắt lời hân, "Tiểu Vượng Tài, tỷ tỷ muốn nhắc nhở ngươi, sự tình ngày hôm qua, tỷ tỷ còn chưa tìm người tính sổ đâu, hôm nay ngươi nói chuyện nhất định phải cẩn thận đấy!"

"Ngày hôm qua? Ngày hôm qua có chuyện gì?" Tiểu phượng hoàng khó hiểu nói.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: "Tiểu thí hài, ngươi chính là khí linh khế ước của tỷ tỷ, vì sao đêm qua tỷ tỷ đã triệu hoán ngươi rất lâu, ngươi cũng không xuất hiện vậy?"

Đêm qua, thời điểm các chủ Thiên Trần Các xuất hiện, Hoàng Nguyệt Ly đã từng nghĩ tới việc triệu hồi tiểu phượng hoàng ra ngoài, phun ra một ngụm phượng hoàng chân hỏa, cho dù không phun chết hân, cũng có thể khiến nam nhân kia lập tức cút đi!

Không nghĩ tới, trong thời khắc mấu chốt nghiêm trọng, tiểu thí hài lại không đáng tin cậy như vậy, gọi như thế nào cũng không có phản ứng. Nàng hoài nghi hân lại trốn đi ăn vụng đi!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Khả Năng Uy Áp Của Huyết Mạch

Tiểu hài tử mắt to chớp chớp, ngay sau đó sắc mặt trở nên cứng đờ.

"A..... cái này..... cái kia..... ngươi có làm hay không, nữ ma đầu! Sao ngươi muốn để ta đi đối phó với nam nhân khủng bố như vậy..... Nhân gia còn nhỏ tuổi, nhân gia còn muốn sống lâu thêm mấy năm nữa....."

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày nói: "Như thế nào? Nam nhân kia thực sự khủng bố như vậy sao? Đừng kiêu căng với ta, khẳng định là ngươi có ý không chịu xuất lực! Ăn chân gà của ta nhiều như vậy, sai ngươi làm chút việc nhỏ cũng không chịu, ngươi không biết xấu hổ sao? Ngươi chính là kẻ chỉ biết ăn mà không muốn làm?"

"Ta mới không phải là kẻ chỉ biết ăn mà không muốn làm!" Tiểu hài tử cố gắng biện minh, "Lời ta ta nói chính là sự thật, nam nhân mang mặt nạ kia thật sự rất, rất đáng sợ..... mà ngươi không hiểu. Trên người hân có một loại trường khí rất thần bí và cường đại, khiến người không thể thờ nổi."

Hoàng Nguyệt Ly ngắt ra, kỳ quái nói: "Được rồi, ta cũng cảm thấy thực lực của nam nhân kia rất phi phạm, tuy nhiên..... ngươi chính là thượng cổ thần thú phượng hoàng cường đại và lợi hại không phải hay sao? Ngay cả khi ngươi còn nhỏ tuổi, thực lực có khả năng còn kém so với hân, cũng không đến mức bị trường khí của hân ép tới mức không dám ngoi đâu đi?"

"Ta..... ta cũng không biết chuyện là như thế nào, nhưng ta thật sự không hề gạt ngươi!"

Tiểu phượng hoàng sợ nàng lại đánh lên mông nhỏ của mình, nhanh chóng che mông lại, di chuyển sang một bên để trốn, sau đó mới lắp bắp nói: "Ngay khi nam nhân kia vừa mới xuất hiện, từ trong xương cốt liền để lộ ra một luồng hơi thở cường thế của thượng vị giả rất bá đạo, khiến ta gần như phải quỳ gối dưới chân hân. Loại hơi thở này, phạm nhân các ngươi không thể cảm giác được, nhưng với ta mà nói, thật sự là rất khủng bố, cho nên ta mới không ra ngoài!"

"Thực sự khủng bố như vậy?" Hoàng Nguyệt Ly hồ nghi nói.

Tiểu hài tử gật gù đầu, "Thật sự thật sự! Ta cảm thấy huyết thống của hân nhất định rất cường đại, mới có thể khiến ta có loại cảm giác này....."

"Huyết thống?" Hoàng Nguyệt Ly nhíu mày, "Dạng huyết thống nào có thể còn cường đại hơn cả thượng cổ thần thú?"

Tiểu hài tử thực sự cũng có điều nghi hoặc, nghiêng đầu nghĩ nghĩ.

"Thật ra, nếu như ở Thần giới, một số huyết thống của gia tộc cao quý, huyết mạch đều sẽ cường đại hơn so với thần thú chúng ta, tuy nhiên, hiện tại là đang ở hạ giới..... ta thật sự nghĩ không ra....."

Hoàng Nguyệt Ly cau chân mày lại. Theo cách nói của tiểu phượng hoàng, chẳng lẽ nam nhân kia có huyết thống liên quan đến Thần giới?

Nhưng chuyện này không có khả năng a, bởi vì nghe nói trước đó mấy vạn năm, thông đạo giữa Đại Lục Thiên Lãng và Thần giới, bởi vì một số nguyên nhân đã bị phong bế lại, thiên địa huyền khí cũng trở nên rất thưa thớt.

Đó là lý do vì sao có rất ít võ giả cấp cao ở Đại Lục Thiên Lãng.

Hơn nữa, nếu thật sự nam nhân kia có huyết thống cao như vậy mà nói, cũng không nên ở lại trong loại tiểu quốc như Nam Việt Quốc. Với thiên phú của hắn, bất luận là thế lực nào trong Đại Lục Thiên Lãng, đều sẽ tranh nhau đi lung lạc hắn.

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ trong chốc lát, chỉ cảm thấy đầu hơi đau, nhưng vẫn không thể nghĩ ra điều gì.

Nàng lắc lắc đầu, bỗng nhiên khóe mắt loé sáng, nhìn thấy một thân ảnh đang lén la lén lút.

Tiểu hài tử đang bước những bước nhỏ, lén lút bước về phía cửa phòng.

Nàng ho nhẹ một tiếng, "Vượng Tài!"

"Chết tiệt!" Tiểu hài tử theo bản năng đứng thẳng dậy, "Không phải..... ta đang nói..... ta không phải là Vượng Tài! Ta có tên, ta gọi là....."

"Cho dù là miễn cưỡng bỏ qua sự tình ngày hôm qua, nhưng chuyện của cái hộp này là như thế nào? Ngươi hãy qua đây giải thích cho tỷ tỷ!" Hoàng nguyệt ly ngắt lời hắn.

"Àn..... điều này....." Tiểu hài tử còn muốn làm bộ làm tịch.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: "Vật nhỏ, ngươi nhất định phải suy xét cho rõ ràng, ngươi đã không thể bảo hộ tỷ tỷ, cũng không thể giúp tỷ tỷ mở hộp, vậy thì ta đây dường như ngươi làm gì? Bắt đầu từ ngày mai, toàn bộ chân gà của ngươi đều bị hủy bỏ!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Hạnh Phúc Tới Quá Đột Nhiên!

"Cái gì!" Tiểu hài tử thiếu chút nữa là nhảy dựng lên, "Sao ngươi có thể làm như vậy!"

Hoàng Nguyệt Ly cười thâm trong bụng, vươn ngón tay ngọc thon dài, quơ quơ ở trước mắt hắn.

"Chỉ bằng ta là chủ nhân của ngươi!"

"Là heo*..... nhân tài mới đúng!" Tiểu hài tử lẩm bẩm nói.

**Trong phiên âm tiếng Trung, từ chủ nhân được tạo bởi zhu ren (主人). Bởi vì heo cũng là zhu (猪), nên khi dùng cách chơi chữ có thể nói zhu như là... đầu heo/người.*

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Ngươi nói gì?"

"Không..... chưa nói gì....." Tiểu hài tử mếu máo, niêm phong miệng nhỏ, dùng cảm hướng về phía chiếc hộp "Cái hộp kia, thật ra nó không phải là hộp liên mạch giống như ngươi nói, mà nó gọi là hộp Huyết Vũ Khiên Ty. Khi ta còn là một con phượng hoàng nhỏ, đã từng nhìn thấy nó ở Thần giới, không nghĩ tới ở Đại Lục Thiên Lãng các ngươi cũng có!"

Hoàng Nguyệt Ly ngắt ra, "Thần giới?"

Sao lại là Thần giới?

Khó trách trước đây nàng chưa từng nhìn thấy qua thủ pháp làm cho hộp liên mạch như vậy, thì ra..... Đây là thủ pháp truyền tới từ Thần giới sao?

Tuy nhiên, Bạch Lưu Phong bắt quả chỉ là một Hầu tước ở tiểu quốc mà thôi, hắn làm thế nào mà có một cái hộp như vậy?

Tiểu phượng hoàng lại nói: "Người cầm lấy chiếc hộp, nhìn kỹ trong ánh sáng, có phải sẽ phát hiện, ở trên nắp hộp có một mảnh đồ án có hình dạng lông chim hay không?"

Hoàng Nguyệt Ly theo lời hành sự, đối chiếu với ánh sáng mặt trời chiếu hơn nửa ngày, mới ở một góc độ nhất định, nhìn thấy được một mảng đồ án mờ nhạt, nếu không có người nhắc nhở, căn bản không thể nhìn ra.

"Không sai, sau đó thì sao?"

"Loại hộp như Huyết Vũ Khiên Ty, chủ yếu là để người bên trong gia tộc dùng để truyền lại tin tức, cho nên, chỉ có những người có cùng huyết mạch, mới có thể mở ra. Tích máu của người trên cái lông chim này, hộp lập tức mở ra. Nếu không, mặc kệ người lăn lộn như thế nào, đều đừng nghĩ mở nó ra, hơn nữa sau khi thử qua ba lần, nó liền sẽ tự phát nổ! Đồ vật bên trong cũng bị tiêu hủy cùng."

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, đặt chiếc hộp lại trên bàn, dùng móng tay cắt trên ngón tay.

Một giọt máu đỏ tươi từ đầu ngón tay trắng nõn rỉ ra ngoài, rơi xuống trên nắp hộp.

Lần này, không phát sinh điều gì ngoài ý muốn.

Một tiếng "tách" nhỏ vang lên, nắp hộp văng ra về phía trước.

Hoàng Nguyệt Ly nở nụ cười, cao hứng vỗ vỗ đầu tiểu hài tử.

"Thật sự rất ngoan! Tiếp tục đi ăn chân gà của người đi! Ngày mai tỷ tỷ sẽ mua một đồng lớn chân gà cho người, không chỉ nướng cho người ăn, còn có thể hấp, nấu thịt kho tàu, chiên dầu....."

Nước miếng của tiểu hài tử đều đã rơi xuống trên mặt đất.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên nha!

Giờ khắc này, nữ ma đầu vạn ác ở trong mắt hân, cũng phá lệ trở nên cao lớn, mỹ mạo, đáng yêu! Chỉ đứng phía sau đuôi gà!

"..... Ta đây còn muốn cánh gà!"

"Được!"

Hoàng Nguyệt Ly tâm tình rất tốt, vung tay lên, lập tức đáp ứng.

Tiểu hài tử biến trở về thành con chim nhỏ có màu vàng đỏ, vui sướng bay ra ngoài.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lúc này Hoàng Nguyệt Ly mới đi đến bên cạnh bàn, xem vật bên trong chiếc hộp.

Trong hộp gỗ đỏ nho nhỏ, lẳng lặng nằm yên một quyển trục.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không xa lạ với điều này, đây là Hải Sa Thảo (海沙草) đã trải qua luyện chế được khắc vào một loại giấy. Công hiệu đặc thù của nó chính là chỉ có thể đọc một lần, hơn nữa có thể bảo tồn trong thời gian dài, cho dù hơn một ngàn năm cũng sẽ không bị thời rữa.

Nói chung, đều là công pháp mà đại tông môn dùng để truyền thừa ký lục.

Nàng duỗi tay nhặt quyển trục lên, chậm rãi mở ra.

Trên quyển trục dọc đầy đặc chữ, đều là những ký tự phiêu dật tiêu sái như nước chảy mây. Khi người nhìn đến chữ viết sáng sủa trước mắt, đều có thể tưởng tượng ra, người đã viết xuống những văn tự này, nhất định là một nhân vật phong lưu phóng khoáng, trời quang trăng sáng.

"Gửi tới ái nữ Nhục Ly....."

Khi dòng chữ đầu tiên ánh vào mi mắt, khiến cho tinh thần Hoàng Nguyệt Ly chấn động.

Đây quả nhiên là bức thư mà Bạch Lưu Phong cha nàng đã để lại cho nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Thân Thế Của Bạch Nhục Ly

Hoàng Nguyệt Ly vội vàng đưa lại gần hơn, nhìn kỹ.

"Gửi ái nữ Nhục Ly: Nếu người có thể nhìn thấy phong thư này, có lẽ cha đã rời khỏi người ít nhất mười năm....."

Hoàng Nguyệt Ly ngẩn người.

Thời điểm Bạch Lưu Phong mất tích thần bí, Bạch Nhục Ly chỉ mới ba tuổi, mà nay năm, vừa lúc nàng sẽ bước sang tuổi 14, tính lên, vừa vặn là 10 năm.

Xem ra, Bạch Lưu Phong đã sớm làm tốt chuẩn bị rời khỏi nhà trong nhiều năm, cũng không phải nhất thời gặp nguy hiểm mà mất tích, mà là chính mình chủ động rời khỏi Nam Việt Quốc.

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhú mày.

Bình phong của cha nàng ở Nam Việt Quốc thực sự rất tốt, ai cũng đều nói rằng hần là nam nhân rất có tình có nghĩa, rốt cuộc là vì nguyên nhân nào, khiến hần bỏ cả nữ nhi tuổi còn nhỏ của mình, vừa đi chính là mười năm?

Tuy nhiên, ngay sau đó, nàng liền có được đáp án từ trong bức thư dài.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bạch Lưu Phong xác thật là thiên tài tu luyện rất hiếm thấy, có thiên phú thượng đẳng phẩm cấp 8, đáng tiếc hần xuất thân ở Nam Việt Quốc, khởi điểm quá thấp, việc tu luyện đã bị chậm trễ.

Cứ như thế, khi hần 17 tuổi, đã có đột phá trong tu luyện võ đạo Tứ Trọng Cảnh (四重境) —— Đan Huyền Cảnh (丹玄境), trở thành cao thủ số một số hai ở Nam Việt Quốc.

Bắt đầu từ ngày đó, để tăng lên thực lực của mình, hần đã đi khắp mọi hướng, còn thành lập một *đội lính đánh thuê* (佣兵团: *dong binh đoàn*) nổi danh Nam Thiên Vực —— thủ lĩnh của lính đánh thuê Sóc Phong (朔风).

Trong thời gian đó, hần kết bạn với một nữ tử tuyệt sắc có thiên phú còn xuất chúng hơn cả hần, nàng chính là mẫu thân của Bạch Nhục Ly.

Sau khi hai người trải qua nhiều kinh nghiệm cùng nhau, dần dần thu hút nhau. Sau đó, lúc quay về tới Nam Việt Quốc, kết thành vợ chồng, còn sinh hạ một tiểu nữ nhi thông minh lanh lợi, ngọc tuyết đáng yêu, chính là Bạch Nhục Ly.

Đọc đến đoạn này, Hoàng Nguyệt Ly có chút kinh ngạc.

"Kỳ quái, người cha tiện nghi của nàng cũng đã là thiên phú thượng đẳng phẩm cấp 8, nhưng thiên phú của mẫu thân lại còn cao hơn cả hần, vậy chẳng phải là đã đạt tới thiên phú phẩm cấp 9? Điều này quá khó để xảy ra đi?"Ồ Đại Lục Thiên Lăng, thiên phú phẩm cấp 9 chính là khoảng 100 năm mới xuất hiện một người.

Kiếp trước của Hoàng Nguyệt Ly, chính bởi có thiên phú phẩm cấp 9, lúc nàng ba tuổi đã bị cung chủ Ly Hóa Cung chọn trúng, thu nhận làm môn hạ, toàn bộ môn phái dốc hết toàn lực, cẩn thận bồi dưỡng.

Mà trong lịch sử, bất luận một tuyệt thế thiên tài có thiên phú phẩm cấp 9, đều là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy Đại Lục Thiên Lăng, ngay cả là niên thiếu khi sinh ra thấp kém, cuối cùng cũng nhất định sẽ nổi danh khắp thiên hạ.

Tuy nhiên, mẫu thân Bạch Nhục Ly cũng là thiên phú phẩm cấp 9, nhưng từ trước tới nay nàng vẫn chưa từng nghe qua có một người như vậy.....

Hoàng Nguyệt Ly lại tiếp tục nhìn xuống.

Nội dung từ đó về sau, bỗng nhiên có chuyển biến bất ngờ.

Mẫu thân Bạch Nhục Ly sau khi sinh hạ nữ nhi không lâu, đột nhiên có một kẻ thần bí tìm tới cửa, ép buộc và mang nàng rời đi!

Nàng vì không muốn liên lụy đến hôn phu và nữ nhi của mình, đã đáp ứng rời đi cùng với đối phương, nhưng đã trộm để lại một phong thư cho Bạch Lưu Phong.

Bức thư nói với Bạch Lưu Phong, người mang nàng rời đi chính là tộc nhân của nàng, là sự tồn tại mà hần không có khả năng đối kháng, để hần không cần phải quan tâm đến nàng nữa. Còn dặn dò hần, ngàn vạn lần không cần phải tiết lộ sự tình bọn họ đã có nữ nhi, nếu không nữ nhi cũng sẽ bị mang đi!

Ái thế cứ bị cướp đi như vậy, Bạch Lưu Phong đau lòng muốn chết.

Mặc kệ trong thư thế tử nói hần không cần phải đi tìm nàng, nhưng Bạch Lưu Phong làm sao có thể từ bỏ?

Hắn vừa điên cuồng tu luyện để tăng thực lực lên, vừa nghĩ mọi cách hỏi thăm nơi ở của thê tử. Rót cuộc sau ba năm, hắn đã có được manh mối.

Hắn cũng biết chuyến rời đi lần này của mình rất nguy hiểm, hơn phân nửa là có đi mà không có về, trong lòng cũng không bỏ xuống được nữ nhi còn nhỏ tuổi.

Tuy nhiên, cơ hội thoát qua này có thể tìm thấy thê tử, hắn không thể cứ buông tha như vậy.

Bằng không, hắn nhất định sẽ hối hận suốt đời!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Biến Cố Ngoài Ý Muốn

Bạch Lư Phong trái lo phải nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định đem nữ nhi phó thác cho đệ đệ mình, sau đó xuất phát đi tìm thê tử mất tích.

Không nghĩ tới, khi hắn vừa đi, về sau liền không còn bất luận tin tức gì nữa.

Chỉ trong chớp mắt, đã 11 năm trôi qua.

Trận pháp ẩn nấp này và chiếc hộp Huyết Vũ Khiên Ty, cũng là thứ mà Bạch Lư Phong đã bỏ lại phía sau.

Dựa theo ước tính của hắn, thiên phú của hắn và thê tử đều xuất sắc như thế, nữ nhi bọn họ, khẳng định ít nhất cũng phải là thiên phú phẩm cấp 9, thậm chí còn có khả năng rất lớn, sẽ càng tiến xa thêm một bước!

Vì vậy, hơn mười năm sau, nữ nhi của hắn khẳng định sẽ đạt tới ranh giới thứ tư, Đan Huyền Cảnh.

Mà trận pháp ẩn nấp này, hiệu quả ẩn nấp cũng sẽ chậm rãi suy yếu theo thời gian trôi qua.

Chờ đến lúc Bạch Nhưộc Ly đột phá Đan Huyền Cảnh, cũng vừa lúc có thể phá giải được trận pháp, nhận được hộp thư, sẽ hiểu được tất cả mọi sự tình.

"Nguyên lai là như thế này....."

Hoàng Nguyệt Ly xem xong, chậm rãi khép quyển trục lại, thẩn thẩn trong lòng.

Bạch Lư Phong đều thật sự suy xét chu đáo hết thảy mọi thứ, mới yên tâm rời đi, nhưng thế sự vô thường, cuối cùng sự tình phát triển, hoàn toàn khác xa với dự đoán của hắn.

Năm đó, thời điểm khi Bạch Lư Phong còn chưa mất tích, Bạch Lư Cảnh vẫn luôn hành động giống như là một đệ đệ tốt, rất cung kính đối với huynh trưởng, hai anh em tình cảm thâm hậu.

Ngay cả khi nằm mơ, Bạch Lư Phong cũng không thể ngờ được, khi mình mới vừa mới rời đi, đệ đệ bỗng nhiên biến thành con sói trở mặt vô tình, bắt đầu ngược đãi *chất nữ (cháu gái)*.

Ngoài ra, Bạch Nhưộc Ly thực sự kế thừa thiên phú trác tuyệt từ cha mẹ nàng, thậm chí càng cường đại hơn, nhưng thiên phú này thật sự quá nghịch thiên, ngược lại khiến nàng vẫn luôn hành xử không khác gì một phế vật.....

Hết thảy này, đều phẳng phất như có một đôi bàn tay to vô hình, đang thao túng mọi vận mệnh theo quỹ đạo của nó.

Khi quyển trục được đóng lại, dù không có lửa nhưng vẫn tự bốc cháy, không lâu sau, đã biến thành tro đen.

Tầm mắt Hoàng Nguyệt Ly một lần nữa chuyển hướng về phía hộp gỗ đỏ, có một mặt dây chuyền ngọc bích nhỏ nằm trong góc.

Trong bức thư của Bạch Lư Phong từng nhắc tới, những năm hắn lang bạt ở Nam Thiên Vực, tài phú tích lũy được đều gửi ở một nơi an toàn, chỉ cần dùng mặt dây chuyền ngọc bích này thì có thể mở ra được nơi bí ẩn kia, tiếp cận được bảo vật bên trong. Hoàng Nguyệt Ly cầm mặt dây chuyền ngọc bích lên, nhìn kỹ.

Trên một mặt của ngọc bích viết: Dàn tự thứ 3, bên trái 11, phía trên 2 9.

Cái này có ý nghĩa gì?

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhủ mảy, lật mặt ngọc bích. Trên một mặt khác, có khắc hai văn tự cổ.

Nàng chỉ nhìn thoáng qua, lập tức nhận ra, ngay sau đó đáy mắt toát ra thần sắc khiếp sợ!

Tinh Diệu!

Trên mặt dây chuyền ngọc bích này có khắc hai chữ Tinh Diệu!

Nhắc tới hai chữ này, ở toàn bộ Nam Thiên Vực, có thể nói là không người không biết, không người không hiểu.

Bởi vì Tinh Diệu Tông đứng là tông môn lớn nhất toàn bộ Nam Thiên Vực, thế lực ảnh hưởng đến mấy trăm tiểu quốc trên toàn Nam Thiên Vực. Thậm chí, ngay cả vực chủ Nam Thiên Vực ở trước mặt đệ tử hạch tâm của Tinh Diệu Tông, đều không thể không khom lưng uốn gối.

Ngay cả trong toàn bộ đại lục Thiên Lăng, Tinh Diệu Tông đều có thể được xếp vào hàng thế lực lớn nhất.

Mà hai chữ Tinh Diệu này, chính là tinh chế của Tinh Diệu Tông, người bình thường không dám mô phỏng nó.

Làm thế nào mà Bạch Lư Phong lại có quan hệ với Tinh Diệu Tông?

Ngoài ra, những con số vô nghĩa trên mặt ngọc bích, lại có ý nghĩa gì?

Hoàng Nguyệt Ly vốn đang cho rằng, Bạch Lư Phong sẽ lưu lại cho nàng một bản đồ kho báu!

Nhưng mà, sự thật chứng minh, nàng đã mơ ước quá tốt đẹp.

Cho dù nàng kiểm tra như thế nào, ngoài mặt dây chuyền ngọc bích ra, trong hộp không còn bất kỳ manh mối nào khác.

Hoàng Nguyệt Ly không có cách khác, chỉ có thể cất giữ mặt dây chuyền ngọc bích và hộp liền mạch.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Vật Nhỏ, Người Muốn Đi Đâu?

Thời điểm Hoàng Nguyệt Ly ra khỏi thư phòng, sắc trời đã tối sầm lại.

Nàng phân phó bọn hạ nhân tân trang lại thư phòng và sân một lần nữa, sau đó cho người chuẩn bị cơm chiều.

Trong khi ăn, Thái Vi vẫn luôn mang vẻ mặt muốn nói lại thôi, rõ ràng là một loạt sự kiện kỳ lạ hôm nay, khiến nàng cảm thấy đầu óc Tam tiểu thư nhà nàng lại không bình thường.

Hoàng Nguyệt Ly làm như không nhìn thấy.

Trong đầu nàng, vẫn còn luôn nghĩ đến sự tình bức thư và mặt dây chuyền ngọc bích.

Hôm nay, nàng đã nghĩ mọi cách để phá giải trận pháp, tìm được bức thư Bạch Lư Phong lưu lại, vốn là vì muốn điều tra rõ chân tướng phụ thân mất tích.

Không nghĩ tới, xem qua bức thư, nghi vấn của nàng không giải quyết được bao nhiêu, ngược lại, phát sinh ra vô số bí ẩn mới.

Mẫu thân Bạch Nhục Ly rốt cuộc là có thân phận gì? Vì sao bản thân nàng là tuyệt thế thiên tài có thiên phú phẩm cấp 9, nhưng thế nhân căn bản không người nào biết đến? Gia tộc của nàng, lại có thế lực như thế nào, có thể bồi dưỡng ra thiên tài có phẩm cấp 9, cổ tình còn thần bí như vậy?

Kiếp trước của Hoàng Nguyệt Ly từng là nhân vật phong vân của đại lục Thiên Lăng, gần như tất cả các cao thủ, nàng đều từng có nghe thấy, sự phân bố của các thế lực lớn, càng là rõ như lòng bàn tay.

Tuy nhiên, nàng cũng chưa từng nghe nói qua về thế lực thần bí sau lưng Bạch mẫu, điều này thật sự khiến người vô cùng khiếp sợ!

Hoàng Nguyệt Ly mơ hồ cảm giác được, trên phiên đại lục này cất giấu rất nhiều bí mật.

Kiếp trước của nàng, cho rằng chính mình đã tiếp cận rất gần đỉnh cao của võ đạo, ít nhất là đã ngấm tới ngạch cửa rồi. Nhưng trên thực tế, có khả năng nàng chỉ là ếch ngồi đáy giếng, tầm mắt còn quá hạn hẹp!

Trừ lần đó ra, rốt cuộc Bạch Lư Phong đã tra được manh mối gì, mới có thể không màng tất cả mà rời bỏ nữ nhi?

Hắn lưu lại mặt dây chuyền ngọc bích, lại có ý nghĩa gì?

Tất cả những bí ẩn này, đều rắc rối phức tạp như vậy, khiến nàng hoàn toàn không sờ tới được manh mối.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bây giờ trôi qua.

Rất nhanh, đã tới ngày hội đấu giá hằng năm của Thiên Trần Các.

Hoàng Nguyệt Ly rời giường từ sớm, chuẩn bị chạy đến Thiên Trần Các để tham gia thịnh hội này.

Không phải nàng không thực sự tin tưởng các chủ thần bí kia, một dịp quan trọng như vậy, khẳng định vẫn muốn đích thân đi đến, nhìn xem tình huống của hội đấu giá. Tránh cho bị người lừa gạt, còn giúp người khác kiếm tiền!

Nhưng mà, nàng vừa mới ra khỏi cửa biệt viện, bỗng nhiên sững sờ.

Trên đường phố yên tĩnh không người, một chiếc xe ngựa vàng bằng gỗ đàn hương, đang dừng ở trước mặt nàng.

Rèm cửa xóc lên, một nam nhân thân hình cao lớn, ưu nhã quý khí bước xuống từ trên xe ngựa. Trên mặt vẫn mang mặt nạ, lộ ra khí chất thần bí mà yêu nghiệt.

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới lại gặp hắn ở chỗ này, sắc mặt trầm xuống, muốn vòng qua hắn.

Nam nhân bước một bước về phía bên trái, vừa lúc chặn đường đi của nàng.

"Bạch tam tiểu thư, ngươi đang muốn đi đâu?" Giọng nói trầm thấp gọi cảm và mang theo ý cười của hắn, truyền vào trong tai nàng.

Giọng nói này vô cùng bí ẩn, nhưng nghe vào trong lỗ tai của Hoàng Nguyệt Ly, lại trở nên hơi khó chịu.

Nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn tròng nam nhân một cái, nói: "Ta đi nơi nào, dường như không liên quan tới chuyện của ngươi đi? Mặt khác, Các chủ đại nhân, vừa mới buổi sáng sớm, đã chặn đường trước cửa nhà người khác, chẳng lẽ là đang muốn mưu đồ gây rối?"

"Bạch tam tiểu thư, ngươi nói thế, khiến trái tim bản tọa bị tổn thương, sao ngươi có thể nghĩ như vậy?"

Nam nhân móc môi lên cười, hiện ra vẻ phong lưu tiêu sái, nhưng trong giọng nói, lại mang theo cường thế rõ ràng.

"Khẳng định là ngươi cũng muốn đến Thiên Trần Các và tham gia hội đấu giá đi? Bản tọa vì sợ ngươi đi đường sẽ không thuận tiện, nên mới cố ý qua đây đón ngươi."

Hoàng Nguyệt Ly vốn định nói không đi, nhưng nghĩ nghĩ, đã có xe miễn phí để ngồi, hà tất phải phí sức lực này để đi? Từ nơi này đến Thiên Trần Các, dù sao cũng phải mất ít nhất nửa canh giờ (1h)!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thẩm Mỹ Xảy Ra Vấn Đề?

Nàng gật gật đầu, nói: "Vậy được rồi."

Vừa dứt lời, nam nhân duỗi cánh tay dài, bỗng nhiên ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của nàng, thoáng dùng chút sức, ôm trọn toàn bộ người nàng vào trong lòng ngực.

"Ngươi đang làm gì vậy?" Hoàng Nguyệt Ly tròn mắt giận dữ nhìn hắn.

Nam nhân siết chặt cánh tay, cảm thụ được vòng eo tinh tế dưới bàn tay phảng phất như chỉ cần dùng chút lực liền gãy, hô hấp trên người nàng tràn đầy mùi hương đặc biệt, trong lòng không tránh khỏi một trận nhột nhọt.

Ánh mắt hắn dừng ở trên môi anh đào thiếu nữ, mỉm cười một cách đơn điệu.

"Xe ngựa này quá cao, ngươi không phải là võ giả, bò lên sẽ rất vất vả, bản tọa vẫn nên ôm ngươi đi lên! Không cần quá xúc động!"

"Không vất vả, không cần ngại nhiều chuyện!"

Hoàng Nguyệt Ly căn bản không kịp giãy giụa, đã bị hất bệ lên xe.

Cũng may, lên xe ngựa, nam nhân này cũng không một hai phải ôm nàng không buông, mà là nhẹ nhàng buông lỏng cánh tay ra.

Khôi phục lại tự do, Hoàng Nguyệt Ly bắn cho hán một ánh mắt kiêu căng.

Nếu đã lên xe, nàng cũng không cần phải làm kiêu, tự mình lo tìm vị trí ngồi xuống.

Trên bàn nhỏ, trà cụ tinh xảo bằng lưu li sáng trong với một ngọn lửa nhỏ bên dưới ấm trà, bên trong ấm trà vẫn là trà Đan Minh Thảo thượng đẳng nhất.

Hoàng Nguyệt Ly không phải là lần đầu tiên ngồi trên xe ngựa này, mặc kệ nam nhân bên người đang làm gì, nàng tự rót trà cho mình, vừa ngậm trà uống, vừa nhìn xung quanh bên ngoài cửa sổ.

Nam nhân nhướn mày.

Tiểu hồ ly tự phát tự động như vậy, tự mình xem mình trở thành chủ nhân xe ngựa? Nếu nàng thật sự nghĩ như vậy, hán quả thực vô cùng hạnh phúc!

Tuy nhiên, nàng chỉ lo uống trà của mình, xem một mỹ nam tuyệt thế như hán giống như không khí, đây là thâm mỹ xảy ra vấn đề, hay là đã xảy ra vấn đề với thị lực?

Dù sao mặc kệ là xảy ra vấn đề gì, đều cần phải sửa lại cho đúng! Nam nhân đưa ra kết luận trong lòng, ngay sau đó, hán âm thầm dựa gần về phía tiểu hồ ly.

Hoàng Nguyệt Ly đang nhìn ngoài cửa sổ xem đến nỗi xuất thần, suy đoán kết quả của hội đấu giá hôm nay.

Bỗng nhiên, giọng nói nam nhân vang lên từ phía bên phải nàng, cơ hồ gần ngay bên tai.

"Tiểu nha đầu, ngươi đang suy nghĩ gì?"

"Ngươi....."

Hoàng Nguyệt Ly hoảng sợ, nam nhân này chuyên nghiên cứu về công pháp ẩn nấp sao? Vì sao không phát ra một chút âm thanh, không hề có dấu hiệu đã dán tới sau lưng nàng rồi.

Nam nhân dứt khoát đặt mông ngồi ở bên người nàng.

Chỗ ngồi của Hoàng Nguyệt Ly chính là nơi dành cho một người ngồi, nam nhân chen vào, hoàn toàn không thể an vị, hai người dính sát và dựa vào cùng nhau.

Nàng không vui quay đầu nhìn hán một cái, liền nhớ tới thân, "Ngươi làm gì vậy? Ngươi thích vị trí này của ta như vậy, vậy ta nhường ngươi là xong!"

Ai ngờ, nàng vừa mới định đứng lên, nam nhân đã ôm lấy eo nàng từ phía sau, dưới chân còn vướng lấy nàng.

Hoàng Nguyệt Ly không thể đứng thẳng lên, đành phải an vị ngồi xuống, vừa lúc ngồi đúng ngay trên đùi nam nhân.

"Ngươi buông ta ra!"

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới nam nhân này lại vô si như vậy, lập tức giãy giụa.

Nam nhân cười nhẹ ở bên tai nàng, nói: "Không bỏ! Ngươi tự nhào mình vào trong ngực bản tọa, bản tọa nếu như cự tuyệt, không phải quá mất mặt ngươi sao?"

"Ta khi nào thì nhào vào trong ngực ngươi? Vọng tưởng là một chứng bệnh, cần phải chữa trị!" Hoàng Nguyệt Ly cắn răng.

Nam nhân cong miệng cười tà khí, "Sao lại không có? Vừa rồi bản tọa chỉ muốn ngồi cùng với ngươi, không nghĩ tới Bạch tam tiểu thư lại nhiệt tình như vậy, trực tiếp dịch vị trí, muốn ngồi ở trên đùi bản tọa! Ngươi yên tâm, ý tứ của ngươi, bản tọa đều minh bạch. Tuy rằng ngươi hơi chủ động, nhưng bản tọa không phải là loại nam nhân nông cạn, sẽ không cảm thấy ngươi là người tùy tiện."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Mặt Đặc Biệt Của Riêng Hấn

Editor: Emily Ton.

Đây quả thực chính là đôi trắng thay đen!

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy bản thân mình ngày thường đã đủ phúc hắc, không nghĩ tới nam nhân này còn vô sỉ gấp trăm lần so với nàng!

Rõ ràng là hấn đã cố ý kéo nàng, lại nói ngược lại rằng nàng đã nhào vào trong ngực hấn!

Toàn bộ thân hình nhỏ xinh của Hoàng Nguyệt Ly khảm vào trong ôm ấp của hấn, cánh tay cường kiện rắn chắc chặt chẽ vòng qua eo nàng, giống như thép đúc, không cách nào nhúc nhích.

Hô hấp cực nóng của nam nhân thổi trên vành tai nhỏ tinh xảo mà mẫn cảm của nàng, khiến độ ẩm trên mặt nàng bất chợt tăng lên.

Nàng hít sâu một hơi, ổn định hơi thở của mình, nói: "Các chủ đại nhân, lời người nói không có gì thú vị! Ta không biết người vì sao lại chú ý tới ta như vậy, tuy nhiên, ta không có chút hứng thú gì với người! Ta thấy tu vi của người cao như thế, phò trương cũng không nhỏ, phỏng chừng cũng là người rất có thân phận, chẳng lẽ còn tính toán cường đoạt thiếu nữ thuần khiết vô tội hay sao?"

Nam nhân nghe vậy, không khỏi bật cười *phốc* một tiếng.

"Thiếu nữ thuần khiết vô tội?"

Có thiếu nữ vô tội nào phúc hắc xảo trá giống như tiểu hồ ly này, tàn nhẫn độc ác? Một tiểu nha đầu không biết xấu hổ, tự mình đắp vàng trên mặt!

Hoàng Nguyệt Ly nghe ra sự trào phúng trong lời hấn nói, thật vất vả trấn áp sự tức giận đang nổi lên.

"Người cười cái gì? Có ý gì?"

Cõi lòng nam nhân tràn đầy sự âm áp, trong lòng sung sướng, ngay cả giọng điệu, cũng mang thêm vài phần lười biếng.

"Không có ý gì. Xem ra là bản tọa đã hiểu lầm người, nếu như không phải người tự nguyện ngồi vào trong lòng ngực bản tọa, vậy bản tọa cũng không muốn làm khó người khác, người đi đi!"

Trong lúc nói, hấn thật sự buông lỏng cánh tay ra.

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới, nam nhân này bỗng nhiên trở nên dễ nói chuyện như vậy, hơi sững sốt một chút.

Không phải hấn có ý định muốn ăn đậu hủ nàng sao? Vì sao vừa mới ôm một chút, liền buông nhanh như vậy?

Nam nhân liếc xéo nàng một cái, cười "Như thế nào? Không bỏ đi được? Vậy không cần mạnh miệng, ngoan ngoan hầu hạ bản tọa uống trà....."

"Người nghĩ quá đẹp đi! Ai không bỏ đi được??"

Hoàng Nguyệt Ly tức giận trừng mắt liếc nhìn hấn một cái, lập tức đứng lên, đang định rời đi.

Nhưng, không đợi nàng đứng vững, xe ngựa bỗng nhiên lắc lư kịch liệt.

Bên ngoài cửa sổ xe, truyền đến một loạt tiếng ngựa hí, ngay sau đó là tiếng thét lớn của mã phu đánh xe, hiển nhiên, là *Lưu Vân Câu* (xem chương 19) đã bị kinh động.

Hoàng Nguyệt Ly trọng tâm không ổn định, lắc lư một chút, vẫn không đứng lên được, lại ngã về phía sau, vừa lúc lại lọt vào trong cánh tay như thép của nam nhân lần nữa.

Nháy mắt tiếp theo, cánh tay nam nhân lập tức cuộn nàng lại lần nữa.

Bên tai, cũng truyền đến tiếng cười khúc khích nhẹ nhàng của hấn, "Tiểu nha đầu, người quả nhiên là luyến tiếc bản tọa, còn ngưng ngừng thừa nhận!"

Hoàng Nguyệt Ly thiếu chút nữa hộc máu.

Lưu Vân Câu chính là ma thú cấp 5, cho dù trên đường gặp ghềnh lầy lội cỡ nào, đều có thể giẫm lên giống như đi trên đất bằng, đường cái trên phố đều được san bằng rộng mở, sao có thể tùy tiện chấn kinh đây?

Khẳng định là do nam nhân này ngằm động tay động chân!

Đều do chính nàng không nghĩ tới trước, thậm chí bị nam nhân này đùa giỡn!

Nam nhân nhìn khuôn mặt nhỏ tức giận của Hoàng Nguyệt Ly, khóe miệng nhàn nhạt gọi lên một nụ cười đắc ý.

Tiểu hồ ly này ở trước mặt người khác, vĩnh viễn đều luôn trấn định tự nhiên như vậy, tựa hồ không gì có thể khiến nàng giật mình hoặc hoảng loạn. Chỉ có hấn mới có thể khiến cho tiểu hồ ly phúc hắc này, lộ ra thần sắc buồn bực như thế.

Đây là một mặt đặc biệt của riêng hấn.....

Đương nhiên, hấn còn muốn nhìn nhiều hơn, tiểu hồ ly này giống như một tiểu nữ nhân bình thường, bộ dáng làm nũng nhào vào trong lòng ngực hấn.

Ngày này, hấn là sẽ đến rất nhanh, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Chỉ Thích Những Người Hăng Hái

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly hung hăng trừng mắt liếc nhìn nam nhân một cái, "Mau buông ta ra!"

"Không buông!" Nam nhân tươi cười bình tĩnh, dứt khoát chơi xấu thắt chặt cánh tay.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly giống như dao nhỏ lướt qua từ trên cổ hấn.

Nam nhân bỗng nhiên cảm thấy lưng mình hơi lạnh, nhanh chóng chuyển đề tài.

"Tiểu nha đầu, đấu giá hôm nay chính là hội đấu giá được tổ chức long trọng nhất từ trước tới nay của Thiên Trân Các! Huyền giáp trang phục cấp 3 là rất hiếm. Tất cả hoàng thất vùng phụ cận đều rất có hứng thú, phái người đến tham gia đấu giá! Người chỉ cần kiên nhẫn chờ kiếm tiền thôi."

"Phải không? Nếu nói như thế, người đã đặt tất cả nỗ lực của mình vào cuộc đấu giá?"

Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn xéo hấn một cái, nói.

Mấy ngày nay nàng cũng phát hiện ra, có rất nhiều gương mặt mới xuất hiện trên đường phố buôn bán, nhiều người rõ ràng là tới từ những nước láng giềng. Nhìn từ quần áo, tất cả đều rất phú quý.

Không cần phải nói, những người đó đều là nghe tin mà đến, tham gia vào hội đấu giá.

Hơn nữa, khi xe ngựa càng ngày càng tiếp cận Thiên Trân Các, ngựa xe và người đi trên đường cũng càng ngày càng nhiều. Có thể tưởng tượng được, hôm nay, cảnh tượng náo nhiệt ở Thiên Trân Các sẽ như thế nào!

Nghĩ đến mình sẽ lập tức có tiền, khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly rớt cuộc lộ ra một nụ cười.

Ánh mắt lưu luyến của nam nhân dừng lại trên khóe miệng nàng, cảm thấy bộ dáng tham tiền của nàng cũng đáng yêu đến nỗi muốn mệnh, khiến nhịp đập trái tim hấn lại tăng tốc.

Hấn thấp giọng cười nói: "Không sai, chuyện của người, bản tọa tất nhiên sẽ tận tâm tận lực, cố gắng hết sức."

Hoàng Nguyệt Ly vừa nhắc cảm, ngạo mạn và đáng yêu, nói: "Tính ra người có thể nói tốt!"

Nàng biết mình không thể ném nam nhân này ra, cũng dứt khoát không thể gãy giữa, chuyên tâm nhìn bên ngoài cửa sổ. Nam nhân làm gì có tâm mà đi nhìn bên ngoài xe ngựa, tâm tư của hấn, toàn bộ đều nằm ở trên người tiểu hồ ly ở trong lòng ngực. Hiếm khi có thể ôm nàng vào trong lòng, hấn thật sự hy vọng, thời điểm này có thể trở nên dài lâu hơn một chút.

Tuy nhiên, con đường từ biệt viện Hầu phu đến Thiên Trân Các cũng không xa, không lâu sau, xe ngựa đã dừng lại.

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ cánh tay nam nhân, nói: "Tới rồi, chúng ta nhanh chóng xuống xe đi!"

Nam nhân lại không hề cử động, cười nhẹ nói: "Gấp cái gì? Chúng ta tới quá sớm, hiện tại hàng ngàn người đang ở trước cửa Thiên Trân Các, hà tất phải lén ép với người khác? Chờ đến khi mở màn rồi xuống là được!"

Hoàng Nguyệt Ly do dự một chút, bĩu môi nói: "Như vậy a..... vậy được rồi....."

Nam nhân móc khoe môi cười, đang muốn tiếp tục đùa giỡn nàng một chút, bỗng nhiên cảm thấy trên chân truyền đến một trận đau nhức.

Hoàng Nguyệt Ly đồng thời với mê hoặc hẳn, bỗng nhiên dùng sức dẫm dưới chân.

Nàng tình thông các loại kỹ xảo công kích, vị trí dẫm xuống rất xảo quyết, hơn nữa sau khi dẫm xuống, còn chuyển mũi chân nghiền nghiền, đó mới gọi là đau chân thật sự, đau đớn vô cùng!

Trên đỉnh đầu truyền đến tiếng kêu đau của nam nhân, áp lực trên eo hơi thả lỏng một chút.

Hoàng Nguyệt Ly thuận thế hát khuỷu tay về phía sau, nặng nề va chạm vào ngực nam nhân, sau đó thừa dịp nhảy mất khi hẳn buông tay, nhanh chóng nhảy ra khỏi vòng tay hẳn.

"Ngươi hãy tự mình chậm rãi chờ ở trên xe đi, bọn tiểu thư muốn xuống xe trước!"

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại bên cạnh cửa, đặc ý nhướn mày nhìn hẳn cười, tiếp tục nhảy xuống.

Nam nhân ôm ngực cong eo, cúi đầu hết sức, khi nhìn thấy nụ cười giảo hoạt của tiểu hồ ly, môi nàng câu lên hết sức và lộ ra răng nanh nhòn nhòn, càng giống như một con hồ ly.

Phải mất một thời gian mới hoà hoãn mình lại, đáy mắt hẳn hiện lên một tia hứng thú.

"Rất tàn nhẫn..... rất độc..... Bất quá, bọn tọa chỉ thích loại người hăng hái như vậy, tiểu hồ ly, ngươi đừng nghĩ trốn. Sớm hay muộn, bọn tọa sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Chạm Vào Cái Đỉnh

Hoàng Nguyệt Ly nhảy xuống xe ngựa, lập tức bị hấp dẫn bởi cảnh tượng trước mắt.

Các cánh cửa Thiên Trân Các, hoàn toàn được trang trí lại. Ngay tại lối vào trên đường phố, người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

"Oa, đây là tình huống như thế nào? Vì sao hôm nay trước cửa Thiên Trân Các lại nhiều người như thế?"

Một người qua đường nhìn đến cảnh tượng này, kinh ngạc kêu lên.

"Ngay cả ngươi cũng không biết sao? Hôm nay chính là ngày đại hội đấu giá hàng năm của Thiên Trân Các!"

"Hội đấu giá? Ngươi cho rằng ta chưa từng nhìn thấy hội đấu giá của Thiên Trân Các hay sao? Năm vừa rồi nào có nhiều người như vậy? Nói chung, chỉ có những quý tộc trong kinh thành mới tham gia, nhiều lắm là mấy quý nhân trong cung. Tuy nhiên, chiếc xe ngựa kia, phía trên chính là biểu tượng của hoàng hât Nam Sở quốc! Nam Sở quốc chắc là ngươi biết chứ? Ở những nước láng giềng phụ cận, họ chính là nước cường đại nhất!"

"Vì sao ta lại không biết? Ta nói cho ngươi biết, người tham gia không chỉ có có hoàng tộc Nam Sở quốc, còn có Nam Phong quốc, Nam Minh quốc....."

"Sao có thể? Chẳng lẽ là có đại sự gì sẽ xảy ra hay sao?"

"Nghe nói, bởi vì hội đấu giá lần này có rất nhiều huyền khí cấp ba được mang ra bán."

"Huyền khí cấp ba?! Khó trách kinh động đến hoàng thất nhiều nước như vậy, nếu có huyền khí thượng phẩm cấp 3, vậy cũng chỉ có những hoàng tộc kia mới có đủ khả năng, đúng không?"

"Đâu chỉ là huyền khí thượng phẩm cấp 3. Nghe nói, lần bán đấu giá này còn bán ra một lượng lớn huyền khí cấp 3! Bảy ngày trước, Thiên Trân Các đã công khai trưng bày một phần, gây ra oanh động, cho nên mới hấp dẫn nhiều người như vậy....."

"Một số lớn huyền khí cấp 3?? Sao có thể?? Ngươi biết huyền khí cấp 3 hiếm thấy biết bao nhiêu sao? Chỉ cần một kiện là có thể đưa tới cuộc tranh giành đấu giá trong các hoàng thất quý tộc, còn một số lượng lớn? Thiên Trân Các đào từ chỗ nào ra?"

"Hắc, đó là do kiến thức của ngươi hạn hẹp! Nghe nói có một đại sư luyện khí của một đại tông môn đi ngang qua Nam Việt Quốc chúng ta, đã phái đồ đệ đến Thiên Trân Các và gửi bán Huyền Khí. Thậm chí ngay cả phó hội trưởng của hiệp hội luyện khí sư, đều bội phục sát đất vị đại sư này!"

"Thì ra là thế! Luyện khí sư có thể khiến Nghiêm đại sư tôn kính như vậy, chắc là cường đại bao nhiêu! Nhất định là nhân vật đức cao trọng vọng của đại

tông môn lãnh đời nào đó! Khó trách hôm nay lại náo nhiệt như vậy, ngay cả ta cũng muốn đi vào kiến thức một phen. ""Chỉ bằng vào người? Chỉ sợ ngay cả về vào cửa hội đấu giá đều mua không nổi?"

Hoàng Nguyệt Ly nghe người qua đường nghị luận, khóe miệng gọi lên một nụ cười, tầm mắt chuyển hướng về một phía khác trên đường cái.

Bên kia quả nhiên có rất nhiều xe ngựa xa hoa dừng lại, mỗi một chiếc đều rất sang trọng, một số xe còn khắc dấu hiệu hoàng gia quanh thân.

Xem ra, nam nhân kia đã không lừa nàng, lần này thật sự có rất nhiều người mua lớn tới đây.

Nàng lập tức đi đến cửa chính, bỗng nhiên bị một tên thị vệ ngăn lại.

"Vị tiểu thư này, ngài có thư mời sao?"

"Thư mời?"

Thị vệ nhìn thấy nàng mang vẻ mặt mệt mỏi, trên mặt hiện ra vài phần không kiên nhẫn.

"Tiểu thư, chỉ có khách quý nhận được thư mời mới có thể tiến vào từ cửa này! Nếu ngài chỉ là khách khứa bình thường, thỉnh đi về cửa bên phải, xếp hàng và trả phí. Thuận tiện nhắc nhở ngài một chút, hội đấu giá lần này cần phải trả 30 lượng bạc làm lệ phí cho một vị trí, thỉnh ngài trước đó nên chuẩn bị thật tốt."

Hoàng Nguyệt Ly lập tức im lặng.

Hội đấu giá cấp cao sẽ phân chia chỗ ngồi cho khách quý và chỗ ngồi cho người bình thường, còn có thu phí vào cửa. Đây xác thật là quy củ từ trước tới nay của đại lục Thiên Lăng.

Tuy nhiên, là một luyện khí sư đệ nhất đại lục, nàng vẫn là lần đầu tiên bị người ngăn cản ở bên ngoài.

Nam nhân thú vị kia phỏng chừng đã tính kế rất tốt, cố ý không phát thư mời cho nàng, hiện tại chỉ chờ nàng chạm vào cái đinh và đến cầu xin hân!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Thái Tử Giá Lâm

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ, đang định nói chuyện.

Bỗng nhiên, một giọng nữ quen thuộc truyền đến từ phía sau nàng.

"Tam muội muội, thì ra đúng thật là người! Vừa rồi ta đã nhìn thấy bóng dáng từ xa, cảm thấy có chút quen mắt, còn nghĩ rằng mình đã nhìn lầm!"

Hoàng Nguyệt Ly xoay người, thấy Bạch Nhược Kỳ đang đứng cách đó không xa ở phía sau nàng.

Nàng cau mày không chút dấu vết.

Hôm nay, nàng vốn là chuẩn bị tới xem náo nhiệt và trải nghiệm tiền lần vào mình, tâm tình rất tốt. Không nghĩ tới, sẽ đụng phải người đáng ghét như ruồi bọ như vậy, ảnh hưởng đến tâm tình của nàng.

Bây giờ trước, lúc còn ở Võ Uy Hầu phủ, khuôn mặt Bạch Nhược Kỳ còn sưng giống như đầu heo, nhưng hôm nay vừa thấy, toàn bộ vết sưng vết bầm trên mặt nàng ta đã hoàn toàn biến mất không thấy, khuôn mặt đã khôi phục lại trơn bóng trắng nõn hơn cả ngày xưa.

Xem ra, nàng ta đã tìm được luyện dược sư cấp hai trở lên để điều trị khuôn mặt, bằng không không có khả năng chữa lành nhanh như vậy!

Hơn nữa, hôm nay rõ ràng là Bạch Nhược Kỳ đã tân trang rất tỉ mỉ, ăn mặc một thân váy áo thêu thùa tinh xảo màu vàng nhạt, trên mặt trang điểm xinh đẹp, còn đeo các loại châu ngọc đá quý quý báu.

Tuy rằng nàng ta giả vờ hoa lệ, nhưng không hề có chút nào không khiếm nhã, ngược lại khi trang điểm biết nhấn mạnh vừa phải tạo nên mỹ mạo của nàng ta. Cùng với nụ cười như có như không, giọng điệu bình tĩnh lạnh lùng, thoạt nhìn thật đúng là phong phạm của một tiểu thư khuê các xuất sắc nhất!

Hoàng Nguyệt Ly đánh giá trên dưới một phen, cười nói: "Ta tự hỏi là ai, nguyên lai là Nhị tỷ a! Tại sao người lại ra ngoài? Ta nghe nói, người bị thương rất nghiêm trọng, vẫn luôn dưỡng thương ở Hầu phủ, không dám ra ngoài gặp người!"

Bạch Nhược Kỳ kinh ngạc nói: "Tam muội, người đã nghe tin đồn ấy từ nơi nào? Ta đơn giản là bị chút phong hàn, tĩnh dưỡng ở nhà mấy ngày, vì sao lại

truyền ra loại bình luận khó chịu ấy?"

Trong giọng nói của nàng ta mang theo vài phần bất đắc dĩ, ánh mắt cũng theo đó nhú lại.

Nếu người chỉ nhìn vào biểu tình của mình, nhất định sẽ cảm thấy, Hoàng Nguyệt Ly là một muội muội gàn bướng hồ đồ, không chịu nghe quản giáo của tỷ tỷ, khiến nàng ta cảm thấy khó xử!

Nữ nhân này..... không hổ là nhân vật thần nữ của Nam Việt Quốc, khác xa so với đầu óc đơn giản của Bạch Nhưộc Nghiên. Thời điểm ở bên ngoài, thật sự là rất biết cách diễn.

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Thì ra chỉ là lời đồn đãi..... ta đây liền chúc mừng Nhị tỷ đã khỏe mạnh lại! Bất quá, sau này ra cửa cần phải chú ý, biệt viện cũ nát bất kham của ta, thật sự có gió lớn, Nhị tỷ vẫn nên ít tới, miễn cho lại bị "phong hàn"!"

"Người!" Về mặt Bạch Nhưộc Kỳ đã có biểu tình bị tổn thương.

Diễn, tiếp tục diễn!

Hoàng Nguyệt Ly không hài lòng với trái tim ghê tởm của nàng ta.

Nhưng trong lòng nàng còn nhớ tới đại sự bán đấu giá, không rảnh dài dòng với nàng ta, chỉ có thể sau này sẽ tìm cơ hội trả thù lại.

Cho nên, nàng trào phúng vài câu, liền chuẩn bị chạy lấy người!

Nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly vừa mới chuyển thân, đã bị người ngăn lại.

Một giọng nam trong sáng truyền đến: "Thì ra Bạch tam tiểu thư kiều ngạo và ương ngạnh như thế, chút lễ nghi với đường tỷ cũng đều không có! Quả nhiên là trăm nghe không bằng một thấy, hôm nay quả nhiên đã được kiến thức qua!"

Hoàng Nguyệt Ly dừng lại bước chân, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn qua.

Ở bên người Bạch Nhưộc Kỳ, đang đứng một nam tử phong độ nhẹ nhàng, đường nét khuôn mặt hấn rất tuấn mỹ, khí chất xuất chúng. Trường bào trên người có màu vàng nhạt càng hiện lên quý khí thanh cao nhất.

Biểu tình của hấn kiều căng lãnh đạm, đặc biệt thời điểm khi nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, còn mang theo một tia miệt thị.

Nam nhân này..... hình như có chút quen thuộc.....

Xung quanh truyền đến từng trận kinh hô.

"Thái tử! Là Thái Tử điện hạ! Hội đấu giá hôm nay, đã hấp dẫn Thái Tử điện hạ đích thân tới hiện trường đấu giá!"

"Chẳng lẽ hôm nay, huyền khí mang ra bán đấu giá thật sự cường đại như vậy, ngay cả Thái tử cũng tới!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Một Đôi Được Trời Đất Tạo Nên

"Người nói gì? Đây chính là Thái Tử điện hạ? Thái Tử điện hạ tôn quý nhất, cường đại nhất Nam Việt Quốc chúng ta?"

Một thiếu nữ mặc hoa phục quý tộc mang khuôn mặt đồ ùng, say mê nhìn về hướng bên này, "Không nghĩ tới, Thái Tử điện hạ không chỉ có thiên phú siêu tuyệt, lại còn tuấn mỹ như vậy, quả thực giống như vị thần trên trời..... Nếu có thể gả cho Thái Tử điện hạ, thậm chí trở thành thị thiếp đều thật là may mắn!"

Đồng bạn bên người nàng nhanh chóng kéo nàng sang một bên.

"Ài, nhanh đừng nói nữa! Thái tử là nhân trung long phượng, người cũng có thể trèo cao với tới được sao?"

Thiếu nữ quý tộc bất mãn trừng mắt liếc nhìn đồng bạn một cái, nói: "Làm sao vậy? Chẳng lẽ không phải người cũng nghĩ như vậy? Nghe nói Thái tử sắp tới sẽ tuyển phi, ta cũng là đích nữ Tướng quân phủ, không chừng ta cũng có cơ hội thì sao? Thậm chí không thể trở thành chính phi, vẫn có khả năng trở thành trắc phi!"

Đồng bạn đề thấp giọng, nói: "Đừng nói nữa! Người không nhìn thấy, người bên người Thái tử là ai?"

Thiếu nữ quý tộc vốn dĩ căn bản không để vào mắt nữ nhân bên người Thái tử, nghe được lời nhắc nhở, liếc mắt quét tới một cái, sợ tới mức thiếu chút nữa thì la hoảng lên.

"Ách..... hoá ra là..... nhị tiểu thư Vô Uy Hầu phủ?"

"Không phải sao? Nghe nói nàng đã được xác định sẽ là thái tử phi! Hiện tại nhìn đến bọn họ thân mật như vậy, phỏng chừng lời đồn đãi có thể là sự thật đi?"

"Hoá ra là nàng....."

"Nghe nói, nhị tiểu thư tài mạo song toàn, không chỉ có xinh đẹp vô cùng, còn tinh thông cầm kỳ thư họa, quan trọng nhất chính là, nàng chính là thiên tài tu luyện có thiên phú phẩm cấp 4! Là thiếu nữ có thiên phú cao nhất Nam Việt Quốc! Cùng với Thái tử..... thật là một đôi được trời đất tạo nên....."

"Hơn nữa, hôm nay Bạch nhị tiểu thư đi cùng với Thái tử tới tham gia hội bán đấu giá, có khả năng nàng đã là thái tử phi như *ván đã đóng thuyền* đi?"

Nghe người qua đường xung quanh sôi nổi nghị luận, thiếu nữ quý tộc vừa rồi còn tràn đầy tự tin, cũng xấu hổ cúi đầu.

Thái Tử điện hạ hiển nhiên sớm đã thành thói quen được mọi người theo đuổi, vẻ mặt mang biểu tình tự đắc, quạt xếp trong tay nhẹ nhàng lay động, tư thế oai hùng càng thêm phóng khoáng phong lưu, khiến cho các thiếu nữ thường xuyên trộm nhìn.

Bạch Nhược Kỳ kín đáo càng tiến gần hơn bên Thái tử một chút.

Nghe được những lời nghị luận vừa đồ kị vừa ghen tỵ của các thiếu nữ, trong lòng nàng lại có thêm bao nhiêu đắc ý miễn bàn.

Quả nhiên, chỉ có thiếu nữ thiên tài mỹ mạo như nàng, mới có thể xứng đôi Thái tử, những người khác muốn tranh cùng nàng? Cũng không lấy gương ra chiếu chiếu mặt mình!

Hôm nay Thái tử đã hẹn ước cùng nàng tới hội đấu giá, cũng không uổng phí thời gian nàng đã hầu hạ Thái tử!

Tiểu tiện nhân Bạch Nhược Ly, mấy ngày hôm trước không phải còn kiêu ngạo nói, nàng ấy mới là người có hôn ước cùng với Thái tử sao?

Thật đúng là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!

Hiện tại nhìn đến mình và Thái tử đang ở bên nhau, xem tiểu tiện nhân kia còn có gì để nói? Phỏng chừng quá hồ thẹn nên muốn tìm một cái lỗ để chui xuống đi?

Bạch Nhược Kỳ đắc ý quét mắt liếc Hoàng Nguyệt Ly một cái, trên mặt lại mang biểu tình ra vẻ không đành lòng.

"Thái Tử điện hạ, thỉnh ngài đừng trách mắng nặng nề Tam muội, từ nhỏ nàng ấy đã không có cha mẹ, lại không có thiên phú tu luyện, cho nên tính tình có hơi cổ quái, đó cũng là lẽ thường tình, ta không ngại."

Ánh mắt Thái tử nhìn về phía nàng, lập tức trở nên ôn nhu.

"Kỳ nhi, tính cách của ngươi chính là quá thiện lương, quá độ lượng! Loại nữ nhân không biết lễ nghĩa chút nào, chỉ sợ ở nhà cũng là ý vào thân phận quận chúa của mình, vẫn luôn khiến ngươi tức giận đi? Đã làm khó ngươi như vậy, ngươi còn nói chuyện vì nàng!"

Trong khi nói, hắn quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, "Nể mặt Kỳ nhi, ta cũng không so đo, ngươi hãy nói lời xin lỗi với Kỳ nhi, trở về và cẩn thận suy nghĩ! Ngâm lại những hành động của ngươi, có xứng với thanh danh của cha ngươi hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Người Dám Nói Chuyện Với Ta Như Vậy?!

Bạch Nhược Kỳ nghe thấy Thái tử chống lưng cho nàng như vậy, thiếu chút nữa là cười ra tiếng, thật vất vả mới nén lại được. Trên mặt mang vẻ từ bi, tràn ngập đồng tình nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly nhướng mày, ánh mắt nhìn về phía bọn họ, giống như đang nhìn hai kẻ ngu ngốc!

Khó trách Bạch Nhược Kỳ và nhị phu nhân vội vã muốn bố trí nàng vào chỗ chết, nguyên lai, Bạch Nhược Kỳ đã sớm thông đồng với Thái tử, cho nên mới càng chúm chím mắt muội muội là nàng, muốn dọn khỏi chương ngại vật lớn nhất này đi.

Hon nữa, Thái tử này cũng là cực phẩm trở mặt vô tình.

Nhớ tới trước đây, thời điểm Bạch Lưu Phong vừa mới mất tích, hắn tốt với Bạch Nhược Ly vô cùng, từ nhỏ luôn tự mình lấy thân phận là vị hôn phu, chiều cố nằng khắp nơi.

Ai có thể nghĩ đến, Bạch Lưu Phong đã không quay lại, hon nữa, sau khi sự tình Bạch Nhược Ly không có thiên phú tu luyện bại lộ, thái độ của Thái tử lập tức chuyển biến một trăm tám mươi độ.

Chẳng còn quan tâm đối với tình cảnh bi thảm của Bạch Nhược Ly, ngược lại trong mắt hắn hướng đến nơi có tiền đồ hơn, Bạch Nhược Kỳ càng thích hợp hơn để trở thành thái tử phi.

Đáng thương Bạch Nhược Ly ngốc nghếch, trong lòng còn nhớ tới Thái tử ca ca thân thiết khi còn nhỏ, cho rằng hôn ước của mình và hắn vẫn còn hiệu lực, sớm muộn gì sẽ có một ngày, hắn sẽ đến cứu mình thoát khỏi sự đau khổ này!

Nàng nhẹ nhàng cười nói: "Nguyên lai, người chính là Thái tử a..... tắc tắc, quả nhiên là *nghe danh không bằng gặp mặt*. Đệ nhất thiên tài cái gì, thiên phú không chỉ tầm thường, ngay cả trí lực dường như đều có chút vấn đề!"

"Người..... người dám nói chuyện với ta như vậy?!"

Thái tử lần đầu tiên bị người trào phúng như vậy, nhất thời không dám tin tưởng.

Hoàng Nguyệt Ly nhàn nhạt cười nói: "Nữ tử rần rết như vậy, người còn nghĩ tâm địa nàng thiện lương, ta đúng thật là rất hoài nghi, ngay cả đôi mắt của người cũng có vấn đề?"

"Lón mắt! Quả nhiên là nữ nhân thô tục! Thậm chí ở trước mặt ta, cũng dám nói lời ngông cuồng, có thể tưởng tượng được, ngày thường người đã khi dễ Kỳ Nhi như thế nào!"

Thái tử tức giận đến nổi mặt đều đỏ lên, gắt gao nhìn chăm chăm Hoàng Nguyệt Ly.

"Oanh" một tiếng!

Thái tử phóng xuất huyền khí ra từ trong cơ thể, sinh ra uy áp mãnh liệt.

Trong nháy mắt, sắc mặt người qua đường xung quanh đều trở nên trắng nhợt, ngực trở nên ngột ngạt, nhanh chóng né tránh sang một bên.

Ngay cả Bạch Nhược Kỳ cũng cảm thấy ngực bị thắt chặt, suýt nữa đã học máu.

Nàng ta nhanh chóng thối lui vài bước, khòe miệng lại nổi lên một nụ cười.

Hoàng Nguyệt Ly là tên ngốc, cũng dám trêu chọc Thái Tử điện hạ! Đó chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7, yêu pháp của nàng ở trước mặt Thái tử căn bản đều vô dụng.

Hon nữa, thân phận Thái tử tôn quý, Bạch Nhược Ly chỉ là quận chúa, ở trước mặt Thái tử ngay cả cái rắm cũng đều không phải!

Lần này, nàng đã kết thúc!

Thời gian một phân một giây trôi qua, người đi đường chung quanh đã không dám dừng lại, Bạch Nhược Kỳ che ngực lại, đã cách xa ba trượng ở bên ngoài!

Nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly đặt mình ở bên trong áp lực lại vẫn như cũ, giống như người không có việc gì, thần thái tự nhiên, nhẹ nhàng mỉm cười.

"Người..... sao có thể?" Thái tử khiếp sợ lên tiếng.

Một phé vật không có huyền khí, sao có thể chống cự được uy áp của cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7! Hon nữa, bộ dáng còn nhẹ nhàng như vậy? Quả thực là như nhìn thấy quỷ!

Hay là, tiểu nha đầu trước mắt, trên thực tế căn bản không phải là phé vật?

Hắn không thể không nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly vài lần.

Cẩn thận so sánh với trang điểm của Bạch Nhược Kỳ, Hoàng Nguyệt Ly trang điểm rất bình thường. Chỉ mặc một váy dài trắng giản dị, một chiếc áo choàng màu tím nhạt nạm ngọc, trên lỗ tai điểm một đôi ngọc trai nhỏ nhỏ.

Nàng vốn dĩ chỉ là thanh lệ mà thôi, ăn mặc đơn giản như vậy, càng có vẻ giống như nước sôi để nguội, thanh đạm và vô vị.

Tuy nhiên, ngay cả khi bề ngoài mộc mạc như thế, vì sao lại trông nàng giống như phát sáng, chỉ đứng ở nơi đó, cũng có một phong tư phiêu dật xuất trần.

Giống như một đóa xa cách lạnh lùng, trông rất đặc biệt, lạnh lùng và kiêu ngạo như sương tuyết, bốn phía tràn ngập hương thơm!

Trong lúc nhất thời, Thái tử nhìn xem đến nỗi có chút thất thần.

Bạch Nhược Kỳ hận đến nỗi cắn chặt hàm răng.

Sao có thể? Tiểu tiện nhân kia vì sao lại không học máu, sao còn có thể hoàn toàn tốt đẹp mà đứng nơi đó?

Hơn nữa, ánh mắt đó của Thái tử là gì, cần thiết phải nhìn chăm chăm xem tiểu tiện nhân cả nửa ngày sao? Nàng ấy thậm chí không có một phần sắc đẹp của mình, quả thực là rất mờ nhạt!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Phế Vật Đồi Phong Bại Tục

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn nhìn sắc trời, khoe miệng gọi lên, cười nói: "Thái Tử điện hạ còn có gì chỉ giáo? Nếu như không có, ta không rảnh phụng bồi!"

"Người chờ đã!"

Nàng xoay người muốn đi, Thái tử vội vàng tiến lên một bước, muốn ngăn nàng lại.

Bạch Nhược Kỳ không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly thật đúng là đã hấp dẫn ánh mắt Thái tử, âm thầm ghi hận trong lòng.

Nàng ta vội vàng tiến lên một bước, không dấu vết chặn Thái tử lại, nhỏ giọng nói: "Thái Tử điện hạ, ngài đừng nóng giận, hãy để Tam muội ta đi thôi! Nàng còn nhỏ tuổi không hiểu quy củ, cách đây mấy ngày bởi vì một chút sự tình, bị cấm túc trong một thời gian dài, thật vất vả lắm mới ra được bên ngoài, ngài cũng đừng so đo cùng nàng."

Miệng nàng ta nói giống như rất độ lượng, nhưng lại không dấu vết mà nhắc tới sự tình đã phát sinh mấy ngày trước đây.

Tuy rằng nàng ta không nói rõ, nhưng mấy ngày hôm trước, thời điểm khi phu nhân Hầu gia tiến cung, đã sớm tuyên truyền tin tức về sự tình chất nữ tư thông với người khác, xấu hổ và giận dữ nên đã thất cổ tự tử, kết quả là chết không thành. Tin tức này thọc tới trong cung, Thái tử tự nhiên cũng đã nghe thấy.

Một đôi mày kiếm của hắn lập tức nhíu lại.

Tương tượng đến tiêu nha đầu này đã làm sự tình đồi phong bại tục như vậy, nói không chừng cũng đã thất trinh. Trong lòng hắn bỗng cảm thấy buồn nôn một trận, một chút rung động vừa rồi, trong nháy mắt hầu như biến mất không còn.

Vừa rồi, làm sao lại nhìn một phế vật với phẩm chất đạo đức bại hoại lâu như vậy? Quả thực là đã bị trúng tà!

Vẫn là Bạch Nhược Kỳ có thiên phú xuất chúng, lại là nữ nhân dịu dàng xinh đẹp như vậy, mới có thể xứng đôi với hắn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thái tử nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly lại trở nên chán ghét.

"Xem ra, sau khi Bạch tam tiểu thư bị cấm túc, cũng chưa tỉnh lại từ sai lầm của mình, vẫn cứ kiêu ngạo và ương ngạnh như thế! Hội đấu giá này không phải là nơi người nên tới! Người tới, đưa Bạch tam tiểu thư về Võ Uy Hầu phủ, giao cho Võ Uy Hầu quản giáo!"

Phía sau Thái tử, hai thị vệ mặc áo giáp màu đen tiến lên vài bước về phía trước, ngăn ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly dừng bước chân, quay đầu lại cười như không cười liếc mắt nhìn hai người một cái.

"Thật là thú vị, không biết ta đã phạm sai lầm ở đâu? Cần phải hỏi phủ để suy nghĩ lại?"

Thái tử hừ lạnh một tiếng: "Cần ta phải nói ra? Sự tình người tư thông với nam nhân bên ngoài, đều đã truyền tới trong cung! Thân là một nữ nhi Võ Uy Hầu năm đó, lại làm ra sự tình đồi phong bại tục như thế! Còn kháng cự không chịu nhận sai?"

"Nhưng....." Hoàng Nguyệt Ly vô tội chớp chớp mắt, "Ta chỉ đơn giản nói mấy câu với người xa lạ, đã bị biến thành tư thông. Vậy Nhị tỷ và Thái tử không có hôn ước, lại thân mật mà ước hẹn ra ngoài đi dạo trên phố như thế, lại còn ngồi cùng một chiếc xe ngựa, đây được xem là gì? Gian phu *****? Là bắt gian một đôi?"

Trong những người vây xem, có không ít thiếu nữ vốn dĩ đã không ngừng ghen ghét đối Bạch Nhưộc Kỳ, hiện tại nghe được những lời này, đều kín đáo nghị luận.

"Đúng rồi, rốt cuộc còn chưa mở yến tuyển phi, bộ dáng của Bạch Nhưộc Kỳ tỏ vẻ chính mình là thái tử phi, còn đi dạo phố cùng với Thái Tử điện hạ, quả thật là không biết xấu hổ!"

"Đúng vậy, rốt cuộc thánh chỉ còn chưa hạ đâu, cứ ra vào có đôi như vậy, còn vênh váo đắc ý!"

"Vạn nhất Hoàng Thượng không chọn nàng làm thái tử phi, vậy nàng đã thân mật với Thái tử như vậy, ai còn dám cưới nàng?"

Nháy mắt, khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ trở nên đỏ bừng!

"Người..... người vừa nói gì? Ngậm máu phun người! Ta và Thái Tử điện hạ thanh thanh bạch bạch, chỉ là bằng hữu mà thôi, người dựa vào cái gì mà nói chúng ta là gian phu *****? Người, thật không biết xấu hổ, tiểu tiện....."

Bạch Nhưộc Kỳ tức giận đến nỗi thiếu chút nữa đã lộ nguyên hình, thật vất vả mới khống chế lại chính mình, nuốt lời thô tục trở vào.

Đồng thời, có chút thấp thỏm nhìn nhìn Thái tử phía sau.

Hy vọng thất thủ vừa rồi của mình, không khiến cho Thái tử chú ý, khiến hấn sinh ra chán ghét với mình.

Cũng may, lần này, Thái tử cũng bị tức giận không ít, căn bản không rảnh quan tâm tới nàng.

Ánh mắt hấn dừng ở trên người Hoàng Nguyệt Ly, cười lạnh nói: "Được! Thật là hồ đồ gàn bướng! Một thiên kim Hầu phủ nho nhỏ, còn dám dĩ hạ phạm thượng! Còn chờ cái gì? Mau bắt lấy nàng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Dám Động Đến Nữ Nhân Của Bồn Toạ?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly lui về phía sau một bước, cười nói: "Uy phong của Thái Tử điện hạ thật lớn, đây là có tật giật mình? Chỉ cho phép các người nói ta, ta không được nói các người? Lời ta nói chính là sự thật!"

Bạch Nhưộc Kỳ đã chẳng khóc, nói: "Tam muội, người vì sao lại nói ta như vậy? Loại lời nói này nếu truyền ra ngoài, người là muốn hại tỷ tỷ không thể làm người hay sao?"

Bộ dáng làm bộ làm tịch của nàng ta, Hoàng Nguyệt Ly xem ở trong mắt, thật sự là rất buồn cười!

Thời điểm Bạch Nhưộc Kỳ nói nàng tư thông với người khác, vì sao không suy xét xem nàng có thể làm người hay không? Hiện tại đổi thành ở trên đầu nàng ta, mới có hành động đáng thương?

Nhưng mà, trong mắt Thái tử, bộ dáng mỹ nhân khóc như hoa lê dính hạt mưa, thật sự là quá đáng thương!

Ngược lại, Hoàng Nguyệt Ly biết rất rõ Thái tử, ngay cả liếc mắt một cái cũng không thèm, còn không chút khách khí với hấn, loại nữ nhân này..... thật sự là quá chướng mắt!

Bạch Nhưộc Kỳ nói ra một câu, như lửa cháy được đổ thêm dầu, khiến Thái tử càng thêm tức giận.

"Kỳ nhi, đừng khổ sở. Ta sẽ thay người giáo huấn nàng!"

Bạch Nhưộc Kỳ hiện lên một nụ cười thành công.

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, "Quy củ của Thiên Trần Các, không cho phép có người nháo sự trong vùng phụ cận, Thái tử vẫn khẳng khẳng muốn động thủ ở chỗ này sao?"

Thái tử cười lạnh nói: "Đây là đang ở trên đất Nam Việt Quốc, lời ta nói, ai dám có dị nghị? Đừng nói là bắt người trước cửa Thiên Trần Các, thậm chí là hủy đi Thiên Trần Các, Các chủ cũng không dám lên tiếng!"

"Phải không?"

Hoàng Nguyệt Ly tươi cười nở rộng trên mặt, đôi tay lại bí mật nắm lấy ám khí ở trong lòng ngực.

Thị vệ bên người Thái tử đều là Ngự Huyền Cảnh, ở Nam Việt Quốc đều được xem như là cao thủ, so với đội thân vệ của Võ Uy Hầu phủ càng muốn cao hơn mấy cấp bậc.

Tuy rằng huyền khí độc môn ở trên tay nàng, đối phó với cao thủ Ngự Huyền Cảnh cũng không có bất luận vấn đề gì. Tuy nhiên, bản thân nàng rốt cuộc vẫn không có huyền lực, để thao túng huyền khí công kích, uy lực cũng bị hạn chế, vì thế nên cẩn thận hành sự vẫn hơn.

Nàng sẽ không ra tay một cách thiếu thận trọng. Một khi đã ra tay, cần phải một kích tất trúng!

Bọn thị vệ nghe lệnh, bước vài bước về phía nàng, "Bạch tam tiểu thư, xin mời! Ngài chính là kim chi ngọc diệp xuất thân cao quý, bọn thuộc hạ cũng không muốn thô lỗ với ngài." Khi tên thị vệ nói điều này, đáy mắt hiện lên vài phần khinh thường.

Tam tiểu thư Bạch gia nổi danh là phế vật, sớm đã lan truyền khắp toàn bộ Nam Việt Quốc, bọn họ căn bản không cho rằng, nàng sẽ có cơ hội phản kháng.

Là thiên kim tiểu thư Hầu phủ thì như thế nào? Có người cha lợi hại thì như thế nào? Nếu không có thiên phú, ở trước mặt người có địa vị như Thái tử, chỉ sợ còn lâu cũng không bằng được thị vệ Ngự Huyền Cảnh bọn họ!

Trong lòng Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh, trên mặt lại cố ý hiện lên biểu tình hoảng sợ.

"Ngươi..... các ngươi muốn làm gì?"

Mắt thấy bọn thị vệ đã sắp tới gần bên người nàng, Hoàng Nguyệt Ly đang chuẩn bị ra tay.

Bỗng nhiên, một trận huyền lực như cuồng phong vô cùng mãnh liệt quét đến từ sau lưng nàng.

"Bịch! Bịch!"

Hai tiếng vang lớn truyền đến, hai tên thị vệ Ngự Huyền Cảnh, đều bị đẩy lui ra ngoài!

Hơn nữa, lập tức bay ra xa mấy trượng, thân ảnh màu đen của hai người xẹt qua trên bầu trời tạo thành một đường cong dài, sau đó mới từ xa rớt xuống ở trên mặt đất.

Người qua đường xung quanh đều ngơ ngác nhìn về phía thị vệ bị ném theo một đường cong, nhất thời đều không kịp có phản ứng.

Thị vệ bên người Thái tử..... chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh, Ngự Huyền Cảnh!

Ở Nam Việt Quốc, cao thủ Ngự Huyền Cảnh là một người trong vạn người. Mỗi người đều có tước vị, là một sự tồn tại khiến người thường đều rất ngưỡng mộ!

Trên thực tế..... cứ như vậy..... bị một chiêu đánh bay?

Hơn nữa nghe âm thanh kia khủng bố như vậy, hai người chắc là đã chấm mặt đất.....

Mọi người không khỏi run lên lập cập, thật sự ngấm lại đều cảm thấy đau thay bọn họ.....

Cùng lúc đó, một giọng nói trầm thấp lạnh lùng vang lên: "Dám động vào người nữ nhân của bản tọa, ai cho các ngươi lá gan này?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Nam Nhân Của Nàng, Người Không Nghe Thấy Sao?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Biến cố lần này đến quá đột nhiên, ngay cả Thái tử cũng đều sửng sốt tại hiện trường.

Nghe những lời nam nhân này nói, hẳn là người thứ nhất hoàn hồn lại, nhìn qua.

Không biết từ khi nào, một nam nhân thân hình cao lớn, khí vũ hiên ngang xuất hiện ở bên cạnh người Hoàng Nguyệt Ly.

Hắn mặc một bộ trường bào màu đen, ống tay áo và vạt áo trước ngực đều thêu hoa văn lưu vân màu vàng, có vẻ điệu thấp và cao ngạo nhưng cũng có

một sự ưu nhã tự phụ không cách nào hình dung.

Màu da trắng nõn của hắn, giống như ánh trăng sáng tỏ, một chiếc mặt nạ màu bạc nằm sát trên nửa khuôn mặt hắn, nhưng vẫn có thể thấy được rõ ràng hình dáng góc cạnh khuôn mặt hắn, cảm hiện lên đường cong hoàn mỹ, môi mỏng nhẹ nhấp, lạnh lùng mà cao quý.

Hắn chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, đã có một loại cảm giác tồn tại không thể bỏ qua, khí thế cường đại không chút nào che dấu phóng xuất ra, sắc nhọn bá đạo, không ai bì nổi!

"Ngươi..... Ngươi là người nào?" Thái tử đề phòng nhìn hắn, hỏi.

Khi ánh mắt lần đầu nhìn thấy người nam nhân này, trực giác của hắn cảm nhận được sự uy hiếp!

Nam nhân lạnh lùng cong cong khóe miệng, quét mắt liếc Hoàng Nguyệt Ly một cái, lúc này mới mở miệng nói: "Nam nhân của nàng, ngươi không nghe thấy sao?"

Ba đường hắc tuyến trượt xuống trên trán Hoàng Nguyệt Ly, nàng quay đầu và hung hăng trừng mắt nhìn nam nhân một cái.

"Uy! Ngươi đủ rồi, có thể đừng nói bừa được không? Ngươi khi nào thì thành nam nhân của ta, lời nói loại này có thể nói bậy hay sao? Ta và ngươi cũng không có bất luận quan hệ gì!"

Nam nhân lười nhác cười nói: "Sao lại không có quan hệ? Ngươi nói như vậy, bản tọa thật sự rất thương tâm..... vì chúng ta có một mối quan hệ rất thân mật khăng khít..... quan hệ hợp tác."

Khi nói những lời đó, hắn nói ra bốn chữ cuối cùng với giọng rất nhỏ, chỉ có Hoàng Nguyệt Ly có thể nghe thấy.

Trong khi người qua đường đang vây xem nghe qua đường lỗ tai, chỉ có thể nghe bốn chữ còn lại "thân mật khăng khít".

Trong lúc nhất thời, các loại ánh mắt tìm kiếm kinh dị, đều quét đến trên hai người.

"Cái quái gì thế (我去: wtf)! Tình huống này là như thế nào? Chẳng lẽ vừa rồi Thái tử nói trắng ra là tam tiểu thư tư thông với người khác, đúng là sự thật? Loại người như gian phu.... đều đã xuất hiện?" Có người kinh ngạc cảm thán nói.

"Im lặng!" Đồng bạn hắn nhanh chóng bịt kín miệng hắn, "Người này khí thế rất cường đại, tu vi phỏng chừng còn vượt qua cả Thái Tử điện hạ! Loại người này..... ngươi chớ nổi sao? Chúng ta vẫn nên nhanh chạy đi thôi!"

"Nhưng mà, Nam Việt Quốc chúng ta từ khi nào lại có cao thủ mạnh như vậy? Chẳng lẽ là hắn từ quốc gia khác đến để tham gia hội đấu giá? Ngươi nói hắn sẽ đánh nhau với Thái tử sao?"

Ngay cả thiếu nữ vừa rồi còn mang vẻ mặt say mê nhìn Thái tử, lúc này cũng đã chuyển ánh mắt tới trên người nam nhân kia, hơn nữa không cách nào dời khỏi tầm mắt, hoàn toàn xem nhẹ Thái tử chỉ đứng cách đó không xa.

Tựa hồ như đã quên, vừa rồi nàng đã bị dung mạo Thái tử khuynh đảo như thế nào.

"Sao có thể? Nam Việt Quốc còn có một nam nhân xuất sắc tuấn mỹ như vậy?"

"Đúng vậy, hơn nữa thật sự..... rất mạnh..... Thái Tử điện hạ không phải là đối thủ của hắn, đúng không?"

Các loại âm thanh nghị luận truyền đến, sắc mặt Thái tử cũng càng ngày càng thêm âm trầm.

Là Thái tử đệ nhất thiên tài của Nam Việt Quốc, trời sinh hắn tôn quý lại có thực lực, hơn nữa diện mạo tuấn mỹ, càng khiến cho hắn tự cho mình rất cao, cảm thấy không có nam nhân nào có thể đánh đồng cùng hắn!

Nhưng nam nhân thần bí bên người Hoàng Nguyệt Ly, chỉ lộ ra nửa khuôn mặt, đã hấp dẫn ánh mắt mọi người, dung mạo và khí chất, đều thắng hắn gấp trăm lần!

Hơn nữa, khí thế trên người nam tử cường đại như thế, khiến người cơ hồ không thể thờ nổi, cơ hồ có thể khẳng định, là một cường giả có thực lực tuyệt thế kinh người!

So với nam nhân kia, hắn quả thực là giống như con kiến nhỏ bé!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Chỉ Bằng Ngươi? Còn Không Xứng!

Người nam nhân này..... rốt cuộc là đến từ đâu? Hắn ta rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới gì, vì sao hắn hoàn toàn không thể phán đoán ra?

Càng quan trọng hơn, vì sao hắn và tam tiểu thư Bạch gia lại ở bên nhau, còn nói..... phế vật kia là người của hắn?

Thái tử cắn răng, ánh mắt phần hận đảo qua trên người một đôi bích nhân đang đứng sừng sững.

Nam nhân cao lớn anh dũng, tuấn mỹ bức người, tu vi cường đại sâu tới nỗi không lường được; mà thiếu nữ bên người hắn, tuy rằng thấp hơn hắn một cái đầu, dung mạo cũng xem như thanh tú, nhưng lại có khí chất khuynh thế xuất trần, lẳng lẳng như bước trên những đám mây.

Một đôi đứng chung một chỗ, lại có vẻ dị thường xứng đôi, quả thực là trời đất tạo nên một đôi.

Hơn nữa, khí trường còn hoàn toàn nghiền nát Thái tử và Bạch Nhược Kỳ!

Thái tử cắn chặt răng, nói: "Xin hỏi các hạ, tôn tính đại danh?"

Nam nhân lơ đãng nhìn hắn một cái, "Chỉ bằng ngươi, còn chưa xứng hỏi danh hào bốn tị!"

Thái tử chưa từng bị người miệt thị trắng trợn như thế bao giờ, tức giận gần như muốn chết!

Ánh mắt hắn trở nên tối tăm khi nhìn nam nhân thần bí, giọng điệu cũng trở nên nghiệt ngã.

"Các hạ cũng biết, đây là lãnh thổ của Nam Việt Quốc, mà ta là Thái tử Nam Việt Quốc! Tu vi các hạ xác thật rất cao, nhưng một con rồng không nên kích động một con rắn trong hang ổ của nó*. Nếu ngươi đã tới Nam Việt Quốc, về tình về lý, vẫn nên tuân thủ quy củ của quốc gia ta!"

**Cường long bất áp địa đầu xà (强龙不压地头蛇): Rồng mạnh cũng không thể đàn áp được rắn trong hang ổ của nó (strong dragon cannot repress a snake in its territory) {Dịch: Wattpad @Emily_Ton}*

Môi miệng thanh lãnh của nam nhân hơi giơ lên, gọi lên một độ cong mê người, khiến cho những thiếu nữ xung quanh sợ hãi kêu lên một trận, nhưng lời hắn ta nói ra, lại rất cường thế bá đạo, lạnh lẽo vô cùng!

"Thái tử? Thứ gì? Lăn!"

Thái tử hiển nhiên không mong đợi điều này, nam nhân thường sẽ lấy làm tự hào vì thân phận tôn quý của hắn nhất, nhưng hắn ta lại rất khinh thường, còn há mồm nói hắn lăn!

Hắn nghiêng hàm răng cơ hồ muốn nứt, "Các hạ không khách khí như vậy, có phải là hơi quá đáng hay không? Nam Việt Quốc tuy nhỏ, nhưng cũng có những cao thủ lãnh đạo chưa xuất hiện, các hạ vẫn muốn phải khiến sự tình đến mức như vậy hay sao?"

Trong lòng Thái tử biết bản thân mình tuyệt đối không phải là đối thủ của người nam nhân này, nhưng lại không thể vừa bị người lớn tiếng gào lên một cái liền cong đuôi đào tẩu, lại còn là đang ở trước mặt dân chúng Nam Việt Quốc luôn sùng bái hắn. Người này..... hắn không có khả năng!

Huống hồ, hắn đang nghĩ đến, nam nhân này sẽ đến tham gia bán đấu giá Huyền Khí phẩm cấp 3, chứng tỏ sức mạnh cũng có giới hạn, thực lực nhiều nhất cũng chỉ là Tam Trọng Cảnh đỉnh.

Nam Việt Quốc tuy nhỏ, nhưng cũng có một lão tổ tông đạt Tứ Trọng Cảnh, vẫn luôn ẩn nấp ở trong cung. Nam nhân này nếu như không ngốc, cũng nên có điều kiêng kỵ, thật sự không nên ở trên lãnh địa của Nam Việt Quốc, khinh nhục Thái tử đương triều?

Nhưng mà, Thái tử vẫn nghĩ sai rồi!

Nam nhân thần bí căn bản không hề để hắn vào trong mắt, khí thế trên người đột nhiên tăng lên!

Tàn ra uy áp cường đại của thượng vị giả đến nỗi khiến người khó có thể chống cự.

Bạch Nhược Kỳ ngay lập tức phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, uể oải ngã trên mặt đất.

Thái tử vận khởi công lực toàn thân, muốn chống cự, nhưng uy áp của nam nhân thần bí lại giống như đỉnh núi thái sơn, một tắc một tắc nghiền áp xuống dưới, thực lực chênh lệch, giống như cách biệt giữa trời và đất!

Sắc mặt Thái tử bắt đầu đỏ bừng, dùng hết tất cả nghị lực, mới không quỵ xuống tại chỗ, nhưng bước chân vẫn lao đảo nghiêng ngã lùi về phía sau!

Một bước! Hai bước! Ba bước!

.....

Một mực thối lui ra khoảng cách hơn mười trượng, sắc mặt của hắn mới hơi bình thường một chút, bước chân cũng tạm dừng lại.

Nam nhân thần bí lúc này mới dùng khí thể quanh thân.

Hắn cũng chưa liếc mắt nhìn xem Thái tử một cái, quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly bên người, đáy mắt tràn đầy kinh ngạc cảm thán và tán thưởng!

Ngay cả Thái tử được xưng là đệ nhất thiên tài Nam Việt Quốc, đều bị áp bách đến nỗi lui về phía sau từng bước, nhưng tiểu hồ ly bên người hắn, sắc mặt trước sau đều vẫn như thường, đáng vẻ ưu nhã.

Thậm chí, trên mặt nàng còn treo một nụ cười nhàn nhạt, thường thức nhìn trò hay vừa mới xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Bất Quá Cũng Chỉ Là Như Thế

Dưới khí thể như vậy, nữ nhân có thể không phân cao thấp với hắn, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy!

Tiểu hồ ly này thật đúng là không đơn giản, một lần lại một lần khiến cho hắn ngạc nhiên!

Nàng phúc hắc lại giáo hoạt như thế, gan dạ sáng suốt hơn người, lại là thiên tài luyện khí hiếm thấy. Hiện tại, nàng lại bày ra thiên phú tinh thần lực cường đại của mình.

Rốt cuộc còn có cái gì mà tiểu hồ ly này không thể làm được?

Tầm mắt của nam nhân quá mức chuyên chú và nóng rực, Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái quay đầu nhìn hắn một cái, hỏi: "Có chuyện gì vậy?"

Nam nhân khẽ cười một tiếng, giọng nói trầm thấp mà từ tính mang theo mỉa mai hoặc độc đáo.

"Không có gì, đi thôi, cuộc đấu giá sẽ sớm mở màn, nếu vẫn không tiến vào, chúng ta có thể sẽ bị muộn!"

Hoàng Nguyệt Ly liền phản ứng lại, "Đúng rồi! Nhanh lên, chạy nhanh lên, ta đã chờ mong nhiều ngày, chuyện quan trọng như vậy, tuyệt đối không thể đến trễ! Ai nha, động tác của ngươi sao lại chậm như vậy? Nhanh lên một chút!"

Nàng vừa thúc giục nam nhân, vừa dậm dậm chân, bước nhanh đi đến cửa chính của Thiên Trần Các.

Từ đầu đến cuối, nàng không liếc mắt nhìn xem Thái tử và Bạch Nhược Kỳ một cái, phảng phất hai thiên chi kiêu tử đại danh鼎鼎 ở Nam Việt Quốc, chẳng khác gì khất cái ven đường!

Nam nhân buồn cười lắc lắc đầu, chân bước nhanh hơn, đuổi theo.

Tiểu nha đầu thật là..... rõ ràng là chính nàng trêu chọc tới phiền toái, chậm trễ thời gian, còn muốn trách động tác của hắn quá chậm, thật là bá đạo lại ngạo kiều (ngạo: ngạo mạn; kiều: đáng yêu), nhưng lại khiến hắn cảm thấy thật sự rất đáng yêu.....

Lúc này đây, thủ vệ Thiên Trần Các cũng không dám ngăn Hoàng Nguyệt Ly lại.

Nhìn thấy nàng và Các chủ đại nhân sau lưng nàng, trong lòng nhóm thủ vệ đều là nghiêm nghị, tràn ngập kính sợ, một đám khom người khom lưng thật thấp, nghênh đón bọn họ đi vào, cũng không dám thờ quá lớn.

Cho đến khi hai người biến mất ở phía sau cửa, trên đường phố một mảnh yên tĩnh, mới bắt đầu giống như cái chảo chiên, trở nên vô cùng nóng nực. "Thiên a! Vừa rồi thật sự là khiến ta sợ muốn chết! Nam nhân kia có địa vị gì? Vì sao lại đáng sợ như vậy? Tất cả quần áo sau lưng ta đều bị mồ hôi tẩm ướt!"

"Đúng vậy, thật là quá cường đại, hắn đứng ở nơi đó căn bản không hề nhúc nhích, nhưng phạm vi vài dặm đều lập tức trở nên vô cùng rét lạnh, vừa rồi ta vẫn luôn run rẩy a, thật là đáng sợ!"

"Đừng nói là ngại, ngay cả Thái tử ở trước mặt hắn, căn bản cũng không dám ngẩng đầu lên!"

"Điều này thật sự là quá không thể tin nổi, không phải nói Thái tử chính là đệ nhất thiên tài của quốc gia sao? Nhìn tuổi của nam nhân kia khẳng định không lớn, nhiều nhất là tầm 20 tuổi, hắn là cùng độ tuổi với Thái tử đi? Nhưng thực lực của hai người, chênh lệch cũng quá lớn đi!"

"Ài, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên*! Thái tử cũng chỉ là lợi hại nhất ở Nam Việt Quốc, cao thủ Nam Thiên Vực có thể còn rất nhiều....."

**Thiên ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên (人外有人, 天外有天): Nghĩa là trên trời có trời, trên người có người; núi cao còn có núi cao hơn. (No matter how good you think you are, there is always someone out there that is better.)*

"Cũng đúng, liệu người nọ có phải là thiên tài của tông môn phụ cận hay không?"

"Ai mà biết được? Ài, Nam Việt Quốc chúng ta ngoại trừ Bạch Lưu Phong của Bạch hầu gia năm đó ra, thật sự chưa có thiên tài nào khác. Thái Tử điện hạ bất quá cũng chỉ là như thế....."

Thái tử nghe đủ loại âm thanh nghị luận truyền đến bên tai, ngón tay thon dài ôm ngực, tức giận đến nỗi toàn thân đều đang run lên!

Sao có thể? Nam nhân này thoát nhìn cũng chỉ ngang tuổi với hắn, vì sao lại mạnh hơn hắn nhiều như vậy!

Ở trước mặt hắn ta, bản thân hắn chỉ giống như con kiến, hoàn toàn không thể nào chống cự.

Quá mạnh.....

Hơn nữa, nam nhân thần bí kia căn bản không hề cố kỵ gì, ngay ở trên đường cái Nam Việt Quốc, nhục nhã hắn không chút lưu tình!

Thái tử nghĩ đến cảnh mất mặt của mình, khi bị người áp chế mà không dám ngẩng đầu lên, đã bị nhiều dân chúng xem ở trong mắt như vậy, còn bị người chỉ chỉ trỏ trỏ, nói hắn "Bất quá cũng chỉ là như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Ghen Ghét Đến Nỗi Muốn Mệnh

Đối một người, 20 năm sinh thời vẫn luôn được người truy đuổi, tự cho mình là nam nhân siêu phẩm mà nói, không có gì tệ hơn khi bị làm nhục trước mặt đám đông mọi người như thế!

Đây quả thực là sỉ nhục lớn nhất đời hắn!

Tuy nhiên, nam nhân kia thật sự là quá mạnh, Thái tử căn bản nghĩ không ra, bản thân mình có bất luận cái gì có khả năng đánh bại hắn ta!

Khẩu khí này, hắn nuốt không trôi, nhưng lại không thể không nuốt!

Qua một hồi lâu, hắn mới dần dần bình tĩnh trở lại, đứng thẳng thân mình, biểu tình trên mặt vẫn là *âm tình bất định (thờ ơ)* như cũ.

Bạch Nhược Kỳ vừa rồi không chịu nổi uy áp của nam nhân kia, trực tiếp học máu ngã xuống đất, lúc này cũng đã bình tĩnh lại, miễn cưỡng chống đỡ thân thể, bò lên từ trên mặt đất.

Nàng oán hận nhìn bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly rời đi, trên mặt rớt cuộc không thể che dấu được sự ghen ghét!

Tiểu tiện nhân kia, sao có thể quen biết được nam nhân lợi hại như vậy? Thậm chí ngay cả Thái tử cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn! Vậy đó sẽ là cao thủ bậc nào? Quả thực là khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa, nam nhân kia còn che chở cho tiểu tiện nhân như vậy! Vì để xả giận cho nàng, đã không tiếc nhục nhã Thái tử trước mặt mọi người!

Hoàng Nguyệt Ly có cái gì tốt? Tướng mạo không xuất chúng, dáng người nhỏ gầy khô quắt, còn không hề có thiên phú tu luyện, quả thực là phế vật trong phế vật! Nam nhân kia mắt bị mù sao? Sao có thể coi trọng nàng? Tiểu tiện nhân kia rốt cuộc đã dùng thủ đoạn hồ mị gì?!

Bạch Nhược Kỳ ghen ghét đến nỗi muốn mệnh, trong lòng nóng lên như bị lửa đốt.

Đúng lúc này, giọng nói âm lãnh của Thái tử vang lên ở bên tai nàng ta: "Người còn sững sờ ở đó làm gì?"

Bạch Nhược Kỳ giật mình một cái, mới có phản ứng lại, "Thái..... Thái Tử điện hạ....."

Sắc mặt Thái tử thật sự không tốt, khiến Bạch Nhược Kỳ có cảm giác sau lưng hơi lạnh, sợ Thái tử sẽ giống như Bạch Lưu Cảnh, giận chó đánh mèo đến trên người nàng.

Cũng may, Thái tử đã lấy lại bình tĩnh, cũng không trút giận lên đầu nữ nhân, mà là hỏi: "Nam nhân vừa rồi, chính là đối tượng đã tư thông với Tam muội người? Hắn rốt cuộc có địa vị gì?"

Bạch Nhược Kỳ liên tục lắc đầu, "Ta..... ta cũng không biết! Nam nhân lần trước chúng ta gặp được, khẳng định không phải là hấn! Không biết tiểu..... Tam muội đã quen biết hấn như thế nào....."

Sắc mặt Thái tử âm trầm nhìn nàng ta, "Ngươi và nàng là tỷ muội, sao lại không biết? Đồ vô dụng! Đi hỏi thăm rõ ràng cho ta."

Nghe xong lời này, Bạch Nhược Kỳ âm thầm kêu khổ.

Nàng ta và Hoàng Nguyệt Ly hiện tại chính là kẻ thù không đội trời chung, làm sao có thể xưng là tỷ muội? Nàng ta muốn hỏi thăm sự tình Hoàng Nguyệt Ly từ nơi nào đây?

Nhưng mà Thái tử đã phản phó, nàng ta cũng không thể không đáp ứng.

Sắc mặt Thái tử lúc này mới hòa hoãn một chút, nói một câu: "Đi!"

Hấn cũng mặc kệ Bạch Nhược Kỳ có đuổi kịp hay không, lập tức cất bước rời đi trước.

Bạch Nhược Kỳ sửng sốt một chút, phát hiện phương hướng Thái tử đi tới chính là cửa chính của Thiên Trân Các, vội vàng đuổi theo, thật cẩn thận hỏi: "Thái..... Thái Tử điện hạ, ngài đây là muốn đi đâu?"

Thái tử tức giận nói: "Hội đấu giá! Không có mắt sao?"

Bạch Nhược Kỳ bị nể như vậy, trong lòng âm thầm kinh ngạc, có chút không thể hiểu rõ, đã gặp phải loại sự tình thế này, Thái tử thế nhưng vẫn còn muốn tham gia hội đấu giá?

Hôm nay đã bị làm trò trước mặt nhiều người qua đường như vậy, bị người nhục nhã như thế, ngay cả nàng ta đều cảm thấy không dám ngẩng đầu lên, quả thực là hận không thể đào cái lỗ để chui xuống, huống chi là Thái tử điện hạ với lòng tự trọng càng lớn hơn nàng ta gấp trăm lần?

Không nhanh chóng tìm một chỗ trốn đi, lại còn tiếp tục tham gia vào hội đấu giá?

Khuôn mặt Thái tử âm trầm, cũng không thèm giải thích.

Hấn đương nhiên biết hôm nay mặt mũi mình đều đem quét rác, đã không còn mặt mũi ngốc thêm tại nơi này, tuy nhiên, hấn lại không thể nào rời đi!

Bởi vì, hôm nay có bán đấu giá bộ huyền giáp trang phục, hấn rất trọng dụng nó, cần thiết phải nghĩ mọi cách mua được nó tới tay!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Nhấn Nhịn Khẩu Khí Này Trước

Năm năm trước, Thái tử đã được nhận vào Tinh Diệu Tông, thuộc học viện Tinh Diệu.

Tinh Diệu Tông được xem là tông môn cường đại nhất Nam Thiên Vực, học viện Tinh Diệu tất nhiên cũng là võ viện nổi tiếng nhất Nam Thiên Vực. Mỗi năm đều tuyển nhận học viên, đều là đến từ toàn bộ hàng trăm quốc gia hàng đầu trong Nam Thiên Vực, mỗi người đều là thiên tài số một của mỗi quốc gia!

Thái tử được xưng là thiên tài đệ nhất Nam Việt Quốc, có thiên phú phẩm cấp 5, nhưng tới học viện Tinh Diệu, bất quá cũng chỉ đạt tiêu chuẩn trung đẳng trong đó.

Tuy rằng trở thành học viên nòng cốt, nhưng xếp hạng cũng không giống như lúc trước.

Mỗi năm, Tinh Diệu Tông đều sẽ chọn vài học viên nòng cốt từ học viện Tinh Diệu, sau đó tuyển dụng và trở thành đệ tử chính thức của tông môn.

Thái tử hàng năm đều tham gia vào các cuộc tuyển chọn học viên, hy vọng có thể bá nhập vào Tinh Diệu Tông, nhưng mỗi một lần đều là thất bại!

Năm nay, là một cơ hội cuối cùng của hấn, nếu như hấn vẫn không thể trở thành đệ tử chính thức của Tinh Diệu Tông, nhất định phải tốt nghiệp tại học viện Tinh Diệu.

Mà rời khỏi Tinh Diệu Tông với tài nguyên phong phú và thực lực cường đại, hấn phải trở lại một tiểu quốc như Nam Việt Quốc để tu luyện, đời này có thể đạt tới Tứ Trọng - Đan Huyền Cảnh, cũng đã là cực hạn!

Thái tử không cam lòng cứ như vậy rời đi, hấn phải liều chết nắm bắt bằng được cơ hội cuối cùng này!

Cho nên, lần này biết được tin tức Thiên Trân Các sắp sửa bán đấu giá huyền giáp trang phục cấp 3, hấn quả thực là mừng rỡ như điên!

Hiện tại hấn khuyết thiếu nhất, chính là huyền khí có thể giúp hấn tăng lên thực lực trên diện rộng ở trong một khoảng thời gian ngắn, mà bộ huyền giáp này không chỉ có thể khiến cho lực phòng ngự của hấn tăng lên gấp ba, hơn nữa..... còn phụ thêm một bộ huyền kỹ công kích!

Huyền khí cực phẩm như vậy, quả thực là chưa từng nghe thấy!

Hơn nữa bộ huyền giáp này chỉ có cấp 3, điều này có nghĩa là, Ngự Huyền Cảnh như hấn cũng có thể dễ dàng thoải mái phát huy hết hiệu quả của huyền khí.

Thứ tốt như vậy, lại bán đấu giá ở Nam Việt Quốc, quả thực là đã được tạo ra cho bản thân hấn.

Thái tử đã xem nó trở thành mục tiêu của chính mình, chỉ cần có bộ huyền giáp này trợ giúp, hấn nhất định có thể trở thành học viên tòa sáng trong cuộc thi tuyển môn đệ năm nay, quét ngang đối thủ của mình, trở thành đệ tử chính thức của Tinh Diệu Tông, leo lên một đỉnh cao mới! Thái tử suy nghĩ rất tốt, nhưng lại không hề nghĩ tới, hôm nay hấn còn chưa tiến vào đại môn Thiên Trân Các, đã đụng phải tiêu nha đầu tà môn Hoàng Nguyệt Ly, bị người hung hăng tát vào mặt!

Mặc dù mắt mặt đến mức độ như thế, tuy nhiên, hấn lại không thể rời đi!

Nếu như hấn mà rời đi, vậy thì bộ huyền giáp kia, sẽ vĩnh viễn không thể nào rơi vào tay hấn.

Thái tử trái lo phải nghĩ, sau khi tiến hành đấu tranh tư tưởng kịch liệt, vẫn quyết định không thể vì một tiểu tiết mà mất đi rất nhiều*, chỉ có thể nhẫn nhịn khẩu khí này, trước hết phải có được bộ huyền giáp tới tay.

**Nhân tiểu thất đại (Nguyên văn: 因小失大): tiết kiệm một ít để mất rất nhiều (to try for small gains only to lose big; save a little only to lose a lot (idiom)) {Dịch: Emily Ton}*

Chỉ cần hấn trở thành đệ tử Tinh Diệu Tông, công lực càng tăng tiến, muốn thu thập nam nhân sau lưng Hoàng Nguyệt Ly, còn không phải là sự tình một giây?

Tu vi của nam nhân kia cho dù cao bao nhiêu, thân phận quan trọng bao nhiêu, chẳng lẽ dám đối địch với đại tông môn đệ nhất Nam Thiên Vực?

Thái tử lập đi lập lại điều này trong lòng để thuyết phục bản thân, mới miễn cưỡng không chế được cảm xúc.

Mất hấn nhìn thẳng, làm bộ không chú ý tới những ánh mắt trào phúng và âm thanh đàm luận của đám đông, lập tức đi tới cửa Thiên Trân Các.

Ai ngờ, hấn vừa mới đi tới cửa, đã bị thủ vệ ngăn cản.

"Thái Tử điện hạ, xin dừng bước!"

Thái tử vốn đang mang một bụng lửa, nhìn đến ngay cả thủ vệ nho nhỏ cũng dám cùng đối nghịch với hấn, giận sôi máu.

"Tránh ra cho ta! Người không biết ta là ai?" Ánh mắt Thái tử khốc liệt.

Trên mặt thủ vệ lại vẫn như cũ, không có biểu tình gì, "Thái Tử điện hạ, thảo dân đương nhiên biết thân phận ngài, tuy nhiên, chỉ có khách quý mới có thể đi vào lối cửa khách quý, đây là quy củ của Thiên Trân Các chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Nàng Có Tư Cách Gì?

Thái tử cười tức giận, tùy tay móc ra một phong thư.

"Nhìn xem cho cẩn thận, đây chính là thư mời của Thiên Trân Các các người! Còn không cút ngay cho ta?"

Nhưng mà, thủ vệ lại không hề nhượng bộ.

"Thái Tử điện hạ, Các chủ chúng ta vừa mới phân phó xuống, nói phòng khách quý đã đầy, thật sự không còn phòng thừa cho ngài, thật sự xin lỗi! Nếu ngài nhất định phải tham gia hội đấu giá, vậy mời xếp hàng vào từ ghế ngồi bình thường đi!"

"Người nói cái gì? Đã phát thư mời ta, vì sao lại không đủ phòng? Các người đang chơi ta sao?"

Thủ vệ khinh thường liếc mắt nhìn Thái tử một cái, đắc tội Các chủ bọn họ, còn muốn tiến vào phòng khách quý? Thời điểm Các chủ đi vào, chính là cố ý để lại lời nói, sao hắn có thể để Thái tử đi vào?

Thủ vệ không nóng không lạnh ngó mắt liếc Thái tử một cái, "Thật sự rất xin lỗi, số lượng phòng vốn là vừa đủ, nhưng hôm nay bất ngờ có khách quý bên ngoài đến, vì thế đã dành riêng cho hắn một vị trí, chỉ có thể ủy khuất Thái Tử điện hạ ngài!"

Thái tử đột nhiên biến sắc, "Người có ý gì? Cái gì khách quý? Chẳng lẽ còn quan trọng hơn ta? Ta muốn nhìn xem, ai có tư cách đoạt vị trí với ta! Hơn nữa, người là thứ gì? Dám chắn đường của ta?"

Hắn đã phần nộ tột đỉnh!

Hôm nay, đầu tiên là bị người vả mặt, tiếp theo lại còn bị cấm đi vào Thiên Trần Các, mỗi một sự tình, đều ném mặt mũi hắn ở trên mặt đất mà dẫm!

Hiện tại, ngay cả một thủ vệ hèn hạ, cũng dám không để hắn vào mắt!

Rốt cuộc, Thái tử không thể duy trì được phong độ công tử của ngày xưa, thuận tay vung ra một chưởng, đánh về phía ngực của tên thủ vệ!

Thực lực của Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 không phải là nhỏ, một chưởng này của Thái tử, chứa đầy huyền lực của thiên địa. Trong lúc nhất thời, không khí vùng phụ cận đều giống như đã động lại.

Bốn phía truyền đến một trận kinh hô, đều cho rằng tên thủ vệ to gan lớn mật này này nhất định sẽ gặp phải xui xẻo!

Ai ngờ, tên thủ vệ căn bản không có phản ứng gì, chỉ thông dong lui một bước ra phía sau, né tránh công kích của Thái tử. "Thái Tử điện hạ, thỉnh ngài không nên quên quy củ của Thiên Trần Các! Nếu ngài một hai phải động thủ ở Thiên Trần Các, chỉ sợ ngài không có cách nào để tham gia hội đấu giá hôm nay."

Giọng điệu của tên hộ vệ không có biến hoá gì, tựa hồ cũng không tức giận bởi vì đã bị công kích.

Nhưng trong nội tâm Thái tử, lại thật sự rất kích động!

Mặc dù mới vừa rồi thời điểm khi hắn ra tay, chỉ dùng một nửa thực lực, tuy nhiên, thủ vệ này có thể nhẹ nhàng tránh thoát, chứng tỏ rằng tu vi huyền lực của hắn ta, ít nhất không thua bản thân hắn!

Một tên thủ vệ hèn hạ, đã có thực lực cao như vậy, vậy thì chủ nhân sau lưng Thiên Trần Các..... rốt cuộc có tu vi là gì?

Trong lòng Thái tử kinh sợ, trong lúc nhất thời, cũng không dám tiếp tục lỗ mãng.

Nhưng muốn hắn cứ như vậy chạy đến ghé ngồi bình thường, hắn thật sự là không cam lòng.

Hắn vẫn đang muốn cố gắng tranh luận, nói: "Được, ta có thể sẽ tuân thủ quy củ của Thiên Trần Các, tuy nhiên, rốt cuộc là người nào đã chiếm phòng của ta, đây chắc không phải là bí mật đi?"

Thủ vệ nói: "Chính là vị vừa rồi mới đi vào kia, Bạch tam tiểu thư Vô Uy Hầu phủ."

Bạch Nhược Kỳ vừa nghe lời này, trong lòng bốc lửa, ngay lập tức kêu lên: "Nàng? Nàng có tư cách gì mà vào phòng khách quý? Nàng dám leo lên trên đầu Thái Tử điện hạ sao? Cũng không nhìn xem thân phận của mình là gì! Nhanh chóng khiến nàng lăn....."

"Câm miệng!"

Thủ vệ còn chưa kịp nói lời nào, Thái tử đã nhấn chặt mày, quay đầu lại quát nàng ta.

Bạch Nhược Kỳ rốt cuộc có đầu óc hay không? Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên là không có tư cách để vào phòng khách quý, nàng có thể đi vào, khẳng định là bởi vì nàng đã đi theo nam nhân kia.

Mặc dù hắn không biết thân phận của nam nhân này là gì, tuy nhiên..... hắn không thể trêu vào!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Sao Có Thuận Tiệm Như Vậy?

Thái tử căn bản nằm mơ cũng không thể tưởng được, Hoàng Nguyệt Ly có thể tiến vào phòng khách quý, không có quan hệ gì với nam nhân kia.

Mà là bởi vì, nàng chính là người đã rèn ra bộ huyền giáp mà hần đang tâm tâm niệm niệm, một vị luyện khí sư cấp 3 có tài nghệ kinh người và thủ đoạn trác tuyệt!

Thái tử chỉ biết, mình đang phải nhịn khẩu khí này, không thể không hạ thấp đầu.

"Nếu..... nếu là vị đại nhân kia đã muốn phòng khách quý, vậy đó cũng là vinh hạnh của ta, phiền toái người truyền giúp một lời, nói rằng sự tình phát sinh vừa rồi đều là một hồi hiểu lầm, thỉnh hần không cần phải so đo....."

Thủ vệ bất động thanh sắc nói: "Ghi nhớ Thái Tử điện hạ đã dặn dò, thỉnh đi!"

Lời này nói ra không chút khách khí, nhưng Thái tử cũng không có cách nào, chỉ có thể xoay người, đi đến cửa hông ở lối vào hàng ghế bình thường.

Cũng may, đang xếp hàng ở cửa hông, đều là một số phú thương và quý tộc bình thường, nhìn thấy Thái tử đi qua, cũng biết hần đang nổi nóng, căn bản không ai dám chọc hần, vội nổi tránh đường, để hần chen ngang là kẻ thứ nhất đi vào.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Vào thời điểm đó, Hoàng Nguyệt Ly và Các chủ đại nhân đang ngồi ở trong một gian phòng xa hoa nhất trên lầu ba của Thiên Trân Các.

Căn phòng này, không chỉ là nơi thoải mái nhất, mà còn là nơi có tầm nhìn tốt nhất.

Ngồi ở chỗ này, liền có thể thoải mái nhìn xuống toàn bộ hiện trường của hội đấu giá.

Trên bàn, đã dọn sẵn trà Đan Minh Thảo vừa mới pha xong cùng với mấy thứ điểm tâm nhỏ, đều là những loại mà Hoàng Nguyệt Ly thích ăn.

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày liếc mắt nhìn nam nhân một cái, "Xem ra..... trong phòng bếp nhà ta, giống như có gian tế khả nghi trà trộn vào?"

Nam nhân tùy ý cười tình nghịch, "Phu nhân bồn tọa thích ăn gì, bồn tọa sao có thể không biết? Nếu như ừy khuất phu nhân, bồn tọa sẽ rất đau lòng....."

Chà, ba câu nói không thể phun ra ngoài voi!

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt nhìn hần, lười biếng để phản bác hần, dù sao nam nhân này có da mặt dày như tường thành, nàng thật sự là lười lãng phí nước bọt!

Nam nhân vừa thấy nàng như vậy, khoe miệng nổi lên một nụ cười, càng thêm thân mật tiến sát vào bên người nàng, ngón tay thon dài nắm lấy một khối bánh mứt táo trong như thủy tinh, đưa đến bên miệng nàng.

"Tiểu nha đầu, vừa rồi lẫn lộn một buổi sáng, chắc đã đói bụng đi? Ăn chút điểm tâm?"

Một giây không lưu ý, nam nhân này lại dán vào nàng lần nữa.

Hoàng Nguyệt Ly tức giận nói: "Cách xa ta ra một chút, ta không có thói quen cùng người..... ngô!"

Lời nàng nói còn chưa dứt, miệng đã bị nhét đầy điểm tâm, thiếu chút nữa là đã bị nghẹn. Nàng phồng quai hàm lên, hung hăng cắn miếng điểm tâm trong miệng, một đôi mắt sáng ngời lộ ra ánh sáng khốc liệt, trừng mắt nhìn nam nhân trước mắt.

Đúng lúc này, truyền đến một loạt âm thanh ồn ào từ chỗ ghế ngồi bình thường ở tầng dưới cùng.

Nam nhân nhanh chóng chỉ chỉ sau lưng nàng, nói: "Mau xem! Vị tiên hôn phu của người đã tới!"

Hoàng Nguyệt Ly vốn dĩ đã sờ soạn ngân châm một phen, tính toán bất ngờ giáo huấn cho nam nhân được một tấc lại tiến một thước này một chút, vừa nghe lời này, động tác trên tay dừng lại, chuyển người qua.

Dưới lầu, Thái tử mặt đầy âm trầm ngồi xuống trên ghế bình thường, quanh thân phát ra áp suất thấp, quả thực có thể đông chết mọi người!

Mà Bạch Nhược Kỳ mới vừa rồi còn tự cho mình là thái tử phi tương lai, kiêu căng ngạo mạn, lúc này lại mặt xám mày tro, quần áo dơ loạn, nom nớp lo sợ đi theo phía sau Thái tử, sợ bị hần giận chó đánh mèo.

"Tắc tắc, quả nhiên là trời đất tạo nên một đôi!" Hoàng Nguyệt Ly chống cằm, cười tủm tỉm với lời nhận xét.

Các chủ khẽ cười, dùng ngón tay lau bánh dư thừa dính trên khoe miệng nàng.

Sau đó ở trong nháy mắt nàng biến sắc mặt, thu hồi ngón tay, nói: "Bồn tọa thật không rõ, nếu người ghé thăm bọn họ như vậy, hà tất còn để cho bọn họ tiến vào phòng đấu giá, trực tiếp khiến bọn họ cút đi, mắt không thấy tâm không phiền, sẽ tốt hơn!"

"Cất!" Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn hần một cái, nói: "Sao có thể thuận tiện như vậy! Dám khi dễ đến trên đầu ta, không khiến tất cả tiền trên người bọn họ đều đổ lại đây, ta sẽ đổi họ* với người!" (*姓: họ trong tên họ; danh tính)

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Bán Đấu Giá Mở Màn

Hoàng Nguyệt Ly cười đặc biệt gian trá, ánh mắt nhìn về phía Thái tử và Bạch Nhược Kỳ, giống như đồ tể đang mài dao soan soạn nhìn sơn dương đang đợi bị làm thịt, nước dãi gần như đã chảy xuống.

Nam nhân nhìn bộ dáng thần khí của nàng hiện ra như thật, buồn cười lắc lắc đầu.

Tiểu hồ ly này..... thật sự so với hần còn tàn nhẫn hơn! So với hần còn xóc mói hơn!

Thật sự thương hại với hai người không có mắt kia đã đắc tội với nàng, bọn họ mà không chết thì cũng bị lột da!

Hơn nữa, bộ dáng tính kẻ người khác của nàng, vì sao cũng đáng yêu như vậy?

Hai người sóng vai ngồi ở trong phòng riêng, một người đang hứng thú nhìn xuống dưới lầu và mưu toan làm thế nào để hỏ người, một người còn lại đang mê muội nhìn chăm chăm thiếu nữ bên người, tự hỏi làm thế nào có thể lấy lòng nàng mà cảm thấy cao hứng.

Một màn này, trông có vẻ rất hài hoà tốt đẹp.....

Không bao lâu, những chỗ ngồi bình thường cũng đã lấp đầy khách khứa. Toàn bộ một ngàn chỗ ngồi trong phòng đấu giá Thiên Trần Các, đều ngồi đầy người. Ở cửa còn rất nhiều khách nhân chen lấn muốn tiến vào nhưng lại không thể nào mua nổi tấm vé.

Một nam tử trung niên nho nhã đi tới trên đài bán đấu giá.

Hần không phải ai khác, đúng là Tôn chương quỳ của Thiên Trần Các, bất cứ người nào ở Nam Việt Quốc đều biết đến hắn.

Với sự xuất hiện của hắn, ồn ào trong hội trường trở nên an tĩnh trong nháy mắt.

Hội đấu giá lần này, vạn chúng chú mục, rốt cuộc đã chính thức mở màn!

"Thưa quý vị, hoan nghênh các vị đã tới tham gia vào thịnh hội bán đấu giá mỗi năm một lần của Thiên Trần Các! Mọi người đều biết, mỗi năm Thiên Trần Các đều sẽ bán ra tất cả các loại kỳ trân dị bảo ở trên hội đấu giá, chưa từng khiến mọi người thất vọng. Năm nay..... tất nhiên cũng sẽ không có ngoại lệ!"

"Có lẽ, tất cả các vị ở đây đều đã thông qua nhiều con đường, tìm hiểu về một số mặt hàng trong hội bán đấu giá lần này. Có thể nói cho mọi người biết, ngoại trừ những nội dung chúng ta đã đề lộ ra bên ngoài trước đó, sẽ còn có rất nhiều sự ngạc nhiên đang chờ đợi tất cả mọi người, kính mong các vị hãy đón chờ nó!"

Tuy rằng tu vi của Tôn chương quỳ không cao, nhưng ở phương diện làm ăn buôn bán, chính là một nhân vật rất khôn khéo, vừa nói mấy câu, đã khiến cho toàn bộ không khí trong hội trường đều nóng lên.

Ánh mắt của khách khứa dưới đài, rõ ràng đã trở nên nóng bỏng hơn.

"Tôn chương quỳ, đừng nói nhảm nữa, nhanh chóng bắt đầu bán đấu giá đi!"

"Đúng vậy, nói miệng không có bằng chứng, có thứ gì tốt, nhanh lấy ra nhìn xem!"

Có người không kiên nhẫn bắt đầu thúc giục.

Tôn chương quỳ cười ha hả nói: "Xem ra, chư vị đã gấp không thể chờ nổi, vậy tại hạ cũng không dài dòng, bán đấu giá ngay lập tức chính thức bắt đầu!"

Một thị nữ chậm rãi đi lên.

Trong tay nàng là một cái khay bạc, được phủ bằng một miếng vải lụa màu đỏ, khiến người không thể nhìn trộm được đồ vật trong khay.

Tôn chương quỳ nhẹ nhàng nhắc vải lụa lên, lộ ra một quyển trục dài hơn một thước.

"Kiện hàng đầu tiên, là một quyển huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai —— Nguyên Kim Chỉ (元金指)! Mức độ hiếm hoi của quyển trục thượng phẩm Hoàng Giai, tin tưởng tất cả mọi người đều biết đến. Điều đáng nhắc tới chính là, tác dụng làm tê liệt của Nguyên Kim Chỉ, nếu địch nhân bị đánh trúng sẽ mất đi năng lực hành động ở trong vòng ba hơi thở, đương nhiên, nếu như tu vi của đối thủ lớn hơn người, hiệu quả tất nhiên sẽ bị giảm đi đánh kẻ."

"Ngoài ra, huyền kỹ này còn có một hạn chế, đó chính là chỉ có võ giả có thuộc tính kim mới có thể tu luyện!"

Sau khi Tôn chương quỳ giới thiệu vấn đề xong, cười nói: "Mức giá khởi điểm của quyền huyền kỹ này là..... một vạn lượng bạc! Thỉnh các vị bắt đầu đấu giá!"

Nó thực sự là huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai!

Ai cũng không nghĩ tới, hội đấu giá năm nay của Thiên Trần Các sẽ gây ấn tượng lớn như thế, kiện hàng đầu tiên, vừa cảm ra đã là huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai! Lại còn là huyền kỹ mang một kỹ năng đặc biệt, có giá trị gấp mười lần so với huyền kỹ bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Dưỡng Linh Đan

Phải biết rằng, trình độ tu luyện của Nam Việt Quốc và các quốc gia lân cận xung quanh đều không cao. Ngay cả Bạch gia là một thế gia tu võ, bất quá cũng chỉ có hai loại huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều bị khuấy động.

Thời điểm Tôn chương quỳ đang giới thiệu, dưới đài đã có không ít người nóng lòng muốn thử.

Vừa dứt lời, lập tức có người gấp không chờ nổi ra giá.

"Một vạn hai ngàn lượng!"

"Một vạn năm ngàn lượng!"

"Một vạn sáu ngàn lượng!"

.....

"Ba vạn lượng!"

Rất nhanh, giá của một quyền huyền kỹ, cũng đã đạt ngưỡng ba vạn lượng.

Trên lầu ba, Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy hình ảnh tranh mua bốc lửa ở trên dãy ghế bình thường, liên tục lắc đầu.

Tài nguyên tu luyện của Nam Việt Quốc thật sự là quá kém, bất quá chỉ là một quyền huyền kỹ Hoàng Giai, đã khiến mọi người điên cuồng muốn đoạt như vậy, phải biết rằng, công pháp mà nàng cho Thái Vi tu luyện, đều là thượng phẩm Huyền Giai.

Hơn nữa, công pháp càng trân quý gấp trăm lần huyền kỹ!

Nam nhân căn bản không nhìn thấy phần bán đấu giá, mà là vẫn luôn đang nhìn tiểu hồ ly bên người, nhìn đến bộ dáng nàng nhẹ nhàng lắc đầu, khóe miệng cũng nhẹ nhàng gợi lên một nụ cười.

Sau khi giằng co tranh mua trong chốc lát, cuối cùng giá cả dừng lại ở năm vạn lượng.

Giá này cũng không vượt ra ngoài dự kiến của Hoàng Nguyệt Ly, bởi vì huyền kỹ có hiệu ứng làm tê liệt tuy rằng thực sự tốt, nhưng chỉ có thể để người có thuộc tính kim tu luyện, hạn chế này đã làm giảm giá trị của nó. Những người ra tay đấu giá, đều là những thiên tài trong gia tộc có thể tu luyện thuộc tính kim, vì thế giá cả không thể nào tăng đến quá cao.

Tuy nhiên, kiện thứ nhất đã bán ra với giá cao là năm vạn lượng bạc, trong lịch sử hội đấu giá của Thiên Trần Các, đây vẫn là lần đầu tiên.

Điều này cũng chỉ ra rằng, bán đấu giá kế tiếp nhất định sẽ càng thêm nóng lửa!

Quả nhiên, những mặt hàng kế tiếp, càng ngày càng trân quý, giá cả của một kiện cũng càng cao hơn so một kiện, nhiệt tình của khách ở dưới đài cũng càng ngày càng tăng vọt!

Dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, Tôn chương quỳ lại một lần nữa xốc lên tấm khăn lụa màu hồng trên cái khay bạc.

Lúc này đây, nằm trên khay, là một cái bình sứ nho nhỏ, có kích thước chỉ bằng nửa bàn tay, cũng không có gì nổi bật.

Tuy nhiên, khách ở dưới đài lại bị kích động lần nữa.

Bởi vì loại bình sứ này là chuyên dùng để lưu trữ đan dược, có thể phòng ngừa dược lực của đan dược không bị mất đi hoặc tiêu tan. Hơn nữa, chi phí chế tạo thực sự rất cao, chỉ có những đan dược phi thường trân quý, mới có thể dùng nó để đựng.

Quả nhiên, Tôn chương quỳ tươi cười đầy bí ẩn giải khai đáp án.

"Chư vị, đừng xem thường bình dược bằng sứ nhỏ nhỏ này, bên trong, chính là trung phẩm đan dược cấp 2 —— Dưỡng Linh Đan (养灵丹)!"

"Dưỡng linh đan! Thật sự là dưỡng linh đan!"

"Nghe nói các thành phần cần thiết để tạo ra dưỡng linh đan rất khó tìm, tỷ lệ thành đan lại rất thấp, luyện đan sư cấp 2 bình thường, mười lò có thể luyện ra một hai viên, cũng đã thực không tồi!"

Nghe thanh âm nghị luận dưới đài, Tôn chương quỳ vuốt ve chòm râu của mình, tươi cười đầy mặt.

"Không tồi, các vị đều là người biết hàng, dưỡng linh đan đối võ giả mà nói, là linh dược phi thường khó có được. Võ giả Khí Huyền Cảnh nếu nuốt vào dưỡng linh đan, có thể trực tiếp tăng cấp từ tầng thứ 1 lên tầng thứ 3 mà không cần cảnh giới. Thậm chí, người bình thường không có cách nào tu luyện, chỉ cần nuốt vào mười viên trở lên, cũng có thể trở thành một người võ giả."

Hắn dừng lại một chút, nói tiếp: "Nhưng hiệu quả quan trọng nhất của dưỡng linh đan đó là, có thể nâng cao xác suất võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9 đột phá Ngự Huyền Cảnh. Mọi người đều biết, Ngự Huyền Cảnh là Bình Cảnh thứ nhất của tu luyện võ đạo. Đại đa số võ giả, cả đời đều dừng lại ở Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, không cách nào đột phá. Võ số thiên tài tu luyện, bởi vì chỗ thắt nút cổ chai này mà tiêu hao quá nhiều thời gian và tiềm năng chính mình."

"Hiện tại, chỉ cần có bình dưỡng linh đan này, tất cả những điều đó đều không thành vấn đề!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Tiểu Hồ Ly Có Rất Nhiều Bí Mật

"Bình dưỡng linh đan tổng cộng có mười viên, đóng vào bình và bán ra, giá bán khởi xướng ban đầu là một vạn lượng! Thịnh mọi người bắt đầu đi!"

Không thể không nói rằng, những lời Tôn chương quỳ nói ra cực kỳ kích động, cũng rất phù hợp với thực tế.

Võ giả Nam Việt Quốc, rất nhiều người đều dừng ở Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, nếu đạt tới Ngự Huyền Cảnh trở lên, cũng đã xem như cao thủ nổi danh, thậm chí có thể được hoàng đế trao tặng tước vị quý tộc.

Một lọ dưỡng linh đan này, đúng là ước mơ của rất nhiều người!

Hơn nữa, một số thế lực tương đối trọng đại, nếu có bình dưỡng linh đan này, ít nhất có thể giúp cho hai thiên tài của gia tộc rút ngắn thời gian lãng phí khi tu luyện Khí Huyền Cảnh, cũng là vật vô cùng hữu dụng.

Cho nên, vòng đấu thầu này đã trở nên náo nhiệt nhất, trong một khoảnh khắc, dưỡng linh đan đã tăng từ mức một vạn lượng, lên tới ba vạn lượng.

Giá cả vừa lên ba vạn, đã làm giảm đáng kể số lượng người thầu.

Rốt cuộc, võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, phần lớn cũng không phải là quý tộc, cũng hoàn toàn không phải là rất giàu có, năm vạn lượng đã là một con số mà bọn họ không thể hình dung hay hỗ trợ nổi.

Bất quá, đối với đại quý tộc có địa vị mà nói, năm vạn lượng, cũng không phải là quá nhiều, cạnh tranh chỉ mới vừa bắt đầu.

"Ba vạn năm ngàn lượng!"

"Bốn vạn lượng!"

"Bốn vạn năm ngàn lượng!"

"Năm vạn lượng!"

Cuối cùng chỉ còn lại hai người mua, không nhường nhau một bước, đúng là hai vị đến từ gia tộc chư hầu trứ danh Nam Việt Quốc —— Định Quốc

Công của Liễu gia và Tinh Quân Hầu của Vệ gia.

.....*Dịch: Emily Ton*.....

Bên trong phòng riêng,

Hoàng Nguyệt Ly đã chán muốn chết, lắng nghe báo giá, bàn tay trắng nhỏ dài bung chén trà lên, ngẩng đầu, tư thái ưu nhã uống lên miệng nhỏ một ngụm

Nàng vừa nhấp đầu, lộ ra cổ thon dài trắng tinh, lập tức hấp dẫn lực chú ý của nam nhân bên người.

Ánh mắt nam nhân thâm trầm nhìn xuống cổ nàng, lưu lại một lát ở trên xương quai xanh mảnh khảnh mà tinh xảo, sau đó tiếp tục nhìn xuống phía dưới..... khám phá những phần đã bị quần áo bao vây, không khỏi tiếc hận mà lắc lắc đầu. Hoàng Nguyệt Ly phát hiện ánh mắt của hắn không đứng nghỉ hoặc nhìn hắn một cái, "Người đang nhìn gì vậy?"

Nam nhân tự nhiên sẽ không bại lộ tâm tư tà ác của mình, hắn trấn định vẻ tự nhiên và quay ánh mắt nhìn về phía trước, cười nói: "Như thế nào? Vì sao người không đầu giá bình đường linh đan?"

Hoàng Nguyệt Ly nhún vai, nói: "Không có hứng thú."

Nam nhân nhướng mày, "Kinh mạch người đã bị bế tắc, không cách nào tu luyện, ăn bình đường linh đan này, nói không chừng sẽ có sự cải thiện. Nếu như không đủ tiền, bốn tọa có thể cho người mượn."

"Không cần, ta thật sự không có hứng thú."

Thế chất của nàng rất đặc thù, hoàn toàn không giống với những người không thể tu luyện, cho dù ăn bao nhiêu đường linh đan cũng đều sẽ không có hiệu quả.

Nói cách khác, nàng sớm đã nghĩ cách có bằng được đường linh đan, sao còn chờ cho tới hôm nay?

Nam nhân có chút bối rối, hơi nheo mắt lại, trên người tiểu hồ ly này xem ra thật đúng là có rất nhiều bí mật!

Nàng không thể tu luyện, thế nhưng còn bình tĩnh như thế, đối đan dược có thể cải thiện thể chất cũng không động tâm, cổ tình còn có thiên phú luyện khí khó có thể giải thích.....

Hoàng Nguyệt Ly có thể cảm nhận được ánh mắt nam nhân đang nhìn mình, nhưng nàng căn bản không muốn giải thích, vẫn thập phần bình tĩnh mà uống trà như cũ.

Dưới đài, tiếng báo giá không hề dừng lại, tuy nhiên, mức độ tăng giá lại trở nên càng ngày càng nhỏ.

Tới mức giá này rồi, ngay cả đối gia tộc chư hầu mà nói, cũng là một phí tổn rất lớn, cần phải cân nhắc và xem xét.

"Bảy vạn ba ngàn lượng!"

"..... Bảy vạn bốn ngàn lượng!"

"Bảy vạn năm ngàn lượng!"

Sau khi Định Quốc Công báo ra con số này, trường hợp này đã đình trệ trong chốc lát, Tinh Quân Hầu trở nên do dự hơn, cắn chặt răng, nhưng vẫn lựa chọn tiếp tục báo giá.

Tuy nhiên, Định Quốc Công còn chưa kịp cao hứng, một giọng nữ trong trẻo đã truyền ra tới.

"Mười vạn lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Mơ Ước Đã Lâu

Mười vạn lượng!

Giá này thật sự đã vượt ra ngoài dự đoán của mọi người, bởi vì giá của một lọ đường linh đan, vốn dĩ chỉ nằm ở bảy tám vạn, ra giá mười vạn, đã cao

hơn giá trị thực tế của nó rất xa.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhìn về phương hướng người vừa đưa ra giá.

"Trời, sao có thể? Người đã đưa ra giá mười vạn lượng trên trời, thế nhưng lại ngồi ở trên dãy ghế bình thường?"

"Đúng vậy, sao có thể? Thổ hào tới từ nơi nào, lại xa hoa như vậy?! Mà nàng có biết chính mình đang tranh đoạt bảo vật cùng với Định Quốc Công không? Nàng sẽ không sợ đắc tội với người, xong việc sẽ bị người trả thù?"

"Đi? Chờ một chút! Người đã ra giá kia..... Hình như là Nhị tiểu thư Võ Uy Hầu phủ? Bên người nàng kia..... kia không phải là Thái Tử điện hạ sao?"

"Cái gì cái gì? Để ta nhìn xem..... Thật sự đúng là như vậy! Thái tử vì sao lại không ngồi ở phòng khách quý, mà lại ngồi cùng ghế với người thường vậy?"

"Ài, ai biết được? Có lẽ nhân gia chỉ là muốn thử nghiệm bầu không khí đấu giá một lần! Tuy nhiên hiện tại người đề cập đến điều đó, khó trách Bạch Nhị tiểu thư ra giá hào sảng như vậy, có thể trấn áp cả hai nhà, nguyên lai là có Thái Tử điện hạ chống lưng cho nàng?"

Người ra giá, đúng là Bạch Nhượng Kỳ.

Nàng ta đối dưỡng linh đan có thể nói là mơ ước đã lâu, hôm nay đến tham gia trận bán đấu giá này, chính là vì dưỡng linh đan mà đến!

Năm nay, Bạch Nhượng Kỳ cũng giống như Bạch Nhượng Nghiên, sẽ chuẩn bị tham gia vào cuộc khảo thí chiêu sinh của các đại võ giả ở Nam Thiên Vực.

Là thiên chi kiều nữ có thể đếm được trên đầu ngón tay ở Nam Việt Quốc, mục tiêu của nàng ta đương nhiên là Thái tử và tòa học viện —— Học Viện Tinh Diệu tiếng tăm lừng lẫy!

Tuy nhiên, nếu so sánh với đông đảo thiên tài ghi danh vào Học Viện Tinh Diệu, với thiên phú phẩm cấp 4 mà nàng ta lấy làm tự hào, lại có vẻ không tốt chút nào, tu vi Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, cũng hơi thấp một chút.

Cho nên, trong thời gian nửa năm trước khi chiêu sinh bắt đầu, nàng ta cần phải chuẩn bị thăng cấp đến cảnh giới Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9.

Mục tiêu này vốn là rất khó khăn, nhưng hiện tại nếu có thể có bình dưỡng linh đan đến tay, vậy thì mọi thứ đã thay đổi, nàng ta không những có thể nhẹ nhàng đạt tới mục tiêu, hơn nữa nếu có vận khí tốt, còn có khả năng sẽ đột phá được Ngự Huyền Cảnh! Ở tuổi 15 đã trở thành võ giả Nhị Trọng (giai đoạn thứ 2) - Ngự Huyền Cảnh, đây tuyệt đối là phi thường hiếm thấy, việc nàng ta tiến vào Học Viện Tinh Diệu, cũng liền nắm chắc.

Bạch Lưu Cảnh cũng kỳ vọng rất cao đối với Nhị nữ nhi này. Cho nên, lúc này đây đã đưa ra gần một nửa bạc vốn có của Võ Uy Hầu phủ cho Bạch Nhượng Kỳ, để nàng ta tới tham gia hội đấu giá lần này.

Bạch Nhượng Kỳ đã quyết tâm phải có bằng được bình dưỡng linh đan này.

Một khi mức giá cao mà nàng ta vừa thiết lập, lập tức khiến cho tất cả mọi người đều bị dọa sợ.

Tôn tử Định Quốc Công cũng là thiên tài có thiên phú phẩm cấp 4, hẳn muốn có bình dưỡng linh đan này, cũng là vì muốn giúp tôn tử có thể thuận lợi đột phá. Không nghĩ tới, mất thấy vật gần như có thể đã đạt tới tầm tay, chỉ trong chớp mắt, vệt đã nấu chín liền bay!

Hắn vốn dĩ mang đây về mặt phần nộ, muốn nhìn một chút rốt cuộc là nhãi ranh nào không có con mắt, ngồi ở trên dãy ghế bình thường, cũng dám đoạt đồ vật cùng hắn!

Kết quả là đảo mắt vừa thấy, phát hiện người đang cạnh tranh đấu giá cư nhiên là Bạch Nhượng Kỳ, mà bên người nàng, thỉnh thoảng còn có Thái Tử điện hạ ngồi đó!

Lần này, Định Quốc Công nào dám nói thêm một chữ, cẩn thận cúi đầu, chỉ có thể từ bỏ.

Tôn chương quỳ ngừng một lát, thấy không có người tiếp tục ra giá, liền bắt đầu đếm ngược.

"Mười vạn lượng lần đầu tiên! Mười vạn lượng lần thứ hai....."

Trên mặt tối tăm của Bạch Nhượng Kỳ bỗng nhiên sáng lên, cuối cùng cũng hiện ra một nụ cười.

Chỉ cần có bình đan được này, nàng có thể trở thành cường giả Ngự Huyền Cảnh!

Tiểu tiện nhân Hoàng Nguyệt Ly cho dù có công phu hồ ly tinh, có thể câu dẫn được nam nhân cường đại, thì lại như thế nào?

Sao có thể so được với thiên tài có thực lực chân chính như nàng?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 103: Đùng Đề Cặp Đến Có Bao Nhiêu Nén Giận

Ngay cả sắc mặt Thái tử, cũng tốt hơn một chút.

Định Quốc Công chính là Tam Trọng (giai đoạn 3) của Linh Huyền Cảnh, là cao thủ có thể đếm được trên đầu ngón tay ở Nam Việt Quốc, nhưng vừa nhìn thấy Tái tử đang ngồi ở bên người Bạch Nhưộc Kỳ, cũng lập tức không dám ra giá!

Điều này thuyết minh, Thái tử này của hắn vẫn rất có uy tín, thiên phú của hắn..... vẫn có thể khiến cho cao thủ phải kính sợ!

Thái tử hôm nay bởi vì bị nam nhân thần bí công khai và mặt khiến cho tôn nghiêm quét rác, rốt cuộc tìm lại được một chút mặt mũi bởi bản thân là thiên tài đệ nhất Nam Việt Quốc, trong lòng cảm thấy tốt hơn không ít.

"Mười vạn lượng lần thứ ba....."

"Mười vạn năm ngàn lượng!"

Tôn chương quầy đang muốn nói ra hai chữ "Thành giao". Bỗng nhiên, từ trên phòng khách quý, vang lên một giọng báo giá, gián đoạn sự đếm ngược của hắn.

Toàn bộ phòng đấu giá yên tĩnh lại một lát, ngay cả Tôn chương quầy cũng hơi sững sốt.

Không có người nào sẽ nghĩ đến, dường linh đan đã vượt qua giá cả thực tế nhiều như vậy, thế nhưng còn có người tăng giá, hơn nữa lại còn tranh đoạt vật với nữ nhân bên người Thái Tử điện hạ, lại còn tăng thêm năm ngàn lượng!

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn về hướng phòng khách quý của lầu cao nhất, đáng tiếc, vì bảo vệ sự riêng tư của khách quý, lầu ba có bày bố trận pháp, bọn họ căn bản không cách nào nhìn đến tôn dung khách nhân trong phòng.

"Oa, người nào có tiền như vậy? Mười vạn năm ngàn lượng, đây thật đúng là giá trên trời!"

"Máu chốt là, nữ nhân trong phòng là ai? Cũng dám đối nghịch với Thái Tử điện hạ?"

"Thái tử thì như thế nào? Có thể ngồi ở phòng trên tầng cao nhất, nói không chừng là công chúa của một quốc gia láng giềng nào đó!"

"Nói cũng đúng, vậy người đoán xem, Bạch nhị tiểu thư còn có thể tăng giá hay không?"

Trong nghị luận sôi nổi, Bạch Nhưộc Kỳ và Thái tử liếc mắt nhìn nhau một cái, sắc mặt hai người đều trầm xuống.

Những khách nhân khác đoán không ra thân phận khách nhân trong phòng, nhưng, bọn họ cũng có thể đoán ra từ giọng nói, âm thanh gọi đấu giá đúng là Hoàng Nguyệt Ly! Hơn nữa, bọn họ đã từng tro mắt nhìn nàng đi qua thông đạo vào phòng khách quý. Kẻ này dám nhảy ra quầy rồi, tuyệt đối chính là bản nhân Hoàng Nguyệt Ly!

Tôn chương quầy rất nhanh đã phục hồi lại tinh thần, tươi cười thân thiết nói: "Tốt! Lại có thêm một vị khách nhân ra giá, vị khách nhân này đã ra giá mười vạn năm ngàn lượng, mười vạn năm ngàn lượng! Thật là một giá kinh người! Xin hỏi còn có người nào muốn ra giá nữa không?"

Bạch Nhưộc Kỳ cắn răng, không cần phải đề cập đến trong lòng có bao nhiêu nén giận!

Bạch Lưu Cảnh cho nàng ta tiền, tổng cộng là mười vạn lượng, nàng ta vốn dĩ cảm thấy, với một khoản tiền lớn này, nương vào uy thế của Thái tử, muốn có trong tay một lọ đan dược như vậy, khẳng định sẽ không xảy ra điều gì ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới, thật sự có người dám đối nghịch với nàng ta!

Hiện tại, nếu muốn vượt qua báo giá của Hoàng Nguyệt Ly, cũng không phải là không thể. Mấy năm nay nàng ta tự mình cũng góp được một chút tiền riêng, tính toán đầu ra đây, tổng cộng là sáu ngàn lượng, nếu tất cả đều đưa ra, vừa lúc có thể vượt qua giá mà Hoàng Nguyệt Ly đưa ra.

Tuy nhiên, cứ như vậy, trong nháy mắt nàng ta sẽ trở thành giai cấp nghèo nàn! Nàng ta vốn đang muốn dùng chút tiền ấy, mua một kiện huyền khí cấp 2, nhằm tăng lên thực lực của mình!

Trái tim Bạch Nhưộc Kỳ như nhói, nhất thời do dự.

Tôn chương quầy lại nói: "Thật sự không có người tăng giá sao? Vậy tại hạ sẽ bắt đầu đếm ngược....."

Trái tim Bạch Nhưộc Kỳ nhảy lên, "Mười vạn sáu ngàn lượng!"

Xem như bằng bất cứ giá nào, hôm nay, bình đan được này nàng ta nhất định phải mua bằng được!

"Mười vạn sáu ngàn lượng lần đầu tiên! Mười vạn sáu ngàn lượng lần thứ hai! Mười vạn sáu ngàn lượng lần thứ ba....."

Theo Tôn chương quầy đếm ngược, hô hấp của Bạch Nhược Kỳ như ngừng lại, trong khi trái tim vẫn luôn không ngừng chảy máu!

Chờ nàng lấy được đan được, đột phá cảnh giới, nhất định phải xử đẹp tiểu tiện nhân Bạch Nhược Ly!

"Mười một vạn lượng!"

Giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly mang theo ý cười, lại một lần nữa vang lên từ trên lầu ba.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Ta Muốn Báo Cáo Người

Nghe thấy Hoàng Nguyệt Ly báo giá một lần nữa, Bạch Nhược Kỳ gần như quên thở một hơi!

Tiểu tiện nhân này vẫn chưa kết thúc, giá đã cao như vậy, nàng ấy vẫn còn dám tăng giá!

Bạch Nhược Kỳ nghĩ rằng, Hoàng Nguyệt Ly sẽ không thật sự muốn bình đan được này, theo nàng, định mệnh của Tam muội đã chú định là một phế vật, làm sao có thể dùng đan được được, nàng ấy chính là đang cố ý đối nghịch với nàng mà thôi!

Mặt mày Bạch Nhược Kỳ đều đã xanh mét, thật sự hận không thể kéo Hoàng Nguyệt Ly ra và đánh nàng ấy một trận!

"Mười một vạn lượng! Đã là mười một vạn lượng! Còn có người nào muốn tăng giá hay không?"

Tôn chương quầy cười đến nỗi không thể nhìn thấy mắt, liên tiếp thúc giục.

Trong lòng Bạch Nhược Kỳ giống như lửa đốt, nàng quá muốn bình đan được này, đương nhiên không có khả năng chấp tay dâng cho người, nhưng nàng thật sự cũng không có nhiều tiền hơn.....

Đúng lúc này, Thái tử quay đầu nhìn nàng một cái, nói: "Nếu người còn muốn tiếp tục tăng giá, ta có thể cho người hai vạn lượng bạc."

Bạch Nhược Kỳ là thiếu nữ duy nhất ở Nam Việt Quốc có thiên phú phẩm cấp 4, chỉ có nàng mới có thể xứng đôi cùng hấn, nếu không có gì xảy ra ngoài ý muốn, nàng chắc chắn sẽ là thái tử phi của hấn.

Thái tử đương nhiên cũng hy vọng, thực lực của Bạch Nhược Kỳ có thể càng tiến thêm một bước, trở thành học viên chính thức của học viện Tinh Diệu, nếu vậy trên mặt hấn cũng tươi sáng hơn, sau này sự trợ giúp cũng càng lớn hơn.

Trong khi đó, tiểu nha đầu Bạch Nhược Ly lại dám khiến hấn mất mặt nhiều lần như thế, cũng là lúc nên nhận giáo huấn! Sao có thể để nàng ấy có được đan được đây?

Nghe thấy Thái tử chủ động nguyện ý cho nàng tiền, giúp nàng đấu giá, trong lòng Bạch Nhược Kỳ cảm thấy rất vui mừng! Điều này có ý nghĩa gì? Chứng tỏ rằng Thái tử thực sự vừa lòng đối với nàng, có ý định muốn nghênh thú nàng! Cho nên mới sẵn sàng trả tiền giúp nàng!

Bạch Nhược Kỳ vui sướng nói: "Thái Tử điện hạ, Kỳ Nhi quá cảm động....."

Ánh mắt động nước của nàng dừng ở trên người Thái tử, bộ dáng dịu dàng, khiến cho trái tim Thái tử cực kỳ thỏa mãn.

Hắn hơi gật gật đầu, "Nhanh chóng ra giá đi!"

Bạch Nhược Kỳ hét lớn: "Mười một vạn một ngàn lượng!" Mặc dù nàng nhận được thêm hai lượng bạc, nhưng vẫn quyết định cẩn thận, nàng vẫn nên tăng giá từng chút một.

Tuy nhiên, giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly vẫn bình tĩnh trước sau như một.

"Mười hai vạn lượng!"

"Mười hai vạn..... một ngàn lượng!" Bạch Nhược Kỳ cắn răng nói.

"Mười ba vạn lượng!"

Toàn bộ phòng đấu giá rơi vào yên tĩnh, ai cũng không nghĩ tới, một lọ đường linh đan nho nhỏ, lại được bán ra với một mức giá trên trời như vậy! Từ thỏa thuận ngày thường là bảy vạn lượng, nó đã nhảy tới mười ba vạn lượng, gần gấp đôi với giá trị bình thường!

Tay của Bạch Nhưộc Kỳ đều đang run rẩy, ngay cả khi có thêm hai vạn lượng bạc của Thái tử, nàng cũng không đủ tiền!

Nàng quay đầu lại nhìn Thái tử, thấy hắn cũng nhăn mày lại, không còn duy trì thái độ chủ động giống như vừa rồi.

Bạch Nhưộc Kỳ biết, khẳng định Thái tử cũng cảm thấy, mất hơn mười ba vạn để mua đường linh đan, thật sự là quá nhiều. Hơn nữa, cũng không biết Hoàng Nguyệt Ly tính toán sẽ nâng giá tới khi nào, nếu như tiếp tục nâng đến mười bốn vạn, mười lăm vạn, chẳng lẽ nàng vẫn muốn theo sao?

Phóng chừng ngay cả Thái tử cũng cảm thấy đau!

Tôn chương quỳ lại kêu lên một lần nữa: "Có người nào muốn tăng giá nữa không? Nếu không còn tăng nữa, ta sẽ bắt đầu đếm ngược!"

Bạch Nhưộc Kỳ còn chưa nói lời gì, giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly lại vang lên lần nữa.

"Tôn chương quỳ, ngươi cũng hơi quá dài dòng, đếm ngược nhanh lên đi, có vài người rõ ràng là mua không nổi, ngươi cũng nên chừa cho người ta một chút mặt mũi, đừng buộc người ta phải thừa nhận chính mình không có tiền!"

Những lời nói không nóng không lạnh, đã hoàn toàn chọc giận Bạch Nhưộc Kỳ.

Nàng cũng không nhịn được đập bàn một cái, đứng lên, chỉ vào đầu ba mà mắng: "Bạch Nhưộc Kỳ! Ngươi nói ai không có tiền? Ta nghĩ rằng ngươi mới là người không có tiền đi! Tôn chương quỳ, ta muốn báo cáo Tam muội ta là Bạch Nhưộc Kỳ có ác ý nâng mức giá lên, nàng ấy cần bán không có tiền để mua bình đan được này, có ý định tới phá hỏng hội đấu giá!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Nàng Không Tư Cách Ngồi Ở Chỗ Đây!

Lời của Bạch Nhưộc Kỳ vừa mới nói ra, toàn bộ trong phòng đấu giá lại ồ lên một loạt.

Ai cũng không nghĩ tới, một trò nâng giá khôi hài thường thấy trong phòng đấu giá, lại xảy ra biến chuyển như vậy!

Người đang tranh đoạt đường linh đan cùng với Nhị tiểu thư Vô Uy Hầu phủ, lại là đường muội ruột thịt của nàng ta, Bạch tam tiểu thư Bạch Nhưộc Kỳ!

Vị Bạch tam tiểu thư này, cũng là người rất nổi danh ở kinh thành, bởi vì nàng chính là con gái không có tài năng duy nhất của Bạch Lư Phong!

Nghe nói, thời điểm khi Bạch Lư Phong vẫn còn hiện diện, hắn chính là một trong năm cao thủ siêu cấp trong toàn bộ Nam Thiên Vực, vận mệnh của Nam Việt Quốc cũng bởi vậy mà đạt tới đỉnh cao.

Sau khi hắn mất tích, rất nhiều người kỳ vọng rất cao đối nữ nhi hắn, cảm thấy nàng khẳng định có thể kế thừa thiên phú của phụ thân mình, trở thành một vị thiên chi kiêu nữ có thiên phú trác tuyệt.

Ai ngờ, Bạch Nhưộc Kỳ lại trở thành một phế vật không thể nào tu luyện, từ đây liền biến mất ở trong mắt thế nhân.

Dù là như thế, nàng vẫn rất nổi danh, khách khứa ở đây, hầu như đều biết Bạch Nhưộc Kỳ là nhân vật nào.

Trong lúc nhất thời, nghị luận lại bắt đầu nổi lên.

"Bạch tam tiểu thư? Nàng cũng thật sự tới đây?"

"Điều này thật là hiếm lạ! Không phải nói rằng Tam tiểu thư là một phế vật, lại còn nhát như chuột hay sao?! Hôm nay mặt trời mọc từ phía tây hay sao? Vì sao lại đến tham gia hội đấu giá!"

"Điều này thì có gì là lạ? Bạch tam tiểu thư khẳng định là muốn dùng đường linh đan để cải thiện thể chất, cho nên mới đấu giá cao như thế?"

"Nhưng, hai vị Bạch tiểu thư không phải là đường tỷ muội hay sao? Cur nhiên vì một lọ đan dược, tranh đoạt đến nỗi người chết ta sống? Thật sự là một chút tình cảm tỷ muội cũng đều không có!"

"Đoạt đan dược thì có gì to tát? Không nghe thấy Nhị tiểu thư đã nói hay sao? Nàng còn muốn tố cáo đường muội của mình! Tắc tắc, không phải nghe

nói Nhị tiểu thư rất thiện lương và rộng lượng hay sao? Ta nghĩ chắc cũng chỉ là bề mặt để cho người ngoài nhìn xem....."

Tất cả các loại phỏng đoán và phân tích khác nhau được lan truyền trong hội trường đấu giá, tất cả mọi người đều mang vẻ mặt hưng phấn.

Dù sao thì giá đã nâng cao đến như vậy, bình đường linh đan này khẳng định là bọn họ không thể có được, nhưng có thể nhìn thấy trò hay tỷ muội chống lại nhau, cũng không thiệt chút nào!

Tôn chương quỳ không nghĩ tới còn có màn này, nhú nhú mày, nói: "Bạch nhị tiểu thư, xin hỏi ý của ngươi là....."

Bạch Nhưộc Kỳ đã không màng đến bất cứ điều gì, lập tức nói: "Không sai! Ta nhớ rõ quy định của Thiên Trân Các, khách nhân tham dự đấu giá, nhất định cũng phải có đủ tài chính. Một khi họ đấu giá thành công, cần thiết phải trả tiền ngay lập tức, nếu như trên người không có tiền lại có ác ý nâng giá, người ấy sẽ bị toàn bộ thương hội cự tuyệt quan hệ! Có phải như vậy hay không?"

Tôn chương quỳ gật đầu nói: "Đúng là có quy củ này, đây là vì để đảm bảo công bằng trong các cuộc bán đấu giá."

"Được! Một khi đã như vậy, vậy thì Bạch Nhưộc Ly căn bản không có tư cách ngồi ở chỗ này! Trên người nàng ấy căn bản không có nhiều tiền như vậy, chỉ muốn khiến ta phải trả nhiều tiền hơn, đó chính là lý do khiến nàng ấy nâng giá lên!"

Bạch Nhưộc Kỳ chỉ về phía phòng riêng, lớn tiếng nói.

Tôn chương quỳ sừng sốt, nói: "Điều này..... điều này là không có khả năng! Bạch tam tiểu thư là khách quý của Thiên Trân Các chúng ta, nàng không có khả năng sẽ làm như thế!"

Bạch Nhưộc Kỳ nói: "Vì sao lại không có khả năng? Tôn chương quỳ, ngươi cũng chưa chứng thực qua, một mực luôn chắc chắn là không có khả năng, có phải muốn dung túng hành vi ác ý nâng giá hay không? Điều này cũng đúng, nếu đan được bán được giá cao, Thiên Trân Các cũng thu được *phí thủ tục (tiền hoa hồng)* cao hơn! Chỉ là, nếu thật sự như vậy, sau này ai còn dám mua đồ từ chỗ các ngươi?"

"Đúng vậy, loại sự tình thế này..... vẫn nên điều tra rõ ràng sẽ tốt hơn đi?"

"Tuy nhiên, nếu như thật sự có ác ý nâng giá, Thiên Trân Các không xử lý thích hợp, ta đây về sau cũng không dám lại tới tham gia hội đấu giá của Thiên Trân Các! Đây không phải là chờ bị người đào hố và rơi xuống hay sao?"

Lời nói của Bạch Nhưộc Kỳ đã đưa ra được một ý tưởng, rất nhiều người đều phụ họa theo.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Trong Lòng Bất Ổn

Bạch Nhưộc Kỳ hơi nâng cằm lên, thần sắc trên mặt hiện lên vài phần đắc ý.

Tiểu tiện nhân kia dám đấu cùng nàng!

Cho rằng nàng ấy có ý nâng giá lên, là có thể khiến nàng mất mát hay sao?

Hiện tại xem nàng ấy làm sao đối phó! Chờ đến khi trước mặt nhiều người như vậy, người Thiên Trân Các điều tra ra nàng ấy căn bản không có nhiều tiền như thế, nàng ấy..... sẽ mất đi rất nhiều!

"Điều này....."

Tôn chương quỳ lập tức trở nên khó xử.

Hắn đã là nghe người khác nói lại, tam tiểu thư Bạch gia đã đi theo vị tân chủ nhân thần bí của hắn tiến vào trong phòng khách quý.

Tuy rằng hắn vẫn không thể tìm ra thân phận thật sự của tân chủ nhân, nhưng có một điều chắc chắn, đó chính là thực lực của tân chủ nhân vô cùng cường đại, thậm chí còn có bối cảnh thâm hậu dị thường, ngay cả thân phận Thái tử tôn quý như vậy, hắn cũng không thêm để ở trong mắt!

Nếu chạy tới chất vấn Hoàng Nguyệt Ly, rất có khả năng sẽ đắc tội với chủ nhân, vạn nhất cao thủ siêu cấp như vậy nổi giận, trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì?

Xương cốt già này của hắn, còn muốn sống lâu thêm mấy năm nữa!

Tuy nhiên, nếu cứ mặc kệ như thế, lại sẽ ảnh hưởng tới danh dự của Thiên Trân Các.

Bạch Nhược Kỳ thực sự rất thông minh, lời nói này đã đánh sâu vào trong lòng của rất nhiều khách nhân. Tham gia hội đấu giá, sợ nhất chính là có kẻ lừa gạt ác ý nâng giá lên cao!

Hiện tại nhiều người nghi ngờ như vậy, về tình về lý, Tôn chương quỳ đều phải đưa ra được lời giải thích hợp lý.

Tôn chương quỳ lâm vào thế khó xử, lông mày đều nhíu chặt, gần như bị buộc lại với nhau.

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly lại mở miệng lần nữa.

"Tôn chương quỳ, không cần phải khó xử, nếu như Nhị tỷ ta đã có nghi vấn, ta đây tất nhiên sẽ phối hợp với Thiên Trân Các, giải thích rõ ràng. Nếu không, chẳng phải ta sẽ trở thành tiểu nhân đê tiện có ác ý nâng giá lên sao? Cái nôi này ta mang không nổi! Vạn nhất còn ảnh hưởng tới danh dự của Thiên Trân Các, lòng ta cũng cảm thấy băn khoăn."

Nàng nói rất có trật tự, không nhanh không chậm, giọng điệu nhẹ nhàng chậm chạp và rất bình thản, đầy sức quyến rũ tự nhiên của một vị thiên kim tiểu thư.

Với những lời nói đó, đã biến Bạch Nhược Kỳ trở thành kẻ hùng hổ dọa người, giống như một người đàn bà đánh đá đang cố chửi người.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người nhìn nàng ta, đã có chút thay đổi.

Bạch Nhược Kỳ lại thua lỗ đậm, trong lòng ghen khuất, không có gì tốt hơn để nói, chỉ có thể nói: "Một khi đã như vậy, mời Tam muội lấy tài sản ra để chứng minh, ta cũng muốn nhìn xem, ngươi có phải thực sự có nhiều tiền như vậy hay không!"

"Chứng minh..... tất nhiên ta sẽ lấy nó ra, tuy nhiên, quay lại mà nói, trường hợp Nhị tỷ trước mặt nhiều người như vậy, công khai nghi ngờ ta, vũ nhục danh dự ta! Nếu như ta chứng minh được rằng ngươi đã sai, vậy sau đó ngươi phải làm sao?"

Bạch Nhược Kỳ sừng sốt, "Ngươi có ý gì, ta phải làm sao?"

Hoàng Nguyệt Ly cười nhẹ nói: "Nhị tỷ, ngươi đã tuyên bố trắng trợn rằng ta đã nâng giá lên. Nếu như ngươi sai, chẳng lẽ không phải trả giá cho sai lầm đó hay sao? Nếu mọi người đều giống như ngươi, bởi họ người khác có ác ý nâng giá bởi vì ngươi không có khả năng để chào giá tiếp? Nếu vậy, tương lai Thiên Trân Các sẽ làm thế nào để buôn bán đây?"

Nàng vừa nói những lời như vậy, lập tức dấy lên tiếng vang của rất nhiều người.

"Đúng vậy đúng vậy! Tam tiểu thư nói rất đúng, nếu người có ác ý nâng giá lên thì phải bị đuổi ra khỏi Thiên Trân Các, người bởi họ người khác, cũng nên nhận hình phạt ngang nhau!"

"Chính xác, ta nhớ rõ quy củ của Thiên Trân Các, có một quy tắc như thế, đúng không?"

Bạch Nhược Kỳ không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly vừa mở miệng, lại có trật tự và sắc bén như vậy!

Dư luận mới vừa rồi còn đứng ở bên nàng ta, nhanh như vậy đã đảo hướng về phía bên Hoàng Nguyệt Ly!

Hơn nữa nghe ý tứ của nàng ấy, có vẻ như rất chắc chắn. Nàng ấy sẽ không thật sự có nhiều tiền như vậy chứ?

Trong một khoảnh khắc, Bạch Nhược Kỳ đã rối loạn trước trận tuyến của mình, trong lòng bất ổn, không biết trong hồ lô của Hoàng Nguyệt Ly rốt cuộc đang ẩn dấu điều gì!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Có Dám Đánh Cuộc Hay Không?

Thấy nàng ta không lên tiếng, Hoàng Nguyệt Ly thúc giục nói: "Nhị tỷ, thế nào? Ngươi hãy nói một câu đi chứ?"

Ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Bạch Nhược Kỳ, nàng ta không thể xuống đài được, đành phải căng da đầu và nói: "Ngươi đang có mưu tính gì? Ta đây hoài nghi cũng là hợp lý. Nếu như..... nếu như ngươi thật sự có tiền, ta sẽ không bao giờ bước một bước vào Thiên Trân Các!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười một tiếng, nói: "Nhị tỷ, hãy nhìn vào những gì ngươi đang nói! Ta sao có thể bởi vì một chút hiểu lầm nhỏ nhoi, sẽ khiến ngươi bị người đuổi ra ngoài được?"

Bạch Nhược Kỳ nghe vậy, bỗng nhiên âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nàng ta thật sự có chút lo lắng, vạn nhất Hoàng Nguyệt Ly thực sự có nhiều tiền như vậy, hại nàng ta bị đuổi ra ngoài, chính là mất mặt mang về đến tận nhà.

Hiện tại, nếu Hoàng Nguyệt Ly không có quyết định này, vậy nàng ta có thể làm gì với chính mình đây?

Bạch Nhưộc Kỳ lập tức lấy lại tự tin, nói: "Vậy ngươi muốn như thế nào?"

"Chúng ta hãy đánh cược, thế nào?"

"Đánh cược?"

"Đánh cược xem ta rốt cuộc có tiền để mua đường linh đan hay không!"

Bạch Nhưộc Kỳ nghi ngờ nói: "Đánh cược như thế nào?"

Hoàng Nguyệt Ly nói giọng đặc biệt nhẹ nhàng và dịu dàng.

"Rất đơn giản, bình đường linh đan này đã đạt tới mức giá hiện tại, cũng chỉ có hai người chúng ta sẽ mua. Tại sao chúng ta không dùng nó làm tiền đặt cược! Nếu ta không có nhiều bạc như vậy, ác ý nâng giá, chính là ta thua, bình đan dược này sẽ thuộc về ngươi, bạc sẽ do ta trả. Nhưng nếu như ta có mười ba vạn lượng bạc, vậy đan dược sẽ thuộc về ta, bạc sao..... sẽ do Nhị tỷ bỏ ra, thế nào?"

Bạch Nhưộc Kỳ ngẩn ra, ngay sau đó sắc mặt nhanh chóng biến đổi.

"Ngươi đừng tưởng bở, loại đặt tiền cược thế này, ta sẽ không đáp ứng!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Nhị tỷ, ngươi có ý gì? Vì sao không dám đánh cược? Không phải ngươi rất tự tin, có chứng cứ, luôn nhất định là do ta có ác ý nâng giá hay sao? Một khi đã như vậy, đánh cược với ta chính là rất có lợi cho ngươi! Ngươi không tốn một xu cũng có được bình đường linh đan, chuyện tốt như vậy, vì sao ngươi lại không làm?" Nàng vừa nói như vậy, trong lòng Bạch Nhưộc Kỳ càng thêm dao động không ngừng.

Tình huống này là gì?

Tiểu tiện nhân này đương nhiên không có khả năng có lòng tốt đưa tiền cho nàng như vậy, tuy nhiên, làm sao nàng ấy có khả năng sẽ có hơn mười vạn lượng vàng?

Di sản mà Bạch Lưu Phong lưu lại năm đó, sớm đã bị Bạch Lưu Cảnh thu tóm toàn bộ, ngay cả tiền ăn cơm của nàng ấy cũng đều nhất định không có, sao có thể có hơn mười vạn lượng bạc?

"Nhị tỷ, rốt cuộc là như thế nào?" Hoàng Nguyệt Ly không kiên nhẫn nói.

"Điều này....."

"Nhị tỷ, ta đây thực sự đưa đan dược cho ngươi, ngươi lại do dự như vậy, không phải là trong lòng có quỷ đi? Hay là nói..... chính ngươi đã cố ý vu hãm ta?"

"Ta..... sao ta có thể vu hãm ngươi!"

"Vậy ngươi vì sao không dám đánh cược? Tất cả mọi người đều bình luận phân xử, đây không phải là chột dạ thì là cái gì?" Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói.

Nghe thấy đối thoại giữa hai người, các khách nhân vây xem sớm đã kích động không thôi.

"Đúng vậy! Vì sao không dám đánh cược? Nếu thật sự có chứng cứ, vậy thì sẽ tương đương với một lọ đường linh đan, có loại chuyện tốt thế này, ta đã đánh cược rồi!"

"Đúng vậy, chẳng lẽ thật sự là có tật giết mình? Cố ý vu cáo?"

"Hắc, thật sự rất có khả năng! Ai mà không biết, Bạch Hào gia năm đó chính là lính đánh thuê trứ danh Nam Thiên Vực, khẳng định đã kiếm được rất nhiều tiền, Bạch tam tiểu thư chính là con gái duy nhất của hắn, không thể ngay cả một lọ đan dược cũng mua không nổi?"

"Này, ngươi có điều không biết, nghe nói Vô Uy Hầu hiện tại khi dễ chất nữ tuổi còn nhỏ, đã chiếm hết sản nghiệp của Bạch gia, không chia cho Bạch tam tiểu thư bất cứ thứ gì. Nói cách khác, Bạch nhị tiểu thư vì sao lại một mực chắc chắn nàng ấy không có tiền đây? Rõ ràng là đã biết được điểm mấu chốt!"

"Thiên a, bọn họ dám làm như thế? Không phải là quá vô sỉ hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Ta Không Muốn Bị Mất Mặt Này!

"Thì ra làm cha đã vô si như thế, khó trách nữ nhi của hắn cũng không thể kiềm chế như vậy, còn có can đảm vu hãm đường muội! Hiện tại nàng ấy yêu cầu đánh cược, nàng ta lại không dám! Tắc tắc!"

"Thật sự nhìn không ra, trước kia còn cảm thấy Bạch nhị tiểu thư vừa xinh đẹp lại có thiên phú, còn có tâm địa thiện lương rộng lượng, thì ra đều là giả tạo!"

Bạch Nhưộc Kỳ nghe mọi người truyền tin và thảo luận cùng nhau, vừa tức lại vừa lo, khuôn mặt hoàn toàn đỏ bừng.

Đặc biệt là khi Thái tử nghe được mấy điều bát quái này, cũng nhú mày lại, vẻ mặt mang biểu tình giống như đang suy tư điều gì.

Bị những người qua đường nghị luận vài câu thì có thể bỏ qua, vạn nhất Thái tử tin vào những lời này, nghĩ nàng là nữ nhân có tâm địa độc ác, không những ảnh hưởng đến việc nàng gả vào hoàng thất, còn có thể thảm hơn!

Không thể để cho bọn họ nói thêm gì nữa!

Bạch Nhưộc Kỳ lớn tiếng nổi giận nói: "Hoàn toàn nói bậy! Ta khi nào thì chột dạ? Ta không muốn đánh cược với ngươi, là bởi vì khẳng định ngươi sẽ giờ trò bịp bợm! Hôm nay ngươi đi theo một nam nhân thần bí vào đây, mới có thể tiến vào phòng khách quý, rất nhiều người đều đã thấy được! Đó còn không phải là bởi vì ngươi đã thông đồng với cao thủ, chuẩn bị dùng tài sản của hắn để làm vật chứng hay sao?"

Hoàng Nguyệt Ly vừa nghe thấy, quả thực rất muốn vỗ tay cho đường tỷ này của nàng!

Tìm được lý do này quả thật rất tốt, không chỉ đổ hết nguyên nhân vì sao không chịu đánh cược trên chính người nàng, lại còn ám chỉ nàng đang ôm đùi nam nhân, bại hoại danh tiết của nàng!

Nếu là Bạch Nhưộc Kỳ trước kia, chỉ sợ sớm đã bị nàng ta chèn ép đến nỗi nói không nên lời.

Đáng tiếc, hiện tại người đang ở chỗ này, là Hoàng Nguyệt Ly nàng!

"Nhị tỷ, ngươi đang nói gì vậy? Ta cùng nam nhân vừa rồi, chẳng qua chỉ là bằng hữu bình thường, trên đường vừa lúc đụng phải, mới cùng nhau đến hội đấu giá. Nhị tỷ ngươi không phải cũng tới cùng với Thái Tử điện hạ hay sao? Chẳng lẽ các ngươi không phải là bằng hữu bình thường..... mà là..... thông đồng ở bên nhau như gian-phu dâm-phụ?"

Bạch Nhưộc Kỳ bị nghẹn đến nỗi nói không nên lời.

Nếu một hai phải nói Hoàng Nguyệt Ly quan hệ không chính đáng cùng với nam nhân, chẳng phải là đang nói, chính nàng ta cũng không tuân thủ giáo huấn của khuê nữ, trước khi có hôn ước với Thái tử đã có tiếp xúc quá mức thân mật?

"Dù sao..... ngay cả khi các ngươi chỉ là bằng hữu bình thường, ngươi cũng có thể mượn tiền của hắn để tới ứng phó, đây căn bản là đánh cược không công bằng!"

Hoàng Nguyệt Ly giống như bắt đắc dĩ thờ dài, nói: "Nhị tỷ thật sự là quá đa nghi. Ta cam đoan không cần tiền của người khác, nếu tra ra ta đang nói dối, cũng xem như là ta thua! Trước công chúng, nhiều người đang nhìn vào như vậy, Tôn trưởng quấy Thiên Trần Các cũng không phải là người ăn chay, chẳng lẽ ta có thể giấu diếm trước nhiều người như vậy?"

Lời này nói thật sự rất quang minh lỗi lạc.

Nhưng nàng càng như vậy, Bạch Nhưộc Kỳ càng cảm thấy có quý!

Bởi vì thời gian Bạch Nhưộc Kỳ do dự đã lâu, toàn bộ thời gian bán đấu giá đều bị kéo dài.

Tôn chương quấy đã trở nên thiếu kiên nhẫn, ho nhẹ một tiếng, nói: "Bạch nhị tiểu thư, nếu như ngươi thực sự có chứng cứ, hãy dứt khoát đánh cược đi. Từ những gì ta có thể thấy, đánh cược của Tam tiểu thư cũng rất công bằng! Nếu như không muốn đánh cược, điều này nói lên rằng ngươi thật sự đã vu cáo người. Vì danh dự của Thiên Trần Các, tại hạ cũng chỉ có thể mời Nhị tiểu thư hiện tại hãy rời khỏi Thiên Trần Các, ngày sau cũng không cần đến đây nữa!"

"Ngươi.....!"

Bạch Nhưộc Kỳ cắn chặt hàm răng, tiến thoái lưỡng nan!

Đúng lúc này, Thái tử bỗng nhiên mở miệng.

"Được rồi, đừng do dự nữa, đánh cuộc với này ấy đi!"

Bạch Nhưộc Kỳ ngần ra, "Thái Tử điện hạ?"

Thái tử không vui trừng mắt liếc nhìn nàng ta một cái, nói: "Mọi thứ đều đã đi đến điểm này, nếu như ngươi còn không đánh cuộc, chẳng lẽ thật sự muốn bị Thiên Trân Các đuổi ra khỏi đây sao? Ta không muốn bị mất mặt này! Hơn nữa, Bạch Nhưộc Ly hơn phân nửa là đang cố lừa ngươi, nàng ấy không thể có nhiều tiền như thế, cố ý đưa ra một chuyện đánh cuộc, chính là muốn dọa cho ngươi sợ, ngươi thậm chí không thể nhìn ra hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Không Có Khả Năng, Chuyện Này Không Có Khả Năng!

Bạch Nhưộc Kỳ suy nghĩ về những lời Thái tử nói, nhận ra sự tình có vẻ đúng là như thế!

Khó trách tiểu tiện nhân lại dễ dàng nói chuyện và sẵn sàng phối hợp như vậy, nàng ấy đã nghĩ rằng dùng thái độ như thế, khiến nàng làm tưởng và cho rằng nàng ấy thực sự có nhiều tiền như vậy!

Bản tính này thật sự rất tốt! Nàng thiếu chút nữa đã bị nàng ấy lừa!

Bạch Nhưộc Kỳ tự cho rằng đã nắm được nhược điểm của Hoàng Nguyệt Ly, biểu tình trên mặt trong nháy mắt lại được thả lỏng.

Nàng thờ dài, nói: "Được, nếu đã như vậy, ta đây sẽ đánh cuộc! Tam muội, ta vốn dĩ nề ngươi là đường muội của ta, không muốn khiến ngươi tổn thất nhiều bạc như vậy. Không nghĩ rằng ngươi còn từng bước ép sát, không thêm bận tâm tới thân tình tỷ muội của ta chút nào, uống phí một phen tâm ý của ta! Một khi đã như vậy, hôm nay Nhị tỷ sẽ giáo huấn ngươi, để ngươi biết, lời nói..... là không thể nói bậy!"

Trên mặt Bạch Nhưộc Kỳ hiện lên vẻ thanh cao, ánh mắt nhìn về phía trên lầu, còn để lộ ra vài phần đồng cảm.

Tựa hồ như nàng ta thật sự không nỡ để Hoàng Nguyệt Ly phải tiêu tiền, mới một mực thối lui, kết quả Hoàng Nguyệt Ly còn muốn tiến xa hơn, bức nàng ta phải từ bỏ!

Nàng ta diễn kịch rất thật như thế, trong khoảng thời gian ngắn, quần chúng vây xem vừa rồi còn tràn ngập cảm phấn trong lòng, hiện tại đều trở nên bối rối.

Điều này..... chẳng lẽ Bạch Nhị tiểu thư thật sự là vì tình thâm tỷ muội, không muốn làm hại Bạch Tam tiểu thư, nên mới không chịu chấp nhận đánh cuộc? Trên thế giới sao lại có nữ tử thiện lương từ tận đáy lòng như nàng chứ!

Chẳng lẽ thật sự đã oan uổng nàng?

Hoàng Nguyệt Ly lại thờ ơ giống như không nghe hiểu lời nàng ta nói, nhàn nhạt cười nói: "Được, vậy mời Tôn chương quầy cùng tất cả các bằng hữu ở đây, cùng nhau làm chứng."

Nàng dùng một chút, lại nói: "Nơi này ta có một tấm thẻ khách quý màu đen do *Minh Ngọc Tiền Trang* (明玉钱庄) phát hành. Tấm thẻ này được đăng ký chủ nhân chính là bản nhân ta, bên trong có hai mươi vạn lượng bạc, được gửi vào 10 ngày trước, do chính bản nhân ta tự mình gửi vào. Tôn chương quầy có thể cho người đi đến Minh Ngọc Tiền Trang để xác minh."

Minh Ngọc Tiền Trang là tiền trang lớn nhất và có rất nhiều chi nhánh ở Nam Thiên Vực, có phần ở tất cả các quốc gia. Sau khi gửi vào một khoản tiền, có thể rút ngân lượng ra tại bất kỳ chi nhánh nào thuộc Nam Thiên Vực.

Mọi người đều biết, thẻ màu đen của Minh Ngọc Tiền Trang, chỉ được phát hành cho khách quý gửi vào từ mười vạn lượng trở lên. Hơn nữa, chỉ có chủ thẻ mới có thể tự mình rút ngân lượng ra, nếu không thì thẻ này sẽ không chấp nhận.

Cho nên, thẻ đen của Hoàng Nguyệt Ly chính là chứng minh ngân lượng đó là của nàng, hơn nữa đã được gửi vào 10 ngày trước, càng loại trừ khả năng nàng thông đồng cùng với người khác.

Cho nên, ngay khi Hoàng Nguyệt Ly vừa nói xong, sắc mặt Bạch Nhưộc Kỳ lập tức biến trắng!

Nàng ta mở to hai mắt mà nhìn, đặt móng ngồi trở lại trên ghế, trong miệng lẩm bẩm nói: "Không có khả năng, sao có thể? Ngươi lấy tiền từ đâu ra? Thẻ này khẳng định là giả!"

Tôn chương quỳ nói: "Bạch tam tiểu thư nói, tại hạ tự nhiên là tin tưởng. Vừa lúc chương quỳ chỉ nhánh của Minh Ngọc Tiền Trang tại Nam Việt Quốc hôm nay cũng ở chỗ này, tại hạ sẽ phái người đi đến lấy thẻ, thỉnh tam tiểu thư phối hợp nghiệm chứng một chút."

"Được, không thành vấn đề!"

Nàng ta vừa dứt lời, một giọng nói lạnh lẽo bỗng nhiên truyền ra từ trên lầu ba.

"Không cần phải phiền toái!"

Giọng nói lạnh lẽo như băng, nhạt nhẽo vô tình, âm lượng cũng không quá cao, nhưng lại giống như một tiếng sấm, nổ vang ở trong lỗ tai mọi người.

Theo giọng nói này phát ra, một luồng uy áp vô cùng cường đại tỏa ra ở khắp toàn bộ phòng đấu giá, hô hấp của tất cả mọi người đều cứng lại, trong nháy mắt sắc mặt đều trở nên vô cùng tái nhợt.

Hoàng Nguyệt Ly sửng sốt, không rõ nguyên do quay đầu nhìn nhìn nam nhân bên người, không hiểu vì sao hắn lại đột nhiên ngắt lời mình nói.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Im Lặng Như Ve Sầu Mùa Đông

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nam nhân vươn ngón tay thon dài, cầm lấy tấm thẻ màu đen từ trong tay nhỏ của Hoàng Nguyệt Ly.

Một luồng Huyền Lực quán quanh ở trên tấm thẻ màu đen, tấm thẻ bỗng nổi lên trên không khí, sau đó, bay xuống về phía dưới lầu, giống như một chiếc lá rụng màu đen.

Dưới đài, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, nhìn tấm thẻ màu đen giống như từ trên trời giáng xuống, ổn định vững chắc và di chuyển về phía trước, sau đó vừa lúc dừng lại ở trước mặt Tôn chương quỳ.

Chiều thức ấy thật sự là rất đẹp!

Võ giả đạt tới Ngự Huyền Cảnh, sẽ có thể ngự khí như một biện pháp để bảo vệ thân thể, cũng có thể thao túng huyền khí để di chuyển đồ vật.

Di chuyển tấm thẻ nhỏ nhỏ này, tất nhiên là không có gì đáng phải ngạc nhiên, nhưng từ trên phòng khách quý ở lầu ba cho đến đài bán đấu giá, chính là có một khoảng cách xa mấy trăm mét! Ngay cả những cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9, nhiều nhất cũng chỉ có thể khống chế huyền khí để di chuyển đồ vật trong phạm vi mười mét!

Ngoài ra, nam nhân này không chế huyền khí còn rất ổn định, rất tinh chuẩn!

Điều này chứng tỏ rằng tu vi của hắn đã vượt xa hơn cả Ngự Huyền Cảnh, cụ thể là cao bao nhiêu, đa số người ở đây, căn bản là nhìn không ra!

Thì ra, theo như lời vừa rồi của Bạch Nhưộc Kỳ, sự tình có một cao thủ đi theo bên người Bạch tam tiểu thư, chính là sự thật! Hơn nữa cao thủ này không phải chỉ là lợi hại bình thường, mà là có thể đánh bại Thái Tử điện hạ, loại này chính là cao thủ tuyệt thế!

Điều này vốn thực sự là rất kỳ lạ, nhưng trong nháy mắt phòng đấu giá bỗng nhiên an tĩnh lại, hơn nữa an tĩnh một cách quý dị.

Có một cao thủ với thực lực khủng bố như thế, vẫn luôn ở trên lầu ba, ai còn dám nói xấu về Tam tiểu thư?

Trong lúc nhất thời, mọi người đều im lặng giống như ve sầu mùa đông, thậm chí có một số người vừa rồi từng nói xấu về Bạch Nhưộc Ly, lúc này đều thấp thóm cúi đầu bất an, hận không thể tìm được một động để chui vào trốn tránh!

Tôn chương quỳ xoa xoa mồ hôi lạnh chảy ra trên trán, duỗi tay tiếp nhận tấm thẻ, giao cho chương quỳ chỉ nhánh Minh Ngọc Tiền Trang xem qua.

Không lâu sau đó, Kim chương quỳ lập tức đưa ra kết luận: "Những lời Bạch Tam tiểu nói là thật, trên thực tế, người mà ngày đó giúp nàng đăng ký thẻ này, chính là bản thân lão phu. Nàng có nạp vào hai mươi vạn lượng bạc, quá đủ để tham dự đấu giá dưỡng linh đan." Tiền trong thẻ này, thật ra là chính là Thiên Trân Các đã trao cho Hoàng Nguyệt Ly khi tới gửi bán huyền khí, là tiền đặt cọc mà Tôn chương quỳ phải trả cho nàng.

Nàng đã suy xét đến việc luyện chế một lượng lớn huyền khí để bán trong tương lai, dẫn đến quyết định để tiền tại Minh Ngọc Tiền Trang.

Hắn mới vừa nói xong, tấm thẻ lập tức nổi lên lần nữa, bay trở lại phòng trên lầu ba.

Nam nhân dùng hai ngón tay kẹp lấy tấm thẻ, đưa đến trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Vật nhỏ, đây là thẻ đen của ngươi, hãy nhận lấy."

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt liếc nhìn hắn một, dùng một tay đoạt lấy tấm thẻ đen, tức giận nói: "Ai bảo ngươi nhiều chuyện!"

Bộ dáng xụ mặt của nàng thật ngao kiêu, nam nhân xem ở trong mắt đặc biệt dễ chịu.

Trái tim hắn ngứa ngáy khó nhịn, nghiêng sát vào nàng một chút, cười nói: "Bồn tọa sao lại chọc ngươi? Nhiều chuyện nơi nào? Bồn tọa chỉ sợ có người âm thầm giở trò quỷ, đổi mất tấm thẻ đen của ngươi, mới giúp ngươi đưa xuống. Bồn tọa có lòng tốt giúp ngươi suy xét như vậy, ngươi còn ngại bồn tọa nhiều chuyện? Thật sự là không có lương tâm!"

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày nhìn hắn, "Đó cũng là do ngươi tự nguyện, chẳng lẽ còn muốn ta cảm ơn ngươi hay sao?"

Nam nhân trầm thấp cười nói: "Cảm ơn..... thật ra cũng không cần, một nụ hôn cho bồn tọa là đủ."

"Lăn!"

Hoàng Nguyệt Ly thưởng cho hắn một đôi mắt màu trắng.

Mà lúc này, dưới đài, Tôn chương quỳ đã tuyên bố kết quả cuối cùng.

"Sau khi trải qua nghiệm chứng, Bạch tam tiểu thư xác thật không hề có hành vi ác ý nâng giá, bồn tiệm sẽ cấp cho Bạch tam tiểu thư một tấm thẻ giảm giá 10% suốt đời, dùng để bồi thường. Ngoài ra, bán đấu giá đường linh đan cũng kết thúc tại đây. Đan dược sẽ được trả bởi Bạch Nhị tiểu thư, nhưng sẽ thuộc về Bạch Tam tiểu thư, giá thành giao là mười ba vạn một ngàn lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Còn Chưa Từ Bỏ?!

Từ khi nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly lấy ra tấm thẻ đen, cả người Bạch Nhược Kỳ đều như hoá đá, sắc mặt trắng bệch giống như người chết.

Ngay từ đầu, trong lòng nàng còn ôm một chút hy vọng xa vời, hy vọng rằng tấm thẻ đen là giả, hoặc là trong thẻ không có nhiều tiền như vậy.

Nhưng sau khi nghe Kim chương quỳ nói, Bạch Nhược Kỳ đã hoàn toàn tuyệt vọng!

Minh Ngọc Tiền Trang là một thương hiệu lớn nhất trong toàn bộ Nam Thiên Vực, tuyệt đối sẽ không nói dối với loại chuyện thể này, Hoàng Nguyệt Ly..... thực sự là có nhiều tiền như vậy!

Nhưng sao có thể là thật sự đây? Tiểu tiện nhân kia rốt cuộc là từ nơi nào mà kiếm được nhiều tiền như vậy! Toàn bộ sản nghiệp mà Bạch Lưu Phong lưu lại, rõ ràng đều đã bị cha nàng cầm hết?

Bạch Nhược Kỳ tê liệt ngã xuống trên ghế đang ngồi, trong lòng tràn đầy sợ hãi.

Hiện tại phải làm sao bây giờ? Nàng đã thua cuộc! Hơn nữa là đang đánh đổ ở trước mặt mấy nghìn người, căn bản không thể nào chống chế!

Những gì nàng nợ, chính là đường linh đan giá trị mười ba vạn lượng!

Bạch Lưu Cảnh cho nàng mười vạn lượng bạc, là vì muốn giúp nàng mua được đường linh đan, tăng thực lực lên. Hiện tại toàn bộ tiền đều đã dùng hết, hơn nữa nàng còn nợ ba vạn lượng kếp xù khác, nhưng nàng lại không có được đường linh đan! Tất cả lợi thế đều được trao cho tiểu tiện nhân kia!

Quả thực là giỏ tre múc nước công dã tràng*!

(* 竹篮打水, 一场空: Dùng giỏ tre để múc nước, lãng phí sự nỗ lực (using a wicker basket to draw water (idiom); wasted effort.) {Dịch: Emily Ton}

Nàng trở về nên giải thích thế nào với Bạch Lưu Cảnh? Mà dư ra ba vạn lượng, nên tìm nơi nào để trả?

Nàng cũng không thể yêu cầu Thái tử được?

Sắc mặt Thái tử cũng rất khó coi tới cực điểm rồi, u ám, khiến người căn bản không dám tới gần.

Mười ba vạn lượng bạc, với hần mà nói cũng không xem như là khoản táng gia bại sản, nhưng là, mặt hần lại bị Hoàng Nguyệt Ly hung hăng tát một lần nữa!

Là chính hần một mực chắc chắn, Hoàng Nguyệt Ly nhất định chỉ đang muốn hu trương thanh thế. Kết quả, còn chưa đến mười lăm phút, Hoàng Nguyệt Ly đã dùng sự thật tát cho hần một cái thật mạnh!

Cho dù người thua cuộc là Bạch Nhưộc Kỳ, nhưng những gì hần mất, cũng không hề thua Bạch Nhưộc Kỳ!

Ngay thời điểm hai người còn đang buồn bực, bỗng nhiên nghe được những lời Tôn chương quây nói.

Bạch Nhưộc Kỳ lập tức bừng tỉnh lại, kêu lên: "Tôn chương quây, ngươi tính sai rồi đi! Cho dù là ta thua, cũng nên là mười ba vạn lượng bạc, như thế nào lại biến thành mười ba vạn một ngàn lượng??"

Tôn chương quây nói: "Bạch Nhị tiểu thư, vừa rồi ra giá mười ba vạn lượng không phải là ngươi, là Bạch Tam tiểu thư, cho nên bán đấu giá còn chưa kết thúc, ngài muốn mua được dưỡng linh đan, ít nhất phải tăng giá lên một ngàn lượng, cho nên tổng cộng là mười ba vạn một ngàn lượng. Ngài yên tâm, bản tiệm yết giá rất rõ ràng, sẽ không có khả năng vượt qua khách hàng của mình! Hay là, tiền ngài chuẩn bị không đủ?"

Không ngờ còn có phép tính như vậy, thì ra mười ba vạn lượng vẫn không phải là cái giá cuối cùng!

Nhưng lời Tôn chương quây nói cũng là lời nói thật, quy tắc bán đấu giá chính là như thế!

Bạch Nhưộc Kỳ nhanh chóng lắc đầu nói: "Không không không, ta sẽ trả thêm một ngàn lượng....."

Tôn chương quây cười nói: "Tốt, vậy chúc mừng Bạch nhị tiểu thư đã đấu giá thành công....."

"Từ từ!" Giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly lại vang lên, gián đoạn lời Tôn chương quây.

Giọng nói của nàng vẫn ngọt ngào và dịu dàng như trước.

Nhưng mọi người vừa mới được chứng kiến thủ đoạn lừa người của nàng, lúc này nghe thấy nàng mở miệng lần nữa, lại giống như đang nghe một âm thanh khủng bố nào đó.

Bạch Nhưộc Kỳ càng thêm đề phòng nhìn qua, "Ngươi còn muốn thế nào?"

"Tôn chương quây, giống như ngươi vừa mới nói, bán đấu giá vẫn còn chưa kết thúc! Nếu như Nhị tỷ đã bỏ thêm một ngàn lượng, có phải ta đây cũng có thể ra giá nữa hay không? Ta hình như..... còn chưa nói muốn từ bỏ?"

Bạch Nhưộc Kỳ gần như nhò ra một búng máu.

Nàng ấy, nàng ấy, nàng ấy..... thậm chí vẫn chưa từ bỏ? Chẳng lẽ nàng ấy còn chuẩn bị tiếp tục tăng giá??

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Vật Nhỏ Có Khuôn Mặt Thật Mềm

Dựa theo quy tắc bán đấu giá, Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên có quyền không buông tay, chỉ cần nàng không buông tay, bán đấu giá sẽ không được tính là đã kết thúc!

Tuy nhiên, hiện tại chủ nhân của đan dược đã được xác định, tăng giá còn có ý nghĩa gì nữa? Điều này thuần túy chỉ là vì muốn chinh nàng ta!

Bạch Nhưộc Kỳ gần như ngất ngay tại hiện trường!

Nếu như Hoàng Nguyệt Ly thật sự tiếp tục tăng giá, nàng ta căn bản không có quyền từ bỏ, chỉ có thể tiếp tục cùng nhau đi theo, mà căn bản là nàng ta cũng không có nhiều tiền như vậy, ngay cả mười ba vạn nàng ta còn chưa trả nổi!

Trong khi thê đen của Hoàng Nguyệt Ly, lại có hai mươi vạn lượng, nàng ấy hoàn toàn có thể nâng giá lên đến hai mươi vạn!

Cả người Bạch Nhưộc Kỳ đều lung lay sắp đổ.

Đúng lúc này, Thái tử cắn răng mở miệng: "Bạch Nhưộc Kỳ! Kỳ nhi tốt xấu vẫn là đường tử ngươi, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Hoàng Nguyệt Ly nhướng mày, hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Thái tử sẽ xuất đầu vì Bạch Nhưộc Kỳ.

"Thái Tử điện hạ, người có ý gì? Đang muốn nói giúp Nhị tỷ sao? Không biết người có thân phận là gì, muốn xuất đầu thay nàng ấy?"

"Ta chỉ là không thể tiếp tục nhìn xem nữa!" Thái tử nói giọng âm trầm. "Bạch Nhược Ly, người đã có tất cả lợi thế, hiện tại còn muốn tăng giá, người đây là đang muốn bức đường tử người đi tới từ lộ hay sao? Điều là đường tử muội, người nói mấy câu đã lừa nàng ấy mất hơn mười vạn lượng bạc, hiện tại vẫn còn không muốn buông tha? Không màng đến một chút thân tình thù tặc?"

Hoàng Nguyệt Ly nói giọng lạnh xuống, "Lời này của Thái Tử điện rất có ý tứ! Rõ ràng là Nhị tỷ đã không màng tới thân tình thù tặc trước, muốn vu cáo ta, hiện tại bị tổn thất thảm trọng, đó chẳng qua chỉ là gieo gió gặt bão! Điện hạ thân là trư quân một nước, nói chuyện vẫn nên phải có chứng cứ. Hôm nay quý tộc từ các nước tới tham gia hội bán đấu giá cũng không ít, người nói mà không suy nghĩ như vậy, đôi trắng thay đen, sẽ khiến Nam Việt Quốc chúng ta trở thành trò cười của mọi người!"

"Người!"

Thái tử vốn định nói để giúp đỡ Bạch Nhược Kỳ một chút, nhưng căn bản không thể nói lại Hoàng Nguyệt Ly.

Trong Nam Việt Quốc, từ trước đến nay hẳn đều luôn *nhất ngôn cửu đỉnh**, nhưng ngày hôm nay hẳn lại bị Hoàng Nguyệt Ly nhiều lần làm cho ghen đến nổi nói không nên lời! Tư vị này, thật sự khiến hắn vô cùng buồn bực!

** Nhất ngôn, cửu đỉnh = một lời nói ra nặng như sức nặng của 9 cái đỉnh, khó thay đổi. (St)*

Hắn còn chưa kịp phản bác, bỗng nhiên, Hoàng Nguyệt Ly lại chuyển chuyện.

"Bất quá, ta cũng không phải là người coi thường tình cảm, tuy rằng Nhị tỷ có ý định muốn làm hại ta, nhưng ta vẫn sẽ mở mặt lưới ra. Vì thế, ta tự nguyện từ bỏ quyền lợi tăng giá, bình đơn được này, sẽ nhường cho Nhị tỷ với giá mười ba vạn một ngàn lượng!"

Bạch Nhược Kỳ thiếu chút nữa lại ngất xỉu đi.

Nàng ấy đã lừa mình nhiều tiền như vậy, kết quả còn nói là "Nhường"!

Nàng ấy chỉ đơn giản là không tiếp tục tăng giá mà thôi, nhưng lại hành động như thể đang ban cho mình một tình người lớn lao!

Trên thực tế, Hoàng Nguyệt Ly đúng thật là cảm thấy hôm nay mình đã nhường bộ rất lớn.

Nàng ngồi ở trong phòng, dùng tay chống cằm, lắc đầu tiếc hận không thôi.

Ài, tiền a, cứ bay đi như vậy! Bấy vạn lượng nha!

Nam nhân nhìn thấy nàng phồng mặt lên, lại còn đang thất thần, lập tức nhân cơ hội néo lên má nàng.

Hoàng Nguyệt Ly nhất thời không phòng bị, vừa vặn bị hắn néo, nhanh chóng đập lên tay hắn một cái.

"Người đang làm gì vậy? Có phải thiếu đánh hay không?"

Nam nhân bị nàng đánh, căn bản cũng không tức giận, trong lòng còn đang nhớ lại cảm giác vừa rồi.

Khuôn mặt của vật nhỏ này cũng thật là mềm, giống như đậu hủ, hơn nữa néo lên có cảm xúc rất tốt, thật sự là muốn nắn thêm vài cái. Nếu có thể cắn một ngụm, thì càng tốt hơn.....

Hắn đang suy nghĩ bậy bạ, thiếu chút nữa là không kiềm chế được nước miếng chảy xuống.

Hoàng Nguyệt Ly quét mắt liếc hắn một cái, phát hiện biểu tình nhộn nhạo của hắn, vừa nhìn thấy hắn đang có chút động sắc trong mắt, liền tức giận sôi máu!

Biến thái chết tiệt! Không biết xấu hổ!

Nàng hừ lạnh một tiếng, ngạo kiều quay đầu đi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Huyền Khí Cấp Ba

Nam nhân nghe thấy nàng hừ lạnh không vui, lấy lại tinh thần, cười nhẹ nói: "Vật nhỏ, sao lại tức giận như thế? Có phải đang luyến tiếc tiền hay sao? Vậy ngươi hà tất phải giả bộ hào phóng, cứ tiếp tục tăng giá là được! Có bốn tọa chống lưng cho ngươi, hà tất phải sợ tên Thái tử kia?"

Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn qua hắn một cái, nói: "Ngươi thì biết gì? Ta từ bỏ tăng giá, là vì chờ tới vòng trong sẽ càng kiếm được nhiều tiền hơn! Nếu như lập tức đào hết của bọn họ, lần sau ta làm sao để kiếm tiền từ trong túi của bọn họ đây?"

Vừa nghe những lời này, nam nhân có chút kinh ngạc.

"Cái gì? Ngươi còn muốn tiếp tục lừa tiền? Nhị tỷ ngươi thoát nhìn dường như thật sự không còn tiền nữa, cho dù ngươi đánh chết nàng ta, chỉ sợ cũng không thể lừa nhiều hơn!"

"Lừa cái gì? Ngươi đừng có nói bừa! Ta đây chính là đang kiếm tiền quang minh chính đại! Ta là người..... từ trước tới nay đều rất từ tế!"

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly ranh mãnh cong lên, "Tuy rằng Nhị tỷ đã hết đất diễn, nhưng không phải vẫn còn có Thái Tử điện hạ hay sao? Nghe nói quốc khố Nam Việt Quốc chúng ta tiền cháy thành dòng, khẳng định thứ mà Thái tử có, chính là tiền!"

Nam nhân nhìn nàng chăm chăm trong chốc lát, sau một lúc lâu mới lắc lắc đầu cười.

Ngày thường hắn cảm thấy trái tim mình đã đủ đen tối, đụng tới vật nhỏ này, hắn mới phát hiện ra, mình thật sự là theo không kịp, so với vật nhỏ này, hắn đã trở thành một thiếu niên tốt, đơn thuần và thiện lương!

Sai lầm lớn nhất của Thái tử hôm nay, chính là đã chọc giận tiểu hồ ly!

Xem ra, sau này hắn cũng cần phải cân nhắc nhiều hơn một chút về tương lai.

Thay vì không thể đuổi kịp lão bà, hắn có thể sẽ bị chính tiểu hồ ly mà mình yêu quý bán mất!

.....

Bán đấu giá dường như cuối cùng cũng kết thúc.

Bởi vì đã chậm trễ khá nhiều thời gian, Tôn chương quầy không thể không đẩy nhanh tiến trình đấu giá cho những mặt hàng còn lại. Bởi vì rất nhiều người còn đang đắm chìm ở trong sự kiện tranh đoạt bình dương linh đan vừa rồi, vẫn chưa hồi phục lại tinh thần, cho nên, vài mặt hàng phía sau, đã không giành được mức giá lý tưởng.

Tôn chương quầy xoa xoa mồ hôi trên đầu, trong lòng có hơi thấp thỏm.

Nhưng thời điểm khi ánh mắt hắn rơi xuống trên kiện hàng tiếp theo, ánh mắt hắn bỗng nhiên sáng lên, tinh thần nháy mắt lại trở nên phấn chấn.

"Các vị! Thành các vị an tĩnh một chút! Bán đấu giá kế tiếp, sẽ là bảo vật quan trọng và có giá trị nhất! Nếu bỏ lỡ, chur vị nhất định sẽ hối hận!"

Vừa nghe được những lời này, hội trường vừa rồi vẫn luôn ảm ỉ, rốt cuộc an tĩnh lại.

Ánh mắt của tất cả mọi người, đều rơi xuống trên cái rương ở trên đài bán đấu giá, trong lòng đều có dự cảm.

Quả nhiên, Tôn chương quầy mỉm cười và hắng giọng nói.

"Tin tưởng rằng tất cả mọi người đều đã nghe nói, trên hội đấu giá lần này, Thiên Trần Các chúng ta thực sự có vinh hạnh hợp tác cùng với một vị đại sư luyện khí thần bí, vị đại sư này đã ủy thác cho chúng ta, bán ra một số huyền khí cấp ba ở trên hội đấu giá....."

Nháy mắt tất cả mọi người đều xôn xao.

Đại đa số người bọn họ, đi đến nơi này, chính là vì những huyền khí cấp ba kia!

Hiện tại, rốt cuộc có thể nhìn thấy những tính năng thật sự của các bảo vật trong truyền thuyết đó!

Tôn chương quầy cười nói: "Huyền khí cấp 3 hiếm có bao nhiêu, trân quý bao nhiêu, tin tưởng tất cả mọi người đều đã từng nghe thấy. Một vị luyện khí sư cấp 3, mấy năm mới có thể luyện thành một kiện huyền khí cấp 3, mỗi một kiện, đều là công việc tâm huyết! Mà lúc này đây, chúng ta sắp sửa bán đấu giá tổng cộng có hai mươi kiện huyền khí đã được gửi đến, mỗi một kiện, đều là huyền khí cực phẩm cấp 3 trở lên! Và quan trọng là....."

Hắn dừng lại một chút, nhìn thấy mọi người dưới đài đều nín thở ngưng thần chờ hắn mở miệng, lúc này mới chậm rãi nói: "Theo chúng ta hiểu biết, vị đại sư luyện khí này đến từ một tông môn siêu cấp, hơn nữa, tiêu chuẩn luyện khí của bản nhân hắn sâu không lường được, rất có thể đã ở trên cấp 5!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Không Uống Công Đến

"Trên cấp 5?? Ta không hề nghe lầm chứ?"

"Thiên a, sao có thể? Đại sư luyện khí như vậy, đó chính là nhân vật trong truyền thuyết!"

"Nếu đây là huyền khí do luyện khí sư cấp 5 đã luyện chế ra, vậy thì khẳng định chúng sẽ càng lợi hại hơn so với huyền khí cấp 3 bình thường!"

"Hôm nay đến đây quả thật đã không vô ích, thật sự có thể kiến thức được tác phẩm của đại sư cấp 5, cực phẩm huyền khí như vậy, ngay cả khi không thể mua được, có thể nhìn xem một lần đều đáng giá tích lũy ba đời!"

Khách khứa dưới đài ồ lên một trận, hai mắt đều tỏa ra ánh sáng và nhìn chăm chăm trên đài.

Thậm chí ngay cả Thái tử vẫn luôn mang vẻ mặt âm trầm, lúc này cũng một lần nữa phấn chấn tinh thần, dùng sức nắm chặt bàn tay, trong lòng âm thầm vui mừng một trận.

Hôm nay..... hắn đến đây thật đúng là không hề uống phí!

Huyền khí bán đấu giá của Thiên Trân Các, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn tốt hơn rất nhiều!

Huyền khí do luyện khí sư cấp 5 luyện chế, ngay cả trong học viện Tinh Diệu, đó cũng là bảo vật mà chỉ vài người mới có được!

Hôm nay mặc dù bị Bạch Nhược Ly và tên cao thủ thần bí bên người nàng làm mất hết mặt mũi, nhưng chỉ cần có thể có được bộ huyền giáp kia, hết thảy mọi thứ đều đáng giá!

Tôn chương quầy nhìn thấy không khí phòng đấu giá nóng lên một lần nữa, nụ cười trên mặt càng thêm rõ ràng.

"Vây, tại hạ cũng không làm giảm sự thèm ăn của mọi người nữa. Bây giờ, chúng ta lập tức bắt đầu bán đấu giá kiện huyền khí cấp 3 đầu tiên!"

Tôn chương quầy lập tức xốc cái nắp rương bảo vật gỗ đỏ lên.

Trong rương là một thanh trường kiếm màu bạc, thân kiếm phản ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Tôn chương quầy cầm thanh trường kiếm lên để cho tất cả mọi người cùng xem, đồng thời giới thiệu nói: "Huyền binh này có tên là Thu Thủy Kiếm! Từ vẻ bề ngoài của nó, tin chắc rằng mọi người đều có thể nhìn ra, đây là một thần binh lợi khí cực kỳ lợi hại! Đúng vậy, thanh kiếm này, là một kiện huyền binh thượng phẩm cấp 3, hơn nữa, có tính năng tăng công kích lên tới sáu thành!"

Nháy mắt, trong phòng đấu giá vang lên tiếng hút không khí từng đợt này đến đợt khác. "Thượng phẩm cấp 3??"

"Công kích tăng lên sáu thành!"

"Ta đây là lần đầu tiên nhìn thấy huyền binh thượng phẩm cấp 3! Quả nhiên là danh bất hư truyền!"

"Đầu chỉ là danh bất hư truyền! Ta đã từng nghe nói, một kiện huyền binh thượng phẩm cấp 3, có thể tăng công kích lên 3 thành, lợi hại hơn thì có thể tăng tới 4 thành. Nhưng thanh kiếm này lại có thể tăng công kích lên tới 6 thành? Đây là một hiệu quả rất khó đạt được thậm chí ngay với cả huyền binh thượng phẩm cấp 4! Rốt cuộc là ta đã nghe lầm, hay là Thiên Trân Các đã nói sai?"

Tôn chương quầy nghe những giọng cảm thán truyền đến từ dưới đài, vừa lòng cười cười.

"Huyền khí bán đấu giá hôm nay, đã được vài vị phó hội trưởng từ hiệp hội luyện khí sư tự mình chứng thực, cam đoan cấp bậc và hiệu quả của huyền khí, đều tuyệt đối không sai! Tuy nhiên, để tất cả các vị có thể yên tâm, chúng ta đã cố ý mời vài vị võ giả nghiệm chứng tại hiện trường."

Trong khi nói, lập tức có vài vị võ giả mặc áo giáp nhẹ màu đen đi đến trên đài bán đấu giá.

Tôn chương quầy giới thiệu: "Vị Tề hộ vệ này, chính là thống lĩnh hộ vệ của Thiên Trân Các chúng ta, là một vị võ giả tam trọng Linh Huyền Cảnh, hắn sẽ thử nghiệm huyền khí cho tất cả mọi người ở phía dưới cùng xem."

Lời vừa nói ra, dưới đài lại bắt đầu xôn xao.

Võ giả Linh Huyền Cảnh là rất hiếm có ở Nam Việt Quốc, tuyệt đối có thể trở thành chủ hầu một phương, ngay cả hoàng đế cũng muốn chủ động giành lấy hắn.

Nhưng mà, Thiên Trân Các lại dùng cao thủ Linh Huyền Cảnh tới làm hộ vệ!

Ngay cả hoàng đế cũng đều không xa xỉ như vậy, thế lực phía sau Thiên Trân Các, rốt cuộc là cường đại tới mức nào?

Thái tử càng gắt gao nhìn chăm chăm trên đài, sắc mặt tái nhợt.

Hắn chỉ liếc mắt một đã nhận ra, vị Tề hộ vệ này, đúng là tên thủ vệ đã ngăn hắn lại tại cửa Thiên Trân Các!

Khó trách tên thủ vệ kia căn bản không sợ Thái tử là hắn, bởi vì thực lực của đối phương cao hơn hắn, căn bản là không để hắn vào trong mắt!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Nháy Mắt Tăng Gấp Đôi

Thái tử cảm thấy vạn phần ghen ghét, nhưng đồng thời, cũng cảm thấy có chút may mắn.

Còn may vừa rồi hắn không làm ra sự tình gì quá kích, bằng không, không chừng hắn thật sự sẽ vấp ngã nhiều lần tại Thiên Trân Các!

Tôn chương quỳ hắng giọng nói lần nữa, làm gián đoạn âm thanh nghị luận dưới đài.

"Việc này không nên chậm trễ, mời hộ vệ hãy bắt đầu thử nghiệm đi. Đầu tiên, mời Tề hộ vệ dùng một thanh trường kiếm bình thường, toàn lực công kích khối Trắc Lực Thạch* này."

**Trắc lực thạch 测力石: Khối đá dùng để đo/thử nghiệm sức mạnh.*

Tề hộ vệ tùy tay cầm lấy một thanh trường kiếm được làm bằng sắt, đi về một góc trên đài bán đầu giá.

Trong một góc, đã dựng lên một khối trắc lực thạch cao bằng chiều cao của hai người.

Trắc lực thạch là một dụng cụ thường dùng để thử nghiệm lực công kích của võ giả ở Thiên Lăng Đại Lục, thời điểm khi các học viện lớn chiêu sinh cũng thường xuyên sử dụng nó.

Hắn không có biểu tình gì đứng yên ngay trước trắc lực thạch, tiến lên trước một bước, hai tay giờ kiếm lên, đột nhiên dùng sức chém ra.

Kiểm phong nặng nề chém lên phía trên trắc lực thạch, "cheng" một tiếng, thân kiếm lập tức gãy đôi.

Không chỉ có như thế, khi thanh trường kiếm được vung ra đã mang theo huyền khí tản đi bốn phía, khiến cho khách khứa ngồi ở hàng phía trước đều cảm thấy có chút khó thở.

Cùng lúc đó, cột thủy tinh của trắc lực thạch không ngừng thay đổi màu sắc, qua một hồi lâu, mới dừng lại được.

Tôn chương quỳ đi qua, nhìn nhìn, tuyên bố nói: "Hai vạn tám ngàn cân!"

"Thật là lợi hại!"

"Vị Tề hộ vệ này, thực lực chỉ sợ đã là Linh Huyền Cảnh tầng thứ hai, thậm chí là tầng thứ ba đi?"

Không ít người bắt đầu nhỏ giọng nghị luận.

Tôn chương quỳ lại nói: "Kế tiếp, thỉnh Tề hộ vệ hãy thử nghiệm huyền khí thượng phẩm cấp 3 —— Thu Thủy Kiếm! Để cho mọi người nhìn xem, thanh kiếm này thực sự có thể tăng lực công kích cao như vậy hay không!"

Tề hộ vệ gật gật đầu, tiếp nhận Thu Thủy Kiếm, một lần nữa lại đứng ở phía trước trắc lực thạch.

Hắn dùng tư thế giống như vừa rồi, giờ trường kiếm lên, vận khí ngưng thần, nặng nề chém ra ——

Huyền lực được rót vào thanh trường kiếm, ánh sáng phát ra còn chói mắt hơn so với lúc trước, bắt đầu chiếu sáng toàn bộ đài bán đầu giá!

Mọi người theo bản năng bưng kín lỗ tai, sợ sẽ có tiếng vang còn lớn hơn vừa rồi.

Nhưng mà, lúc này đây, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ "chì", kiếm phong bén nhọn đã hạ xuống và khắc sâu ở trên trắc lực thạch, cứ như vậy cắt ngang một khối đá khổng lồ!

Phải biết rằng, trắc lực thạch đều đã trải qua rất nhiều trận pháp của trận thuật sư, cường độ cứng rắn so với sắt thép bình thường còn muốn cứng hơn gấp trăm lần!

Rất nhanh, sự biến hóa trên cột thủy tinh cũng dừng lại.

Không chờ Tôn chương quỳ lên tuyên bố kết quả, mọi người dưới đài cũng đã sôi nổi la lên hoảng hốt.

"Bốn vạn năm ngàn cân! Thật sự đã đạt tới bốn vạn năm ngàn cân!"

"Thật sự tăng lên sáu thành!"

"Chỉ cần từ lực công kích, thực lực đã đạt tới Linh Huyền Cảnh tầng thứ 5!"

"Thiên a, chỉ với một thanh kiếm như vậy, liền có thể khiêu chiến với ba đối thủ có cảnh giới nhỏ hơn so với mình, quả là quá thần kỳ!"

"Thanh kiếm này..... ta cần phải có nó!"

Nghe tiếng thảo luận nhiệt tình dưới đài, Tôn chương quỳ cười đến nỗi không khép được miệng, lập tức tuyên bố: "Huyền binh thượng phẩm cấp 3 Thu Thủy Kiếm, giá khởi điểm là mười vạn lượng, thỉnh chư vị ra giá!"

"Mười hai vạn lượng!"

"Mười lăm vạn lượng!"

"....."

"Hai mươi vạn lượng!"

Mười vạn lượng, đối các chư hầu và các thế lực mà nói đã là một cái giá rất cao. Nếu như để mua đan dược dùng một lần, rất nhiều người sẽ không muốn nó. Nhưng, huyền khí thì bọn họ vẫn có thể lưu truyền lại cho con cháu mình, cho dù táng gia bại sản, chỉ cần có thể có nó, cũng sẽ rất xứng đáng!

Ngay cả những hoàng thất các nước đang ngồi ở trong phòng khách quý, cũng đã không thể kìm nén được nữa, sôi nổi tranh nhau tham gia đấu thầu.

Cơ hồ chỉ trong chớp mắt, giá khởi điểm đã tăng lên gấp đôi!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Nhìn Bốn Tọa Đền Nổi Ngây Người?

Trong phòng riêng.

Hoàng Nguyệt Ly hai tay chống cằm, một đôi mắt sáng đẹp thông minh nhìn xuống dưới đài, ánh môi hồng hơi mở, trên mặt hơi kinh ngạc.

Nam nhân nhìn vào những đường cong mềm mại trên khuôn mặt nàng từ phía bên cạnh, biểu tình ngốc manh khó gặp, khiến hắn lại muốn nheo nó lần nữa.

Hắn cười, duỗi tay cầm lấy ấm trà trên bàn, tự mình rót một ly trà cho Hoàng Nguyệt Ly, đưa tới trước mặt nàng.

"Tiểu nha đầu, đang ngốc gì vậy? Giá chỉ mới đạt tới năm mươi vạn lượng bạc, ngươi đã sợ đến nổi ngây người?"

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại, trừng mắt nhìn hắn một cái, nói: "Ta không phải choáng váng vì bạc, mà choáng váng vì sự vô sỉ của ngươi! Mở miệng liền nói huyền khí này là tác phẩm của luyện khí sư cấp 5 mà nói, đó thật ra cũng chỉ là sự suy đoán của Tôn chương quỳ. Tuy nhiên, hắn cũng không nói chắc chắn là như thế, chỉ nói là có khả năng. Khả năng, ngươi có hiểu không?"

Nam nhân nhướng mày, lạnh lùng nói: "Ngươi cũng không nên bôi nhọ bốn tọa! Tông môn lãnh đài..... Không phải chính ngươi đã nói với Tôn chương quỳ hay sao? Đối với luyện khí sư cấp 5 mà nói, đó thật ra cũng chỉ là sự suy đoán của Tôn chương quỳ. Tuy nhiên, hắn cũng không nói chắc chắn là như thế, chỉ nói là có khả năng. Khả năng, ngươi có hiểu không?"

Hoàng Nguyệt Ly trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn trong chốc lát trước khi thốt ra một câu: "Ngươi thật là vô sỉ!"

Trước đây, nàng vì che giấu tung tích, đúng thật đã lừa gạt Tôn chương quỳ, những huyền khí này là do sư phụ nàng luyện chế ở trong tông môn, nhưng không phải nam nhân này đã nhìn thấu nàng hay sao? Vì sao còn đẩy trách nhiệm đến trên người nàng!

Đối với một bộ cách nói "có lẽ, khả năng, đại khái", càng là hoàn toàn lừa gạt người tiêu dùng!

Hoàng Nguyệt Ly nàng trong kiếp trước tất nhiên đã vượt xa cấp 5, nhưng thực lực một đời này rốt cuộc vẫn còn chưa đủ. Vì vậy, nàng cũng không cần phải thiếp vàng trên mặt mình mà không biết xấu hổ. Nhưng nam nhân này thật sự là dám nói nàng như thế!

Tuy nhiên, thật sự là có nhiều người đã tin vào điều đó!

Hơn nữa, nam nhân này cũng không hề xấu hổ. Ngược lại, rất tự hào vì điều đó.

Bị nàng nhìn theo cách ghét bỏ, hắn vẫn lộ ra một nụ cười mỉa hoặc, có vài phần đắc ý nói: "Quá khen, quá khen! Đây đều là sự tuyên truyền cần thiết! Người xem, không phải huyền khí của người đang được bán ra với giá cao? Đây đều là nhờ cách vận hành của bốn tọa đã có tác dụng!"

Khoe khoang!

Hoàng Nguyệt Ly mím miệng, lắc đầu.

Dưới lầu, bán đấu giá Thu Thủy Kiếm đã tiến vào giai đoạn cuối cùng.

"Hai mươi bảy vạn lượng!"

"Hai mươi tám vạn lượng!"

"Ba mươi vạn lượng!"

.....

"Năm mươi vạn lượng!"

Từ phòng khách quý bên trái Hoàng Nguyệt Ly, truyền ra một giọng nam nhân trầm thấp, đột nhiên nâng giá lên tới năm mươi vạn!

Trong lúc nhất thời, không còn ai tiếp tục theo giá.

Tôn chương quấy đếm ngược ba tiếng, Thu Thủy Kiếm thành giao với giá trên trời là năm mươi vạn lượng bạc!

Thông thường, huyền binh thượng phẩm cấp 3 được bán ra tại nhà đấu giá, có giá khoảng ba mươi vạn lượng. Cho dù Thu Thủy Kiếm của Hoàng Nguyệt Ly có tấn công với giá cao hơn bình thường, cũng chỉ có thể bán ra tầm khoảng bốn mươi vạn lượng.

Hiện tại giá cả đã trực tiếp cao hơn mười vạn lượng so với giá thị trường, tuyệt đối là liên quan tới sự tuyên truyền sai lệch của Thiên Trần Các.

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng quay đầu lại liếc mắt nhìn nam nhân một cái, tình cờ tiếp xúc với ánh mắt của hắn.

Mặc dù là cách qua tấm mặt nạ, không nhìn thấy rõ cả khuôn mặt nam nhân, nhưng đôi mắt sâu thẳm như mực lại giống như nam châm, như muốn hút linh hồn của nàng vào bên trong.

Hoàng Nguyệt Ly hơi sững sốt.

"Vật nhỏ, nhìn bốn tọa đến nổi ngây người?"

Cho đến khi tiếng cười nhẹ của nam nhân truyền đến, nàng mới đột nhiên hoàn hồn!

"Người suy nghĩ nhiều quá!" Nàng mím môi, khuôn mặt xấu hổ hơi ửng hồng.

Không biết từ khi nào, bàn tay nam nhân đã nhẹ nhàng đặt ở trên mu bàn tay nàng. Khi những ngón tay dài trắng nõn giống như tác phẩm nghệ thuật, lướt qua da thịt mẫn cảm của nàng, để lại độ ấm khiến người run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Chờ Người Phát Triển Thành Bánh Bao Hấp Nhỏ

Hoàng Nguyệt Ly nhú mày đẹp lại, đang muốn rút tay về.

Ai ngờ, nam nhân dùng sức trên tay, cầm cổ tay mảnh khảnh của nàng.

"Như thế nào? Bỏ tọa giúp ngươi kiếm được nhiều tiền như thế, ngươi không thể tỏ vẻ biết ơn một chút hay sao?" Hắn thưởng thức ngón tay ngọc xanh miết của nàng, khóe miệng hơi cong lên, đề thấp giọng nói, càng thêm trầm thấp mà dụ hoặc.

Người nam nhân này..... trời sinh đã có khả năng bẩm sinh mê hoặc nữ nhân, thậm chí dung mạo của hắn đều không thể thấy rõ, chỉ bằng thực lực vô cùng cường đại cùng với hào quang yêu nghiệt, là có thể dễ dàng khiến cho tâm trí người hoảng hốt.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly lại là ngoại lệ.

Nàng quét mắt liếc nam nhân một cái, giọng lạnh lùng nói: "Buông tay, ta không thích người khác chạm vào mình!"

Nam nhân cười nói: "Không buông, bỏ tọa sợ ngươi quýt nợ! Như vậy đi, trước tiên ngươi nói chuẩn bị cảm tạ bỏ tọa như thế nào....."

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Da mặt ngươi cũng thật là dày, lần bán đấu giá này, Thiên Trần Các vốn dĩ chỉ muốn lấy tiền hoa hồng, ta cũng sẽ không quýt nợ! Ngươi không biết xấu hổ còn muốn đòi thêm tiền? Nếu ngươi keo kiệt như vậy, ta đây sẽ cho ngươi thêm 10% tiền hoa hồng, chừng này đã được rồi đi? Thật sự là chưa từng gặp qua nam nhân nào nhỏ mọn như vậy!"

Nam nhân giật giật khóe miệng.

Miệng lưỡi tiểu nha đầu này thật độc, thực sự nói hắn keo kiệt?

Rất tốt, một khoản này hắn sẽ nhớ kỹ, một ngày nào đó, hắn sẽ cho nàng biết, đến tốt cùng hắn là một nam nhân "rộng lượng" cỡ nào! Chỉ sợ đến lúc đó, nàng nhận không nổi!

Nam nhân không biết đang nghĩ tới hình ảnh kiểu điểm gì, nở nụ cười.

"Tiền, chừng mắt bỏ tọa, huyền khí, bỏ tọa cũng không thiếu. Muốn dùng tiền hoa hồng để tống cổ bỏ tọa, điều đó là không có khả năng. Nhưng nếu ngươi muốn lấy thân báo đáp....."

Nam nhân đánh giá nàng trên dưới trong chớp lát, mỉm cười ranh mãnh nói: "Chờ đến thời điểm hai quả trứng luộc của ngươi phát triển ít nhất bằng cái bánh bao hấp nhỏ, bỏ tọa có thể sẽ cân nhắc một chút!"

Trứng luộc gì? Bánh bao nhỏ?

Trực giác của Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy nam nhân này cười rất đáng khinh bỉ, nhưng vẫn hơi sùng sốt, sau đó mới hiểu ra ý hắn.

Nháy mắt, khuôn mặt từ trước đến nay luôn bình tĩnh của nàng, nổi lên thần sắc tức giận!

Hoàng Nguyệt Ly nhìn chằm chằm môi mọng hình dạng hoàn mỹ của nam nhân, thật sự muốn xé chúng thành từng mảnh! Đúng là miệng chó không thể phun ra ngà voi!

Nàng liên tục nói với bản thân mình, hội đấu giá còn chưa kết thúc, nam nhân này vẫn còn có giá trị lợi dụng rất lớn. Hơn nữa, nàng hiện tại đang ở trên địa bàn của hắn, nếu vung tay đánh nhau với hắn, khẳng định sẽ rất bất lợi. Do đó, nàng phải tự kiểm soát và không ném cho hắn một cái bạt tai.

Nam nhân nhìn thấy ánh mắt tiểu hồ ly càng ngày càng hung ác, quyết định bỏ cuộc.

Hắn chậm rãi thu hồi tay lại, thờ ơ nói: "Tắc tắc, chỉ đùa một chút mà thôi, vật nhỏ, tính tình của ngươi cũng thật là lớn! Nữ nhân hung dữ như vậy, cẩn thận về sau không gả đi được!"

Đây là đã lợi dụng được lại còn khoe mẽ!

Hoàng Nguyệt Ly nhắc nhở, lạnh lùng nói: "Liên quan gì đến ngươi? Ngươi vẫn nên lo lắng cho mình đi! Nơi nơi tìm người lấy thân báo đáp, để ý chưa già đã yếu, nếu không thì qua mấy năm, nơi đó có thể trở nên vô dụng!"

Nam nhân đang uống trà, bị nàng nói nghẹn lại, thiếu chút nữa là sặc, ho khan nửa ngày mới bình phục lại.

Tiểu hồ ly này, có cần phải độc như vậy hay không? Thực sự phải nguyên rửa hắn sao?

Có một chút lương tâm hay không?

Hơn nữa, nếu hắn trở nên thiếu năng lực, không phải xui xẻo chính là nàng hay sao?

May mắn thay, Hoàng Nguyệt Ly đã không biết gì về suy nghĩ bên trong nam nhân, bằng không, phỏng chừng tại trong căn phòng này sẽ bùng nổ một hồi đại chiến!

Ngay trong khi hai người đang đấu khẩu tranh chấp, dưới lầu bán đấu giá đã tiến hành qua nhiều vòng đấu khác nhau.

Huyền khí của Hoàng Nguyệt Ly được từng người nâng đến trên đài bán đấu giá, theo thứ tự bán đấu giá, nhấc lên từng trận cao trào.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Tác Phẩm Tuyệt Vời

Tất cả mọi người đều là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều huyền khí cấp 3 đồng thời xuất hiện như vậy.

Mỗi một kiện huyền khí được đưa lên đài, đều khiến cho vô số kinh ngạc, cảm thán và tán thưởng.

Bầu không khí tại hiện trường dần dần tích lũy, trở nên càng ngày càng nhiệt tình hơn!

Dưới sự lăng xê đầy xảo diệu cùng với sự dẫn đường của Tôn chương quỳ, rất nhiều người mua lớn vốn không có ý định ra giá, cũng bị ảnh hưởng bởi bầu không khí cuồng nhiệt trong hội trường, sôi nổi gia nhập vào trong hàng ngũ tham gia đấu giá.

Giá thành giao của huyền khí một kiện lại cao hơn một kiện, thậm chí có một kiện huyền bảo cấp 3 có thể tăng tốc độ tu luyện lên, đã được bán ra với giá trên trời là một trăm vạn lượng bạc!

Tươi cười trên mặt Tôn chương quỳ càng lúc càng lớn hơn, đến nỗi sau đó, thậm chí là cười không ngậm được miệng.

Nhiều bạc như vậy!

Hắn đã chủ trì hội đấu giá rất nhiều năm như vậy, tổng số bạc đã chi tiêu trong mỗi phiên đấu giá đều không thể nào so sánh với ngày hôm nay!

Ngay tại thời điểm không khí hội đấu giá đạt tới cao trào, Tôn chương quỳ nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, nói: "Mọi người, xin hãy an tĩnh lại, an tĩnh lại trong chốc lát!"

Dưới đài vẫn là một mảnh ồn ào.

Tôn chương quỳ nhíu nhíu mày, lớn tiếng nói: "Chư vị! Tạm thời xin dừng nóng nảy! Vừa rồi nếu không đấu giá thành công huyền khí, cũng không cần cảm thấy buồn bực. Bởi vì, tiếp theo, chúng ta sẽ tiết lộ vật phẩm áp trực lần này của hội đấu giá tới mọi người!"

Lời vừa nói ra, âm thanh nghị luận lập tức ngừng lại.

Vô số người mở to hai mắt mà nhìn, nhìn chăm chăm không chớp mắt trên đài bán đấu giá.

Bảo vật áp trực lúc này đây, trước đó bảy ngày, đã được Thiên Trân Các vẽ thành tập tranh, tuyên truyền khắp nơi!

Trong truyền thuyết chỉ có luyện khí sư cấp cao mới có thể luyện chế ra huyền khí trang phục!

Tuy rằng chỉ có cấp 3, nhưng chỉ bằng sự hiếm có và bí ẩn của huyền khí trang phục, tuyệt đối không phải huyền khí cấp 3 bình thường có thể so sánh. Thậm chí không cần phải đề cập đến, nó còn có uy lực nghịch thiên! Những người mua lớn chân chính, không có người nào mà không đang hướng về phía bộ huyền giáp này.

Tôn chương quỳ vỗ vỗ tay. Trên đài, mười ba mỹ nữ đồng thời mang lên một hàng rương bảo vật!

Nguyên bộ huyền giáp được chế tác hoàn mỹ, hiện ra ở trước mặt mọi người.

Dưới ánh đèn chiếu xuống, mỗi một kiện huyền giáp đều phát ra ánh sáng màu xanh lá cây, phối hợp với văn trận cổ được khắc phía trên huyền giáp, khiến nó có vẻ thần bí mà cường đại.

Hội trường âm ỉ nháy mắt trở nên vô cùng an tĩnh.

Tất cả mọi người đều giữ hơi thở, kinh ngạc cảm thán mà đánh giá một tác phẩm tuyệt vời ở trên đài!

Tôn chương quỳ nói: "Một bộ huyền giáp này tổng cộng có mười ba kiện, mỗi một kiện, mang đơn lẻ, đều có thể tăng lực phòng ngự lên hai thành. Sau khi đeo toàn bộ hoàn chỉnh, lực phòng ngự có thể được cải thiện hơn nữa. Lực phòng ngự sẽ mạnh hơn gấp ba lần ngày thường! Ngoài ra, còn kích hoạt một huyền kỹ công kích —— Con Lốc Màu Đen (黑暗漩涡 = hắc ám tuyền oa)!"

"Con Lốc Màu Đen? Đây là huyền kỹ gì?"

"Đúng vậy? Vì sao từ trước tới nay chưa từng nghe nói đến?"

Đối mặt với những nghi vấn của mọi người dưới đài, Tôn chương quỳ thập phần bình tĩnh.

"Loại huyền kỹ này tại hạ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, có thể là huyền kỹ độc môn tông môn của vị đại sư luyện khí kia. Trải qua các thử nghiệm của Thiên Trân Các chúng ta, loại huyền kỹ này có lực công kích rất cường đại! Có thể trực tiếp tăng lực công kích lên năm lần, chỉ cần một kích sẽ khiến đối thủ bị thương nặng! Hơn nữa, còn có thêm một hiệu ứng nguyên rùa, làm giảm tốc độ và tính công kích của đối thủ trên diện rộng!"

"Cái gì?? Năm lần??"

"Lại còn có thêm hiệu ứng nguyên rùa??"

"Sao có thể? Huyền kỹ cường đại như vậy, ít nhất cũng là kỹ năng công kích trung phẩm Huyền Giai, đúng không? Nếu khác huyền kỹ cấp cao như vậy ở phía trên huyền giáp, vậy tiêu chuẩn của luyện khí sư, sẽ cao bao nhiêu?"

"Đúng vậy, thật sự là quá thái quá, Tôn chương quỳ, người không phải vì muốn nâng giá lên, cố ý khoác lác để gạt chúng ta chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Danh Dự..... Một Cân Bao Nhiêu Tiền?

Tôn chương quỳ nắm chòm râu dưới cằm, nghiêm mặt nói: "Thiên Trân Các chúng ta làm ăn buôn bán, từ trước đến nay đều rất thẳng thắn trung thực, sao sẽ lừa gạt mọi người? Một bộ huyền giáp này chính là bảo vật áp trục lần bán đấu giá này, khẳng định cũng muốn mời mọi người thử nghiệm tại hiện trường, để mọi người có thể nhìn thấy hiệu quả của nó!"

Trong khi nói, hần hơi mỉm cười, nói tiếp: "Dưới đây, xin mời phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nghiêm đại sư, đích thân thử nghiệm bộ huyền giáp cho chúng ta cùng xem!"

"Nghiêm đại sư? Ta không nghe lầm chứ?"

"Đó thật sự là Nghiêm đại sư!"

"Thiên Trân Các cũng thật không đơn giản, không ngờ có thể mời được Nghiêm đại sư đích thân tự mình tới đây, phụ trách công việc thử nghiệm!"

Dưới đài là một mảnh kinh ngạc cảm thán, đều khiếp sợ trước ảnh hưởng của Thiên Trân Các!

Phải biết rằng, luyện khí sư đều là những người phi thường cao ngạo, sự tình như thử nghiệm huyền khí thể này, trong mắt bọn họ, chỉ có nhân tài hạ đẳng mới làm, luyện khí sư thuộc hàng tôn quý, sẽ không làm công việc nguy hiểm như vậy.

Càng đừng nói, Nghiêm đại sư chính là một vị luyện khí sư cấp 3, rất nổi danh trong toàn bộ Nam Việt Quốc, một vị lão nhân gia đức cao vọng trọng.

Thiên Trân Các có thể mời lão tự mình tiến đến, quả thực là một kỳ tích!

Tôn chương quỳ nghe thấy những âm thanh tán thưởng đó, hơi mỉm cười, vẻ mặt cao thâm khó đoán.

Nhưng trên thực tế, trong lòng hần so với ai khác đều rõ ràng nhất, Nghiêm đại sư tới đây hôm nay, cũng không phải là do hần mời, mà là chủ động đưa ra yêu cầu!

Hơn nữa, Nghiêm đại sư cũng tuyệt đối không phải nể mặt mũi Thiên Trân Các, mà là hoàn toàn bị thuyết phục bởi tài nghệ của vị luyện khí sư cấp cao qua việc luyện chế ra bộ huyền giáp. Sau năm lần bảy lượt cầu kiến đều bị từ chối, để có cơ hội có thể gần gũi và tiếp xúc với huyền khí này, lão thậm chí không tiếc tự hạ thấp thân phận mình, tình nguyện thử nghiệm huyền khí ở trên hội đấu giá!

Đáng tiếc, ngay cả khi lão nhân gia hần liều mạng như vậy, vị đại sư thần bí ẩn thân phía sau màn, cũng không chịu cho lão gặp mặt.....

Dưới sự chủ trì thử nghiệm của Nghiêm đại sư, tất cả đều được tiến hành đầu vào đấy.

Trong khi đó, trong phòng riêng, đại sư Hoàng Nguyệt Ly thần bí trong truyền thuyết, trong mắt hiện lên một tia sáng sắc bén, khóe miệng gợi lên một độ cong mờ nhạt. Các chủ Thiên Trân Các ngồi ở một bên, nhìn thấy nụ cười giao hoạt kia của nàng, đôi mắt thâm trầm hơi nheo lại.

Tiểu hồ ly này..... lại đang có chủ ý quái quỷ gì đây?

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại, vừa lúc đối thẳng với tầm mắt của hần.

Ngay sau đó, Hoàng Nguyệt Ly nhẹ răng cười với hắn, nói: "Các chủ đại nhân, ta có một chủ ý, mượn thị vệ người dùng một chút, có thể sẽ khiến cho huyền khí này bán ra với giá càng cao, người có hứng thú hay không?"

Nam nhân ngẩn ra một chút, nhất thời không thể đáp lời.

Tiểu nha đầu này thời điểm hơi mỉm cười, lộ ra hai hàng răng đều đặn và trắng tinh như vỏ sò, cánh môi màu hồng nhạt giống như màu hoa anh đào, đẹp và đáng yêu nói không nên lời.

Quả thực giống như là một viên trân châu phủ bụi trần, đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ lóa mắt, rung động lòng người.

Càng quan trọng hơn là, đây là lần đầu tiên tiểu hồ ly mỉm cười thân thiện với hắn như vậy. Nó thậm chí có vẻ hơi phi lý.....

Nam nhân chậm rãi phun ra ba chữ: "Không có hứng thú!"

"Người!" Tiểu hồ ly vừa rồi còn mang ý cười, nhảy mắt biến đổi sắc mặt, hung hăng trừng mắt nhìn hắn, "Không phải đã nói muốn phối hợp với ta kiếm tiền hay sao? Các chủ đại nhân, người vì sao nhanh như vậy đã lật lọng rồi? Một người nam nhân, một chút danh dự cũng đều không có, điều này có ổn không?"

Nam nhân nhún vai, lạnh nhạt nói: "Danh dự..... một cân bao nhiêu tiền? Có thể nuôi sống bản thân sao?"

Giọng điệu nói chuyện của hắn đặc biệt bình thản, nhưng dưới tình cảnh này, nghe vào lỗ tai của Hoàng Nguyệt Ly, lại giống như rất nhảm chán!

"Da mặt người thật sự còn dày hơn cả tường thành!"

"Quá khen quá khen." Nam nhân liền chuyển chuyện, "Bất quá, nếu người nguyện ý hôn bỏ tóa một cái..... bỏ tóa cũng có thể suy xét giúp người."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Vị Ngọt Của Trái Tim

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly ngẩn người một chút, ngay sau đó trên mặt nhiễm một tầng giận dữ.

"Các chủ đại nhân, nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của như thế, không phải là việc làm của quân tử!"

Nam nhân chậm rãi nghiêng người về phía nàng, khoe miệng câu lên thành một vòng cong, "Bỏ tóa từ trước tới nay chưa từng nói..... mình là người quân tử."

Nam nhân cúi người về phía trước, không dấu vết bao quanh thân hình nhỏ xinh của nàng ở trong tầm với của hắn. Hơi thở vô cùng cường thế xâm nhập về phía nàng, trong chớp mắt, trong phòng tựa hồ chỉ còn lại tiếng hít thở của người nam nhân này.

Cánh môi mỏng manh mà hoàn mỹ đầy nam tính nhẹ nhấp, gần trong gang tấc.

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng rụt ra sau một chút, lại bị một bàn tay to đè lên bả vai, chặt chẽ ấn định nàng ở trên ghế.

"Người..... người muốn làm gì?"

Giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly, nhẹ như tiếng muỗi kêu, bởi vì nam nhân thật sự quá thân cận, quá gần gũi nên nàng chỉ cần có một động tác nhỏ, sẽ trực tiếp đụng tới bờ môi của hắn.

Nam nhân rũ mắt xuống, tùy ý đánh giá gương mặt còn mang vẻ ngây ngô của Hoàng Nguyệt Ly.

Tiểu hồ ly luôn tràn đầy tự tin, rất khó bắt gặp thần sắc có vài phần kinh hoàng xuất hiện trên khuôn mặt nàng, càng khiến trái tim hắn ngứa ngáy khó nhịn.

Hắn cười trầm thấp nói: "Hôn bỏ tóa một cái..... tâm nguyện của người, bỏ tóa sẽ hoàn thành nó giúp người..... mua bán này, có phải rất có lợi hay không?"

Đôi mắt Hoàng Nguyệt Ly loé lên, lập tức hạ quyết tâm.

Nàng nhanh chóng nghiêng đầu về phía trước, nhấp một ngụm ở trên khoe miệng của nam nhân.

Lời của các chủ Thiên Trân Các nói thật ra cũng không hề sai, một cái hôn nho nhỏ có thể đổi lấy lợi ích rất lớn, sự mua bán này căn bản cũng không hề một. Trong kiếp trước của nàng, cũng không phải là tiểu thư khuê các khi bị nam nhân chạm một ngón tay vào thì sẽ thất cổ tự sát. Mặc dù loại sự tình nếu gặp dịp thì chơi thế này, tuy rằng nàng chưa từng trải qua, nhưng cũng đã từng nghe thấy.

Một cái hôn khế mà thôi, trên thực tế nó chẳng là gì cả, coi như bị chó cắn một ngụm.

Nam nhân đột nhiên cảm giác được, một sự mềm mại không thể tưởng tượng được dán lên đây, khoe miệng nhẹ nhàng dán lên. Đôi mắt sáng ngời với hơi thở đầy quyến rũ khiến người mê say, nhưng chỉ ngăn ngừa một cái chớp mắt như vậy, hắn còn chưa kịp trải nghiệm cảm giác ấy, đã biến mất lần nữa.

Muốn đổi phò với hắn cho có lệ như vậy sao? Không đời nào!

Cảm giác được tiểu hồ ly muốn trốn, hắn lại di chuyển bàn tay đang ấn trên vai Hoàng Nguyệt Ly xuống trên eo nàng, dùng sức ép nàng lại, khiến cả người nàng đều rơi vào trong lòng ngực hắn.

Ngay sau đó, hắn cúi đầu, hung hăng hôn lên môi nàng.

Tuy nhiên, trước khi hắn có thể trải nghiệm được cảm giác vị ngọt của trái tim, bỗng nhiên, trên cổ hắn truyền đến một trận đau đớn bén nhọn.

Nam nhân dừng động tác của mình lại, không dám tin cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ thấy tiểu hồ ly trước mắt nhìn như nhu nhược và vô hại đang lộ ra răng nanh nhọn nhọn, cười hết sức vô tội, mà trên đôi tay nhỏ mảnh khảnh của nàng, lại đang nắm chặt một thanh chủy thủ dài nửa thước.

Thanh chủy thủ này hiển nhiên là huyền khí phẩm cấp cực cao, mỏng đến nỗi giống như cánh bướm, ở góc độ đặc biệt, lưỡi kiếm quả thực giống như vô hình, hầu như không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trong khi đó, lưỡi chủy thủ sắc bén, đang nằm ở trên cổ hắn, hơn nữa vật nhỏ này không hề có chút khách khí còn tăng thêm một chút lực, chủy thủ đã cắt làm da trên cổ hắn, một vết máu đỏ tươi chảy xuống theo xương đòn của hắn.

Nam nhân không chút nghi ngờ, nếu mình dám tiến về phía trước một lần nữa, vật nhỏ này sẽ không chút lưu tình mà cắt đứt khí quản của hắn!

Hoàng Nguyệt Ly cười ngọt ngào nói: "Các chủ đại nhân, đã nói là một nụ hôn, ta đã trả thù lao cho ngươi, sao ngươi có thể cố gắng tăng giá lên vậy? Việc mua bán này..... không phải ném làm như vậy hay sao?"

Note: Các bạn muốn đọc tiếp truyện này không vậy, ad thấy không hấp dẫn nữa!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Người Đã Khiến Chủ Tử Bị Thương?

Nam nhân chậm rãi cúi đầu, hai mắt to loé lên ánh sáng giao hoạt.

Chủy thủ sắc nhọn vẫn đang đâm vào trên cổ nam nhân, máu không ngừng chảy ra từ miệng vết thương.

Tuy nhiên, trên mặt hắn vẫn không có tức giận, ngược lại, đáy mắt hắn còn toát ra một tia hứng thú dạt dào ý cười.

Tiểu hồ ly..... cũng thật là hơi quá thông minh một chút, nàng hiển nhiên là biết được lực ảnh hưởng của mình đối với hắn, cho nên mới giả ý qua đây thân hắn, nhân thời điểm ý chí hắn bạc nhược, nắm bắt được nhược điểm của hắn.

Nàng quả quyết đâm hắn sắc bén như vậy, tâm địa thật sự là rất tàn nhẫn!

Tuy nhiên, hắn vẫn thích nụ cười ngọt ngào khi âm mưu của nàng đã thực hiện được, cho dù vì thế mà chảy máu, nhưng hắn vẫn có cảm giác thỏa mãn.

Hoàng Nguyệt Ly vốn dĩ đã dùng toàn bộ tinh thần để đề phòng hắn, sợ hắn dưới sự giận dữ sẽ phản công lại, nhưng không nghĩ tới, này nam nhân còn cười rộ lên, hơn nữa không biết vì cái gì, tươi cười này còn khiến da đầu nàng tê dại.

Nàng cắn cắn môi, đảo mắt liếc nhìn nam nhân một cái.

"Ngươi cười cái gì? Nghĩ rằng ta thật sự muốn hù dọa ngươi? Ta nói cho ngươi biết, giết người đối với ta mà nói bất quá cũng là việc rất nhỏ, đâm ngươi một đao, không đáng kể chút nào!"

"Vật nhỏ, sao ngươi lại khác nghiệt như vậy đối bốn tọa?" Nam nhân tiếp tục cười, thối lui về phía sau, "Bốn tọa cũng chưa nói sẽ không giúp ngươi. Hôn nữa, rõ ràng là đó chỉ là nộ hôn nửa vời cho có lệ. Như thế mà ngươi cũng gọi là hôn? Buôn bán thì phải thành tin, ngươi thiếu cân thiếu tiền như vậy, cũng giống như rất thiếu đạo đức đi?"

Sóng mắt Hoàng Nguyệt Ly lưu chuyển, ngao kiêu nâng cằm lên, hừ lạnh một tiếng: "Ta đây chính là loại người như vậy. Một khi hàng hóa đã ra, sẽ không thể trả lại! Nhanh chóng giao tiền đi!"

"Tắc tắc!"

Nam nhân khoa trương lắc lắc đầu, bỗng nhiên vron đầu lưỡi, liếm liếm trên khoé miệng nơi vừa rồi nàng đã hôn lên, sau đó còn chép chép miệng, tựa hồ có cảm giác vẫn còn dư vị ở ngay lúc đó.

Động tác này thật sự là quá ái muội, xúng vói nửa khuôn mặt lộ ra tuấn mỹ tuyệt luân của hắn, càng có loại cảm giác dụ hoặc cảm kị.

Tuy rằng Hoàng Nguyệt Ly từng gặp qua không ít mỹ nam, lúc này cũng vì động tác của hắn mà hơi đỏ mặt.

Nam nhân vừa lòng nhìn nàng đỏ mặt, cười nói: "Hàng hoá của ngươi vẫn hơi kém một chút, có hoa thô ráp, về sau bốn tọa sẽ cẩn thận dạy ngươi. Lúc này đây..... ta sẽ buông tha ngươi trước!"

Trong khi nói, hắn bỗng nhiên cao giọng hét: "Mặc Thất!"

Một thị vệ mặc huyền giáp màu đen, mặt không có biểu tình đi đến, khom mình hành lễ.

"Chủ tử, thỉnh phân phó!"

"Bạch tam tiểu thư có chuyện cần ngươi giúp đỡ, ngươi hãy làm theo những gì mà nàng phân phó!"

"..... Thuộc hạ tuân mệnh!"

Thị vệ đi đến bên người hai người, vừa nhấc đầu, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, thiếu chút nữa đã đóng băng tại chỗ!

Hắn... hắn... hắn..... nhìn thấy gì?

Điện hạ tôn quý nhà hắn, máu không ngừng chảy xuống từ trên cổ!

Làm sao lại có chuyện này? Với thực lực của điện hạ, ở Nam Việt Quốc không có bất luận kẻ nào có khả năng khiến hắn bị thương thậm chí là một cây lông tơ. Sao hắn có thể bị thương đây?

Trong khoảnh khắc này, Mặc Thất nhìn thấy trên tay Hoàng Nguyệt Ly đang nắm chủy thủ dính máu!

"Là ngươi? Là ngươi đã khiến chủ tử bị thương?"

Ngay sau đó, hắn không nghĩ ngợi gì tiến về phía trước, đánh ra một chưởng về phía Hoàng Nguyệt Ly!

Huyền lực cuồng mãnh nháy mắt quét về phía nàng.

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới hắn sẽ đột nhiên ra tay, hơn nữa Mặc Thất cũng là cao thủ tứ trọng Đan Huyền Cảnh, so với Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn không có huyền lực mà nói, đã là thực lực tuyệt đối có thể đàn áp!

Giờ này khắc này, động tác của nàng căn bản không theo kịp suy nghĩ của nàng.

Mặc dù trong đầu có vô số phương pháp có thể đánh bại Mặc Thất, nhưng nàng căn bản không thi triển ra! Ngay cả động tác né tránh, đều có vẻ phí công như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Đánh Là Thân, Mắng Là Yêu

Tuy nhiên, một chưởng hùng hổ của Mặc Thất, lại căn bản không thể đánh tới Hoàng Nguyệt Ly.

Thời điểm hắn chỉ cách Hoàng Nguyệt Ly còn có ba thước, đã bị một cỗ huyền lực cường đại gấp mấy lần phản chấn đánh bay ra ngoài, thân thể bay

ngược, nện thật mạnh ở trên vách tường!

Các chủ nói với giọng lạnh như băng: "Mặc Thất, ngươi đang làm gì vậy? Thật to gan, đây là nơi không muốn sống nữa sao?"

Mặc Thất che ngực lại, gian nan bò lên, quỳ rạp xuống đất.

"Chủ tử, ngài..... nữ nhân này, nàng làm ngài bị thương! Thân phận ngài tôn quý như thế, nàng dám..... dám....."

Hoàng Nguyệt Ly đã hiểu, xem ra, thị vệ này vì sốt ruột hộ chủ, không thể chịu đựng được việc nhìn thấy chủ tử nhà hắn bị đâm bởi một nữ nhân ác độc như nàng.

Nam nhân sờ sờ cổ mình, máu đỏ tươi dính đầy một tay, sái lạc trên ngón tay bạch ngọc, phá lệ chói mắt. Hắn quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, cong cong khóe miệng, không nói gì.

Hoàng Nguyệt Ly quét mắt liếc hắn một cái, hừ lạnh nói: "Như thế nào? Thân phận chủ tử nhà ngươi có bao nhiêu tôn quý? Chạm vào một chút cũng không được? Vậy thì vừa lúc, chỉ cần ngươi khuyên chủ tử nhà ngươi lần xa càng xa càng tốt, đừng lặc lư ở trước mặt ta, ngay cả khi ta đây muốn đâm hắn cũng đâm không đến, không phải sao?"

Mây kiếm nam nhân vừa nhú, đột nhiên, giống như là không thể nhẫn nại với sự đau đớn trên miệng vết thương, rên nhẹ một tiếng.

Mặc Thất khăn trương thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên, "Chủ tử..... ngài!"

Nam nhân cũng không thèm liếc mắt nhìn hắn ta một cái, mà dùng ánh mắt úy khuất ngắm nhìn Hoàng Nguyệt Ly, nói: "Vật nhỏ, ngươi có cần phải tuyệt tình như vậy hay không? Ngươi yên tâm, cho dù thân phận bốn tọa là gì, cũng sẽ không tự cao tự đại trước mặt phu nhân mình. Bị đánh tuyệt đối sẽ không trả đũa, bị mắng sẽ không cãi lại, ngươi thích đâm mấy đao thì cứ đâm chừng ấy đao!"

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Thật sự?"

Nàng quơ quơ lưỡi đao sáng lạnh sắc bén trong tay, có ý đi qua bỏ thêm mấy đao.

"Chủ tử!"

Mặc Thất thiếu chút nữa lại xông tới, nhưng bị một thị vệ khác vừa rồi nghe được động tĩnh vọt vào dè lại.

"Ngươi đang làm gì vậy? Đừng ngăn cản ta! Không nhìn thấy nữ nhân kia đang muốn đâm chủ tử sao??"

"Ta đi! Ngươi, đầu gối này, đủ rồi!" Mặc Lục giữ chặt hắn từ phía sau lưng, "Ngươi không nhìn ra hay sao? Chủ tử chính là cam tâm tình nguyện để Bạch tiểu thư đâm! Nếu không, chỉ bằng vào tu vi của Bạch tiểu thư, sao có thể khiến chủ tử bị thương đến một cây lông tơ?"

"Ngươi nói bừa gì vậy? Chủ tử cũng không phải là người cuồng ngược, vì sao lại bị nhân gia đâm?"

Mặc Lục nhanh chóng bưng kín miệng hắn, "Hừ! Nói bừa gì thế? Ngươi thật sự không muốn sống nữa?"

Thật ra, trong lòng Mặc Lục cũng thật sự buồn bực, tuy rằng nói, xem tư thế này của chủ tử, hơn phân nửa chính là muốn cưới vị Bạch tiểu thư về làm chủ mẫu.

Tuy nhiên, thân phận chủ tử là gì? Bao nhiêu đối tượng hoà tống của đại quốc công chủ và các môn phái lớn. Tính cách lạnh băng, cao ngạo tự phụ. Đối nữ nhân, sắc mặt càng là chưa bao giờ giả.

Vì sao lại có tình trạng dung túng như thế đối Bạch tiểu thư?

Hắn đi theo chủ tử nhiều năm như vậy, bất luận cái gì dám can đảm khiêu khích uy quyền của chủ tử, tất cả đều bị nghiền xương thành tro. Nhưng Bạch tiểu thư đã nhiều lần không thèm nhìn xem sắc mặt chủ tử, hiện tại còn trực tiếp đâm dao nhỏ lên cổ chủ tử!

Càng quý dị hơn chính là, chủ tử cũng không để trong lòng. Không đúng, không phải là không để trong lòng, mà là giống như còn rất hưởng thụ.....

Nhóm thuộc hạ dùng ánh mắt quý dị chăm chú nhìn, Các chủ đại nhân chủ động đi gần đến bên cạnh Hoàng Nguyệt Ly, còn kéo áo lên lộ ra bộ ngực, một tầng lớn cơ ngực rắn chắc gợi cảm, trắng như ngọc bích với các đường cong rõ ràng.

"Tới, chém vào đây, thân thể bốn tọa đều đã thuộc về ngươi. Không nghĩ tới, vật nhỏ, khẩu vị của ngươi lại nặng như vậy. Tuy nhiên, tục ngữ nói cũng đúng: đánh là thân, mắng là yêu, vừa đánh vừa chửi chính là....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Không Có Hứng Thú Đối Với Thân Thể Ngươi

"Là cái đầu ngươi!"

Khuôn mặt Hoàng Nguyệt Ly chuyển sang màu xanh.

Khi hắn vừa nói như thế, hoàn toàn giết hết mọi hứng thú của nàng!

Nói cách khác, chẳng phải chính là nàng thật sự hôn hắn là vì yêu hắn? Những gì thốt ra từ miệng nam nhân này, không biết sẽ bị nói thành dạng gì nữa?

Hơn nữa, nàng đúng thật là có chính sự cần phải tiến hành.

Hoàng Nguyệt Ly thu hồi chủy thủ, nói: "Ta đối với..... xác thịt..... thân thể..... ngươi, không có hứng thú! Nhanh chóng mặc lại quần áo của ngươi!"

Nam nhân lười nhác quay về chỗ ngồi, nhưng vẫn từ chối che ngực mình lại, không có ý sẽ mặc lại quần áo.

Hoàng Nguyệt Ly trừng hắn một cái, nói: "Những thị vệ đó của ngươi, vì sao không nghe lời ngươi? Ngươi rốt cuộc có tin được không? Ta thật sự hoài nghi, hợp tác với ngươi là một sai lầm lớn!"

Bọn thị vệ cúi đầu, đều âm thầm hít vào một hơi khí lạnh!

Lá gàn của Bạch tiểu thư thật sự không bình thường, dám nói chuyện với chủ tử như vậy! Không chỉ khiến trách hắn, lại còn có nghi ngờ danh dự chủ tử, đây thật sự là.....

Ngay cả khi chủ tử có hứng thú với nàng, cũng không thể nhịn nổi, đúng không?

Tuy nhiên, các chủ đại nhân lại không có một chút dấu vết tức giận nào, chỉ là thờ ơ nói: "Thị vệ không nghe lời, không cần thiết giữ lại. Mặc Thất, tự mình đi hình đường lãnh phạt đi! Mặc Tam, Mặc Tứ, qua đây nghe Bạch tiểu thư phân phó."

Mặc Thất rất nhanh đã bị kéo ra ngoài, hai tên thị vệ khác đi tới.

Trải qua một màn vừa rồi, tất cả thị vệ đều đã minh bạch, vị Bạch tam tiểu thư này thoát nhìn nhỏ xinh nhu nhược, thật ra căn bản không phải là đèn đã cạn dầu!

Hơn nữa, càng quan trọng hơn là, chủ tử rất dung túng đối với nàng, đến nỗi khiến người khác có thể tưởng tượng nổi!

Vì thế, thậm chí nàng không hề có một chút huyền lực, thực lực thấp kém, nhưng, nếu dám có một chút bất kính đối với nàng, kết cục của Mặc Thất, chính là tấm gương cho bọn họ!

Cho nên, Mặc Tam và Mặc Tứ đã hoàn toàn chuẩn bị tinh thần, rất cung kính cúi đầu hành lễ ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly đánh giá bọn họ vài lần, vừa lòng gật gật đầu.

"Àn, thoát nhìn cũng không tệ lắm, tu vi..... miễn cưỡng cũng dùng được. Sự tình muốn các ngươi làm rất đơn giản, chờ lát nữa muốn các ngươi giúp ta truyền đi một số lời nói....."

Mặc Tam và Mặc Tứ ban đầu còn cẩn thận lắng nghe với khuôn mặt không có biểu tình gì. Nhưng, sau khi nghe những gì nàng muốn lan truyền, rốt cuộc không nhịn được toát ra biểu tình kinh ngạc.

Các chủ đại nhân vẫn luôn ngồi dựa một bên lắng nghe nàng nói chuyện, càng trực tiếp cười lớn hơn, thiếu chút nữa đã bị sặc nước trà, ho khan nửa ngày, mới ngừng lại được.

Hắn lắc lắc đầu, cười nói: "Vật nhỏ, ngươi có cần phải tàn nhẫn như vậy hay không? Nếu như Lê Mặc Quân biết ngươi chinh hắn như vậy, phỏng chừng là sẽ tức chết?"

"Lê Mặc Quân?" (黎墨君)

Hoàng Nguyệt Ly sửng sốt một chút, mới phản ứng lại, đây là tên huy của Thái tử.

Vì thế, nàng lại liếc mắt nhìn về phía nam nhân một cái, nói: "Nghe lời ngươi nói, ta không phải là trộm, cũng không cướp đoạt, càng không hề phải người đánh hắn! Hơn nữa, ta cũng không ép buộc hắn, nếu hắn ăn một gì, đó cũng là do hắn tự nguyện, không phải sao? Ngươi cũng không nên tùy tiện oan uổng ta như vậy!"

Nam nhân lắc đầu cười nói: "Tuy nhiên, ngươi đào cái hố này..... hắn không thể không nhảy xuống được! Ngươi a, lòng dạ thật là đủ hiểm độc!"

Hoàng Nguyệt Ly mỉm máo, nói: "Thật sự là quá khen, so với ngươi vẫn còn kém xa!"

Trong khi nói, nàng phất tay nói tiếp: "Hai người các ngươi còn sống sờ ở nơi này làm gì? Mau tận dụng thời gian, nếu không sẽ bỏ lỡ nó!"

Mặc Tam Mặc Tứ lúc này mới nhanh chóng đi ra cửa.

Khi đi tới cửa, bọn họ mới liếc nhau, thật cẩn thận xoa xoa mồ hôi lạnh đang chảy trên trán.

Trình độ phúc hắc của Bạch tam tiểu thư, theo chân chủ tử bọn họ thật sự không phân cao thấp, quả thực là rất đáng sợ!

Sau này, cho dù nói gì, đều không thể đắc tội với nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Tạm Dừng Bán Đấu Giá

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trên đài bán đấu giá, cuộc biểu thị của Nghiêm đại sư đã kết thúc.

Suối sự giám sát của Nghiêm đại sư, bộ huyền giáp này đã phát huy sức chiến đấu lệnh người khó có thể tưởng tượng được, khiến người xem dưới đài đều thét lên kinh ngạc.

Tôn chương quỳ thấy đã đúng thời cơ, cười nói: "Tin tưởng tất cả mọi người đều đã nhìn thấy uy lực của huyền giáp trang phục, đã vượt xa tất cả những huyền khí khác. Chỉ cần có được một bộ như thế, khả năng chiến đấu của mình vượt qua cao thủ tầng thứ 5, đều không còn là mộng tưởng! Cực phẩm huyền khí như vậy, khả ngộ bất khả cầu! Vì vậy, kẻ tiếp....."

Hắn vừa mới nói một nửa, bỗng nhiên một vị mỹ nữ đi lên, nói nói mấy câu ở bên tai hắn.

Tôn chương quỳ ngẩn ra, quay đầu nhìn lại. Phía sau đài bán đấu giá, có một thân ảnh quen mắt đang đứng đó. Đó là một tên thị vệ thần bí bên người các chủ!

Hắn không dám chậm trễ, tuyên bố tạm dừng bán đấu giá, sau đó vội vàng xuống đài.

Ai cũng chưa nghĩ đến, thời gian chờ đợi dài như vậy, đã tiến hành giảng giải và biểu thị chi tiết như vậy rồi, nhưng ngay khi tất cả mọi người đã chuẩn bị tốt bao tiền, vạn phần kích động, chuẩn bị bắt đầu mấu chốt quan trọng để mua, Tôn chương quỳ thật sự nói câu "Tạm dừng!"

Đây quả thực là hất một thùng nước lạnh lên đầu bọn họ!

Ngay lập tức, có những khách nhân thất vọng kháng nghị lên từ dưới khán đài.

"Có chuyện gì vậy? Vì sao không bắt đầu đấu giá huyền giáp trang phục? Đang muốn chơi chúng ta sao?"

"Đúng vậy, coi quần ra chỉ để cho chúng ta nhìn xem cái này??"

"Rốt cuộc Thiên Trân Các đang làm trò quỷ gì vậy?"

"Tạm thời dừng nóng nảy, tạm thời dừng nóng nảy, hãy chờ một chút xem sao, có lẽ đã xảy ra điều gì ngoài ý muốn?"

Thái tử cũng là người kích động nhất trong đám người dưới đài. Hôm nay hắn đã bị người vờ mặt liên tục, nguyên nhân còn kiên trì ngồi ở chỗ này, chính là vì có thể mua được bộ huyền giáp này!

Hắn đã chống chọi nhẫn nại, mong đợi lâu như vậy, không nghĩ tới, thời điểm thật sự bắt đầu quay, phiên đấu giá lại đột ngột dừng lại giữa chừng như thế.

Trong lúc nhất thời, một hơi của hắn bị chặn lại trong ngực. Một cảm giác buồn nôn không nói nên lời, hắn dùng tay nện thật mạnh một quyền ở trên ghế dựa, trên mặt hiện lên vài phần bức bối.

"Sao lại thế này? Thiên Trân Các rốt cuộc muốn làm gì? Đã đến lúc này rồi, còn kêu tạm dừng?"

Bạch Nhược Kỳ ở bên cạnh khuyên nhủ: "Thái Tử điện hạ, ngài đừng vội, danh dự của Thiên Trân Các từ trước đến nay rất tốt, bán đấu giá vật quan trọng như vậy, không thể nói không bán liền không bán, có thể đã xảy ra chuyện gì....."

"Xảy ra chuyện gì? Có thể quan trọng hơn so với cực phẩm huyền khí như vậy sao? Bọn họ không thể xử lý sau khi cuộc đấu giá kết thúc sao? Lão bản

Thiên Trân Các, cũng không thể làm ăn buôn bán như thế, đúng không? Treo chúng ta ở nơi này, có ý gì đây?"

Thời điểm sự thiếu kiên nhẫn của hắn đã lên tới đỉnh điểm, bỗng nhiên nghe thấy giọng nói truyền đến sau lưng.

"Vị khách nhân này, xin hỏi ngài muốn uống một ly rượu băng tường vi (冰蔷薇) hay không?"

Thái tử quay đầu nhìn lại, đã thấy một thiếu niên ăn mặc trang phục người hầu của Thiên Trân Các đứng ở bên cạnh người, trên tay đẩy một chiếc xe chở đồ. Trên xe, tràn đầy đủ loại đồ ăn cùng với rượu ngon.

Trên ghế bình thường trong hội đấu giá, thường xuyên có xe ăn lưu động, bán các loại đồ ăn và đồ uống cho khách nhân.

Thái tử luôn luôn thích đánh giá các loại rượu ngon, trân phẩm Thiên Trân Các bán ra cũng không thiếu, nếu như là ngày thường, hắn rất có hứng thú nếm thử một ly.

Tuy nhiên, hiện tại tâm tình hắn đang khó chịu, hoàn toàn không có tâm trạng này, rất không kiên nhẫn phát tay.

"Không có hứng thú, mau rút ngay cho ta!"

Trong lòng hắn bức bối, tức giận khiến giọng lạnh lùng bất thường.

Đúng lúc này, Tôn chương quỳ và thị vệ đã nói chuyện xong. Vì thế, hắn quay lại trên đài bán đấu giá lần nữa.

"Các vị, vừa rồi vị đại sư luyện khí bộ huyền khí này đã phái người qua đây truyền lời....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: May Mắn Không Thôi

Dưới đài lập tức vang lên một trận âm thanh kinh ngạc cảm thán.

"Thiên a, chẳng lẽ vị đại sư kia thật sự tự mình tới đây tham gia hội đấu giá?"

"Sao có thể? Ở đâu, ở đâu?"

"Thân phận luyện khí sư cấp 5 tôn quý thế nào, khẳng định là ngồi ở phòng khách quý trên lầu ba, đúng không?"

"Phải không? Các người nói xem là phòng nào?"

Mọi người sôi nổi nghị luận, ngay cả Thái tử cũng ngừng đầu nhìn trên lầu, tìm kiếm vị trí có khả năng xuất hiện đại sư luyện khí.

Như vậy đẳng cấp cao luyện khí sư, hắn còn chưa từng có tiếp xúc quá! Nếu đại sư thật sự đích thân tới Nam Việt Quốc, kia hắn làm Nam Việt Quốc Thái Tử, nếu có thể mượn cơ hội này cùng đại sư leo lên giao tình nói, kia chính là có thiên đại chỗ tốt a!

Khi Thái tử còn đang xuất thần, phía sau lại truyền đến giọng nói của người hầu thiếu niên.

"Khách nhân, ngài hãy thử một ly đi? Đây chính là rượu ử tường vi trắng mới được mở trong năm nay. Loại rượu này không thể uống được quanh năm, mỗi một năm bất quá cũng chỉ có thể ra được mấy chục bình như thế, ngoại trừ ở Thiên Trân Các chúng ta, không thể uống nơi nào khác."

"Ta nói không có hứng thú!" Thái tử càng thêm không kiên nhẫn.

Tuy nhiên, người hầu thiếu niên vẫn không rời đi.

Hắn trực tiếp mở bình rượu ra, ngay lập tức, một mùi hương rượu nồng đậm tràn ngập ở trong phòng đấu giá, thu hút sự chú ý của những khách nhân chung quanh.

"Thiên a, thật sự là quá thơm! Đây là rượu gì?"

"Thơm quá, ngửi thấy mùi này, ta liền cảm thấy muốn say....."

Người hầu đem bình rượu tiến đến trước mặt Thái tử, "Khách nhân, ngài ngửi ngửi..... mùi hương này, hoàn toàn xứng đáng với giá của nó!"

Mùi hương đặc biệt thơm khiến Thái tử cũng hơi sững sốt một chút. Trong nháy mắt, hắn cảm thấy chính mình quả thực muốn say. Hắn chưa từng ngửi

qua mùi rượu nồng đậm như vậy!

Mà lúc này, chung quanh đã vang lên một trận xôn xao.

Có không ít khách nhân bị hấp dẫn lại đây, vây quanh người hầu hỏi giá, muốn uống thử một ly.

Trong lúc nhất thời, khối khu vực này trở nên vô cùng ồn ào.

Thái Tử vốn dĩ liên tâm tình không tốt, lúc này càng cảm thấy đến đầu đều ần ần làm đau lên, trong lòng càng thêm bức bối, hần nhin rồi lại nhin, rốt cuộc nhin không được lớn tiếng quát lớn nói: "Đủ rồi! Ông muốn chết! Muốn mua được địa phương khác mua đi!"

Người hầu thiếu niên giống như bị hần dọa sợ, nhanh chóng thu hồi bình rượu, vội vàng xe đẩy chạy lấy người.

Cho đến khi người hầu rời đi, âm lượng chung quanh mới trở nên giảm xuống một chút. Thái tử xoa bóp huyết thái dương đau đớn của mình, còn chưa kịp thả lỏng.

Bỗng nhiên nghe thấy giọng nói của Tôn chương quầy vang lên ở trên đài.

"..... Như vậy, kế tiếp, thỉnh các vị bắt đầu ra giá đi! Giá khởi điểm—— không! Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn lượng bạc!"

Thái tử cả kinh sợ hãi, lập tức ngồi thẳng thân thể.

Đều do người hầu kia tới đây không đúng thời điểm, vừa rồi Tôn chương quầy đã nói vài câu gì đó, hần căn bản không thể nghe được, tổng cảm thấy đã đề lợt mất tin tức quan trọng.

Tuy nhiên vẫn còn may mắn, hần vẫn đúng lúc đuổi kịp bán đấu giá!

Nghĩ đến đây, hần lại cảm thấy may mắn không thôi.

Bởi vì giá khởi điểm của huyền khí trang phục bằng không, cho nên, phòng đấu giá bắt đầu xuất hiện một lát an tĩnh.

Bán đấu giá giá trị rất cao bảo vật khi, giá quy định bằng không, đây là phòng đấu giá quen dùng một loại sách lược.

Bởi vì nếu bắt đầu định ra giá quy định, thường thường sẽ dẫn đường khách hàng, làm cho bọn họ cảm thấy thương phẩm giá cả sẽ không vượt qua giá quy định rất nhiều, giống nhau rất ít có thể bán ra so giá quy định cao hơn gấp mười lần trở lên giá cả.

Nhưng giá quy định bằng không liên không giống nhau, chân chính muốn cái này bảo vật khách hàng, thường thường sẽ căn cứ chính mình tâm lý giới vị ra giá, ngược lại càng dễ dàng khai ra so giá gốc giá trị càng cao giá cả tới.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Chiếm Tiện Nghi Lớn

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thái tử cũng rất rõ ràng quy tắc như vậy, cho nên, hần cũng không vội vàng ra giá, mà hết sức chăm chú chờ đợi.

Không lâu sau, trên bình thường ghé trong một góc nào đó, truyền đến một giọng nói nhút nhát sợ sệt.

"Mười vạn lượng?"

Thái tử thiếu hần như không thể kiểm soát bản thân cười to thành tiếng.

Quả nhiên là ngồi ở trên ghế bình thường, chưa hiểu việc đời. Hiện tại ra giá, nghĩ đến cũng biết rõ ràng mình sẽ không mua được nó, nhân cơ hội tham gia một chút nào nhiệt đi?

Mười vạn lượng, ngay cả một kiện huyền giáp hạ phẩm cấp 3 bình thường đều rất khó mua được. Mặc dù như thế, vẫn còn có người cho rằng giá cả này có thể mua được một bộ?

Quả nhiên, người đầu tiên ra giá rất nhanh đã bị bao phủ trong đám người theo sau.

"Ba mươi vạn lượng!"

"Bốn mươi vạn lượng!"

Ngắn ngủn mấy tức thời gian, không ngừng mà có người ra giá, thực mau liền đem giá cả tăng lên tới một trăm hai mươi vạn lượng.

Giá cả vượt qua một trăm vạn lượng, tốc độ người ra xung quanh rõ ràng đã chậm lại. Lúc trước đều ra giá mười vạn mười vạn, lúc này ra giá đều cẩn thận hơn nhiều.

"121 vạn lượng!"

"122 vạn lượng!"

Biên độ giá cả tiểu biên độ trên mặt đất thẳng.

Đúng lúc này, một giọng nói truyền ra từ phòng khách quý ở trên lầu ba: "150 vạn lượng!"

Báo giá này vừa ra, những giọng nói thảo luận dưới đài nháy mắt đều biến mất.

Tôn chương quỳ cổ động ở trên đài một hồi lâu, đều không có người tiếp tục ra giá.

Hắn bắt đầu dī thờ dài, nói: "Được rồi, nếu không có ai ra giá cao hơn, vậy tại hạ sẽ bắt đầu đếm ngược! 150 vạn lượng lần đầu tiên! 150 vạn....."

Thái tử tràn đầy nhiệt huyết ở dưới đài, đang chuẩn bị chờ sau khi người mua bình thường đều bị loại trừ, mới ra giá cao chấn trụ toàn trường. Kết quả, không nghĩ tới hắn còn chưa bắt đầu ra giá, đếm ngược đã được bắt đầu?

Giá cả thế này..... dường như quá rẻ một chút?

Một kiện huyền giáp hạ phẩm cấp 3, giá cả chỉ tầm 10-15 vạn lượng, mà hiện tại mười ba kiện trang phục, chỉ bán 150 vạn lượng, bắt quá là tương đương với tổng đơn giá?

Trong lòng Thái tử mừng thầm một trận.

Chẳng lẽ nói..... khách nhân trong hội đấu giá, không có một người nào biết hàng, cũng không biết giá trị thực tế của trang phục có thể ít nhất là gấp năm hay sao? Bộ huyền giáp này, bán 500 vạn cũng xem như rẻ, hiện tại chỉ mới 150 vạn??

Xem ra, hôm nay hắn đến đây thật sự là không vô ích, đây là một sự giảm giá quá lớn!

Cho dù trong lòng hắn mơ hồ cũng cảm thấy có nơi nào đó không được thích hợp, nhưng từ sau khi người thấy mùi hương rượu băng tường vị, hắn hình như có chút say, khiến đầu vẫn luôn không ngừng ần ần đau. Điều này khiến hắn căn bản không thể nào tập trung được lực chú ý, tự mình cẩn thận tìm hiểu.

Hơn nữa, tốc độ Tôn chương quỳ đếm ngược cũng rất nhanh.

"153 vạn lượng....."

Mất thấy đấu giá sắp thành công, Thái tử không kịp nghĩ nhiều. Nếu hắn bỏ qua một tiện nghi lớn như vậy mà nói, tuyệt đối hắn sẽ phải hối hận suốt đời!

Hắn nhanh chóng cao giọng kêu lên: "155 vạn lượng!"

Mặc dù hắn biết đây là giá cả rẻ như mua bắp cải trắng, nhưng Thái tử cũng không lập tức kêu giá quá cao.

Người trên phòng vừa rồi do dự một hồi lâu, lại bắt đầu ra giá.

"156 vạn lượng!"

Thật là chưa hiểu việc đời! Hơn một trăm vạn mua một bộ huyền giáp như vậy, giá cả cũng chỉ có một vạn một vạn mà tăng!

Thái tử rất có tinh thần tiếp tục tăng giá: "160 vạn lượng!"

"..... 160 một vạn lượng!"

"170 vạn lượng!"

Thời gian trăm mặc trên lầu ba càng dài, nhưng ngừng trong chốc lát, vẫn tiếp tục theo giá: "171 vạn lượng!"

"180 vạn lượng!"

"..... 181 vạn lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Không Hồ Là Thái Tử Điện Hạ!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy rằng người mua trên lầu 3 tiếp tục do dự, nhưng vẫn luôn cắn răng cùng ra giá.

Hơn nữa, đôi phương rõ ràng không đủ tự tin, mỗi lần ra giá, đều chỉ thêm một vạn lượng.

So sánh với nhau, Thái tử ra giá có vẻ vô cùng hào khí, hơn nữa mỗi lần đều là mười vạn lượng, những người xung quanh nghe thấy đều cứng họng, tất cả đều dùng ánh mắt quái dị soi nòng nhìn ở trên người hắn.

Thái tử đắc ý nâng nâng cằm, cảm giác hôm nay tự tôn bị hao tổn, rốt cuộc đã tìm về được một chút.

Đề đám nhà quê này nhìn xem, kẻ chân chính có tiền ra giá như thế nào! Hắn có quốc khố chống đỡ sau lưng như vậy, nội tình hoàng thất thâm sâu, hoàn toàn không cùng đẳng cấp với những thương nhân giàu có!

Chỉ có Bạch Nhược Kỳ ngồi ở bên người hắn, giống như đã cảm giác được điều gì, sắc mặt trở nên tái nhợt vô cùng.

Không ngờ Thái tử ra giá càng ngày càng thái quá, chẳng lẽ là bởi vì..... vừa rồi nơi này quá ồn, hắn không nghe được lời Tôn chương quỳ đã nói?

Bạch Nhược Kỳ càng nghĩ càng cảm thấy rất có khả năng như thế, nhưng bất hạnh là không cách nào ngăn cản Thái tử.

"..... 201 vạn lượng!"

Nghe thấy trên lầu ba lại do do dự dự một lần nữa mới ra giá, lòng mày Thái tử giương lên, lớn tiếng nói: "Lại nhài dài dòng ra giá như vậy, khi nào mới kết thúc trò hề? Dứt khoát đưa ra một cái giá đi! Ta ra....."

Bạch Nhược Kỳ liếc mắt nhìn kéo tay áo Thái tử, muốn ngăn cản hắn nói chuyện.

"Thái..... Thái Tử điện hạ, chờ một chút..... thỉnh ngài chờ một chút....."

Bạch Nhược Kỳ thật sự ước có thể lớn tiếng hét lên chói tai: Tôn chương quỳ vừa rồi nói, bộ huyền khí này không phải được bán ra bằng bạc, mà là bằng vàng!

Hiện tại ra giá, chính là gấp 10 lần so với giá bình thường!

Ra giá như vậy, sau này người chắc chắn sẽ hối hận!

Tuy nhiên, huyền khí tha thiết ước mơ sắp đạt tới tay, giá cả có lợi như vậy, đây quả thực là chiếc bánh có nhân rơi xuống từ trên bầu trời!

Thái tử hưng phấn khiến đôi mắt đều đỏ, nơi nào có thể nghe được những lời Bạch Nhược Kỳ nói.

Hắn chỉ cảm thấy nữ nhân này vẫn luôn kêu to ong ong ong ở bên tai, quả thực là phiền chết người.

Không phải mọi người đều nói rằng Nhị tiểu thư Bạch gia cao quý lạnh lùng kiêu căng hay sao? Vì sao lại thiếu tầm nhìn xa như thế, tại thời điểm mấu chốt quan trọng như vậy, còn làm nũng quấy rối ở bên cạnh? Đây không phải là đang chậm trễ chính sự của nam nhân sao?

Thái tử không còn kiên nhẫn, trừng mắt liếc nhìn nàng ta một cái, hất nàng ta một cái.

Bạch Nhược Kỳ đột nhiên không kịp đề phòng, bị mất chỗ dựa nên ngã quỵ trên mặt đất bên cạnh.

Thái tử cũng không liếc mắt nhìn nàng một cái, gấp không chờ nổi nói: "Một giá —— 300 vạn! Thế nào? Người còn dám theo cùng hay không?"

Nói xong, hắn khiêu khích nhìn vị trí trên lầu ba.

Lần này, lầu ba không còn ra giá nữa.

"Ba trăm vạn lần đầu tiên! Ba trăm vạn lần thứ hai! Ba trăm vạn lần thứ ba! —— thành giao!"

Tôn chương quây cưỡi tằm tìm đếm ngược ba lần, tuyên bố quyền sở hữu huyền giáp trang phục.

Toàn bộ bảo vật đã được bán ra. Hội đấu giá hằng năm lần này, rốt cuộc đã kết thúc thành công.

Thái tử không kịp chờ tan cuộc, sau khi tuyên bố cuối cùng của Tôn chương quây kết thúc, hấn lập tức gấp không chờ nổi đứng dậy, đi đến trong viện Thiên Trân Các.

Hấn đã không kịp chờ muốn thu bộ huyền giáp kia vào trong túi, đó chính là huyền khí cực phẩm mà hấn nằm mơ cũng nghĩ đến nó!

Chỉ cần có nó, hấn nhất định có thể trở thành đệ tử chính thức của Tinh Diệu Tông. Hơn nữa mua bộ huyền giáp này còn có lời như vậy. Hấn thật sự là đã kiếm được một khoản lợi nhuận quá lớn!

Thời điểm Thái tử đứng dậy, tất cả các khách nhân ở đây đều không tự chủ được xoay người lại, đều nhìn hấn khiếp sợ, nhưng lại cực kỳ hâm mộ.

"Không hổ là Thái Tử điện hạ! Thật sự rất có phong cách!"

"Ài, huyền khí cực phẩm như vậy, cũng chỉ có thiên tài tuyệt thế như Thái Tử điện hạ mới có thể xứng đôi!"

"Thật khiến người hâm mộ! Người cùng người thật sự không thể so sánh!"

Ánh mắt như vậy, nghị luận như vậy, khiến Thái tử càng thêm lâng lâng, cảm giác càng phần khởi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Người Muốn Nợ?

Trong phòng riêng trên lầu ba.

"A ——!" Hoàng Nguyệt Ly di chuyển đôi tay về phía sau, duỗi căng một vòng eo, "Rốt cuộc cũng kết thúc, mệt chết!"

"Vật nhỏ, người mệt mỏi sao?" Một đôi bàn tay to thon dài xinh đẹp duỗi tới từ sau lưng nàng, dừng ở trên eo nàng, "Bổn tọa giúp người xoa bóp một chút....."

"Cút ngay!"

Hoàng Nguyệt Ly hất văng đôi tay vọng tưởng ăn kia, duỗi thẳng vòng eo, đứng lên, đi về phía cửa.

Nam nhân hô lên ở phía sau nàng: "Tiểu nha đầu, người muốn đi đâu?"

Hoàng Nguyệt Ly vẫn không dừng bước chân, "Đi tới nội viện tìm Tôn chương quây tính tiền!"

Gấp như vậy, chỉ sợ không chỉ có muốn nhanh chóng lấy được tiền, hơn nữa chính là vội vàng muốn đi nhìn xem Thái Tử điện hạ bị chê cười, đúng không?

Tiểu hồ ly phúc hắc này, thật sự là e sợ cho thiên hạ không loạn!

Nam nhân bắt đầu đi lắc lắc đầu, nói: "Bổn tọa còn có chút việc muốn xử lý, người cứ đi trước tính tiền đi, sau đó hãy ngoan ngoãn ở trong viện chờ ta, chờ bổn tọa đưa người quay về."

"Ân hử!" Hoàng Nguyệt Ly nâng cằm, hững hờ đáp lại một tiếng.

Nàng sẽ "ngoan ngoãn" chờ hấn? Nam nhân này đang mơ mộng hão huyền đi?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nội viện Thiên Trân Các, trước cửa phòng dành cho khách quý.

Thái tử vừa lòng với chính mình đi ở phía trước, Bạch Nhược Kỳ vội về mặt nôn nóng chạy theo ở phía sau hấn.

"Thái..... Thái Tử điện hạ, chờ..... chờ một chút!"

Thái tử bị nàng ta kêu đến nổi bực bội một trận, quay đầu lại trừng mắt liếc nhìn nàng ta một cái, "Đủ rồi, đừng kêu nữa! Không phát hiện ra hiện tại ta

đang có chuyện quan trọng sao? Chuyện của người không thể nói sau hay sao?"

"Nhưng mà, chuyện này thật sự rất quan trọng!" Bạch Nhục Kỳ gấp đến nỗi gần như sắp khóc!

"Quan trọng bao nhiêu? Quan trọng hơn huyền khí của ta sao?"

Bạch Nhục Kỳ dùng sức gật đầu.

Thái tử nhíu mày, "Rốt cuộc chuyện gì? Nói nhanh!"

Bạch Nhục Kỳ ngẩng đầu nhìn xem bốn phía, thấp giọng nói: "Thái Tử điện hạ, chúng ta vẫn nên tìm một nơi an tĩnh không người rồi nói!"

Bởi vì hội đấu giá vừa mới tan cuộc, người tới người đi rất nhiều, hơn nữa Thái tử vừa rồi quá nổi bật như thế, hấp dẫn vô số ánh mắt người. Mỗi một người đi qua đều sẽ nhìn về phía hắn bên này một cái.

Bạch Nhục Kỳ âm thầm cắn chặt răng, nàng cũng không thể nhắc nhở Thái tử ở trước mặt công chúng.

Nếu không, vạn nhất Thái tử phát hiện mình đã phạm vào điều ngốc, nếu muốn dùng biện pháp từ bỏ vụ mua bán này, chẳng phải là bị tất cả mọi người đều nghe thấy được? Loại sự tình này, chỉ có thể nói một cách bí mật!

Tuy nhiên, Thái tử căn bản không tài nào thông cảm với một mảnh khổ tâm của nàng.

Hắn không kiên nhẫn nói: "Ta hiện tại không rảnh! Chờ ta mua được huyền khí, sẽ đến nghe người nói đi!" Trong khi nói, hắn lập tức chuẩn bị tới gõ cửa.

Bạch Nhục Kỳ gấp đến độ muốn mệnh, rốt cuộc không thêm bận tâm tới bất kỳ điều gì nữa, chỉ có thể trực tiếp mở miệng kêu lên: "Thái Tử điện hạ, vừa rồi....."

"Vừa rồi..... làm sao vậy?"

Nàng ta vừa mới bắt đầu nói, đã bị gián đoạn bởi giọng nói của một người thiếu nữ.

Bạch Nhục Kỳ bỗng nhiên quay đầu lại, một thiếu nữ bạch y đang đứng trước mặt, đúng là Tam muội của nàng ta!

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly dạo quanh một vòng trên người đôi nam nữ có chút chật vật nơi đây, khóe miệng gọi lên một nụ cười.

"Nhị tỷ, Thái Tử điện hạ, các người cũng tới tìm Tôn chương quầy nhận hàng sao? Thật đúng là trùng hợp! Nhưng vì sao các người không đi vào? Hai người lồi lõm kéo kéo ở cửa, chính là đang thì thầm nói gì sao? Không phải là vì..... vừa rồi ra giá quá cao, hiện tại hối hận, chuẩn bị quyết nợ, đúng không?"

Thái tử cười lạnh nói: "Bạch Nhục Kỳ, người dám bôi nhọ ta như vậy? Quy củ của nhà đấu giá, ta không hiểu sao? Ra giá sau đó quyết nợ, đó chính là sự tình mà nhân tài hạ đẳng không biết xấu hổ mới làm ra. Đừng đổ bát nước bẩn ấy trên đầu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Người Thanh Toán, Ta Nhận Hàng

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đáy mắt Hoàng Nguyệt Ly chợt loé lên sự mỉa mai, cười tủm tỉm nói: "Phải không? Vậy là tốt rồi! Thái Tử điện hạ thỉnh bớt giận, ta thật sự không có ý bôi nhọ người, chỉ là không nghĩ tới người nâng giá cao đến như vậy, thật sự là khiếp sợ mà thôi!"

Thái tử ngó nàng liếc mắt một cái, trong lòng có loại cảm giác ưu việt nói không nên lời.

Thật đúng là đồ nhà quê chưa hiểu việc đời! Ba trăm vạn, đã khiến nàng bị dọa sợ?

"Bất quá là ba trăm vạn lượng mà thôi, ta sớm đã chuẩn bị tốt!" Thái tử ngạo nghễ nói.

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly hiện lên thần sắc kinh ngạc cảm thán và sùng bái, "Không hổ là Thái Tử điện hạ, ba trăm vạn lượng đều có thể tùy tay lấy ra! Huyền khí cao cấp như vậy, ta chưa từng thấy qua đâu! Thời điểm Thái Tử điện hạ đi tiếp nhận vật phẩm, có thể cũng mang theo ta hay không, cho ta mở rộng tầm mắt?"

Trên khuôn mặt thanh tú trắng nõn của nàng, mang theo vài phần nãn nỉ, thoạt nhìn đều rất đáng thương.

Ánh mắt Thái tử rơi xuống trên mặt nàng, bỗng nhiên ngăn người.

Tuy rằng Bạch tam tiểu thư không xem như là mỹ nữ, nhưng không biết vì sao, có loại khí chất rất đặc biệt, khiến hắn luôn không tự chủ được liếc nhìn nàng thêm vài lần.

Thật không may, hôm nay hắn vẫn luôn không ngừng xấu mặt ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly. Điều này càng khiến hắn tức giận hơn!

Hiện tại, nàng biểu hiện một bộ dáng thần phục như thế, thoát nhìn thuận mắt hơn nhiều.

Thái tử lập tức có chút tự đắc, nói: "Ngươi bất quá chỉ là thiên kim Hầu phủ, cũng chưa từng tu luyện, đương nhiên không có khả năng gặp qua cực phẩm huyền khí như vậy! Hôm nay sẽ cho ngươi cơ hội kiến thức nó!"

Bạch Nhưộc Kỳ gấp đến độ thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên, kêu to: "Thái Tử điện hạ! Vì sao..... sao có thể để tiểu tiện..... tiểu nha đầu này cùng qua đây? Hôm nay ánh ấy vẫn luôn đối nghịch với chúng ta, căn bản là không có lòng tốt!"

Hôm nay Bạch Nhưộc Kỳ ăn lỗ nặng, sớm đã hận đến nổi ngứa răng, nháy mắt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly, chỉ hận không thể lập tức tiến lên xé xác nàng!

Tuy nhiên, Thái Tử điện hạ tựa hồ lại không có hận ý sâu sắc như thế đối Hoàng Nguyệt Ly, hơn nữa còn chăm chăm nhìn nàng? Nha đầu chết tiết kia thì có gì đẹp? Vừa mặc kệ lại ngây ngô, vừa lùn lại bằng phẳng! Đôi mắt Thái tử bị mù sao?

Càng khiến nàng ta sốt ruột hơn chính là, Thái tử đã đồng ý lưu lại tiểu tiện nhân cùng đi xem huyền khí?

Như vậy sao được? Nàng còn có chuyện quan trọng chưa nói!

Nhưng, Hoàng Nguyệt Ly đang ở đây, lời này nàng lại càng không thể nói thẳng!

Hoàng Nguyệt Ly nhìn dáng vẻ Bạch Nhưộc Kỳ đầy mặt lo lắng, trong lòng cười thầm không thôi.

Bỗng nhiên nàng giống như nhớ tới điều gì, khoa trương "A" một tiếng, nói: "Nhị tỷ, đừng phải ngại ở chỗ này, thật sự là quá tốt, vừa rồi ta đã muốn đi tìm ngươi!"

"Tìm ta?" Bạch Nhưộc Kỳ còn chưa kịp có phản ứng.

Hoàng Nguyệt Ly đã nở nụ cười ngọt ngào, "Đúng vậy, Nhị tỷ, vừa rồi thời điểm bán đấu giá, nhận được sự hào phóng của ngươi, mua đan dược giúp ta. Ngươi khách khí như vậy, ta sao lại không biết xấu hổ để ngươi đợi lâu. Vì thế, khi bán đấu giá vừa kết thúc, lập tức nhanh chóng qua đây tìm ngươi! Chúng ta cùng nhanh chóng đi tìm Tôn chương quầy nhận hàng đi. Ngươi một tay giao tiền, ta một tay nhận hàng!"

Bạch Nhưộc Kỳ vừa nghe được lời này, thiếu chút nữa ngất xỉu tại chỗ!

Vừa rồi toàn bộ tâm tư của nàng ta đều đặt ở việc ngăn cản Thái tử, nhất thời quên mất.

Thật ra, sự xuất hiện của nha đầu chết tiết kia ở chỗ này, căn bản không phải ngẫu nhiên, mà là nàng cũng tới để nhận hàng!

Hơn nữa, Hoàng Nguyệt Ly căn bản không hề mua bất cứ vật gì ở hội đấu giá, nàng muốn lấy, chính là bình dưỡng linh đan mà hai người đã đấu giá kia! Ngay trước mắt bao nhiêu người, nàng ta phải trả giá trên trời là mười ba vạn một ngàn lượng, còn bị mất cả bình đan dược!

"Ngươi..... Ngươi....."

Bạch Nhưộc Kỳ vươn ngón tay ra, run rẩy chỉ vào nàng, tức giận đến nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Phủ Nhận Cho Đến Chết

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: "Nhị tỷ, ngươi làm sao vậy? Có chỗ nào không thoải mái sao? Ài, hôm nay trong phòng đấu giá quá nhiều người, thật sự hơi ngột ngạt! Một khi đã như vậy, chúng ta nên nhanh chóng đi nhận hàng đi. Một khi ta cầm được đan dược, ngươi hãy nhanh chóng về nhà nghỉ ngơi, được chứ?"

Bạch Nhưộc Kỳ hung hăng trừng mắt nhìn nàng, "Ngươi còn muốn đàn được? Vừa rồi rõ ràng ngươi đã dùng âm mưu quỷ kế tính kế ta! Loại đánh cuộc này không công bằng, căn bản không thể tính!"

Hoàng Nguyệt Ly nhìn nàng ta, khoé miệng gọi lên cười như không cười.

"Như thế nào? Ý của Nhị tỷ..... chẳng lẽ muốn quyệt nợ sao?"

"Quyệt nợ? Rõ ràng ngươi là tiểu nhân âm hiểm muốn lừa tiền đi?"

"Nhị tỷ, sao ngươi có thể nói như vậy?" Hoàng Nguyệt Ly vẻ mang mặt vô tội, che ngực lại, phảng phất giống như bị người hãm hại, "Lúc ấy chính ngươi đã đồng ý đánh cược với ta, ta cũng không hề bức ngươi? Sao có thể nói ta lừa ngươi đây?"

Bạch Nhưộc Kỳ nghĩ đến tình cảnh lúc đó, càng tức giận đến nổi muốn mệnh.

"Tiểu tiện..... Hừ! Nha đầu chết tiết kia, đừng tưởng rằng ngươi dựa vào một chút thông minh là có thể lừa được tiền, ta nói cho ngươi biết, ngươi sẽ không có khả năng đạt được như ý nguyện!"

"Nói như vậy, Nhị tỷ thật sự không chịu thực hiện đánh cược?"

"Thực hiện? Đương nhiên không có khả năng! Chúng ta đã đánh cược cuộc khi nào? Vì sao ta không có một chút ấn tượng nào hết?"

Bạch Nhưộc Kỳ cắn răng, quyết định cho dù phải xé rách da mặt, cũng sẽ phải nhận cho đến chết!

Đó là toàn bộ mười ba vạn một ngàn lượng! Ngay cả khi bán bán thân nàng ta cũng lấy không ra! Thậm chí nếu có thể lấy ra, trả một số tiền lớn như thế, lại còn phải tặng không đàn được cho tiểu tiện nhân mà nàng ta thống hận nhất! Ngẫm lại đều tức chết người!

Cho nên, nếu nàng ta quyệt nợ, Hoàng Nguyệt Ly có thể làm gì? Chỉ dựa vào một phế vật như nàng, muốn đoạt được sao?

Hoàng Nguyệt Ly tựa hồ thật sự không có biện pháp nào với nàng ta, bắt đầu đi lắc lắc đầu, nói: "Nhị tỷ, ngươi cứ khẳng khẳng không chịu thừa nhận, ta cũng không có biện pháp....."

Khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ lộ vẻ đắc ý, nâng nâng cằm.

Xem ra, nha đầu chết tiết kia đã chuẩn bị từ bỏ, tính ra nàng ấy cũng biết thức thời!

Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu, bỗng nhiên xoay người, nhảy lên một cái bồn hoa, lớn tiếng kêu lên: "Các vị, các vị bằng hữu đi ngang qua, dạo ngang qua! Thành mọi người chờ một chút! Có người nào nguyện ý làm chứng cho ta hay không?"

Cái bồn hoa này ở ngay chính giữa khu vực bên trong và bên ngoài viện Thiên Trần Các, cực kỳ bắt mắt.

Nàng nhảy dựng lên, lập tức khiến cho không ít người đi qua chú ý.

Lúc này nghe tiếng vang tay kêu lớn, có rất nhiều khách nhân không kịp rời đi đều nhìn lại về phía nàng, hơn nữa vừa liếc mắt một cái đã nhận ra nàng.

"Đi? Tiểu cô nương đang đứng ở trên bồn hoa, không phải là Bạch tam tiểu thư rất nổi bật hôm nay sao?"

"Ai? Ở đâu ở đâu?..... Thật sự đúng là nàng!"

"Nàng đường đường là một thiên kim Hầu phủ, sao lại chạy đến trên bồn hoa để chơi? Còn đang kêu to, gọi nhỏ làm gì vậy?"

Trải qua hội đấu giá hôm nay, Hoàng Nguyệt Ly cũng coi như đã có tiếng trong đám phú hào quý tộc ở trong kinh thành.

Người đều có tâm bất quái, lập tức đã có không ít người vây quanh lại đây.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức xoa xoa đôi mắt, vẻ mặt mang biểu tình bị thương, ủy khuất nói: "Các vị đều là người có lòng tốt, thỉnh mọi người giúp ta phân xử! Sự tình vừa rồi ở trên đấu giá hội, tất cả mọi người đều đã thấy được. Nhị tỷ ta rõ ràng thua cho ta một lọ đàn được, hiện tại lại nói căn bản không có việc này....."

Hai mắt Hoàng Nguyệt Ly đỏ lên, cặp mắt trong trẻo lung linh, lập tức chứa đầy nước mắt, phảng phất như sẽ lập tức nhỏ giọt xuống.

"Rõ ràng..... rõ ràng tất cả mọi người đều nhìn thấy đúng không? Nhưng nàng ấy vẫn không chịu thừa nhận, nói là ta nhớ lầm. Việc này thật quá khi dễ người....."

Nàng vốn dĩ lớn lên nhỏ xinh nhu nhúc, lúc này càng có vẻ thập phần đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Nhẫn Nhịn Đến Nỗi Nội Thương

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mọi người ở đây nhìn bộ dáng này của nàng, lập tức nổi lên tâm đồng tình.

Hơn nữa, tình hình vừa rồi hai người đánh đổ, tất cả mọi người đều xem ở trong mắt, chỉ cần là khách nhân tới tham gia hội đấu giá, trong lòng tất cả đều biết rõ ràng.

Lập tức có người bùng nổ tinh thần trọng nghĩa đã bước ra làm chứng.

"Không thể nào? Bạch nhị tiểu thư sao có thể nói như vậy? Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, tất cả mọi người đều nhìn thấy đúng không?"

"Đúng vậy, lúc ấy chính miệng Bạch nhị tiểu thư đã đáp ứng đánh đổ, tất cả mọi người chúng ta có thể làm chứng! Có cả thấy mấy ngàn nhân chứng!"

"Không sai, không phải là Bạch nhị tiểu thư cảm thấy mình mất mát quá lớn, cho nên muốn quyết nợ đi? Hơn nữa, mười ba vạn lượng mua một lọ dưỡng linh đan, giá này xác thật là quá khủng bố....."

"Ha ha, nàng có gì mà mất mát? Rõ ràng lúc ấy chính nàng đã oan uổng đường muội mình trước, cho nên hai người mới có thể đánh đổ. Vì vậy, số tiền nàng phải trả là rất xứng đáng, không phải sao?"

"Đúng vậy, thật không nghĩ tới, đường đường là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ cũng muốn quyết nợ? Trước kia ta còn cảm thấy nàng vừa mỹ mạo lại có thực lực, quả thực là nhân vật giống như tiên nữ, ai biết, nhân phẩm lại là kém như vậy??"

Bạch Nhưộc Kỳ nghe âm thanh nghị luận của những người chung quanh, khuôn mặt đỏ bừng, hận không thể tìm cái lỗ chui xuống!

Nàng ta từ trước đến nay đều yêu quý thanh danh của mình nhất. Vì thế, tuy rằng ngày thường kiêu ngạo ương ngạnh ở trong Hầu phủ, nhưng ra tới bên ngoài rồi, vẫn luôn giả trang rất khéo, để lại ấn tượng dịu dàng và âm áp cho mọi người.

Ai ngờ, hôm nay ở trong hội đấu giá hội bị Hoàng Nguyệt Ly chơi không nói, hiện tại nghĩ muốn quyết nợ, còn bị nàng lớn tiếng khóc lóc, nháo đến nỗi mọi người đều biết!

Loại lời nói này nếu như được truyền ra ngoài, đó chính là nàng ta sẽ trở thành trò cười trong toàn bộ kinh thành!

Bạch Nhưộc Kỳ thiếu chút nữa đã cắn đứt cả hàm răng, hít sâu vài lần, mới miễn cưỡng bình tĩnh một chút.

Nàng ta đi đến bên cạnh Hoàng Nguyệt Ly, hơi nhíu mày, nói: "Tam muội, ngươi..... sao ngươi có thể nói ta như vậy? Ngươi đã hiểu lầm tỷ tỷ, ta căn bản không có ý quyết nợ!"

Giọng nói của nàng ta hơi run rẩy. Rõ ràng là hận không thể xé xác thiếu nữ trước mắt, chỉ vì dư luận mà nàng ta phải giả dạng biến thành bộ dáng một tỷ tỷ rộng lượng, thật sự là nhẫn nhịn đến nỗi nội thương!

Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn nàng ta một cái, "Nhị tỷ, không phải vừa rồi ngươi không nói như vậy sao? Ngươi nói..... không nhớ rõ đã đánh cuộc cái gì với ta sao?"

Gương mặt Bạch Nhưộc Kỳ hơi run rẩy một chút.

"Ai da, Tam muội, tính ngươi thật sự nôn nóng! Vừa rồi do ta nghe lầm, cho rằng ngươi đang nói tới chuyện khác! Thì ra ngươi đang muốn nói tới sự tình hội đấu giá? Điều này sao ta có thể quên được? Nếu ngươi sớm nói rõ ràng hơn một chút với ta, sao ta có thể quyết nợ?"

"Thì ra là hiểu lầm....."

Bạch Nhưộc Kỳ gật đầu, "Không sai, chính là hiểu lầm! Tam muội ngươi mau xuống đây đi, một nữ hài tử như ngươi, vén váy lên bò tới nơi cao như vậy, có hơi bất nhã....."

Bạch Nhưộc Kỳ dùng một câu "hiểu nhầm" để lấn át sự tình. Sau đó chuyện vừa xảy ra, ám chỉ Hoàng Nguyệt Ly cố ý gây chuyện, còn dùng dáng vẻ của nàng để nói, hiển nhiên là muốn đem lực chú ý chuyển dời đến trên người nàng.

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng mỉa mai, từ trên bồn hoa nhảy xuống.

"Một khi đã như vậy, không nên chậm trễ việc này, chúng ta nhanh chóng đi trước lấy đan dược đi!"

Tất cả mọi chú ý của Hoàng Nguyệt Ly đều hướng thẳng về phía nội viện, một đám nhìn xem náo nhiệt vẫn không chịu tan đi, đều đi theo phía sau nàng.

Bạch Nhược Kỳ vội vàng ngăn nàng lại, "Tam muội, người đừng gấp như vậy! Chúng ta đợi chút nữa hãy đi lấy đan dược!"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, "Vì sao?"

Vì sao? Đương nhiên là bởi vì nàng ta căn bản không có mười ba vạn một ngàn lượng!

Tuy nhiên, nàng ta không thể nói như vậy. Nếu lúc này nói không có tiền, vậy không phải giống như quyết nợ hay sao?

Nếu điều này bị người khác nghe được, nàng ta làm thế nào để tẩy trắng đây!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Người Mới Là Người Có Ác Ý Nâng Giá!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bạch Nhược Kỳ bị nàng chặn lại như thế, căn bản nói không nên lời.

Cố tình, Hoàng Nguyệt Ly còn mang vẻ mặt tươi cười, nhìn như thuần khiết lại vô hại, nhưng thật ra căn bản là đang cố ý, nha đầu chết tiệt này chính là một bụng đầy ý nghĩ xấu xa!

Bạch Nhược Kỳ cố gắng nghẹn ra một lý do: "Àn..... cái đó, hiện tại hội đấu giá vừa mới kết thúc, người mua đi tìm Tôn chương quầy nhận hàng khẳng định rất nhiều, nếu lúc này chúng ta đi qua khẳng định là phải xếp hàng!"

"Xếp hàng? Nhị tỷ người suy nghĩ quá nhiều, vừa rồi cửa nội viện không phải căn bản không có người sao? Bất quá người nhắc nhở thật sự đúng, chúng ta cần phải nhanh lên, hiện tại không đi, nếu chờ thêm nữa khẳng định sẽ phải xếp hàng! Nhanh lên, đi thôi!"

Hoàng Nguyệt Ly nói xong, bước chân nhanh hơn.

Bạch Nhược Kỳ một lần nữa lại tự đập đá vào chân mình, nhưng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể cùng vội vàng đuổi qua.

Hoàng Nguyệt Ly gõ gõ cửa, rất nhanh đã có gã sai vặt đón các nàng vào phòng dành cho khách quý.

Trong phòng chỉ có một mình Tôn chương quầy, Hoàng Nguyệt Ly mở cửa nhìn thấy vùng núi thì giải thích ý đồ đến đây.

Tôn chương quầy nấn vuốt chòm râu, nói: "Rất tốt, vậy thỉnh Bạch Nhị tiểu thư tiền trả đi!"

"Điều này....." Bạch Nhược Kỳ tất nhiên không có khả năng lấy tiền ra.

Sắc mặt nàng ta vừa trắng lại xanh, nghẹn nửa ngày, mới nói: "Tôn chương quầy, hiện tại trên người ta không có đủ bạc, có thể....."

Nàng ta nói còn chưa dứt lời, Hoàng Nguyệt Ly đã khoa trương kêu lên, "Nhị tỷ, trên người người không mang đủ tiền? Nhưng thời điểm vừa rồi khi người ra giá, dường như không giống như không có tiền? Nếu trên người không có tiền mà vẫn ra giá, đó chính là có ác ý nâng giá! Được rồi, thì ra vừa rồi người chỉ vừa ăn cướp vừa la làng, cố ý bôi nhọ ta, sự thật là người không có tiền, người mới là người cố ý nâng giá!"

"Người..... người ngậm máu phun người!"

Bạch Nhược Kỳ gấp đến độ thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên! Ai không biết, Thiên Trân Các đối với loại hành vi ác ý nâng giá, có những biện pháp rất nghiêm khắc. Hiện tại nha đầu chết tiệt kia nói như vậy ở trước mặt Tôn chương quầy, Tôn chương quầy sẽ nghĩ như thế nào?

Hơn nữa, nàng căn bản không phải có ác ý nâng giá, mà là bị nha đầu chết tiệt kia tính kế!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly cũng sẽ không cho nàng ta cơ hội giải thích hoặc là giáo biện.

Hoàng Nguyệt Ly giống như đã bị Bạch Nhược Kỳ dọa sợ, lui ra phía sau hai bước, nhỏ giọng lầm bầm.

"Vây..... vậy vì sao người lại nói không có tiền? Trên quy tắc bán đấu giá của Thiên Trân Các chính là viết, người ra giá hiện tại cần phải có đủ bạc hoặc là có bạc dự trữ. Khi đấu giá bảo vật thành công cần phải giao dịch tiền trả trong ngày, bằng không sẽ bị xếp vào sổ đen của Thiên Trân Các!"

Trong khi nói, nàng lại cố ý nói: "Nhị tỷ, nếu như người thật sự không có tiền, hãy nói thẳng với Tôn chương quầy đi! Rốt cuộc tiền còn quan trọng hơn cả danh dự, đúng không? Chẳng sợ nếu việc này bị truyền ra ngoài, thanh danh sẽ mang đi quét rác. Tuy nhiên, so với tâng giá bại sản thì vẫn tốt hơn

nhieu!"

Bạch Nhược Kỳ gất gao trừng mắt nhìn nàng, quả thực là tức giận muốn chết.

Hoàng Nguyệt Ly nói những lời này rất nhẹ nhàng! Nhưng cổ tình lại tình chuẩn mà chọc trúng tử huyết nàng ta!

Nếu như nàng ta thật sự bước vào sổ đen Thiên Trân Các, nháo đến nỗi mọi người đều biết, người vút mặt không phải chỉ có một mình nàng ta, ngay cả thanh danh toàn bộ Võ Uy Hầu phủ cũng đều sẽ mang đi quét rác. Trời mới biết cha nàng ta sẽ tức giận thành bộ dáng gì?

Nhưng nếu muốn trả tiền, nàng ta cũng lấy không ra. Nàng ta cần phải đi hỏi Bạch Lưu Cảnh để lấy tiền, nhưng nếu như Bạch Lưu Cảnh biết nàng ta đã mất mười ba vạn lượng, ngay cả bột phấn đàn được cũng không chạm được một chút, chắc chắn sẽ tức điên lên!

Nàng như thế nào cũng chưa nghĩ ra được biện pháp làm người!

Biểu tình của Bạch Nhược Kỳ thay đổi thất thường, nhưng không hề đề cập tới sự tình trả tiền.

Cứ như vậy, ngay cả Tôn chương quầy cũng không chịu được nữa.

Hắn vốn dĩ không tin tiểu thư Võ Uy Hầu phủ sẽ không có tiền, nhưng nhìn xem tư thế hiện tại.....

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Bàn Tính Đạt Như Ý Nguyên

Tôn chương quầy hắng giọng một tiếng, ngắt lời nói: "Bạch nhị tiểu thư, ngài rốt cuộc đang tính toán làm gì? Người bên ngoài xếp hàng chờ nhận hàng không ít, còn thỉnh các vị vén màn trước, có ân oán gì thì sau khi quay về giải quyết."

Bạch Nhược Kỳ do dự một chút.

Thời điểm khi nàng ta đang tiến thối lưỡng nan, Thái Tử vẫn luôn đứng bên cạnh, đột nhiên mở miệng.

"Tiền của bình đường linh đan này, cứ để ta trả đi!"

Lời vừa nói ra, ánh mắt Bạch Nhược Kỳ lập tức chuyển tới trên người Thái Tử, trong mắt tràn ngập cảm kích.

"Thái Tử điện hạ, ngài thật sự muốn....."

Thái Tử hừ nhẹ một tiếng, gật gật đầu.

Hôm nay hắn vốn dĩ chuẩn bị một ngàn vạn lượng bạc, tính toán được ăn cả ngã về không để mua bằng được trang phục huyền giáp. Kết quả, chỉ tốn ba trăm vạn lượng đã mua được nó. Một cuộc giao dịch đáng giá như vậy, tâm tình Thái Tử vô cùng tốt!

Cho nên, chỉ tiêu hơn mười vạn lượng bạc để mua mặt mũi cho thái tử phi tương lai, chỉ là một vấn đề nhỏ.

Hắn sợ dĩ dục ở bên cạnh lâu như vậy, mới nói lời này ra, chủ yếu là vì muốn khiến cho Bạch Nhược Kỳ gấp một chút, sau đó ở thời điểm mấu chốt nhất hắn mới lên sân khấu. Như vậy, Bạch Nhược Kỳ càng thêm cảm kích hắn!

Bàn tính này của hắn đã đạt được như ý nguyện.

Nhìn bộ dáng Bạch Nhược Kỳ gần như sắp khóc vì vui, Thái Tử rất là đắc ý.

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Thái Tử điện hạ, ngài thật sự quá hào phóng! Không nghĩ tới ngài lại tốt với Nhị tỷ như vậy, hơn mười vạn lượng người cũng không hề trong lòng!"

Thái Tử kiêu căng nói: "Đây là tất nhiên, ta đâu phải là người bủn xỉn keo kiệt?"

Bạch Nhược Kỳ thật không nghĩ tới, hôm nay Thái Tử lại hào phóng như vậy, cực kỳ vui sướng. Ánh mắt nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, cũng mang theo vài phần trào phúng.

"Thái Tử điện hạ khí độ như vậy, thật không hổ là đối tượng khiến vô số thiếu nữ khuynh mộ ở Nam Việt Quốc chúng ta! Tam muội, không phải tỷ tỷ cố ý nói xấu ngài, ánh mắt ngài nhìn xem nam nhân, thật sự là không tốt! Nam nhân vừa rồi mang ngài tới phòng khách quý rõ ràng lợi hại như vậy, vì sao ngài muốn mua một lọ đường linh đan, còn phải đánh cuộc với ta?"

Bạch Nhưộc Kỳ vốn tưởng rằng, sau khi Hoàng Nguyệt Ly nghe xong lời này, khẳng định sẽ ghen ghét, xấu hổ và giận dữ!

Rốt cuộc, Thái Tử có thể vung tiền như rác cho nàng, trong khi nam nhân thông đồng với Hoàng Nguyệt Ly, khẳng định có tiền nhiều hơn Thái Tử, nhưng không hề giúp nàng ấy chút nào!

Nói trắng ra là, hắn ta đang chơi nàng ấy!

Mọi người sợ nhất chính là so sánh, bất cứ họ là ai, đều sẽ khinh thường, tức giận và ghen ghét.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly lại giống như người không có việc gì, trên mặt không có một chút dấu vết ghen ghét, ngược lại chỉ sùng bái nhìn Thái Tử.

"Không hổ là Thái Tử điện hạ, đã có thân phận, lại có thực lực, ngay cả tài lực đều kinh người như vậy! Thái Tử ngay cả huyền giáp trang phục ba trăm vạn đều có thể dễ dàng rút ra từ trong túi, mua một lọ đan dược thì tính là gì? Nhị tỷ có thể ở bên Thái Tử, thật sự là khiến người hâm mộ."

Nàng vừa vỗ mông ngửa một cái, đã khiến trong lòng Thái Tử phi thường thoải mái.

Nhưng trong lòng Bạch Nhưộc Kỳ lại nhảy lên lo lắng.

Bị Hoàng Nguyệt Ly gián đoạn như vậy, nàng ta thiếu chút nữa đã quên..... Thái Tử đến bây giờ vẫn chưa biết, thời điểm vừa rồi hắn ra giá huyền giáp, phải trả chính là ba trăm vạn lượng vàng, không phải bạc!!

Hiện tại Thái Tử cho rằng mình có rất nhiều tiền, cho nên tốn chút cho nàng sẽ không đau lòng.

Nhưng nếu như hắn mang theo một đồng nợ lớn như vậy, lại nghĩ đến số tiền phải trả cho nữ nhân bên người nhiều như vậy.....

Sắc mặt Bạch Nhưộc Kỳ âm thầm thay đổi, nhưng nàng ta đã không kịp làm gì.

Thái Tử rất thoải mái vút ra một tấm thẻ đen, nói: "Tiền đan dược, hãy khấu trừ từ nơi này đi! Mặt khác, bộ huyền giáp trang phục ta đã đấu giá thắng, cũng dứt khoát tính tiền luôn! Tuy nhiên, ta muốn kiểm tra bảo vật trước một chút, sau đó mới có thể tiền trả."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Xếp Hàng Ngồi Ăn Kẹo

Tôn chương quấy nói: "Điều này là tự nhiên, thỉnh Thái Tử điện hạ cùng đi với ta tới nhà kho nghiệm hàng."

Hắn khi trước dẫn đường, trên mặt Thái Tử không thể che dấu được thần sắc đắc ý, quạt xếp trong tay nhẹ lay động, tản bộ đi theo.

Bạch Nhưộc Kỳ lòng nóng như lửa đốt đuổi theo, nhưng làm thế nào cũng không tìm được cơ hội mở miệng.

Mà càng khiến cho nàng ta bức bối hơn chính là, Hoàng Nguyệt Ly cũng theo chân bọn họ cùng đi.

"Người đi theo làm gì?" Bạch Nhưộc Kỳ hung hăng trừng mắt liếc nhìn nàng một cái.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Ta đương nhiên là tới lấy đan dược? Tiền đã được thanh toán, sao ta có thể không đi lấy nó? Bằng không tiền này không phải như ném đá trên sông hay sao?"

Tiền này không phải như ném đá trên sông! Bạch Nhưộc Kỳ gần như ngất xỉu vì tức giận!

Trong mắt Bạch Nhưộc Kỳ tràn ngập vui sướng, thấp giọng nói: "Hừ, Bạch Nhưộc Ly, ta nói cho ngươi biết, ngươi đừng vui mừng quá sớm! Ngươi cho rằng có bình dương linh đan, ngươi có thể tu luyện hay sao? Ha ha, điều đó còn chưa chắc! Ngay cả khi nó thật sự hữu hiệu, nhiều nhất ngươi cũng chỉ đạt đến thiên phú phẩm cấp 1, đến chết cũng không đột phá được Ngự Huyền Cảnh! Dù ngươi làm gì đi nữa, cũng chỉ là phế vật!"

Một phế vật không thể tu luyện, cho dù dựa vào đan dược khai thông kinh mạch, nhiều nhất cũng chỉ có thể tu luyện đến Khí Huyền Cảnh, tuyệt đối không thể trở thành cao thủ. Nói cách khác, thân thể chỉ tốt hơn so với người bình thường một chút, tuổi thọ lâu hơn một chút mà thôi.

Bạch Nhưộc Kỳ nói ra tuy rằng ác độc, nhưng cũng đều là lời nói thật.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly không hề tức giận công tâm giống như tưởng tượng của nàng ta, ngược lại, bộ dáng của nàng còn cười đến đặc biệt vui vẻ.

"Nhị tỷ, ai nói cho ngươi, ta có ý định tự mình ăn dương linh đan?"

Bạch Nhược Kỳ ngẩn ra, ngay sau đó bình tĩnh nói: "Xem ra ngươi còn tự biết đến bản thân mình! Cho dù ngươi ăn bao nhiêu đan dược, đơn giản đều lãng phí bảo vật mà thôi! Nếu như ngươi chủ động trả lại đan dược cho ta, việc xảy ra hôm nay, ta sẽ giơ cao đánh khẽ, không.....""Dừng dừng dừng!" Hoàng Nguyệt Ly giơ một tay lên, "Nhị tỷ, ngươi thật sự là quá tự luyến? Ta có nói muốn đem đan dược cho ngươi hay sao?"

"Vây..... vậy vừa rồi không phải ngươi nói, không định tự mình ăn....."

Hoàng Nguyệt Ly trào phúng liếc mắt nhìn nàng ta một cái, "Ta không ăn, nhưng có thể bán nó lấy tiền!"

"Bán..... bán lấy tiền??"

Bạch Nhược Kỳ mở to hai mắt nhìn, nếu Hoàng Nguyệt Ly lại bán đan dược qua tay, nàng ta thật sự sẽ trở thành trò cười!

Hoàng Nguyệt Ly ở dưới ánh mắt hung ác của nàng ta, bình thân ung dung cười cười.

"Bán lấy tiền..... đương nhiên không có khả năng, Nhị tỷ, đừng khẩn trương như vậy. Nếu ta vừa mới mua được dưỡng linh đan, lại trực tiếp bán cho Thiên Trần Các, Tôn chương quỳ cũng sẽ không mua?"

Bạch Nhược Kỳ âm thầm nhẹ nhàng thở ra, trên mặt vẫn mang thần sắc khinh thường, khinh bỉ nói: "Hừ, quả nhiên vẫn chưa hiểu việc đời, đan dược trân quý như vậy, ở trong mắt ngươi chỉ dùng để bán lấy tiền? Cho ngươi thật sự lãng phí! Chỉ có võ giả Khí Huyền Cảnh chân chính dùng nó, mới có thể phát huy được tác dụng của nó!"

"Đúng vậy, ta cũng cảm thấy như vậy." Hoàng Nguyệt Ly lười nhác cười nói, "Cho nên ta muốn nói, ta định mang đan dược này về, cho hạ nhân trong biệt viện của ta ăn."

"Cái gì???"

"Nha hoàn bên người ta, Thái Vi, Nhị tỷ ngươi biết chứ? Nàng ấy đã theo ta lâu như vậy, trước kia còn bị ngươi và Tứ muội đánh đập, quá đáng thương. Chờ đến khi ta trở về, sẽ thưởng nàng ấy ba viên dưỡng linh đan, bồi thường một chút! Ngoài ra, còn có người trông cửa nhà ta..... người quét rác..... người trồng hoa..... Ài, đều không thể bỏ rơi! Sao không phát đều mỗi người một viên, ném thử hương vị?"

Bạch Nhược Kỳ cứng họng, quả thực không biết nên phản ứng như thế nào.

Nàng ấy đang nghĩ dưỡng linh đan là vật gì? Kẹo đường hay sao? Còn xếp hàng ngồi ăn kẹo, ngươi một viên, ta một viên? Mỗi người đều tới ném thử hương vị?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Thật Khó Để Nói Thật!

Đó chính là đan dược thượng phẩm cấp 2 vạn kim khó cầu! Bao nhiêu võ giả chỉ vì muốn có được một viên, ngay cả mạng cũng đều không cần, nhưng nàng ấy lại chuẩn bị đưa cho bọn nô tài ti tiện kia ăn?

Có làm hay không?

Bạch Nhược Kỳ sửng sốt trong chốc lát, sau đó mới hừ lạnh nói: "Đừng nghĩ gạt ta, không phải ngươi muốn ta tức giận hay sao? Ngươi thật sự cho rằng ta là ngốc tử? Ngươi thực sự sẽ cho hạ nhân ăn đan dược trân quý như vậy?"

"Ài, ngươi..... ta nói thật thì ngươi không tin, đây không phải muốn bức ta gạt người hay sao? Ài, đầu năm nay, nói một câu nói thật..... thật sự là quá khó khăn!"

Hoàng Nguyệt Ly rất bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thở ngắn than dài.

Tiểu phượng hoàng vẫn luôn tránh ở trong tay áo Hoàng Nguyệt Ly lên nhìn, thiếu chút nữa lại ngã xuống từ trên người nàng!

Thiên, nữ ma đầu thật sự càng ngày càng biến thái, Bạch Nhược Kỳ đến bây giờ vẫn chưa phát điên, thật sự là một kỳ tích, không hổ là thiếu nữ nổi danh thiên tài của Nam Việt Quốc, tố chất tâm lý này chính là đỉnh cao!

"Thái Tử điện hạ, hai vị Bạch tiểu thư, mời vào!"

Đúng lúc này, giọng nói của Tôn chương quỳ truyền đến, bọn họ đã đi tới cửa nhà kho.

Bạch Nhược Kỳ hung ác trừng mắt liếc nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, bước vào trong.

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly giờ lên, chậm rãi đi vào nhà kho.

Tôn chương quỳ lấy dưỡng linh đan ra, nói: "Bình dưỡng linh đan này, đã trải qua sự giám định của các vị đại sư hiệp hội luyện đan sư, được hiệu thực không tời, thỉnh ngài xem qua."

Bạch Nhược Kỳ đang muốn duỗi tay ra để lấy, nhưng vừa hoa mắt một cái, Hoàng Nguyệt Ly đã đoạt nó ở ngay trước mặt nàng ta, cầm lấy bình dược.

"Ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly cúi đầu nhìn nhìn, gật đầu nói: "Àn, không tời không tời, phẩm chất đan dược có thể xem như cao, bạc này không tiêu vô ích! Khẩu trừ tiền đi!"

Khẩu khí của nàng rất đương nhiên, giống như người trả tiền chính là bản thân nàng. Bạch Nhược Kỳ âm thầm cắn răng, nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn Tôn chương quỳ tiếp nhận thẻ đen của Thái Tử, khẩu trừ ngân lượng, còn cười tủm tỉm nói: "Hân hạnh được Bạch Tam tiểu thư chiếu cố! Khách nhân hào phóng giống ngài như vậy, thật sự không thấy nhiều lắm! Về sau còn muốn thỉnh ngài chiếu cố nhiều hơn tới bốn tiệm!"

Hoàng Nguyệt Ly cười ha hả nói: "Chỉ cần đồ vật của các ngươi tốt, tiền không thành vấn đề!"

Trong lòng Bạch Nhược Kỳ không cần phải nói buồn nôn bao nhiêu, dưỡng linh đan vốn là của mình..... ngay cả bên ngoài bình dược cũng chưa được đựng tới một chút, tiền cứ như vậy biến mất..... biến mất..... biến mất.....

Càng khiến cho người tức giận hơn chính là, Tôn chương quỳ còn cảm thấy tiểu tiện nhân này hào phóng!

Trả tiền không phải là nàng ấy, đương nhiên có thể hào phóng! Nếu đổi là nàng, càng sẽ hào phóng hơn!

Hoàng Nguyệt Ly thông thả ung dung cẩn thận cất bình dược, sau đó cười cười với Bạch Nhược Kỳ và Thái Tử.

"Nhị tỷ, Thái Tử điện hạ, hôm nay thật sự đa tạ các ngươi!"

Thái Tử chỉ nhàn nhạt quét mắt liếc nhìn nàng một cái, gật gật đầu.

Ánh mắt Bạch Nhược Kỳ thiếu chút nữa đã phun ra lửa, "Tam..... muội, đan dược đều đã tới tay ngươi, vì sao còn không đi?"

"A?" Hoàng Nguyệt Ly ra vẻ kinh ngạc, "Vừa rồi, không phải Thái Tử điện hạ muốn kiểm tra huyền giáp sao? Vừa rồi rõ ràng đã đáp ứng cho ta cùng tới mở rộng tầm mắt, không phải sao? Hiện giờ muốn đổi ý sao?"

"Ngươi còn muốn nhìn đồ vật của Thái Tử? Nằm mơ....."

Thái Tử ở một bên đã thiếu kiên nhẫn, phất tay để gián đoạn tranh chấp của hai người.

"Được rồi! Đừng ồn, thích xem thì cứ lưu lại xem đi!"

Tôn chương quỳ chỉ huy mấy gã sai vặt, dọn hết toàn bộ mười ba cái rương ra tới. Mở hết tất cả các rương, nguyên bộ huyền giáp loé lên ánh sáng màu xanh lá hiện ra ở trước mắt.

"Quả nhiên là..... cực phẩm huyền giáp phòng ngự!"

Vui mừng lập tức lộ rõ trên khuôn mặt Thái Tử, vọt qua hai bước, khom lưng xem xét từng cái một.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Ngươi Đã Nghĩ Sai Ở Đâu?

Bộ huyền giáp đã được Hoàng Nguyệt Ly tỉ mỉ rèn ra, nhưng nàng tương đối chú trọng đến hiệu ứng thực tiễn của huyền khí, không có gì đặc biệt hấp dẫn về ngoại hình.

Nhưng Tôn chương quỳ mang danh hiệu gian thương lâu đời nên cũng gian trá hơn nhiều, sau này còn yêu cầu nàng cải tiến bên ngoài, khắc lên nhiều văn trận không cần thiết, khiến huyền giáp càng thêm bí ẩn nhưng vẫn đáng yêu.

Trên thực tế, trang trí văn trận càng nhiều, khi điều khiển huyền khí càng tiêu hao nhiều huyền lực hơn. Nếu đựng tới người thạo nghề chân chính, tuyệt

đôi sẽ đánh giá thấp hơn đối với huyền giáp này. Loại thủ đoạn này chủ yếu là dùng để lừa gạt người ngoài nghề.

Bất hạnh chính là, Thái Tử dường như đúng là một kẻ ngốc nhiều tiền ngoài nghề.

Hắn nhìn bộ huyền giáp lấp lánh sáng lên trước mắt, thật sự càng xem càng thích, cười đến nỗi không khép miệng được, liên tiếp khen: "Tốt, thật sự là quá tốt! Tôn chương quỳ, vẫn là Thiên Trân Các các người có phương pháp, ngay cả huyền giáp tốt như vậy đều có thể có được! Không hổ là thương hội đệ nhất Nam Việt Quốc chúng ta!"

"Thái Tử điện hạ thật quá khen!" Tôn chương quỳ thật sự cao hứng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng thật sự cao hứng, chống cằm thưởng thức tác phẩm của mình.

Nếu nàng xuất phẩm, tất sẽ là cực phẩm!

Thái Tử điện hạ là kẻ cặn bã, nhưng ánh mắt vẫn cực kỳ tốt. Một khi đã như vậy, sau khi hồ này kết thúc, trước tiên buông tha cho hắn một chút..... để hắn nghỉ ngơi mấy ngày, có thời gian tích góp tiền, sau đó lại tiếp tục hồ hắn.

Chỉ một mình Bạch Nhục Kỳ là có sắc mặt không được tốt lắm.

Bất quá, giờ này khắc này, không ai chú ý tới nàng ta.

Thái Tử hưng phấn kiểm tra xong, dưới sự trợ giúp của Tôn chương quỳ, mặc huyền giáp vào và thực nghiệm một phen.

Hắn điều khiển trang phục và kết hợp với bộ huyền kỹ kèm theo, ra sức đánh một kích, lập tức đánh nát Trắc Lực Thạch.

"Điều này quả thực quá lợi hại! Dựa vào bộ huyền giáp này, ta có thể miễn cưỡng giao thủ chính diện với cường giả Linh Huyền Cảnh!" Thái Tử cười to.

Hắn cời huyền giáp, vung tay lên vẫy, "Được rồi, không thành vấn đề! Tôn chương quỳ, người khấu trừ tiền đi, sai người đóng gói hết tất cả huyền giáp cho ta, ta sẽ tự mình đưa người tới lấy." Tôn chương quỳ cười cười, nói: "Vậy thỉnh Thái Tử điện hạ tiền trả đi!"

Thái Tử sùng sốt, "Không phải ta đã đưa thẻ đen cho người sao?"

Tôn chương quỳ nói: "Đúng vậy, nhưng trong thẻ của ngài, tổng cộng chỉ có một ngàn vạn lượng bạc, không đủ tiền trả. Còn có hai ngàn vạn lượng bạc, điện hạ ngài muốn chuẩn bị trả tiền thông qua hình thức nào? Chúng ta có thể cung cấp....."

"Chờ một chút!" Thái Tử nhíu mày ngắt lời hắn, "Người nói..... một ngàn vạn lượng không đủ?"

Tôn chương quỳ gật gù đầu, nói: "Thái Tử điện hạ, ngài cũng là khách quen của Thiên Trân Các, bốn tiệm từ trước đến nay đều luôn thu toàn bộ tiền mới có thể giao hàng....."

"Điều này ta biết! Nhưng ta đây dùng một ngàn vạn lượng để trả tiền, là dư dả chứ! Bộ huyền giáp này bất quá là ba trăm vạn lượng, thậm chí bao gồm cả bình đan được vào trong đó, cũng còn dư lại không ít tiền đâu!"

Điều này, đến lượt Tôn chương quỳ ngây ngẩn cả người.

Hắn nhìn trái nhìn phải, sau đó mới cẩn thận hỏi: "Thái Tử điện hạ, ngài có phải đã nghĩ sai chỗ nào rồi hay không? Bộ huyền giáp này được tính bằng vàng, giá thành giao của ngài, cũng không phải là ba trăm vạn lượng bạc, mà là..... ba trăm vạn lượng vàng!"

"Cái gì? Người nói cái gì??"

Thái Tử quả thực không thể tin được lỗ tai của mình!

Ba trăm vạn lượng vàng!

Đó chính là ba ngàn vạn lượng bạc!

Bộ huyền giáp này tuy rằng đáng giá, nhưng thế nào thì cũng chỉ trên dưới một ngàn vạn lượng, hiện tại giá thành giao cơ hồ vượt quá gấp ba lần so với tâm lý dự kiến của hắn!

Hơn nữa, ngay cả khi không suy xét về vấn đề có đáng giá hay không, hắn cũng lấy không ra được ba ngàn vạn lượng bạc!

Thái Tử chăm chăm nhìn Tôn chương quỳ một lúc lâu, ánh mắt càng ngày càng trở nên âm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Con Giận Của Thái Tử

"Sao có thể? Dùng vàng để trả? Sao ta không biết? Các người căn bản chưa từng nói như vậy, không phải đang cố ý hớ ta đi?"

Tôn chương quỳ chỉ là võ giả bình thường có tu vi Khí Huyền Cảnh, bị cao thủ như hấn trùng như vậy, sau lưng lập tức toát ra mồ hôi lạnh.

Nếu có khả năng, Tôn chương quỳ thật sự không muốn, cũng không dám đắc tội Thái tử.

Tuy nhiên, nghĩ đến tu vi cường đại cùng với bối cảnh thần bí của vị tân chủ nhân, người đã đưa ra những chỉ dẫn trước đó, hấn lại không thể không căng da đầu, cố gắng chống lại Thái tử.

"Thái Tử điện hạ, ngài chính là dưới một người trên vạn người ở Nam Việt Quốc, Thiên Trân các chúng ta đang làm ăn buôn bán trên đất của Nam Việt Quốc, lừa ai cũng không dám lừa ngài?"

Sắc mặt Thái tử vẫn khó coi như cũ, "Vậy chuyện này là như thế nào?"

"Vừa rồi trước khi bán đấu giá, vị luyện khí sư bán huyền khí tự mình phái người qua đây, đưa ra ý muốn dùng vàng để thanh toán, cho nên, chúng ta đã đột ngột thay đổi quy tắc."

"Cái gì? Sao có thể? Ta căn bản không hề nghe thấy! Người dám lừa gạt ta?"

Thái tử mày rậm đen như mực nhíu lại ở bên nhau, sắc mặt vô cùng âm trầm.

Tôn chương quỳ vội vàng nói: "Lúc ấy, ta đã từng lặp đi lặp lại và thanh minh vài lần ở trên đài bán đấu giá, sau khi xác nhận một loạt các khách nhân khác đều đã nghe được, mới quyết định bắt đầu đấu giá. Thái Tử điện hạ, không phải ngài muốn nói với ta, ngài không thể nghe thấy?"

Hấn thật sự đứng là không hề nghe thấy!

Tuy nhiên, Tôn chương quỳ nói giống lời thề son sắt như thế, hiển nhiên không có khả năng là giả. Hơn nữa, thời điểm bán đấu giá lúc ấy, mọi người ra giá đều bảo thủ như vậy, hiển nhiên cũng không phải ngẫu nhiên, những người khác nhất định đều nghe được lời thanh minh của Tôn chương quỳ.

.... *Edit & Dịch: Emily Ton*....

Thái tử mặt trầm như nước, nhớ lại tình cảnh ngay lúc đó, trong lòng sợ hãi cả kinh!

Người hầu kia.....

Lúc ấy hấn đã cảm thấy kỳ quái, theo lý thuyết, một khi bán đấu giá bắt đầu, ngoại trừ khách nhân tham gia bán đấu giá, những người khác đều không thể tiến vào hội trường.

Người hầu kia lại xuất hiện đúng vào lúc ấy..... lúc ấy hấn không kịp nghĩ quá nhiều, nhưng hiện tại nhớ lại, đó thật sự quá không bình thường!

Còn có bình rượu kia..... người hầu một hai phải mở bình rượu ra, hơn nữa sau khi hấn ngửi thấy mùi hương rượu, trong lúc nhất thời không thể nhớ nổi, lúc ấy đã nghe những lời nói gì, đã xảy ra sự tình gì.....

Đây..... rõ ràng chính là một âm mưu!

Thái tử càng nghĩ lại chi tiết ngay lúc đó, sắc mặt càng trở nên khó coi.

Hấn không tự chủ được nắm chặt hai nắm tay, huyền khí chung quanh phảng phất cũng chịu ảnh hưởng bởi cảm xúc của hấn, rõ ràng có dao động.

Tôn chương quỳ và Bạch Nhược Kỳ đều theo bản năng lui ra phía sau vài bước, sợ hấn nổi bão tại hiện trường, bị lan đến gần.

Chỉ có Hoàng Nguyệt Ly vẫn đặt mông ngồi ở bên cạnh một trong mười ba cái rượu huyền khí, thích thú nhìn xem trò hay.

"Buồn cười!"

Thái tử rốt cuộc không nhịn được bùng nổ cơn giận của mình, một quyền nặng nề nện ở trên cây cột. Lực lượng một quyền của võ giả Ngự Huyền Cảnh có thể đạt tới mấy ngàn cân. Lập tức toàn bộ phòng đều rung chuyển do bị dư chấn từ một quyền của hấn.

Bùm bùm.....

Trên ngăn tủ cạnh tường, một loạt các bình dược lớn cũng bị chấn rơi xuống, cái chai vỡ nát, thuốc viên rơi đầy đất!

"Bạo chúa a, quá lãng phí....." Hoàng Nguyệt Ly nhỏ giọng lầu bầu.

Thái tử lạnh giọng nói: "Thiên Trân Các các người thật to gan, dám trêu đùa ta như thế!"

Tôn chương quỳ sợ hãi tới mức lập tức quỳ xuống, "Thái Tử điện hạ, thỉnh bớt giận, thảo dân không dám! Tình hình ngay lúc đó, đều được chứng kiến bởi tất cả mọi người. Bồn tiếm từ trước đến nay đều giao dịch công bằng, chưa từng làm sự tình lừa gạt khách hàng, thỉnh Thái Tử điện hạ minh giám....."Tin hot

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Bất Ngờ Thay Đổi

"Còn dám giả biện! Rõ ràng các người đã phái người cố ý xuất hiện trước lúc bắt đầu, cố ý đưa rượu cho ta, khiến ta không nghe được âm thanh nói chuyện trên đài, khiến ta ra giá cao! Vì để kiếm thêm ít tiền, không ngờ đã dùng kế sách vô si như thế, quả thực là cặn bã hạng ba! Thật sự cho rằng tính cách của ta rất tốt, có thể tùy ý để cho các người lừa gạt?"

Thái tử lạnh lùng sắc bén, uy áp trên người đã phóng thích tới cực hạn!

Tôn chương quỳ bất quá là một thương nhân, nơi nào gặp qua một trận uy áp như vậy, quần áo phía sau lưng hoàn toàn đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt, cả người đổ gục trên mặt đất.

"Chúng ta tuyệt đối không lừa gạt ngài, ngài nói đưa rượu gì đó, thảo dân thật sự không biết, không có quan hệ gì với Thiên Trân Các!"

Trên mặt Thái tử hiện lên nụ cười lạnh, "Sự tình phát sinh ở trên địa bàn Thiên Trân Các, người nói không biết? Cho rằng ta là ngốc tử hay sao?"

"Thái tử bớt giận, Thái tử bớt giận! Thảo dân thật sự oan uổng!"

Thái tử căn bản không nghe hán giải thích, lạnh lùng mở miệng.

"Bớt giận? Điều này cũng không phải không thể. Người tới, dọn bộ huyền giáp này đi cho ta, xem như Thiên Trân Các các người bồi thường cho ta! Thêm nữa, trong vòng mười ngày, lại đưa ba trăm vạn lượng vàng đến hoàng cung, chuyện này sẽ bị lãng quên, bằng không..... Hừ!"

Thủ hạ Thái tử vốn dĩ vẫn luôn thủ ở cửa, hiện tại nhận được mệnh lệnh chủ tử, lập tức vọt vào, bắt đầu dọn rương rồi đi.

Tôn chương quỳ nhanh chóng nhào lên, muốn ngăn bọn họ lại.

"Không được, các người không thể như vậy! Đây chính là huyền khí giá trị mấy trăm vạn lượng vàng! Thái Tử điện hạ, ngài không thể cường đoạt như thế! Ai da!"

Tôn chương quỳ ngăn ở cửa, nhưng bị thị vệ Thái tử dùng sức đập một chân, lập tức ngã qua một bên, không thể đứng dậy nổi.

Nhà kho loạn thành một đoàn.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Hoàng Nguyệt Ly nhìn ở một bên, liên tục lắc đầu.

Thiên Trân Các quả nhiên chỉ là thương hội nhỏ ở một tiểu quốc, đối mặt với thái độ của Thái tử như vậy, chương quỳ đã dọa thành dạng này, thật sự là quá xấu hổ.

Thiên Lăng Đại Lục có rất nhiều thương hội lớn có bối cảnh thâm hậu, bọn họ rất có đủ tự tin. Đừng nói Thái tử như vậy, ngay cả cường giả tuyệt thế cửu trọng Thánh Huyền Cảnh, cũng không dám kiêu ngạo ở những thương hội đó! Tất cả đều ngoan ngoãn làm việc dựa theo quy củ!

Nếu như ai dám minh đoạt như thế, tuyệt đối sẽ ăn không hết gói đem đi!

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, còn tưởng rằng Tôn chương quỳ có thể khiến Thái tử ngoan ngoãn trả tiền, không nghĩ tới, nàng vẫn nên tự thân xuất mã.

Nàng nhảy xuống từ trên cái rương, vỗ vỗ bụi trên quần, ho nhẹ một tiếng.

"Thái Tử điện hạ....."

Nàng mới nổi cái đầu lên, còn chưa kịp lên tiếng. Bỗng nhiên, tình hình bất ngờ thay đổi.

Bịch! Bịch! Bịch!

Vài tiếng vang lớn truyền đến, vài bóng người nặng nề ngã xuống ở trên mặt đất, giống như chó chết, không thể nhúc nhích.

Nhìn kỹ sẽ thấy, đó đều là mấy tên hộ vệ bên người Thái tử, vừa mới dọn rương ra cửa nhà kho, đã bị người đánh hôn mê ném vào trong cửa.

Những người trong nhà kho, đều kinh ngạc nhìn ra phía ngoài cửa.

Một đội thị vệ mặc hắc y lẳng lặng đứng ở cửa, xem tư thế, tựa hồ đã vây xung quanh nhà kho.

"Người..... các người....."

Thái tử theo bản năng lui lại một bước.

Hắn cũng là người trải qua việc đời, lập tức liếc mắt một cái đã nhìn ra những người này bất phàm.

Đội thị vệ này..... hơi thở trên người mỗi một tên đều không bình thường, hiển nhiên tu vi đều sâu không lường được, không chỉ có như thế, trên người bọn họ còn mang theo một loại sát khí âm lãnh cường đại.

Loại khí thế này, chỉ có những người từng gặp qua vô số máu tươi, mài giũa nhiều năm trên chiến trường, mới có thể có được!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Người Lâm Hai Việc

Ngay cả Hoàng Nguyệt Ly cũng không thể không nhướng mày.

Bởi vì, nàng đã nhận ra, tên thị vệ đi đầu, chính là thủ hạ Mặc Tử của các chủ Thiên Trân Các!

"Xem ra hắn tới kịp thời!"

Khi Hoàng Nguyệt Ly nghĩ về chủ nhân phía sau mấy tên thị vệ, khóe miệng nhẹ nhàng gợn lên, mang theo một nụ cười, nhưng chính nàng lại không phát hiện ra điểm này.

Một đội thị vệ đều rất an tĩnh đứng ở cửa, không hề có bất luận động tác gì, nhưng dù vậy, lại khiến mỗi người trong nhà kho đều cảm nhận được một con ớn lạnh tận xương.

Mặc Tử chậm rãi đi đến, đầu tiên là nhìn về phía Tôn chương quỳ té ngã trên đất.

"Đưa Tôn chương quỳ qua bên cạnh nghỉ ngơi."

Rất nhanh, Tôn chương quỳ cả người đang run rẩy đã được người đỡ lên trên ghế một bên.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn chuyển tới trên người Thái tử, giọng nói lạnh băng.

"Thái Tử điện hạ, dám nháo sự ở Thiên Trân Các chúng ta, người chính là kẻ đầu tiên!"

Mặc Tử là cao thủ tứ trọng Đan Huyền Cảnh, tu vi cao hơn Thái tử quá nhiều, hắn chỉ quét mắt liếc Thái tử một cái, Thái tử đã âm thầm có chút mềm chân, dựa vào lực ý chí cường đại, mới không rút lui khỏi hiện trường.

"Người..... người chính là tân chủ nhân của Thiên Trân Các?" Thái tử đề phòng nói.

Mặc Tử không đáp lời, chỉ lạnh lùng nhìn hắn.

Thái tử thừa nhận không chịu được cảm giác áp bách lớn như vậy, căng da đầu mở miệng nói tiếp.

"Các chủ đại nhân, ta..... cũng không muốn nháo sự ở Thiên Trân Các, thật sự là Thiên..... thật sự là Tôn chương quỳ khinh người quá đáng!" Hắn vốn định lên án Thiên Trân Các, nhưng vừa nhìn thấy khí thế nghiêm nghị trên người Mặc Tử, tức khắc không còn dũng khí tranh đấu, lập tức sửa miệng, đem tất cả tội lỗi nhắm ngay Tôn chương quỳ.

Hắn hít một hơi thật sâu, nói tiếp: "Vì muốn bán huyền khí với giá cao, Tôn chương quỳ đã sai khiến thủ hạ, đó là một người hầu đến quấy nhiễu ta ở thời điểm bán đấu giá, khiến ta bị làm, cho nên mới ra giá cao thái quá như thế! Loại sự tình này..... nếu truyền ra ngoài sẽ hủy hoại danh tiếng của Thiên

Trần Các. Không phải các ngươi nên cho ta một lời giải thích hay sao?"

Vừa rồi Thái tử ở trước mặt Tôn chương quỳ, vẫn luôn đọc đoán, cường thế bá đạo, nhưng lúc này đã hoàn toàn mềm xuống, dùng một loại miệng lưỡi thương lượng, muốn đòi lại một chút công đạo.

Mặc Tứ trả lời: "Ngươi muốn chúng ta giải thích như thế nào?"

"Đây..... nếu trình tự bán đấu giá có vấn đề, vậy kết quả đương nhiên cũng không thể giữ lời..... Bộ huyền giáp này, ách, ta sẽ mua với giá một ngàn vạn lượng bạc, chuyện này cũng xem như bỏ qua....."

Thái tử vốn dĩ muốn mượn cơ hội để phát tác, nghĩ rằng Thiên Trần Các đuối lý, ý vào thực lực và quyền thế của mình, vừa lúc có thể danh chính ngôn thuận đoạt cả bộ huyền giáp trở về.

Nhưng giờ này khắc này, hán hoàn toàn không dám nhắc lại yêu cầu vừa rồi.

Chiếm tiện nghi, tuyệt đối không còn có khả năng, Thái tử đành nghĩ nên tận dụng mọi khả năng để giảm bớt tổn thất của mình.

Nghe vậy, Mặc Tứ lạnh lùng bật cười, nói: "Thái Tử điện hạ, ngươi làm hai việc."

Thái tử ngần ra, nhìn về phía Mặc Tứ, trong lòng bỗng nhiên rung mình, tràn ngập một loại dự cảm không ổn.

Mặc Tứ nói ngay sau đó: "Chuyện thứ nhất..... mua Thiên Trần Các, là chủ nhân nhà ta, ta bắt quá chỉ là thị vệ mà thôi, Thái Tử điện hạ đừng nhận sai người!"

"Cái gì?!" Thái tử thất thanh kêu lên.

Vừa thấy tu vi và khí thế của Mặc Tứ, hoàn toàn chính là phong phạm của một phái cường giả, áp chế hán đến nỗi không dám ngẩng đầu.

Hán theo bản năng xem Mặc Tứ là chủ nhân Thiên Trần Các, nhưng..... Sự thật lại là, cao thủ siêu cấp như vậy chỉ là một người thị vệ? Vậy "Chủ nhân" trong miệng hán, sẽ là tồn tại kinh thế hãi tục như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Nàng Ta Có Thể Làm Chứng

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cho đến giờ khắc này, Thái tử mới bắt đầu chân chính cảm thấy sợ hãi.

Không ngờ bối cảnh Thiên Trần Các thật sự cường đại như thế, cường đại đến nỗi hán căn bản không thể phản kháng để tìm đường sống. Nếu đối phương muốn bóp chết hán, phỏng chừng giống như bóp chết một con kiến mà thôi.

Tuy nhiên, sao có thể có khả năng vậy chứ? Vì sao tại một tiểu quốc như Nam Việt Quốc sẽ tồn tại một thương hội cường đại như thế? Còn tổ chức hội đấu giá?

Thái tử đương nhiên không thể nào tưởng tượng được, nam nhân thần bí phía sau mặt công như thế, chỉ đơn giản vì muốn theo đuổi tiểu hồ ly mà hán yêu quý mà thôi.

Mặc Tứ tiếp tục nói một cách vô cảm: "Chuyện thứ hai..... ngươi có tư cách gì, dám nói điều kiện với Thiên Trần Các? Nói chúng ta lừa gạt? Chứng cứ đâu? Ai có thể làm chứng cho ngươi?"

"Điều này....."

Thái tử nói không nên lời, nếu đối lại là ngày thường, hán nhất định sẽ nói "Lời ta nói chính là chứng cứ"! Nhưng ở trước mặt cao thủ cường đại như vậy, hán căn bản không có can đảm kiêu ngạo như thế.

Hơn nữa, dựa theo những lời Tôn chương quỳ đã nói, chỉ sợ lúc ấy ngoại trừ hán ra, tất cả mọi người đều nghe được lời thanh minh của Tôn chương quỳ, sẽ không có người có thể làm chứng giúp hán!

Không đúng, còn có một người!

Thái tử đột nhiên quay đầu, ánh mắt nhắm ngay Bạch Nhược Kỳ đang ngồi bệt dưới đất.

"Bạch nhị tiểu thư có thể làm chứng cho ta!"

Bạch Nhược Kỳ vẫn co ro ở bên cạnh, chỉ vì muốn giảm bớt cảm giác mình đang hiện diện nơi đây, nhưng nàng ta không nghĩ tới, cho dù nàng ta nỗ lực trốn tránh như thế nào, Thái tử vẫn nghĩ tới nàng ta!

Mồ hôi lạnh lập tức trượt xuống từ trên trán nàng ta, sắc mặt trở nên xanh trắng.

Mặc Tử nói giọng lạnh băng: "Nga? Bạch nhị tiểu thư, ngươi có thể làm chứng? Ngươi có chứng cứ gì, chứng minh Thiên Trân Các chúng ta đã lừa gạt người?"

"Ta..... ta....."

Bạch Nhược Kỳ nhìn xem Thái tử, lại nhìn xem Mặc Tử, hai người đều dùng một ánh mắt sắc bén lạnh lùng, gắt gao nhìn chăm chăm nàng ta, khiến nàng ta sợ hãi, quả thực hận không thể biến mất tại chỗ!

Muốn nàng ta nói chuyện thay Thái tử, đám thị vệ hung thần ác sát này, không chừng sẽ nổi bão ngay tại chỗ. Nàng ta không chút nghi ngờ, loại thế lực lớn này căn bản là sẽ không để vào mắt một tiểu thư Hầu phủ như nàng ta, không biết sẽ làm ra sự tình gì đối nàng ta.

Nhưng nếu hiện tại không làm chứng giúp Thái tử, chờ qua khỏi cửa hôm nay, Thái tử sẽ trả thù nàng ta cùng với Vô Uy Hầu phủ!

Lúc này mới đúng là tiến thoái lưỡng nan.

Bạch Nhược Kỳ nghẹn nửa ngày không thốt nổi một câu, ánh mắt Thái tử càng ngày càng lạnh.

Mặc Tử âm trầm nói: "Thái Tử điện hạ, xem ra, vị cô nương của ngươi cũng không muốn giúp ngươi làm giả chứng cứ! Ngươi đầu tiên là bôi nhọ bản tiệm lừa gạt, ảnh hưởng tới danh dự bản tiệm, sau đó lại nháo sự trước mặt mọi người, không chỉ có ý đồ quyệt nọ, còn cướp đoạt bảo vật của bản tiệm! Chuyện như vậy, nếu xảy ra ở bất luận một thương hội nào, đều muốn nghiêm trị không tha! Hôm nay việc này..... không thể cứ tính như vậy!"

Ánh mắt Thái tử đại ra, hoàn toàn không còn khí thế.

Bạch Nhược Kỳ không nói lời nào, điều này chứng thực hẳn đã thật sự vu hãm Thiên Trân Các.

Hôm nay, hẳn không chỉ mở miệng nói lời vô nghĩa, hơn nữa thời điểm cướp đoạt bảo vật, còn bị người bắt tại trận!

Đều do hấn nhất thời đại ý, không dự đoán được bối cảnh Thiên Trân Các lại cường đại như thế!

Thái tử suy sụp cúi đầu, hơi khom người, nói với giọng điệu cung kính: "Vị đại nhân này, là..... ta có mắt không thấy Thái Sơn, mạo phạm chủ nhân nhà người..... Thỉnh bớt giận. Nếu có thể làm gì, thỉnh ngài cứ việc mở miệng, ta sẽ dốc hết toàn lực bồi thường....."

Tình thế khi đối mặt với cường giả, Thái tử hoàn toàn thừa nhận thất bại của mình.

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly cong cong.

Vở diễn này thật đúng là rất xuất sắc, hơn nữa, nàng sớm đã dự liệu cuối cùng sẽ có kết quả như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Táng Gia Bại Sản

Thái tử tranh chấp cùng với Thiên Trân Các, thật ra chưa nói tới ai đúng ai sai, chỉ có ai mạnh ai yếu.

Nếu như Thái tử cường thế, vậy lần này Thiên Trân Các đành phải thừa nhận thất bại, chẳng những bị cướp bảo vật mà còn bị làm tiền, cũng không thể có bất luận biện pháp nào.

Nhưng hiện tại tình huống ngược lại, thực lực Thiên Trân Các càng cường đại, vậy Thái tử cũng không thể tránh khỏi bị tổn thất.

Trong lòng Thái tử vô cùng nghẹn khuất, nhưng đối mặt với thế lực cường đại như thế, hấn ngoại trừ cúi đầu, không có con đường thứ hai để đi.

Với thực lực chủ nhân Thiên Trân Các, muốn tiêu diệt Nam Việt Quốc, bất quá chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì. Chưa tính hẳn bị người nhục nhã, nếu như liên lụy đến toàn bộ hoàng thất, chỉ sợ hẳn sẽ trở thành tội nhân thiên cổ của Nam Việt Quốc!

Hiện tại chỉ có thể cầu nguyện, chủ nhân Thiên Trần Các sẽ giao cao đánh khẽ, thủ đoạn không quá mức tàn nhẫn.

Mặc Tứ trầm giọng nói: "Chủ nhân nhà ta sai ta tiễn thể nhân tới Thái tử, từ khi hắn tiếp nhận Thiên Trần Các tới nay, chưa từng đụng tới người nào nháo sự, Thái tử là kẻ thứ nhất! Nếu như chuyện này cứ tính như thế, chỉ sợ sau này chúng ta không thể nào kinh doanh! Tuy nhiên, nể mặt mũi hoàng đế Nam Việt Quốc, chỉ cần Thái Tử điện hạ chịu đền tiền, cũng có thể việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hoá không."

"Vâng vâng vâng," Thái tử vội vàng không ngừng gật đầu, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, cẩn thận hỏi, "Đây là đương nhiên, đương nhiên, xin hỏi phải bồi thường bao nhiêu?"

"Một ngàn vạn lượng!"

Thái tử học ra một hơi thật dài, cảm thấy một cục đá lớn rơi xuống trong tim.

Một ngàn vạn lượng..... Tuy rằng là công phu sư tử ngoạm, nhưng vẫn nằm ở trong phạm vi hắn có thể chấp nhận.....

Nếu bạc này có thể dẹp sạch chuyện này, cũng coi như đáng giá.....

"..... Vàng!" Mặc Tứ hồ hững hồ miệng bổ sung.

"Cái gì?"

Thái tử trừng lớn mắt.

Mặc Tứ nói giọng lạnh lùng: "Một ngàn vạn lượng vàng! Trong vòng 10 ngày, đưa đến Thiên Trần Các, nếu như thiếu một vài lượng, đừng trách gia chủ ta không khách khí!"

"Một..... Một ngàn vạn lượng..... Vàng?" Giọng nói của Thái tử đã bắt đầu run rẩy!

"Các hạ, không phải ta không muốn bồi thường tổn thất cho các chủ, nhưng..... một ngàn vạn lượng vàng..... có phải hơi..... hơi quá nhiều hay không? Ta thật sự lấy không ra nhiều....."

Mặc Tứ không có biểu tình, nói: "Thái Tử điện hạ, thỉnh người đừng hiểu lầm, hiện tại người không muốn sự tình nháo lớn, người có nhiều tiền như vậy hay không, không thuộc phạm vi suy xét của chủ nhân. Hiện tại người có hai lựa chọn, tuân thủ các yêu cầu của chủ nhân, lặng lẽ tiền trả, hoặc..... chấp nhận lửa giận của chủ nhân....."

Thái tử giật mình, rùng mình một cái, không dám cãi thêm.

"Vâng vâng vâng, ta nhất định sẽ tận khả năng để làm."

Thái tử thật sự khóc không ra nước mắt.

So với tiền tài như vật ngoài thân, đương nhiên chính là tính mạng hắn, cùng với vận mệnh của Nam Việt Quốc càng thêm quan trọng gấp trăm lần, hắn không phải là người không hiểu rõ nó!

Tuy nhiên, số tiền này rút cuộc nên lấy từ nơi nào? Bản thân hắn khẳng định không có nhiều như thế. Nếu hắn muốn trả nợ này chỉ có thể sử dụng ngân lượng quốc khố, chỉ sợ phải lấy ra toàn bộ thu nhập từ thuế gần hai năm nay của Nam Việt Quốc, mới có thể lấp đầy lỗ thủng này!

Nhưng đến lúc đó, hắn phải làm thế nào giải thích với phụ hoàng, làm thế nào nói cho phụ hoàng biết, chính hắn đã chọc tới một sự tồn tại cường đại khủng bố như thế!

Nếu chuyện này truyền tới lỗ tai phụ hoàng, chỉ sợ vị trí Thái tử của hắn, sẽ bị lung lay!

Mặc Tứ nói giọng lạnh lùng: "Nếu mình bạch, vậy thỉnh Thái Tử điện hạ rời đi đi!"

Dưới chân Thái tử vẫn không thể di chuyển, hắn do dự một lát, ánh mắt lướt qua Mặc Tứ, sau đó dừng ở trên mấy cái rương gỗ đỏ sau lưng hắn.

Trong những cái rương đó, chứa bộ huyền giáp trang phục của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Chặn Ngang Một Đòn

"Bộ huyền giáp kia....."

Sau khi Thái tử trải qua đấu tranh tư tưởng kịch liệt, vẫn quyết định áp a áp ứng mở miệng.

"Huyền giáp?" Mặc Tử cười lạnh một tiếng, "Thái Tử điện hạ, người làm rồi sao? Người háo ra chuyện lớn như vậy ở Thiên Trân Các, còn trông cậy vào chủ nhân huyền giáp sẽ bán cho người? Không phải đã nghĩ quá nhiều đi!"

Bị một hạ nhân là thị vệ cười nhạo không chút lưu tình như thế, Thái tử thật sự không thể xuống đài, cũng không biết giấu mặt chỗ nào.

Hắn thật sự không cam lòng, bộ huyền giáp kia..... hắn đã nghĩ đến nó trong một thời gian dài như thế, trừ bị lâu như vậy, mắt thấy đã có nó trong tay, không ngờ một khoảnh khắc mất trí, trượt qua tay hắn.....

Nếu lúc ấy hắn không bỏ lỡ những lời thanh minh của Tôn chương quỳ, hắn chỉ cần mất hơn một ngàn vạn lượng bạc, liền có thể mua được tới tay.....

Nếu lui lại một vạn bước, trước đó hắn không mất đi lý trí, nghĩ cách muốn tận dụng lợi thế Thiên Trân Các đuối lý, mà nên ngoan ngoãn thanh toán ba trăm vạn lượng vàng, bộ huyền giáp này cũng có thể tới tay.....

Sao có thể giống như bây giờ, công nợ nần trên lưng một ngàn vạn lượng vàng, nhưng không có gì tới tay!

Tuy nhiên, trên đời này không có được hồi hận để ăn.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Ngay thời điểm Thái tử muốn từ bỏ, bỗng nhiên, từ một góc trong nhà kho, truyền đến một giọng nói của thiếu nữ.

"Vị đại ca thị vệ này, Thiên Trân Các các người..... làm như vậy quá không có đạo lý đi? Rõ ràng vừa rồi Thái Tử điện hạ đã đấu giá thành công bộ huyền giáp kia, vậy chứng tỏ rằng, kẻ ước hai bên đã được thành lập! Các người sao có thể đơn phương đổi ý, nói không bán thì không bán được? Như vậy, tương lai chúng ta sao có thể tin tưởng vào các người?"

Giọng nói thiếu nữ thanh thúy dễ nghe, tựa như hoàng anh xuất cốc.

Trên mặt Mặc Tử vẫn luôn không có biểu tình gì, hiếm khi lộ ra một vẻ ngạc nhiên.

Bởi vì, thiếu nữ đang nói chuyện không phải người khác, đúng là tiểu hô ly mà chủ nhân nhà hắn luôn tâm tâm niệm niệm, vô cùng có khả năng trở thành chủ mẫu của hắn, Bạch tam tiểu thư!

Mặc Tử như không thể tưởng tượng được, năng ngay lúc này sẽ chặn ngang một đòn, hơn nữa giống như đang đối nghịch với mình?

"Bạch tam tiểu thư, ngài đây là....."

Mặc Tử kín đáo cúi đầu, giọng điệu cũng trở nên cung kính hơn rất nhiều.

Hoàng Nguyệt Ly đi tới giữa hai người, lớn tiếng nói: "Đại ca thị vệ, vừa rồi Thái Tử điện hạ tuy rằng có hơi quá xúc động, khiến cho các người tổn thất, nhưng hắn đã nguyện ý đưa ra một ngàn vạn lượng vàng bồi thường, điều này không phải đã chứng minh thành ý của hắn hay sao? Một khi đã như vậy, các người vì sao không chịu giờ cao đánh khẽ?"

Bọn họ cũng không phải là tổ chức từ thiện, vì sao phải giờ cao đánh khẽ?

Ở Thiên Lăng Đại Lục, chính là lấy cường giả vi tôn, không có sự thương hại cho kẻ yếu đuối!

Mặc Tử hoàn toàn không chắc chắn, vị chủ mẫu tương lai rốt cuộc muốn làm gì.

Tuy nhiên, hắn nhớ kỹ phân phó của chủ nhân: *Bất luận Bạch tam tiểu thư muốn làm gì, đều phải làm theo ý kiến nàng trước, không thể vi phạm mệnh lệnh của nàng, nếu như khiến Bạch tam tiểu thư không vui.....*

Mặc Tử nghĩ đến kết cục của Mặc Thất lúc trước, không khỏi rung mình một cái.

Hắn thử thăm dò nói: "Bạch tam tiểu thư....."

Hoàng Nguyệt Ly trừng hắn một cái, lại nhìn về phía Thái tử, ý bảo hắn không cần phải rõ ràng như thế, nàng còn chưa muốn bại lộ thân phận của mình!

Mặc Tử nhanh chóng ho nhẹ một tiếng, nói: "Bạch tam tiểu thư, ngài là khách quý của Thiên Trân Các, chuyện này không liên quan tới ngài, thỉnh ngài không cần xen vào việc người khác, sớm rời khỏi đây một chút!"

Hoàng Nguyệt Ly nâng cằm lên, nói: "Chuyện này, ta không thể không quản! Chẳng lẽ Thiên Trân Các cứ không nói đạo lý như thế, bảo vật đã bán ra, còn có thể mạnh mẽ thu hồi hay sao? Hay là cảm thấy người Nam Việt Quốc chúng ta dễ khi dễ hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 143: Hoàng Nguyệt Ly Hiên Ngang Lầm Liệt

Thái tử nghe vậy, bỗng nhiên quay đầu, gắt gao nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ trắng nõn của Hoàng Nguyệt Ly, trong mắt loé lên ánh sáng phấn kích, cảm động.

"Bạch tam tiểu thư, người..... không ngờ..... người có thể nói chuyện giúp ta....."

Thái tử thật sự là vạn phần cảm động, hắn vốn dĩ đã chuẩn bị tốt tâm lý không thể lấy được huyền khí, không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly đúng ngay lúc này, đã bước lên phía trước như thế!

So sánh với hành vi không nói một lời của Bạch Nhược Kỳ vừa rồi, hành động hiện tại của Hoàng Nguyệt Ly, có vẻ hiên ngang lắm liệt cỡ nào! Không nghĩ tới, trên đời còn có nữ tử có tình có nghĩa như vậy.....

Nháy mắt trên mặt Bạch Nhược Kỳ không còn chút máu.

Nàng ta không hiểu được, vì sao Bạch Nhược Kỳ ngày thường yếu đuối giống như một con chuột, gần đây bỗng trở nên lớn mật như thế, hơn nữa ở trước mặt cao thủ khủng bố nơi đây, đều không có chút sợ hãi nào, lại còn hấp dẫn ánh mắt Thái tử!

Trong lòng Bạch Nhược Kỳ vang lên tiếng chuông cảnh báo, nhưng lại không có biện pháp gì, chỉ có thể âm thầm nguyện rửa Hoàng Nguyệt Ly ở trong lòng. Hy vọng hành vi lớn mật khiêu khích của nàng như thế, sẽ chọc giận Mặc Tứ, tốt nhất trực tiếp đem đánh chết nàng, vậy thì vạn sự đại cát!

Mặc Tứ bất đắc dĩ nhìn xem Hoàng Nguyệt Ly, thấy nàng bày ra một bộ biểu tình thấy chết không sờn, thập phần nhập diễn, hắn đành phải diễn theo nàng.

"Như vậy, theo như lời Bạch tam tiểu thư, Thiên Trân Các nên làm sao bây giờ, mới xem là công bằng đây?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Điều này..... Thái Tử điện hạ phải bồi thường tiền cho Thiên Trân Các, khẳng định là không thể thiếu. Nhưng đồng thời, hắn cũng xác thật đã đấu giá thành công huyền giáp trang phục, đây là hai việc khác nhau. Vì thế, bồi thường thuộc về bồi thường, bán đấu giá thuộc về bán đấu giá. Chỉ cần Thái Tử điện hạ có thể ngoài việc bồi thường trả đủ ba trăm vạn lượng vàng, huyền giáp vẫn nên thuộc về hắn!"

Hoàng Nguyệt Ly nâng đầu, nói một cách rất hào hứng, một bộ dáng bênh vực lẽ phải.

Mặc Tứ lại luôn cảm thấy, nàng không giống như là người có lòng tốt như thế, chẳng phải ngay cả chủ nhân nhà hắn cũng thua tại trong tay nàng hay sao?

Mặc Tứ nghĩ nghĩ, bỗng nhiên cả kinh, quay người lại, nhanh chóng nói: "Bạch tam tiểu thư nói..... cũng thật có lý. Vậy dựa theo lời người nói mà làm đi!"

Hắn quay đầu đối mặt với Thái tử, "Trong vòng 10 ngày, đưa một ngàn ba trăm vạn lượng vàng tới Thiên Trân Các, sẽ để người lấy bộ huyền giáp này đi, nhớ kỹ ngàn vạn không cần nghĩ việc chơi trò hay là kéo dài thời gian, nếu không..... lửa giận của chủ nhân nhà ta, toàn bộ Nam Việt Quốc các người đều nhận không nổi! Tiền khách!"

Mặc Tứ nói xong, vung ống tay áo.

Mấy tên thị vệ sau lưng tiến lên, nửa cường bức thỉnh Thái tử thỉnh rời đi.

Tuy rằng Thái tử thiếu người một khoản nợ lớn, nhưng nghĩ đến huyền giáp cuối cùng vẫn có thể tới tay, ít nhiều vẫn hồi được một chút tổn thất, mất mát trong lòng dường như nhỏ hơn một chút.

Lúc gần đi, còn không quên cảm kích gật đầu với Hoàng Nguyệt Ly.

Bạch Nhược Kỳ lại hung hăng trừng mắt liếc nhìn nàng một cái, sau đó mới đi theo sau lưng Thái tử rời đi.

Hoàng Nguyệt Ly cuối cùng cũng ra khỏi cửa.

....Edit & Dịch: Emily Ton....

Mặc Tứ để lại mấy tên thị vệ, giúp Tôn chương quầy duy trì trật tự, chính mình lại tự mình đi theo phía sau Hoàng Nguyệt Ly cách đó không xa.

Hoàng Nguyệt Ly đi đến chỗ rẽ, xa xa nhìn bóng dáng Thái tử rời đi.

Hắn và Bạch Nhược Kỳ, không đợi đến đi ra khỏi đại môn Thiên Trân Các, đã bắt đầu cãi nhau. Sắc mặt Bạch Nhược Kỳ tái nhợt thối lui qua một bên,

trong khi đó về mặt Thái tử tràn đầy phần nộ nghênh ngang rời đi!

"Tắc tắc, có vẻ như tình cảm của đôi này không có gì đặc biệt, chút sự tình này đã sụp đổ. Những người trẻ tuổi ngày nay....." Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu.

Mặc Tử âm thầm ngượng ngịu nhìn nàng, thì thầm "Bạch tam tiểu thư...."

Hoàng Nguyệt Ly giống như vừa nhìn thấy hắn, ngạc nhiên nói: "Mặc Tử, ngươi đi theo ta làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Bị Bán, Còn Vợ Giúp Đem Tiền

Mặc Tử cụp mi rũ mắt, thái độ vô cùng cung kính đối nàng. Thái độ quả thực gần giống như đối chủ nhân của hắn.

"Bạch tam tiểu thư, vừa rồi..... ngài vì sao....."

"Muốn hỏi ta vì sao nói chuyện giúp Thái tử?" Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày.

"Ách, vâng, thuộc hạ ngu muội, thỉnh Tam tiểu thư chỉ giáo."

"Ngốc nghếch! Ngốc về đến nhà!" Hoàng Nguyệt Ly không chút khách khí, xem thường hắn sâu sắc.

"Hôm nay, bộ huyền giáp này có thể bán ra với giá trên trời ba trăm vạn lượng vàng, là bởi vì sự ngu xuẩn của Thái tử. Nếu không, đổi thành trường hợp khác, làm thế nào cũng không có khả năng bán ra nhiều tiền như thế! Ngươi giữ đồ trả lại cho ta, không muốn bán cho Thái tử? Ngươi bảo ta đi nơi nào tìm được kẻ coi tiền như rác như thế?"

Mặc Tử bưng tỉnh nói: "Thì ra là thế....."

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly gọi lên một độ cong, nói tiếp: "Hơn nữa, lúc này nói giúp Thái tử một câu, hắn sẽ cảm kích ta cỡ nào? Ngươi mới vừa rồi không thấy được hắn cảm động tới nỗi phát khóc hay sao? Loại sự tình rẻ mạt một hòn đá trúng mấy con chim, ta vì sao không làm?"

Khéo miệng Mặc Tử co giật, trong lòng bỗng nhiên có sự thông cảm đối Thái tử.

Những gì được gọi là bị bán còn giúp người khác kiếm tiền? Đã được thể hiện một cách hoàn mỹ ở trên người Thái tử.....

Hoàng Nguyệt Ly nói xong, liếc mắt ngoảnh nhìn một cái, "Đã hiểu?"

"Đã hiểu!"

"Còn có vấn đề gì?"

"Không còn vấn đề!"

"Một khi đã như vậy, ngươi còn đi theo ta làm gì? Có thể đi làm việc của ngươi." Hoàng Nguyệt Ly phát tay.

Mặc Tử cúi đầu khom người, "Thuộc hạ phụng mệnh lệnh chủ nhân, bảo hộ an toàn cho ngài, không thể rời đi."

Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói: "Bảo hộ an toàn cho ta? Ta nghĩ, hắn là sợ ta chạy, phải ngươi tới giám thị ta đi?"

Trên trán Mặc Tử nhỏ giọt vài giọt mồ hôi lạnh, "Bạch tam tiểu thư, ngài hiểu lầm....."

"Ta không hiểu lầm, nhưng..... ta muốn tìm nơi thay quần áo, ngươi xác định muốn đi theo ta sao? Vạn nhất nhìn thấy cái gì không nên nhìn, không cần ta ra tay, các chủ đại nhân nhà ngươi cũng sẽ chém ngươi thành tám đoạn nga?"

"A? Cái..... Cái gì?"

Mặc Tử là một vương bài thị vệ, luôn luôn bình tĩnh trầm mặc, rất giỏi trong việc dự đoán tâm tư chủ nhân, hôm nay hắn phát hiện ra chỉ số thông minh của mình thật sự rất thấp. Trước mặt chủ mẫu tương lai, vẫn luôn biểu hiện giống như một kẻ ngu ngốc, hoàn toàn không theo kịp suy nghĩ của nàng.

Thờ gian qua một chén trà nhỏ, Mặc Tử rốt cuộc phát hiện, Hoàng Nguyệt Ly lần này thật sự không phải đang chơi với hắn.

Hoàng Nguyệt Ly tìm kiếm một căn phòng không có ai, từ trong không gian Thiên Hoàng Quyết lấy ra một bộ quần áo cùng với thuốc màu, nhanh chóng giả dạng.

Rất nhanh, nàng lại trở thành bộ dáng thiếu niên gầy yếu bán huyền khí tới Thiên Trân Các, chuẩn bị đi tìm Tôn chương quầy lĩnh ngân lượng đoạt được từ hội bán đấu giá.

Xét thấy Tôn chương quầy còn chưa biết thân phận thật sự của nàng, nàng cũng không có ý bại lộ mình chính là đại sư luyện khí trong truyền thuyết kia, cho nên, dịch dung vẫn thực sự rất cần thiết.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nhà kho.

Tôn chương quầy đã ăn mấy viên đan dược và uống trà nóng, bình tĩnh lại, sau đó tiếp tục an bài những ở khách quý khác đã đấu giá thành công bảo vật tới nhận hàng.

"Tôn chương quầy!" Hoàng Nguyệt Ly trực tiếp đẩy cửa vào.

Tôn chương quầy đang tiếp đãi công chúa Từ Nguyệt của quốc gia láng giềng lớn nhất, Nam Sở Quốc.

Nàng đã đấu giá được một huyền khí hạ phẩm cấp 3 Cửu Tiết Tiên. Sau khi nhận xong hàng, đang lãnh giáo Tôn chương quầy những việc cần chú ý trong việc bảo dưỡng huyền khí.

Nghe thấy giọng nói, công chúa Từ Nguyệt quay đầu nhìn lại, phát hiện một thiếu niên có không mạo không đáng chú ý đang đi vào cửa. Làn da ngăm đen, ăn mặc xám xịt, lập tức nhăn mày lại, trách mắng: "Người gì vậy? Sao không hiểu lễ nghĩa như thế? Không thấy được bản công chúa đang nói chuyện cùng với Tôn chương quầy sao? Thậm chí vào cửa cũng không gõ, tự mình vào như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Khách Quý Chân Chính

Hoàng Nguyệt Ly khoanh hai tay trước ngực, dựa nghiêng ở cạnh cửa, không nói gì.

Tôn chương quầy cũng nhíu mày nói: "Ta đang tiếp đãi khách quý, có sự tình gì, đợi chút nữa lại nói."

Đợi trong chốc lát, không nghe thấy tiếng bước chân người rời đi ra ngoài, Tôn chương quầy không kiên nhẫn quay đầu, "Chuyện gì vậy? Nhanh chóng ra....."

Khi nhìn thấy thân ảnh đứng ở cửa, Tôn chương quầy đang nói đột nhiên im bất, trên mặt lộ ra thần sắc thập phần kinh ngạc.

"Tôn chương quầy, xảy ra chuyện gì?" Từ Nguyệt công chúa thấy sắc mặt hắn không đúng, kỳ quái hỏi.

Tôn chương quầy không rảnh lo trả lời vấn đề của nàng ta, lập tức đứng lên, đi ra ngoài đón.

"Hoàng công tử, thì ra..... thì ra là ngài đã tới! Thật sự là khách hiếm khi đến! Mau mời vào, mời vào! Thịnh ngồi bên này!" Hắn quay đầu lại kêu lên: "Người tới, mau thượng trà cho Hoàng công tử! Còn thất thần làm gì? Nhanh lên nhanh lên, thượng trà ngay hôm mới tới, Long Tâm trà!"

Tôn chương quầy không ngừng vội vàng đón tiếp người vào, cung cung kính kính thượng trà cho Hoàng Nguyệt Ly, hai tay bưng qua.

"Hoàng công tử, Long Tâm trà này chính là đặc sản của Nam Việt Quốc chúng ta, rất có danh tiếng ở trong toàn bộ Nam Thiên Vực, một lạng có thể được bán một trăm lượng bạc. Đây là trà mới năm nay, hương vị càng tốt hơn, mời ngài nếm thử!"

Từ Nguyệt công chúa ngồi ở một bên, trừng lớn mắt, cả kinh không khép miệng được.

Nàng thân là công chúa một quốc gia, Tôn chương quầy đối nàng tất nhiên cũng rất khách khí, nhưng còn xa mới đến nồng nổi khom lưng uốn gối như vậy.

Thiếu niên này rốt cuộc có địa vị gì? Vì sao Tôn chương quầy đối hắn cung kính như thế? Chẳng lẽ cũng là hoàng tử một quốc gia sao? Nhưng nhìn bộ dáng quần áo của hắn, cũng quá bình thường đi?

Hoàng Nguyệt Ly thờ ơ liếc mắt ngó Tôn chương quầy một cái, cũng không tiếp nhận ly trà, mà chỉ nói: "Tôn chương quầy, bán đấu giá đã kết thúc, ta thay mặt gia sư tới đây. Đối với mục đích của ta, chắc ngươi đã biết, phiền toái để những người không liên quan tránh qua một chút."

"VẬY..... còn thỉnh Hoàng công tử dời bước đến trong mật thất để cùng nhau trao đổi."

"Có thể." Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu.

"Ngươi..... ngươi nói ai là người không liên quan?"

Từ Nguyệt công chúa bị bỏ qua hoàn toàn, lại còn bị thiếu niên có dung mạo không xuất sắc quy vào hàng ngũ "người không liên quan", lập tức trở nên không vui.

Tôn chương quỳ nhanh chóng nhận lỗi nói: "Còn thỉnh công chúa ở chỗ này chờ thêm một lát, tại hạ có chút chuyện quan trọng cần phải xử lý."

Hắn cũng bất chấp Từ Nguyệt công chúa xanh mặt nhiều lời, lập tức ân cần dẫn Hoàng Nguyệt Ly đi về phía mật thất.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*....

Từ Nguyệt công chúa không nghĩ tới, mình đường đường là một vị công chúa, nhưng không được coi trọng bằng một thiếu niên bình thường, còn bị Tôn chương quỳ trực tiếp gạt qua một bên.

Nàng nổi giận sôi máu, đập mạnh chén trà ở trên bàn.

"Choang" một tiếng, khiến nha hoàn chăm trà cho nàng ta hoảng sợ.

"Công chúa điện hạ, thỉnh ngài bớt giận....."

"Ta hỏi ngươi," Từ Nguyệt công chúa gọi nha hoàn lại, "Công tử vừa rồi đi vào kia, ngươi quen biết hắn sao?"

"Nô tỳ không quen biết, nhưng, từng gặp qua một lần." Nha hoàn khom người đáp.

"Nga? Hắn là người nào?"

"Hồi công chúa điện hạ, nghe nói Hoàng công tử cũng là một vị luyện khí sư, hôm nay những huyền khí cấp 3 đã được bán đấu giá, chính là do sư phụ Hoàng công tử luyện chế. Lần trước hắn tới thay sư phó hắn đề gởi bán Huyền Khí, rất nhiều người đều đã gặp qua."

Từ Nguyệt công chúa lấp bắp kinh hãi, "Cái gì? Hắn chính là đệ tử vị đại sư kia?"

Khó trách thái độ của Tôn chương quỳ đối hắn lại cung kính như thế!

Nàng ta không thể không âm thầm cảm thấy may mắn, mình vừa rồi không phát sinh xung đột ngay trước mặt Hoàng công tử.

Bởi vì lần này nàng ta tiến đến, không chỉ tham gia hội bán đấu giá, còn muốn tạo quan hệ với vị đại sư luyện khí kia, thỉnh hắn chế tạo một kiện huyền khí cho riêng nàng ta. Nếu như đắc tội với đệ tử đại sư, vậy sự tình có thể sẽ khó khăn hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Dược Liệu Quý Hiếm

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly đi theo Tôn chương quỳ vào mật thất, lập tức đi thẳng vào vấn đề.

"Tôn chương quỳ, ta phụng mệnh sư phụ, qua đây lấy ngân lượng, hội đấu giá lần này rất thành công, có thể bán ra nhiều tiền như thế, thật sự vất vả ngươi!"

Tôn chương quỳ đầy mặt tươi cười, khiêm tốn nói: "Không dám nhận, không dám nhận! Là huyền khí đại sư đủ cực phẩm, mới có thể hấp dẫn nhiều người mua như thế. Thiên Trân Các chúng ta chỉ là xe chỉ luồn kim mà thôi."

Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu, "Lần trước thời điểm khi ta tới, đã đưa cho ngươi một tờ đơn dược, nhờ ngươi hỗ trợ tìm các loại thảo dược trên tờ đơn, không biết đã được thu thập đầy đủ chưa?"

Tôn chương quỳ trầm ngâm nói: "Ngài muốn tìm những thảo dược đó, đại bộ phận đều tương đối phổ biến, trong tiệm chúng ta đều có trữ hàng, có vài loại thảo dược cấp 3, cấp 4, tương đối khó mua, nhưng chúng ta cũng đã thu thập được từ các nước xung quanh, chỉ có một....."

"Nga?"

"Trên đơn có một loại dược liệu Hòa Vân Châu, nó cũng không thực sự là thảo dược, mà là một loại khoáng thạch kết tinh thuộc tính hỏa, có thể dùng làm thuốc, cực kỳ hiếm có. Nó không chỉ rất hữu dụng khi luyện đan, ngay cả khi luyện khí cũng đều có tác dụng rất lớn, là một loại tài liệu cấp 6."

Tôn chương quỳ lên liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, cẩn thận nói: "Hoàng công tử, tài liệu cấp 6 ở trong nước nhỏ như chúng ta, căn bản không có biện pháp nào có thể mua được, ta đã đều phái người qua mười mấy nước xung quanh tìm khắp, cũng không nơi nào bán nó..... thật sự rất xin lỗi....."

Hắn thực sự lo lắng vị Hoàng công tử sẽ hiểu lầm bọn họ không làm tận lực.

Nhưng trên mặt Hoàng Nguyệt Ly vẫn bình tĩnh như cũ.

Nàng sớm đã đoán được kết quả sẽ là dạng này.

Tài liệu cấp 6, chỉ có thể mua được ở mấy nước lớn tại trung tâm Nam Thiên Vực, ở những loại tiểu quốc nơi biên cảnh Nam Việt Quốc, tỷ lệ xuất hiện có thể nói là cực kỳ nhỏ bé, tìm không thấy, cũng là chuyện bình thường.

Tuy nhiên, hiện tại nàng thật sự cần có Hòa Vân Châu, bởi vì trong quá trình nàng tẩy kinh phạt tủy, thay đổi thể chất, đây là một thuốc dẫn máu chốt nhất. Nếu thiếu nó, kinh mạch của nàng không thể nào nối liền, nàng sẽ vẫn là một phế vật không cách nào tu luyện như cũ!

Nàng đã chịu đủ thời gian không thể tu luyện!

Tuy rằng giống như bây giờ, không ai có thể khi dễ đến trên đầu nàng, nhưng ở thời khắc mấu chốt, quanh co lòng vòng tốn nhiều sức lực, sao có thể sáng khoái bằng trực tiếp động thủ?

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy có chút ngột ngạt, không tự chủ được nhíu mày lại.

Tôn chương quỳ vẫn luôn ở bên cạnh xem mặt đoán ý, nhìn thấy sắc mặt nàng không tốt, còn tưởng rằng nàng sẽ tức giận, vội vàng nói: "Hoàng công tử, thỉnh ngài đừng nóng giận, chúng ta nhất định sẽ tiếp tục dốc hết toàn lực tìm kiếm giúp ngài, mấy ngày hôm trước đã phái người đi Vân Không Thành, nơi đó hẳn là sẽ có....."

Hoàng Nguyệt Ly nhíu mày nói: "Đối với võ giả bình thường, muốn qua lại từ Nam Việt Quốc đến Vân Không Thành, cũng phải mất hai tháng, toàn bộ rau hoa đều đã nguội lạnh, không có biện pháp nào mau hơn một chút hay sao? Những vùng phụ cận, thật sự không có nhà nào cất chứa Hòa Vân Cầu hay sao?"

"Điều này..... có thì có....." Tôn chương quỳ suy nghĩ trong chốc lát, bỗng nhiên mắt sáng ngời, "Đúng rồi, sao ta vừa rồi lại không nghĩ tới?"

"Xảy ra chuyện gì?"

Tôn chương quỳ nói: "Hoàng công tử, thật là một sự trùng hợp ngẫu nhiên, trong bảo khố hoàng gia Nam Việt Quốc chúng ta, có cất chứa Hòa Vân Cầu, tài liệu cấp 6, đây chính là bảo vật trấn quốc! Người thường đương nhiên sẽ không thể nhìn thấy nó, nhưng sư phụ ngài là đại sư luyện khí, nếu tự mình tới đàm phán với hoàng thượng, hoàng thượng khẳng định sẽ không bỏ mặc."

Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ cằm, "Như vậy..... nếu đã biết nơi nào có, vậy là tốt rồi."

Nàng vốn dĩ cảm thấy gỗ một khoản lớn từ Thái là đã đủ, có thể buông tha hoàng thất Nam Việt.

Nào biết được, cố tình lại trùng hợp như thế.....

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Vừa Có Tài Vừa Có Đức

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trong lòng Hoàng Nguyệt Ly có hơi so đo, nhưng không hiện ra ngoài.

Nàng nhàn nhạt phản phò: "Một khi đã như vậy, hãy dọn hết những dược liệu đã mua được lên xe ngựa ngoài cửa cho ta, lần này ta sẽ mang chúng đi cùng. Đối với ngân lượng còn dư, hãy nhập vào trong thẻ đen Minh Ngọc Tiền Trang của ta là được."

Nghe xong lời này, trên mặt Tôn chương quỳ hiện lên vẻ khó xử.

"Điều này..... Hoàng công tử, có chuyện..... muốn thỉnh ngài thứ lỗi....."

"Xảy ra chuyện gì?"

Tôn chương quỳ do dự nói: "Là như thế này, huyền khí lần này của ngài đều đã được bán ra với giá rất cao, đa số người mua cũng đã giao tiền nhận hàng, nhưng bộ huyền giáp trang phục....."

Hoàng Nguyệt Ly đã biết hẳn muốn nói gì, tuy nhiên nàng vẫn giả bộ không biết gì, mặt kiên nhẫn nói: "Huyền giáp trang phục có gì không đúng hay sao? Vừa rồi ở trên hội đấu giá ta đều đã thấy, Thái tử Nam Việt Quốc đã ra giá ba trăm vạn lượng vàng để mua được nó, giá này quả thực không tồi, chắc chắn gia sư sẽ rất vừa lòng."

"Ách, vâng vâng vâng, giá bán ra rất tốt, chỉ là....." Tôn chương quỳ xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, "Thái Tử điện hạ có chút vấn đề về dòng tiền của mình, cho nên....."

"Hắn muốn quyệt nợ? Chẳng lẽ Thiên Trân Các các người không có biện pháp nào sao? Nếu như Thiên Trân Các ngay cả người quyệt nợ cũng quản không nổi, ta đây lần sau sẽ không hợp tác cùng với các người nữa!"

Tôn chương quỳ vội vàng nói: "Không đúng không đúng, nợ này chúng ta nhất định sẽ thu hồi, nhưng cần qua mấy ngày sau mới có thể thực hiện."

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới miễn cưỡng gật gật đầu, "Vây được rồi, mười ngày sau ta sẽ quay lại lần nữa, hy vọng các người đừng khiến ta thất vọng."

Tôn chương quỳ liên tục gật đầu, đồng thời trong lòng cảm thấy thập phần may mắn.

May mắn bởi cảnh chủ nhân mới rất cường đại, có thể khiến Thái tử sợ tới mức tè ra quần, nếu không hôm nay thật đúng là không thể xong việc.

Đắc tội một vị luyện khí sư cấp 5 của đại tông môn, đó không phải là một chuyện đùa.

Hoàng Nguyệt Ly kiểm tra qua thảo dược, vừa lòng gật gật đầu.

Dược liệu của Thiên Trân Các, đều là thượng đẳng trong thượng đẳng, bất luận là năm hay độ tươi mới, đều rất hoàn mỹ, khẳng định có thể phát huy được hiệu đến mức tận cùng.

"Đúng rồi, còn có một việc ——"

Hoàng Nguyệt Ly một khi mở miệng, lập tức khiến Tôn chương quỳ giật mình.

"Hoàng công tử, ngài còn có gì phân phó?"

"Khi ta tới đây, sư phụ có nói với ta, bảo ta trước khi giao bộ huyền giáp trang phục cho người mua, phải cẩn thận kiểm tra một chút, nhìn xem có vấn đề gì xảy ra hay không. Rốt cuộc giá cao như thế, vạn nhất xảy ra vấn đề gì về chất lượng, có thể sẽ làm hoen ố tên tuổi gia sư!"

Tôn chương quỳ sùng sốt, ngay sau đó vui mừng, "Vây thì thật tốt quá! Cầu mà không được! Huyền giáp hiện tại đang được đặt ở nhà kho cách vách, Hoàng công tử xin đi theo ta!"

Tôn chương quỳ thực sự cảm động trong lòng.

Thông thường, tất cả các luyện khí sư, cho dù chỉ có cấp 1, tính cách cũng thường rất cao ngạo quái đản.

Sau khi đưa huyền khí đến thương hội, nếu xảy ra bất luận vấn đề gì, nhân gia đều sẽ không chịu trách nhiệm.

Không nghĩ tới, vị đại sư cấp 5 này còn phái đồ đệ tới để kiểm tra chất lượng, luyện khí sư có trách nhiệm như thế, hiện tại thật sự rất hiếm thấy!

Hơn nữa, vừa rồi hắn kéo dài thời hạn trả tiền, thường thì luyện khí sư đều sẽ không đồng ý, nhưng vị Hoàng công tử lại không hề có chút so đo nào cả.

Đôi thầy trò này thật sự là người tốt, vừa có đức lại vừa có tài!

Hắn nào biết, Hoàng Nguyệt Ly đi theo phía sau lưng hắn, khoe miệng hơi hơi lên, cười cực kỳ phúc hắc.

Tới nhà kho, Hoàng Nguyệt Ly tỏ vẻ không muốn bị người quấy rầy trong khi luyện khí, đuổi Tôn chương quỳ ra ngoài.

Đây là quy củ của nghề luyện khí, Tôn chương quỳ cũng không để bụng.

Sau khoảng nửa canh giờ (1h), Hoàng Nguyệt Ly mới đi ra từ nhà kho.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 148: Bảo Khố Hoàng Gia

"Tôn chương quấy, trên huyền giáp quả nhiên có một chút tí vết nhỏ, ta đã tu chỉnh nó. Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi nói.

Tôn chương quấy cảm động nói: "Hoàng công tử, thật sự vất vả ngài. Thời điểm Thái tử nhận được huyền giáp, chắc sẽ rất *kinh hi* (vui mừng)."

Hoàng Nguyệt Ly cao thâm khó đoán hơi mỉm cười.

Kinh hi? Đương nhiên sẽ thực sự "Kinh"! Hơn nữa sẽ thực sự "Hi". (*Kinh trong kinh hãi; Hi: vui, mừng*)

Chỉ là, người vui, đại khái sẽ là đối thủ của Thái tử đi.....

Bất quá, Thái tử nên cảm thấy vinh hạnh mới đúng.

Bởi vì loại thủ pháp này không cần tới lò luyện khí, có thể trực tiếp thay đổi văn trận trên huyền khí, là kỹ xảo cao cấp chỉ có luyện khí sư cấp 7 trở lên mới có thể nắm giữ.

Để được sử dụng bộ huyền giáp như thế, hẳn vẫn là người có lời!

Nàng nhìn nhìn sắc trời, nói: "Trời không còn sớm nữa, ta đi trước, mười ngày sau, ta sẽ quay lại để lấy ba trăm vạn lượng vàng còn lại."

Tôn chương quấy vội nói: "Thỉnh ngài qua phòng dành cho khách quý ngồi chờ một chút, ta đi chuẩn bị xe ngựa, đưa ngài trở về."

"Không cần, ta còn chuẩn bị đi dạo trên phố!"

Hoàng Nguyệt Ly cự tuyệt ý tốt của Tôn chương quấy, tìm một nơi không người, dùng nhẫn Thiên Hoàng Quyết cắt hết tất cả mây bao được liệu.

Sau đó, nàng dính thêm hai cái ria mép ở trên mặt, đi lẫn vào trong đám người, rời khỏi Thiên Trần Các.

Lúc đi ra tới cửa, nàng quay đầu lại nhìn nhìn, phát hiện Mặc Tứ vẫn không hề phát giác ra, vẫn đang theo dõi ở bên trong cửa viện.

Hoàng Nguyệt Ly hiếm khi có chút đồng tình với hắn. Nếu như các chủ đại nhân phát hiện ra nàng đã chạy mất dạng, nói không chừng Mặc Tứ sẽ phải bị mắng, làm thuộc hạ quả thật không hề dễ dàng!

Tuy nhiên, nàng không muốn nghe lời nam nhân kia nói, hay chờ hắn tới đón, nàng không phải là thú cưng hắn dưỡng! Đương nhiên muốn nhanh chóng chuồn mất dạng!

Sự tình tại hội đấu giá đã hạ màn, cho dù chưa thu được một khoản ngân lượng cuối cùng, nhưng Hoàng Nguyệt Ly có một ngàn lý do để tin tưởng, với thực lực cường đại của các chủ Thiên Trần Các, muốn thu được tiền bất quá chỉ là vấn đề thời gian.

Mấy ngày kế tiếp, nàng đều đang cân nhắc, làm thế nào để lấy được Họa Vân Cầu tới tay.

Thực hiển nhiên, trực tiếp thương lượng với hoàng đế, đó là điều không có khả năng.

Rốt cuộc, sự phụ đại tông môn trong truyền thuyết của nàng, là do chính nàng hư cấu mà thành, căn bản không thể biến ra người như thế. Bản thân nàng chính là phế vật nổi tiếng, hoàng đế sẽ đáp ứng yêu cầu của nàng mới lạ!

Càng quan trọng hơn là, Họa Vân Cầu chính là tài liệu cấp 6, lại là một loại tài liệu cấp 6 quý nhất, nóng nhất.

Ngay cả khi hoàng đế thật sự nguyện ý giao dịch cùng nàng, muốn đổi Họa Vân Cầu, ít nhất cũng phải lấy ra được huyền khí hạ phẩm cấp 5 mới được.

Với thực lực hiện tại của nàng, đương nhiên không có khả năng làm được.

Cho nên, hiện tại chỉ còn lại một biện pháp, đó chính là —— trộm!

Bất quá, muốn trộm cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy.

Bảo khố hoàng gia, là nơi tàng trữ bảo vật của hoàng thất Nam Việt Quốc, khẳng định có khá nhiều cao thủ trông coi, hơn nữa nhất định các cơ quan cũng rất mạnh.

Đối Hoàng Nguyệt Ly mà nói, cơ quan gì đó, tự nhiên không đáng nhắc tới, chúng đều chỉ là chút vật nhỏ.

Tuy nhiên, hộ vệ bảo khổ hoàng gia thì tương đối khó xử lý.

Gần đây nàng nghe được tin tức, Nam Việt Quốc có hai vị cao thủ tứ trọng Đan Huyền Cảnh, là thực lực mạnh nhất trong nước.

Một vị hàng năm đều đóng tại hoàng cung Nam Việt Quốc, một vị khác, luôn phụ trách thủ vệ bảo khổ hoàng gia.

Thêm vào đó, còn có một đội quân Kim Vũ Vệ luôn đóng giữ nơi bảo khổ hoàng gia, tất cả đều là cao thủ Ngự Huyền Cảnh trở lên, ba vị thống lĩnh đều là Linh Huyền Cảnh.

Với thể chất phế vật hiện tại của nàng, đối kháng chính diện tuyệt đối là sự tình không có khả năng.

Cũng may, nàng còn có một biện pháp khác.....

Trong bảy ngày liên tục, ban ngày Hoàng Nguyệt Ly tự nhốt mình tại trong phòng luyện khí nơi biệt viện, buổi tối thì trộm lên vào những hẻm núi xung quanh bảo khổ hoàng gia tra xét.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Đêm, Trăng Cao Gió Lớn

Bảy ngày sau.

Một đêm trăng cao gió lớn.

Hoàng Nguyệt Ly khom lưng như một con mèo, nửa nằm ghé vào bên cạnh một sườn núi nhỏ, tập trung tinh thần quan sát.

Cho đến khi hộ vệ tuần tra những vùng xung quanh bảo khổ rời đi, nàng mới hiện ra thân hình.

Căn cứ vào quan sát từ mấy ngày tới nay của nàng, giữa đêm khuya các hộ vệ sẽ thay ca vào giờ Tý. Trong quá trình này, khu vực này có khoảng nửa canh giờ (1h) sẽ không có hộ vệ đi qua, vừa lúc nàng có thể có cơ hội xuống tay.

Toàn bộ bảo khổ bị bao phủ một trận pháp bảo hộ.

Nhưng điều này không thể tạo thành bất luận trở ngại nào đối Hoàng Nguyệt Ly, nàng vui mừng tự nhiên bước đi vào phạm vi trận pháp, lặng yên không một tiếng động, không hề kích hoạt bất luận cơ quan nào.

Cửa chính bảo khổ có cao thủ Linh Huyền Cảnh trông coi, tất nhiên không thể đi.

Vị trí mà Hoàng Nguyệt Ly chọn chính là một lỗ thông gió, nơi này chỉ có hai tên Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 3 thủ vệ.

"Cái gì....."

Thủ vệ nhìn thấy cách đó không xa dường như có vật gì đó hơi lóe lên một chút, vừa mới mở miệng, đã cảm thấy trên cổ lạnh lẽo một trận, toàn thân không thể động đậy, hai mắt dùng sức trừng lớn nhìn về phía trước, thẳng tắp ngã xuống.

Một thủ vệ khác bỗng nhiên quay đầu lại, còn chưa kịp phản ứng, đã bị chủy thủ cắt đứt cổ họng.

Hoàng Nguyệt Ly xoa xoa vết máu của chủy thủ ở trên quần áo thủ vệ, lầm bầm tự nói: "Bất cần! Quả nhiên, không có huyền lực, ngay cả tốc độ đều chậm đi rất nhiều, thiếu chút nữa đã bị người phát hiện....."

Từ ống tay áo nàng móc ra một cái Phi Trảo (giống như cái móng vuốt), ném ở trên tường, sau đó mượn lực đẩy lên, xoay người một cái, lập tức bò lên trên tường vậy, chui vào lỗ thông gió cao năm mét cách từ mặt đất.

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng dừng ở trên mặt đất phía trong bảo khổ, nhìn trái phải xung quanh một chút.

Phòng lầu một, đều là một loạt vàng bạc tài bảo các loại, châu báu tranh chữ, dạ minh châu long nhãn lớn nhỏ đều được đựng trong những chiếc đấu, quả thực sáng chói khiến người mù mắt.

"Xem ra, Nam Việt Quốc tuy nhỏ, nhưng vẫn có rất tiền sao! Thái tử lấy ra một ngàn ba trăm vạn lượng vàng, chắc hẳn không thành vấn đề! Điều này, không sợ hấn sẽ quỵ nọ!"

Đối với những vật trước mắt, đều không có tác dụng gì đối Hoàng Nguyệt Ly, mang theo chúng còn bất tiện, vì thế nàng lười nhìn thêm, lập tức chạy lên lầu.

Trong phòng lầu hai, tất cả đều là ma hạch của ma thú, đủ các loại thuộc tính, đủ mọi màu sắc, được cất chứa tràn đầy gian phòng thật lớn.

Lần này, Hoàng Nguyệt Ly nhìn lâu hơn một chút.

Ma hạch là do ma thú hấp thu huyền lực của trời và đất, ngưng kết thành tinh hạch ở trong cơ thể. Nó được sử dụng rất rộng rãi, không những có thể hấp thu huyền lực của ma hạch để tu luyện, đối với luyện khí sư mà nói, ma hạch có thể cung cấp năng lượng cho những huyền khí có thuộc tính khác nhau.

Nam Việt Quốc nằm ở cực Nam của Thiên Lăng Đại Lục. Hơn nữa, ở hướng nam, chính là rừng rậm Âm Nguyệt.

Rừng rậm Âm Nguyệt có đủ các loại ma thú với cấp bậc khác nhau sinh sống, vì thế những quốc gia lân cận Nam Việt Quốc, thường xuyên có rất nhiều lính đánh thuê lui tới, dựa vào săn giết ma thú, thu hoạch ma hạch để kiếm tiền.

Bởi vậy, trong bảo khố Nam Việt Quốc, số lượng ma hạch dự trữ thậm chí vượt xa xa cả mấy đại quốc trong Nam Thiên Vực.

Tuy nhiên, phẩm cấp của tất cả những ma hạch đó đều tương đối thấp, phần lớn đều là cấp 1, cấp 2, cấp 3 đều rất ít, cấp 4 cũng chỉ có hơn mười viên.

Hoàng Nguyệt Ly thuận tay thu mấy viên ma hạch cấp 4, sau đó lại chạy lên lầu.

Lầu ba chủ yếu là tài liệu cấp thấp, lầu bốn còn lại là các loại huyền khí.

Những thứ đó nàng cũng chưa có cảm giác hứng thú, không xem nhiều, lập tức đi lên lầu năm.

Lầu năm chính là nơi lưu trữ bảo vật trân quý nhất Nam Việt Quốc, mỗi một kiện trân bảo đều có giá trị liên thành. Vì thế, cửa được bao phủ đủ loại cơ quan và trận pháp, chỉ cần có người tới gần, lập tức sẽ kích hoạt cơ quan trí mạng, giết chết không cần luận tội!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Hoả Vân Châu Tới Tay

Đối Hoàng Nguyệt Ly mà nói, đây ngược lại là giải đúng chỗ ngứa.

Bởi vì địa phương có nhiều cơ quan, thủ vệ sẽ trở nên rất ít, mà cơ quan thì lại không ngăn được bước chân nàng!

Cửa tầng năm Tầng Bảo Các, một thống lĩnh Linh Huyền Cảnh tự mình mang theo một đội thị vệ tuần tra, mỗi một tên thị vệ, đều có tu vi Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 trở lên!

Thực lực như vậy, ngay cả khi Hoàng Nguyệt Ly phải đối phó với một tên đều tương đương khó khăn.

Nhưng nàng cũng không sốt ruột, kiên nhẫn ẩn nấp ở trong góc, chờ đợi thời cơ.

Nháy mắt khi thống lĩnh xoay người một cái, nàng tùy tay vút ra một hòn đá nhỏ, nặng nề đập vào trên mặt đất trước cửa Tầng Bảo Các.

"Ai? Ai ở nơi đó?"

Thống lĩnh nghe thấy âm thanh, vội vàng xoay người, mang theo một đội người đi về phía cánh cửa.

Tuy nhiên, không đợi bọn họ tới gần, bỗng nhiên một loạt tiếng kim loại ma sát với nhau vang lên chói tai.

Ngay sau đó, cơ quan hai bên sườn đại môn Tầng Bảo Các bỗng nhiên chuyển động lên, một loạt tiếp một loạt mũi tên bắn tới phía bọn họ.

Cơ quan Tầng Bảo Các phi thường cao cấp, ngay cả cao thủ tứ trọng Đan Huyền Cảnh, đều rất khó chạy thoát những mũi tên sắc bén giáp công.

Tất cả những thủ vệ nơi này đều bị bắn ngã tại hiện trường, phủ phục nằm trên mặt đất, sinh tử không biết.

Hoàng Nguyệt Ly tránh ở một góc chết, không bị một chút thương thế nào.

Chờ tất cả mọi người đã ngã xuống, nàng mới không nhanh không chậm đi ra.

"Cơ quan chính là một thanh kiếm hai lưỡi, có thể đả thương người, cũng có thể đả thương mình. Để cho thù vạ không hiểu biết gì tuần tra khu vực này, bên cạnh những cơ quan hung hiểm, không phải để bọn họ chịu chết hay sao? Hoàng đế Nam Việt Quốc thật sự ngu xuẩn về đến tận nhà!"

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng bước chân, né qua hơn mười cơ quan, thật cẩn thận dỡ bỏ khoá cửa phiền phức.

"Người..... người....."

Tiếng rên rĩ rất nhỏ vang lên ở phía sau nàng.

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại, lập tức nhìn thấy thống lĩnh thù vạ bị trúng mấy mũi tên, che ngực lại, vẫn chưa hoàn toàn ngất đi, lúc này đang gất gao trừng mắt nhìn nàng, một bộ dạng khiếp sợ khiến trông mắt đều muốn rớt ra ngoài.

Hắn hiển nhiên không thể nào nghĩ ra, vì sao có người có thể thoải mái tránh thoát tất cả các cơ quan như thế, giống như đang đi tản bộ ở trong viện, đi vào Tầng Bảo Các.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly hơi ngưng lại, vận dụng thông thiên đồng thuật.

"Người chỉ đang nằm mơ, tỉnh lại, đều sẽ không nhớ rõ bất cứ điều gì."

Nàng nhẹ nhàng nói.

Ánh mắt thống lĩnh trở nên mơ hồ lên, không quá một lúc sau, đầu ngã qua một bên, hôn mê bất tỉnh.

Trên tầng năm của Tầng Bảo Các, tổng cộng chỉ có năm phòng, trong mỗi phòng, đều chỉ có một kiện bảo vật.

Hoàng Nguyệt Ly tiến vào gian phòng thứ nhất, phát hiện bảo vật được trưng bày giữa phòng, là một bình dược nho nhỏ, bên trong có ba viên đan dược màu đỏ sậm.

Nàng đỏ mặt và ngượng ngùng, trên mặt lộ ra tươi cười.

"Huyết Sâm Đan (血参丹), đan dược hạ phẩm cấp 5, có lực kích phát khí huyết trong cơ thể võ giả, trợ giúp võ giả tứ trọng cảnh (giai đoạn 4) tiến tới ngũ trọng cảnh (giai đoạn 5). Là thứ tốt."

Nàng thu hồi đan dược, tiến vào gian phòng thứ hai, đồ vật nơi này khiến nàng tương đối thất vọng.

"Không ngờ là một kiện huyền binh trung phẩm cấp 5, Xích Tiêu Hóa Hồn Kiếm!"

Huyền khí trung phẩm cấp 5, đặt ở đại quốc như Nam Thiên Vực, cũng có thể coi như là cực phẩm, ở Nam Việt Quốc càng được xem như bảo vật trấn quốc, nhưng đối Hoàng Nguyệt Ly mà nói, thật sự không tính là thứ tốt gì.

Chỉ cần tu vi của nàng có thể đột phá Ngự Huyền Cảnh, loại đồ vật thể này, muốn bao nhiêu thì có thể luyện bấy nhiêu.

Tiến vào gian phòng thứ ba, mắt nàng rốt cuộc sáng lên.

"Hoà Vân Châu! Ta rốt cuộc tìm được rồi!"

Hoàng Nguyệt Ly quen cửa quen nẻo phá hủy cấm chế, nhặt Hòa Vân Châu lên, nghiêm túc cầm lấy nó.

Nghĩ đến mình ngay lập tức có thể bắt đầu tu luyện, tâm tình của nàng vô cùng sung sướng.

Tuy nhiên, thời điểm khi nàng đang chuẩn bị rời đi, bên ngoài Tầng Bảo Các, bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng ầm ỹ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Ngự Giá Địch Thân Tới

"Cung nghênh Hoàng Thượng ——"

"Khấu kiến Hoàng Thượng ——"

"Mặt tướng Điện Chính Dũng, lĩnh Kim Vũ Vệ, cung nghênh Hoàng Thượng....."

Một loạt điệp khúc vang lên, truyền đến từ xa xa.

Hoàng Nguyệt Ly tâm đầu nhảy dựng, thầm kêu không ổn.

Nàng ngẩn ngơ, làm các loại chuẩn bị, đảm bảo có chín thành nắm chắc, mới chọn được tối nay tiến vào bảo khố hoàng gia.

Nhưng trời biết hoàng đế điên rồ từ đâu ra, cổ tình cũng chọn đúng đêm nay giá lâm bảo khố!

Nàng từng hỏi thăm qua, một năm hoàng đế cũng hiếm khi ghé thăm bảo khố một lần, hơn nữa đều vào ban ngày, hôm nay đã xảy ra chuyện gì thế này? Ông trời có ý đối nghịch cùng nàng hay sao?

"..... Ái khanh đứng lên đi, hôm nay trầm qua đây, muốn đến tầng 5 Tầng Bảo Các để lấy cuốn thượng phẩm huyền giai công pháp, Tẩy Tủy Kinh. Không biết cuốn công pháp này vẫn được bảo tồn hoàn hảo hay không?"

Điền tướng quân vội vàng đáp: "Hoàng Thượng yên tâm, phòng thủ bảo khố hoàng gia rất kiên cố, cho dù cao thủ lợi hại bao nhiêu, cũng đừng nghĩ có thể dễ dàng xông vào! Bảo vật khẳng định vẫn hoàn hảo không bị tổn hao gì! Mật tướng sẽ đưa hoàng thượng qua, thỉnh bên này!"

"Ân, vậy phiền ái khanh."

Hoàng đế vừa lòng gật gù đầu, hiển nhiên cực kỳ yên tâm đối thủ vệ bảo khố hoàng gia.

Nơi xa tiếng bước chân càng ngày càng gần, Hoàng Nguyệt Ly biết hôm nay muốn trốn khẳng định có chút khó khăn.

Nàng hít hít mũi, dùng miếng vải đen che mặt lại, nhanh chóng quyết định rời khỏi Tầng Bảo Các.

Tuy nhiên, đã quá muộn! Tốc độ hoàng đế bọn họ tiến vào cực nhanh. Nàng vừa mới đi đến cửa cầu thang lầu năm, lập tức nhìn thấy mấy đội nhân mã vây quanh nam tử trung niên mặc trường bào màu vàng, đang đi về phía bên này.

Hoàng Nguyệt Ly dừng bước chân lại, nghiêng người trốn trong một góc.

Hiện tại nếu đi ra, khẳng định sẽ vừa vặn đâm vào chân bọn họ, chỉ có thể trốn đi trước, chờ đám người đi rồi, sau đó lại nghĩ cách rời đi.

Quả nhiên, ngay nháy mắt tiếp theo khi nàng vừa trốn, liền nghe thấy một tiếng mắng giận bén nhọn vang lên.

"Đây là chuyện như thế nào?! Tào thống lĩnh, các người đã xảy ra chuyện gì??"

"Xong rồi, có người xông vào Tầng Bảo Các!"

"Sao có khả năng này? Hơn đã đột nhập vào lúc nào? Vì sao thủ vệ giữ cửa đều không bị kinh động một chút nào hết? Tào thống lĩnh chính là cường giả Linh Huyền Cảnh, những Kim Vũ Vệ khác cũng đều là Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 trở lên, vì sao trong nháy mắt đều bị đánh ngã?"

"Thiên a, mau xem! Đại môn Tầng Bảo Các đều đã bị mở ra! Đồ vật bên trong..... chẳng lẽ....."

Tất cả mọi người ở đây đều vừa kinh vừa sợ, một đám bắt đầu la hoảng.

Sau một trận nghị luận hoảng sợ trôi qua, mọi người mới ý thức được, hoàng đế vẫn còn đang đứng ở chỗ này, lúc này mới dần dần ngậm miệng lại.

Sắc mặt Hoàng đế xanh mét nhìn Tầng Bảo Các trống rỗng, không nói một câu.

Điền tướng quân bị dọa một tiếng, toát ra một thân mồ hôi lạnh, hai chân mềm nhũn, quỳ xuống trên mặt đất phía trước.

Ngay nửa nén hương lúc trước, hắn còn khoắc lác ở trước mặt hoàng đế, nói bảo khố hoàng gia được phòng thủ rất kiên cố, ngay sau đó, không ngờ đã bị hung hăng đánh vào mặt!

Bảo khố hoàng gia vô cùng quan trọng, những bảo vật được lưu giữ trong tầng năm Tầng Bảo Các, thật sự bị người cướp sạch!

Trong khi đó, cả đội Kim Vũ Vệ có thực lực siêu cường trấn giữ nơi cửa, đều bị người xóa sổ! Trước khi bị hạ gục, ngay cả một tín hiệu cũng không thể nào phát ra!

Hoàng đế nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Kẻ cấp từ nơi nào tới, thật to gan, dám công nhiên tiến vào bảo khố hoàng gia ăn cắp! Đây là hoàn toàn không thêm để trầm vào mắt! Các người không phải đã nói bảo vật đều hoàn hảo không có tổn hao gì hay sao? Hiện tại thế nào?"

Điền tướng quân không ngừng dập đầu, "Mật tướng đáng tội chết, thỉnh hoàng thượng tha mạng!"

Hoàng đế hung hăng trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, "Lập tức tra xét cho trầm, bắt bằng được kẻ cấp to gan lớn mật này ra! Tất cả bảo vật đều thu hồi lại! Bằng không, trầm tuyệt không tha cho người!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Tiểu Tặc Quá Âm Hiểm

Hoàng đế nói xong, phát tay áo bỏ đi.

Diền tướng quân tránh được một kiếp, run rẩy bò lên từ trên mặt đất, trên mặt dữ tợn tràn ngập tức giận đến nỗi bất đầu run rẩy.

"Tiểu tặc đáng chết, không ngờ có thể trốn thoát trước mắt ta, trộm lên vào đây! Quả thực là đang động vào trên đầu thái tử! Ta nhất định phải bắt bằng được ngươi, nghiền xương thành tro!"

Hắn quay đầu lại, nhìn thấy tất cả thủ vệ trong nhóm thuộc hạ đều nom nớp lo sợ đứng ở một bên, càng thêm giận sôi máu.

"Còn thất thần làm gì? Đều đi lục soát cho ta! Toàn thành giới nghiêm, đóng hết cửa thành, đi lục soát từng nhà! Nhất định phải bắt được người cho ta!"

Hoàng Nguyệt Ly đang trốn ở góc phòng, cẩn thận cố gắng nín thở, thu nhỏ thân hình mình lại, âm thầm cầu nguyện, hy vọng Diền tướng quân có thể nhanh chóng mang theo người của hắn đi ra bên ngoài điều tra, như vậy nàng mới có thể nhanh chóng chạy ra.

Tiếng bước chân chậm rãi rời xa, đi về hướng lầu bốn.

Hoàng Nguyệt Ly còn chưa kịp thở ra một hơi, đã nghe thấy có người nói chuyện.

"Chậm đã, Diền tướng quân, xin hãy chờ một chút!"

"Quốc sư đại nhân, xin hỏi....."

"Đừng vội đi ra ngoài, tiểu tặc trộm đồ này..... chỉ sợ vẫn đang còn trốn tránh ở trong bảo khố hoàng gia, chưa từng rời đi!"

Nghe vậy, trái tim Hoàng Nguyệt Ly đập lác một nhịp, có vài phần dự cảm không ổn.

Quốc sư đại nhân..... Nàng từng nghe về nó, dường như chính là một trong hai vị cao thủ tứ trọng Đan Huyền Cảnh của Nam Việt Quốc! Không nghĩ tới, hoàng đế cũng lưu hắn lại đây!

Điều này rất bất lợi đối với nàng, bởi vì nàng đang dùng thân pháp huyền kỹ để ẩn nấp, đối với cao thủ Đan Huyền Cảnh cao hơn nàng bốn cảnh giới mà nói, sẽ không có hiệu quả gì.

Chỉ cần quốc sư hơi để tâm một chút, khẳng định có thể tìm ra nàng.

"Xem vết máu trên mặt đất kia, vẫn rất mới mẻ, chưa hoàn toàn thấm khô, chứng tỏ tên tiểu tặc này khẳng định mới vừa rời động thủ, chỉ sợ vẫn chưa kịp rời đi, chúng ta đã vào đây. Bởi vậy, khẳng định là hắn đang ở quanh đây!"

Quốc sư đang nói, bỗng nhiên đột ngột quay người lại, mặt hướng về phía Hoàng Nguyệt Ly. "Tiểu tặc! Ta biết ngươi vẫn đang ở nơi đó, còn không lăn ra đây cho ta!"

Hoàng Nguyệt Ly biết mình lần này khẳng định không thể trốn thoát, dứt khoát nói thẳng nói: "Quốc sư đại nhân, ngươi thật đúng là..... đủ thông minh, không gì có thể thể gạt được mắt ngươi....."

Lời còn chưa dứt, hơn mười phi đao trên tay nàng đã đồng thời được bắn ra ngoài.

"Không tốt! Tiểu tặc quá âm hiểm, mọi người cẩn thận!" Diền tướng quân kêu lên.

Quốc sư chỉ cười lạnh một tiếng, "Chỉ bằng thủ đoạn như vậy, còn muốn giết giữa hấp hối? Ta xem ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

Hắn vượt lên trước một bước, muốn tự mình ra tay, bắt tên tiểu tặc đáng chết này ra.

Tuy nhiên, phi đao do Hoàng Nguyệt Ly bắn ra, căn bản không phải phóng về phía trên người bọn hắn, mà là trực tiếp bay về phía cửa Tàng Bảo Các!

Phi đao cắm thật sâu vào khung cửa bên cạnh và trên sàn gạch trước cửa, trong giây lát, đồng thời kích hoạt vài cơ quan!

Rầm!

Ngon lửa đồng thời được phun ra từ mấy cơ quan, nháy mắt toàn bộ mấy tên thủ vệ phía trước đều bị đốt thành người lửa.

Ngay cả râu quốc sư cũng bị bén lửa!

"Cứu mạng! Cứu mạng!"

"Lửa từ đâu tới? Mau dập tắt lửa!"

Lửa còn chưa kịp dập tắt, lại một cơ quan nữa được kích hoạt, mặt đất phía trước Tàng Bảo Các đột nhiên sụp đổ, vài tên thủ vệ lập tức ngã vào phía dưới hố sâu.

"A! Cứu mạng a!"

"Thiên a, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Cảnh tượng hoàn toàn hỗn loạn, Hoàng Nguyệt Ly thừa dịp cơ hội này, lách mình ra ngoài, dọc theo cầu thang lầu, chạy như bay về phía lối ra.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Đuổi Theo Không Bỏ

Quốc sư thật vất vả dập tắt ngọn lửa trên râu. Khi lão vừa quay đầu lại, đã nhìn thấy một bóng người mờ hồ bay vút qua, gần như rời khỏi phạm vi tầm nhìn của lão.

"Ồ nơi đó! Tên tiểu tặc đã bỏ chạy! Mau đuổi theo!"

Lão vừa chỉ huy thuộc hạ xuống tay, vừa bắt đầu đuổi theo.

Hoàng Nguyệt Ly gần như thời gian thờ dốc cũng đều không có, liều mạng chạy như bay về phía trước.

Mặc dù bộ pháp của nàng phi thường cao cấp, hơn nữa đã dùng tới tốc độ cực hạn, nhưng vẫn không vượt qua được quốc sư.

Cao thủ tứ trọng cảnh, cộng với huyền lực, gần như bay trên mặt đất, chỉ trong khoảnh khắc, gần như đã đuổi tới phía sau nàng.

Hoàng Nguyệt Ly gặp nguy không loạn, trong tay lại vút ra một thanh phi đao, sau đó kích hoạt một cơ quan bên cạnh.

Một mạng lưới kim loại từ trên trời giáng xuống, vừa lúc ngăn cản đường đi của quốc sư.

Hoàng Nguyệt Ly nhân cơ hội tiếp tục chạy trốn, lao đi về phía trước một đoạn.

Lúc này, thủ vệ bảo khố cũng đã nhận được tin tức, tất cả đều bọc về phía bên nàng đánh lại.

Hoàng Nguyệt Ly không ngừng ra tay, một đường chạy như điên, kích hoạt tất cả các loại cơ quan đã được thiết đặt bên trong bảo khố.

"A! Trời ạ!"

"Đây là cái gì??"

"Cẩn thận, mau tránh ra!"

Nghe phía sau truyền đến tiếng kêu thảm thiết hết đợt này đến đợt khác, khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly hơi gợi lên.

Những cơ quan đó, vốn là dùng để phòng bị những kẻ bên ngoài xâm nhập, nhưng đừng phải chuyên gia là nàng, ngược lại lập tức trở thành vũ khí trong tay nàng, chơi cho nhóm thủ vệ bảo khố xoay quanh.

Nàng một đường chạy ra ngoài, trốn thoát vào trong một rừng cây gần đó, mới dừng bước chân lại.

"Hô..... hô..... một chết ta....." Hoàng Nguyệt Ly liều mạng thờ phỉ phò, cảm thấy sắp té xỉu. Không có huyền lực, hoàn toàn dựa vào sức mạnh thể chất, một đường chạy như điên, đây cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, tiêu hao sức lực quá lớn.

Tuy nhiên, trước khi nàng kịp thở một hơi, đã nghe thấy tiếng hét truyền đến từ phía sau.

"Tiểu tặc! Ngươi đừng nghĩ chạy! Đứng lại cho ta! Nhanh chóng ngoan ngoãn đứng yên chịu trời, bằng không..... chờ lão phu bắt được ngươi rồi, tuyệt

đôi khiến người sống không bằng chết!"

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại nhìn thoáng qua, thiếu chút nữa đã cười phun ra tại chỗ.

Vừa rồi quốc sư đại nhân vẫn rất có phong thái khí thế, hiện tại râu đầu đã bị đốt trụi, trên mặt còn có một khối đen, một khối đỏ, quần áo cũng rách tứ tung, trên cánh tay còn cắm một mũi tên, hiển nhiên vừa rồi trúng không ít cơ quan, chặt vật không nhẹ.

Sắc mặt lão đỏ bừng, hiển nhiên đã tức tới mức cực điểm.

Hoàng Nguyệt Ly nhanh chóng hoạt động hai chân đau nhức, cất bước lập tức chạy.

"Đừng chạy! Lão phu muốn nghiền xương người thành tro!"

Quốc sư vẫn luôn gắt gao truy đuổi ở sau người Hoàng Nguyệt Ly, rõ ràng thực lực của tiểu tặc này rất thấp kém, chỉ cần vừa ra tay là có thể bắt lấy. Nhưng có tình, mỗi một lần nâng đầu tron trượt giống như cá chạch, có thể bày ra đủ loại thủ đoạn để ngăn trở lão!

Một đường đuổi theo, ngay cả sợi tóc tiểu tặc lão cũng chưa đụng tới một cây, nhưng lại đâm trúng vô số cơ quan, ngay cả bảo bối râu dài màu bạc lão quý nhất đều đã bị thiêu hủy hơn phân nửa!

Từ khi trở thành quốc sư tới nay, lão chưa bao giờ chặt vật như thế!

Tiểu tặc này thật to gan lớn mật, không chỉ dám vào bảo khố hoàng gia ăn cắp, còn dám trêu chọc lão như thế!

"Đừng để lão phu bắt được người, bằng không....." Quốc sư nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Chạy! Chạy! Chạy!

Hai người đảo mắt đã chạy ra ngoài mười dặm.

Thế lực Hoàng Nguyệt Ly đã nhanh chóng đạt đến cực hạn, nhưng quốc sư có thể hấp thu huyền lực, hơi thở lâu dài, căn bản không hề lộ ra bất luận một mối nào.

Mất thấy khoảng cách hai người càng ngày càng gần, trên mặt quốc sư lộ ra tươi cười dữ tợn.

"Vẫn chạy? Xem người chạy tới đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: Mắt Chó Các Người Bị Mù Sao!

Những huyền khí Hoàng Nguyệt Ly mang theo trên người, gần như đã sử dụng hết, nhưng, vẫn không có thể loại bỏ được quốc sư.

Trong lòng nàng cũng bắt đầu bức bối. Hoàng Nguyệt Ly đường đường là luyện khí sư đệ nhất thiên hạ, thiên chi kiều nữ Cửu Trọng Cảnh, chẳng lẽ hôm nay thật sự sẽ thua tại trong tay lão nhân Tứ Trọng Cảnh như thế?

Nếu truyền ra ngoài, thật sự sẽ trở thành chê cười!

Kiếp trước khi nàng rèn luyện bên ngoài, ngay cả tình huống nguy hiểm đến tính mạng, nàng từng trải qua quá vô số lần, cho nên mặc dù tại thời điểm khẩn cấp thế nào, nàng vẫn không mất bình tĩnh mà đánh giá hoàn cảnh quanh thân.

Bất tri bất giác, hai người đã chạy tới bên cạnh tường vây hoàng cung.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly chợt lóe, bỗng nhiên từ trong Thiên Hoàng quyết đẩy tiểu phượng hoàng đang ngủ bên trong ra ngoài.

"Thiên linh linh, địa linh linh, tiểu Vượng Tài, nhanh phun lửa! Tỷ tỷ hôm nay đành dựa vào sự cứu mạng của người! Mau phun một ngụm thật lớn!"

Vượng Tài hiện tại vẫn là một con phượng hoàng nhỏ tuổi, ở giai đoạn mấu chốt thân thể đang trưởng thành, giấc ngủ cực kỳ quan trọng, mỗi ngày nó đều phải ngủ đủ tám canh giờ (16h).

Vì vậy vào giữa đêm, càng là thời điểm nó ngủ sâu nhất.

Tiểu phượng hoàng đang mơ mơ màng màng ngủ, đột nhiên cảm thấy rét lạnh một trận, phát hiện mình đã bị xách ra bên ngoài Thiên Hoàng Quyết.

"Chi chi chi!"

Nữ ma đầu, người làm gì khi nhân gia đang ngủ vậy, ta sẽ không thể phát triển cao lên được!

Nó còn chưa kịp oán giận xong, đã nhìn thấy một lão nhân xanh tím đầy mặt xuất hiện ở sau lưng, còn vuron ngón tay khô gầy, chộp về phía nó.

"Chi chi chi chi chi chi!"

Mẹ mẹ ơi, cứu mạng, lão nhân này thật là đáng sợ!

Tiểu phượng hoàng khẩn trương, "hô" một ngụm, lập tức phun ra một ngụm chân hỏa.

"A, đây là đồ quý gì vậy?" A, đau quá, đau quá! Lửa này vì sao không thể dập tắt được vậy?"

Ngay thời điểm quốc sư bị đốt đến nổi dậm chân, nàng thả người nhảy lên, nhẹ nhàng nhảy qua bức tường vậy.

Quốc sư đau đến nổi lăn lộn ở trên mặt đất, bùn đất dính đầy người.

Tuy nhiên, tiểu phượng hoàng rút cuộc vẫn chưa hoàn toàn phát triển, uy lực chân hỏa có hạn, quốc sư nuốt vào mấy viên đan dược, hấp thu huyền lực, mất một thời gian sau, rút cuộc đã dập tắt được lửa.

Lão vội vàng quay đầu lại nhìn, phát hiện tiểu tặc dám xông vào hoàng cung, hơi sừng sốt một chút, ngay sau đó lập tức đuổi theo.

Đáng tiếc, quốc sư thực không gặp may mắn, thời điểm nhảy xuống tường vậy, vừa lúc đâm trúng một loạt cái đinh mà Hoàng Nguyệt Ly đã lưu lại, nhện không được phát ra một tiếng hét thảm.

Nửa đêm trong hoàng cung, phát ra tiếng ồn như vậy, lập tức liền hấp dẫn cấm vệ tuần tra tới đây.

"Người nào? Ai dám hô to gọi nhỏ trong cung?"

"Không tốt, có người treo tường vào đây, khẳng định là thích khách đã xông vào!"

"Người mau tới, bắt thích khách!"

Cấm vệ hoàng cung phản ứng rất nhanh, lập tức phản ứng với nhau, một đám người đều đuổi tới đây, bao quanh vây xung quanh quốc sư.

Quốc sư vừa đau vừa tức, cá giận nói: "Đều tránh qua một bên cho lão phu! Không phát hiện lão phu là ai sao? Mất chó các ngươi bị mù sao!"

Tuy nhiên, ngày thường quốc sư luôn luôn ru rú trong nhà, đại đa số cấm vệ căn bản không hề biết hắn là ai, chủ nhìn thấy một lão nhân quần áo rách nát, trên người còn có thương tích, trên mặt biểu tình hung thần ác sát, rõ ràng là không phải người tốt gì!

Rất đáng ngờ, quá đáng ngờ!

Quốc sư đang vội vã muốn đi bắt người, cố tình lại bị người vây chặt xung quanh, kêu đánh kêu giết, hắn không kiên nhẫn một chút, ra tay khiến mấy tên cấm vệ bị thương nặng.

Điều này giống như đang thọc vào tổ ong vò vẽ!

"Được a, hắn thật sự dám giết người, khẳng định là thích khách!"

"Bắt lấy hắn, báo thù cho các huynh đệ!"

"Tất cả không cần phải sợ, cùng nhau lên!"

Nhóm cấm vệ sôi nổi kêu la, vung tay đánh nhau.

Tuy rằng quốc sư chỉ cần một chiêu liền có thể đánh chết bọn họ, nhưng bọn họ dù sao cũng là cấm vệ của hoàng đế, hắn thật sự không có khả năng giết người.

Dưới tình huống bó tay bó chân, hai bên đều trở nên khó phân xử, không thể kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Hôn Không Kiêng Nể Gì

Giữa một mảnh hỗn loạn này, Hoàng Nguyệt Ly đọc theo góc tường, trộm lên vào đi vào, tìm kiếm chỗ ẩn thân.

Hoàng cung ban đêm rất im ắng, thỉnh thoảng mới có cung nữ thái giám mang theo đèn lồng đi ngang qua, bước chân rất nhẹ nhàng, không hề phát ra một tiếng động nào.

Hoàng Nguyệt Ly thoải mái tránh khỏi bọn họ, yên lặng đi về một góc.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*....

Ngay thời điểm nàng đang khom lưng, xuyên qua một hành lang.

Bỗng nhiên, một lực lượng mạnh mẽ truyền đến từ phía sau nàng, đột nhiên túm nàng vào trong một gian phòng.

Hoàng Nguyệt Ly nằm mơ cũng không nghĩ tới, sẽ có người dám đánh lén nàng, hơn nữa thực lực đối phương rất mạnh mẽ, trước đó cũng không hề có bất luận dấu hiệu gì, nàng căn bản là không ý thức được chung quanh có người.

Chờ thời điểm nàng có phản ứng lại, nàng đã bị người đè ở trên ván cửa, hai cổ tay đã bị một bàn tay cứng như sắt thép nắm chặt, đè ở trên đỉnh đầu nàng.

Thân thể đầy nam tính mạnh mẽ áp chế ở phía trước nàng, đóng chặt thân thể hai người bên nhau, không lưu một chút khe hở.

"Người nào, thả..... Ân....."

Hoàng Nguyệt Ly tức giận mắng một tiếng, lời nói còn chưa dứt, môi đã bị ngăn chặn, đoạt đi hô hấp!

Đây đúng là một nụ hôn mạnh mẽ và nóng bỏng.

Môi mỏng nam nhân kề sát ở trên môi anh đào của nàng, liên tục vuốt ve *****, sau đó mới dùng sức cắn ở khóe môi nàng, thừa dịp khi nàng ăn đau, đầu lưỡi thần tốc tiến quân, tùy ý đoạt lấy mỹ vị ở trong miệng nàng.

(*Note: ***** là của bản gốc*)

Tất cả mọi phản kháng của Hoàng Nguyệt Ly đều bị ngăn chặn dễ như trở bàn tay, lực lượng của nam nhân mạnh đến nỗi kinh người, khiến nàng căn bản không có bất luận khả năng nào cho sự kháng cự.

Hơi thở nam tính mạnh mẽ đầy gợi cảm, không kiêng nể gì bắt đầu xâm nhập, kết hợp trong hơi thở của nàng. Ý thức của Hoàng Nguyệt Ly dần dần trở nên mơ hồ.

Không biết vì sao, nụ hôn mạnh mẽ đến nỗi khiến người không thể nào kháng cự này, lại khiến nàng có một loại cảm giác quen thuộc.

Loại cảm giác bị giam cầm ở trong lòng ngực nam nhân, cảm giác bị hôn đến nỗi choáng váng, phảng phất giống như kiếp trước.....

Ngay thời điểm khi nàng sắp ngất thở, nam nhân rút cuộc đại phát từ bi buông cánh môi nàng ra, nhưng ngược lại trượt xuống phía dưới, găm nhâm trên cổ mảnh mai của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly ngẩng đầu lên, nhanh chóng hít thở dồn dập vài lần, mới dần dần phục hồi tinh thần lại.

Mà lúc này, môi nam nhân đã dừng ở trên xương bả vai của nàng.

"Ngươi..... biến thái! Ngươi là người nào? Muốn làm gì? Buông ta ra!"

Nàng dùng sức vặn vẹo thân thể, nhưng nam nhân kiềm chế nàng vững như núi Thái sơn, không dao động chút nào. Nàng cắn răng tức muốn học máu, hung tợn trừng mắt nhìn hắn.

Nhưng trong phòng là một mảnh đen tối, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy trong ánh mắt nam nhân phát ra ánh sáng sắc bén như điện.

"Biến thái? Ngươi rõ ràng thật sự có cảm giác khi bốn tọa hôn, sao vừa buông ngươi ra, lập tức đã trở mặt không quen biết người?"

Tiếng nói trầm thấp quen thuộc, vang lên ở bên tai nàng.

"Là ngươi!" Hoàng Nguyệt Ly kinh hô.

Nam nhân bắt đầu cười nhẹ, ngay sau đó, đèn dầu trên bàn được hất thấp sáng, toàn bộ căn phòng đã được chiếu sáng rực rỡ.

Nam nhân cưỡng hôn nàng, quả nhiên là các chủ đại nhân Thiên Trân Các!

Hoàng Nguyệt Ly nghiêng răng nghiêng lợi trừng nam nhân trước mắt, giận sôi máu, hung tợn nói: "Ngươi..... sao ngươi lại ở chỗ này? Vì sao lên đi theo phía sau ta? Còn làm ra loại sự tình này với ta?!"

"Loại sự tình nào?" Nam nhân ác tính cười cười.

Hoàng Nguyệt Ly tức giận đến nỗi muốn cắn hấn một ngụm.

"Hà tất biết rõ rồi vẫn còn cố hỏi? Không nghĩ tới, ngươi lại giống như con chó, là loại biến thái như thế! Thật sự..... thật sự dám cường hôn ta....."

Các chủ đại nhân tùy ý đánh giá khuôn mặt tinh xảo của nàng, bởi vì lửa giận, trên mặt nàng hiện lên một tầng phấn hồng, ánh mắt loé lên lửa giận đến nỗi loá mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Thật Sự Không Biết Xấu Hổ

Thật là một con tiểu hồ ly trần ngập sức sống, đặc biệt là bộ dáng tức giận, càng thêm đáng yêu.

Nam nhân đối mặt với ánh mắt hung ác của nàng, khóe miệng gợi lên một nụ cười tà khí.

"Vật nhỏ, ngươi đừng oan uổng bản tọa. Thứ nhất, đây không gọi là cưỡng hôn, bởi vì vừa rồi ngươi cũng thực hưởng thụ. Thứ hai, bản tọa cũng không phải là biến thái, hôn phu nhân tương lai của mình, đó là hợp tình hợp lý hợp pháp, không có chút biến thái nào. Nếu như ngươi tiếp tục bôi nhọ bản tọa, bản tọa không ngại dùng phương pháp của mình, tới dạy dỗ ngươi nên nói như thế nào với nam nhân của mình, hiểu không?"

Dựa vào, thật sự không biết xấu hổ!

Hoàng Nguyệt Ly bị hấn vô si nên sợ ngây người, nhưng ngay sau đó, trong lòng lập tức dâng lên lửa giận hừng hực!

Cuộc đời nàng ghét nhất, chính là loại nam nhân thủ hào cường đoạt, luôn tự cho mình là đúng, thấy mặt thì lập tức tin rằng mình có đủ điều kiện để sở hữu nàng? Hấn cho rằng hấn là ai?

Kiếp trước, nàng sở dĩ vẫn luôn không thể tiếp nhận Mộ Thừa Ảnh, chính là chán ghét tác phong cường thế bá đạo như thế của hấn.

Không nghĩ tới, đời này mới vừa trọng sinh chưa bao lâu, đã đụng tới nam nhân ý vào thực lực của mình mạnh mẽ nên cố tình làm bậy như thế!

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly lạnh lùng nhìn hấn, "Ta lập lại lần nữa, buông ta ra!"

Nam nhân vốn đang có tâm đùa giỡn nàng thêm vài câu nữa, nhưng không nghĩ tới, sắc mặt vật nhỏ này lập tức trở nên âm trầm như thế, tựa hồ đã thật sự giận.

Trong lòng nam nhân rung mình, đang muốn nói câu gì để trấn an nàng một chút, bỗng nhiên, trực giác hấn cảm thấy nguy hiểm, đột nhiên lui về phía sau!

Hoàng Nguyệt Ly thừa dịp hấn thất thần trong nháy mắt, rộng mở cơ hội tấn công!

Một mũi phi châm mạo hiểm vạn phần, bay sát vào mặt hấn, khảm vào trong vách tường sau lưng hấn.

Chỉ kém một chút khoảng cách, khuôn mặt tuần tú này của hấn đã giữ không nổi.

Nam nhân vuốt cằm thiếu chút nữa đã bị đâm thủng của mình, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Tiểu hồ ly thật đúng là kiệt ngao khó thuần, ở trước mặt nàng, một chút đại ý đều không thể được, chỉ cần hơi lơ là một chút, sẽ bị nàng đánh lên ám toán, cùng nhau với nàng, cũng quá..... kích thích!

Mặc dù không thể thương tổn tới nam nhân, nhưng Hoàng Nguyệt Ly cũng đã tránh thoát gông cùm xiềng xích của hấn, khôi phục tự do.

Nàng thối lui phía sau vài bước, khoanh tay trước ngực, lạnh lùng trừng nam nhân trước mắt.

"Ta nói, đừng chạm vào ta!"

"Được được được, không chạm vào thì sẽ không chạm vào." Nam nhân giơ hai tay lên, tỏ vẻ đầu hàng, "Ngươi cũng không cần hung bạo như thế, ngươi yêu cầu, bản tọa đều sẽ đáp ứng....."

Nếu như không hung bạo, nam nhân sẽ lại đánh vào mũi của mình!

Hoàng Nguyệt Ly vẫn lạnh lùng trừng mắt nhìn hấn như cũ, "Ít nói nhảm! Ta hỏi ngươi, ngươi rút cuộc vì sao lại xuất hiện ở chỗ này? Ngươi có phải đang theo dõi ta hay không?"

Nam nhân ngồi ở trên giường nệm một bên, vạt áo trước có chút rối loạn, nhưng căn bản không có ý sửa lại quần áo.

Hắn lười nhác nói: "Ngươi còn không biết xấu hổ sao? Ngày đó sau khi kết thúc hội đấu giá, bọn tọa bảo ngươi ngoan ngoãn chờ, ngươi sao có thể tự trượt đi một mình?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Ta chờ ngươi làm gì? Các chủ đại nhân trăm công ngàn việc, ta không muốn quấy rầy ngươi, ta biết đường về nhà, không nhọc ngươi lo lắng!"

Lời này tràn ngập ý kháng cự, nam nhân nghe vào trong tai, lập tức có chút hụt hẫng.

"Ngươi cứ khẳng khái cự tuyệt người cách xa ngàn dặm với ngươi như vậy hay sao?"

"Lòng ta đối nam nhân mang ý xấu, từ trước đến nay chính là thái độ này!" Hoàng Nguyệt Ly nhắc nhở.

"A!" Nam nhân không tỏ ý kiến khề cười, "Đừng nhầm lẫn bọn tọa với những nam nhân thấy sắc thì nảy lòng tham nam đó, rút cuộc..... ngươi cũng không có sắc....."

"Ngươi!" Hoàng Nguyệt Ly gần như lại tức giận lần nữa, hung dữ trừng mắt liếc nhìn hấn một cái, "Ngươi rút cuộc muốn như thế nào? Nếu ngươi gặp sắc này không nảy lòng tham, vậy rút cuộc vì sao phải đi theo ta?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Ngươi Muốn Cản Ta Sao?

Nam nhân yên lặng nhìn nàng trong chốc lát, bắt đầu dĩ lắc lắc đầu.

"Thật đúng là vật nhỏ không có lương tâm, ngươi muốn tìm Hòa Vân Châu, vì sao không nói cho bọn tọa biết?"

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày nói: "Ta vì sao phải nói cho ngươi? Đây là sự tình của bản thân ta, không có quan hệ gì với ngươi. Tự bản thân ta cũng có thể xử lý được! Hơn nữa, chẳng lẽ nói cho ngươi, ngươi lập tức có thể lấy ra Hòa Vân Châu cho ta?"

"Cái mà ngươi gọi là có thể xử lý được, chính là giống như một con chuột chạy qua đường, bị người đuổi theo và chạy một đường như điên?" Giọng điệu của nam nhân mang theo trào phúng.

"Ngươi..... ngươi đều đã nhìn thấy? Ngươi rút cuộc đã bắt đầu đi theo ta từ lúc nào?"

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới, thời điểm mình chặt vật đáng xấu hổ như thế, cổ tình đã bị nam nhân đáng ghét nhất này nhìn thấy. Điều này quả thật không thể nào diễn tả được cảm giác xấu hổ của nàng.

Nhìn vào nụ cười hài hước trên khoé môi nam nhân, càng khiến trái tim nàng như muốn ngừng đập.

Nam nhân hài lòng đánh giá biểu tình thay đổi thất thường trên khuôn mặt nhỏ của nàng.

Nhìn thấy tiểu hồ ly phúc hắc giáo hoạt ăn mật, thật sự khiến hấn có một loại khoái cảm thú vị.

Phát hiện ánh mắt tiểu hồ ly trừng hấn càng ngày càng hung tàn, nam nhân đành phải sờ sờ mũi mình, quyết định một vừa hai phải.

"Thật ra, ngày đó sau khi ngươi rời khỏi Thiên Trân Các, bọn tọa đã hỏi Tôn chương quỳ, hấn nhắc tới sự tình ngươi mua sắm dược liệu, cũng nói ngươi còn thiếu một viên Hòa Vân Châu. Bọn tọa biết, với tính cách của ngươi, khẳng định sẽ trực tiếp chạy tới bảo khố hoàng gia để lấy Hòa Vân Châu. Vì thế, vẫn luôn phái người âm thầm chú ý hướng đi của ngươi. Mỗi ngày khi ngươi rời khỏi biệt viện Hầu phủ, bọn tọa đều đi theo bảo hộ ngươi....."

Các chủ đại nhân giải thích, đôi lấy ánh mắt càng thêm tức giận của Hoàng Nguyệt Ly.

"Cho nên..... cho nên ngươi đã theo dõi ta trong nhiều ngày qua?"

"Bọn tọa muốn nói, đây không phải là theo dõi, ít nhất chỉ muốn bảo hộ an toàn của ngươi. Cũng may ngươi thận trọng hơn nhiều so với trong tưởng

tượng của bốn tọa. Quan sát người trong mấy ngày qua, đã làm không ít chuẩn bị, đáng tiếc vận khí của người không tốt..... Tuy nhiên, vật nhỏ, thủ đoạn của người thật sự không ít. Ngay cả quốc sư là cao thủ tứ trọng cánh, đều bị người chơi đến nỗi xoay quanh. Hơn nữa, người dường như biết rõ cơ quan trong bảo khố rõ như lòng bàn tay, nhãn lực này....."

Đáy mắt các chủ hiện lên sự tán thưởng, càng nhìn tiểu hồ ly càng thêm vừa lòng.

Không hổ là người hấn nhìn trúng, mỗi một lần gặp nàng, chỗ nào cũng khiến hấn phải lau mắt mà nhìn. Càng tiếp xúc nhiều hơn với nàng, hấn càng có thể cảm nhận được nàng phi thường xuất sắc!

Quả thực giống như một viên minh châu ẩn trong bụi, dĩ thường hoá mất, căn bản không giống như một thiên tài mà Nam Việt Quốc nhỏ nhỏ có thể sinh ra!

Hoàng Nguyệt Ly nghe lời hấn nói rất đĩnh đạc, lửa giận trong ngực lại càng nóng hơn.

Nàng rốt cuộc không nhìn được nói: "Cả nửa ngày, thì ra người vẫn luôn chê cười ta! Rõ ràng nhìn thấy ta trốn chạy chặt vật như thế, người cũng không thêm ra tay hỗ trợ, cứ ở bên cạnh nhìn như thế?"

"Không phải bốn tọa thấy người xử lý rất khá sao? Ngay cả một cây lông tơ đều không bị thương, nơi nào cần đến bốn tọa ra tay?"

Nam nhân nhàn nhạt liếc mắt ngó nàng một cái, nói tiếp: "Hơn nữa, không phải vừa rồi người nói, chuyện của người không liên quan tới bốn tọa hay sao? Bốn tọa đây là tôn trọng ý kiến của người, nên mới không ra tay, không phải người nên cảm tạ bốn tọa mới đúng?"

Hoàng Nguyệt Ly trừng lớn mắt.

Nam nhân này đã dùng những lời nàng nói vừa rồi để chống lại nàng!

Tuy rằng nàng xác thật không nghĩ sẽ cầu xin nam nhân này giúp nàng trốn Hỏa Vân Châu, nhưng nếu hấn đã tới, chỉ luôn đứng nhìn nàng chặt vật chạy trốn?

Người này cũng quá tệ đi? Như vậy mà cũng dám nói thích nàng?

"Người căn bản là cố ý!" Hoàng Nguyệt Ly cắn răng.

Nam nhân cười như một kẻ lưu manh, nói: "Bốn tọa chính là cố ý, như thế nào, người muốn cắn ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Lời Nói Giống Như Đã Từng Quen Biết

Hắn cố ý nói rất chậm, hơn nữa cường điệu xông ra chữ "cẩn", ánh mắt dừng ở trên cánh môi hồng của Hoàng Nguyệt Ly, khoe miệng cong cong mang theo chút tà khí.

Hoàng Nguyệt Ly tức giận trừng mắt nhìn hấn, "Tuồng bở, da người vừa thô vừa dày, ta mới không thêm cắn, ngay cả khi hàm răng đều rớt hết! Nếu người thật sự thiếu ngược như thế, đi tới vùng cấm rừng rậm Âm Nguyệt chuyển động một vòng, bảo đảm sẽ có một đồng lớn ma thú cao cấp, đều sẽ tranh nhau tới "cẩn" người, cắn đến xương cốt đều không dư thừa!"

Nam nhân nhìn khuôn mặt nhỏ nỏi giận dỗi của nàng, buồn cười lắc lắc đầu.

Tiểu hồ ly..... ở những nơi khác thực sự rất khôn khéo, nhưng khía cạnh này còn rất ngây thơ.....

Nàng quả nhiên không nghe hiểu sự ám chỉ của hấn.

Bất quá như vậy mới tốt, sau này hấn sẽ chậm rãi giáo huấn nàng, sau đó sẽ khiến nàng cam tâm tình nguyện thỏa mãn hấn.

Hắn cười cười, xoa dịu tiểu hồ ly vẫn đang tức giận.

"Được rồi, được rồi, đừng nóng giận, rõ ràng là chính người không tốt, nếu như người sớm nói cho bốn tọa biết, rằng người muốn Hỏa Vân Châu, bốn tọa nhất định tự mình mang về giúp người, người cũng sẽ không bị người đuổi chạy như vậy."

"Ngay cả khi không có người, không phải ta cũng lấy được Hỏa Vân Châu tới tay hay sao?"

Hoàng Nguyệt Ly đắc ý nhấc cằm, lấy ra Hỏa Vân Châu.

Màu đỏ sậm của viên ngọc châu hình tròn, giống như vết máu khô cạn, còn mơ hồ phát ra ánh sáng âm đạm.

Bộ dáng tiểu hồ ly đắc ý ngạo kiều, thoát nhìn giống như sáng lên, khiến nam nhân cơ hồ không rời được mắt.

Các chủ đại nhân sùng nịch cười cười, không vạch trần chân tướng.

Thật ra, hôm nay truy đuổi ở sau người Hoàng Nguyệt Ly, không chỉ có một mình quốc sư đại nhân, còn có một vị cao thủ tứ trọng cảnh khác của Nam Việt Quốc, Tam hoàng thúc cũng bị kinh động.

Bất quá, các chủ đại nhân thuận tay đã giải quyết Tam hoàng thúc, lúc này Hoàng Nguyệt Ly mới có thể nhẹ nhàng thuận lợi thoát thân.

Nói cách khác, dù thủ đoạn của nàng xảo quyết như thế nào chẳng nữa, muốn đồng thời ứng phó với hai gã cao thủ Đan Huyền Cảnh, chỉ sợ cũng sẽ chật vật bất kham, không có khả năng không tổn hao một chút lông tóc đứng ở chỗ này.

Nam nhân thích thú nhìn bộ dáng thần thái sáng lạn của nàng, cho nên không nói trắng ra, chỉ chuyển ánh mắt qua Hòa Vân Châu ở trong tay nàng.

"Thì ra, đây là Hòa Vân Châu?"

"Người đang đùa ta sao?" Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Với thực lực và thân phận người như vậy, đừng nói chưa từng nhìn thấy Hòa Vân Châu?"

Nam nhân không cho là đúng, nói: "Bồn tọa vừa không phải là luyện khí sư, cũng không phải là luyện dược sư, muốn biết vật này làm gì? Bất quá, chỉ là tài liệu cấp 6 mà thôi, nếu là tài liệu cấp 9, bồn tọa mới có hứng thú quan tâm hay thừa nhận."

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, không khỏi sùng sốt một chút.

Những lời này, nghe thật sự..... có chút quen tai.

Đã nhiều năm trước, Mộ Thừa Ảnh dường như cũng từng nói với nàng những lời như thế.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nghĩ đến nam nhân liêu minh tới cứu nàng, Hoàng Nguyệt Ly tâm đầu nảy lên một trận cảm xúc chua xót, suy nghĩ cũng bị đưa tới đời trước.....

Trước kia, hai người thường xuyên cùng nhau đi thám hiểm các đại bí cảnh, Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy vật liệu cao cấp một chút, lập tức luyện tiếu rồi đi, khẳng khái đào bới mọi góc ngách trên vách núi đá, phải mang được tất cả các vật liệu đi theo mới được.

Mộ Thừa Ảnh cũng từng dùng giọng điệu khinh thường như thế, nói: "Còn không phải là mấy tảng đá thôi sao? Làm gì cứ khẳng khái phải mang chúng đi? Người biết nơi này có bao nhiêu nguy hiểm sao?"

"Đây chính là tài liệu luyện khí cao cấp! Cục đá cái gì? Có chút kiến thức nào hay không?" Hoàng Nguyệt Ly trừng hấn một cái.

"Luyện khí sẽ chậm trễ tu luyện, ta không có hứng thú đâu! Dù sao chỉ cần thực lực đủ mạnh, tự nhiên có thể tìm được thực lực thấp kém, luyện khí sư cần được che chở, bảo bọn họ luyện chế huyền khí phù hợp là được."

Trong khi nói, Mộ Thừa Ảnh còn cố ý quét mắt liếc nàng một cái, hiển nhiên nàng ở trong mắt hắn, chính là "luyện khí sư cần được che chở"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Ai Là Tiểu Hồ Ly Của Người?

Hoàng Nguyệt Ly lập tức nổi giận tại chỗ!

"Có bản lĩnh, sau này người cũng đừng tìm ta luyện khí! Dù sao, người vẫn luôn khinh thường luyện khí sư!"

"Dì? Tức giận?"

"Con mắt nào của người nhìn thấy ta tức giận? Ta chỉ không muốn nhìn thấy người, người mau cút đi!"

Mộ Thừa Ảnh sờ sờ mũi mình, có hơi chột dạ.

Hắn rất thích bộ dáng kiều ngạo của Hoàng Nguyệt Ly, cho nên một khi có cơ hội lập tức khiêu khích nàng. Nhưng khi nàng thật sự tức giận không để ý

tới hấn, hấn lại cảm thấy đau lòng, đành phải vội vàng quay lại xin lỗi.

"Tiểu hồ ly, đừng nóng giận, ta sai rồi vẫn không được sao?"

"Cút đi! Ai là tiểu hồ ly của ngươi?"

Hai người mỗi lần đều sẽ cãi nhau ỏm tỏi, nhưng kết quả cuối cùng, vẫn đều như nhau.

Mộ Thừa Ảnh cuối cùng vẫn phải mạo hiểm, chịu đựng các loại nguy hiểm, chịu thương chịu khó lấy vật liệu tới tay, đưa đến trong tay Hoàng Nguyệt Ly, tất cả cũng chỉ để được nàng tha thứ.....

Hoàng Nguyệt Ly nhớ tới chuyện cũ, khóe miệng nổi lên một nụ cười, nhưng trong lòng, ngược lại trở nên nặng trĩu.

Hiện giờ khoảng cách hai người là nghìn núi vạn sông, Mộ Thừa Ảnh cũng không biết ra sao.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bỗng nhiên, giọng nói nam nhân làm gián đoạn suy nghĩ của nàng.

"Vật nhỏ, ngươi lại đang làm gì vậy? Không phải đã phát ngốc đi?"

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên hoàn hồn, kinh hãi vì mình đột nhiên phát ngốc ở trước mặt các chủ Thiên Trần Các, không khỏi có chút xấu hổ.

Nàng méo máo, che dấu hành động của mình, nói: "Cất, ngươi mới trở nên choáng váng! Không học vẫn không nghề nghiệp, ngươi còn nói lý!"

Nam nhân chú ý tới biểu tình của nàng không đúng, trong lòng nghi hoặc.

Vật nhỏ này..... dường như có bí mật nào đó, nhưng hấn nhìn không thấu.....

Hấn hơi cười nhạt, "Vậy ngươi nói xem, ngươi muốn Hòa Vân Châu dùng để làm gì? Chẳng lẽ đang định luyện chế huyền khí thần bí nào đó? Nhưng đây chính là tài liệu cấp 6, hiện tại ngươi đã có thể luyện chế huyền khí cấp 6?"

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, "Ta muốn Hòa Vân Châu, cũng không phải là dùng để làm huyền khí, dù sao vẫn có tác dụng, hơn nữa không có quan hệ gì với ngươi."

Nàng nói xong, quay đầu nhìn xem ngoài cửa sổ, "Được rồi, lời muốn nói đều đã nói xong, ta cũng nên đi. Hôm nay..... coi như ta đã bị chó cắn một ngụm, ngươi sau này đừng nghĩ lại chiếm tiện nghi ta! Bằng không, ta nhất định chắc chắn sẽ xử đẹp ngươi!"

"Ngươi nói ta là chó?" Nam nhân không vui nhàu mày, bước về phía trước một bước, muốn bắt tiểu hồ ly ngạo kiều này lại.

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên lui về phía sau, chuồn ra khỏi phạm vi khống chế của hấn.

Tuy nhiên, tay nàng chỉ vừa mới đụng tới trên then cửa, lập tức nghe thấy bên ngoài cửa phòng truyền tới tiếng thét to ồn ào.

"Minh Hoa cung do tiểu đội thứ 3 Kim Vũ Vệ phụ trách điều tra, tiểu đội thứ 4 đi tới Thọ Ninh cung, tiểu đội thứ năm....."

"Quốc sư có lệnh, cần phải cẩn thận điều tra từng gian phòng một, kẻ cấp to gan lớn mật ăn cắp bảo khố hoàng gia, khẳng định vẫn đang ẩn thân ở trong hoàng cung, nhất định phải bắt bằng được hấn ra! Nếu như để hấn chạy thoát, từ trên xuống dưới Kim Vũ Vệ, tất cả đều phải lĩnh tội, mình bạch sao?"

"Vâng! Cẩn tuân mệnh lệnh tướng quân!"

"Thuộc hạ tuân mệnh!"

"Mau đi lục soát!"

Mỗi thống lĩnh từng đội Kim Vũ Vệ lĩnh mệnh, nhanh chóng phân đi tứ tán, bắt đầu điều tra từng gian phòng một.

Hoàng Nguyệt Ly và các chủ Thiên Trần Các trong toà cung điện này, tuy rằng thoát nhìn thực sự rất đơn độc, nhưng cũng bắt đầu bị người vây quanh.

Tiếng bước chân của Kim Vũ Vệ, tiếng đập cửa, còn có tiếng thét chói tai của bọn cung nữ thái giám đột nhiên bùng tỉnh, tất cả đều truyền tới, hơn nữa càng ngày càng gần.

Hoàng Nguyệt Ly dừng bước chân lại, sắc mặt trở nên có chút ngưng trọng.

Đều do nam nhân đáng chết này đột nhiên cường hôn nàng, chậm trễ thời gian. Hiện tại trong hoàng cung nơi nơi đều là cấm vệ, trực tiếp lao đi ra ngoài, căn bản không thể thực hiện được, cần phải nghĩ tới biện pháp khác

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 160: Ta Không Cần Người Bảo Hộ

Hoàng Nguyệt Ly mở cửa ra một chút, lén nhìn ra bên ngoài.

Trong cung vốn dĩ an tĩnh, hiện tại gà bay chó sủa, mỗi một phòng đều sáng ánh đèn, thoát nhìn cực kỳ hỗn loạn.

Nếu tiếp tục ngốc nơi đây, sẽ trở nên càng ngày càng bị động.

Hoàng Nguyệt Ly đưa ra quyết định chỉ trong một giây, chuẩn bị tinh thần nhân lúc hỗn loạn lao ra khỏi cung, xen lẫn trong đám cung nữ, sau đó tìm cơ hội đào tẩu.

Mặc dù hiện tại đi ra bên ngoài là một sự tình cực kỳ nguy hiểm, nhưng so với ngốc tại nơi này và ngồi chờ chết vẫn còn tốt hơn, xem những tên Kim Vũ Vệ điều hành trên đường, thực hiện nhiên, lục soát căn phòng nàng đang ở đây, chỉ là vấn đề thời gian.

Hoàng Nguyệt Ly cời y phục dạ hành trên người ra, đột nhiên kéo cửa phòng, muốn đi ra ngoài.

Tuy nhiên.....

Không thể chuyển động? Cửa phòng không hề có chút di chuyển?

Nàng hơi sửng sốt, vừa nhấc đầu, lập tức nhìn thấy các chủ đại nhân không biết thời điểm nào đã đi tới phía sau lưng nàng. Bàn tay to thon dài hữu lực nhẹ nhàng ấn ở trên cửa phòng, khiến nàng làm thế nào cũng kéo không ra.

Hoàng Nguyệt Ly chán nản, "Người muốn làm gì? Mau để ta đi ra ngoài! Hiện tại không rời đi, chờ lát nữa muốn đi cũng đi không được!"

"Gấp làm gì?" Nam nhân lười nhác nói, mặc kệ bị vật nhỏ hung hăng trừng mắt, hắn vẫn không cảm nhận được một chút lo âu ở trong lòng nàng.

"Người không vội, nhưng ta vội!" Hoàng Nguyệt Ly tức giận trừng hắn, "Chờ đến khi bọn họ thật sự lục soát chúng ta, phải làm sao để đối phó?"

Các chủ đại nhân không để bụng nói: "Cùng lắm thì giết người và đi ra ngoài, những thị vệ kia bất quá là nhị trọng cảnh, bốn tọa chỉ cần một chiêu là có thể giết sạch!"

Nam nhân này đủ mạnh, điểm này Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên sẽ không hoài nghi.

Chỉ là, nếu hắn thật sự đại khai sát giới ở trong hoàng cung, chuyện này sẽ càng nháo càng lớn.

Tuy rằng nàng cũng không để bụng hoàng đế Nam Việt Quốc sẽ nghĩ như thế nào, nhưng nàng rất cuộc vẫn muốn tiếp tục ngốc ở Nam Việt Quốc thêm một khoảng thời gian nữa. Khiến cho dư luận xôn xao, đối nàng cũng không có chỗ tốt. Sau này nếu toàn thành giới nghiêm, khi nàng muốn dịch dung bán đồ, đều sẽ gặp khó khăn.

Cho nên, chưa đến lúc vạn bất đắc dĩ, nàng không nghĩ mình sẽ bị biến thành như vậy.

"Phòng này đã lục soát chưa?"

"Nơi này là tẩm cung của vị điện hạ kia, vì thế vẫn luôn không có ai sống trong đó....."

"Vậy thì càng cần phải vào lục soát! Kẻ trộm khẳng định sẽ tránh trong phòng không có ai ở!"

"Nhưng, vạn nhất vị điện hạ kia trở về, phát hiện chúng ta xông vào....."

"Dù sao hắn cũng không ở đây, đừng dài dòng, nhanh chóng lục soát!"

Căn phòng cách đó không xa cũng đang bị mở ra, phụ trách điều tra Kim Vũ Vệ chỉ cách bọn họ khoảng hơn mười mét mà thôi.

Hoàng Nguyệt Ly nóng nảy, tiếp tục dùng sức lôi kéo cửa phòng, "Người nhanh chóng để ta đi ra ngoài!"

Nam nhân cúi đầu, nhìn bộ dáng vật nhỏ trước mắt phòng đôi má ngao kiêu, đáy mắt hiện lên một nụ cười.

Tay phải hắn vẫn ấn ở trên cửa phòng như cũ, nhưng tay trái chuyển xuống phía dưới, ôm lấy eo thon của Hoàng Nguyệt Ly, đồng thời cúi đầu, thấp giọng cười nói: "Vật nhỏ, người không tin bốn tọa có thể bảo hộ người sao?"

Giọng nói trầm thấp gọi cảm đầy dự hoặc vang lên, mỗi móng nam nhân ở ngay sát bên tai nàng, nhẹ nhàng thổi ra khí nóng.

Lỗ tai Hoàng Nguyệt Ly đều không chịu không chế bắt đầu nóng lên.

Nàng dựa lưng vào cửa phòng, khuôn mặt ửng đỏ, trong lòng mắng to nam nhân này thật vô sỉ và nhảm chán.

Hiện tại đang là lúc nào, còn làm trò ái muội như vậy! Cho rằng như vậy có thể khiến nàng ngoan ngoãn phạm tội hay sao?

Nàng..... nàng sẽ không bị mê hoặc đâu!

Hoàng Nguyệt Ly nhấp nhấp môi, "Ta mới không cần người bảo hộ....."

Lời còn chưa dứt, đã nghe thấy tiếng nói chuyện lớn tiếng của Kim Vũ Vệ truyền tới từ bên ngoài phòng.

"Có chuyện gì vậy? Căn phòng này có người?"

"Không phải nói nơi này không có người nào ở hay sao? Người nào ở bên trong?"

"Mau mở cửa! Bất thích khách, mỗi phòng đều phải điều tra. Nếu người không mở cửa, chúng ta sẽ trực tiếp đi vào!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Nhào Vào Trong Ngực

Ngay nháy mắt ngàn cân treo sợi tóc, Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên dùng sức, một phen đẩy ở trên ngực nam nhân, đẩy hắn ngã về phía sau ở trên trường kỷ bên phải.

Nam nhân cũng không nghĩ tới nàng sẽ có phản ứng thế này, hơi sững sốt một chút.

"Vật nhỏ, người đang muốn ôm ấp..... Ngô??"

Cánh môi ngọt ngào mềm mại tự dán lên môi hắn, ngăn chặn những lời hắn chưa nói hết.

Trên mặt nam nhân hiếm khi lộ ra thần sắc vô cùng kinh ngạc, hắn như thế nào cũng không dự đoán được, chính mình sẽ gặp vận đào hoa như vậy!

Tiểu hồ ly ngày thường chạm vào một chạm sẽ lập tức nổi giận, tránh né hắn chỉ e không kịp, hiện tại không ngờ lại đẩy hắn ngã, tự quăng mình vào trong lòng ngực hắn, hơn nữa còn chủ động hôn hắn!

Hơi thở thiếu nữ ngọt ngào lập tức quanh quẩn ở trên mũi hắn, nơi mềm mại của thân thể vô cùng phù hợp dán ở trên người hắn.

Các chủ vron một cánh tay mạnh mẽ hữu lực, ôm chặt tiểu hồ ly vào trong lòng ngực mình.

Một tay có thể ôm hết eo thon, chặt đến mức phảng phất sẽ bị hắn bẻ gãy.

Khác với ngày thường giương nanh múa vuốt, bộ dáng giảo hoạt kiêu ngạo, giờ khắc này vật nhỏ ở trong lòng ngực hắn, nhỏ như thế, mềm như thế, ở trước mặt lực lượng nam tính của hắn, không có bất luận khả năng phản kháng gì.....

Sự tương phản lớn như vậy, khiến ngọn lửa trong lòng nam nhân lập tức bùng cháy.

Hoàng Nguyệt Ly tuy rằng chủ động hiến hôn, nhưng nàng chỉ nhẹ nhàng dán sát vào môi nam nhân, sau đó vẫn không nhúc nhích.

Đây giống như gãi không đúng chỗ ngứa, khiến trái tim nam nhân ngứa ngáy khó nhịn.

Cánh tay hắn ôm Hoàng Nguyệt Ly càng thu càng chặt lại, đảo khách thành chủ, khẽ cắn cánh môi Hoàng Nguyệt Ly, sau đó mới thừa dịp nháy mắt nâng thấp giọng hô đau, đầu lưỡi tiến quân thần tốc, tham nhập vào trong miệng nàng, tùy ý xâm chiếm.

Nụ hôn nóng rực, cường thế bá đạo, không ai bì nổi.

Hoàng Nguyệt Ly "Ngô" một tiếng, muốn lui ra sau, nhưng căn bản không có đường lui!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

"Rầm! Rầm! Rầm!"

Một tiếng vang lớn, Kim Vũ Vệ thét to vài tiếng ngoài cửa, không đợi người trong phòng trả lời, trực tiếp một chân đá trên cửa phòng.

Cửa phòng tuy dùng vật liệu là gỗ rắn chắc chế thành, nhưng cũng không có khả năng chịu được va chạm của võ giả Ngự Huyền Cảnh, rất nhanh đã bị đá vỡ.

"Người nào đang trốn ở trong phòng? Mau cút ra ngoài!"

"Tìm kiếm, tìm kiếm! Quốc sư có lệnh, ai dám có can đảm chứa chấp thích khách, tất cả đều bị chém đầu thị chúng!"

Kim Vũ Vệ bước nhanh tiến vào, khí thế kiêu ngạo.

"Dì? Các người mau xem, đôi cậu nam nữ đang làm gì ở đây?"

"Oa, đây là..... các người là người cung nào? Thật to gan! Dám yêu đương vụng trộm trong cung?!"

Hoàng Nguyệt Ly dưới tình thế cấp bách, trực tiếp cưỡng hôn các chủ đại nhân, bởi vì đây là biện pháp duy nhất mà lúc ấy nàng có thể nghĩ đến.

Bởi vì Kim Vũ Vệ đã ra nghiêm lệnh trong cung, cung nữ thái giám phải chủ động rời khỏi phòng, thuận tiện cho bọn họ tìm kiếm, mà nàng và các chủ vẫn luôn không ra, điều này vốn dĩ sẽ rất có khả năng, tuyệt đối sẽ bị trực tiếp bắt lại.

Nhưng nếu như bây giờ, sẽ có thể nguy trang thành một đôi tiểu tình lữ, tránh ở nơi cung thất không có người ở, yêu đương vụng trộm.

Trong cung, cung nữ và thị vệ có tư tình là sự tình rất thường thấy, tuy rằng trái với cung quy, khẳng định sẽ bị phạt, nhưng so với trực tiếp bị bại lộ thì vẫn tốt hơn.

Hiện tại Kim Vũ Vệ đều vội vàng bắt "tiểu tặc", khẳng định cũng không rảnh để xử trí bọn họ, nhiều nhất nếu bị bắt được sẽ dùng hình tư nhốt lại, loại địa phương này căn bản ngăn không được bọn họ, thực dễ dàng có thể đào tẩu.

Hoàng Nguyệt Ly khi lâm thời có thể nghĩ đến, cũng chỉ có chủ ý như thế, nhưng vẫn rất có tính khả thi.

Duy nhất khiến người buồn bực chính là, xú nam nhân không biết xấu hổ lại nhân cơ hội ăn đậu hủ nàng, hơn nữa không chút khách khí, triệt để hôn đôi môi nàng lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Tự Tìm Đường Chết

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nụ hôn mạnh mẽ và ấm áp này, tràn ngập gợi ý không giống bình thường, khiến chân nàng đều mềm nhũn, đầu óc cũng biến thành bột nhão.

Hoàng Nguyệt Ly quả thực không thể tin được, chính mình sẽ..... sẽ giống như nữ hoa si, bị nam nhân này dùng một nụ hôn đã thay đổi, trở nên hoàn toàn không giống chính nàng.

Nếu không phải những Kim Vũ Vệ lúc này vọt vào lúc này, vậy.....

Hoàng Nguyệt Ly ảo não rên rỉ một tiếng, cảm giác cả người đều không tốt!

"Hai người các người! Mau cút ra ngoài, hai tay ôm đầu đứng ở bên kia!"

"Lén yêu đương vụng trộm, xúc phạm cung quy, hai cậu nam nữ các người, lá gan thật ra không nhỏ! Hôm nay tính như các người xui xẻo, chờ đợi tới Thận Hình Tư (慎刑司) báo danh đi!"

Kim Vũ Vệ lạnh lùng sắc bén quát lớn.

Có mấy người dùng ánh mắt dè hèn dừng ở trên người Hoàng Nguyệt Ly, đánh giá từ trên xuống dưới, trong miệng cũng bắt đầu không sạch sẽ.

"Tắc tắc, nói tới điều này, nữ tử này tuổi dường như còn rất nhỏ, còn chưa đủ tuổi cập kê, đúng không? Nhỏ như thế đã bắt đầu khao khát nam nhân? Quả nhiên không phải đồ tốt?"

"Bất quá, nàng dường như còn chưa lớn lên, ngây ngô kiêu nộn, có thể có một chút tư vị khác....."

Thậm chí có kẻ có lá gan lớn hơn, trực tiếp đi về phía trước vài bước, trêu đùa: "Tiểu nha đầu, ngươi cũng biết, da thịt ngươi non mịn, nếu như vào Thận Hình Tư, chỉ sợ đời này xem như xong rồi. Nếu như ngươi không muốn đi, hãy bồi bồi huynh đệ chúng ta chơi chơi, nói không chừng..... các huynh đệ thoải mái, sẽ thả cho ngươi một con ngựa."

Trong khi nói, mấy tên Kim Vũ Vệ bên cạnh đều cười ha hả.

Đáy mắt Hoàng Nguyệt Ly hiện lên một tia lạnh lẽo, loại lời nói này, thật sự là vô sỉ tới cực điểm!

Nhưng hiện tại mục đích của nàng là muốn rời khỏi nơi này trước, cho nên không thể lập tức tấn công. Một khoản này chỉ có thể nhớ kỹ trước, chờ sau này sẽ tính!

Ánh mắt lạnh lùng của nàng đảo qua mấy tên Kim Vũ Vệ kiêu ngạo này, nhớ kỹ hết gương mặt bọn họ.

Sau đó, nàng lập tức thay một biểu tình điềm đạm đáng yêu nhất, nháy mắt biến thân trở thành một đoá tiểu bạch liên nhu nhược yếu đuối, hai mắt rung rung, đôi môi run rẩy.

"Các ngươi..... các ngươi đừng..... đừng tới đây....." Nhìn thấy bộ dáng này của nàng, đám người ở đây càng cười lớn hơn nữa.

"Nhìn xem hai người bọn họ ôm nhau, còn luyến tiếc không muốn tách rời, đây là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

"Mau rút lại đây, phái hai người áp bọn họ đến Thận Hình Tư đi!"

Hoàng Nguyệt Ly đẩy nam nhân trước người một phen, chuẩn bị leo xuống từ trên trường kỷ.

Ai ngờ, ngực người nam nhân giống như tường đồng vách sắt, cứng rắn chắc chắn, không thể lay động.

Nàng dùng sức thêm vài lần nữa, nhưng vẫn không thể di chuyển hấn!

Hoàng Nguyệt Ly đều đã tái mặt, nam nhân này..... Lại đang làm quái quỷ gì đây! Hiện tại đã là lúc nào, hấn còn ở đây kéo sau chân nàng?

"Uy, ngươi....." Nàng ngẩng đầu trừng mắt nhìn hấn, ngay sau đó ngẩn ra.

Môi mọng lạnh lùng của nam nhân mím chặt vào nhau, hàm dưới căng chặt thành đường cong, chứng tỏ trong lòng hấn không thể nào áp chế lửa giận.

Uy áp trong thân thể hấn nhảy mắt phóng thích ra, toàn bộ huyền khí trong phòng đều trở nên vô cùng xao động, khí thế mãnh liệt ép tới khiến người không thể thở nổi.

"Phốc!" "Phốc!" "Phốc!"

.....

Kim Vũ Vệ xông vào trong phòng, phun ra một ngụm máu tươi tại chỗ, hai chân mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

Nhưng nam nhân vẫn còn tại tầng mạnh uy áp, Kim Vũ Vệ ép đầu xuống càng ngày càng thấp, cho đến khi đầu gối quỳ hấn xuống trên mặt đất, cả người không ngừng run rẩy.

Giọng nói của chủ đại nhân lạnh lùng như băng, giống như từ một nơi rất xa truyền đến.

"Dám đùa giỡn nữ nhân của bản tọa, tìm chết!"

Ngay sau đó, mấy tên Kim Vũ Vệ vừa rồi nói năng lỗ mãng đối Hoàng Nguyệt Ly kêu thảm một tiếng, máu tươi văng ra!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Ngươi Cũng Không Nên Nói Bừa

"A! Đau quá, đau quá! Cứu mạng!"

"Cứu mạng! Tay của ta, tay của ta!"

"Máu, nhiều máu quá!"

Từng trận tiếng kêu thảm thiết truyền đến, tại đây đen nhánh âm lãnh ban đêm, có vẻ phá lệ khiến người ta sợ hãi.

Nam nhân dần dần thu hồi uy áp, Kim Vũ Vệ quỳ rạp trên đất sôi nổi quay đầu lại, chỉ nhìn thoáng qua, sắc mặt mỗi người lập tức đều trắng bệch, sợ tới mức cơ hồ muốn hôn mê bất tỉnh.

Chỉ thấy mấy người vừa rồi đùa giỡn Hoàng Nguyệt Ly, tay chân đều đã bị chặt đứt, máu tươi phun ra như suối, tạo thành những bể máu nhỏ xung quanh bọn họ.

Nhưng đây cũng không phải dọa người nhất, càng khiến cho người hoảng sợ chính là, hạ thân bọn họ cũng là một đoàn huyết nhục mơ hồ, hiển nhiên..... đã bị bắt làm thái giám!

Đối võ giả mà nói, đứt tay đứt chân cũng không hiếm thấy, nhưng bị người trực tiếp tước đứt xuống dưới, không có nam nhân nào mà không cảm thấy lạnh cả người phía sau.

"Oe!" Lập tức có người nôn mửa ngay trên mặt đất trước mặt bọn họ.

Những người còn lại tuy rằng không nôn, cả người cũng cứng đờ, ngay cả động cũng không dám động một chút, sợ chọc giận Ma Vương trước mặt.

Bất kể bọn họ nghĩ bao nhiêu, vì sao gian cung thất bị bỏ trống này, bỗng nhiên sẽ xuất hiện sự tồn tại khủng bố như vậy!

Còn không phải là một đôi tiểu tình lữ yêu đương vùng trộm sao? Nữ lớn lên có vẻ mặt thuần khiết, nam cũng không phải thành viên trong Kim Vũ Vệ, nhưng có thể đi vào hoàng cung, khẳng định chính là thị vệ bình thường.

Thực lực của thị vệ bình thường, đều là Khí Huyền Cảnh tầng thứ 8, tầng thứ 9 như nhau, hoàn toàn không thể nào so sánh với Kim Vũ Vệ, huống chi bọn họ lần này tới chính là cả một đội người.

Thế nhưng..... thế nhưng đã bị người nam nhân này áp chế đến nỗi bò đều không bò dậy nổi!

Thực hiển nhiên, hẳn có một chiêu nháy mắt đã hạ gục tất cả mọi người ở đây!

Các chủ lạnh lùng quét nhìn Kim Vũ Vệ quỳ trên mặt đất, nơi ánh mắt đi qua, tất cả mọi người đều im như ve sầu mùa đông, còn không tự chủ được bắt đầu run rẩy.

Ngay cả mấy người bị hấn chặt đứt chân tay, cũng không dám tiếp tục lớn tiếng rên rỉ, chỉ có thể thống khổ trần trọc ở trên mặt đất.

Nhưng ngay lúc này, trong bầu không khí âm trầm lạnh băng, dám có một giọng nói phá vỡ sự im lặng.

"Uy, người hiện tại có thể buông ta ra được chứ? Mau buông ta xuống! Còn có, ta không phải nữ nhân của ngươi, ngươi không nên nói bừa ở bên ngoài như thế!"

Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn làm lơ sắc mặt lạnh lùng của hấn, vịn vẹo thân thể, dùng sức đẩy ngực hấn.

Nhóm Kim Vũ Vệ gồi nơi cửa hít hà một hơi.

Nữ nhân này bị thiếu não hay là như thế nào? Tại đây sao trước mặt đại ma vương, dám làm càn như thế? Nam nhân không chỉ vô cùng cường đại, hơn nữa vừa thấy chính là loại lạnh nhạt vô tình.

Trêu chọc loại người này, ngay cả khi là nữ nhân của hấn, chi sợ cũng không có cơ hội ăn trái cây!

Nhưng mà, phản ứng của Các chủ đại nhân lại không giống như tưởng tượng của mọi người.

Tay hấn vẫn ôm chặt vào bên hông nàng như cũ, tầm mắt chậm rãi hạ xuống trên ánh mắt leo lên lửa giận của nàng, đảo qua chớp mũi nhỏ tinh xảo, rơi xuống trên đôi môi anh đào phấn hồng.

Cánh môi nhỏ tinh xảo vừa rồi cũng đã bị hấn hôn đến nổi sưng đỏ, lúc này lúc đóng lúc mở oán giận, thoát nhìn giống như đang câu dẫn hấn.

Nam nhân thấp giọng nói: "Nếu ngươi còn không câm miệng, ta lập tức sẽ phải hôn ngươi?"

"Gi? Ngươi nghĩ quá tốt đẹp đi! Đã đến lúc này, đầu óc ngươi còn..... ưm ưm ưm ưm ——!!!"

Hấn biết vật nhỏ này sẽ không chịu nổi sự kích thích!

.....

Dù sao hấn đã cảnh cáo trước đây, vật nhỏ cứ khoáng khoáng phải đối nghịch với hấn, vậy không thể trách hấn, đúng hay không?

Nam nhân vừa lòng câu môi, cúi đầu phong bế cánh môi nàng, ngăn chặn tất cả những kháng nghị của nàng trở về.

Hoàng Nguyệt Ly bắt đầu đỏ mặt, quả thực không thể tin được, nam nhân này sẽ dám biểu diễn nhà vậy trước mặt mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Hấn Thật Sự Dám

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hơn nữa, hiện tại trong căn phòng này còn tràn ngập một mùi máu tươi, tiếng Kim Vũ Vệ bị thương vẫn đang rên rỉ đứt quãng gần như có thể nghe thấy, càng đừng nói tới những cảm vệ quân đều đang quỳ giống như tượng đá!

Dưới không khí này, hấn thật sự muốn tiếp tục hôn?

Nhưng mà, sự thật chứng minh, hấn thật sự dám!

Nam nhân siết chặt vòng eo nàng, ngăn lại hết thầy gãy giữa và phản kháng của nàng, tùy ý hôn lên môi nàng.

Thậm chí, khi môi lưỡi đan xen bên trong, còn mang theo một loại ý vị trừng phạt, nam nhân tiếp tục khế cắn đầu lưỡi nàng. Ngay nháy mắt khi nàng ăn đau, bắt đầu liếm môi nàng trấn an, lập đi lập lại.

Hoàng Nguyệt Ly bị hấn hôn đến nỗi thiếu chút nữa tắt thở, trong đầu thật ra vẫn còn có chút thần chí, biết mình nên hấn là ném hấn ra không chút lưu tình!

Không có kết quả! Thực lực của nàng không bằng người.....

Đúng ngay lúc này, cửa cung truyền đến một tiếng hét lớn.

"Người đâu? Vì sao không có người nào trong Minh Hoa Cung?"

"Không phải đã phái tiểu đội thứ ba tới điều tra sao? Đều chạy đến nơi nào câu cá hay sao?"

"Tiểu đội trưởng đội thứ ba nhanh chóng dẫn người ra đây gặp thống lĩnh!"

Nghe thấy giọng nói, Hoàng Nguyệt Ly dùng sức chống đẩy hấn.

"Ưm ưm..... ưm!"

Buông ta ra, người là sắc heo tì tiện động dục!

Nam nhân vẫn không coi ai ra gì, tiếp tục hôn môi nàng.

Những Kim Vũ Vệ đang quỳ gối nơi cửa đều run rẩy, cho dù trong lòng muốn cầu cứu thống lĩnh, nhưng dưới tình huống như bây giờ, ai cũng không dám nhúc nhích một chút.

Nếu không, chỉ sợ thống lĩnh còn chưa nghe được tiếng bọn họ, bọn họ đã bị một chiêu hạ gục ngay trong nháy mắt!

Đội trưởng tiểu đội mở hôi lạnh đầy đầu.

Hiện tại khả năng bảo toàn mạng sống duy nhất chính là, hy vọng thống lĩnh sau khi không thấy người, sẽ phái người khác tiến vào tìm bọn họ. Nói cách khác..... hôm nay bọn họ phỏng chừng đều phải chết ở trong tay ma đầu này!

Bất quá, ngay cả khi bọn họ có thể được cứu, chuyện xảy ra hôm nay như vậy, dù cho kết quả cuối cùng là gì, khẳng định hấn sẽ phải chịu trách nhiệm hết. Tóm lại, thật sự rất xúi quẩy.

May mắn thay, sự cầu nguyện của nhóm Kim Vũ Vệ dường như đã có tác dụng.

Tại cửu cung, thống lĩnh Kim Vũ Vệ không nghe thấy hồi âm, nhăn mày lại.

"Chuyện gì vậy? Tất cả mọi người đều ở đâu? Đi đi, vài người hãy nhìn xem những người trong tiểu đội thứ ba đến tột cùng đang làm quái quỷ gì!"

Năm tên Kim Vũ Vệ lĩnh mệnh tiến vào Minh Hoa Cung.

Thống lĩnh đầy mặt âm trầm chờ đợi, theo thời gian trôi qua, lửa giận trong lòng càng ngày càng tăng!

Hôm nay thật sự là gặp quý, bảo khổ hoàng gia từ trước đến nay đều luôn được phòng thủ kiên cố, cư nhiên bị đạo tặc thâm nhập!

Hơn nữa đạo tặc kia thật sự quá giao hoạt, ngay cả quốc sư tự mình ra tay, cũng không thể bắt được hắn, còn khiến hắn lên vào trong hoàng cung!

Quốc sư đã ra nghiêm lệnh, Kim Vũ Vệ cần phải phối hợp để điều tra, cần phải bắt bằng được tên tiểu tặc to gan lớn mật, nghiền xương thành tro!

Thống lĩnh vốn dĩ cảm thấy đây cũng không phải là đại sự gì, người ở trong hoàng cung, sao có thể không tìm thấy được?

Tuy nhiên, Kim Vũ Vệ đã lục soát tất cả cung thất, kết quả vẫn không tìm thấy người! Thay vào đó, lại bắt được không ít tình nhân lén lút gặp nhau ở trong cung, sự tình gà trộn chó cấp.

Nếu tiếp tục như vậy, làm thế nào giải thích với quốc sư!

Tiểu đội thứ ba còn tốt hơn nữa, dám không nghe mệnh lệnh của hắn, không biết đã chạy đến nơi nào câu cá!

Đội khi tìm được những thằng nhãi ranh này, nhất định phải xử trí bọn họ theo quân pháp, răn đe cảnh cáo!

Thống lĩnh tâm phiền ý loạn bước đi, đội ở cửa một hồi lâu, nhưng phát hiện sự tình dường như có chút không thích hợp.

Vừa rồi năm thân tín mà hắn phái đi vào cũng không thấy bóng người. Hơn nữa, Minh Hoa Cung rất im ắng, không hề có một chút âm thanh, tựa hồ đây chỉ là một buổi đêm bình thường yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Còn Lâu Mới Đủ!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Điều này thật sự quá không bình thường.

Mặc dù Minh Hoa Cung rất lớn, nhưng Kim Vũ Vệ đều là võ giả Ngự Huyền Cảnh, đi vào chạy một vòng, nhiều nhất thời gian một chén trà nhỏ là đủ.

Cho dù bên trong có sự tình gì tri hoãn, ít ra vẫn có thể phái người ra ngoài giải thích tình huống một chút, đúng không?

Hơn nữa, nếu thực sự điều gì ngoài ý muốn, khẳng định cũng sẽ có tiếng la hoặc là tiếng đánh nhau truyền ra ngoài, tuyệt đối không đến nỗi yên tĩnh như thế.

Thống lĩnh nhăn mày càng sâu, trong lòng bắt đầu cảnh giác.

Chẳng lẽ là..... Minh Hoa Cung thật sự đã xảy ra điều gì ngoài ý muốn?

Lúc này, ngoại trừ tiểu đội thứ ba ra, những tiểu đội khác đều đã trở về phục mệnh.

Hắn vung tay lên, ý bảo toàn bộ bọn họ đi theo, tự mình mang theo cả đội, tiến vào Minh Hoa Cung, điều tra đến cùng.

Đội ngũ hơn trăm người đổ xô vọt vào Minh Hoa Cung, vừa mới qua chính sảnh, đã có người chỉ vào phía trước kêu to.

"Thống lĩnh, đó là..... đó là những người vừa rồi đi vào....."

Trên mặt đất nơi hành lang, mấy tên Kim Vũ Vệ vừa rồi đi vào xem xét tình huống, đang ngã ngang dọc tứ tung ở trên mặt đất, không biết còn sống hay đã chết.

"Cái gì?"

Sắc mặt thống lĩnh trầm xuống, dẫn người bước nhanh đi về phía trước, khi nhìn thấy một cánh cửa bên cạnh hành lang đang nửa mở ra. Chứng kiến tình hình bên trong căn phòng khiến trông mất hẳn thiếu chút nữa đã rớt xuống ngay tại hiện trường.

Chỉ thấy nhóm Kim Vũ Vệ từ trước đến nay luôn xưng là thiết huyết và cường đại, thế nhưng một đám đều đang quỳ gối ở trong phòng, hoàn toàn không

dám đứng dậy. Trong khi đó ở bên người bọn họ, còn có vài người đang nằm trong vũng máu, đã hôn mê bất tỉnh.

"Người nào? Dám hành hung ở trong cung? Thật to gan lớn mật?"

Thống lĩnh tức giận tận trời, một chân đá cửa ra, mang theo người vọt vào trong phòng, nhìn thấy mấy tên đang quỳ ở trên mặt đất, càng thêm giận sôi máu, lại giơ chân lên đá.

"Lên, đều đứng lên cho ta! Quỳ gối nơi này thành bộ dáng gì? Các người chính là Kim Vũ Vệ của hoàng thượng! Còn có mấy tên này, đều đã bị người nào đá thương? Người đâu?"

Tiểu đội trưởng mồ hôi lạnh đầy người, nhưng vẫn không dám đứng dậy.

Thống lĩnh nhìn theo tầm mắt của hắn, thấy được một đôi nam nữ đang ngồi ở trên trường kỷ.

Nam nhân một thân trường bào màu đen mang theo mặt nạ, lười biếng dựa vào trên giường. Các đường cong hàm dưới rõ ràng hơi giơ lên, chỉ là một ánh mắt, đã toát ra sự thanh tao và cao ngạo tự phụ, cao cao tại thượng phảng phất như ông trời sinh ra, tôn quý vô cùng.

Một tay hắn chống đầu, một tay đang vòng quanh thiếu nữ nhỏ xinh trong lòng ngực, thân mật nghiêng tới gần nàng, ngửi mùi hương phát ra từ tóc nàng.

Một màn này, thật sự giống như một thiếu gia xuất thân quý tộc, đang hưởng lạc ở trong phòng nhà mình.

Đáng tiếc, với những thị vệ bị thương nằm đầy đất, còn có một đám Kim Vũ Vệ hùng hổ, thái độ của Các chủ có vẻ không phù hợp với bối cảnh này.

Một bên đằng đằng sát khí, một bên lại tùy ý như thế, dường như căn bản không để đối phương vào mắt.

Thống lĩnh nhìn khí thế người nam nhân trước mắt, cũng âm thầm có chút kinh hãi.

Hắn tự xưng là cao thủ Linh Huyền Cảnh tầng thứ 8, có thể lọt vào một trong mười cao thủ trong toàn bộ Nam Việt Quốc, cho dù ở mấy quốc gia thân cận, cũng là cường giả có thanh danh rất lớn.

Vì thế, cho dù nam nhân trước mắt này cao thâm khó đoán, thống lĩnh cũng hoàn toàn không sợ hãi hắn.

"Chính người đã đá thương người của ta? Hôn nữa, ra tay ngoan độc như thế, không những chặt chân tay, còn..... Quả thực là kẻ điên!" Thống lĩnh lạnh giọng quát lớn.

Các chủ lạnh lùng nói: "Dám đùa giỡn nữ nhân của ta, trừng phạt này còn lâu mới đủ!"

Thống lĩnh không nghĩ tới, hắn là cao thủ tiếng tăm lừng lẫy như thế, đứng ở chỗ này, lại chỉ nhận được một ánh mắt khinh miệt của nam nhân này.

Hắn cười mỉa mai, "Tốt, thật sự là kẻ gàn bướng hồ đồ! Người không những thâm nhập cấm cung, còn khiến nhiều Kim Vũ Vệ bị trọng thương như thế. Hôm nay người đừng nghĩ đến việc sống sót rời khỏi nơi này! Người tới, bắt lấy cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 166: Tiểu Hồ Ly Nhìn Xem Náo Nhiệt

Edit & Dịch: Emily Ton.

Vừa dứt lời, Kim Vũ Vệ phía sau hắn đã tập kết thành một đội, cùng nhau xuất kích.

Bởi vì nhìn thấy những đồng đội của mình ngã trên mặt đất, trong lòng mọi người cũng đều hiểu rõ, người nam nhân trước mắt này không dễ đối phó. Vì thế ngay từ đầu, bọn họ liền xuất kích toàn lực.

Ngay cả bản thân thống lĩnh cũng dùng tuyệt chiêu, chưởng phong sắc bén thổi quét tới trước ngực các chủ.

Hoàng Nguyệt Ly vốn dĩ bị cưỡng chế nằm ở trong lòng ngực nam nhân, vẫn luôn ở không ngừng giãy giụa.

Nhưng sau khi thống lĩnh dẫn người tiến vào, nàng thật ra đã ngừng tất cả mọi kháng cự, ngoan ngoãn ngồi ở trên đùi nam nhân, chờ xem náo nhiệt.

Đã nói với nam nhân này, không cần phải nháo lớn sự tình, muốn nhân lúc rối loạn chạy thoát. Không nghĩ tới, nam nhân thái độ này cố tình muốn đối nghịch với nàng, nháo tới nỗi sự tình càng ngày càng lớn!

Hiện tại thì tốt rồi, thống lĩnh Kim Vũ Vệ cũng đã qua đây, chờ đến sau khi các chủ Thiên Trân Các một chiêu đánh bại hấn ta, phỏng chừng quốc sư cũng sẽ tự mình đuổi tới.

Nàng thật sự muốn nhìn xem nam nhân này dự tính giải quyết điều đó như thế nào? Chẳng lẽ thật sự muốn giết sạch tất cả mọi người trong cung hay sao?

Bởi vì tâm tình vui sướng khi người gặp họa như vậy, nàng đều quên mất giấy giũa, nét mặt hiện lên một nụ cười nhàn nhạt, trong mắt tỏa ra ánh sáng tinh ranh khiến nam nhân đang ôm nàng nhón nhạo một lát, thiếu chút nữa đã quên hoàn cảnh hiện tại của bọn họ.

Tuy rằng Kim Vũ Vệ đều là tu vi Ngự Huyền Cảnh, nhưng bọn họ cũng tu luyện một loại trận pháp cùng nhau đánh, cùng nhau ra tay, uy lực miễn cưỡng có thể so với cao thủ Tứ trọng Đan Huyền Cảnh.

Huyền lực cường đại cuốn về phía hai người đang ở trên trường kỷ, mắt thấy sắp phải đánh trúng bọn họ.

Trong mắt nam nhân hiện lên một tia lạnh lẽo, thắt chặt vòng tay quanh tiểu hồ ly, dựa nghiêng trên nệm giường, vẫn không nhúc nhích.

Thống lĩnh nhìn thấy thế, trong lòng vui vẻ.

00:01 / 07:34Xem ra, tuy rằng nam nhân này thoát nhìn có vẻ thần bí, nhưng thực lực cũng chỉ có hạn, một chiêu cùng nhau kết hợp thể này, hấn căn bản không thể chống cự được, chẳng lẽ hấn đã bị sốc?

Như vậy cũng tốt, hôm nay việc này đã nháo thành như vậy, vốn dĩ hấn có chút lo lắng về việc quan chức của mình khó giữ, hiện tại nếu có thể bắt được người nam nhân này giao cho quốc sư, cũng coi như có thể báo cáo kết quả công việc.

Đối với việc hấn ta rốt cuộc có phải là tiểu tặc mà quốc sư nói hay không, hay chỉ là yêu đương vụng trộm bị cấm vệ bắt được, vậy thì có quan hệ gì? Dù sao bộ dạng cũng rất khả nghi.

Ngay trong khoảnh khắc chường phong của thống lĩnh chỉ còn một tác sẽ quét đến trên mặt nam nhân, rốt cuộc các chủ cũng nhấp nhấp khóe miệng.

"Làm càn!"

Hấn thấp giọng gầm lên.

Giọng nói này không lớn và lạnh như băng, nhưng chỉ hai chữ ngắn ngủn này truyền đi, lại trộn lẫn với uy áp không gì sánh kịp.

Sau khi các chủ nhẹ nhàng nhấn mạnh từng chữ, cảm giác áp bức cường đại không thể kháng cự nhảy mắt tràn ngập toàn bộ trong phòng, tựa như vạn cân đang đè nặng ở đỉnh đầu mỗi người, nặng nề như thế, áp chế đến nỗi không người nào dám ngẩng đầu lên.

Ngay sau đó, thống lĩnh lập tức cảm thấy một luồng huyền lực rất lớn đánh úp lại về phía hấn, hấn căn bản không kịp có cơ hội giãy giụa chút nào, đã bị đánh bay ra ngoài, đâm thẳng về phía bức tường, kéo mặt tường thành một cái hang động, sau đó lăn trên đồng đá đỏ nát, cuối cùng ngã ở trên hành lang.

Thống lĩnh không hổ là siêu cấp cao thủ Linh Huyền Cảnh tầng thứ 8, cho dù đã bị thương nặng như vậy, phun ra vài ngụm máu, vẫn tiếp tục miễn cưỡng bò lên từ trên mặt đất.

Hấn che ngực lại, đáy mắt tràn đầy kinh hãi.

Nam nhân này..... chỉ nói một câu, đã khiến toàn bộ huyền kỹ của bọn họ bắn ngược trở về!

Phải biết rằng, bản thân hấn ra tay cũng không phải giống như võ giả bình thường, mà là một cao thủ Linh Huyền Cảnh tầng thứ 8, cùng với một đội Kim Vũ Vệ cùng nhau đánh, có thể so với cao thủ Đan Huyền Cảnh!

Thực lực này..... quả thật là đáng sợ, ngay cả quốc sư cũng tuyệt đối không thể thực hiện được!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Gương Mặt Thật Sau Lớp Mặt Nạ

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nam nhân này rốt cuộc đến từ đâu?

Vì sao hấn lại tới một nước nhỏ nhỏ như Nam Việt Quốc?

Cả người thống lĩnh lạnh băng, run rẩy quỳ xuống. Cuối cùng hấn cũng nhận ra, hôm nay bọn họ đã chọc phải một sát tinh chân chính, việc này..... chỉ sợ không có kết thúc tốt đẹp!

Hấn nặng nề đập đầu mấy lần xuống đất, run giọng hỏi: "Là..... tại hạ có mắt không trông, mạo phạm đại nhân, cầu xin đại nhân tha thứ."

Các chủ liếc mắt quét hấn một cái, không chút để ý nói: "Các người đêm khuya vẫn còn âm ỉ, duy trì trật tự hoàng cung, cũng coi như thể hiện lòng trung thành, bọn tọa cũng không có ý trách cứ các người."

Lời vừa nói ra, Hoàng Nguyệt Ly ngồi ở trong lòng ngực hấn trừng lớn mắt, có chút không dám tin.

Vui đùa gì vậy? Tuy rằng những Kim Vũ Vệ kia làm đúng công việc được giao, nhưng bọn họ dám can đảm ra tay công kích các chủ đại nhân cũng là sự thật.

Nam nhân này cũng không phải là người có tính tình gì tốt, càng không phải là loại chính nhân quân tử khoan hồng độ lượng, hấn thực sự nói không trách bọn họ?

Hấn sao lại dỗi tính? Hôm nay đã uống lộn thuốc sao? Hay là..... lại có âm mưu gì?

Thống lĩnh cũng cả kinh, rõ ràng không hề nghĩ tới, một cao thủ hung thần ác sát như thế, có thể dễ dàng nói chuyện như vậy!

Hấn nhanh chóng gạt đầu mấy cái, sau đó mới thật cẩn thận nói: "Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân. Xin hỏi..... xin hỏi tên của tôn giá là gì? Đêm khuya đến thăm Nam Việt Quốc, có phải có yêu cầu gì hay không? Có cần tại hạ cống hiến sức lực hay không?"

Trong phòng lặng im một lát.

Thống lĩnh nơm nớp lo sợ ngẩng đầu nhìn qua, ngay sau đó hoàn toàn bị sốc.

Nam nhân thông thả ung dung buông lỏng cánh tay đang ôm Hoàng Nguyệt Ly, ngón tay trắng nõn thon dài chậm rãi duỗi tới giữa mày, nhẹ nhàng giơ lên, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người khắp nơi, cời chiếc mặt nạ màu bạc xuống. 00:00 / 00:00 Trong nháy mắt, một gương mặt phong hoa tuyệt đại, phong tư trác tuyệt, hiển lộ ở trước mặt mọi người.

Hấn có một đôi mắt tràn ngập ánh sáng lung linh rực rỡ, hình dạng hoa đào hoàn mỹ. Nhưng đôi mắt đó nên được lấp đầy âm áp, lại tràn đầy uy nghiêm với hàn ý lạnh băng. Hấn nhẹ nhàng đảo qua, có thể khiến người phát run.

Làn da hấn trắng nõn như ngọc, lông mày như kiếm, mũi thẳng thần, nhẹ nhấp môi mỏng, đều giống như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất, không thể chỉ ra bất luận tí vết gì.

Càng kinh người nhất, chính là toàn thân hấn lộ ra khí chất tôn quý.

Nhìn khuôn mặt này của hấn, trẻ măng ngoài dự đoán của mọi người, dường như chưa tới 20 tuổi, miễn cưỡng mà nói, đơn giản là một thiếu niên. Tuy nhiên, hấn chỉ ngồi ở chỗ kia, khí thế cường đại và bá đạo tràn ra quanh thân, ngay cả tuyệt thế cao thủ thành danh đã lâu, cũng theo không kịp.

Hơn nữa, khuôn mặt này, thống lĩnh vẫn rất có ấn tượng.

Sau khi khiếp sợ ban đầu qua đi, thống lĩnh kính sợ quỳ xuống lần nữa ở trên mặt đất.

"Điện..... Điện hạ, ngài..... ngài hồi cung từ khi nào?"

"Bỏn vương hồi cung, cần phải báo cáo người sao?" Nam nhân lạnh lùng nói.

"Không..... không không, mặt tướng không phải có ý này. Chỉ là, ngài hồi cung chính là đại sự trong cung, nếu sớm biết rằng ngài đã trở về, hoàng thượng nhất định sẽ phái người đi nghênh đón ngài. Mặt tướng cũng không dám phái người tùy tiện vào Minh Hoa Cung....."

"Cho nên, khi bốn vương không có ở đây, các người dám vào?"

"Không không không..... mặt tướng..... mặt tướng không dám!"

Thống lĩnh đập mạnh đầu ở trên mặt đất, thậm chí cũng không dám thở mạnh một tiếng, cảm giác giống như đã hết đường chối cãi, lấp bắp nói nửa ngày, thiếu chút nữa đã cắn rơi đầu lưỡi của mình!

Hấn thật sự nằm mơ cũng chưa từng nghĩ đến, vị điện hạ trong Minh Hoa Cung hôm nay bỗng nhiên trở lại. Hơn nữa, hôm nay ngài ấy còn đích thân xử lý toàn bộ thủ hạ Kim Vũ Vệ thê thảm như thế, không hề thương tiếc!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Gặp Quý

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sao có khả năng này?

Thời điểm nào thì vị điện hạ kia đạt được thực lực cường đại như thế? Không phải hẳn là người không những không thể tu luyện, hơn nữa trời sinh thân thể yếu nhược, chẳng phải bất cứ thời điểm nào cũng có thể chết hay sao?

Vậy tình huống tới nay là gì?

Là hắn đang nằm mơ, hay là đang..... gặp quý?

Nam nhân hiển nhiên cũng biết hắn đang suy nghĩ điều gì, cười lạnh một tiếng.

"Bốn vương..... vốn dĩ không muốn để người khác biết về thực lực hiện tại của mình. Nhưng, có người thật sự to gan lớn mật, dám nói năng lỗ mãng đối với vật nhỏ của bốn vương! Tim chết!"

Nhóm Kim Vũ Vệ nghe được đối thoại của hai người, đã đoán ra được thân phận nam nhân. Vừa nghe lời này, tất cả đều nhanh chóng bắt đầu dập đầu xin tha.

"Điện hạ tha mạng, điện hạ tha mạng! Đều do bọn nô tài có mắt không trông!"

Tiếng dập đầu hết đợt này đến đợt khác vang lên ở trong phòng, tràn ngập cảm giác quý dị.

Nhóm Kim Vũ Vệ vừa dập đầu, nhưng cũng vừa nói thầm trong lòng.

Trời mới biết, tiểu nha đầu trong lòng ngực điện hạ, miệng còn hôi sữa, thật sự nhìn không ra là đại mỹ nữ mê người gì, dễ dàng sẽ bị người nhầm lẫn là cung nữ. Ai có thể biết khẩu vị điện hạ lại đặc biệt như thế?

"Vật nhỏ của bốn vương..... ngày thường bốn vương thậm chí còn không dám chạm vào một cây lông tơ, không ngờ các người lại dám mơ tưởng đùa bốn nàng, "chơi" cùng với các người? Chơi như thế nào? Giết hết các người, cũng khó tiêu tan lòng căm hận của bốn vương!"

Nhóm Kim Vũ Vệ đều sợ tới mức nói không nên lời.

Nếu nam nhân này thật sự là vị điện hạ ồm yếu trong truyền thuyết, cho dù tính tình thất thường của hắn giống như trong truyền thuyết, cầu xin tha thứ vẫn có hữu ích.

Rốt cuộc dù là Thái tử, cũng không dám giết sạch tất cả Kim Vũ Vệ.

Tuy nhiên, chứng kiến vừa rồi hắn ra tay vô cùng hung tàn và tàn nhẫn, hiện tại tất cả mọi người ngoài sự tôn kính hắn ra, chính là kinh sợ!00:00 / 03:13Thực lực thống trị tuyệt đối như vậy, đã có thể không cần đề vào mắt bất luận kẻ nào. Hắn muốn giết người, ở Nam Việt Quốc có ai có thể ngăn được?

Nghĩ đến đây, bỗng nhiên cả người thống lĩnh giật mình một cái!

Thái Tử điện hạ có thể ngồi yên ổn vị trí trư quân, không chỉ bởi vì hắn là hoàng tử con vợ cả chính cung, nguyên nhân quan trọng hơn, chính bởi vì hắn là thiên tài đệ nhất Nam Việt Quốc, thực lực mạnh mẽ, mới có thể đánh bại tất cả huynh đệ.

Tuy nhiên, hiện tại vị điện hạ này đã trở lại, hơn nữa không biết từ khi nào, trở thành sự tồn tại khủng bố như vậy!

Khi nghĩ đến những lời đồn đãi trong cung về thân thể vị điện hạ này.....

Thống lĩnh cả kinh sợ hãi.

Vị trí của Thái Tử điện hạ..... có thể ngồi yên ổn hay sao?

Nam nhân ngoảnh mặt làm ngơ đối với tiếng cầu xin tha thứ của mọi người, quay đầu lại nhìn nhìn tiểu hồ ly đang ngồi bên người.

Phát hiện tiểu nha đầu vẫn luôn không ngừng chăm chăm nhìn xem hắn, không giấu được vẻ khiếp sợ trong mắt. Mắt to nhấp nháy liên tục, tựa hồ đã chịu đủ kích sâu sắc.

Tiểu hồ ly có khả năng luôn luôn tự tin, khó có được biểu tình như vậy, điều này khiến hắn hài lòng thật sâu.

Khoé miệng nam nhân giờ lên một nụ cười, nụ cười này, nở ra ở trên khuôn mặt tuấn mỹ, giống như băng tuyết tan rã.

Đáy mắt sắc bén lạnh lùng, loại bỏ tất cả lạnh lẽo, cặp mắt hoa đào lấp lánh rực rỡ, mang theo dụ hoặc khó nói.

Tươi cười như vậy, bất luận thiếu nữ nào xem ở trong mắt, đều sẽ tim đập mạnh và mặt đỏ lên, nháy mắt bị hắn hấp dẫn, quỳ gối ở dưới trường bào màu đen của hắn.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy hắn cười, đáy mắt càng hiện lên vẻ khiếp sợ, cả người giống như đều đã cứng lại.

Trong hoàn cảnh như vậy, nam nhân cảm thấy từ đầu đến chân đều rất thoải mái, tâm tình rất tốt, lửa giận vừa rồi bị Kim Vũ Vệ có mắt không trông mạo phạm, cũng giảm hơn phần nửa.

Hắn quay đầu, nói với thống lĩnh đang phủ phục trên mặt đất: "Bỏn vương muốn thực lực của mình bị bại lộ, cố tình đã bị các ngươi phá vỡ, ngươi nói..... có phải bỏn vương nên giết tất cả các ngươi diệt khẩu hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Thu Phục Kim Vũ Vệ

"Điện hạ tha mạng, điện hạ tha mạng!"

"Mặt tướng tuyệt đối sẽ giữ kín miệng như bưng. Cho dù bị đánh chết cũng sẽ không nói ra ngoài!"

Trên trán thống lĩnh không ngừng toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng thâm kêu không xong.

Trời mới biết vị điện hạ này rốt cuộc vì sao lại muốn dấu điểm thực lực của bản thân mình, chẳng lẽ thật sự đang hướng về phía ngôi vị hoàng đế? Vậy thì nhóm người bọn họ đã phá vỡ bí mật của hắn, chỉ sợ thật sự không có đường sống.....

Thống lĩnh lăn lộn ở quan trường đã lâu, tâm trí vẫn còn có tính xoay chuyển rất nhanh.

Hắn ta suy nghĩ một cách nhanh chóng, nói: "Điện hạ, ngài vừa mới trở lại đế đô, khẳng định có rất nhiều chuyện cần người giúp ngài làm. Chỉ cần ngài nguyện ý tha cho mặt tướng một mạng, mặt tướng nguyện ý mang theo tất cả thủ hạ Kim Vũ Vệ, đầu nhập dưới trướng điện hạ."

"Đúng vậy, thuộc hạ nguyện công hiến sức lực vì điện hạ!"

"Thuộc hạ nguyện trung thành với điện hạ!"

Những người khác cũng đều phản ứng lại, vì muốn giữ lại mạng sống, tất cả đều vỗ ngực, biểu hiện sự trung thành của bọn họ.

Nam nhân vẫn lạnh lùng thờ ơ, không tỏ ý kiến.

Cho đến khi tất cả mọi người đều thấp thòm bất an ngậm miệng lại, hắn mới chậm rãi nói: "Linh Huyền Cảnh tầng thứ 8..... thực lực không có gì đặc biệt. Nếu không phải bỏn vương thật sự thiếu nhân thủ, thu người làm nô tài, cũng xứng đáng!"

Một cao thủ tự cho mình rất cao, bị người khinh bỉ coi thường như thế, trong lòng thống lĩnh có chút bất bình, nhưng không dám biểu hiện ra ngoài.

"Vâng, nhận được... sự coi trọng của điện hạ. Mặt tướng nhất định..... sẽ tận tâm tận lực....."

"Tuy nhiên, bỏn vương cũng không yên tâm về các ngươi, nếu muốn đầu nhập dưới trướng bỏn vương, vậy hãy ấn dấu linh hồn, chính thức trở thành nô bộc của bỏn vương."

"Cái gì?"

Thống lĩnh lắp bắp kinh hãi, không dám tin tưởng nói.

Ấn xuống ấn ký linh hồn, có nghĩa là linh hồn của họ đều được nắm giữ ở trong tay chủ nhân, mệnh lệnh của đối phương, hoàn toàn không thể cãi lời, bằng không, chủ nhân chỉ cần nhắc tay lập tức có thể khiến thần hồn hắn ta bị diệt!

00:00 / 00:00 Thống lĩnh Kim Vũ Vệ chính là cao thủ nổi danh ở Nam Việt Quốc. Năm đó Thái tử muốn kết giao với hắn ta, đều dùng tới chiêu hiền đãi sĩ, dùng các loại hậu lễ đối đãi, xem hắn ta trở thành một vị khách quý.

Nào biết, vị diện hạ trước mắt, lại xem hấn ta không khác gì nô tài xuất thân hạ tiện, cư nhiên thật sự muốn sử dụng hấn ta giống như con rồ!

Trên mặt hấn ta tràn ngập không cam lòng, tay nắm chặt thành quyền.

Giọng nói lạnh lùng của nam nhân vang lên, "Hoặc là hiện tại ngươi tình nguyện tìm chết?"

Khi phải lựa chọn giữa sự sống và cái chết, thống lĩnh không thể nào lựa chọn, chỉ có thể tùy ý nam nhân cường đại khiến lòng người run sợ này lấy đi vết máu ở giữa lòng mày của mình, trở thành tôn chủ không chế vận mệnh hấn ta.

Thật ra, ở trong mắt nam nhân, hấn có thể thu nhận thống lĩnh trở thành nô bộc, đã là đề mắt tới hấn ta.

Những Kim Vũ Vệ khác, hấn hoàn toàn thấy chương mắt, tùy tay móc ra một lọ đan dược, phân phát cho mọi người, để bọn họ ăn vào.

Loại này là thi trùng hoàn Xích Hồng Sắc, sau khi ăn vào, cần phải ăn giải dược đúng hạn, bằng không một khi phát tác, sẽ lập tức chảy máu thất khiếu* tại chỗ, bị chết rất thống khổ.

(Thất khiếu: 2 mắt, 2 mũi, 2 tai và miệng)

Làm xong hết thấy này, nam nhân không kiên nhẫn phát phát tay.

"Đem này mấy tên nói năng lỗ mãng với Vương phi ném vào hố phân cho bốn vương, những người khác có thể lăn!"

Nhóm Kim Vũ Vệ thật vất vả chờ đợi những lời này, lần lượt tung cửa xông ra.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Chờ đến khi tất cả những người không liên quan đều bị đuổi ra khỏi phòng, các chủ đại nhân chuyển ánh mắt tới trên người tiểu hồ ly.

Chỉ thấy thiếu nữ bên người, vẫn đang duy trì biểu tình trợn mắt há hốc mồm, vẫn luôn dùng một loại ánh mắt quý dị, nhìn chăm chăm xem hấn từ trên xuống dưới.

Các chủ đại nhân nhướng mày, rõ ràng có chút ngạc nhiên.

Hôm nay, vật nhỏ nhà hấn thật sự hơi lạ, vừa rồi hấn cũng cảm thấy thực sự không thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Thật Sự..... Quá Giống

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bởi vì ngày thường, sự tình chính người thế này, tiểu hồ ly thích nhất. Hơn nữa, hôm nay những Kim Vũ Vệ đó thực sự đã mạo phạm nàng, theo lý thuyết, nàng tuyệt đối sẽ nhảy ra, hung hăng đánh cho tất cả bọn họ đều tuột hết quần mới đúng!

Kết quả thì sao? Cho đến khi hấn xử lý xong sự tình, đuổi hết người đi rồi, nàng vẫn an an tĩnh tĩnh, không rên một tiếng.

Tiểu hồ ly mỗi lần ở trong lòng ngực hấn, đều luôn trong trạng thái nổ tung, hiện tại lại dùng tay nhỏ nắm ống tay áo hấn, không nháy mắt chăm chăm nhìn hấn.

Thái độ ngoan ngoãn như vậy thật dễ thương, nhưng ngược lại nam nhân vẫn cảm thấy không quen.

Không phải hấn đã bị tiểu nha đầu này chinh thành cuồng chịu ngược đấy chứ?

Nam nhân cong cong môi, thấp giọng trêu đùa: "Tiểu nha đầu, bốn tóa biết trên đời này mình là mỹ nam vô song, cũng biết ngại nhất kiến chung tình đối bốn tóa, hận không thể lấy thân báo đáp, nhưng..... Ngươi cũng không cần nhìn xem lộ liễu như thế chứ? Rốt cuộc chúng ta đang an vị ở mép giường, ngươi như vậy, bốn tóa sẽ không nhìn được mà làm một số..... sự tình không có đạo đức với ngươi. Hoặc có lẽ, ngươi thật ra đang chờ mong như thế?"

Hoàng Nguyệt Ly cắn môi, chớp chớp mắt, biểu tình có chút mờ mịt.

Khuôn mặt này của nàng, vốn dĩ vừa thông minh vừa đáng yêu, hơn nữa nàng hiếm khi lộ ra biểu tình và hành động ngây thơ như thế, khiến cho cổ họng nam nhân di chuyển.

Nếu không phải vì cảm giác nha đầu này thật sự không thích hợp, hẳn phỏng chừng đã trực tiếp hôn từ cảm nạng trở lên.

Hiện tại là tình huống gì vậy! Vật nhỏ này bị trúng tà sao?

Nếu đổi thành ngày thường, hẳn nói ra những lời như thế, tiểu hồ ly chẳng phải sẽ trực tiếp nhào lên đánh hẳn sao? Hiện tại vì sao lại mang biểu tình ngốc manh, cho phép đùa giỡn như thế?

Chẳng lẽ..... nhìn thấy mặt hẳn, biết thân phận thật sự của hẳn, đã khiến nạng kinh ngạc tới mức độ này?

Trên thực tế, Hoàng Nguyệt Ly đã rất kinh ngạc, cực kỳ kinh ngạc, hoặc là nói, nạng vô cùng khiếp sợ!

Các chủ Thiên Trân Các tháo mặt nạ xuống, lộ ra gương mặt tuấn mỹ bức người đã bị che đậy. Một khắc kia, nạng cơ hồ cảm thấy máu cả người mình đều cô đọng lại, nháy mắt hồ hấp cũng ngừng lại, ngay cả tim đều đập chậm nửa nhịp. Luận võ công : Quách Tĩnh Có thể đánh bại Kiều Phong ?0.3M viewsEntertainmentBởi vì, hẳn thật sự..... quá giống.....

Từ cái nhìn đầu tiên, Hoàng Nguyệt Ly còn tưởng rằng mình đã nhìn thấy..... Mộ Thừa Ảnh.

Trong truyền thuyết, đệ nhất cao thủ của đại lục Thiên Lăng, là người đứng đầu mười đại mỹ nam Đế Lăng Thành, là đại tông chủ Thương Huyền Tông, đứng đầu bảy môn phái thánh địa lãnh đời.....

Nhưng tương tự, cũng ngay khoảng khắc sống chết của nạng, đều không màng tất cả để tới cứu nạng. Đối với nạng, đó là nam nhân thiết tình nhất.

Ngay nháy mắt mặt nạ được lấy xuống, Hoàng Nguyệt Ly thật sự hoàn toàn ngơ ngẩn.

Ngay cả khi các chủ đại nhân liên tiếp ra tay, thu phục Kim Vũ Vệ, toàn bộ quá trình này, nạng dường như hoàn toàn không có cảm giác gì.

Rất nhiều chuyện cũ ở trong nháy mắt nổi lên trong lòng, gần như khiến nạng hoàn toàn suy sụp.

Nàng nghĩ đến hai người đã bỏ lỡ mất rất nhiều thứ, từng có vô số hiểu lầm và xuyên tạc. Cho đến cuối cùng, nạng cho rằng mình sẽ không bao giờ có bất luận dấu vết nào lưu tại thế gian này, nạng mới phát hiện.....

Phát hiện.....

"Uy, vật nhỏ, ngươi đừng khiến ta sợ! Sẽ không thật sự trúng tà chứ? Hay là vừa rồi bị huyền khí của ta đánh cho bị thương?"

Giọng nói đầy lo lắng của nam nhân vang lên ở bên tai nạng, vừa gấp vừa nhanh, hai bàn tay to thậm chí dùng chút lực, vỗ vỗ trên gò má trắng nõn của nạng.

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên hoàn hồn, quơ quơ đầu, mới ý thức được hoàn cảnh xung quanh mình.

Đối diện với đôi mắt hoa đào đen nhánh, trái tim nạng run rẩy, phát hiện vừa rồi mình quả nhiên đã nhìn chưa đủ rõ.

Mà hiện tại, khoảng cách hai người gần như thế, nhiều nhất chỉ cách có một tấc (10cm).

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Cặp Mắt Kia

Nàng tỉnh lại từ trong ảo cảnh kiếp trước, bắt đầu quan sát hẳn, lập tức phát hiện người nam nhân trước mắt này, cùng với người kia trong trí nhớ của nạng, thật ra căn bản không giống nhau như vậy.

Về ngoại hình, các chủ Thiên Trân Các rõ ràng tinh tế hơn nhiều, làn da trắng nõn như ngọc, mặt mày ôn nhuận, so với Mộ Thừa Ảnh tuấn mỹ tiêu sái và thuần nam tính, chênh lệch rất lớn.

Càng quan trọng hơn chính là, các chủ Thiên Trân Các ngày thường thoạt nhìn rất cường thế bá đạo, giống như căn bản chỉ khoảng 20 tuổi, đây là loại tuổi giữa thiếu niên và thành niên.

Tuổi quá trẻ, cũng quá tuấn mỹ!

Khó trách hẳn muốn đeo mặt nạ che đi, là lo lắng cho tuổi tác và diện mạo của mình dễ dàng khiến người xem nhẹ, không xem hẳn giống như cường giả thống ngự chân chính sao?

Nhưng Mộ Thừa Ảnh cũng từng là nam nhân chân chính, hấn thành danh đã lâu, uy chấn tứ đại thiên vực, chân chính là thiên hạ vô địch. Tuy rằng thời niên thiếu cũng từng phiền não bởi vì tuấn mỹ chọc người thêm nhỏ dãi, nhưng mấy năm trước khi Hoàng Nguyệt Ly qua đời, đã không có người dám có bất luận hành vi khiêu khích nào với hấn.

Khuôn mặt kia cho dù tuấn mỹ bao nhiêu, ở trong mắt rất nhiều người, cũng chỉ có thể là con ác mộng kinh hồn đoạt phách lúc nửa đêm.

Cho nên nói, trong mắt bọn họ hai người, thật ra căn bản không giống nhau.

Chỉ là..... cặp mắt kia..... lại thật sự rất giống, quá giống!

Rõ ràng là khao khát tình cảm, đôi mắt hoa đào dễ dàng khiến nữ nhân động tâm nhất, lại cố tình hàm chứa băng tuyết quanh năm không tan, nhẹ nhàng nhìn thoáng qua, có thể khiến người cảm nhận được hơi lạnh thấu xương.

Mà hàn băng lãnh khốc này, chỉ có ở thời điểm đối mặt với nữ nhân mình yêu mến, mới có thể nhảy mất hòa tan.

Ánh mắt như vậy..... thật sự rất giống.....

Hoàng Nguyệt Ly lại nhìn chằm chằm cặp mắt kia trong chốc lát, khe khẽ thờ dài.

Bởi vì đôi mắt này, nàng mới có thể nhận sai người, đúng không? Thật ra, đây căn bản là hai người. Nàng vừa rồi bị trúng tà sao? Có thể trộn lẫn hai người với nhau? Chẳng lẽ, thật sự vì nghĩ quá nhiều tới Mộ Thừa Ảnh sao?

Các chủ Thiên Trần Các nhìn thấy ánh mắt nàng mê mang, còn thờ dài một tiếng, giống như đang hoài niệm điều gì, trong lòng không tránh khỏi có tiếng chuông cảnh báo vang lên.

Tuy rằng không biết vật nhỏ này rốt cuộc đang nhìn gì, đang nghĩ gì, nhưng hấn vẫn có cảm giác nguy cơ rất rõ ràng, luôn cảm thấy nàng dường như đang nhìn xuyên qua hấn, và nhìn về một nơi rất xa, rất xa.....

"Vật nhỏ, ngươi rốt cuộc đang phát ngốc gì vậy? Nếu như ngươi lại nhìn bồn tọa như vậy, bồn tọa sẽ tiếp tục hôn ngươi?"

Nam nhân chậm rãi nhích lại gần, khiến hai người càng chặt hơn, cả hai đều có thể cảm giác được rất rõ ràng hơi thở nóng bỏng của đối phương thổi ra.

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên đẩy hấn ra.

Nam nhân căn bản không nghĩ tới nàng sẽ phản kháng, lập tức đã bị đẩy ra.

Hoàng Nguyệt Ly ngay lập tức rời khỏi bên người hấn, đứng lên.

Nhớ lại Mộ Thừa Ảnh và chuyện cũ năm đó, khiến nàng không thể nào chịu được sự gần gũi với nam nhân khác như thế.

"Ngươi....." Sắc mặt nam nhân trở nên âm trầm, "Vật nhỏ, ngươi có ý gì? Thoát khỏi nguy hiểm, lợi dụng bồn tọa xong rồi, liền đẩy ta ra? Vừa rồi ngươi rõ ràng còn chủ động hôn bồn tọa!"

Tuy rằng, tiểu hồ ly đã đẩy hấn ra, cũng không phải một lần hai lần.

Nhưng, hôm nay quan hệ giữa bọn họ rõ ràng đã được cải thiện, đặc biệt là thời điểm vừa rồi khi những Kim Vũ Vệ đó xông tới, vì để thoát thân, vật nhỏ còn chủ động đẩy ngã hấn, hôn hấn.

Ngay cả khi nàng không phải thật sự muốn thân thiết với hấn, nhưng nàng đã lựa chọn phương án như vậy, ít nhất chứng minh rằng, nàng cũng không chán ghét đối tượng chạm của hấn, buông xuống trái tim đề phòng đối hấn.

Hiện tại người không liên quan đều đã rời đi, tiểu nha đầu này còn nhìn hấn chằm chằm, nhìn tới nhìn lui nửa ngày như vậy, rõ ràng đã bị khuôn mặt này của hấn hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Tự Mình Đa Tình

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tình thế rất tốt, bầu không khí cũng mười phần ái muội.

Các chủ rất muốn tận dụng lợi thế và tấn công, trở nên thân mật hơn với tiểu hồ ly đang muốn trốn chạy né tránh một phen, tốt nhất có thể sử dụng mỹ nam kế gì đó, nắm bắt được trái tim nàng.

Trong khi đó, Hoàng Nguyệt Ly cũng dường như thật sự đã bị mê hoặc, ánh mắt mê mang, thân thể mềm nhũn, không hề có dấu hiệu phản kháng.

Ai ngờ, ngay thời điểm hần đang suy nghĩ bậy bạ, bỗng nhiên cứ như vậy..... bị đẩy ra không chút lưu tình.

Bởi vì trong trái tim Hoàng Nguyệt Ly vô cùng phiền loạn, căn bản không có tâm tư nhiều lời với hần, chỉ tùy ý nói: "Đây bắt quá chỉ là kẻ sách tạm thời, cho dù lúc ấy ở chỗ này là ai, ta đều sẽ hôn hần, ngại ngần vạn không cần hiểu lắm!"

"Hiểu lắm? Ngươi nói đây là hiểu lắm?"

Nam nhân đột nhiên nhăn mày lại, ánh sáng dịu dàng nơi đáy mắt dần dần biến mất, một lần nữa bao phủ hàn ý lạnh băng.

Hoàng Nguyệt Ly cảm giác được áp bức phát ra từ trên người hần, không thể không lui về phía sau một bước.

"Nếu không thì sao? Sẽ là gì?"

Thiếu nữ nhẹ nhàng hát cầm lên, trừng mắt nhìn nam nhân trước mắt, thái độ càng thêm xa cách.

Thái độ này đã chọn giận nam nhân, hần quả thực không thể tin được, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủn như vậy, nữ nhân này đã xoay chuyển thái độ 180 độ!

Trời mới biết, khi nàng chủ động hôn môi mình, tâm tình hần đã nhảy nhót cỡ nào, thời điểm hôn tiểu nha đầu này, cánh tay hần ôm lấy vòng eo nàng đều đã run rẩy.

Thời điểm tiểu hồ ly giao hoạt chậm chậm nhìn mặt hần đến nỗi ngây người, hần thật đúng là đã cho rằng, khuôn mặt tuấn tú của mình từng mê đảo vô số quý nữ danh môn, cũng có thể chiếm được trái tim thiếu nữ này.

Cũng bởi vậy, trái tim hần âm thầm nhảy nhót không thôi.

Ngay cả những Kim Vũ Vệ đó đã phạm sai lầm nghiêm trọng ở trong tay hần, hần đều không bận tâm dây dưa thêm nhiều, chỉ nghĩ nhanh chóng đuổi hết người đi, sau đó trêu đùa cùng với vật nhỏ này một chút.

Ai biết.....

Chẳng lẽ vừa rồi thật sự đều là tự hần tự mình đa tình hay sao?

Nam nhân từ trước đến nay đề có địa vị rất cao, hiếm khi phải chịu đựng sự thất bại, đặc biệt đúng với nhiều thiếu nữ vây quanh hần. Không chỉ bởi vì ánh mắt hần ngẫu nhiên dừng lại, khiến trái tim bọn họ nhảy nhót không thôi. Mà là cho dù có thể có được một nụ cười của hần, bọn họ đều rất hưng phấn, mấy ngày mấy đêm đều ngủ không yên.

Còn tiểu nha đầu này thì sao?

Hần đã công hiến cho nàng như thế, nàng lại muốn vui đùa hần sao?

Khuôn mặt nam nhân âm trầm, chậm rãi tiến tới gần Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly bị hần bức phải lui về phía sau, dựa vào trên vách tường.

Nàng biết, người nam nhân này đã tức giận, trong cặp mắt hoa đào khiến nàng tưởng như đã từng quen biết, thể hiện vừa yêu lại vừa hận, cũng pha lẫn cảm xúc phức tạp vì sự tự tôn đã bị tổn thương. Tất cả đều khiến nàng cảm thấy rất quen thuộc.

Đó là cảm xúc nàng đã từng thường xuyên nhìn thấy trong mắt Mộ Thừa Ảnh.....

Lông mày tinh tế của nàng nhăn lại, ý định lý luận với nam nhân.

"Ngươi..... ngươi đừng xúc động, trước hết hãy nghe ta nói..... ta thật sự không có ý gì đối với ngươi, ngươi hiểu không? Chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng....."

Khi cánh môi nhỏ ting xảo lúc đóng lúc mở, phá lệ mê người, nhưng những lời nói ra, lại có thể khiến hần phát điên.

Nháy mắt, lý trí dường như đã chỉ đường cho hần, nam nhân đột nhiên nắm bả vai Hoàng Nguyệt Ly, nặng nề đẩy nàng dựa vào trên vách tường.

Chiếc cằm mảnh khảnh của nữ nhân đã bị dùng sức nâng lên, môi mỏng nam tính lạnh lẽo mang theo lửa giận trong người, bắt đầu ngăn chặn đôi môi anh đào của nàng.

Trần trọc..... mảnh liệt hôn môi.

Hoặc là, đây không phải là một nụ hôn, có thể nói đó là một sự tàn phá khi nam nhân đang phát tiết lửa giận.

Hắn dùng sức nghiền nát cánh môi thiếu nữ, đầu lưỡi háo hức trượt vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Rốt Cuộc Muốn Ta Thế Nào?

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly mím chặt môi, nghiền chặt hàm răng, kiên trì chống cự lại, không cho hắn có thêm cơ hội vượt rào.

Sự luẩn quẩn bùng lên trong lòng nam nhân, hắn dứt khoát cắn một ngụm trên môi Hoàng Nguyệt Ly, trực tiếp cắn rách môi nàng.

"Uhm!"

Hoàng Nguyệt Ly kêu rên thành tiếng.

Nghe được tiếng rên rỉ mỏng manh, cùng với mùi máu tươi truyền đến từ trong miệng nàng, nam nhân dường như càng thêm hưng phấn. Đầu lưỡi thừa thời cơ thâm nhập sâu hơn vào trong miệng nàng, tùy ý thăm dò, ngang ngược di chuyển không ngừng.....

Bỗng nhiên, nam nhân dừng động tác lại, mờ to hai mắt, dường như không dám tin nhìn xuống phía dưới.

Dưới tình thế cấp bách, Hoàng Nguyệt Ly đã trực tiếp dùng một chân đá vào hạ thân của hắn, hơn nữa, còn dùng tới huyền kỹ đặc biệt.

Thông thường, nam nhân vốn sẽ không có khả năng trúng chiêu, nhưng hôm nay hắn thật sự tức giận quá mức, toàn bộ tinh thần đều đặt ở trên đôi môi mang theo mùi máu tươi, không rảnh bận tâm tới nơi khác.

Hơn nữa, càng khiến cho hắn bức mình chính là, môi của tiểu nha đầu này giống như lát vit, sẽ khiến người nghiền. Khoảnh khắc khi hắn dính lên làn môi mềm mại của nàng, hắn liền có cảm giác ngứa ngáy, khiến hắn muốn lập đi lập lại ném chúng, không cách nào dừng lại.

Hết thấy những thứ khác dường như đều bị hắn hoàn toàn quên ở sau đầu.

Kết quả, đã bị nàng tấn công nặng nề.

Hoàng Nguyệt Ly có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu? Ngay nháy mắt khi hắn sững sờ, nàng đã đánh ra một chiêu, thừa cơ thoát khỏi trói buộc của hắn.

"Ta..... thật sự rất xin lỗi, nhưng....."

Nàng theo bản năng cắn cắn môi, cũng không chú ý tới khoe môi của mình sớm đã bị nam nhân này cắn rách, động tác này đã khiến nàng đau đớn một trận.

Mất nhìn thấy nam nhân ở sau lưng nàng đang đứng thẳng lên, nàng không hề nhiều lời, điểm nhẹ mũi chân, thi triển huyền kỹ, bay vút ra ngoài dọc theo hành lang.

Mặc dù Hoàng Nguyệt Ly ra tay rất đột nhiên, nhưng thực sự sắc bén. Tuy nhiên, lực lượng của nàng rốt cuộc chỉ có chừng đó, thay vì nói nàng đã khiến nam nhân bị trọng thương mới có thể chạy thoát, không bằng nói rằng, vì nam nhân quá mức khiếp sợ, mới cho nàng cơ hội đào tẩu.

Thời điểm nàng chạy ra khỏi cửa phòng, nam nhân thật ra đã áp chế được đau đớn, khôi phục lại năng lực hành động.

Lúc này, hắn vừa kinh ngạc vừa tức giận đan xen, tất nhiên có trăm ngàn loại phương pháp có thể ngăn tiểu hồ ly này lại.

Cho dù nàng có bối cảnh thân phận thế nào, kỹ năng tinh quái, phúc hắc giáo hoạt cỡ nào, nhưng để nói tới thực lực tuyệt đối, nàng căn bản không phải là đối thủ của nam nhân này!

Nhưng, hắn đã cố gắng khắc chế mình, không kéo nàng lại.

Dựa vào khung cửa, nhìn thân ảnh mảnh mai bay ra khỏi cửa cung giống như một đám mây, nam nhân cắn chặt hàm răng, trong mắt hoa đào không còn có bất luận ý cười nào, biểu tình trên khuôn mặt tuấn tú gần như méo mó.

Hắn nặng nề đánh một quyền về phía vách tường, cả tòa cung điện đều run rẩy theo.

"Bạch Nhược Ly..... Ngươi..... Ngươi chửơng mất ta như vậy sao? Ngươi rớt cuộc muổn ta thế nào?"

Hắn rất muổn đỏi theo, nhưng miễn cưỡng khỏng chế đửợc chính mình.

Từ trước đến nay hắn vẫn luôn là mục tiêu, nữ nhân đều quay chung quanh lấy lòng hắn, tất nhiên hắn cũng có kiêu ngạo. Bởi vì hắn tâm đửợng nên tìm mọi cách lấy lòng nữ nhân, hành vi như vậy đã vượt qua sự tưởng tượng ngày trước của hắn. Nhưng hắn lại không thể khỏng chế đửợc mình, muổn đỏi xử với Hoàng Nguyệt Ly thật tốt, thật tốt.

Loại xúc đửợng này, giống như một nhiệm vụ đã đửợc khắc sâu vào trong linh hồn, không thể nào kiểm soát.

Giống như ma cứ đi theo như thế.

Nhưng, tiểu nha đầu kia thật sự quá tàn nhẫn, nàng căn bản không để vào mắt bất cứ điều gì. Hết thảy những gì hắn làm, cảm xúc của hắn, nàng hoàn toàn không hề quan tâm.

Trong khi hắn.....

Nam nhân cắn chặt hàm răng, tự nhủ nếu lần này hắn lại đỏi theo, hắn thật sự sẽ là kẻ phạm tiện!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* đửợc tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Chuyện Cũ Năm Xưa

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly chạy ra khỏi Minh Hoa Cung, phát hiện nam nhân cũng không đỏi theo.

Nàng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, áp xuống một chút chua xót xoẹt qua trong lòng, một lần nữa phủ thêm áo choàng, che khuất mặt.

Bởi vì Kim Vũ Vệ đã bị nam nhân thu phục, lúc này trong cung đã khôi phục lại an tĩnh, chỉ có một số thị vệ bình thường đang thường xuyên đi tuần tra ngang qua.

Những điều này tất nhiên không thể ngăn cản đửợc Hoàng Nguyệt Ly.

Nàng một đửờng không đửng tới bất luận điều gì ngoài ý muổn, bình yên về tới biệt viện hầu phủ.

Lúc này, sắc trời đã tờ mờ sáng, Hoàng Nguyệt Ly nằm ở trên giường, xa xa nhìn những tia nắng ban mai ngoài cửa sổ, rõ ràng cảm thấy đã rất mệt, nhưng như thế nào cũng không thể ngủ đửợc.

Buổi tối hôm nay, thật sự đã xảy ra quá nhiều sự tình liên tiếp, khiến nàng trở tay không kịp.

Kể từ khi nàng dần dần trở nên quen thuộc với các chủ Thiên Trân Các, nàng cũng từng tò mò khuôn mặt dưới tấm mặt nạ của hắn, nhưng cũng không bao giờ nghĩ tới, thời điểm nàng nhìn thấy, sẽ giật mình đến mức độ như thế.

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy lúc ấy mình khẳng định đã quá mệt mỏi, cho nên có chút không bình thường, mới có thể bởi vì một đôi mắt có chút tương tự, lập tức liên tưởng tới Mộ Thừa Ảnh.

Hiện tại cẩn thận nghĩ lại, ngoại trừ một đôi mắt hoa đào ra, các chủ Thiên Trân Các và Mộ Thừa Ảnh, dường như căn bản không có gì tương tự.

Đương nhiên, tính cách hai người cường thế bá đạo thật sự không có gì khác biệt, tuy nhiên, niên thiếu tuyệt thế thiên tài đắc chí, sẽ có tính cách này, là rất bình thường sao?

Vì vậy, nàng sẽ nhận sai người, hay là bởi vì..... quá nhớ nam nhân kia?

Hoàng Nguyệt Ly quay cuồng ở trên giường, trong lòng lộn xộn, tràn đầy chua xót cùng với lo âu.

Trong những ngày vừa qua, kể từ khi nàng ngã xuống ở Cực Bắc Băng Nguyên, trọng sinh tới Nam Việt Quốc, đã xảy ra quá nhiều sự tình. Nàng vẫn luôn không ngừng bận rộn, không có thời gian miên man suy nghĩ.

Không! Hoặc là nói, nàng cố ý khiến mình rối ren như vậy, mới không bị tổn thương bởi vết thương của mình.

Mới có thể..... quên đi rất nhiều sự tình đã từng phát sinh ở trong kiếp trước.

Không nghĩ tới..... nam nhân kia.

Thật ra, kiếp trước trước khi nàng tới cực bắc băng nguyên, Mộ Thừa Ảnh đã từng nhắc nhở nàng, đại tiểu thư Lăng Tiên môn Lăng Thanh Vũ đã có những hành động rất khả nghi, đề nàng cẩn thận đề phòng, tốt nhất đừng rời xa Hòa cung.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly vẫn tiếp tục tin tưởng người bạn thân của mình mà không có sự nghi ngờ nào, cảm thấy hấn quá đa nghi, vì thế vẫn theo kế hoạch cũ đi tới cực bắc băng nguyên. Không ngờ rằng, đó lại là nơi an nghỉ cuối cùng của nàng.

Kiếp trước, nàng một lòng theo đuổi cảnh giới tối cao của võ đạo, trái tim như sắt đá. Mặc dù vô số thiên tài tuyệt thế cao thủ quý gỏi ở dưới váy nàng, nàng cũng chưa bao giờ suy xét, muốn trở nên thân thiết với bất luận kẻ nào.

Trong khi Mộ Thừa Ảnh lại quá mức cường thế, hấn căn bản không quan tâm tới sự cự tuyệt của Hoàng Nguyệt Ly, cũng không phân trần cứ thế xâm chiếm vị trí bên người nàng. Hấn vừa đấm vừa xoa, khẳng khái sẽ làm tan chảy trái tim lạnh băng của nàng, chắc chắn sẽ khiến nàng đáp lại tình cảm của hấn.

Đối với người chưa từng trải qua cảm tình như Hoàng Nguyệt Ly, loại cảm giác động tâm này, thật ra rất khủng bố, hết thảy quá mãnh liệt, khiến nàng lo sợ và vô cùng bối rối.

Hơn nữa nữ nhân bên người hấn quá nhiều, vì tranh đoạt sự chú ý của hấn, âm thầm tạo ra vô số hiểu lầm, khiến hai người mỗi khi có một chút tiến triển, lại bởi vì hiểu lầm mà càng lúc càng xa. Từ đầu đến cuối vẫn không thể chân chính ở bên nhau.

Cho đến tận những giây phút cuối cùng của cuộc đời nàng, nhìn thấy Mộ Thừa Ảnh liều mạng tới cứu nàng, nàng bỗng nhiên mới ý thức được, người nam nhân này chưa từng che dấu bất luận cảm xúc nào với nàng, đó là do nàng quá nhất gan.

Mà nàng..... cũng đã sớm rơi sâu xuống trong những bầy rập dụa của hấn, không thể rút ra.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Không Thể Để Hồ Ly Tinh Thừa Dị Lao Vào!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đáng tiếc, thời điểm Hoàng Nguyệt Ly ý thức được điểm này, tính mạng của nàng đã chạy tới điểm cuối.

Thậm chí, bởi vì nàng tự phát nổ mà chết, cho nên tất nhiên sẽ hồn phi phách tán, vĩnh viễn không thể tiến vào luân hồi, đây là triệt để tiêu tán vĩnh viễn.

Duyên phận của hai người..... chưa kịp nở hoa kết trái, đã đột nhiên kết thúc.

Nháy mắt lúc ấy, cảm giác hối hận tràn lên ngực nàng. Áy náy, tiếc hận, bất đắc dĩ, mãnh liệt đến nỗi gần như xé nát nàng. Vì thế cho nên, thống khổ khiến nàng hoàn toàn không cảm nhận được khi tự phát nổ.

Một khắc tuyệt vọng kia, đến nay vẫn kéo dài ở trong lòng nàng, mỗi khi nghĩ tới nó, đều khiến nàng run rẩy đau đớn không thôi.

Tuy nhiên, thời điểm khi nàng tuyệt vọng, sự tình bỗng nhiên có biến chuyển bất ngờ.

Nàng thực sự..... trọng sinh ở trên người Bạch Nhưộc Ly, trở thành nhị tiểu thư Vô Uy Hầu phủ của Nam Việt Quốc.

Chuyện này thật sự rất kỳ lạ, bởi vì đan điền của võ giả sau khi tự nổ chết đi, tất nhiên sẽ hồn phi phách tán, đây là sự tình mọi người trong giới tu hành đều biết. Tình huống lúc ấy, nàng tuyệt đối sẽ chết, hơn nữa, nàng cũng chưa từng tu luyện bất cứ bí pháp đặc biệt nào, tất nhiên không có khả năng có năng lực kháng cự quy tắc Thiên Đạo.

Vì thế, linh hồn nàng sẽ tiêu tán, chắc như sự tình ván đã đóng thuyền. Vì sao nàng bỗng nhiên trọng sinh?

Vấn đề này đến nay nàng vẫn nghĩ không rõ, hơn nữa có khả năng vĩnh viễn cũng không có đáp án.

Tuy nhiên, có thể tỉnh lại một lần nữa, có thể có thêm một lần cơ hội được sống, nàng vẫn cảm thấy vô cùng biết ơn trời cao.

Nàng có rất nhiều sự tình cần phải làm, nàng cần phải tu luyện một lần nữa, trở lại trên đỉnh võ đạo, cần phải lấy lại công đạo từ những người đã tính kế nàng trong kiếp trước.

Nếu như có khả năng, nàng còn muốn trở lại bên người nam nhân kia lần nữa, nói cho hắn biết, từ rất lâu trước đó, nàng cũng đã yêu hắn.....

Hoàng Nguyệt Ly nhú chặt lông mày, nằm ở trên giường, suy nghĩ cũng đã bay ra bên ngoài ngàn vạn dặm.

Không biết, hiện tại Mộ Thừa Ảnh đang làm gì?

Sau khi trọng sinh, nàng đối chiếu niên lịch, phát hiện ra hiện tại đã là năm 13764 năm theo lịch Thiên Lăng, mà thời điểm nàng tự phát nổ, lại là năm 13750 theo lịch Thiên Lăng.

Nói cách khác, ở thời điểm nàng đàn độn, thời gian đã vội vàng trôi qua 14 năm.

Thấy thời điểm nàng tự phát nổ bỏ mình, khẳng định Mộ Thừa Ảnh sẽ đau buồn đan xen.

Điểm này, nàng sẽ không có bất luận hoài nghi nào.

Nhưng, 14 năm qua đi, hiện tại hắn vẫn còn nhớ tới nàng hay sao?

Rất cuộc, người đi trà lạnh, thời gian 14 năm trôi qua, đối với sinh mệnh ngàn năm của võ giả Thánh Huyền Cảnh, bất quá chỉ thoáng qua như một đoạn thời gian ngắn ngủi.

Hơn nữa nữ nhân yêu thích Mộ Thừa Ảnh, không tiếc tự tiến thân, thật sự quá nhiều. Nếu như hắn đã bình phục vết thương, quên mất nàng rồi, dường như..... cũng không phải không có khả năng.....

Nghĩ đến đây, trái tim Hoàng Nguyệt Ly giống như bị kim châm đâm một cái, đau đến nỗi cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

"Không, sẽ không, không có khả năng!" Hoàng Nguyệt Ly âm thầm cắn răng, "Nếu như hắn dám rời đi như thế, xem ta cắt nơi đó của hắn thành tám mươi phần! Để hắn sau này muốn phạm tội cũng không thể được!"

Nàng vỗ vỗ quai hàm, bị hình ảnh tương tượng của mình mà trở nên tức giận.

"Thật là đáng giận, Nam Việt Quốc thật sự quá hẻo lánh, cao thủ giống như Mộ Thừa Ảnh, từ trước đến nay hành tung rất bí mật. Tại địa phương quý quái này căn bản không có khả năng nghe được tình huống hiện tại của hắn. Quá khiến người không thể yên tâm!"

Hoàng Nguyệt Ly nhảy dựng lên từ trên giường, "Không được, ta phải nắm chắc thời gian, nhanh chóng tu luyện, nhanh chóng trở lại bên người hắn, tuyệt đối không thể để những hồ ly tinh chán ghét đó thừa dịp lao vào!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Hỏa Linh Quán Thế

Nghĩ đến đây, nàng không thể trì hoãn thêm được một khắc.

Không rảnh lo trời vẫn còn chưa sáng, nàng lập tức đánh thức Thái Vi còn đang say ngủ.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú kinh ngạc của Thái Vi, Hoàng Nguyệt Ly thông báo rằng mình cần phải bế quan một khoảng thời gian, không thể để bất luận kẻ nào tới đây quấy rầy.

Giao phó xong, nàng lập tức nhốt mình trong phòng.

Phương thuốc ở bên trong ký lục 《Thiên Hoàng Cửu Biến》, nàng cần phải luyện thành một viên đan dược phẩm cấp 6 từ các dược liệu đã thu thập được, như vậy mới phát huy được hiệu quả tốt nhất.

Nhưng, Hoàng Nguyệt Ly không biết luyện đan, ở Nam Việt Quốc cũng không thể tìm thấy luyện đan sư cấp cao như vậy, vì thế, chỉ có thể tìm kiếm lựa chọn tiếp theo.

Cũng may tiểu phượng hoàng từng nói cho nàng biết, chỉ cần đặt những dược liệu này ở trong nước sôi, sau đó ngâm mình ở trong thuốc tắm, có thể đạt tới mục đích kích phát Hỏa linh thánh thể như nhau, chênh lệch cũng không quá lớn.

Hiện tại, Hoàng Nguyệt Ly đã đặt một cái bồn tắm khổng lồ ở trong phòng mình, bên trong đã được đổ đầy nước, dược liệu cũng đã được sắp xếp dựa theo yêu cầu đã được chỉ định.

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ giọng nói: "Vượng Tài, đốt lửa!"

Tiểu phượng hoàng đang ngồi xổm trên cửa sổ ăn vụng, vội vàng ném xuống một nửa cái chân gà đang gặm, dùng sức thổi khí, lông xù xù thân mình nhỏ nhỏ phồng lên, càng giống như một quả bóng tròn.

Ngay sau đó, nó dùng hết sức lực toàn thân, phun ra một ngụm phượng hoàng chân hỏa.

Ngọn lửa bốc cháy hùng hực ở dưới đáy bồn tắm.

Cũng trong nháy mắt, Hoàng Nguyệt Ly bóp nát Hóa Vân Châu, ném nó vào bồn tắm để làm thuốc dẫn.

Bồn tắm đầy nước lập tức biến thành màu đỏ chói mắt như màu máu, bắt đầu từ từ sôi lên, màu đỏ quay cuồng trong nước sôi, phảng phất như ngọn lửa đang lưu động, thoát nhìn thật sự có chút dọa người.

Hoàng Nguyệt Ly cởi quần áo ra, không chút do dự nhảy vào bồn tắm. Nóng! Nóng quá!

Đây là cảm giác đầu tiên của nàng.

Kế tiếp, loại cảm giác nóng bỏng này ở trong nháy mắt xâm nhập vào làn da, huyết nhục và lục phủ ngũ tạng của nàng, đau đớn mãnh liệt khiến cả người nàng đều bắt đầu run rẩy.

Nhưng nàng cắn chặt khớp hàm, trước sau không hề phát ra bất luận âm thanh gì.

Bồn thuốc tắm này thật sự rất nóng, vốn dĩ tất cả dược liệu đều thuộc tính hỏa, hơn nữa phượng hoàng chân hỏa cũng nóng rực vô cùng mãnh liệt, người thường chỉ cần ngồi trên thuốc tắm này, toàn thân ngay lập tức đều sẽ nóng bỏng đến nổi huyết nhục mơ hồ.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly là người có hỏa linh thánh thể, vì thế thể chất của nàng có thể kháng cự bất luận thương tổn nào do ngọn lửa mang đến, lửa cháy nóng rực đối người thường mà nói chính là tổn thương trí mạng, nhưng đối nàng mà nói, lại là thuốc bổ tốt nhất.

Bất quá, hiệu quả thì tốt, nhưng thống khổ do liệt hỏa gây ra, nàng vẫn cần phải chịu đựng chúng.

Thời gian trôi qua, bất quá chỉ qua thời gian một chén trà nhỏ ngắn ngủn, đối Hoàng Nguyệt Ly mà nói, lại dài giống như đã trải qua một trăm năm.

Tiểu phượng hoàng cũng bị dọa sợ bởi nước thuốc giống như dung nham đang sôi, không rảnh lo tới chân gà yêu thích nhất của mình, gât gao nhìn chăm chăm Hoàng Nguyệt Ly đang ngâm mình ở trong thuốc tắm, nó không tự chủ được mà biến thành hình người.

Mặc dù nó vẫn luôn phô trương, tự xưng mình là phượng hoàng hùng mạnh, nhưng khi nhìn đến nước thuốc này vẫn thật sự rất sợ hãi.

Nữ ma đầu sẽ không cứ như vậy bị bỏng chết đi?

Thiên a! Không cần! Hắn thật vất vả mới nhận được một chủ nhân, cứ việc suốt ngày chơi đùa với nó, nhưng tốt xấu vẫn rất hào phóng, mỗi ngày đều cho nó ăn chân gà, nếu như chết trắng căng, vậy nó có thể sẽ phải quay trở lại Thiên Hoàng Quyết!

Nếu như thêm mấy trăm năm không được ăn chân gà, vậy phải làm thế nào mới tốt!

Tiểu phượng hoàng gấp đến nỗi xoay quanh, nhưng nó không thể làm gì.

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly đang ngâm mình ở trong thuốc tắm, gần giống như người đã chết, bỗng nhiên phát ra một tiếng thở dài "Ừm".

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Luyện Hóa Phượng Hoàng Chân Hỏa

Bồn tắm nước thuốc sôi trào màu máu, dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được dần dần phai màu, tất cả tinh hoa dược liệu trong đó, đều bị thân thể Hoàng Nguyệt Ly hấp thu vào trong người.

Rất nhanh, nước thuốc đã biến thành trong suốt giống như nước trong bình thường, nhưng vẫn không ngừng quay cuồng.

Lúc này, hai mắt Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn nhắm chặt, bỗng nhiên mở ra, đáy mắt hiện lên một luồng ánh sáng màu vàng.

Nàng lập tức ngồi dậy, vừa rồi thần trí vẫn luôn dần dần rút cuộc khôi phục lại sự thanh tỉnh, đồng thời, nàng cũng cảm giác được, thân thể của mình, thật sự đã xảy ra biến hóa thoát thai hoán cốt (tái sinh)!

Mặc dù tính chất của nước thuốc trong bồn tắm đã bị nàng hấp thu, biến thành nước trong, tuy nhiên, ở dưới phượng hoàng chân hỏa liên tục đun nóng, vẫn nóng bỏng như cũ, người thường chạm vào một chút sẽ lập tức da tróc thịt bong.

Nhưng, độ ẩm như vậy lại không khiến nàng cảm thấy có bất luận điều gì không khỏe, ngược lại, nàng còn có một loại cảm giác rất thoải mái, giống như một lần nữa trở lại thời kỳ trẻ con, cả người đều tràn đầy sức sống.

Phảng phất lực lượng những ngọn lửa đỏ, đúng là thuộc về một bộ phận của thân thể nàng, mỗi một tế bào của thân thể nàng, đều đang kêu gào suy nghĩ phải lấy bằng được loại lực lượng này!

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly hiện lên vẻ tươi cười, thì ra..... đây là hỏa linh thánh thể!

Quả nhiên thiên phú thuộc tính Hỏa so với nàng năm đó là phẩm cấp 9 còn muốn kinh người hơn, nàng chỉ lẳng lặng ngồi ở chỗ này, đã có thể cảm nhận được tất cả nguyên tố hỏa hệ trong không gian chung quanh, đều trực tiếp vọt tới về phía sau nàng!

Bàn tay trắng mịn của nàng vung lên, phượng hoàng chân hỏa đang thiêu đốt cháy bùng lên một chút, dường như không muốn nghe theo sự điều khiển của nàng, nhưng căn bản không thể nào phản kháng lại nàng, đã bị nàng hấp thu tột trong thân thể.

"Nữ ma đầu, ngươi..... ngươi....."

Tiểu phượng hoàng đang ngồi xổm một bên cứng họng nhìn một màn này.

Vừa rồi hẳn còn tưởng rằng nữ nhân độc miệng này sẽ bị nấu chín, thiếu chút nữa đã hù chết bảo bảo (em bé)!

Không nghĩ tới, nàng đã tỉnh lại, mở mắt, tiểu phượng hoàng còn âm thầm vui mừng cho nàng, kết quả lại không nghĩ tới, động tác tiếp theo của nàng, đã khiến tròng mắt nó cả kinh thiếu chút nữa đã rớt ra ngoài. Nàng nàng nàng..... nàng thật sự hấp thu phượng hoàng chân hỏa vào trong thân thể?

Nó có làm hay không?

Tuy rằng võ giả cấp cao thuộc tính Hỏa, đều có thể luyện hóa mỗi lửa vào trong cơ thể, trở thành phương tiện tấn công.

Nhưng, đó chính là ngọn lửa xếp hạng nhất trong mười ngọn lửa, phượng hoàng chân hỏa!

Ngay cả ở Thần giới, muốn luyện hóa phượng hoàng chân hỏa, đó cũng đều là sự tình mà thiên tài tuyệt thế chân chính cấp cao mới có thể làm được. Trong khi đó, ở hạ giới Thiên Lăng Đại Lục, loại chuyện thế này, quả thực là chưa từng nghe thấy!

Mặc dù hiện tại Hoàng Nguyệt Ly là hỏa linh thánh thể, nhưng ở Thần giới, thiên tài có hỏa linh thánh thể cũng không phải một người hai người, thời điểm hơn mười tuổi thật sự có thể có được phượng hoàng chân hỏa, đó chính là số không.

Hơn nữa, ngay cả khi người khác có thể miễn cưỡng luyện hóa được, quá trình đó cũng sẽ gian nguy vạn phần, phải trải qua các loại tra tấn rất thống khổ.

Nếu như không có trường bối có kinh nghiệm hộ pháp một bên, còn rất dễ dàng bị tẩu hỏa nhập ma.

Nhưng nữ ma đầu này thì sao? Nàng chỉ phát phát tay như vậy? Sau đó.....??

Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy biểu tình tiểu hài tử mang vẻ mặt cứng nhắc, trên mặt lộ ra tươi cười.

Mặc dù tiểu quý thú này ngày thường rất kiêu ngạo, nhưng thời khắc mấu chốt, vẫn biết lo lắng cho chủ nhân là nàng, cuối cùng những xô chân gà đã mua cho hẳn không phí chút nào!

"Tiểu thí hài, ngươi lo lắng cho tỷ tỷ như vậy, tỷ tỷ thực sự rất cảm động! Tuy nhiên, ngươi không phải là thần thú phượng hoàng cao lớn và vĩ đại hay sao? Vì sao không biết xấu hổ mà động một chút đã khóc nhè rồi? Thực sự không cảm thấy mất mặt hay sao?"

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng trêu chọc.

Tiểu phượng hoàng sùng sốt, hồi phục lại tinh thần, lập tức nhảy lên giận dữ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 178: Nhìn Thấy Hết

"Ngươi nói ai khóc nhè! Tiểu gia sẽ không khóc nhè đâu, hừ!"

Tiểu phượng hoàng tức muốn học máu phủ nhận, nhưng đồng thời còn có chút không yên tâm, thật sự sờ sờ khuôn mặt bánh bao đầy đặn của mình.

Kết quả..... đương nhiên không thấy gì cả.

"Phụt!" Hoàng Nguyệt Ly thấy thế, cười nhạo hần không lưu tình chút nào.

"A a a..... Ngươi chơi ta!" Tiểu phượng hoàng phát hiện chính mình bị chơi, càng thêm phát điên, "Nữ ma đầu, ngươi như thế nào không bị bóng chết a! Thiên lý ở đâu a!"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: "Ai da, tuổi nhỏ như vậy, đã biết nguyên rủa người khác, gia giáo nhà ngươi thật sự quá kém, xem ra tỷ tỷ vẫn nên cẩn thận giáo dục ngươi!"

"Ngươi..... ngươi lại muốn làm gì?"

Tiểu hài tử mở to hai mắt nhìn, theo bản năng lập tức bịt kín miệng mình.

Động tác tiêu chuẩn này khiến Hoàng Nguyệt Ly lại bật cười. Xem ra, chỉ việc nàng đánh tiểu thí hài này một lần sau mông, đã khiến hần bị dọa sợ sao!

Mặc dù tiểu quý này ngày thường luôn hiện ra thần như thật, thật ra cũng rất không có chút can đảm nào..... Xem ra về sau có thể lợi dụng một chút.

Tiểu phượng hoàng nhìn khỏe miệng nàng lộ ra một nụ cười tà ác, sau lưng một trận lạnh lẽo. Nó theo phản xạ lui lại về phía sau mấy bước, thật cẩn thận hỏi: "Uy, nữ ma đầu, nước tắm đều đã lạnh, ngươi vì sao còn không ra?"

Hoàng Nguyệt Ly mắt tròn trắng, "Dược hiệu vẫn còn một chút tác dụng, ta tiếp tục ngâm, không thể lãng phí."

Tiểu phượng hoàng ngẩn ra, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không hề sợ hãi, lập tức nhảy ra từ trong góc tường, lớn tiếng điên cuồng cười.

"Ha ha ha, ta biết vì sao. Nữ ma đầu, ngươi không mặc quần áo, không dám ra ngoài! Hắc hắc hắc, tiểu gia nói cho ngươi ha, thật ra vừa rồi tiểu gia đã nhìn thấy hết ngươi, hơn nữa ngươi đáng người thật sự rất kém nha, tiểu gia không thể phân rõ nơi nào của ngươi là mặt phía trước, nơi nào là mặt ở phía sau, quả thực ô nhiễm đôi mắt tiểu gia!"

Tiểu hài tử đã nắm được nhược điểm Hoàng Nguyệt Ly, lập tức bắt đầu đắc ý.

Thật ra hần vừa rồi chỉ lo khăn trương, màu sắc nước thuốc lại thâm như vậy, đều không nhìn thấy gì, nhưng có thể có cơ hội để cười nhạo nữ ma đầu này, hần cũng không thể buông tha!

Ngày thường mỗi ngày đều bị nàng chinh không nói, hôm nay còn bị thấy được bộ dáng hần khăn trương, nhất định phải trả thù trở về.

Dù sao..... Nữ ma đầu hiện tại không mặc quần áo, khẳng định không dám nhảy ra bắt hần!

Trên mặt bánh bao của tiểu hài tử tỏa ra ánh sáng màu hồng, chiếc cằm nhỏ tròn vo nâng lên cao cao, lé mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly đang nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu vui sướng.

Ai ngờ, Hoàng Nguyệt Ly ngược lại nở nụ cười.

"Tiểu thí hài, ngươi quả nhiên đã thấy được thứ không nên nhìn, vậy thì không thể trách ta trả đũa! Ngươi bị cảm tức, cùng với chân gà yêu quý của ngươi đi!"

Trong khi nói, ý niệm của nàng vừa động, lập tức thu hồi tiểu phượng hoàng vào Thiên Hoàng Quyết.

Tiểu phượng hoàng căn bản không nghĩ tới, nàng còn có một chiêu này!

Phát hiện ra mình lại bị nhốt lại, tiểu hài tử lập tức trở nên nóng nảy, ở trong Thiên Hoàng Quyết liều mạng dậm chân, thét lên chói tai.

"Nữ ma đầu, thả ta ra ngoài, thả ta ra ngoài! Tiểu gia cảnh cáo ngươi, ngươi dám đối xử như vậy đối một con phượng hoàng tôn quý, nhất định sẽ bị trời phạt!..... Ai, quên đi, chỉ cần ngươi thả ta ra ngoài, sau này ta sẽ không nể ngươi nữa, được chưa?..... Ô ô ô, ngươi thật sự tàn nhẫn tâm, thật sự ngược đãi trẻ em, vài phút không ăn chân gà, eo ta đều sẽ mềm....."

Hần lúc đầu còn hùng hổ, nhưng sau khi phát hiện Hoàng Nguyệt Ly không hề nhúc nhích, thái độ càng ngày càng mềm, còn bắt đầu giả bộ đáng thương.

Hoàng Nguyệt Ly thiếu chút nữa bật cười, nhanh chóng ngắt thần thức mình lại.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Toàn Hệ Thiên Tài, Tuyệt Phẩm Kinh Thế

Tiểu thí hài quả nhiên nên nhận giáo huấn, không biết gần đây đã học được ai, mới hơi lớn một chút, nói chuyện không khác gì một tên côn đồ.

Tắc tắc, còn dám phun ra dáng người chủ nhân không tốt!

Lúc còn nhỏ đã như vậy, sau này trưởng thành thì sao?

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên liên tưởng đến, thời điểm lần đầu tiên nàng tiến vào Thiên Hoàng Quyết và nhìn thấy ảo ảnh kia, nghe nói đó là ca ca tiểu Vượng Tài —— một con thần thú đại phượng hoàng chân chính.

Đó chỉ là một con đại phượng hoàng, nhưng về mặt Phong! Tao! Lăng! Đẳng! (Phong tao lăng đẳng: lẳng lơ)

Tính cách xấu xa này, không phải là di truyền, đúng không?

Tóm lại, để khắc phục khuynh hướng bất lương này của tiểu thí hài, nàng vẫn nên quản thúc hần nhiều hơn!

Tâm tình Hoàng Nguyệt Ly rất tốt, bước ra khỏi bồn tắm, thay quần áo sạch sẽ, uể oải duỗi eo lưng.

Nàng đã thật lâu không có loại cảm giác tràn ngập lực lượng này, giống như thân thể của nàng đã hoà hợp làm một cùng với nguyên tố Hoà trong trời đất. Chỉ cần vẫy tay nhẹ nhàng, lập tức có thể cảm nhận được huyền lực tràn ngập toàn thân, không có bất luận trắc trở gì!

Trên mặt nàng nở nụ cười tươi, từ trong lòng ngực móc ra pháp quyết《Thiên Hoàng Cửu Biến》, cẩn thận bắt đầu lật xem.

Để đảm bảo cho những người tu luyện《Thiên Hoàng Cửu Biến》sẽ không bị tẩu hỏa nhập ma khi vượt cấp, cho nên, ngay từ đầu nàng chỉ có thể nhìn thấy vài tờ nội dung pháp quyết mở đầu.

Chỉ có luyện thành nội dung giai đoạn đầu tiên, những giai đoạn sau mới được mở khoá.

Đối chiếu với giải thích trong sách, hiện tại nàng đã thuận lợi đột phá Bình Cảnh, có thể phát huy được thực lực hóa linh thánh thể cường đại.

Hóa linh thánh thể là một loại thiên phú đỉnh cấp hiếm có trong Thần giới, ưu thế để tu luyện, có thể nói là tính áp đảo.

"..... Không chỉ chúng được liên kết tự nhiên với thuộc tính Hoà, tốc độ tu luyện huyền lực có thể vượt qua gấp mười lần thiên phú phẩm cấp 9 thông thường. Hơn nữa, tất cả những người có được thánh thể..... Toàn hệ thiên phú!"

Hoàng Nguyệt Ly lật xem sách trong tay, bàn tay run lên, thiếu chút nữa đã xé mất trang sách.

"Những thiên phú thuộc tính khác sẽ không nổi bật như thuộc tính hòa, nhưng ít nhất cũng có thiên phú phẩm cấp 9!..... Có làm hay không, quyển sách này viết sai, đúng không?"

Hoàng Nguyệt Ly có cảm giác khuôn mặt đều đang co giật, chuyện này..... chuyện này không có khả năng là thật sự, đúng không?

Mặc dù nàng sớm đã nghe tiểu phượng hoàng nói qua, hóa linh thánh thể ở Thần giới là phi thường hiếm thấy, hơn nữa đó là..... Toàn hệ phẩm cấp 9??

Điều này quả vô nghĩa đi!

Kiếp trước nàng bất quá là thiên phú thuộc tính Hòa phẩm cấp 9. Hơn nữa, thiên phú thuộc tính Kim phẩm cấp 7, cũng đã được xem là tuyệt thế thiên tài ở Thiên Lăng Đại Lục, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Với thiên phú kinh người như vậy, nàng không chỉ trở thành luyện khí sư cấp 9 duy nhất trên đại lục, hơn nữa đã thuận lợi đột phá cửu trọng Thánh Huyền Cảnh ở 25 tuổi, trở thành người đứng thứ hai sau Mộ Thừa Ánh, hai chiến binh nhỏ đã đột phá Cửu Trọng Cảnh khi ở độ tuổi 20.

Hiện tại, quyển sách này nói cho nàng biết, kiếp trước nàng luôn tự hào với thiên phú phẩm cấp 9 của mình, bất quá đó chỉ là một bộ phận nhỏ nhỏ của thuộc tính hóa linh thánh thể mà thôi, căn bản không đáng để nhắc tới?

Điều này, điều này.....

Mặc dù quyển sách này là từ Thần giới truyền tới, nhưng Hoàng Nguyệt Ly vẫn cảm thấy quá không thể tin được.....

Nếu như đây là thật sự, vật thiên phú của nàng..... Thật sự ngay cả bản thân nàng cũng cảm thấy sợ hãi.....

"Ai, mặc kệ thật hay giả, ta không thể lãng phí thêm thời gian, nhanh chóng bắt đầu tu luyện Thiên Hoàng Cửu Biến thôi!"

Hoàng Nguyệt Ly dùng sức lắc lắc đầu, thoát mọi suy nghĩ tiêu cực xao lãng, nàng bắt đầu đọc lại công pháp một lần nữa.

Sau đó, nàng khoanh chân ngồi xuống trên tấm đệm mềm ở trên mặt đất, nín thở ngưng thần, mặc niệm khẩu quyết ở trong lòng, bắt đầu hấp thu thiên địa huyền khí.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Diên Cuồng Thăng Cấp

Hoàng Nguyệt Ly bắt đầu vận công pháp, nàng còn chưa kịp có bất luận phản ứng gì, lập tức đã cảm thấy huyền khí trong thiên địa đều diên cuồng tiến về phía nàng.

Gần như chỉ trong nháy mắt, huyền khí đã bị nàng hấp thu vào trong cơ thể, huyền khí khổng lồ hùng hậu không hề tạm dừng, thâm nhập vào trong cơ thể và du tẩu một vòng quanh 12 đạo kinh mạch của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly chỉ cảm thấy trong đầu ong lên một tiếng, nàng lập tức cảm giác được, bản thân mình đã thành công nối liền tất cả kinh mạch, tiến vào Khí Huyền Cảnh!

Ngay bản thân nàng cũng đều hoảng sợ.

Bởi vì, điều này thật sự quá nhanh!

Kiếp trước nàng là thiên phú phẩm cấp 9, cũng phải mất suốt một buổi tối mới có thể hoàn thành quá trình dẫn khí nhập thể, tốc độ kia đã phi thường kinh thế hãi tục!

Với người tu luyện bình thường có phẩm cấp 3-4, ít nhất phải tốn thời gian một năm, mới có thể trở thành một người võ giả.

Mà hiện tại, nàng nhiều nhất chỉ mới hao phí khoảng hai hơi thở, đã tiến vào Khí Huyền Cảnh.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly còn chưa kịp lộ ra thần sắc kinh ngạc, ngay sau đó, nàng đã cảm thấy huyền khí trong cơ thể sau khi nối liền kinh mạch, một lần nữa bắt đầu gắn kết, tích tụ ở trong cơ thể nàng, hơn nữa đang tăng trưởng với tốc độ diên cuồng!

Rất nhanh, nàng lại cảm thấy mình đang đột phá Khí Huyền Cảnh tầng thứ nhất!

Ngay sau đó, là Khí Huyền Cảnh tầng thứ hai! Tầng thứ ba! Tầng thứ tư!

Sự gia tăng của huyền khí gần như không hề dừng lại, diên cuồng mạnh mẽ tràn vào trong cơ thể nàng, liên tiếp phá vỡ từng cấp độ một!

Hoàng Nguyệt Ly ngồi bất động ở trên đệm mềm, vẫn không nhúc nhích, trên người tản ra một vầng sáng nhẹ nhàng, giống như một cái nam châm, thiên địa huyền khí tụ tập quanh thân.

Người khác tu luyện, đều phải nghĩ tất cả biện pháp để tiến trạng thái thiên định, liều mạng điều động huyền lực thừa thót trong cơ thể, tiêu tốn rất nhiều sức lực, mới có thể hấp thu được thiên địa huyền khí.

Nếu muốn đột phá trạm kiểm soát thăng cấp, càng cần phải dành nhiều thời gian tích lũy, liên tục cố gắng thăng tiến, thậm chí còn cần sự trợ giúp của đan dược, mới có thể đột phá.

Nhưng, Hoàng Nguyệt Ly căn bản không hề hao phí tinh lực gì, trên thực tế, nàng chỉ mới đang ở thời điểm mở đầu, một lần vận công pháp, tiếp đó, nàng vẫn chưa dùng sức lực nào, thiên địa huyền khí đã diên cuồng vọt tới trong cơ thể nàng. Dưới sự tấn công cường đại của huyền khí như vậy, nàng đã thụ động tăng lên cảnh giới!

Trên thực tế, ngay cả khi hiện tại nàng không muốn đột phá, căn bản cũng không thể dừng được!

Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7!

Bạch Nhược Kỳ bắt đầu từ lúc 10 tuổi, đau khổ tu luyện 5 năm, phối hợp với vô số tài nguyên đan dược, mới đột phá Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7.

Tốc độ này đã khiến tất cả mọi người chung quanh tôn sùng nàng ta là thiên tài, khiến nàng ta trở thành thiên kim danh môn chạp là bông tay nhất Nam Việt Quốc.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly chỉ dùng thời gian mấy hơi thở, cũng đã đạt tới cảnh giới của nàng ta.

Hơn nữa..... sự thăng cấp của nàng vẫn chưa kết thúc, thậm chí, không có chút tạm dừng nào!

Khí Huyền Cảnh tầng thứ 8!

Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9!

Trong giây lát, Hoàng Nguyệt Ly đã đạt tới trạng thái Khí Huyền Cảnh đỉnh, chỉ kém một bước liền có thể tiến vào Ngự Huyền Cảnh.

Có bao nhiêu võ giả cả đời đều không thể đột phá đỉnh điểm này, nó chỉ gần ngay trước mắt!

Nhưng đứng ở ngay lúc này, nàng bỗng nhiên cảm nhận được một chút trở ngại.

Nàng không phải giống như thế chẻ tre phá tan Ngự Huyền Cảnh, mà đã ngừng lại.

Hoàng Nguyệt Ly từ trạng thái điên cuồng giảm xuống trung bình. Nàng nhú nhú mày, hiển nhiên không nghĩ tới, dưới tình huống huyền lực của nàng đang dư thừa như thế, vẫn không thể thăng cấp.

Bất quá, đột phá cảnh giới cao vốn dĩ đã không phải là chuyện dễ dàng, sẽ có chút trở ngại nhỏ cũng là chuyện bình thường.

Hoàng Nguyệt Ly hít sâu một hơi, tiếp tục đọc pháp quyết lần nữa, vận hành công pháp Thiên Hoàng Cửu Biến lần nữa, dự định làm tinh thần hăng hái tăng lên, phá tan trở ngại, tiến vào Nhị Trọng Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Có Cần Phải Lừa Nàng Như Vậy Hay Không?!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly luôn tự tin cho rằng, lúc này đây, nhất định không có vấn đề gì.

Trong cơ thể nàng huyền khí đã tràn đầy tới cực hạn, toàn bộ nguyên tố Hỏa trong thiên địa đều tụ tập tới trên người nàng. Nàng có thể rõ ràng cảm giác được, dường như tất cả biến hoá bất thường đã xảy ra ở trong cơ thể, nàng đã có thể dễ dàng thao tác các nguyên tố hỏa của mình, có thể tùy ý điều khiển.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên xuất hiện chướng ngại không thể nào đột phá, nàng lại thất bại trong gang tấc lần nữa!

"Sao lại thế này?!"

Khuôn mặt Hoàng Nguyệt Ly hơi ửng hồng, thiếu chút nữa đã muốn nói lời thô tục.

Rõ ràng hết thảy đều thuận lợi như thế, hấp thu huyền lực đều thông thuận như vậy, cố tình vẫn không đột phá được!

Vui đùa kiểu gì vậy? 《Thiên Hoàng Cửu Biến》 không phải được xưng là công pháp Thần cấp hay sao? Vì sao ngay cả nhị trọng cảnh cũng không đột phá được? Hơn nữa, nàng không phải có hỏa linh thánh thể, rất lợi hại hay sao? Lúc này mới tu luyện chưa được bao lâu, đã gặp phải bình cảnh (nút cổ chai), thật sự quá không khoa học đi!

Hoàng Nguyệt Ly kết thúc việc tu luyện của mình, một lần nữa cảm quyền công pháp Thiên Hoàng Cửu Biến, bắt đầu lướt qua.

Sau khi nàng xem qua đoạn văn tự thứ nhất, lại xuất hiện thêm vài đoạn văn tự nữa.

Hoàng Nguyệt Ly vội vàng quét vài lần, dừng lại một chút, có chút không dám tin, mở to hai mắt mà nhìn.

Sau đó, nàng lại quay lại, tỉ mỉ nhìn thêm một lần nữa, rốt cuộc không nhìn được, mắng thành tiếng: "Chết tiệt! Đây là công pháp gian lận kiểu gì? Có cần phải chơi ta như vậy hay không? Thân giới từ trước tới nay lưu truyền công pháp, đều biến thái như vậy sao?"

Dựa theo cách nói trên sách, Hoàng Nguyệt Ly có thể tu luyện đến Khí Huyền Cảnh đỉnh, sẽ có thể khiến cho lực tương tác giữa nguyên tố hỏa của nàng đề cao thêm một bước.

Thời điểm nàng có thể tụ tập nguyên tố hỏa quanh thân mình, chứng tỏ rằng nàng đã luyện thành biến thứ nhất của Thiên Hoàng Cửu Biến—— Hỏa Linh.

"Thì ra, ta đã luyện thành biến hoá đầu tiên trong Thiên Hoàng Cửu Biến, thật sự rất nhanh!"

Dựa theo trong sách ghi lại, võ giả có thiên phú thuộc tính hỏa cấp 9, luyện thành biến thứ nhất, trên cơ bản cần phải có thời gian một năm mới có thể hoàn thành. Nếu so sánh với Hoàng Nguyệt Ly, tốc độ này thật sự quá biến thái.

Điểm này, nàng cảm thấy rất vui.

Nhưng tiếp tục xem tiếp, nội dung phía dưới lại khiến nàng không thể nào vui nổi.

"Hóa linh thánh thể khi tu luyện Thiên Hoàng Cửu Biến, tuy rằng tốc độ kinh người, nhưng mỗi một biến hoá luyện thành, đều sẽ gặp phải một lần bình cảnh (nút cổ chai), ngoại trừ khắc khổ tu luyện ra, còn cần..... còn cần phải thu thập được liệu và một lượng lớn linh thạch phụ trợ tương ứng, kích phát tiềm lực trong cơ thể. Nếu không, sẽ không thể nào đột phá!!"

Hoàng Nguyệt Ly thiếu chút nữa đã phát điên, "Thì ra nhiệm vụ thu thập được liệu không phải chỉ làm một lần, mỗi lần ta thăng cấp đều phải thu thập được liệu cấp càng cao! Cần phải lừa ta như vậy hay không! Thể này vẫn còn chưa đủ??"

Hoàng Nguyệt Ly tức giận ném quyển công pháp tới trên bàn.

Sự vui mừng bởi vì vừa rồi nhanh chóng thăng cấp, đã bị tan đi rất nhiều.

Điều này giống như một người cho rằng mình đã trúng số, kết quả không nghĩ tới, chỉ có thể nắm được một phần tiền. Ban đầu có bao nhiêu hưng phấn, sau đó sẽ có bấy nhiêu thất vọng.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly ngồi bên cửa sổ trong chốc lát, rất nhanh đã điều tiết được tâm tình của mình.

Thiên phú càng nghịch thiên, càng cần nhiều tài nguyên tu luyện.

Hóa linh thánh thể vốn thuộc về thể chất thiên tài Thần giới, yêu cầu tài nguyên càng thêm biến thái, đó cũng là điều bình thường.

Đây là thực tế không thể thay đổi, cho dù nàng oán trời trách đất thể nào chẳng nữa.

Hơn nữa, có thể có được thể chất nghịch thiên như vậy, cũng đã đủ may mắn, nàng thật sự không có tư cách để oán giận.

Đối với những vấn đề khác trong tương lai, chỉ có thể nghĩ cách chậm rãi giải quyết.

Nàng chính là thông tuệ nhất trong toàn bộ Thiên Lăng Đại Lục, thiên chi kiêu nữ phúc hắc nhất, Hoàng Nguyệt Ly. Còn có gì có thể làm khó được nàng?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Thiên Hoàng Quyết Thăng Cấp

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly một lần nữa cầm lên cuốn công pháp《Thiên Hoàng Cửu Biến》, ghi nhớ tất cả tài liệu cần dùng để đột phá nút thắt trọng cảnh thứ 2 (nhị trọng cảnh).

Lần này, những nguyên liệu cần thiết càng biến thái hơn cả lần trước.

Bởi vì, được liệu lần trước chủ yếu dùng được thảo là chính, phẩm cấp cũng không cao, trên cơ bản chỉ cần có đủ tiền, đều có thể mua được.

Nhưng lần này, được liệu cần thiết có vài loại đều là ma hạch của ma thú cấp cao. Trong đó, cần có 9 viên ma hạch ma thú cấp 5, 4 viên cấp 6, 1 viên cấp 7. Chưa kể, tất cả chúng phải là ma thú có thuộc tính hỏa.

Điều này đối Hoàng Nguyệt Ly mà nói, thật sự quá khó khăn.

Tất cả ma hạch ma thú cấp 5 trở lên, đều được đặt ở mức giá trên trời, muốn mua một viên cũng đều rất khó, huống chi là nhiều như vậy!

Nếu muốn tự mình săn giết ma thú, chút thực lực ấy của nàng, còn chưa đủ để hạ gục một con ma thú cấp 5, đừng nói là lấy ma hạch của nó. Hiện tại, nàng thậm chí không đủ điều kiện để vào khu vực trung tâm của rừng Âm Nguyệt.

Nếu muốn tìm người hỗ trợ, có thể đối phó với ma thú cấp 7, bọn họ ít nhất cần phải nằm trong bảng xếp hạng thứ 20 tại Nam Thiên Vực. Chưa đề cập tới kinh phí cần dùng, bọn họ cũng chưa chắc sẽ tiếp nhận danh sách. Một tiểu nha đầu không có danh tiếng giống như nàng, bọn họ khẳng định sẽ không thừa nhận!

Ngoại trừ con đường này ra.....

Trong đầu Hoàng Nguyệt Ly, bỗng nhiên hiện lên khuôn mặt tuấn tú của các chủ Thiên Trần Các.

Nếu là nam nhân kia, không biết có thể đối phó với ma thú cấp 7 hay không?

Không, hẳn là không có khả năng đi! Tuy rằng thiên phú của hắn rất xuất sắc, nhưng rốt cuộc vẫn còn quá trẻ, chưa tới 20 tuổi, nếu như có thể đạt tới trọng cảnh thứ 7 của Thiên Huyền Cảnh, vậy hẳn chẳng phải còn muốn lợi hại hơn Mộ Thừa Ảnh hay sao?

Mộ Thừa Ảnh thân là người đầu tiên trong lịch sử Thiên Lăng Đại Lục, năm đó đã thành công đột phá trọng cảnh thứ 7 ở tuổi 20!

Hoàng Nguyệt Ly dùng sức hắt hắt đầu, cô ý vút bỏ hình ảnh nam nhân kia ra khỏi đầu mình.

Nàng thật sự suy nghĩ quá nhiều.

Không nói đến nam nhân kia không có khả năng lợi hại như vậy, cho dù hẳn thật sự là cao thủ Thiên Huyền Cảnh, cũng không có khả năng nàng sẽ tìm hắn hỗ trợ!

Hoàng Nguyệt Ly không phải là người cầu thả trong chuyện tình cảm. Nếu nàng đã hạ quyết tâm, không tiếp nhận tình yêu của các chủ Thiên Trần Các, nàng sẽ không tiếp tục tiếp xúc cùng với nam nhân kia nữa.

Nếu không, người khác thật tình giúp nàng làm nợ làm kia, nàng đã biết rõ bản thân mình không có khả năng đáp lại, nhưng vẫn giống như đóa bạch liên hoa, giả ngu giả dại lợi dụng người khác. Loại sự tình thế này, nàng làm không được!

Không bằng dứt khoát một chút, ngay từ lúc bắt đầu, không cần cho người khác ảo tưởng không thực tế.

Bởi vậy, nàng muốn ở trong một khoảng thời gian ngắn, đột phá trọng cảnh, dường như không có khả năng?

Hoàng Nguyệt Ly nhíu nhíu mày, không quá lo lắng.

Luôn có những biện pháp khác thay thế, chỉ là không nghĩ tới mà thôi, trước hết hãy làm tốt sự tình trước mắt đi!

Hoàng Nguyệt Ly thu hồi «Thiên Hoàng Cửu Biến», thần niệm vừa động, lách mình tiến vào bên trong Thiên Hoàng Quyết, dự định nhìn xem tiểu phượng hoàng bị nhốt thế nào.

Nàng vốn dĩ đã đoán trước, tiểu phượng hoàng tuyệt đối sẽ là lối khóe lóc lẩn lộn, nổi giận dưng dưng, phá phách và gây ra hỗn loạn bên trong Thiên Hoàng Quyết. Hậu quả sẽ giống như một con bão đã đi qua.

Lúc trước từng cảm đoán hắn vài lần, hùng hài tử này đều sẽ làm như vậy.

Nhưng lúc này đây, tình huống lại nằm ngoài dự đoán của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly còn nghĩ rằng mình đi nhầm cửa.

Không gian bên trong Thiên Hoàng Quyết, không ngừng mở rộng gấp đôi.

Trước đây, nó chỉ giống như một căn phòng không có cửa sổ. Hiện tại, căn phòng này giống như đã được sửa chữa qua, rực rỡ hẳn lên. Trực tiếp thăng cấp từ căn phòng thô sơ thành một gian phòng khách xa hoa sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Phát Tài!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trong phòng vốn trống rỗng, không có trang trí gì, hiện tại bỗng nhiên có thêm vài cái ngăn tủ.

Hoàng Nguyệt Ly đi qua, mở ra vừa thấy, ánh mắt sáng lên.

Trong mỗi ngăn tủ đều chứa những vật khác nhau, nhưng đều rất thực tế, có công pháp, đan dược, huyền khí, ma hạch vân vân..., đáng tiếc phẩm cấp đều rất thấp, tất cả đều là thượng phẩm hạng nhất hoặc hạng nhì.

Nàng suy nghĩ một chút, rất nhanh đã hiểu ra.

Điều này có lẽ là bởi vì, nàng vừa mới đột phá biến thứ nhất của Thiên Hoàng Cửu Biến, vì thế mức độ thăng cấp của Thiên Hoàng Quyết sẽ có hạn. Nếu nàng tiếp tục đột phá, Thiên Hoàng Quyết sẽ còn tiếp tục thăng cấp. Đến lúc đó nàng sẽ có được bảo vật, hẳn là cấp bậc cũng sẽ theo lên cao.

Công pháp và huyền khí, nàng không có hứng thú nhiều, nhưng đan dược đối nàng mà nói lại rất hữu dụng.

Dan dược thượng phẩm cấp 2, ở Nam Việt Quốc thực sự rất trân quý, một lọ có thể bán ra trên vạn lượng bạc. Hiện tại nơi này tràn đầy một ngăn tủ.

Mặt khác, ma hạch trong ngăn tủ đều có thuộc tính hỏa, cũng vừa lúc thích hợp với võ giả có thuộc tính như nàng hấp thu.

Hoàng Nguyệt Ly có được nhiều bảo vật như vậy, tâm tình thực sự rất tốt, chọn một số vật thường dùng thu vào trong tay áo.

Tuy nhiên, nàng lại không tìm được thân ảnh tiểu phượng hoàng trong phòng.

"Kỳ lạ, tiểu thí hài đã chạy đi đâu?"

Hoàng Nguyệt Ly nhìn xung quanh trái phải một hồi, phát hiện căn phòng bịt kín hiện tại có nhiều thêm một cái cửa phòng.

Nàng đẩy nhẹ nhàng, cửa phòng lập tức mở ra.

Ngoài cửa, có thêm một cái hoa viên nho nhỏ, diện tích vườn không lớn, chỉ lớn khoảng nửa mẫu.

Nửa bên trái là một mảnh đồng ruộng đã được quy hoạch gọn gàng. Đất có màu đỏ sậm, thoạt nhìn rất màu mỡ, nhưng trên cánh đồng lại rất trống rỗng, không có gì được gieo trồng trên đó.

Trong khi đó, bên cạnh có mấy khóm cỏ dại không quen biết, đã cao lớn gần bằng chiều cao của người.

Trong mắt Hoàng Nguyệt Ly hiện lên một sự vui sướng!

Sau khi Thiên Hoàng Quyết thăng cấp, không ngờ trong không gian có thể phát triển những vật còn sống! Điều này thật sự là một bất ngờ lớn!

Không gian huyền khí ở Thiên Lăng Đại Lục không chỉ thừa thớt, hơn nữa cho dù là không gian huyền khí cấp 9, cũng chỉ có thể cất giữ những vật không có sinh mệnh, nhiều nhất có thể cất chứa linh thể như tiểu phượng hoàng, nhưng động vật hoặc thực vật còn sống sờ sờ, sẽ không thể nào tiến vào.

Huyền khí có thể cất chứa vật còn sống và sinh trưởng ở trong đó, ở Thần giới đều là huyền khí đỉnh cấp!

Nàng thật đúng là có vận khí tốt, nhặt được bảo vật thể này!

Nửa vườn bên phải, là một cái hồ nước nho nhỏ, nước trong sạch có thể nhìn thấy đáy, mơ hồ hiện lên cảm giác mát lạnh. Dưới đáy ao còn có đá cuội đủ mọi màu sắc.

Một thân thể nhỏ ba đầu của tiểu hài tử đang dựa vào bên cạnh hồ nước ngủ ngon.

Khuôn mặt bánh bao nghiêng về một bên, khoe miệng còn chảy xuống một dòng chất lỏng khá nghi.

Hoàng Nguyệt Ly không đánh thức hẳn, chỉ ngồi xổm bên cạnh, dùng tay múc một ít nước trong hồ, đưa đến bên miệng, uống một hớp lớn.

Cảm giác thanh ngọt mát mẻ nháy mắt tràn ngập thân thể nàng, huyền khí trong đan điền cũng trở nên vô cùng tràn đầy, trên người tất cả cảm giác mệt nhọc cùng với buồn ngủ, đều tiêu tán hết ở trong khoảng khắc này.

"Đây chẳng lẽ chính là Thánh Sương linh tuyền trong truyền thuyết?" Hoàng Nguyệt Ly giống như đã nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra tươi cười, "Đây chính là thánh dược bổ sung huyền lực và tăng cường thể chất!"

Nàng vui mừng đến nỗi thiếu chút nữa đã cười thành tiếng.

Trong Thiên Hoàng Quyết tìm thấy được nhiều bảo vật như vậy, tất cả đều kém xa với linh tuyền trân quý này!

Bởi vì Thánh Sương linh tuyền có công hiệu độc nhất vô nhị, thật chính là tẩm bổ nguyên thần!

Nguyên thần là nguồn gốc cơ bản của hồn phách một người.

Huyền lực cùng với tinh thần lực, đều có thể cải thiện thông qua tu luyện, nhưng sức mạnh của nguyên thần, lại được xác định ngay từ thời điểm sinh ra.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Yêu Thích Thật Đặc Biệt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau khi sinh ra, nguyên thần thường sẽ bị tổn thương và suy yếu, rất khó đề cao.

Sức mạnh của nguyên thần bị hạn chế, chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới tiềm lực và thành tựu tương lai của một võ giả.

Một khi nguyên thần bị hao tổn, sẽ không thể nào chữa trị. Mặc dù ngoài mặt thoát nhìn không có ảnh hưởng lớn đối tu vi, nhưng nghiêm túc mà nói, khả năng ngày sau sẽ không bao giờ có thể thăng cấp!

Đối một võ giả mà nói, sự suy giảm tu vi, thật sự còn muốn nghiêm trọng hơn ngã xuống cảnh giới gấp trăm lần!

Hơn nữa, loại ảnh hưởng này khi cảnh giới còn thấp, vẫn không thể nhìn ra, chờ đến khi tu luyện đến trọng cảnh thứ 6 trở lên, sự khác nhau giữa nguyên thần mạnh hay yếu sẽ cực kỳ rõ ràng.

Ngay cả võ giả cùng cấp, nguyên thần cường đại, sức chiến đấu rõ ràng cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều.

Kiếp trước nguyên thần của Hoàng Nguyệt Ly chính là tự nổ, vì thế, nàng mới cho rằng bản thân mình khẳng định sẽ bị hồn phi phách tán.

Hiện tại, mặc dù nàng không biết vì sao trở thành thế này, trọng sinh không thể hiểu được, nhưng, nàng có thể cảm giác được, sức mạnh nguyên thần của mình chưa bằng một nửa kiếp trước.

Đây là sự tình rất nguy hiểm, không chỉ sẽ ảnh hưởng tới tu vi của nàng, nếu làm không tốt, sẽ nguy hiểm tới sinh mệnh nàng.

Điều này giống như một quả bom hẹn giờ luôn chôn ở bên người.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn đau đầu với tình trạng này, nhưng cũng không có biện pháp gì có thể giải quyết được, vì thế nàng vẫn luôn tính toán mau chóng thăng cấp tới trọng cảnh thứ 6, chờ thực lực cường đại một chút, sẽ tìm kiếm linh dược trong thiên địa có thể chữa trị nguyên thần.

Thật sự không nghĩ tới, hiện tại Thiên Hoàng Quyết lại có Thánh Sương linh tuyến lớn như vậy!

Mặc dù nước linh tuyến có hiệu quả đối việc tắm bổ nguyên thần không phải rất nhanh chóng, nhưng, có nhiều nước suối không ngừng cuộn cuộn như vậy, chỉ cần hàng năm để dùng để uống. Năm rộng tháng dài tích lũy dần lên, khẳng định sẽ có trợ giúp.

Nỗi lo lớn nhất của nàng, cuối cùng cũng có hi vọng giải quyết!

Hơn nữa, hiện tại nàng có thể chất nghịch thiên, xem ra trở về trọng cảnh thứ 9, bất quá chỉ là vấn đề thời gian.

Hoàng Nguyệt Ly ngồi quỳ ở trên mặt đất, liên tục uống thêm vài hớp nước, cảm giác mát lạnh thấm thấu vào chỗ sâu trong linh hồn của nàng, khiến nàng không tự chủ được hiện lên tươi cười.

Đúng lúc này, một giọng nói thú vị truyền tới từ bên cạnh.

"Oa, nữ ma đầu, người có sở thích thật là đặc biệt, thật sự thích uống nước ta tắm!"

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu nhìn lại, không biết tiểu phượng hoàng đã tỉnh lại từ khi nào, hai gót chân nhỏ trắng nõn đang bắn tung toé ở trong linh tuyến, lúc ẩn lúc hiện, trên mặt tràn đầy biểu tình tự mãn.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy bàn chân nho nhỏ của hắn, lại nhìn thấy khuôn mặt phúng phính của hắn, khóe miệng co giật.

Giây tiếp theo, từng tiếng kêu khóc kinh thiên động địa truyền ra từ trong khu vườn.

"Cứu mạng, nữ ma đầu bạo lực gia đình ——!"

.....

"Thịch! Thịch! Thịch!"

Tiếng đập cửa vang lên, Hoàng Nguyệt Ly ném tiểu phượng hoàng vừa mới bị nàng trị xuống một bên, lác mình rời khỏi không gian.

Mở cửa phòng ra, Thái Vi mang về mặt nôn nóng đang đứng ở cửa.

"Tam..... Tam tiểu thư....."

Hoàng Nguyệt Ly nhú mày nói: "Ta không phải đã nói, ta có việc cần phải bề quan tu luyện, bất luận kẻ nào tới đều không được quấy rầy ta sao?"

Tâm tình nàng không vui, trong ánh mắt lưu chuyển, tự nhiên mang theo một chút uy thế.

Điều này khiến cho Thái Vi không thể không co rúm lại một chút.

Không biết vì sao, Tam tiểu thư nhà nàng dường như uy nghiêm cường thế hơn so với ngày thường, chỉ một cái nhìn thoáng qua như vậy, đã khiến sau lưng nàng đổ mồ hôi lạnh, quả thực nhìn thấy còn khiến người sợ hãi hơn cả Nhị tiểu thư.

Là nàng bị ảo giác sao?

Thái Vi không biết rằng, vừa rồi Hoàng Nguyệt Ly đã từ một người thường không thể tu luyện, đã nhảy lên trở thành võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, cách Ngự Huyền Cảnh chỉ có một bước mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Đào Hoa Yến

Mặc dù thiên phú của Thái Vi không tệ, nhưng đến bây giờ vẫn không thể hoàn thành dẫn khí nhập thể, vẫn chưa được xem như một võ giả.

Đối nàng mà nói, Hoàng Nguyệt Ly đã là siêu cấp cao thủ bất khả chiến bại.

Thái Vi cúi đầu, cẩn thận nói: "Tam tiểu thư, nô tỳ không phải có ý muốn tới quấy rầy ngài. Nhưng..... nhưng lần này là người trong cung tới....."

"Trong cung?" Hoàng Nguyệt Ly ngăn ra.

Không phải là sự tình ban đêm nàng xông vào bảo khố hoàng gia đã bị bại lộ, đúng không?

Không đúng, nếu như thật sự đã xảy ra chuyện, chỉ sợ Kim Vũ Vệ đã trực tiếp vọt vào biệt viện bắt người, sao có thể còn khách khí sai nha hoàn tiến vào thỉnh người như vậy?

Thái Vi nhỏ giọng nói: "Nghe nói, là Lý công công bên người thái hậu."

"Phải không?" Hoàng Nguyệt Ly ngạc nhiên nhướn mày, "Ta đây sẽ đi gặp một lần xem sao."

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

"Cái gì? Người nói..... ba ngày sau thái hậu sẽ mở Đào Hoa Yến trong cung? Chiêu đãi tất cả thiên kim của các vị đại thần trong kinh thành?" Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới sẽ nghe được tin tức như vậy, giật mình hỏi.

Lý công công gật gật đầu.

"Không tệ, năm nay hoa đào nở sớm, vừa lúc trong cung có một cánh rừng hoa đào, phong cảnh rất đẹp. Thái hậu nương nương trong lòng vui mừng, nghĩ rằng các cô nương trẻ tuổi thích xem hoa nhất, vì vậy đã thỉnh các vị tiểu thư cùng tiến cung thưởng thức. Có thể tiến cung bồi thái hậu nương nương ngắm hoa. Đây chính là vinh quang rất lớn, chúc mừng Bạch Tam tiểu thư!"

"Thì ra là thế, không biết có bao nhiêu thiên kim may mắn được mời?"

"Lần này được mời, chỉ có những thiên kim tiểu thư xuất thân tốt nhất trong kinh thành, đều là đích nữ trong nhà. Ví dụ như Bạch Nhị tiểu thư đường tỳ của ngài, đại tiểu thư Định Quốc Công phủ và tứ tiểu thư Tĩnh Quân Hầu phủ....."

Hoàng Nguyệt Ly hơi cau mày lên, nhìn về mặt ý cười của Lý công công, trong mắt hiện lên một suy nghĩ sâu xa.

Thái Hậu thời trẻ rất thích tổ chức yến hội ở trong cung, nhưng mấy năm nay đã lớn tuổi, thân thể không tốt, vẫn luôn tĩnh dưỡng trong cung, rất ít khi lộ diện.

Lúc này đây, vừa không phải ăn tết, cũng không phải vạn thọ, thái hậu đột nhiên tìm cớ thưởng thức hoa đào, còn dưới lớp vỏ bọc là mở tiệc chiêu đãi tất cả thiếu nữ danh môn quý tộc trong kinh thành chưa lập gia đình.

Phương diện này nếu như không có thâm ý gì, quả là kỳ lạ.

Liên tưởng đến sự tình Thái tử và Bạch Nhục Kỳ ra vào có đôi trước đây.....

Yến hội này, sẽ không phải là Tuyển Phi Yến của Thái Tử điện hạ, đúng không?

Thời điểm Hoàng Nguyệt Ly trăm tư, Lý công công cũng đang âm thầm quan sát nàng.

Hắn là người tâm phúc bên người thái hậu, đến trong nhà đại thần nào, đều được người tôn sùng là thượng khách mà tiếp đãi.

Không nghĩ tới, tới nơi này của Hoàng Nguyệt Ly, lại bị chờ đợi cả nửa ngày.

Trong lòng Lý công công vốn đang tràn đầy không vui, không nghĩ tới, chờ đến khi Hoàng Nguyệt Ly vừa xuất hiện, hắn đã lập tức phải lấp bắp kinh hãi.

Tất cả đều nói rằng Tam tiểu thư lớn lên nhỏ gầy xấu xí, tính cách nhất gan nhút nhát, hơn nữa là một phế vật không thể tu luyện. Nữ tử như vậy đương nhiên không xứng với Thái Tử điện hạ.

Nếu không phải bởi vì phụ thân nàng là Bạch Lư Phong có địa vị đặc biệt ở Nam Việt Quốc, và nàng đã từng có hôn ước miệng với Thái Tử điện hạ, Tuyển Phi yến lần này, căn bản không có khả năng mời Tam tiểu thư Bạch gia.

Bởi vì nàng cơ bản không vượt qua được vòng sơ tuyển đầu tiên, căn bản không nằm ở trong phạm vi suy xét của thái hậu!

Nhưng, hôm nay vừa nhìn thấy, Lý công công thiếu chút nữa không tin vào hai mắt của mình.

Thiếu nữ trước mắt này, mắt ngọc mây ngài, mày cong mũi ngọc, có một khuôn mặt rất xinh đẹp.

Dáng người tuy rằng hơi nhỏ gầy, nhưng với tuổi của nàng, cũng không có gì kỳ lạ. Hơn nữa thoạt nhìn, còn có một loại phong tư thướt tha phiêu dật khác.

Ngoài ra, trên người nàng ản ản có một loại ngạo khí vốn có của thượng vị giả, khiến người sẽ bất giác cúi đầu ở trước mặt nàng

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Nguy Cơ Của Bạch Nhục Kỳ

Ngay cả Lý công công lẫn lộn nhiều năm trong cung như vậy, khi nhìn thấy nàng, cũng không tự giác thu liễm khí thế kiêu ngạo ngày thường, thái độ bất đầu trở nên cung kính.

Không hổ là nữ nhi của Bạch Lư Phong!

Xem ra, khi hắn trở về phải nói với thái hậu nương nương, Bạch Tam tiểu thư hoàn toàn khác với những tin đồn.

Nhưng cho dù như vậy, nàng cũng không có khả năng trở thành Thái tử phi, bởi vì cho dù khí độ của nàng tốt bao nhiêu, rốt cuộc vẫn là một phế vật!

Thái Tử điện hạ đường đường là thiên tài có thiên phú phẩm cấp 5, sao có thể cưới một phế vật?

Hoàng Nguyệt Ly biết hắn đang đánh giá mình, nhưng cũng không để bụng.

"Vậy đa tạ Lý công công, ta nhất định sẽ tới tham dự yến hội đúng giờ."

Sau khi tiễn Lý công công, khoe miệng Hoàng Nguyệt Ly gọi lên một nụ cười cao thâm khó đoán.

Ngày đó sau khi nàng cướp sạch bảo khố hoàng gia, khi trở về lập tức bề quan tu luyện, cũng không biết buổi tối ngày hôm đó đã nháo lớn như vậy, cuối cùng đã được giải quyết như thế nào?

Thái tử sau khi bị nàng lừa ở Thiên Trần Các, nợ nhiều tiền như vậy cũng không biết đã trả hết chưa, hiện tại còn có tâm tình tuyển phi?

Hoàng Nguyệt Ly đối việc trở thành Thái tử phi, không hề có một chút hứng thú nào, nhưng nàng vẫn quyết định tới ngày hôm đó đi xem náo nhiệt.

Bạch Nhục Kỳ không phải là ***** muốn trở thành Thái tử phi hay sao? Chính vì thế nên đã không ngần ngại giết chết đường muội mình sao? Nàng tuyệt đối sẽ không để mẹ con Bạch Nhục Kỳ vừa lòng đẹp ý!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Võ Uy Hầu phủ.

Lý công công cũng thăm viếng Hầu phủ, truyền đạt ý chỉ Thái Hậu, mời Bạch Nhưộc Kỳ tham gia Đào Hoa yến do thái hậu tổ chức.

Một nhà Võ Uy Hầu vừa nghe thấy tin tức này, đều có chút thấp thòm bất an. Nếu như đó là mười ngày trước, nghe thấy tin tức Thái tử tuyển phi, bọn họ sẽ rất vui mừng. Bởi vì điều đó chứng minh rằng, tương lai Võ Uy Hầu trở thành quốc trượng sẽ không còn xa nữa!

Nhưng xưa đâu bằng nay, từ sau ngày hội đấu giá hôm đó tại Thiên Trân Các, Thái tử không hề chủ động tiếp xúc với Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ thực sự lo lắng Thái tử sẽ đoạn tuyệt với nàng, mấy ngày mấy đêm đều luôn dằn vò, không thể không thẳng thắn kể lại hết sự tình trong hội đấu giá với Bạch Lưu Cảnh.

Bạch Lưu Cảnh tức giận đến nổi mắng nàng ta một trận, nhưng sau khi hết giận, vẫn cảm thấy Long hiền rể là Thái tử không thể bỏ qua, nhất định phải giúp nữ nhi bù đắp lại sai lầm này.

Vị trí Thái tử phi, không thể rơi xuống nhà khác được!

Vì thế, Bạch Lưu Cảnh bán đi rất nhiều sản nghiệp Bạch Lưu Phong năm đó lưu lại, xoay sở được một trăm vạn lượng bạc, đưa tới trong cung, bồi tội với Thái tử.

Thái tử đúng là thời điểm thiếu tiền, hơn nữa thế lực của Võ Uy Hầu ở trong triều cũng không thể khinh thường. Trừ phi cần thiết, hẳn không muốn đắc tội, vì thế cũng thuận thế hạ xuống bậc thang, xem như giải hoà với Võ Uy Hầu phủ.

Nhưng khi Bạch Nhưộc Kỳ tới cửa cầu kiến, Thái tử vẫn cự tuyệt gặp mặt nàng ta.

Bạch Nhưộc Kỳ không chắc đây là tình huống thế nào. Chẳng lẽ Thái tử thật sự chán ghét nàng? Không còn muốn suy xét cưới nàng làm Thái tử phi hay sao?

Tuy nhiên, nàng ta cũng không thực sự khẩn trương, bởi vì thiên kim tiểu thư có thiên phú phẩm cấp 4 ở Nam Việt Quốc, cũng chỉ có một mình nàng ta, ưu thế vẫn rất rõ ràng.

Bạch Nhưộc Kỳ tin tưởng, chờ đến lúc Thái tử hết giận, nhất định sẽ hiểu rõ, chỉ có thiên chi kiêu nữ như nàng ta, mới có thể xứng đôi cùng hán. Đến lúc đó nàng ta lại biểu hiện thêm một chút vẻ hiền lành dịu dàng của mình, Thái tử sẽ vẫn hồi tâm chuyển ý!

Nàng ta bàn tính kế hoạch không tệ, nhưng những điều đó đều cần phải có thời gian.

Bạch Nhưộc Kỳ không thể nào tưởng tượng được, thái hậu lại gấp như thế, đột nhiên tổ chức Tuyển Phi yến ngay thời điểm này!

Hiện tại Thái tử rõ ràng còn đang ghi hận sự tình hội đấu giá, lúc này tuyển phi, đối nàng ta mà nói chính là cực kỳ bất lợi!

Phu nhân Hầu gia cũng mang vẻ mặt u sầu: "Vậy bây giờ phải làm sao mới tốt! Kỳ nhi, ngày hôm đó nguoi tới, Thái tử vẫn không chịu gặp nguoi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Khiến Thái Tử Hồi Tâm Chuyển Ý

Bạch Nhưộc Kỳ xấu hổ cúi đầu: "Vâng, có điều, thái độ của thái tử điện hạ đã khá hơn rất nhiều, ngày hôm qua còn gọi quản gia mời con đi uống trà, mới mời con quay lại, hẳn nhất định đã dao động rồi, chỉ cần cho con thêm nửa tháng nữa..."

"Bây giờ còn chưa tới nửa tháng nữa mà!" Về mặt hầu gia phu nhân âm trầm: "Chao ôi, tiểu tiện nhân Bạch Nhưộc Kỳ kia đúng là đồ sao chổi mà, đều tại nó mà làm liên lụy tới con!"

Bạch Nhưộc Kỳ cắn răng nghiêng lợi nói: "Mọi người chớ bị đáng vẻ nhu nhược của nó mà bị lừa, đều là giả vờ cả! Hôm đó trước mặt thái tử nó giả bộ hay lắm, thái tử điện hạ nhìn ánh mắt của nó chẳng giống với..."

Nghĩ lại lúc đó, thái tử nhìn Hoàng Nguyệt Ly bằng ánh mắt rung động, Bạch Nhưộc Kỳ trong lòng cũng nóng lên như lửa đốt.

Chỉ dựa vào con tiểu nhân kia vậy mà cũng có thể hấp dẫn ánh mắt của thái tử sao?

Hơn nữa, còn có thể quyến rũ toàn bộ cao thủ tuyệt thế kinh hã kia vào ngày hôm đó nữa!

Chuyện này rốt cuộc là vì sao vậy?

Mọi thứ nàng đều không bằng con phế vật kia! Rác rưởi thật mà!

Hầu gia phu nhân hừ lạnh nói: "Ta đã nói con tiện nhân kia là tai họa mà! Có điều, nó cũng không có gì đáng lo, chỉ là đồ vô dụng không thể tu luyện, cũng chẳng có khả năng làm thái tử phi! Có như có thể dụ dỗ được thái tử, cùng lắm cũng chỉ được làm trắc phi!"

"Có thể ngay cả con cũng không cam lòng mà chứng kiến con ả tiện nhân..."

"Đù rồi!" Hầu gia phu nhân cắt đứt lời của nàng: "Đối phó với Bạch Nhưộc Ly rất dễ dàng, hiện tại đối thủ cạnh tranh với con chính là tam tiểu thư Định Quốc công phủ Liễu Y Y!"

"Liễu Y Y? Nó chẳng qua là thiên phú tam phẩm, làm sao có thể so sánh với con được chứ?" Bạch Nhưộc Kỳ nói cực kỳ kiêu ngạo.

"Con đây! Con có biết, Định Quốc công gần đây đã mời một vị luyện đan sư cấp ba không biết đến từ nơi nào, do có rất nhiều đan dược phụ trợ thêm, mấy ngày trước nó cũng đã lên tới Khí Huyền cảnh tầng bảy giống với tu vi của con hiện tại vậy!" "Cái gì? Làm sao có thể chứ?" Bạch Nhưộc Kỳ giật nảy người!

"Sao mà không thể? Lúc đầu nha, thiên phú của con cao hơn, coi như tu vi giống nhau, thái tử điện hạ khẳng định cũng sẽ chọn con! Nhưng mà hiện tại thái tử điện hạ thất vọng với con rồi, e rằng sẽ chọn Liễu Y Y! Chung quy Định Quốc công phủ có thể mời được luyện đan sư cấp ba hỗ trợ, đây vốn dĩ là thực lực tương trung!"

Bạch Nhưộc Kỳ lúc này mới bắt đầu hoảng sợ thật.

"Chuyện này... Chuyện này làm sao mới tốt đây? Con đã nghĩ hết biện pháp để tiếp cận thái tử rồi nhưng hán nhất định không muốn gặp con mà! Nếu không buổi chiều con lại đi..."

Đúng lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Võ Uy hầu Bạch Lưu Cảnh từ ngoài cửa sải bước vào trong.

Ông hận thiết bất thành cương (1) nhìn nhị nữ nhi mà ông thường ngày sùng ái nhất.

"Bây giờ biết cấp bách rồi à? Ta thật không nghĩ tới được, người bình thường nhìn rất thông minh, làm sao ngay cả một nam nhân cũng không lôi kéo được? Còn bị tên phế vật Bạch Nhưộc Ly kia đùa giỡn! Trước đây ai cũng nói người và thái tử là kim đồng ngọc nữ, trời sinh một cặp, bây giờ nếu như vị trí thái tử phi vụt mất, toàn bộ Võ Uy hầu phủ chúng ta đều mất mặt theo người!"

Chứng kiến nữ nhi bị mắng đến nổi không ngóc đầu lên được, hầu gia phu nhân vội vàng nói: "Hầu gia, Kỳ nhi đã biết sai rồi, bây giờ mắng nó cũng không có ích gì, hay là cứ ngậm lại, có biện pháp nào có thể khiến cho thái tử hồi tâm chuyển ý hay không?"

Bạch Lưu Cảnh hừ lạnh một tiếng mới lấy ra một bình sứ từ trong ống tay áo ném cho Bạch Nhưộc Kỳ.

"Chai này là Thanh Linh đan, là thứ đại bá của người giữ lại năm đó, ta lúc đầu tính giữ lại cho ta dùng, bây giờ cho người. Người phải tu luyện khẩn trương trong ba ngày, tranh thủ đạt được Khí Huyền cảnh tầng tám, thậm chí là tầng chín! Chỉ cần thực lực của người cao siêu hơn Liễu Y Y, thái tử là người thông minh, tự nhiên biết chọn như thế nào!"

(1) Hận thiết bất thành cương: chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, ý nói bỏ công bỏ sức ra dạy dỗ mà không nên người.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Bạch Nhưộc Ly, Người Chờ Xem!

Bạch Nhưộc Kỳ vừa nhận lấy bình sứ vừa nhìn, bên trong quả nhiên là một viên Thanh Linh đan.

Thanh Linh đan là đan dược thứ phẩm cấp ba, so với Dưỡng Linh đan mà hội đấu giá ở Thiên Trân các bán ra còn có giá trị hơn nhiều lắm.

Dưỡng Linh đan hữu dụng với võ giả Khí Huyền cảnh mà Thanh Linh đan thì có thể giúp võ giả Ngự Huyền cảnh tăng cấp, với võ giả Khí Huyền cảnh mà nói càng có hiệu quả tốt kinh người!

Loại đan dược này với khả năng của Bạch Lưu Cảnh trước đây thì không thể nào có được.

Nhưng Bạch Lưu Phong năm đó giữ lại một viên đan dược như thế bên trong, rồi mất tích sau đó, Bạch Lưu Cảnh tự mình đến Bạch Nhưộc Ly đó đoạt

lại.

Bạch Lưu Cảnh lúc đầu dự định tự mình dùng viên Thanh Linh đan này, nhưng không ngờ nữ nhi ông không có ý chí tiến thủ, không có được Dưỡng Linh đan rồi thì không nói, thế mà còn đắc tội với thái tử điện hạ.

Mất thấy vị trí quốc trọng gia xác định sắp bay đi, ông cân nhắc lợi hại, chỉ có thể nhịn đau nhức mà lấy ra cho Bạch Nhưộc Kỳ dùng.

Bạch Nhưộc Kỳ thấy cha đem bảo bối ẩn giấu lấy ra ngoài liền thấy xấu hổ không ngọt, nàng nắm bình thuốc thật chắc, đáy mắt lóe lên thần sắc kiên định.

"Cha, người yên tâm! Có viên Thanh Linh đan này, nữ nhi nhất định có thể đột phá đến Khí Huyền cảnh tầng chín trong vòng ba ngày! Nếu như có thể bế quan được ba tháng, đột phá cả Ngự Huyền cảnh cũng không phải việc khó khăn gì, Đến yến tiệc đào hoa rồi, nữ nhi nhất định sẽ biểu hiện tốt hơn để cho thái tử điện hạ nhìn thấy được người nào mới xứng đáng vị trí thái tử phi!"

"Chỉ mong như vậy thôi, người nên hăng hái tranh giành, lần này không thể có sai lầm nữa!"

Ngữ khí Bạch Lưu Cảnh nặng nề, sắc mặt nghiêm túc nhưng trong lòng lại cho rằng, con gái của mình nhất định gả cho thái tử điện hạ!

Dù sao, Khí Huyền cảnh tầng chín ở tuổi 15, ở Nam Việt quốc đây trăm năm hiếm thấy, bản thân thái tử điện hạ cũng chỉ có thế.

Nữ nhi nhà Định Quốc công lợi hại hơn thế, điều này cũng không có cách nào đánh đồng với Bạch Nhưộc Kỳ được!

Sau khi Bạch Lưu Cảnh rời khỏi, Bạch Nhưộc Kỳ nắm lấy bình thuốc, biểu hiện trên mặt có chút ghê tởm.

Hầu gia phu nhân thấy thế liền hỏi: "Sao vậy? Sao còn không chịu đi tu luyện?"

Bạch Nhưộc Kỳ cắn răng nói: "Nương nương, coi như con có thể vượt qua con Liễu Y Y, nhưng không phải còn có con tiện nhân Bạch Nhưộc Ly kia sao? Hôm đó ở Thiên Trần các, nó đã cố ý câu dẫn thái tử, lỡ như nó lấy chuyện hôn ước trước kia mà nói, vậy thì làm sao bây giờ? Lỡ như hoàng thượng nhìn thấy nó đáng thương, đem nó đính hôn cho thái tử điện hạ thật..."

Chẳng biết tại sao trực giác của nàng vẫn nói cho nàng biết rằng trở ngại lớn nhất cũng chẳng phải là Liễu Y Y gì mà là đường muội phế vật nhìn có vẻ yếu đuối đó!

Rõ ràng con tiện nhân kia chắc chắn mặc cho người ta khi dễ ngu ngốc vô dụng, nhưng hết lần này tới lần khác, lần nào cũng tự mình thua bởi con nhỏ đó, cứ như là bị trúng tà!

"Chỉ là đồ vô dụng, thái hậu sẽ không hồ đồ như vậy."

Hầu gia phu nhân nói xong, thấy Bạch Nhưộc Kỳ vẫn cắn răng nghiêng lợi, đành lắc đầu nói: "Một đứa vô dụng khiến con tức giận như vậy sao? Nương nương nói cho con biết, muốn đối phó với nó, thật sự rất đơn giản, ngày hôm đó ở yến tiệc đào hoa con chỉ cần..."

Hầu gia phu nhân nói chuyện càng lúc càng nhỏ tiếng dần, những câu cuối cùng hoàn toàn khẽ nói vào tai Bạch Nhưộc Kỳ.

Nghe nói thế, mắt Bạch Nhưộc Kỳ dần sáng hẳn lên.

"Nương nương, vẫn còn có người có biện pháp! Hừ, con tiện nhân kia dám theo con đoạt đan dược, còn quyến rũ thái tử điện hạ của con, lần này nhất định phải cho nó thân bại danh liệt, trở thành trò cười toàn bộ Nam Việt quốc! Người chờ xem!"

...

Thời gian yến tiệc đào hoa trôi qua rất nhanh.

Ngày hôm đó, khí trời rất tốt.

Hoàng Nguyệt Ly dậy thật sớm, hiếm khi ăn mặc kỹ lưỡng được một phen.

Trong cung phái xe ngựa đến đón người, nàng mang theo Thái Vi lên xe, chưa kịp ngẩng đầu nhìn, một tiếng cười lạnh đã truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Người... Người Là Bạch Nhưộc Ly?

"Ta cứ nói là ai, ai dè là Bạch Nhực Ly đây mà! Lần này mời đi yến tiệc đào hoa, không phải đều là thực nữ thiên phú xuất chúng danh môn sao? Làm sao mà ngay cả Bạch Nhực Ly cũng có thể vào cung được?"

"VẬY có thể người cũng không biết, Bạch Nhực Ly... thật sự từng có hôn ước với thái tử điện hạ."

"Cái gì? Làm sao có thể chứ? Thái tử điện hạ sao có thể để ý tới con nhỏ vô dụng này? Người bịa chuyện cố sự cũng bịa cho thật thật một chút!"

"Ta cũng không lừa người làm gì, dù sao Bạch tam tiểu thư người ta có người cha lợi hại! Năm đó lúc Bạch hầu gia vẫn còn, nó đã có thể nở mày nở mặt rồi! Đáng tiếc, phế vật cuối cùng vẫn là phế vật, chỗ dựa vững chắc mất, nên cái gì cũng bị mất, bây giờ lưu lạc đến mức này."

"Nói như vậy, thái tử điện hạ cũng quá đáng thương, vậy mà suýt chút nữa bị buộc cưới loại vô dụng này..."

Mọi âm thanh khiêu khích châm chọc trên xe ngựa vang lên, nhắm ngay một mục tiêu đó chính là nàng Bạch tam tiểu thư.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn ung dung thản nhiên.

Những người ngồi trên xe đều là khuê tú danh môn nhận lời mời tham gia yến tiệc đào hoa, mỗi người ăn mặc trang điểm lộng lẫy, trên gương mặt mang nụ cười trang nhã đẹp mắt.

Cứ mãi nói ra những lời không tốt như thế, hơn nữa đến gần nàng mà nói ra chẳng cố kỵ gì.

Có thể tưởng tượng được rằng tính cách Bạch Nhực Ly trước đây mềm yếu nhất gan cờ nào mới có thể để người khi dễ đến mức độ này.

Hoàng Nguyệt Ly cười thản nhiên, nói chuyện với giọng rất dịu dàng: "Các tỷ tỷ đã lâu không gặp."

Tiếng bàn luận ồn ào chợt dừng lại.

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Vừa rồi không ai nhìn thẳng nàng, mãi đến khi nàng lên tiếng, ánh mắt mọi người mới chịu dừng lại trên người nàng, lúc này mới phát hiện ra hình ảnh đáng vẻ của nàng với mọi người vậy mà hoàn toàn khác biệt!

Bạch Nhực Ly trước kia có tướng mạo bình thường không có gì lạ, lại một mực cúi đầu hàm hung, chui rúc ở trong góc, người nào cũng không chú ý đến. Nhưng trước mắt lại là thiếu nữ này, có dung mạo xinh đẹp làm cho người ta kinh động, ngũ quan tinh tế khéo léo, da thịt trắng nõn như ngọc, đường đường lại là một tiểu mỹ nhân.

Hơn nữa khí chất của nàng xuất chúng, lúc giờ tay nhắc chân đều lộ ra hết vẻ ưu nhã thanh quý, so với tất cả mọi người ở nơi đó càng có danh môn khí độ.

"Người... Người là Bạch Nhực Ly?"

"Không thể nào? Làm sao có thể chứ?"

"Nhưng mà... đáng đáp cô ta thật sự có điểm giống với Bạch Nhực Ly mà! Ta với cô ta từ nhỏ đã quen biết nhau, sẽ không nhận lầm người."

Hoàng Nguyệt Ly đưa tay sờ gương mặt mềm mướt, nụ cười rực rỡ.

Kể từ sau cái ngày ngâm mình tắm thuốc, trong cơ thể nàng tống ra tạp chất, kinh mạch thông suốt, không chỉ khiến cho nàng trở thành cao thủ đỉnh phong Khí Huyền cảnh, hơn nữa ngay cả dung mạo của nàng cũng có thay đổi.

Nhưng thật ra biến đổi này rất nhỏ bé, chẳng qua da có hơi mềm một chút, ngũ quan tinh xảo hơn một chút, thoát nhìn vẫn là bản thân nhưng lại đẹp hơn mấy phần, một cú nhảy vọt lại hóa thành mỹ nhân xuất chúng rồi.

Nghĩ lại, Bạch Lưu Phong năm đó là mỹ nam tử phong tư phiêu dật, mẫu thân Bạch Nhực Ly cũng là đại mỹ nhân thiên kiều bá mị mà nữ nhi trải qua hai đời người lại mang dáng dấp bình thường như vậy, đây vốn không phải là khoa học.

Xem ra, Hóa Linh Thánh thể không chỉ khiến kinh mạch của nàng ứ đọng mà lại không còn cách nào tu luyện nữa, nhưng lại ảnh hưởng đến dung mạo của nàng.

Mãi cho đến khi nàng tu xong biến đầu tiên của Thiên Hoàng Cửu biến, bị Hóa linh xuyên người mới khiến nàng từng bước lộ ra mặt mũi thật.

Ánh mắt mọi người kinh diễm lại rung động nhìn trên người nàng, Hoàng Nguyệt Ly lại tự nhiên thấy sung sướng.

Kiếp trước nàng chính là đệ nhất mỹ nữ của Thiên Lăng đại lục, đã sớm quen đón nhận ánh mắt người phụ nữ khác ghen ghét, hận nhiều thêm.

Nàng lẳng lặng nhìn lướt một lượt, yêu kiều cười mà nói: "Không ngờ mọi người suy nghĩ niệm tình ta như vậy. Mới vừa nghe được trên xe ngựa ồn ào như thế, ta còn tưởng rằng một đám tam cô lục bà ở chợ bán thức ăn chửi đồng đây, không ngờ là mọi người lại bắt chuyện với ta."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Ta Chỉ Có Thể Nói Chuyện Với Người

Mọi người nghe thấy lời này liền sững sờ.

Bọn họ căn bản không ngờ được, một Bạch tam tiểu thư trước giờ bị người khác châm chọc chỉ biết câm nín rồi lệ, hôm nay lại dám bật lại bọn họ.

Hơn nữa, lời nói của nàng ta lại vô cùng cay độc!

Cả gan ví những thiên kim tiểu thư như hoa như ngọc bọn họ với tam cô lục bà? Còn nói bọn họ đang chửi đồng như ở ngoài chợ bán rau?

Lúc này có người nhin không được phần nộ lên tiếng: “Bạch Nhưộc Ly, ngươi ăn nói nên khách khí một chút! Ngươi thật sự cho rằng bản thân có cái phong hiệu quận chúa kia là ghê gớm lắm sao? Phế vật chính là phế vật, nên nhận biết rõ thân phận của mình! Ta thấy ngươi đây là lại muốn ăn đòn đúng không?”

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu, phát hiện người đang nói chính là tiểu thư Vệ Lăng Sương của Tịnh Quân hầu phủ.

Vệ Lăng Sương là bạn thân của Bạch Nhưộc Kỳ, trước đây luôn cùng Bạch Nhưộc Kỳ ức hiếp cô.

Cô nhú mày, còn chưa kịp nói gì thì đã nghe thấy tiếng Bạch Nhưộc Kỳ từ sau lưng truyền tới.

“Lăng Sương, ngươi không nên nói như vậy! Nàng ta nói cho cùng cũng là tiểu thư của Võ Uy hầu phủ bọn ta, tất nhiên không giống với phế vật bình thường! Hơn nữa nàng ta từ nhỏ đã không có cha mẹ dạy dỗ, không biết ăn nói là điều rất bình thường, các ngươi đều là tiểu thư khuê các, chớ đi so đo với nàng ta làm gì!”

Bạch Nhưộc Kỳ nói một cách vô cùng thần nhiên, trên mặt là biểu cảm bất đắc dĩ, trông giống như một người tỷ tỷ rất biết đạo lý, đang tìm cách giải vây cho muội muội của mình.

Hoàng Nguyệt Ly hứng thú đánh giá nàng ta.

Bạch Nhưộc Kỳ hôm nay trang điểm vô cùng xinh đẹp, cho dù là đứng trong đám thiên kim tiểu thư mặt hoa da phấn trang điểm kỹ càng nàng cũng nổi bật hơn vài phần.

Mười mấy ngày trước, dáng vẻ của Bạch Nhưộc Kỳ bước ra khỏi Thiên Trân các vẫn còn in rõ trước mắt, hôm nay nhìn lại, nàng ta đã không còn vẻ nhếch nhác lúc đó, thay vào đây là dáng vẻ của một băng sơn mỹ nhân.

Hơn nữa, thần sắc của nàng tràn đầy sự tự tin ngạo mạn, dường như vị trí thái tử phi đã nằm chắc trong túi của nàng.

Lẽ nào Bạch Nhưộc Kỳ và thái tử đã hòa hợp lại rồi?

Hoàng Nguyệt Ly trong lòng có chút suy nghĩ nhưng trên mặt lại là nụ cười, nàng nói: “Nhị tỷ nói rất đúng, ta quả thực là không biết ăn nói, bởi vì ta chỉ có thể nói chuyện với người, không thể nói chuyện với súc sinh, vậy nên nếu như có gì đắc tội, xin các vị bỏ qua cho!” Vệ Lăng Sương sắc mặt biến xanh: “Ngươi nói ai là súc sinh?”

Hoàng Nguyệt Ly vẻ mặt vô tội: “Ta không có nói ai là súc sinh cả, lẽ nào ngươi có tật giật mình?”

Vệ Lăng Sương vốn định ra tay đánh người, nhưng bị lời này của nàng ta làm khựng lại.

Nếu nàng thật sự đánh Bạch Nhưộc Ly vậy chẳng khác nào nàng tự nhận mình là súc sinh?

Ngay lúc nàng ta còn đang do dự không quyết định được, thì xe ngựa đột nhiên dừng lại.

Lý công công ở bên ngoài cất tiếng: “Các vị tiểu thư, chúng ta đã đến cổng cung rồi, xin mời xuống xe đi bộ vào cung.”

Vệ Lăng Sương không dám gây náo loạn ở cổng cung, chỉ có thể cầm hận nhìn Hoàng Nguyệt Ly, sau đó xoay người xuống xe.

Hoàng Nguyệt Ly cũng đi theo đoàn người tiến vào trong hoàng cung.

Hoàng cung Nam Việt quốc bày trí vô cùng hoa lệ, chẳng hề thua kém so với các đại tông môn.

Đây là do Nam Việt quốc nằm kề Âm Nguyệt Sâm Lâm, dựa vào việc buôn bán Ma Hạch để kiếm tiền, cho nên tài lực rất dồi dào.

Hoàng Nguyệt Ly lần trước vào cung là buổi tối, không nhìn thấy được gì, hôm nay đến đây vào ban ngày, nên cuối cùng cũng đã có thể quan sát được rõ ràng, nàng hứng thú đánh giá xung quanh, giống như là đang đi dạo chơi trong vườn hoa nhà mình.

Còn đám thiên kim tiểu thư lúc này trên xe hung hăng hống hách kia, sau khi tiến vào cổng cung liền lập tức rụt rè cẩn trọng, đầu cúi xuống đất không dám đưa mắt nhìn lung tung.

Khung cảnh như thế này khiến cho Hoàng Nguyệt Ly trở nên vô cùng nổi bật.

Lý công công đi theo sau mấy người họ, cũng vì vậy mà có thêm mấy phần thiện cảm với nàng.

Trong hoàng cung trang nghiêm khí thế bức người mà vẫn có thể thoải mái vui vẻ như thế, quả đúng là hiếm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Điện Hạ Phong Tư Trác Tuyệt

Khoảnh khắc này, Lý công công dường như từ trên người Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy bóng dáng của Bạch Lưu Phong uy dũng năm đó.

Một đám thiên kim tiểu thư được đưa đến rừng đào sâu trong Ngự Hoa Viên.

Sắc xuân rực rỡ, hoa đào trong cung nở rộ, khung cảnh vô cùng tươi đẹp, giống như mây hồng lại giống như gấm hoa, cả vườn hoa được nhuộm trong sắc màu đỏ hồng vô cùng mỹ lệ.

Lý công công đưa người đến đây xong mỉm cười nói: “Mời các vị tiểu thư ở trong khu rừng này ngắm hoa, nếu như mệt thì có thể đến bên lương đình (1) nghỉ ngơi. Buổi trưa thái hậu nương nương sẽ thiết đãi yến tiệc trong Từ Ninh cung.”

Ông ta nói xong thì cáo từ rời đi, để lại một đám thiên kim tiểu thư tự mình ngắm hoa trong rừng đào.

Cạnh rừng đào có một cái lương đình, bên trong bày biện trà nước, điểm tâm, ngoài ra cũng có các cung nữ và thái giám đứng một bên chờ hầu hạ.

Có điều, mấy vị chủ tử trong cung lại không hề xuất hiện.

Mặc dù như vậy nhưng mấy vị thiên kim tiểu thư ở đây không ai dám buông lỏng.

Mỗi người đều cẩn thận kiểm tra dung mạo và y phục của bản thân, nhẹ nhàng đi lại trong rừng đào, nhất cử nhất động đều cố gắng hết sức thể hiện khí độ và dung mạo xinh đẹp của bản thân.

Bởi vì mọi người đều hiểu rõ, tuy rằng bây giờ không nhìn thấy ai, nhưng mấy vị chủ tử trong cung khẳng định đều đang ở trong tối lặng lẽ quan sát bọn họ!

Hiện tại chính là cơ hội tốt nhất để bọn họ thể hiện, nhất định phải để cho thái tử nhìn thấy mặt đẹp nhất của bọn họ, nói không chừng có thể khiến cho ngài ấy nhất kiến chung tình!

Hoàng Nguyệt Ly ngược lại chẳng cố kỵ nhiều như vậy, nàng trực tiếp tìm đến một cây đào đẹp nhất, ngồi xuống dưới gốc cây, hai tay khoanh gối, nàng nghiêng đầu nhìn ngắm khung cảnh đẹp đẽ trước mắt.

Một cơn gió dịu dàng thổi qua, hoa đào trên cây bị gió xuân lay động, cánh hoa thi nhau rơi xuống, trông giống như một trận mưa hoa, đẹp đến mức cảm thấy như đang lạc trong mộng ảo.

Hoàng Nguyệt Ly ngây người.

Nàng dường như... dường như...

Bên kia rừng đào, nhìn thấy Thiên Trân các chủ!

Hơn nữa... còn là các chủ đại nhân không mang mặt nạ.

Tuy rằng chỉ là bóng hình nghiêng một bên, nhưng ngũ quan thanh tú hoàn mỹ đó, những đường nét rõ ràng đó, thật sự khiến người ta không cách nào nhận nhầm.

Chỉ là, hân duyên như không mang theo bá khí thường ngày, ngược lại trông hân giống như một vị con cháu quý tộc bình thường, khí chất thanh cao, tuy

nhiên lại vượt xa dáng vẻ của Vu Tư Văn.

Hắn mặc trường bào màu tím, cao quý khoan thai, đeo trang sức lưu vân ánh vàng chỉ hoàng gia mới có, tóc vấn cao trong mũ ngọc, quanh hông thắt đai. Hắn đứng trong rừng hoa đào, phiêu dật xuất trần, thanh cao tuấn mỹ đến mức khiến người ta cảm giác không giống như người thực.

Nam tử hơi nghiêng đầu, ánh mắt dường như đưa về phía bên kia, khiến những thiếu nữ xung quanh thờ không ra hơi.

Nhưng hắn chỉ hờ hững chuyển ánh mắt vậy thôi, bước chân không hề dừng lại, sau đó lập tức biến mất vào trong cung thất nguy nga.

Hoàng Nguyệt Ly không dám tin vào mắt mình, nàng cảm thấy mình đã nhìn nhầm rồi.

Nam nhân đó... sao lại xuất hiện ở đây... hay là... cái dáng vẻ kia? Thật khiến người ta không thể nào thích nghi nổi!

Nhưng rất nhanh nàng đã kịp phản ứng lại.

Lần trước nàng vì trốn tránh sự truy bắt của quốc sư mà nhảy vào trong hoàng cung, bị nam nhân này giữ lại, lúc đó, Kim Vũ Vệ đến truy bắt nàng gọi hắn là “điện hạ”!

Khi ấy nàng bởi vì nhìn thấy gương mặt của nam nhân này mà bị chấn động, không có tâm tình suy nghĩ đến việc kia.

Nhưng sau đó nàng cũng từng phỏng đoán thân phận của hắn.

Rất hiển nhiên, hắn ắt hẳn là thành viên của hoàng thất, hơn nữa nhìn tuổi tác của hắn, rất có khả năng là một hoàng tử.

Nhưng đương kim hoàng đế có rất nhiều con trai, hoàng tử mười lăm tuổi trở lên cũng đã có đến sáu bảy người, cộng thêm Bạch Nhưộc Ly trước giờ không có cơ hội tiến cung, nên căn bản cũng không phân biệt được mấy vị hoàng tử kia.

(1) Lương đình: đình nghỉ mát.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192: Dự Vương Điện Hạ

Quan trọng hơn là, thái tử điện hạ được xưng tụng đệ nhất thiên tài của Nam Việt quốc, hắn có thể ngồi lên vị trí thái tử, không chỉ vì hắn là con trưởng đích tôn do hoàng hậu sinh ra, mà nguyên nhân chủ yếu là bởi vì thực lực của hắn áp đảo tất cả các huynh đệ khác.

Nhưng thực lực của các chủ đại nhân cao hơn thái tử rất nhiều, nếu như hắn là một hoàng tử, hiển nhiên một trăm thái tử cũng không đấu lại hắn.

Nếu nghĩ như vậy, hắn kỳ thực cũng có thể là một vương gia bình thường..

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ nhưng rốt cuộc vẫn không hiểu được.

Nghĩ không ra thì bỏ đi vậy.

Thiên Trân các chủ luôn che giấu thân phận của mình, nhất định là có âm mưu gì đó, nàng cũng không rảnh đi thăm dò chuyện riêng tư của người khác.

Hơn nữa, lúc hai người tách ra cũng đã náo loạn một trận không nhỏ...

Nói không chừng, nam nhân kia giờ đã không muốn có bất cứ mối quan hệ gì với nàng nữa.

Suy cho cùng thì thực lực hắn mạnh mẽ như vậy, tính cách lại bá đạo như hắn chắc chắn rất hiếm khi gặp thất bại, càng chẳng thể nào tưởng tượng ra được cảm giác bị một nữ nhân lạnh lùng từ chối sẽ như thế nào.

Nàng có thể cảm nhận được, tâm ý của nam nhân này đối với nàng rất chân thành.

Vậy nên bị nàng thẳng thừng từ chối hẳn nhất định sẽ cảm thấy tổn thương, lòng tự tôn cũng bị tổn hại.

Thế nhưng chính bởi vì hắn đối với nàng rất thật lòng nên Hoàng Nguyệt Ly mới quyết định dùng thái độ kiên quyết nhất đá hắn ra khỏi thế giới của nàng.

Bởi vì trong trái tim của nàng đã có Mộ Thừa Ảnh, nàng không muốn một chân đạp hai thuyền, không muốn cho người khác hy vọng hão huyền, nhân lúc

tình cảm của nam nhân này đối với nàng còn chưa sâu đậm lắm mà kiên quyết từ chối hẳn, như vậy đối với hai người đều tốt hơn.

Nhưng nhớ tới gương mặt lạnh lùng âm u của các chủ khi nàng rời khỏi Minh Hoa cung, trong lòng nàng đột nhiên có một loại cảm giác rất chua xót.

Không phải hẳn không tốt, chỉ là...

Rất tiếc...

Hoàng Nguyệt Ly dựa người vào dưới thân cây đào, suy nghĩ trôi dạt về phương xa. Đúng lúc này, tiếng bàn luận của mấy vị thiên kim tiểu thư ở gần đó truyền vào trong tai nàng.

“Các người nhìn thấy gì không? Người nam nhân vừa nãy đi ngang qua, dáng vẻ vô cùng anh tuấn, ta xem tý nữa đã phát giác rồi, từ đó đến giờ chưa bao giờ thấy nam nhân nào tuấn tú đến thế! Không biết thân phận của người đó là gì? Chẳng lẽ là công tử của vị đại thần nào đó?”

“Chẳng phải là công tử nhà đại thần nào cả, người đó là một vị hoàng tử điện hạ!”

“Người đó là hoàng tử? Cô cô của ta là phi tử được hoàng thượng sủng ái, mỗi năm ta đều tiến cung mấy lần mà sao chưa từng nhìn thấy người đó nhỉ? Dung nhan tuấn mỹ như vậy, nếu gặp qua rồi ta nhất định sẽ không thể nào quên được.”

“Cô cô của người đắc sủng cũng là chuyện của mấy năm trước rồi đúng không? Chẳng trách người không biết, vị này... chính là nhị hoàng tử trong truyền thuyết: Dự vương điện hạ!”

“Cái gì? Người đó chính là Dự vương điện hạ?”

“Chẳng trách tuấn mỹ đến như vậy!”

“Ai cũng nói Dự vương điện hạ phong thái trác tuyệt, không ai sánh bằng, quả nhiên danh bất hư truyền mà!”

Hoàng Nguyệt Ly nghe thấy những lời này, chân mày khẽ nhíu lại.

Dự vương? Đây là đang nói về Thiên Trân các chủ?

Lẽ nào hẳn thật sự là một vị hoàng tử sao?

Hoàng Nguyệt Ly lẳng lặng thay đổi vị trí, tiến lại gần hơn một chút, hai tai dỏng lên, nàng rất muốn nghe xem bọn họ đang nói gì.

Mấy vị thiên kim kia vẫn đang nói không ngừng.

“Chờ đã, Dự vương điện hạ rốt cuộc là thế nào? Tại sao các người đều biết ngài ấy?”

Tất nhiên không phải tất cả mọi người đều biết đến vị Dự vương kia.

Rất nhanh liền có người trả lời: “Người ngay cả Dự vương cũng không biết sao! Sinh mẫu của Dự vương điện hạ chính là Minh phi nương nương được sủng ái nhất của hai mươi năm trước!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Thật Biết Trêu Hoa Gheo Nguyệt!

“Hả? Người đó chính là nhị hoàng tử do Minh phi nương nương sinh ra?”

“Không phải nói nhị hoàng tử thân thể yếu ớt sao, nói không chừng đã... đã...”

“Từ từ đã, Minh phi nương nương là ai? Trong cung chỉ có bốn nương nương có phi vị, Minh phi kia từ đâu đến vậy?” Có một người non nớt lên tiếng hỏi.

Tề nhị tiểu thư của Trần Nam tướng quân phủ nhỏ giọng nói: “Người ngay cả chuyện này cũng không biết sao? Khi Minh phi nương nương đắc sủng, cả lục cung đều bị làm lu mờ, hoàng thượng độc sủng một mình nàng, ngay cả chỗ hoàng hậu nương nương hoàng thượng cũng không buồn ghé đến.”

“Hả? Thật sao?” Cô nương non nớt kia lại hỏi: “Minh phi nương nương đã được sủng ái đến như vậy, vậy tại sao bây giờ... lại không nghe đến danh hiệu của nương nương?”

“Đây là chuyện bí mật của hoàng gia, có điều nhiều năm đã qua rồi, hiện tại bí mật cũng đã được công khai rồi.”

Tề nhị tiểu như nhìn quanh, thấy không ai để ý đến bọn họ, quanh nằng chỉ có mấy người thân thuộc nên mới chậm rãi lên tiếng.

“Nghe nói, hai mươi năm trước, hoàng hậu nương nương và Minh phi đồng thời mang thai, dựa vào sự sủng ái của hoàng thượng đối với Minh phi nương nương, nếu như Minh phi nương nương hạ sinh trưởng tử trước, thì địa vị của hoàng hậu sẽ bị uy hiếp, vậy nên hai vị nương nương đều gắng sức muốn sinh ra hoàng trưởng tử.”

Lúc này có người chen vào: “Hiện tại xem ra là hoàng hậu nương nương đã thắng rồi mà! Thái tử điện hạ là trưởng tử dòng chính thất, Dự vương điện hạ chỉ là nhị hoàng tử.”

“Đúng vậy, nghe nói năm đó Minh phi nương nương có dấu sinh trước nhưng lại bị sinh khó, vật lộn suốt ba ngày ba đêm cũng không thể sinh Dự vương điện hạ, kết quả hoàng hậu mặc dù có dấu sinh sau nhưng lại sinh thái tử ra trước. Sau đó Minh phi nương nương không giữ được tính mạng, miễn cưỡng đẻ lại Dự vương, cho nên Dự vương điện hạ chỉ nhỏ hơn thái tử điện hạ một ngày mà thôi.”

“A, thật đáng thương mà!”

“Đúng vậy đó, thì ra Dự vương điện hạ vừa sinh ra đã không có mẫu phi, thật là quá đáng thương!”

“Thật không ngờ, Dự vương điện hạ anh tuấn hoàn mỹ như vậy lại có câu chuyện khiến người ta phải thương cảm!”

Tề nhị tiểu như nhìn bọn họ: “Các người dường như rất có hứng thú đối với Dự vương điện hạ?”

Một vị thiên kim quý tộc nở nụ cười: “Ta nghe nói, bữa tiệc hôm nay chính là yến tiệc tuyển phi, nhưng không phải chỉ là tuyển phi cho thái tử, thái hậu cũng sẽ tuyển chọn phi tử cho các vị hoàng tử trên mười lăm tuổi. Có Bạch Nhục Kỳ của Võ Uy hầu phủ ở đây, vị trí thái tử phi chúng ta không có cửa rồi, nhưng nghe nói Dự vương điện hạ cũng rất xuất sắc, ngài ấy là nhị hoàng tử chỉ đứng sau thái tử mà thôi, hơn nữa còn được phong làm thân vương, người gả cho ngài ấy sẽ trở thành vương phi!”

Có người phụ họa thêm vào: “Đúng vậy, Dự vương điện hạ dung mạo anh tuấn, lúc này ngài ấy đi qua, phong tư phiêu dật, đúng là mỹ nam tử hiếm có trên thế gian, ai có thể gả cho ngài ấy thì đúng là phúc ba đời!”

“Đúng đó đúng đó, Dự vương điện hạ thật sự quá anh tuấn!”

“Chỉ nói về tướng mạo thôi đã không ai có thể bì kịp Dự vương điện hạ rồi!”

Hoàng Nguyệt Ly ngồi phía sau góc đào nghe mấy lời nói si mê này mà khoe miệng khê động, trong lòng vô cùng khó chịu!

Thật không ngờ nam nhân kia thật biết đùa hoa nguyệt như vậy!

Dự vương điện hạ sao? Tuấn mỹ xuất trần sao?

Chỉ mới lộ mặt một chút đã khiến bao nhiêu thiếu nữ si mê như thế rồi.

Tại sao lúc trước đứng trước mặt nàng lại đeo mặt nạ giả vờ lạnh lùng, bây giờ đứng trước bấy nhiêu nữ này lại lộ mặt ra?

Lẽ nào hẳn đích thị thích cảm giác được nữ nhân vây quanh sao?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 194: Vương Gia Phế Vật

Hoàng Nguyệt Ly càng nghĩ càng khó chịu.

Chẳng qua, nàng đương nhiên không phải vì thích nam nhân kia, mà là vì... vì...

Nàng suy nghĩ một chút, lẳng lặng nắm chặt tay.

Đúng vậy, nàng không vui đương nhiên là vì tên nam nhân kia quá thích giả vờ!

Rõ ràng hẳn cường đại bá đạo, tính cách tự cao tự đại coi trời bằng vung, ánh mắt bình thường nhìn nàng đều mang theo một loại cảm giác áp bức khó tả, vậy mà bây giờ trước mặt đám thiên kim tiểu thư kia, lại bày ra dáng vẻ công tử quý tộc.

Giả vờ thế này để làm gì?

Lẽ nào thật sự muốn... muốn nhân đảo hoa yến này tuyển chọn Dự vương phi cho hần sao?

Khi nàng còn đang suy nghĩ thì đằng sau lại truyền đến tiếng nói của Tề nhị tiểu thư.

“Các người đó, đừng có chỉ biết nhìn mặt. Nói thật cho các người biết, Dự vương điện hạ không phải là đối tượng tốt đâu!”

“Vậy sao? Tại sao chứ?”

“Lẽ nào bởi vì mẫu phi của Dự vương điện hạ đã mất, nên ngài ấy không có thế lực trong triều?”

“Hay là bởi vì Minh phi nương nương năm đó quá đắc sủng khiến hoàng hậu không tiếp nhận ngài ấy?”

Tề nhị tiểu thư lắc đầu nói: “Đều không phải, kỳ thực năm đó Minh phi nương nương liều mạng sinh hạ nhị hoàng tử, sau khi sinh ra thân thể nhị hoàng tử vô cùng yếu ớt, nghe nói xem nữa là giữ không nổi mạng, sau đó danh y trên khắp cả nước đều phán ngài ấy sống không quá sáu tuổi.”

“Hả? Sao lại như vậy? Nhưng hiện tại... không phải chỉ sống qua sáu tuổi, hơn nữa còn sắp đến tuổi cập quán (1) rồi sao?”

“Đúng vậy, sau đó có một vị thần y của đại tông môn đi ngang qua Nam Việt quốc, ông ta nói có thể cứu được nhị hoàng tử, nhưng cần để nhị hoàng tử theo ông ta lên núi trị bệnh tu dưỡng, cho nên Dự vương điện hạ căn bản không có ở trong cung, hầu hết mọi người đều chưa từng gặp mặt ngài ấy.”

“Thảo nào...”

“Thì ra là như vậy...”

Sắc mặt của Tề nhị tiểu thư trở nên nghiêm túc hơn: “Cho nên, Dự vương điện hạ không những không phải là võ giả, hơn nữa thân thể còn kém người thường rất nhiều, cũng không biết có thể sống được bao lâu!”

“Dự vương điện hạ thế mà lại không thể tu luyện sao, thật là thất vọng...”

“Đúng vậy, ngay cả võ giả cũng không đạt được, cho dù là một hoàng tử, dung mạo anh tuấn thì cũng có tác dụng gì chứ?”

“Hừm, ai mà trở thành Dự vương phi, quả thật đúng là vận rủi tám đời, đời này kiếp này đừng hòng nâng đầu lên được! Gã cho một phu quân không thể tu luyện, tương lai sẽ thế nào chứ?”

“Nói như vậy, tam hoàng tử là thiên phú tứ phẩm, tứ hoàng tử, ngũ hoàng tử cũng là thiên phú tam phẩm, tất cả đều mạnh hơn Dự vương điện hạ rất nhiều, ta phải cẩn thận, không để cho Dự vương nhìn trộm mới được.”

Thiên Lăng đại lục vốn dĩ luôn lấy võ làm đầu, võ giả thực lực mạnh mẽ, địa vị cao quý, nhất ngôn cửu đỉnh chính là đối tượng mà tất cả các thiếu nữ đều mơ ước.

Ngược lại, những kẻ không thể tu luyện thì dù cho địa vị có cao hơn nữa, xuất thân có quý hơn nữa, cũng chỉ khiến người ta xem thường.

Năm đó, Bạch Nhược Ly thân là tiểu thư Bạch Lưu Phong, thiên kim hầu phủ, nhưng còn không bằng một đũa nô tỳ, ai cũng có thể tùy tiện cầm gậy ném vào nàng, nàng cũng không có cách nào phản kháng, chính là bởi vì nàng không có thiên phú tu luyện!

Đám thiên kim tiểu thư kia vốn dĩ thấy Dự vương tuấn mỹ mà động tâm, nhưng vừa nghe nói hần không có thiên phú tu luyện, thái độ lập tức xoay chuyển một trăm tám mươi độ, lời nói còn mang theo xem thường và khinh bỉ.

Một vương gia phế vật, cả đời này cũng chỉ có thể như vậy thôi.

Mặt có đẹp hơn nữa, cũng không thể dùng làm cơm để ăn.

Bọn họ đều là thiên kim quý tộc thiên phú nhị phẩm, làm sao có thể gả cho loại người như vậy?

Đám thiên kim tiểu thư kia không còn hứng thú với Dự vương điện hạ nữa, vây quanh Tề nhị tiểu thư hỏi thăm tình hình của những vị hoàng tử thành niên khác.

(1) Cập quán: lễ đội nón của thời xưa, tiến hành lúc người nam hai mươi tuổi để chứng tỏ người nam đã trưởng thành.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Bạch Nhược Kỳ Không Có Ý Tốt

Những nội dung tiếp theo, Hoàng Nguyệt Ly không có hứng thú để nghe.

Lòng của nàng đang dừng lại ở câu chuyện lúc nãy của Tề nhị tiểu thư.

Thật không ngờ, một Thiên Trân các chủ luôn cường ngạnh sắc sảo, không ai có thể đánh bại như hần vậy mà lại là nhị hoàng tử của Nam Việt quốc, hơn nữa còn có thân thể như vậy, nghe ra... dường như rất đáng thương.

Nàng thật sự không thể nào hình dung nổi, nam nhân mạnh mẽ như vậy lại bị phán định rằng sẽ sống không quá sáu tuổi...

Tâm tình bức bối, nhưng Hoàng Nguyệt Ly không thể nói rõ đây là cảm giác gì.

Trước mắt dường như hiện lên thân ảnh của một cậu bé bệnh tật yếu ớt từ nhỏ đã mất đi mẫu thân, cô độc sống trong những bức tường cao lớn lạnh lẽo của hậu cung, một mình ôm lấy tấm chăn, ho đến mức chết đi sống lại nhưng chẳng ai quan tâm, chẳng ai yêu thương bảo vệ.

Bóng hình cậu bé đó và bóng hình của nam nhân tuấn mỹ phi phạm, khí thế cường đại bá đạo kia dần dần hòa lại làm một.

Ngay lúc này, nàng lại nghe thấy tiếng nghị luận của đám thiên kim tiểu thư.

Nghe bọn họ khinh thường Dự vương không đáng giá một xu, còn nói hần là phế vật, ai gả cho hần đúng là xui xẻo tám đời.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn không được mà phì cười, cảm giác thương cảm không biết diễn tả thế nào kia cũng lập tức tan biến.

Đám tiểu nha đầu này rốt cuộc không biết chính mình đang nói về ai sao?

Nếu như Dự vương là phế vật, vậy thì cả cái Thiên Lăng đại lục này làm gì có thiên tài!

Chẳng qua nàng không thèm thừa nhận, bản thân âm thầm thở ra một hơi.

Nam nhân kia rất cao ngạo, chắc chắn không thể nào đi cưới một nữ nhân xem thường hần, vậy cho nên, hôm nay nếu nói hần muốn tuyển vương phi trong đám thiên kim tiểu thư này, khẳng định là không có khả năng!

Khi Hoàng Nguyệt Ly còn đang miên man suy nghĩ thì đằng sau đột nhiên có người gọi nàng.

“Tam muội, thì ra muội trốn ở đây, làm ta tìm muội hết nửa ngày!” Hoàng Nguyệt Ly lười biếng dựa vào thân cây, nghiêng đầu nhìn thấy Bạch Nhược Kỳ mặc một thân váy gấm dài màu hồng đào chậm chạp tiến đến.

Tư thế nàng bước đi vô cùng chuẩn mực, từng bước từng bước dường như đều được tính toán kỹ càng, phối hợp với bộ váy tựa như lưu vân kia, thật giống y như đang phiêu bồng trên nền cỏ, phong thái thanh nhã, bộ bộ sinh liên (1).

Tiếng bàn luận của đám thiên kim tiểu thư im bật, ánh mắt đều ngược nhìn Bạch Nhược Kỳ, vừa ngưỡng mộ vừa ghen ghét.

Bất kể là thiên phú, mỹ mạo hay là gia thế, Bạch Nhược Kỳ đều không có gì có thể bắt bẻ, khiến cho đám danh môn quý nữ luôn tự cho rằng mình thanh cao như bọn họ đây cũng cảm thấy bản thân không theo kịp, vốn dĩ không thể tranh giành với nàng.

Hoàng Nguyệt Ly phì mỉm cười đứng lên, khóe miệng nhếch lên một nụ cười giả tạo.

“Thì ra là nhị tỷ, tỷ tìm muội có việc gì?”

Nụ cười của Bạch Nhược Kỳ vô cùng chân thành, nàng nhẹ nhàng cất tiếng: “Tam muội, nhị tỷ lần này là đặc biệt đến để xin lỗi muội. Lần trước trong buổi đấu giá ở Thiên Trân các đã phát sinh chút hiểu lầm, đều do nhị tỷ quá gấp gáp nên trách lầm muội, xin tam muội bỏ qua cho.”

Hoàng Nguyệt Ly nhìn ánh mắt của nàng, khóe môi cong lên: “Hả? Nhị tỷ vậy mà lại đến xin lỗi một phế vật như ta sao?”

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly lộ rõ sự khinh thường, khiến Bạch Nhược Kỳ xem chút nữa không giả vờ nổi, hận không thể lập tức xông lên tát cho nàng một bạt tai!

Này, nha đầu chết tiệt kia, không phải chỉ là thứ phế vật rác rưởi thôi sao? Hôm nay không có cao thủ tuyệt thế kia bảo vệ vậy mà dám đứng trước mặt nàng ngông cuồng, đúng là muốn ăn đòn mà!

Bạch Nhược Kỳ hít một hơi thật sâu, cố gắng áp chế lửa giận trong lòng xuống.

Không được, hôm nay nàng tuyệt đối không được kích động, việc nhỏ không nhìn sao có thể làm được việc lớn, cứ để cho nha đầu chết tiệt này đắc ý trước đi.

Một hồi sau nàng sẽ khiến cho tiểu tiện nhân này chết không có chỗ chôn thân!

(1) Bộ bộ sinh liên: miêu tả dáng vẻ vô cùng thướt tha xinh đẹp, mỗi bước chân như nở ra một đóa hoa sen.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Tính Toán Âm Mưu

Bạch Nhược Kỳ thần nhiên nhếch miệng, đáy mắt xẹt qua vài tia dữ tợn, nắm chặt một túi giấy nhỏ giấu trong tay áo.

Túi giấy này chứa một loại thuốc bột đặc biệt, là Vô Uy hầu phu nhân nhét cho ả tối qua.

“... Ngươi cầm lấy thuốc này, khi hòa trong rượu không màu không vị, ngươi chỉ cần tìm cơ hội để Bạch Nhược Ly uống nó là được!”

“Nhưng mà, không có vấn đề gì phải không? Nếu bị phát hiện thì làm sao?”

“Sao có thể chứ? Cô cô của ngươi đã hối lộ Giang Y Chính của Thái Y viện, đến lúc đó có hấn ra mặt, đảm bảo có thể định tội danh lên tiện nhân kia! Hơn nữa, cho dù Bạch Nhược Ly đa nghi, muốn kiểm tra rượu mà ả uống, cũng không thể tra được gì cả, đây không phải chất độc, nó chỉ là một loại thuốc kích thích tuần hoàn máu, chỉ là liều lượng nhiều một chút...”

Hôm qua sau khi nghe những lời của hầu gia phu nhân, Bạch Nhược Kỳ phát hiện ra bà ta có thể là một thiên tài tu luyện, nhưng về đấu đá trong nhà, vẫn là cấp độ tân binh so với mẹ của ả.

Hầu gia phu nhân chỉ ung dung thoải mái, liền nghĩ ra một kế hoạch như vậy, xứng đáng là nhân vật có kinh nghiệm trong hầu phủ nhiều năm.

Tiểu tiện nhân kia lần này đừng hòng dễ dàng thoát thân!

Bạch Nhược Kỳ cố gắng che giấu sự đắc ý dưới đáy mắt, nhã nhặn nói:

“Tam muội, đừng tùy hứng như vậy, chúng ta là chị em họ mà, không nên xa cách như vậy, nhị tỷ thành tâm thành ý xin lỗi muội, hơn nữa, cuối cùng lộ Dưỡng linh đan cũng nằm trong tay muội...”

Bạch nhị tiểu thư vốn dĩ giỏi giả vờ, nay càng có vẻ đáng thương hơn.

Người không hiểu rõ sự việc, còn nghĩ ả bị bắt nạt!

Cho dù là người biết nội tình việc hai chị em tranh chấp trong cuộc đấu giá, nghe ả nhắc tới đan dược, cũng không kìm được có chút đồng cảm với ả.

Dù sao hai chị em đặt cược, Bạch Nhược Kỳ hoàn toàn thua cuộc, mất tiền cũng không có được đan dược, đã thăm lăm rồi, bây giờ còn chủ động xin lỗi, càng cho thấy ả khoan dung độ lượng, còn Hoàng Nguyệt Ly trở thành một người xấu.

Nghe những người xem xung quanh bàn luận chuyện hôm đó, khoe miệng Hoàng Nguyệt Ly cong lên nụ cười như có như không.

“Nhị tỷ, tỷ nói như vậy là quá khách khí rồi! Hôm đó chúng ta quá kích động rồi, chuyện đã qua, muội không muốn nhắc nữa...”

Bạch Nhược Kỳ cười thầm trong lòng, quả nhiên, dưới áp lực của dư luận, tiểu tiện nhân này không dám kiêu ngạo như ngày hôm đó!

Ả nhanh chóng tiếp lời: “Tam muội đồng ý tha thứ cho tỷ là tốt rồi! Nếu đã như vậy, chúng ta uống một chén với nhau, chuyện đã qua xem như đã xóa bỏ! Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta là chị em tốt tình như thủ túc.”

Nói xong, ả cầm bình rượu trên bàn đá bên cạnh lên, tự tay rót hai ly rượu.

Trước đó, ả đã bôi thuốc bột trong túi giấy vào kẽ móng tay, lúc này ả nghiêng người che đi tầm nhìn của Hoàng Nguyệt Ly, lợi dụng thủ thuật khéo léo, nhẹ nhàng rắc thuốc bột vào trong một ly rượu.

Bạch Nhược Kỳ tự nhận ả là người có tu vi cao nhất trong những người ở đây, thủ pháp của ả muốn qua mắt một đám phế vật không có tu luyện thật sự là chuyện dễ như trở bàn tay, căn bản không sợ bị phát hiện.

Do đó, nụ cười trên khuôn mặt của ả vô cùng xán lạn:

“Tam muội, chúng ta uống cạn ly rượu này nhé!”

Bạch Nhưộc Kỳ không biết rằng thủ đoạn của ả trong mắt Hoàng Nguyệt Ly buồn cười giống như trò chơi trẻ con.

Hành động bỏ thuốc lúc này của ả, bị Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy rõ ràng.

Chẳng qua không biết Bạch Nhưộc Kỳ rốt cuộc đã bỏ thuốc gì?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Nhị Tỷ, Sao Tỷ Hung Dữ Vậy?

Hoàng Nguyệt Ly lướt qua gương mặt cười tự mãn của Bạch Nhưộc Kỳ, cười lạnh trong lòng.

Dù sao, cho dù thuốc là gì, kết quả cũng như nhau.

Dựa vào chút đạo hạnh này của Bạch Nhưộc Kỳ, còn muốn coi cô như kẻ ngốc mà giờ trò? Thì đừng trách cô ăn miếng trả miếng!

Chính vào một khắc trước khi ngón tay Bạch Nhưộc Kỳ chạm vào ly rượu, Hoàng Nguyệt Ly vờ như vô tình liếc nhìn phía sau bên phải của ả, đột nhiên lộ ra thần sắc kinh ngạc, kêu lên: “Ồ, đây không phải... Thái tử điện hạ sao?”

Bạch Nhưộc Kỳ rung tay, suýt chút nữa làm đổ ly rượu trên bàn.

Thái tử điện hạ?

Thái tử điện hạ sao lại đến đây vào lúc này?

Nếu thái tử ở đây thì ả không thể bỏ thuốc tiểu tiện nhân này trước mặt ngài được! Nếu không, lỡ như bị thái tử thực lực cao cường phát hiện, hình tượng khuê tú mà ả thường ngày giả vờ sẽ hoàn toàn không giữ được nữa!

Bạch Nhưộc Kỳ hốt hoảng lo sợ quay đầu, lập tức ngăn người.

Không có ai sao?

Trong rừng hoa đào, chỉ có cánh hoa rơi đầy trên đất, nào có thái tử điện hạ?

Ả nhận ra rằng mình đang bị chơi khăm, tức giận quay đầu, trừng mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly:

“Muội... muội dám lừa ta?”

Hoàng Nguyệt Ly thừa lúc ả quay đầu đã đổi vị trí hai chiếc ly trên bàn.

Lúc này, cô tròn xoe hai mắt, biểu tình trên mặt còn vô tội hơn nai con.

“À... là muội nhìn nhầm rồi, muội không cố ý, lúc này có bóng người thật sự rất giống thái tử điện hạ mà... nhị tỷ, sao tỷ bỗng nhiên hung dữ như vậy? Không phải nói muốn giải hòa với muội sao?”

Bạch Nhưộc Kỳ vốn dĩ sắp nổi giận, nghe điều này xong, miễn cưỡng nén cơn giận, thiếu chút nữa bị nội thương.

Đúng, không sai, ả đến đây là để lừa nha đầu đáng chết này uống rượu, bây giờ không những không thể trở mặt, mà còn phải dỗ dành nàng ta.

Chuyện nhỏ không nhin ảnh hưởng chuyện lớn, ả... nhin! Bạch Nhưộc Kỳ hít một hơi thật sâu, miễn cưỡng cười nói: “Muội lúc này nhìn lầm rồi, tỷ hung dữ làm gì? Nhị tỷ thành tâm thành ý làm hòa với muội. Nào, tam muội, chúng ta cạn ly rượu này.”

Nói xong, ả đích thân cầm một ly rượu đưa đến trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly mỉm cười, nhận lấy ly rượu.

“Nếu nhị tỷ đã nói như vậy, mà muội vẫn làm khó vậy thì muội không đúng rồi! Mặc dù... nhị tỷ trước đây thường lấy roi đánh muội, cướp đồ của muội, ở bên ngoài nói xấu muội, tuy nhiên, chúng ta là chị em họ, muội chỉ có thể không tính toán nữa.”

Mặt Bạch Nhục Kỳ xanh mét.

Nếu đã không tính toán, tại sao còn nhắc những chuyện trước kia trước mặt nhiều người như vậy?

Băng mỷ nhân Bạch Nhục Kỳ lại có thể cầm roi đánh em họ của mình, còn cướp đồ?

Bất kể đúng hay không, nhiều người đã dựng đôi tai lên, châu đầu ghé tai bàn luận.

Bạch Nhục Kỳ hận không thể bịt miệng Hoàng Nguyệt Ly lại!

Cũng may, điều đáng cảm thấy may mắn là nha đầu đáng chết miệng không ngăn được này cuối cùng cũng nâng ly lên, đưa tới bên môi.

Khoảnh khắc rượu thấm vào môi, động tác của Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên dừng lại, lại lấy ly rượu trở ra.

Bạch Nhục Kỳ gấp đến muốn nhảy cả lên:

“Muội... tại sao muội không uống?”

Chẳng lẽ, bị nha đầu chết tiết này nhìn thấy kẻ hồ gì rồi?

Không thể nào, một phé vật như nàng ta, chẳng lẽ có thể nhìn thấu thủ pháp của ả?

Hoàng Nguyệt Ly dường như không nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của ả, vô tội nói:

“Nhị tỷ, muội đột nhiên nhớ ra, chúng ta không phải muốn cạn ly sao? Lúc nãy quên mất chạm ly rồi!”

“Ồ, đúng, cạn ly, cạn ly...” Bạch Nhục Kỳ thở dài nhẹ nhõm, cười nói: “Đúng rồi, xem trí nhớ của tỷ này!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Ai Cũng Có Mưu Mô

Hai ly rượu chạm vào nhau tạo ra một tiếng giòn tan.

Ngón tay mảnh mai của Hoàng Nguyệt Ly nâng ly rượu, đưa đến bên miệng thêm một lần nữa.

Bạch Nhục Kỳ nhìn chăm chăm vào cử động của nàng, hận không tự mình cầm ly, rót rượu vào miệng nàng!

Ả không ngừng thầm nói trong lòng: uống nhanh, uống nhanh, uống nhanh lên!

Sau đó, tay Hoàng Nguyệt Ly ngưng lại, lại đem ly đề bên môi:

“Nhị tỷ...”

“Muội... muội lại muốn gì?” Hơi thở Bạch Nhục Kỳ không thông thuận nữa, lên lên xuống xuống đúng là đang chơi khăm ả đây mà!

Hoàng Nguyệt Ly cười thâm trong lòng, trên mặt lại cười mỉm: “Nhị tỷ, tỷ cũng uống đi chứ, sao chỉ có mình muội uống vậy?”

“... À, được, tỷ uống, tỷ cũng uống, muội đừng khách sáo nữa, uống nhanh đi!!”

Bạch Nhục Kỳ chuyên tâm nghĩ lừa Hoàng Nguyệt Ly uống rượu, hoàn toàn không biết rằng chiếc ly trong tay ả mới là bị bỏ thuốc.

Đề cổ vũ Hoàng Nguyệt Ly, ả không ngần ngại làm mẫu trước, ngẩng đầu uống hết rượu trước, rồi nhìn chăm chăm vào Hoàng Nguyệt Ly với ánh mắt đói khát.

Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn chắc chắn, nếu nàng tiếp tục không uống, có lẽ Bạch Nhục Kỳ thật sự sẽ nhào qua chuốc nàng!

Lần này, cuối cùng nàng cũng nâng ly và uống cạn ly rượu.

Cùng với hành động của nàng, Bạch Nhục Kỳ cuối cùng thở ra một hơi dài, đồng thời nổi lên cảm giác sáng khoái đã trả được thù.

Hừ hừ, tiểu tiện nhân, nếu đã uống ly rượu này, thì hôm nay... có kịch hay để xem rồi! Qua hôm nay, nha đầu chết tiết này không những không thể gả

cho thái tử, sợ rằng cả đời này cũng không thể gả cho ai, thật hả lòng hả dạ!

Ai bảo tiểu tiện nhân này dám động vào ả chứ? Đáng đời!

Hai người uống hết ly rượu, đều không bỏ đi, mà gia nhập nhóm chị em của Tề nhị tiểu thư, cùng với bọn họ tám chuyện thiên hạ. Bạch Nhược Kỳ bình thường mất mồm trên đầu, rất ít giao thiệp qua lại với thiên kim tiểu thư gia thế không bằng ả, hôm nay thế mà hòa nhã dễ gần như vậy, cùng với bọn họ nói cười vui vẻ, khiến cho Tề nhị tiểu thư được sủng ái mà lo sợ.

Chỉ có Hoàng Nguyệt Ly biết. Nhị tỷ của nàng đang chờ xem trò cười của nàng!

Chỉ sợ là Bạch Nhược Kỳ mơ cũng không ngờ tới, ả hôm nay chính là tự đem đá đập vào chân mình!

Tuy nhiên, ngay cả Hoàng Nguyệt Ly cũng không hiểu, Bạch Nhược Kỳ đang giờ thủ đoạn gì, dưới con mắt của quần chúng, ả vẫn có thể bỏ thuốc độc hay xuân dược cho mình ư?

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Bạch Nhược Kỳ đã mất kiên nhẫn để đối phó với những thiên kim tiểu thư này, nhưng không biết vì sao, Hoàng Nguyệt Ly vẫn ngồi đó, đến giờ vẫn không có một chút phản ứng gì.

Khi Võ Uy Hầu phu nhân đưa thuốc cho ả có nói rằng thời điểm phát tác của thuốc phụ thuộc vào tu vi của người uống.

Võ sư có tu vi cao, luôn mất thời gian rất lâu mới phát tác, nhưng đối với người bình thường mà nói, nhiều nhất là thời gian một chung trà liền có phản ứng.

Bây giờ đã qua nửa giờ, cho dù là một võ sĩ khí huyết cảnh cửu tầng cũng phải có hiệu quả rồi, phế vật kia sao vẫn không có gì khác thường?

Không phải thuốc mất hiệu lực rồi chứ?

Bạch Nhược Kỳ hơi nhíu mày, trong lòng vô cùng nghi hoặc.

Đúng lúc này, ả đột nhiên cảm thấy một cơn đau nhói ở bụng.

Ả không kịp đề phòng, không nhìn được kêu lên “a” một tiếng, trán đầy mồ hôi lạnh, ôm bụng cuộn tròn người lại.

“Nhị tỷ, tỷ sao vậy?”

“Này? Bạch nhị tiểu thư, chuyện gì đã xảy ra? Người bị ốm à?”

“Ta... ta đột nhiên bị đau bụng...” Bạch Nhược Kỳ cắn chặt răng, vẫn chưa nhận ra chuyện gì đã xảy ra

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 199: Có Gì Không Thể Cho Người Khác Biết?

Chẳng lẽ ăn phải đồ hư ư?

Nhưng ả từ sáng tới giờ, chỉ ăn vài món điểm tâm trong cung, chẳng lẽ đồ ăn trong cung lại có thể không sạch sẽ sao?

Đúng lúc này, một tiếng hét vang lên.

“A!! Máu, máu nhiều quá!”

“Trời ơi, Bạch nhị tiểu thư đang chảy máu, chảy nhiều máu quá kia!”

“Đáng sợ quá, nhanh, nhanh đi mời đại phu!”

Những thiên kim tiểu thư xung quanh hét lên, hoảng hốt vây quanh lại.

Bạch Nhược Kỳ sững sờ cúi đầu xuống, chỉ thấy hạ thân đầy máu đỏ chói mắt, ả mới nhận ra rằng bản thân lại bị chảy máu, mà còn làm vấy của ả ướt một mảng lớn, một mùi máu tanh như có như không dày đặc trong không khí.

Mắt ả tối sầm lại, chỉ cảm thấy chóng mặt, ngất xỉu xuống đất.

Nhìn thấy tình cảnh này, cả Hoàng Nguyệt Ly cũng sửng sờ.

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới, thuốc mà Bạch Nhưộc Kỳ bỏ cho nàng, tác dụng lại là hạ thân chảy máu!

Để đạt được tác dụng này rất dễ dàng, theo Hoàng Nguyệt Ly biết được, có nhiều loại dược thảo nhất phẩm dễ dàng làm được, khiến cho phụ nữ khí huyết dồi dào, nếu liều lượng bỏ đủ nhiều, sẽ dẫn tới chảy máu nghiêm trọng, giống như tới kì kinh nguyệt.

Thuốc này rất độc, bởi vì nó vô cùng tổn hại đến cơ thể phụ nữ.

Nếu đang mang thai, uống thuốc này rồi đứa bé chắc chắn không giữ được, ngay cả khi không mang thai, cũng sẽ mất máu rất nhiều, nghiêm trọng hơn có thể dẫn đến vô sinh.

Tất nhiên, đây là đối với người bình thường, đối với võ sư mà nói ảnh hưởng ít hơn nhiều, có thể dễ dàng bù đắp bằng cách tu luyện và an dưỡng.

Tuy nhiên, tại sao Bạch Nhưộc Kỳ lại cho nàng uống loại thuốc này...

Nghe thấy tiếng hét của các cô gái, các cung nữ theo hầu bọn họ đến xem tình hình, lập tức phái người đến Thái Y viện mời thái y.

Bạch Nhưộc Kỳ cũng được diu tới một bên nghỉ ngơi. Tai nạn bất ngờ này gây ra một trận rối loạn.

Hoàng Nguyệt Ly như có điều suy nghĩ đứng một bên, nghe thấy rất nhiều người thì thầm.

“Nhi tiểu thư Bạch gia rốt cuộc là bị gì vậy? Tự mình có kinh nguyệt lại không biết? Lại gây ra trò cười như vậy trong cung, may mắn thay đây không phải là bữa tiệc của thái hậu, không thì ả còn muốn làm thái tử phi gì nữa?”

“Kinh nguyệt ư? Ta thấy, chuyện này không hề đơn giản như vậy đâu ả!”

“Chứ sao?”

“Ai có kinh nguyệt mà trong tích tắc có thể chảy nhiều máu như vậy? Người không nhìn thấy, váy của ả chính là đồ một mảng lớn đỏ! ả lại còn ngất đi nữa, đến giờ vẫn chưa tỉnh! Bạch Nhưộc Kỳ chính là võ sư thiên phú tứ phẩm, làm sao yếu đuối như vậy?”

“Ý người là gì? Chẳng lẽ... bên trong có gì... ư, không thể cho người khác biết?”

“Này, ta chưa nói gì cả nhé... mọi người trong lòng tự hiểu thôi...”

Những lời nói cười trên nỗi đau người khác truyền đến.

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lộ ra tia sáng tỏ.

Hóa ra là...

Bạch Nhưộc Kỳ có chủ định này!

Trong bột thuốc ả bỏ vào, không chỉ có thảo mộc kích thích máu, mà còn có thuốc mê trộn lẫn trong đó, một khi uống, không chỉ hạ thân chảy máu, mà còn ngất xỉu tại chỗ.

Một cô gái chưa lập gia đình đột nhiên chảy máu, còn ngất xỉu, rất dễ khiến người khác nghĩ rằng có phải đã xảy ra chuyện mất danh dự rồi không.

Thêm vào đó, tháng trước khi Bạch Nhưộc Kỳ còn trong cung đã tung tin đồn nàng cùng nam nhân lên lúc hẹn hò, hai việc này kết hợp lại, nếu người ngất đi là Hoàng Nguyệt Ly, bất cứ ai cũng sẽ đoán rằng nàng có phải đã sớm mất trinh tiết, còn mang thai trong người!

Việc bê bối như vậy, bình thường đã đủ mất mặt rồi.

Bây giờ lại là trong bữa tiệc hoa đào của thái hậu!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Lấy Đá Tự Đập Chân Mình

Nếu như thật sự mang tội danh chưa kết hôn đã có thai, danh tiếng của nàng sẽ mất sạch, đã vậy còn khiến thái hậu mất mặt, có trời mới biết thái hậu sẽ nổi giận như thế nào.

Cho dù cha của Bạch tam tiểu thư có danh tiếng lẫy lừng đến thế nào, đời này cũng không thể ngẩng đầu lên làm người nữa rồi.

Không thể không nói đến chuyện lần này Bạch Nhưộc Kỳ quả thật có tiến bộ, kể sách lần này không những rất hoàn thiện lại còn biết lợi dụng thiên thời địa lợi nhân hòa rất khéo léo, đúng là một cái bẫy đủ sâu đủ xảo quyết mà.

Làm tốt lắm!

Hoàng Nguyệt Ly cũng không nhìn được mà vỗ tay cổ vũ nàng.

Chỉ đáng tiếc, người rơi vào chiếc bẫy được đào khéo léo kia lại chính là nàng!

Qua một hồi lâu, Bạch Nhưộc Kỳ mới kêu lên một tiếng khe khẽ, tỉnh lại sau khi hôn mê.

“Ừm...”

Hoàng Nguyệt Ly là người đầu tiên bước qua, khuôn mặt thể hiện vô cùng lo lắng, giống như một muối muối tốt quan tâm chị mình.

“Nhị tỷ! Nhị tỷ, cuối cùng tỷ cũng tỉnh lại rồi, tỷ không sao chứ? Sao lại ngất ra vậy? Có thấy khó chịu chỗ nào không?”

Bạch Nhưộc Kỳ ban đầu vẫn hơi mơ màng, khi nghe thấy tiếng của Hoàng Nguyệt Ly, liền tỉnh hẳn.

Ký ức ủa về trong tâm trí, lúc này nàng mới hiểu, vừa rồi nhất định đã uống phải chén rượu bị bỏ thuốc, nên phần thân dưới mới chảy máu, đã vậy còn hôn mê bất tỉnh!

Nhưng nàng nhớ rõ ràng bản thân không hề cảm nhận chén rượu, rốt cuộc đã phạm sai lầm chỗ nào?

Nhất định là ả tiện nhân trước mặt đã động tay động chân vào!

Lại còn vẫn đứng đây giả vờ làm muối muối tốt!

Bạch Nhưộc Kỳ giận đến nghiến răng, trừng mắt hung dữ nhìn thiếu nữ trước mặt, hận đến mức có thể đánh chết cô ta ngay tại chỗ.

Nhưng nàng không thể ra tay vào lúc này, nếu không, chuyện bỏ thuốc sẽ bị bại lộ, người đen đủi lại là nàng thôi, nên đành nhìn Hoàng Nguyệt Ly đang cố làm ra vẻ ở trước mặt. Nàng miễn cưỡng cắn răng nói: “Ta không sao, đa tạ tam muội đã quan tâm.”

Hoàng Nguyệt Ly giống như thờ phào một cái: “Vừa nãy mọi người đều nói, nhị tỷ chắc có chuyện gì rồi, nói không chừng... ừ, xuất huyết nhiều như vậy, chỉ sợ nguy hiểm đến tính mạng, làm muội sợ muốn chết!”

Mỗi câu của cô ta đều có hàm ý cả, Bạch Nhưộc Kỳ sao có thể không nhìn ra?

Hơn nữa những tiếng bàn luận xung quanh cũng truyền đến tai nàng.

Kể sách này do nàng nghĩ ra, tất nhiên nàng biết rõ, tình trạng của nàng rất dễ khiến người khác hiểu lầm!

Nàng nhất định phải giải thích rõ ràng trước mặt mọi người nếu không danh tiết của nàng sẽ bị hủy hoại hết!

Nghĩ đến đây, Bạch Nhưộc Kỳ gắng gượng muốn ngồi dậy, nhưng tác dụng của thuốc quá mạnh, khiến nàng vẫn còn hơi mê man, không ngồi dậy hẳn được.

Hoàng Nguyệt Ly đưa tay ra đỡ nàng: “Nhị tỷ, tỷ mau nằm xuống đi, ngồi dậy làm gì?”

Bạch Nhưộc Kỳ thật chỉ muốn cô ta biến ngay đi, nhưng vẫn cố cười, đôi mắt hiện lên vẻ uất ức vô cùng.

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly là em họ của nàng, trước mặt mọi người cũng là người thân cận nhất, cô đến chăm sóc nàng cũng là điều đương nhiên, không những không thể đuổi cô ta đi, trong lòng lại còn phải khen câu “Em gái ngoan”!

“Ta... ta muốn gặp thái y.” Bạch Nhưộc Kỳ uất ức nói.

Hoàng Nguyệt Ly đáp: “Tỷ yên tâm, cung nữ đã đi mời thái y rồi!”

Nghe được câu này, Bạch Nhưộc Kỳ mới thờ phào nhẹ nhõm.

Nàng đã thông đồng với Lưu Y Chính của Thái Y viện từ lâu, vốn dĩ để hãm hại Hoàng Nguyệt Ly, bây giờ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng chỉ cần Lưu Y Chính đến, sẽ có cách giúp nàng che đậy chuyện quá khứ.

Lưu Y Chính là một trong hai danh y của Thái Y viện, không ai dám nghi ngờ kết quả chẩn đoán của hắn.

Chỉ cần hắn chẩn đoán bệnh của nàng là do kinh nguyệt không đều, chặn được miệng của đám người kia thì chuyện này sẽ trôi qua yên ả.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Nâng Tia Bắt Mạch

Bạch Nhược Kỳ tha thiết mong mỏi Lưu Y Chính đến mà không hề hay biết Hoàng Nguyệt Ly đứng bên cạnh đang nhếch mép cười.

Không lâu sau, Lưu Y Chính đã có mặt trong Đào Hoa Lâm.

Bạch Nhược Kỳ vội vàng nói: “Mau mời Lưu Y Chính đến đây! Ta muốn... a!”

Nói được nửa câu, nàng chợt nhận ra mình không thể nói được, không khỏi khiếp sợ mở to hai mắt.

Hoàng Nguyệt Ly từ từ thu lại bàn tay đặt trên ngực, cười nói: “Nhị tỷ, tỷ sao vậy? Xem tỷ toát nhiều mồ hôi chưa kia, để ta lau cho, có phải thoải mái hơn chưa?”

Bạch Nhược Kỳ nhìn cô ta với ánh mắt như muốn giết người.

Người ngoài nhìn vào chỉ thấy cô “em gái tốt” này đang giúp chị lau mồ hôi, mà đâu hay biết vừa rồi Hoàng Nguyệt Ly đã phong ấn miệng của nàng!

Vốn dĩ trong người nàng đã trúng độc, cơ thể yếu ớt, lại bị Hoàng Nguyệt Ly dùng thủ pháp độc môn, nhất thời khó lòng vùng ra được.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Nhị tỷ, ý của tỷ ta đều hiểu cả! Tỷ chắc mệt lắm rồi, nằm nghỉ ngơi một chút đi! Yên tâm có muội ở đây, nhất định không để tỷ chịu thiệt thòi đâu.”

Bạch Nhược Kỳ suyết ngất.

Có cô ở đây mới là đen tám đời nhà ta! Nha đầu chết tiệt này rốt cuộc muốn làm gì?

Hoàng Nguyệt Ly đến trước mặt cung nữ đứng đầu, nói nhỏ: “Lý cô cô, thật ngại quá, người cũng biết nhị tỷ ta lần này mắc phải chút... vấn đề bệnh của nữ nhân, tỷ ấy hay xấu hổ, không muốn để thái y xem, Lưu Y Chính dù gì cũng là nam nhân...”

Cung nữ rất hiểu chuyện, trong cung có bao nhiêu công chúa, phi tử đều không muốn để thái y xem những căn bệnh này, luôn cảm thấy không tiện.

Nàng lập tức nói: “Chuyện này dễ thôi, để thái y nâng tia bắt mạch là được rồi! Lưu thái y y thuật cao siêu không cần nhìn sắc mặt người bệnh cũng có thể chẩn đoán được, xin Bạch tiểu thư cứ yên tâm.”

Bạch Nhược Kỳ không hay biết Hoàng Nguyệt Ly đang nói gì.

Nàng đợi một hồi lâu vẫn không thấy Lưu Y Chính đến, mà lại là một cung nữ buông một chiếc màn che trước mặt nàng, sau đó đem một dây nhò thắt lên cổ tay nàng.

Lưu Y Chính ngồi ngoài rèm che, mắt nhìn thẳng, chỉ nắm một sợi dây, tỉ mỉ cảm nhận.

Bạch Nhược Kỳ hiểu ra ngay đây chính là nâng tia bắt mạch!

Đây là kiểu bắt mạch phổ biến trong cung, không có gì kỳ lạ.

Nhưng nàng muốn Lưu Y Chính đến nhìn thấy mặt nàng mới được!

Nếu không Lưu Y Chính sẽ không thể tin được người trúng độc lại là nàng - Bạch Nhược Kỳ! Hắn nhất định sẽ tưởng rằng người trúng độc nằm trên giường bệnh kia chính là tam tiểu thư của Võ Uy hầu phủ.

Nếu như vậy, Lưu Y Chính nhất định sẽ làm theo kế hoạch đã được thông đồng trước, vu oan nàng sảy thai ngoài ý muốn...

Nghĩ đến đây, Bạch Nhược Kỳ nhất thời hoảng hốt lo sợ.

Nàng cố gắng từ trên giường bò xuống, liều mạng mở miệng nói.

“A a...”

Nhưng không biết tại sao, tác dụng của loại thuốc này quá mạnh, nàng làm mọi cách cũng không vùng dậy được, miệng bị nghẹn cũng không thể phát ra tiếng.

Hoàng Nguyệt Ly ngồi bên cạnh, giữ chặt lấy nàng với khuôn mặt lo lắng.

“Tỳ mau nằm xuống đi, đừng làm ảnh hưởng đến Lưu Y Chính đang bắt mạch, y thuật của Lưu Y Chính đứng đầu Nam Việt quốc chúng ta, nhất định có thể tìm ra bệnh cho tỳ.”

Tìm bệnh gì chứ? Nếu để cho Lưu Y Chính nói ra kết quả chẩn đoán, vậy còn gì nữa?

Nàng... Nàng sẽ không còn cách nào làm người nữa rồi...

Bạch Nhược Kỳ vừa tức vừa vội, nhưng không có cách nào đẩy được Hoàng Nguyệt Ly ra, chỉ còn biết cố gắng phát ra âm thanh để thu hút sự chú ý của Lưu Y Chính.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Tự Đào Hố Chôn Mình

Bên ngoài bức rèm che Lưu Y Chính vẫn đang ngồi nghiêm chỉnh.

Hắn đương nhiên nghe thấy tiếng xô đẩy, tranh chấp nhỏ bên trong, nhưng căn bản không để ý lắm.

Lưu Y Chính đã thông đồng với Vô Uy hầu phu nhân từ đầu, hắn biết rõ mình cần làm những gì, và tất nhiên hắn biết chuyện này thất đức như thế nào.

Phía trong bức rèm kia, là tam tiểu thư nhà họ Bạch, một cô gái trong trắng mà chưa kết hôn đã có thai, tất nhiên sẽ gặp đến độ chân vướng vào nhau!

Hắn chỉ giả vờ không nghe thấy, không nhìn thấy gì, chứ kết quả chẩn đoán hắn đã nghĩ ra từ lâu rồi, nếu làm xong chuyện này, số tiền thưởng khổng lồ sẽ đến tay một cách ung dung.

Hắn nhẹ nhàng vuốt chòm râu, trong lòng sung sướng khôn xiết!

Hắn vốn dĩ không hề để ý đến nhịp đập được truyền qua sợi dây kia, chỉ giả vờ trầm ngâm một lúc, rồi lại chăm chú nhìn.

“Lý cô cô, vị... vị cô nương này...”

Quần cung Lý đi qua, nhỏ giọng hỏi: “Lưu Y Chính, mạch của cô nương này có gì không ổn sao?”

Lưu Y Chính ngập ngừng nói: “Chuyện này... có thể do ta học nghệ không tinh thông chẩn đoán sai... nhưng vị cô nương trong rèm này là...”

Quần cung Lý đã hoài nghi từ lâu, lúc này thấy hắn ấp a ấp úng, lại còn vẻ mặt khó xử, lập tức hiểu ngay chân tướng sự việc!

Bà là tổng quản cung nữ thân cận bên cạnh hoàng hậu, được cử đến giám sát mấy vị thiên kim tiểu thư, nếu thật sự có chuyện không giữ được trinh tiết trước khi kết hôn, chuyện trọng đại như vậy bà nhất định phải làm cho rõ ràng!

Thế nên sắc mặt bà trầm lắng, nhấn mạnh ngữ khí, nói: “Lưu Y Chính, ngươi không cần biết người trong rèm là ai! Ngươi cứ nói thẳng ra, vị cô nương này rốt cuộc mắc bệnh gì? Tại sao đột nhiên xuất huyết lại còn ngắt xiu, đây là chuyện trọng đại, chỉ cần ngươi nói rõ kết quả chẩn đoán là được!”

Lưu Y Chính tự thấy mình diễn vở này cũng không tệ, thật xứng đáng với số tiền thưởng mà mình được nhận.

Hắn mới thờ dài một hơi, nói nhỏ với quần cung Lý: “Lý cô cô, không dám giấu gì bà, vị cô nương trong rèm này đang có hi mạch đấy! Cô ấy đã có thai rồi, chỉ là sức khỏe không được tốt lắm, nên không ổn định, có cần ta kê một đơn thuốc...”

Hắn muốn nói xong lại thôi.

Những lời này không cần nói quá rõ ràng.

Có người mang thai, tất nhiên phải kê thuốc, nhưng thuốc có hai loại, một loại để dưỡng thai, loại còn lại để phá.

Tất cả đều nghe theo bề trên căn dặn.

Quần cung Lý nhủ mày, hỏi lại: “Luru Y Chính, ngươi chắc chắn đây là hỉ mạch chứ? Chuyện này không thể chẩn đoán sai được đâu!”

Luru Y Chính vỗ ngực nói: “Lý cô cô, y thuật của ta không lẽ bà còn không tin, chắc chắn không thể sai, còn nữa cũng được hai tháng tuổi rồi!”

Nói đến đây, quần cung Lý không còn nghi ngờ thêm gì nữa.

Sắc mặt bà tái nhợt, ánh nhìn u ám lướt qua thân ảnh người ngồi phía sau bước rềm.

Thật không thể ngờ tới, dưới sự tuyển chọn của thái tử điện hạ, vẫn có thể xảy ra những việc đáng xấu hổ thế này!

Đã vậy, lại còn là người đứng đầu ứng tuyển đệ nhất thái tử phi - thiếu nữ có thiên phú cao nhất Nam Việt quốc: Bạch Nhưộc Kỳ!

Bạch Nhưộc Kỳ đúng là gan to hơn trời rồi, đã có hẹn ước với thái tử, mà còn dám khiến chàng bị cấm sủng!

Chuyện này đối với cả hoàng cung mà nói, đúng là đại nhục thiên hạ!

Quần cung Lý và Luru Y Chính trao đổi rất khế, nhưng với tấm màn che mòng manh, Bạch Nhưộc Kỳ và Hoàng Nguyệt Ly đã nghe hết toàn bộ cuộc đối thoại của họ một cách rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Chúng Ta Cùng Nhau Nguyên Rủa Cô Ta

Bạch Nhưộc Kỳ hoảng hốt đến muốn phát điên, dùng hết sức bình sinh của mình, muốn hét lớn lên một tiếng.

Nhưng dù có cố gắng thế nào cũng chỉ có những âm thanh hít thở nhỏ bé.

Hoàng Nguyệt Ly cười như không, ngồi bên cạnh giường, quét mắt nhìn nàng một lượt, nghe Luru Y Chính đang diễn ở bên ngoài một cách đầy hứng thú.

“Oa, nhị tỷ, không thể nào chứ? Lễ nào chưa kết hôn đã mang thai rồi? Thật sự không nhìn ra đó, tỷ lại to gan đến vậy! Ôi y thuật của Luru Y Chính cao siêu như vậy chắc chắn không thể nhầm lẫn được, nếu để thái hậu nương nương biết được, tỷ định làm thái tử phi kiểu gì đây?”

Hoàng Nguyệt Ly nghe xong chẩn đoán của Luru Y Chính ra về giật mình tay ôm lấy ngực, lo lắng cuống cuống mà nói.

Bạch Nhưộc Kỳ hai mắt đỏ lên, nghiến răng nghiến lợi.

Nàng đến bước đường như ngày hôm nay, không phải vì ả tiện nhân như ngươi hãm hại sao? Còn dám ở đây mà ra vẻ?

Hoàng Nguyệt Ly không nhìn ánh mắt hung ác của nàng, cười nhẹ nhàng nói: “Nhị tỷ, sao tỷ lại nhìn ta dữ dằn vậy? Muội muội sẽ sợ lắm đấy! Cũng đâu phải ta bảo Luru Y Chính nói vậy!”

Đang nói, cô ta bỗng nhiên “a” lên một tiếng, như tỉnh ngộ ra.

“Nhị tỷ, nhân phẩm của tỷ ta biết chứ, ta tin tỷ nhất định sẽ không làm bừa đâu, nhất định không thể có thai được, nhất định có người bảo Luru Y Chính hãm hại tỷ! Thật là độc ác mà, muội sẽ ngày ngày giúp tỷ nguyên rủa kẻ giấu tay hại người này, nguyên rủa ả ta sinh con không có hậu môn, gả cho tên đàn ông vừa nghèo vừa xấu vừa vô dụng, mỗi ngày đều bị bạo hành... Nhị tỷ, tỷ xem thế được không, chúng ta cùng nhau nguyên rủa cô ta nhé!”

Bạch Nhưộc Kỳ suýt chút nữa phun ra một ngụm máu!

Kẻ giấu tay hại người không phải chính là nàng sao?

Lần này tự lấy đá đập vào chân mình thì thôi, Hoàng Nguyệt Ly còn khiến nàng phải nguyên rủa bản thân mình ư?

Hơn nữa, ả nha đầu chết tiệt này cũng thật ác độc, nếu thật sự bị như cô ta nói đúng là sống không bằng chết mà!

Bạch Nhưộc Kỳ lắng nghe cuộc đối thoại từ bên ngoài.

Luru Y Chính đã nói hết thảy, đều là những thứ họ đã thương lượng kỹ càng mục đích khiến Lý cô cô không còn nghi ngờ, khiến Hoàng Nguyệt Ly vạn kiếp không thể quay lại được!

Nàng hiểu rõ hơn ai hết, những lời kia có sức sát thương đến mức nào!

Nhưng bây giờ sức sát thương đó lại đổ ngược lại lên đầu nàng!

Lý cô cô nói: “Đa tạ Luru Y Chính, ta nhất định đem chuyện này báo cáo với thái hậu, đến lúc đó, mời Luru Y Chính nói rõ trước mặt thái hậu, tuyệt đối đừng vì nể tình mà che giấu.”

Luru Y Chính trịnh trọng gật đầu: “Lý cô cô yên tâm, tại hạ biết phân nặng nhẹ, nhất định sẽ không che giấu thái hậu nương nương!”

“Được, Thúy Kiều, người đi bẩm báo với thái hậu chuyện này mau!”

“Vâng!”

Đề người đi bẩm báo thái hậu nương nương, chuyện này Bạch Nhưộc Kỳ và Luru Y Chính đã bàn bạc xong từ lâu rồi.

Chuyện này nếu đến tai thái hậu, vị nữ nhân mất trinh tiết trước khi kết hôn sẽ không còn cơ hội để trở mình nữa rồi!

Lúc đó Bạch Nhưộc Kỳ cho rằng mình thật thông minh, bây giờ nàng chỉ hận không thể quay lại lúc đó, để thu lại hết những lời đã nói với Luru Y Chính!

Nhưng giờ đã quá muộn rồi, cung nữ Thúy Kiều sau khi nghe dặn dò lập tức rời đi.

Bạch Nhưộc Kỳ trong lòng như có lửa thiêu đốt, nhưng lại không có cách nào cả.

Qua một lúc, Thúy Kiều phụng mệnh trở về.

“Lý cô cô, thái hậu đã biết chuyện rồi, vô cùng tức giận! Hiện tại thái hậu đã sắp xếp, sẽ đến đây ngay thôi, thái hậu nói muốn tự mình xử lý Bạch tiểu thư, để tất cả các tiểu thư ở đây thấy kết cục của nàng, xem sau này có ai còn dám làm chuyện mất mặt như thế này nữa!”

Cả người Bạch Nhưộc Kỳ toát mồ hôi lạnh.

Chính vào lúc này, tiếng của thái giám từ xa truyền đến.

“Thái hậu giá lâm! Các vị tiểu thư mau quỳ nghênh đón!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204: Có Gì Đó Không Đúng

Thái hậu đến, tất cả mọi người cuống cuống tay chân để nghênh giá.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không tiện ở lại trong rèm.

Cô quay đầu nhìn Bạch Nhưộc Kỳ một chút, “Nhị tỷ, vốn dĩ ta định ở đây chăm sóc tỷ, nhưng... bây giờ phải ra ngoài nghênh giá rồi, tỷ nghỉ ngơi đi, ta thất lễ trước!”

Bạch Nhưộc Kỳ cắn chặt răng nhưng không phát ra âm thanh gì.

Hoàng Nguyệt Ly rời đi nhẹ nhàng, trốn vào hàng người phía sau, cùng mọi người hành lễ.

Chỉ nghe thấy thái hậu nói: “Miễn lễ, các vị cô nương mau ngồi xuống đi!”

Lúc này Hoàng Nguyệt Ly mới ngẩng đầu lên nhìn.

Cô từng nghe nói, thái hậu sau khi đã có tuổi, ngày ngày chỉ ở trong cung chép kinh báii phạt, bình thường cũng hay làm việc thiện tích đức, như một lão thái thái có mặt mũi hiền lành.

Nhưng bây giờ, nét mặt thái hậu không thể hiện chút hòa nhã nào cả, khuôn mặt nghiêm nghị, ánh mắt lạnh lùng lướt qua một lượt tất cả những người có mặt lúc đó, hiện rõ vẻ uy nghi của hoàng tộc.

Điều này cũng phải thôi, xảy ra chuyện đáng xấu hổ như vậy, dù thái hậu có từ bi đến đâu cũng phải nổi giận!

Hoàng Nguyệt Ly chưa kịp vui mừng, khi ánh mắt cô ta nhìn đến nữ nhân đang dìu thái hậu kia, đôi lông mày khẽ nhíu lại.

Người bên cạnh thái hậu không ai khác, chính là người được sủng ái nhất trong cung - Thục phi nương nương!

Tương truyền, Thục phi nương nương dung mạo khả ái, tính thông cảm kỳ thi họa, tài năng thiên phú không tòi, lại sinh được Cửu hoàng tử, tài năng cũng chỉ đứng sau thái tử điện hạ vài phần.

Chỉ là Cửu hoàng tử năm nay mới 12 tuổi, không có tên trong danh sách cần tuyển phi lần này.

Tất nhiên, điều càng quan trọng là...

Thục phi nương nương chính là em ruột của Võ Uy hầu phu nhân, cô ruột của Bạch Nhượng Kỳ!

Trong khoảnh khắc nhìn thấy Thục phi, Hoàng Nguyệt Ly đã biết, xảy ra sự cố, e là... hôm nay Bạch Nhượng Kỳ lại thoát được kiếp nạn này.

Thậm chí có thể sẽ càng tệ hơn...

Thái hậu ngồi xuống ghế đầu, lạnh lùng nói: “Nha đầu nào nhà Võ Uy hầu chưa kết hôn đã mang thai còn không chịu bước ra, không lẽ để ai gia đích thân mời sao?”

Lý cô cô khom lưng báo: “Thái hậu bớt giận, quả thật Bạch tiểu thư bị thương rất nặng, đi lại khó khăn...”

“Bị thương nặng, cũng là do cô ta tự chuốc lấy! Để Lưu Y Chính cho cô ta một viên hồi sức, sau đó mau ra đây!”

“Vâng vâng vâng...”

Thái hậu tức tới ngực thở không ngừng phập phồng.

Thục phi vội vàng đỡ lấy bà, khuyên nhủ: “Thái hậu bớt giận, xảy ra chuyện này đúng là đáng trách, nhưng người trách giận mà làm tổn hại đến sức khỏe vậy không đáng đâu!”

Nói rồi, ánh mắt Thục phi nhìn quanh đám đông, muốn tìm xem ánh mắt Bạch Nhượng Kỳ ở đâu.

Nào có biết, nàng nhìn đã mấy lần mà vẫn không thấy ánh mắt đó.

Thục phi hơi nhíu mày, cảm thấy sự tình có gì đó không đúng.

Chuyện Bạch Nhượng Kỳ cần làm trong cung, Võ Uy hầu phu nhân cũng nói với nàng vài câu, để nàng thêm dầu vào lửa trước mặt thái hậu, để xử lý Hoàng Nguyệt Ly một cách triệt để!

Nói móc một vài câu, chuyện này không hề khó.

Thục phi từ nhỏ đã kề cận với tỷ tỷ, nàng biết nên đối đáp như thế nào.

Thế nên mới sáng sớm nàng đã đến Từ Ninh cung của thái hậu, chờ tin tức từ Bạch Nhượng Kỳ.

Lúc đầu Thục phi còn lo, Bạch Nhượng Kỳ không tìm được cơ hội bỏ thuốc hoặc bị người khác phát hiện, nhưng kết quả lại chứng minh, nha đầu này tuổi còn nhỏ nhưng làm việc rất biết tính toán.

Còn chưa đến buổi trưa, Lý cô cô đã phái người đến, bẩm báo với thái hậu về chuyện tể xui sảy thai.

Thục phi mới thờ phào một cái, nàng biết đến lúc mình lên diễn rồi, vội vàng cùng thái hậu đến hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Sao Lại Là Người?

Thục phi nhìn quanh, nàng cảm thấy rất kỳ quái nên gọi một cung nữ đến hỏi: “Bạch gia nhị tiểu thư đâu? Sao lại không có ở đây?”

Cung nữ nhìn Thục phi, sau đó lại nhìn sang thái hậu, nàng muốn nói nhưng lại ngập ngừng.

“Bạch nhị... nhị tiểu thư nàng...”

“Thế nào? Kỳ nhi xảy ra chuyện gì sao?”

“Đúng vậy, Kỳ nhi sao lại không có ở đây? Lễ nào đang chăm sóc cho muội muội?” Ngay cả thái hậu cũng cảm thấy thắc mắc.

Vừa nãy Thúy Kiều bầm báo, chỉ nói là tiểu thư Võ Uy hầu phủ, Thục phi và thái hậu đều cho rằng người gây ra chuyện mất mặt này đương nhiên chính là tam tiểu thư!

Bởi vì mọi người đều nghe đồn nàng tư thông với nam nhân bên ngoài, một phé vật không có cha mẹ quản giáo, gây ra chuyện như thế này cũng không có gì kỳ lạ.

Bạch Nhược Kỳ thì không giống vậy, trong lòng mọi người nàng chính là khuôn mẫu của tiểu thư khuê tú!

Cung nữ không dám trả lời, đám thiên kim tiểu thư ở đó về mặt cũng có chút khó coi.

Thục phi chau mày, khi nàng đang muốn truy hỏi cho rõ ràng thì...

Ngay chính lúc này, Lý cô cô đã kéo một thiếu nữ sắc mặt xanh xao, bước chân loạng choạng từ trong lương đình bước ra.

“Kỳ nhi, sao lại là người?”

Thục phi tròn mắt, kinh ngạc cất tiếng hỏi.

Bạch Nhược Kỳ chớp chớp mắt, hai hàng lệ tuôn rơi, nàng càng khóc càng kích động, cổ họng nghẹn ngào, muốn nói nhưng nói không ra lời.

“Có chuyện gì? Kỳ nhi, sao người không nói gì cả?”

Thục phi sốt sắng, có điều nhìn tình hình trước mắt nàng lập tức hiểu ngay. Tuy rằng không biết đã có biến cố gì, nhưng chắc hẳn là Bạch Nhược Kỳ đã uống phải thuốc của chính mình.

Bạch Nhược Kỳ ra sức khoa tay múa chân, chỉ vào cuống họng của nàng.

Thục phi vội vàng lên tiếng: “Luu Y Chính, đã xảy ra chuyện gì? Bạch nhị tiểu thư tại sao không thể nói chuyện? Người mau đến xem bệnh cho nàng! Trị không khỏi sẽ hỏi tội người!”

Luu Y Chính nhìn thấy người trong rèm thì giật bắn mình.

Đây... rốt cuộc là chuyện gì?

Không phải đã nói rõ là sẽ hãm hại Bạch gia tam tiểu thư sao? Tại sao người từ trong rèm đi ra lại biến thành Bạch gia nhị tiểu thư? Tại sao lại thành ra như thế này?

Nghĩ đến chuyện lúc nãy ông hùng hồn kết luận vị tiểu thư kia có hỉ mạch...

Trời ơi! Đúng là tự lấy đá đập chân mình mà!

Chuyện này phải giải quyết làm sao đây?

Bị Thục phi hỏi thúc, Luu Y Chính vội vàng bước ra, chặn mạch cho Bạch Nhược Kỳ.

Sau phút kinh ngạc ban đầu, hiện giờ trong lòng thái hậu đang tràn đầy nghi hoặc.

“Đã xảy ra chuyện gì? Có ai giải thích cho ai gia không? Chẳng lẽ người gây ra chuyện mất mặt này lại là Kỳ nhi mà ai gia yêu thương nhất? Chuyện này làm sao có thể? Các người muốn ai gia tức chết sao?”

Thục phi vội vàng bước lên vỗ về thái hậu.

“Thái hậu xin nguôi giận, thần thiếp nhìn Kỳ nhi từ nhỏ lớn lên, tin rằng nàng không thể nào gây ra loại chuyện tổn thất khuê danh như vậy, nhất định là có hiểu nhầm!”

Thái hậu cũng không muốn tin người mà bà luôn muốn chọn làm cháu dâu lại là loại người như vậy.

“Vậy chờ Luu Y Chính chữa cho Kỳ nhi xong, để nàng tự mình giải thích!”

Luu Y Chính im lặng.

Bạch Nhược Kỳ rốt cuộc bị bệnh gì, không ai rõ hơn hẳn, chẳng cần bắt mạch cũng có thể biết được.

Chỉ là không biết vì sao nàng lại bị người ta phong bế kinh mạch? Cái này trị không khó, cho uống một viên bổ huyết hoàn cấp một thượng phẩm là có

thể giải quyết được, nhưng mà...

Hắn không biết, mình bây giờ nên làm thế nào.

Chuyện đã đến nước này, Bạch Nhục Kỳ chắc chắn muốn tẩy sạch thanh danh cho mình, nhưng Bạch Nhục Kỳ muốn thoát tội, thì cần phải chứng minh bản thân mình không mang thai. Như vậy, người có tội chính là thái y hắn!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Vui Khi Người Gặp Họa

Lưu Y Chính do dự, chần chừ không nói ra chẩn đoán.

Thái hậu chờ không nổi nữa, lạnh lùng lên tiếng: “Rốt cuộc là chuyện gì? Lưu Y Chính, ngươi có trị được không? Không được thì để ai gia mời thái y khác đến!”

Lưu Y Chính sợ hãi đến toát mồ hôi lạnh.

Nếu như mời thái y khác đến, thì chỉ cần liếc sơ qua cũng đủ biết rõ sự tình!

Nhưng mà không mời người đến, thì hắn sẽ phải chữa khỏi cho Bạch Nhục Kỳ, nhưng Bạch Nhục Kỳ một khi có thể nói chuyện, nhất định sẽ quay lại cắn hắn một cái...

Hắn thật sự tiến thoái lưỡng nan, trong lòng ân hận vô số lần, bản thân sao lại nhất thời tham tài như vậy, sao lại tiếp nhận củ khoai lang nóng bỏng tay này!

Thục phi đứng ngoài quan sát, trong lòng đã rõ được vài phần.

Nàng bước đến bên cạnh Bạch Nhục Kỳ, lấy từ trong ngực ra một bình đan dược, đổ mấy viên thuốc ra, nhét vào miệng Bạch Nhục Kỳ.

Thân là một võ giả, lúc nào bên người nàng cũng có mang theo bồ khí đơn, bồ huyết đơn các loại. Bình thuốc này của nàng phẩm chất rất cao, hiệu quả cực kỳ tốt.

Bạch Nhục Kỳ nuốt bồ khí đơn xuống, huyền khí trong người bị Hoàng Nguyệt Ly cấm chế nhanh chóng được bồ sung. Nàng lập tức vận khí phá vỡ cấm chế, cổ họng ngửa ngáy, phát ra một tiếng “à”.

Thục phi cất tiếng hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì? Thái hậu nương nương cũng có ở đây, ngươi có gì muốn giải thích?”

Nàng đưa mắt ra hiệu cho Bạch Nhục Kỳ.

Kỳ thực không cần Thục phi ra ám hiệu, Bạch Nhục Kỳ cũng biết bản thân nên làm thế nào.

Chuyện đã đến nước này rồi, nếu như không nhanh chóng phủi sạch quan hệ, thì hôm nay nàng sẽ hoàn toàn thân bại danh liệt!

Đương nhiên, mặc dù bây giờ nàng cũng đã đánh mất hết mặt mũi của nhà mẹ rồi, nhưng vẫn phải mặt dày tiếp tục, có mất mặt hơn nữa thì cũng tốt hơn bị người khác xem như “giày rách”!

Bạch Nhục Kỳ cắn răng, nước mắt tuôn như mưa, cả người sụp xuống đất.

“Cô cô, thái hậu nương nương, Kỳ nhi... Kỳ nhi thật sự bị hàm oan, Kỳ nhi tuyệt đối không làm ra chuyện thất tình trước khi xuất giá như vậy. Xin cô cô và thái hậu minh giám, nhất định phải đòi lại công đạo cho Kỳ nhi!”

Tuy rằng bình thường nàng rất giỏi diễn kịch, nhưng hôm nay thật sự là diễn xuất xuất phát từ nội tâm!

Vừa nãy bị Hoàng Nguyệt Ly đảo nghịch tình thế, bao nhiêu uất ức vì bị hàm oan mà không biện bạch được, trong phút chốc nhìn thấy Thục phi liền ồ ạt dâng trào, bi thương, tức giận, ủy khuất, khiến nàng không kìm được nước mắt.

“Thật sao?” Thái hậu dường như có điều suy nghĩ, nhìn nàng cất tiếng hỏi: “Ngươi mở miệng đều nói mình bị hàm oan, nhưng Lưu Y Chính vừa nãy chẩn mạch đã xác nhận rằng ngươi có hỉ mạch, ngươi giải thích thế nào? Nếu như ngươi không thất thân, thì làm sao lại có hỉ mạch?”

“A...”

“Không phải chứ? Bạch Nhưộc Kỳ nàng...”

“Bạch Nhưộc Kỳ thật sự...”

Thái hậu nói xong, đám thiên kim bên dưới liền rì rầm

Mặc dù lúc này Bạch Nhưộc Kỳ bị hôn mê, mọi người cũng phỏng đoán này nọ, nhưng chuyện này thật là ngoài sức tưởng tượng, ai mà dám tin chứ, chỉ cho rằng bản thân mình đã nghĩ quá nhiều mà thôi.

Nào ngờ, Bạch Nhưộc Kỳ thế mà thật sự...

Tuy rằng trước mặt hai vị quý nhân là thái hậu và Thục phi, mọi người không dám công khai bàn luận, nhưng sau lưng đều âm thầm trao đổi ánh mắt vui mừng khi thấy người gặp họa.

Bạch Nhưộc Kỳ bình thường làm người quá sức cao ngạo, không đặt ai vào trong mắt, tuy bên ngoài đối đãi với người khác rất khách khí, nhưng lúc nào cũng là bộ dạng cao cao tại thượng, luôn cho rằng bản thân mình ở đẳng cấp cao hơn kẻ khác, xem thường tất cả mọi người.

Cộng thêm việc nàng câu dẫn thái tử, công khai cặp kè với nhau, lại càng khiến người ta nhìn vào mà ghen ghét!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Mèo Chó Cấn Nhau

Chỉ là dù có ganh ghét hơn nữa, thì Bạch Nhưộc Kỳ vẫn là người có thiên phú cao, gia thế tốt, tu vi xuất chúng, không ai dám đắc tội với nàng ta.

Nào ngờ khi mà mọi người đều cho rằng nàng ta sẽ trở thành thái tử phi, thì đột nhiên lại gây ra loại chuyện xấu mặt này!

Đúng là khiến người ta cười chết mất!

Nghe thấy những tiếng rì rầm chế nhạo xung quanh, mặt Bạch Nhưộc Kỳ đỏ lên.

Nàng lớn đến đường này, chưa bao giờ bị mất mặt đến như vậy! Hơn nữa, còn là mất mặt trước rất nhiều thiên kim quý tộc nữa chứ!

Từ nhỏ, nàng đã là người đứng đầu trong đám thiên kim tiểu thư. Những người kia từ trước đến giờ vốn là tồn tại để làm nền cho nàng, nhưng hiện tại, nàng lại trở thành trò cười cho bọn họ!

Bạch Nhưộc Kỳ vừa tức vừa gấp gáp, không thèm quan tâm bọn họ, vội vàng lớn tiếng giải thích.

“Thái hậu nương nương minh giám! Hôm nay Kỳ nhi ở trong rừng đào uống một chén rượu thì đột nhiên bị đau bụng, sau đó ngất đi! Kỳ nhi... chỉ nghĩ là do nguyệt sự không điều hòa mà thôi, không ngờ Luru Y Chính vừa đến lại nói Kỳ nhi có hi mạch! Kỳ nhi thật sự không biết là có chuyện gì, Kỳ nhi thật sự không làm ra bất cứ chuyện gì không đúng đắn!”

“Không làm gì thì tại sao lại có hi mạch?” Lý cô cô nhện không được nói chen vào: “Lẽ nào ý của Bạch nhị tiểu thư là ta đổ oan cho người?”

“Không không không... chuyện này không liên quan đến Lý cô cô!”

Bạch Nhưộc Kỳ xem như vẫn còn chút lý trí, biết Lý cô cô là người thân cận bên cạnh thái hậu, không thể đắc tội.

Ánh mắt nàng xoay chuyển, trong lòng lóe lên một tia tàn độc, quyết định hy sinh Luru Y Chính.

“Kỳ nhi không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng chắc chắn là chẩn đoán nhầm rồi! Luru Y Chính, có phải lúc chẩn mạch ông không xem kỹ không? Ông có biết rằng một khi kết luận có hi mạch, ông phải chịu trách nhiệm với lời nói của mình hay không?”

Thái hậu nương nương lạnh lùng nhìn Luru Y Chính: “Luru Y Chính là thái y chuyên chẩn trị bệnh cho phụ nhân giỏi nhất trong Thái Y viện, làm sao có thể chẩn đoán nhầm?”

Luru Y Chính sắc mặt trắng bệch, không biết phải biện giải thế nào, chỉ có thể quỳ cúi đầu sát đất: “Thái hậu nương nương, hạ quan hành sự quang minh chính đại, làm sao có thể chẩn đoán sai? Mạch tượng của Bạch nhị tiểu thư chính là như vậy!”

Trong mắt Luru Y Chính lóe lên một tia tàn độc.

Bạch Nhưộc Kỳ rõ ràng là tự mình làm không thỏa đáng nên mới uống nhầm thuốc, dẫn đến sự việc ngoài ý muốn, thế mà vì muốn thoát tội, lại đẩy hết

trách nhiệm lên đầu hần ta!

Nếu như lần này hần ta mang tội danh chẩn đoán sai, cộng thêm sự ảnh hưởng đến kết quả tuyển phi, thì không những cái chức thái y này không giữ được, mà nói không chừng còn bị tống vào ngục trị tội!

Nhưng Bạch Nhược Kỳ không hề nghĩ đến hần, vừa mở miệng liền nói hần chẩn đoán sai!

Nàng ta đã vô tình như vậy, thì đừng trách hần vô nghĩa!

“Ông ngâm máu phun người, chẩn đoán sai còn không thừa nhận! Có phải muốn bôi nhọ danh tiết của ta không?”

“Bạch nhị tiểu thư dám làm không dám nhận! Đã chẩn đoán ra hi mạch rồi, còn muốn chối cãi nữa sao?”

Hai người đôi co, không ngừng tranh cãi trước mặt thái hậu.

Hoàng Nguyệt Ly ngồi ở hàng cuối cùng, nhìn hai người tranh cãi mà cảm thấy vô cùng buồn cười, thầm nói trong lòng: “Chắc chắn, đúng là mèo chó cắn nhau, hại người hại mình! Đáng tiếc, Lưu Y Chính đầu không lại Bạch Nhược Kỳ... ài, thật đáng tiếc...”

Đúng như nàng dự đoán, Thục phi đứng lên nói: “Thái hậu nương nương, người không cần phiền não. Muốn biết có phải chẩn đoán sai hay không kỳ thực cũng rất đơn giản, chỉ cần mời vài vị thái y đến đây chẩn đoán là được! Đến lúc đó xem xem còn ai nói gì được nữa!”

“Đúng, Thục phi nói đúng lắm!”

Thái hậu như bưng bình, lập tức cất tiếng sai người.

“Lý cô cô, người bây giờ hãy đến Thái Y viện, gọi những thái y có mặt đến đây! Đi ngay đi!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Cũng May Nàng Cơ Trí!

Lưu Thái Y mặt cắt không còn giọt máu.

Vừa nãy hần liều mạng tranh cãi là để thái hậu quên đi chuyện gọi thái y khác đến, định tội Bạch Nhược Kỳ trước, nào ngờ lại bị Thục phi chen ngang vào.

Tiếp theo hần phải làm sao đây?

Lưu Y Chính như ngồi trên bàn chông, hoảng loạn đến mức cả người đổ mồ hôi lạnh, một ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu.

Làm như vậy... có phải là quá độc ác?

Nhưng ai bảo Bạch Nhược Kỳ hãm hại hần trước? Như vậy không thể trách hần được!

Không bao lâu, Lý cô cô mang theo người của Thái Y viện đến.

Không chỉ có bốn vị thái y, mà ngay cả chính viện sử, phó viện sử cũng tới, tổng cộng sáu người tất cả.

Thái hậu phân phó: “Các người lần lượt bắt mạch cho Bạch nhị tiểu thư, xem xem nàng rốt cuộc tại sao lại bị ngất xỉu.”

“Vâng.”

Mấy người thái y lần lượt đến bắt mạch cho Bạch Nhược Kỳ, không lâu sau, sáu thái y đều đã chẩn mạch xong.

Thái hậu lên tiếng hỏi: “Các người đều đã chẩn ra bệnh rồi sao? Lần lượt bẩm báo cho ai gia. Ai gia cảnh cáo trước, chuyện này rất quan trọng, chẩn không ra thì trực tiếp nói chẩn không ra, không bị trách tội, nếu như nói xằng bậy... thì đừng trách ai gia độc ác!”

“Vâng vâng, xin thái hậu yên tâm, chúng thần không dám nói sai sự thật.”

Chính viện sử là người đầu tiên đứng ra bẩm báo: “Thái hậu nương nương, bệnh của Bạch nhị tiểu thư không phức tạp, chỉ là do ăn phải đồ được có được hiệu quả mạnh, khiến khí huyết quá thịnh mà dẫn đến xuất huyết. Còn về việc bị ngất xỉu, thì là do say rượu cộng thêm mất máu quá nhiều gây ra...”

Ông ta dừng lại một chút, dường như nhin không được, lại nói thêm

“Vi thần thật sự khuyên nhủ tiểu thư một câu, được này không thể tùy tiện dùng, võ giả các vị tu luyện thích dùng thuốc được tính mạnh, nhưng dùng quá nhiều sẽ có thể để lại di chứng, nếu trầm trọng thì có khi còn mất mạng nữa!”

“Vậy nên, đây không phải là hỉ mạch?” Thái hậu hỏi.

“Hỉ mạch?” Viện sử về mặt đây kinh ngạc: “Làm sao có thể chứ? Mạch tượng này khác xa với hỉ mạch, tuyệt đối không thể nào chẩn đoán nhầm được! Bạch nhị tiểu thư đây là bị di chứng do dùng được quá mạnh. Không biết là vị luyện đơn sư nào học nghệ không tinh, lại cho nhị tiểu thư dùng được không thích hợp như vậy!”

Thái hậu chất vấn những vị thái y còn lại, kết quả cũng đều tương tự.

Xem ra, chân tướng đã được phơi bày.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhược Kỳ không hề mang thai, việc hoài nghi nàng thất trinh trước khi xuất giá cũng trở thành chuyện không có căn cứ.

Bạch Nhược Kỳ lúc này mới thở ra một hơi, gương mặt nở nụ cười lạnh lùng, ánh mắt u ám quét lên người Hoàng Nguyệt Ly.

Cũng may có Thục phi ở đây, cũng may mà nàng ấy cơ trí!

Nếu không, thì nàng đã bị tiểu tiện nhân kia hại chết rồi!

Nhưng nàng không cam tâm chịu thiệt thòi như vậy, nàng nhất định phải trả hết lại cho tam muội tốt kia, cứ đợi đấy!

Hoàng Nguyệt Ly cảm nhận được ánh mắt của Bạch Nhược Kỳ, nàng chớp chớp mắt, sau đó đột nhiên mỉm cười.

“Ô? Nhị tỷ của ta, tỷ không cho rằng sự việc này sẽ kết thúc như vậy chứ? Thật quá ngây thơ mà! Tỷ hại nhiều người như thế, chuyện này sao có thể dễ dàng cho qua như vậy được?”

Bạch Nhược Kỳ tuy rằng không nghe rõ những lời lầm bầm đó của Hoàng Nguyệt Ly, nhưng nhìn thấy nàng ta cười, trong lòng bất giác nổi lên chút nghi ngờ: “Tiểu tiện nhân kia lại đang cười cái gì? Lễ nào đang âm mưu chuyện gì? Không, không thể nào, chỉ cần ta chứng minh được bản thân không mất trinh trước khi xuất giá, thì nàng ta có thể làm gì chứ?”

Ngay lúc này, đột nhiên phía sau truyền đến giọng nói run rẩy của Lưu Y Chính.

“Thái hậu... nương nương, xin bớt giận, vi thần tội đáng muôn chết! Nhưng vi thần cũng có nỗi khổ riêng, xin thái hậu cho vi thần một cơ hội giải thích!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: Ly Nha Đầu Năm Đỏ

Thái hậu chưa kịp nói gì, Thục phi đã lạnh lùng lên tiếng.

“Câm miệng! Ngươi không nghe viện sử nói sao? Mạch tượng này không thể nào chẩn đoán nhầm, ngươi rõ ràng là cố ý nói sai sự thật, muốn hủy hoại thanh danh của Bạch nhị tiểu thư. Đã vậy còn muốn nói lời bịa đặt trước mặt thái hậu sao, đây chính là tội khi quân! Bây giờ âm mưu đã bại lộ, ngươi còn muốn ngụy biện?”

“Vi thần không dám ngụy biện, vi thần chỉ sợ thái hậu bị người ta lừa dối...”

“Ngươi phạm đại tội còn không biết hối cải, muốn tiếp tục bịa chuyện lừa gạt thái hậu sao?”

“Vi thần đã biết tội của mình, cam tâm chịu phạt, chỉ là không thể để cho kẻ đứng sau thoát tội...”

“Câm miệng!”

Thục phi nghe hần nói đến kẻ đứng sau liền lập tức chặn họng hần.

“Người đâu, mau đem kẻ phạm tội khi quân này kéo xuống, giam vào thiên lao! Tội khi quân chứng cứ đã rõ ràng, ngươi có nói thêm gì cũng vô ích thôi!”

Thị vệ bên cạnh Thục phi lập tức nhận lệnh, bắt giữ Lưu Y Chính kéo ra ngoài.

“Ưm um um...”

Miệng Luru Y Chính bị thị vệ bịt chặt, những lời trong bụng đều không thể nào nói ra.

Thực phi phát phát tay, ra hiệu cho thị vệ nhanh chóng kéo người kia ra khỏi tầm mắt của thái hậu!

Hiện tại oan khuất trên người Bạch Nhưộc Kỳ khó khăn lắm mới được rửa sạch, phải nhanh chóng dẹp yên chuyện này, không để ảnh hưởng đến việc tuyển phi, đây mới là vấn đề quan trọng nhất. Nếu như để dây dưa đến chuyện hạ được, thì mọi chuyện coi như xong!

Thái hậu tức giận đến mức lồng ngực phập phồng, suýt chút nữa làm bệnh suyễn tái phát, hiện tại đang được đám thái y vây quanh chăm sóc, nên không chú ý đến tình hình bên này.

Khi Luru Y Chính sắp bị kéo ra khỏi rừng đào, thì...

“Dừng lại!”

Một giọng nói trong trẻo của thiếu nữ vang lên.

Âm thanh không lớn, nhưng lại khiến người ta giật mình.

Thái hậu sau khi uống thuốc, hô hấp đã điều hòa trở lại, nghe thấy có người lên tiếng, liền kinh ngạc nhìn sang.

Một thiếu nữ mặc y phục màu trắng từ góc rừng đào chậm rãi bước ra.

Dáng vẻ của nàng nhu mì xinh đẹp, khí chất thanh tao, mang theo một loại phong thái khác hẳn với những người khác, sắc hồng phấn của những đóa hoa đào đang nở rộ ánh lên gương mặt vẫn còn chút non nớt kia, khiến nàng trở nên yêu kiều tuyệt mỹ.

“Đây là thiên kim của nhà nào? Thật hợp mắt ai gia, tại sao trước giờ chưa từng gặp qua, do nàng không thường tiến cung sao?”

Lời thái hậu vừa nói xong, trong lòng Thực phi và Bạch Nhưộc Kỳ liền rung lên hồi chuông cảnh giác.

Nha đầu chết tiệt kia... không phải chính là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt của bọn họ sao, tiểu tiện nhân phế vật Hoàng Nguyệt Ly!

Thái hậu rất thích những thiếu nữ nhỏ tuổi, công chúa trong cung rất ít, cho nên nữ nhi của các đại thần và gia đình cao quý đều có thể xuất hiện trước mặt thái hậu, nhiều người còn được thái hậu ban thưởng.

Bạch Nhưộc Kỳ chính là một trong số đó.

Lúc trước, Bạch Nhưộc Kỳ cho rằng, dựa vào đức hạnh của tam muội, cho dù có tiến cung cũng chỉ khiến cho thái hậu thêm ghét bỏ, nào ngờ mới một tháng trôi qua, nha đầu chết tiệt kia lại như biến thành một người khác.

Không những thu hút ánh mắt của thái tử, mà ngay cả thái hậu cũng nói “rất hợp mắt” người!

Như vậy có nguy không chứ?

Thực phi nhất thời không biết phải trả lời thế nào.

Lý cô cô rất biết nhìn sắc mặt, lập tức trả lời: “Thái hậu nương nương, vị tiểu thư này, lúc nàng còn nhỏ người cũng đã từng ôm nàng!”

“Hả? Là ai?” Thái hậu nương nương cảm thấy rất hiếu kỳ: “Sao ai gia lại không nhớ ra?”

Lý cô cô cười nói: “Vị này chính là Bạch tam tiểu thư, chính là nữ nhi độc nhất của Bạch Luru Phong hầu gia, người còn đích thân phong nàng làm “Trường Lạc quận chúa”!”

Thái hậu lúc này mới bừng tỉnh: “Thì ra là Ly nha đầu đáng yêu kia! Năm đó nàng chính là đứa bé gái ngoan nhất, hiểu chuyện nhất, trưởng thành hơn cả mấy vị công chúa của hoàng thượng!”

Nhất thời, ánh mắt của thái hậu trở nên ôn hòa hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Nữ Trưởng Hầu Phủ Thật Sự

Lý cô cô nịnh nọt nói: “Trí nhớ của thái hậu nương nương giỏi thật, chuyện cách đây đã chục năm mà vẫn nhớ như in!”

Thái hậu tỏ vẻ cao hứng mà nói: “Hóa ra là nha đầu Ly, bọn gia vẫn nhớ nhà ngươi! Năm đó trông ngươi còn nhỏ xíu, lúc nào cũng theo Lưu Phong tiến cung, mẫu nương cũng là người đẹp từ trong trứng, có thiên tư, lúc đó ai ai cũng nghĩ ngươi sau này sẽ trở nên kiêu nữ trong thiên hạ. Chớp mắt cái, ngươi đã lớn như vậy rồi! Lại đây bọn gia ngắm nhìn chút nào!”

Hoàng Nguyệt Ly bước nhẹ gót sen, dáng người thanh thoát tiến đến trước mặt thái hậu.

Khi cô lướt qua Bạch Nhưộc Kỳ, Bạch Nhưộc Kỳ đưa đôi mắt nhìn chăm chăm cô với ánh mắt hình viên đạn.

Hoàng Nguyệt Ly đối đầu với cái nhìn của ả nhưng miệng lại nở nụ cười thật ngọt mà thật hiền.

“Thái hậu nương nương, ta có một thỉnh cầu thay nhị tỷ, xin người hãy để nhị tỷ đứng dậy trước! Hôm nay tỷ ấy vừa bị tổn thương, lại còn bị người khác hiểu lầm, phải chịu muôn vàn uất ức! Nếu cứ để tỷ ấy quỳ như vậy, e rằng sẽ chịu không nổi!”

Cô vừa mở lời, đã nói hộ nỗi lòng của Bạch Nhưộc Kỳ.

Thái hậu cười nói: “Tên nha đầu này, lại quan tâm tỷ tỷ như vậy, thủ túc tình thâm, không tở! Là bọn gia hơi vô tâm rồi, người đâu, mau đỡ Bạch nhị tỷ đứng dậy, dù cô ta sang một bên nghỉ ngơi!”

Hoàng Nguyệt Ly cúi người nói: “Đa tạ thái hậu!”

Thái hậu miễn lễ, hòa nhã nói: “Ly nha đầu, ngươi cũng khá lâu không tiến cung rồi đúng không? Ngươi cũng thật đáng thương, nghe nhị thúc ngươi nói, sức khỏe ngươi không tốt, bao nhiêu lâu nay vẫn không rời giường bệnh, bọn gia vẫn lo nhà ngươi có gì đó không thỏa. Không ngờ hôm nay trông vậy, dường như ngươi cũng có phần rạng rỡ không kém rồi!”

Hoàng Nguyệt Ly đáp: “Nhờ có sự quan tâm của thái hậu, Ly nhi luôn luôn nhớ đến người! Đáng tiếc vài năm trước sức khỏe không tốt, ít lâu sau cho dù có hồi phục một chút, nhưng khi đó thần không có cách nào tu luyện, chỉ sợ tiến cung rồi khiến người khác cười chê, mới không dám xuất môn, bây giờ thì khác rồi.”

Nghe được câu này, thái hậu mắt sáng ngời.

“Nói như vậy, lẽ nào bây giờ ngươi đã có thể tu luyện rồi sao?”

Thái hậu càng nhìn Hoàng Nguyệt Ly càng thấy thích thú.

Vốn dĩ, nói về xuất thân, Hoàng Nguyệt Ly là con gái của Bạch Lưu Phong, Bạch Lưu Phong năm đó cũng là cao thủ của Thất Trọng cảnh, tại một đất nước nhỏ như Nam Việt quốc, Thất Trọng cảnh dù sao cũng xứng đáng với danh xưng “Bậc thầy vô song”!

Ngược lại, phụ thân của Bạch Nhưộc Kỳ là Bạch Lưu Cảnh, chẳng qua chỉ là võ giả tầng chín Ngự Huyền cảnh.

Nói ra thì hai người họ đều là Võ Uy hầu, nhưng cái gì cũng biết một chút, một sự khác biệt tựa thiên cao địa viễn.

Vua và thái hậu đều rất rõ, rốt cuộc là người nào mới xứng đáng là nữ trưởng hầu phủ thật sự.

Nếu như có thể, họ cũng không muốn chọn Bạch Nhưộc Kỳ.

Nhưng Bạch Nhưộc Kỳ trước đây quá kém cỏi, mấy năm gần đây lời ra tiếng vào khắp thiên hạ, đều nói sức khỏe cô yếu ớt, thân hình, có phần gầy còm xấu xí hầu như chẳng được di truyền một chút thiên tư của Bạch Lưu Phong.

Không chỉ vậy, gần đây còn có tin đồn cô còn có tình ý gian với một nam nhân bên ngoài!

Một người như vậy, làm sao có thể trở thành thái tử phi?

Ngược lại, Bạch Nhưộc Kỳ cũng vì thế mà được nổi bật thêm.

Vốn dĩ, thái hậu hoàn toàn không nghi ngờ gì với những tin đồn này, bây giờ trông thấy con người thật của cô, bà mới nhận ra, những tin đồn một chút cũng không đáng tin cậy!

Trông dáng một thiếu nữ tuổi đời còn non trẻ, bất luận là tướng mạo, khí chất, phong thái đều xuất chúng, đến công chúa của hoàng thất cũng ngả mũ cúi chào!

Hơn nữa, cô còn có tình có nghĩa, hành động quan tâm đến tỷ tỷ của cô, cũng cộng không ít điểm trong mắt thái hậu.

Ấn tượng mà thái hậu dành cho Hoàng Nguyệt Ly tốt đến vậy, nhưng đáng tiếc một điều, Hoàng Nguyệt Ly không có thiên phú tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Có Nỗi Khó Khó Nói Thành Lời

Bài kiểm nghiệm thiên tư dành cho tiểu nha đầu năm đó được tiến hành trong cung, không ai mà không biết đến, đây thực ra không phải là tin đồn không đáng tin, mà là sự thật do chính mắt thái hậu nhìn thấy.

Thái hậu trong lòng lấy làm tiếc, đột nhiên nghe thấy lời của Hoàng Nguyệt Ly, ý thức được cô có lẽ đã tu luyện rồi, bất giác cảm thấy khá ngạc nhiên, muốn theo cô hỏi cho rõ.

Hoàng Nguyệt Ly cười nhẹ, đang chuẩn bị đáp lời, đột nhiên, ánh mắt cô liếc nhìn sang một góc vườn hoa anh đào, lập tức đứng dậy.

“Đợi một lát! Mọi người đừng đi vội!”

Thái hậu dừng lại: “Sao vậy?”

Hoàng Nguyệt Ly hướng mắt nhìn về phía đó, lớn tiếng nói: “Thái hậu nương nương, xin đừng vội đưa Lư Y Chính đi! Ly nhi vừa mới nghe được, anh ta nói chuyện này còn có uẩn khúc gì đó, hay cứ để anh ta nói rõ mọi chuyện, nếu không, nói không chừng lại để thù phạm nhờn nhờn bên ngoài.”

Thái hậu ngoảnh đầu nhìn, trông thấy Lư Y Chính đang bị người bịt miệng, lập tức uy hiếp lời ra khỏi tầm mắt.

Thái hậu cau mày nói: “Sao? Vẫn còn uẩn khúc sao?”

Hoàng Nguyệt Ly khẽ gật đầu, nói: “Thái hậu nương nương, người thử nghĩ xem, Lư Y Chính chẳng qua chỉ là thái y, anh ta việc gì phải nói nhị tỷ ta là hi mạch? Mưu hại nhị tỷ, đối với anh ta mà nói thì có ích lợi gì? Chắc chắn là có người đứng sau lưng giật dây! Người này nếu không bắt hãm lại, chẳng phải là để nhị tỷ chịu tội oan sao!”

Thái hậu nghĩ ngợi một lúc, liền hiểu ra mọi chuyện.

“Nhà người nói cũng có lý, chuyện này... e là không đơn thuần như vậy...”

Trong lúc Thục phi nghe hai người nói chuyện thì không ngừng ra ám hiệu bảo thị vệ mau kéo người đi.

Ai ngờ được rằng, vẫn chậm trễ một bước.

“Thái hậu nương nương, chuyện này nhất định không hề đơn giản như vậy! Có điều, chỉ vì một mớ hỗn độn này, lại làm hỏng bữa tiệc hoa đào của người, đây chính là lỗi của nô tì đã phạm phải! Bởi vậy, án tử nên để người bộ hành quyết định, người cũng có tuổi rồi thì nên an tâm ngắm hoa!”

Thục phi cười miễn cưỡng, thử thuyết phục thái hậu.

Hoàng Nguyệt Ly khẽ chau mày: “Thục phi nương nương, tuy rằng ý của người là ý tốt, nhưng chuyện này nhất định phải rõ ràng ngay bây giờ! Nhị tỷ của ta bị buộc nhiều tội như vậy, kết luận lại là sự ngộ nhận của thái y? Chẳng phải như vậy thật chẳng coi Vô Uy hầu nhà chúng ta ra gì sao? Con quyết không để nhị tỷ con phải chịu uất ức này!”

Sự ngay thẳng, dứt khoát trong câu nói của cô ta khiến ngay cả Thái hậu cũng thấy cảm động.

“Được, đứa bé này, đối xử tốt với tỷ tỷ như vậy, ta cũng thấy vui trong lòng...”

“Vi dù sao nhị tỷ cũng là người thân của thần mà...”

“Haiz, ngoan lắm, ngoan lắm...”

Thái hậu khen Hoàng Nguyệt Ly không ngớt lời.

Thục phi và Bạch Nhục Kỳ tương như tức hộc máu.

Tên tiểu tiện nhân đó có gì là đối xử tốt với tỷ tỷ chứ? Cô ta còn hận không thể xử đẹp tỷ tỷ không phải sao?

Không ngờ được cô ta có thể giả vờ ngoan ngoãn một cách dễ dàng vậy, rõ ràng là một người cực kỳ nham hiểm, mà ngay đến cả thái hậu lần đầu tiên gặp đã bị cô ta lừa rồi.

Hai người đều có nỗi khổ khó nói thành lời, đành chịu sự ghê tởm như ruồi ấy.

Thái hậu cuối cùng cũng ra hiệu, “Mau đưa thái y quay lại đây cho ai gia, để hẩn khai hết ra những sự việc còn đang uẩn khúc! Ly nhi yên tâm, ai gia nhất định sẽ cho tỷ muội người làm chủ, sẽ không để cho Kỳ nhi khi không lại chịu uất ức!”

Bạch Nhược Kỳ khóc không ra nước mắt.

Cô thà bị ngược đãi! Cũng không muốn để thái hậu làm chủ!

Có điều thái hậu chỉ nghe lời Hoàng Nguyệt Ly nói, vốn dĩ không hề lời kháng ý của cô!

Lưu Y Chính đang khi tuyệt xử phùng sinh (1), hẩn thấu xương Bạch Nhược Kỳ.

Hẩn vừa bị giải đến, lập tức quỳ sập xuống đất, liều mạng nói ra hết thấy toàn bộ sự việc!

“Thái hậu nương nương minh giám, hôm nay Bạch gia nhị tiểu thư có bị xuất huyết bất tỉnh, đích thực là vì đã uống phải rượu bị hạ thuốc, nhưng người tự bỏ thuốc không phải ai khác, chính là cô ta Bạch Nhược Kỳ!”

(1) Tuyệt xử phùng sinh: có đường sống trong chỗ chết.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Giả Tạo Làm Gì Tử Muội Tình Thâm!

“Cái gì? Ta đang nghe nhầm sao?”

“Sao có thể như thế được?”

“Lưu Y Chính, người điên rồi sao? Hay là tại ta có vấn đề?”

Lưu Y Chính nhắc lại một lần nữa, tất cả mọi người tại hiện trường đều đưa mắt nhìn nhau, các thiên kim tiểu thư cũng không còn màng đến phải giữ thể diện trước mặt thái hậu, ồ lên một tiếng kinh ngạc tỏ vẻ thất vọng lắm.

Thái hậu cũng sửng người: “Chuyện này...”

Bạch Nhược Kỳ đứng phắt dậy, chỉ thẳng vào mặt Lưu Y Chính, quát lớn: “Lưu Y Chính, người... người ngấm máu phun người! Ý gì đây chứ? Sao có thể phun ra những lời nói dối vô căn cứ như vậy! Nhà người không thể chỉ vì để thoát tội, mà cắn người lung tung như một con chó dại! Thái hậu không đời nào lại đi tin những lời nói hồ đồ của người!”

Thực phi nói theo: “Không sai! Những điều này thật bẩn thỉu! Chẳng khác gì ép người quá đáng! Người không những cố ý ngộ nhận mà còn làm mất mặt Bạch nhị tiểu thư, bây giờ còn quay lại cắn người, bổn cung muốn hỏi, nhà người rốt cuộc còn lương tâm không?”

Bạch Nhược Kỳ quỳ trước mặt Thái hậu, khóc lớn mà rằng: “Thái hậu nương nương, người có thể làm chứng cho thần! Lưu Y Chính là bởi do lỗi của thần mới bị trị tội, nên hẩn mới cố ý báo thù, nói ra những lời lẽ như vậy!”

Thái hậu cau mày, có vẻ như đã bị tình thế rối ren như vậy làm cho hồ đồ.

Lúc đó bà không thể lường trước được kẻ ném đá sau lưng mà Lưu Y Chính nói lại chính là Bạch Nhược Kỳ?

Điều này vốn dĩ nói cũng không thông? Kẻ nào lại có thể tự hạ độc chính mình cơ chứ?

Xem ra, quả nhiên giống như lời Bạch Nhược Kỳ nói, Lưu Y Chính chỉ đang cố ý báo thù.

Thái hậu tức giận nói: “To gan, đã đến bước này rồi, người còn dám nói năng bừa bãi, lừa gạt bổn gia, thật đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà!”

Thực phi thừa cơ nói: “Người đâu, lời tên không biết sống chết này xuống cho ta, đánh cho ta thêm 100 trượng!”

“Thái hậu nương nương, thần oan quá! Thần oan quá! Thần thật sự không nói dối, đều là do tên Bạch Nhược Kỳ đã tâm thâm độc... hu hu hu!”

Lưu Y Chính ra sức phản kháng, nhưng đầu không nổi với sức lực của thị vệ.

“Thái hậu nương nương, hay người cứ để Lư Y Chính nói hết đã!” Hoàng Nguyệt Ly bình tĩnh mở lời.

Bạch Nhưộc Kỳ ánh mắt đầy căm hận nhìn cô, nói: “Bạch Nhưộc Ly, người có ý gì? Tên lang băm hại tỷ người ra nông nỗi này, người còn muốn nói đỡ cho hắn, người... người... người có còn coi ta là tỷ tỷ không?”

Cô ứa nước mắt, đôi mắt đỏ ửng, đăm đăm nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Trông thấy thái hậu cau mày, Bạch Nhưộc Kỳ ngậm đắng ý.

Hừm, còn để người giả tạo cái tình tỷ muội này đến bao giờ, đến giờ cũng không giả tạo nổi rồi.

Hoàng Nguyệt Ly lắc đầu bất lực, khẽ nói: “Nhị tỷ, sao tỷ có thể nói vậy chứ? Muội muội đau lòng lắm... Muội để Lư Y Chính ở lại cũng là muốn tốt cho tỷ mà!”

“Tốt cho ta sao?” Bạch Nhưộc Kỳ hàm răng nghiến chặt: “Đừng lừa dối nữa, coi như người đừng nhìn thấy ta được không?”

Hoàng Nguyệt Ly ra vẻ tổn thương lắm, quay đầu nhìn Thái hậu.

“Thái hậu nương nương, thần thật sự muốn tốt cho tỷ tỷ. Tuy rằng lời Lư Y Chính nói, vẫn chưa có gì đáng tin, nhưng những lời nói dối thường sẽ có những lỗ hổng, nghe hắn nói, mới có thể lộ tên thủ phạm giấu mặt ra ngoài ánh sáng. Nếu giờ để hắn rời đi, lỡ chẳng may thủ phạm lên tay giết Lư Y Chính diệt khẩu, chẳng phải cái gì cũng sẽ lần không ra sao?”

Thái hậu nghe vậy, vô cùng kinh ngạc.

“Ly nha đầu, bốn gia quả đã xem thường nhà người, vẫn là người suy nghĩ thấu đáo, đến những chuyện này cũng nghĩ ra được.”

Hoàng Nguyệt Ly cúi đầu e thẹn, khiêm tốn đáp: “Thái hậu nương nương quá khen rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.